

Giới thiệu Tận Thế Nói Chuyện Phiếm Quần Convert

Mạt Nhật Hàng Lâm lúc trước, Dương Tiểu Thiên ngoài ý muốn bị kéo gần một cái thần tiên nói chuyện phiếm bầy, bên trong toàn bộ đều từng cái một tiếng tăm lừng lẫy Thần Tiên, quan trọng nhất là, những cái này Thần Tiên đặc biệt thích nói chuyện phiếm vô nghĩa, một lời không hợp liền đổ lên bao.

Vì vậy, Dương Tiểu Thiên bàn tay nhỏ bé run lên, tiền li xi tới tay, các loại Thần Tiên vật phẩm đáp ứng không xuê, để cho Dương Tiểu Thiên tại cái này tận thế trong lẫn lộn phong sinh thủy khởi, một đường này đến bến bờ.

Tóm lại, Dương Tiểu Thiên muốn phát đạt...

Sách mới, đã đăng 106 chương, hồ đen tình vực cấp

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Nói Chuyện Phiếm Quần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1: Tận thế lúc trước ta tiến vào một cái đặc biệt bầy

Thế nhân đều cho rằng Thần Thoại đều là truyền thuyết, lại không biết, tại trên chín tầng trời, thật sự có Thiên đình tồn tại.

Thiên đình, Lăng Tiêu bảo điện.

Tất cả thần tiên đều tại trận, chúng tiên nhân sắc mặt nghiêm túc, cực kỳ trịnh trọng, hiển nhiên có đại sự phát sinh.

"Phụng Hồng Quân lão sư lớn thứ tư pháp chỉ, thần tiên nhập bầy!" Thái Thượng Lão Quân cầm trong tay Tử Kim thánh chỉ, cao giọng tuyên đọc, mỗi nói ra một chữ đều có vô tận thần huy tách ra, rất chói mắt.

"Bọn ngươi cần tuân pháp chỉ!"

Đồng đảo tiên gia quỳ lạy trên mặt đất, tất cung tất kính.

...

Địa Cầu.

Nước Hoa Chiết huyện cảnh nam đại học.

Cảnh nam đại học là nước Hoa thậm chí thế giới nổi danh nhất cao đẳng học phủ nhất, tại dài đến trăm năm xử lý học trong lịch sử, đi ra rất nhiều nhân vật phong vân, cùng với học thuật siêu phẩm nhà khoa học, vì nhân dân, vì xã hội tạo phúc.

Mà cảnh nam đại học vị trí địa lý, ở vào Chiết huyện Đông Hải khu nam tam hoàn cùng nam tứ hoàn trong đó, tây lâm tàu điện ngầm 10 hào tuyến, phía đông dựa vào một chỗ tự nhiên cảnh khu, cùng một chỗ đại hình vườn bách thú.

Sân trường chiếm diện tích gần 400 héc-ta, tổng kiến trúc diện tích gần 200 vạn m²-mét vuông, có được cây cối hơn một ngàn loại, bao hàm Kiều Mộc bụi cỏ. . . , trăm tuổi trở lên cổ thụ cũng có hơn ba trăm khẩu.

Đại nhất tam ban phòng học, xinh đẹp nữ lão sư xinh đẹp Vương Viện Viện đang dạy, đồng đảo sói tính đệ tử đều trung to nết, mười phần có tinh thần, chỉ bất quá những học sinh này tâm mắt cũng không có đặt ở trên bảng đen, mà là đặt ở mỹ nữ trên người lão sư.

"Ta đi, Xú Bàn Tử, ngươi tại làm gì?"

Dương Tiểu Thiên đang cầm lấy điện thoại nói chuyện phiếm, trong lúc lơ đãng phát hiện ngồi cùng bàn Lưu Minh Thất đang hèn mọn bí ối dùng di động chụp ảnh lão sư, động tác thành thạo, hiển nhiên không phải lần đầu tiên.

"Xuyt. . . , nhỏ giọng một chút, đừng để bên ngoài nghe được."

Lưu Minh Thất thờ dài một tiếng, sau đó ngón tay cuồn cuộn, vỗ liên tiếp ảnh chụp, để cho Dương Tiểu Thiên không lời chính là, này choáng nha lại đem lão sư ảnh chụp phát đến cái nào đó nói chuyện phiếm xã giao trên mạng, sau đó viết lên: Bạn gái của ta, như thế nào đây? Dài không sai a, các vị độc thân chó nhóm thì không muốn hâm mộ ghen ghét.

". . ."

Dương Tiểu Thiên không lời nâng trán, đối với Xú Bàn Từ da mặt dày cũng là say.

"Dương Tiểu Thiên, đứng dậy!"

Nữ lão sư xinh đẹp đột nhiên lạnh giọng quát, dọa Dương Tiểu Thiên nhảy dựng, không rõ vì cái gì gọi mình, nhưng lão sư đã mở miệng, đành phải đứng lên, mà Lưu Minh Thất thì không để lại dấu vết đưa đi động giấu trở về túi quần, cũng không có việc gì người cũng như.

"Dương Tiểu Thiên, ngươi đi học dám chơi điện thoại, lợi hại a, ta dạy tri thức điểm đều bị đã hiểu đúng không!" Nữ lão sư xinh đẹp một đôi ngáp nước con mắt lớn trừng mắt Dương Tiểu Thiên, màu sắc trang nhã quát lớn.

"Xui xẻo. . ."

Dương Tiểu Thiên này mới phát hiện, vừa mới nâng trán thời điểm dùng chính là tay phải, mà tay phải đang cầm lấy điện thoại đâu, vì vậy liền bị phát hiện rồi.

Đột nhiên, Dương Tiểu Thiên vốn định giải thích một chút, kết quả cũng không biết chuyện gì xảy ra, điện thoại liền vang lên, không khỏi liếc một cái, thấy được trên màn hình biểu hiện một hàng chữ.

"Thần tiên nói chuyện phiếm quần? Làm cái quỷ gì?"

Dương Tiểu Thiên liếc mắt, không thấy được một sức đã bị phát hiện đi học chơi điện thoại, thật không biết là cái nào nhằm chán nhị hóa làm loại này trêu chọc so với biểu diễn, chơi ta nha.

Đỉnh đỉnh đỉnh...

Bỗng nhiên, chẳng ai ngờ rằng, tay của Dương Tiểu Thiên cơ giống như là ăn Vĩ ca cũng như, nổi giận vang không ngừng, phát ra liên tiếp thanh âm, lần này, Vương Viện Viện khuôn mặt là triệt để đen lại.

"Năm thảo, cái này đã xong!"

Dương Tiểu Thiên mộng so với.

Ta nhớ được rõ ràng đóng thanh âm mới đúng a!

"Dương Tiểu Thiên, ngươi bây giờ, lập tức, lập tức rút cho ta xuất phòng học, ngươi đệ tử như vậy ta giáo không được." Vương Viện Viện chỉ vào phòng học cửa lớn.

Ngồi cùng bàn Lưu Minh Thất về mặt thương cảm nhìn qua Dương Tiểu Thiên, hải tử đáng thương, tiếng điện thoại di động âm quen đóng a!

Cùng lớp các học sinh cũng đầy mặt trêu tức cùng vui sướng trên nỗi đau của người khác, thấy có người không may, bọn người kia cả đám đều vui vẻ cực kỳ khủng khiếp.

Dương Tiểu Thiên rất bất đắc dĩ, rất nhức trứng, này chết tiết 'Thần tiên nói chuyện phiếm quần', cái này ném quá mất mặt phát, tại Vương Viện Viện nghiêm khắc dưới ánh mắt, Dương Tiểu Thiên đành phải cầm lấy vẫn còn ở cuồng khiêu điện thoại, đi ra phòng học.

"Ha ha ha..."

Dương Tiểu Thiên vừa đi ra phòng học, sau lưng liền truyền đến mọi người trêu tức tiếng cuồng tiếu.

"Móa, bọn người kia!"

Dương Tiểu Thiên tương đối khó chịu.

"Hong Quân Đạo Tổ đúng không, 'Thần tiên nói chuyện phiếm quần' đúng không, danh tự ngược lại là xâu tạc thiên, ta ngược lại là muốn nhìn là cái gì thứ chó má."

Dương Tiểu Thiên mang theo khó chịu tâm tình mở ra 'Thần tiên nói chuyện phiếm quần', sau đó liền thấy được liên tiếp rậm rạp chẳng chịt nói chuyện phiếm kỷ lục.

Thái Bạch Kim Tinh: Từ khi gia nhập vốn bấy đến nay, ta ta cảm giác càng ngày càng soái, càng ngày càng mê người, dọc theo đường cũng có thể mê đảo một đám tiên nữ.

Nấm tháp Thiên vương Lý Tinh: Trên lầu trêu chọc so với, giám định hoàn tất.

Na Tra: Lão ba nói cũng đúng.

Kim tra: +1.

Mộc tra: Lại +1.

Thái Bạch Kim Tinh: Các ngươi đây là tại ghen ghét, vốn tình quân không chấp nhặt với các ngươi.

Trư Bát Giới: Ha ha đất, ta lão Trư tới cũng, Thường Nga pretty girl tại nơi nào?

Thường Nga: Lợn chết tiệt, cút sang một bên, lão nương hôm nay không tâm tình cùng ngươi vô nghĩa.

Trư Bát Giới: Một trương mại manh khóc lớn biểu tình.

Thần tài: Ô, hôm nay như thế nào không ai đỡ lên bao?

Lôi công: Oa, tài thần tới, nhanh đỡ lên bao.

Điện Mẫu: Đỡ lên bao, đỡ lên bao!

...

Nghe được tiền li xì, ngay sau đó liền xuất hiện liên tiếp Thần Tiên i D, cái Nhị Lang Thần gì, Hao Thiên Khuyển, Thiên Lý Nhãn, Thuận Phong Nhi, ngày bơi thân, thần dạ du. . . Toàn bộ ra, lại còn tất cả đều phát ra 'Đỡ lên bao' ba chữ lớn, nhất thời, tay của Dương Tiểu Thiên cơ màn hình đã bị ba chữ kia cái bá bình.

"Mẹ kiếp nhà ngươi, đây đều là muốn điên rồi tiết tấu!" Dương Tiểu Thiên trừng lớn mắt, không biết nên nói cái gì để hình dung tâm tình của mình.

Thần Tiên? Tuyệt đối không thể có thể, khẳng định liền là một đám còn không có trị tốt bên trong hai bệnh hoạn người.

Thái Thượng Lão Quân: Ta được đến tin cậy nội bộ tin tức, lập tức đệ tứ lượng kiếp: Vị diện chiến tranh liền muốn bắt đầu, cho nên ta quyết định phát một cái tiền li xì trợ trợ hưng.

Thần tài không có đỡ lên bao, Thái Thượng Lão Quân lại nhảy ra ngoài, không nói hai lời, một cái sâu sắc tiền li xì liền phát ra rồi.

Quả nhiên là thánh nhân hóa thân, một lời không hợp liền đỡ lên bao.

"Tiền li xì!"

Dương Tiểu Thiên hai mắt tỏa sáng, thấy được từng cái một sâu sắc tiền li xì chiếm hết cả cái màn hình điện thoại di động, không có nghĩ nhiều như vậy, đưa tay chính là một chút.

Về phần Thái Thượng Lão Quân nói kia cái lượng kiếp, Dương Tiểu Thiên đã sớm tự động không để ý đến.

Ha ha, cướp được!

Dương Tiểu Thiên vui vẻ.

Kỳ thật Dương Tiểu Thiên không biết, này không phải là vận khí của hắn tốt, mà là Thái Thượng Lão Quân tiền li xì số lượng rất nhiều, trên cơ bản mỗi người cũng có thể dẫn tới một cái.

Ầm ầm!

Dương Tiểu Thiên còn chưa tới kịp tra nhìn một chút cướp được vật gì tốt, đột nhiên, phía chân trời liền truyền đến một tiếng to lớn vang dội, Dương Tiểu Thiên ngẩng đầu nhìn lại, bầu trời trong xanh bên trong xuất hiện một đạo xuyên qua toàn bộ phía chân trời đen kịt khe nứt, vô số điểm đen từ đen kịt trong cái khe bay ra, tuôn hướng bốn phương tám hướng.

Răng rắc!

Dương Tiểu Thiên còn không có phục hồi tinh thần lại đâu, chợt nghe đến sau lưng có một tiếng giòn vang, quay người nhìn lại, trong phòng học cũng xuất hiện một mảnh dựng thẳng lấy, có ba mét dài hắc sắc khe nứt.

Từ hắc sắc trong cái khe toát ra tới tám mờ mịt sương mù, rất nhanh liền đem toàn bộ phòng học đều bao phủ.

"Rống. . ."

Dương Tiểu Thiên thấy rõ ràng, một cái thân thể hư thối hành thi từ trong cái khe chui ra, hai con ngươi màu đỏ tươi như máu, phát ra một tiếng rít gào, đột nhiên đem gần nhất một tên đệ tử cho bổ nhào, sau đó điên cuồng cắn xé.

"A..."

Người này đệ từ kêu thảm thiết, hai chân loạn đạp, điên cuồng giãy dụa, cuối cùng triệt để đoạn khí.

"Có quái vật! Chạy a!"

Tai nạn đột nhiên phát sinh, tất cả mọi người hoảng loạn rồi, triệt để rối loạn bộ đồ, hương cửa phòng học chạy như điên.

Điện thoại người sử dụng thỉnh xem đọc, càng có ưu thế chất đọc tự nghiệm thấy.

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Nói Chuyện Phiếm Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Ta muốn phát đạt (cầu cất chứa! Cầu đề cử!)

Tận thế tử vong tai nạn cứ như vậy phát sinh, không có một chút xú dấu hiệu, không gian rạn nứt, từ dị thời không bên trong đi ra nhân loại chỗ vô pháp tưởng tượng cũng không tin quái vật.

Dương Tiểu Thiên ngạc nhiên nhìn qua trong phòng học đã phát sinh hết thảy, từ trong cái khe chui đi ra mùi hôi hành thi không đến một tia quần áo, làn da như xi-măng cũng như u ám, đi đi lại lại thời điểm từng khối như bùn nhão hư thối cơ bắp hội từ trên người rớt xuống.

Hốc mắt bị súng con mắt chống đỡ vô cùng đại, nhìn không đến đồng tử, giống như tử thi cũng như đảo mí mắt, màu đỏ tươi một mảnh.

Trong miệng răng nhọn như là sinh ra gỉ dính sắt, so với hồ hàm răng còn muốn sắc bén, móng tay thon dài, có thể dễ dàng xé rách trong phòng học chỗ ngồi băng ghế.

"A, cứu ta!"

Hết thảy một tiếng đánh thức Dương Tiểu Thiên, hấn ngẩng đầu nhìn lại, dọa sắc mặt tái nhợt. Chỉ thấy một người Nam Đồng học bị mùi hôi hành thi bắt lấy hai chân, mà này mùi hôi hành thi rít gào, dùng sức xé ra, người Nam Đồng này học đã bị cứng rắn bể thành hai nửa, nội tạng hỗn hợp có máu tươi như nát cháo cũng như chảy đầy đất.

"Chạy! Phải chạy!"

Sắc mặt của Dương Tiểu Thiên âm đạm, quay người bỏ chạy.

Nhưng mà, càng làm người tuyệt vọng sự tình phát sinh, Dương Tiểu Thiên dọc theo hành lang không có chạy vài bước, một đầu lại một đầu mùi hôi hành thi đi lại tập tễnh từ thang lầu bò lên đi lên.

Dương Tiểu Thiên lúc này mới phát hiện, toàn bộ trong sân trường khắp nơi đều là những cái này buồn nôn mùi hôi hành thi, không có một cái địa phương an toàn.

"Không, nhất định sẽ có, nhất định sẽ có địa phương an toàn!"

Dương Tiểu Thiên cắn răng, cho mình động viên.

"Bây giờ không phải là lúc tuyệt vọng, ta phải tìm đến một chỗ an toàn, hoặc là không có khe nứt phòng học, nói cách khác trong hành lang lặc lư sẽ chết vô cùng thảm." Dương Tiểu Thiên tự hỏi.

"Tiểu Thiên, đi mau, những quái vật kia đuổi theo tới."

Lúc này, Dương Tiểu Thiên cùng lớp các học sinh đều từ trong phòng học trốn thoát, Lưu Minh Thất chạy trước tiên, phía sau là nữ lão sư xinh đẹp Vương Viện Viện cùng với tất cả đồng học.

Mặt sau cùng vài đầu mùi hôi hành thi đuổi theo không bỏ.

"Tiểu Thiên, bình thường ngươi chủ ý tối đa, chúng ta bây giờ nên làm gì?" Lưu Minh Thất cùng Dương Tiểu Thiên sóng vai chạy trốn, về mặt khả năng trưng hỏi.

"Đánh 110 báo động, chỉ có cảnh sát tới, chúng ta mới có thể sống lấy." Không đợi Dương Tiểu Thiên mở miệng nói chuyện, lớp trưởng Tần quang vinh

lớn tiếng quát.

"Đứng! Nhanh gọi 110 a!"

"Không có tác dụng đâu, ta đã sớm thử qua, vẫn luôn là mạng âm."

"Đã xong, chúng ta cái này thật sự đã xong."

...

Tất cả mọi người có chút tuyệt vọng.

Bởi vì quá mức sợ hãi, Vương Viện Viện khuôn mặt trắng xám một mảnh, nhưng nàng biết, chính mình là lão sư, không có khả năng biểu hiện ra sợ hãi cùng sợ hãi, bằng không các học sinh đều triệt để tuyệt vọng.

Cho nên, Vương Viện Viện cường chế lấy trong lòng sợ hãi, hàm răng cắn chặt môi đỏ mọng: "Mọi người không cần phải sợ, muốn tin tưởng mình, cũng phải yêu cầu lão sư, càng phải yêu cầu cảnh sát nhân dân, chúng ta phải sống, nhất định sẽ đợi đến cứu viện."

Lời của Vương Viện Viện làm cho người ta mọi người một đường hi vọng, sắc mặt của bọn hắn dễ nhìn rất nhiều.

"Trước tìm địa phương an toàn giấu đi."

Dương Tiểu Thiên đề nghị.

"Hảo." Lưu Minh Thất hai mắt tỏa sáng, đáng tiếc hắn cũng không biết chỗ nào an toàn.

"Chúng ta đi thể dục khí giới nhà kho, cái địa phương kia một người cũng không có, rất có thể sẽ không có quái vật." Vương Viện Viện lúc này hô.

"Cứ làm như thế, lão sư người mau dẫn đường!"

Dương Tiểu Thiên gật đầu.

"Mọi người đi theo ta!"

Wang Viện Viện gật đầu đối với mọi người la lớn.

Tại Vương Viện Viện dẫn đường, mọi người chạy như điên chạy thoát thân, tất cả mùi hôi hành thi đuổi theo không bỏ, may mà mùi hôi hành thi tốc độ cũng không phải rất nhanh, để cho mọi người có một chút sinh cơ.

Ầm ầm!

Từ nơi không xa truyền đến một tiếng vang thật lớn, tất cả mọi người không tự chủ được quay đầu nhìn lại.

"Trời ạ, đó là cái gì quý đồ vật a!"

Tại hạ phương trên đất trống, có một cái toàn thân hắc thiết sắc, cứng rắn như thép Thiết Thi một quyền đập vỡ vách tường, sau đó kéo lấy một người nữ đồng học cái cổ, đem nàng từ trong phòng học kéo xuất ra, tàn nhẫn cắn nát đầu óc của nàng, như là húp cháo cũng như hấp mất sọ não trong trắng bóng trong nước.

Đáng sợ! Quá đáng sợ!

Mọi người toàn thân rung mình một cái, nhao nhao bước nhanh hơn chạy như điên.

Rốt cục, Vương Viện Viện nói thể dục khí giới nhà kho đến, may mắn chính là, nhà kho đại cửa không có khóa, Dương Tiểu Thiên cẩn thận cảnh giác đẩy cửa ra, phát hiện bên trong không có gặp nguy hiểm, nhanh chóng chạy tiến vào.

Mọi người nhao nhao theo sát phía sau, tràn vào trong kho hàng.

"Mau mau, đóng cửa lại, quái vật muốn đuổi theo tới!"

Cái cuối cùng người chạy vào trong kho hàng, thấy được tất cả mùi hôi hành thi muốn đuổi theo, kinh khủng hét to.

"Bành!"

Một người người cao mã đại Nam Đồng học nhanh chóng lao đến, ra sức đem nhà kho đại môn đóng lại, sau đó từ bên trong khóa trái ở.

"Tất cả mọi người đừng lo lắng, nhanh khuôn đồ, giữ cửa chống đỡ!"

Thời khắc nguy cơ, những người khác đã sớm bối rối, có chút cũng bối vì xông quá nhanh, bị nhà kho đồ vật bên trong trượt chân, chỉ có Dương Tiểu Thiên còn xem như lãnh tĩnh, phụ giúp một cái trái bóng bàn dài chống đỡ nhà kho đại môn.

"Cảm ơn!"

Người cao mã đại Nam Đồng học về mặt cảm kích nói với Dương Tiểu Thiên.

"Không khách khí."

Dương Tiểu Thiên gật gật đầu.

Oanh! Oanh! Oanh! ...

Lúc này, những cái kia mùi hôi hành thi đã đuổi theo, đánh lấy nhà kho đại môn, phát ra từng tiếng nổ mạnh, nhà kho đại môn kịch liệt chấn động, sẽ bị đập ra.

"Không tốt!"

Dương Tiểu Thiên kinh hãi, ra sức đứng vững đại môn, người cao mã đại Nam Đồng học cũng đồng dạng toàn lực chống đỡ đại môn.

"Tiểu Thiên, một sức tới giúp người!"

Lưu Minh Thất một bên hô to, một bên phụ giúp đồ vật lao đến.

Mọi người thấy như vậy một màn, cũng bị bị mù mắt không có chút máu, hai chân đều đang run rẩy.

"Mau tới hỗ trợ a!"

Vương Viện Viện lớn tiếng khê kêu, mảnh mai thân hình vào lúc này cũng bộc phát ra lực lượng cường đại, phụ giúp trầm trọng bóng bàn dài đem nhà kho đại môn cho chống đỡ.

"Nhanh, chúng ta mau ra tay dùng đồ vật chống đỡ nhà kho đại môn, không thể để cho những quái vật kia xông tới." Tần quang vinh ngữ khí run rẩy nói.

"Đứng đứng đứng, không thể để cho những quái vật kia đi vào!"

Mọi người rốt cục lãnh tĩnh không ít, biết phải làm những gì, nhao nhao đem trầm trọng thể dục thiết bị đem đến nhà kho sau đại môn, đem nhà kho đại môn cho đỉnh.

Rầm rầm rầm . .

Những cái kia mùi hôi hành thi còn ở bên ngoài đánh lấy đại môn, chỉ bất quá nhà kho đại môn là dùng thiết lập, hơn nữa còn có nhiều như vậy đồ vật ngăn trở, những quái vật này căn bản nện không ra.

Thấy được nhà kho đại môn cùng một đồng lớn thể dục khí giới mặc dù tại chấn động, lại không có di động mấy may, mọi người tất cả đều thở ra một hơi, cuối cùng là tạm thời an toàn.

Dương Tiểu Thiên cũng hư thoát dựa vào tại trên tường, đại khẩu thở.

"Xin chào, ta là Trương Nghĩa Trang, vừa rồi cảm ơn người rồi." Người kia người cao mã đại Nam Đồng học giới thiệu chính mình, thiện ý nói.

Dương Tiểu Thiên sững sốt một chút, đánh giá cẩn thận gọi người của Trương Nghĩa Trang vài lần, phát hiện cũng không phải tam ban đệ tử, hấn quét mắt bốn phía, phát hiện trong kho hàng người có thiết nhiều không người quen biết, tất cả đều là lớp khác trên đệ tử.

Nguyên lai tại chạy trốn trên đường, có rất nhiều lớp khác trên đệ tử cũng cùng theo một lúc tới.

"Dương Tiểu Thiên."

Dương Tiểu Thiên gật gật đầu tính làm đáp lại, cũng không có cái gì tâm tình nói chuyện.

Chạy trốn trên đường, Dương Tiểu Thiên tiêu hao quá nhiều thể lực cùng tinh lực, hấn hiện tại liền nghỉ ngơi thật tốt một chút. Những người khác cùng Dương Tiểu Thiên đều không sai biệt lắm, cả đám đều tê liệt trên mặt đất, một chút khí lực cũng không có.

Dương Tiểu Thiên tìm một cái an tĩnh góc hẻo lánh dựa vào vách tường hít thở lên cơn mệt, hấn biết, thể giới này rất có thể đã đại biến dạng, cho nên chính mình phải bảo trì đầy đủ tinh lực cùng thể lực tới đối mặt kẻ tiếp có thể có thể gặp được bất kỳ nguy hiểm nào.

"Điện thoại di động của ta!"

Dương Tiểu Thiên vừa định thêm thiếp một chút, khéo mắt quét nhìn ngắm đến trong túi lóe lên quang điện thoại, không khỏi, hấn nhớ tới lúc trước gia

nhập 'Thần tiên nói chuyện phiếm quần', cùng với Thái Thượng Lão Quân đó nói đệ tứ lượng kiếp: Vị diện chiến tranh.

"Chẳng lẽ..."

Dương Tiểu Thiên một cái giật mình, nhanh chóng đưa di động từ trong túi tiền rút xuất ra, thuận thực khai mở bình rõ ràng khóa, sau đó ngạc nhiên phát hiện tay của mình cơ đã đại biến dạng.

Màn hình điện thoại di động trong cũng chỉ còn lại có một cái tên là: 'Thần tiên nói chuyện phiếm quần' nhuyễn kiện, chiếm cứ cả cái màn ảnh, đi qua một phen tìm tòi, Dương Tiểu Thiên phát hiện 'Thần tiên nói chuyện phiếm quần' nhuyễn kiện công năng cùng nào đó tín chim cánh cụt đội xã giao phần mềm chat vô cùng tương tự.

Chỉ bất quá các loại công năng danh xưng đều phát sinh biến hóa.

Nói thí dụ như 'Bạn tốt của ta' biến thành 'Chư thiên đạo hữu', 'Túi tiền' biến thành 'Bách bảo nang', 'Ta cất chứa' biến thành 'Không gian trữ vật', 'Không gian của ta' biến thành 'Thần tiên bằng hữu vòng' ...

'Chư thiên đạo hữu' 'Không gian trữ vật' 'Thần tiên bằng hữu vòng' . . . Tất cả đều là một mảnh trống không, vật gì cũng không có, 'Thần tiên nói chuyện phiếm quần' là Dương Tiểu Thiên duy nhất bày.

"Đúng rồi, ta lúc trước không phải là cướp được 'Thái Thượng Lão Quân' hồng bao à." Dương Tiểu Thiên nhanh chóng ấn mở đại biểu túi tiền 'Bách bảo nang' .

Xoát!

Hình ảnh nhảy chuyển, ánh vào Dương Tiểu Thiên tầm mắt chính là từng cái một hình vuông tiểu ô vuông, ngoại trừ cái thứ nhất ô vuông trong có một viên đan dược đồ vật, khác ô vuông đều là một mảnh trống không.

"Quả nhiên là thật sự, là thực!"

Dương Tiểu Thiên lúc này thật sự kích bắt đầu chuyển động, hấn khuôn mặt hưng phấn, ngón tay bởi vì kích động mà run rẩy, chậm rãi ấn mở cái thứ nhất ô vuông.

Màn hình lóe lên, viên thuốc đó bắn ra ngoài, đan dược hiện ra thanh sắc, có nhạt màu xanh nhạt linh khí, như là sương mù cũng như quần quanh tại đan dược phía trên.

Mà ở đan dược bên cạnh, có một nhóm văn tự nói rõ: Thái Thượng Lão Quân luyện đan đồng tử nhập môn thi chuyết tác, lấy ngàn năm nhân sâm luyện chế mà thành, sử dụng về sau có thể cô đọng xuất linh lực, tấn cấp Luyện Khí tầng ba, ngoại phóng linh lực!

Phía dưới cùng vị trí, có một cái chất lọc cái nút.

"Chất lọc!"

Dương Tiểu Thiên trực tiếp xác định.

Xoát!

'Tất' một tiếng, trước mắt hào quang lóe lên, Dương Tiểu Thiên rõ ràng cảm giác được trên tay của mình nhiều một vật, ngẩng đầu nhìn lên, quả nhiên là một mai thanh sắc đan dược.

"Phát đạt, ta phát đạt!"

Dương Tiểu Thiên thiếu chút nữa cuồng bật cười, hưng phấn thân thể đều có chút run rẩy, vội vàng lấy tay che nhíp tim đập loạn cào cào, bành bành thanh âm quanh quần trong đầu.

Đại khẩu hô hút vài hơi không khí trong lành, Dương Tiểu Thiên tay phải run rẩy cầm trong tay thanh sắc đan dược bỏ vào trong miệng, sau đó ừng ực một tiếng nuốt xuống.

Điện thoại người sử dụng thỉnh xem đọc, càng có ưu thế chất đọc tự nghiệm thấy.

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Nói Chuyện Phiếm Quần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3: Bạo phát (câu cất chứa! Cầu đề cử!)

Nuốt vào một khóa tiên nhân luyện chế đan dược, hội là một loại gì dạng cảm giác.

Trước kia Dương Tiểu Thiên không biết, hiện tại hẳn biết.

Một chữ: Thoải mái!

Thoải mái lật trời!

Dương Tiểu Thiên nuốt vào thanh sắc đan dược, dược lực tan ra, như ẩm áp nước chảy cũng như tại hắn toàn thân cao thấp chảy xuôi mà qua, toàn thân tế bào đều tại hoan hô tung tăng như chim sẻ, linh hồn phẳng phát muốn thăng thiên, ở vào một loại mờ ảo trạng thái.

Bốn phía đại lượng linh khí dừng mảnh vào Dương Tiểu Thiên trong cơ thể, cùng đan dược dược lực kết hợp, đã thông toàn thân hắc kinh mạch, sau đó vận hành Chu Thiên, chuyển hóa làm Luyện Khí linh lực, đều hòa nhập vào trong Đan Điền.

Đội đến dược lực toàn bộ bị Dương Tiểu Thiên hấp thu, hẳn trong đan điền xuất hiện ba cái linh lực luồng khí xoáy, biểu thị lấy Dương Tiểu Thiên thành công bước vào Luyện Khí tầng ba cảnh giới.

"Ta cái này Luyện Khí tầng ba? Dường như không có thay đổi gì a?" Dương Tiểu Thiên bóp bóp nắm tay: "Cảm giác lực lượng tăng cường một ít, trong thân thể nhiều Luyện Khí linh lực, cũng không biết có làm được cái gì."

Dương Tiểu Thiên từ trước đến nay chưa có tiếp xúc qua những vật này, càng không có đã học Luyện Khí công pháp, tự nhiên là hai mắt một vòng đen, cái gì cũng đều không hiểu.

Hắn có thể tấn cấp Luyện Khí tầng ba, tất cả đều là thanh sắc đan dược công lao.

Thời gian lặng yên trôi qua, ngoài cửa không ngừng truyền đến 'Đông đông' đánh thanh âm, dẫn đến tất cả mọi người ngủ không được, cũng không biết đi qua thời gian bao nhiêu, sắc trời đã hoàn toàn tối xuống, mọi người bụng cũng bắt đầu đói bụng.

"Chúng ta một mực ngây ngốc ở chỗ này cũng không phải biện pháp, muốn biết rõ chúng ta liền ăn đồ vật cũng không có, hội bị chết đói." Nói lời này người là Tần quang vinh, hắn sờ lên bụng nói.

Lưu Minh Thất trừng mắt nhìn Tần quang vinh nói: "Liên chuyện của ngươi nhiều, đã đói bụng tự mình nghĩ biện pháp đi, hỏi chúng ta làm gì, ta cũng không phải cha ngươi, còn quần com của ngươi."

"Lưu Minh Thất, lời này của ngươi là có ý gì? Ngươi đã vậy còn quá cùng lớp trưởng nói chuyện!" Tần quang vinh nhất thời liền phát hỏa, chỉ vào Lưu Minh Thất cái mũi quát.

"A, nguyên lai ngươi là lớp trưởng a, như vậy thân là lớp trưởng đại nhân, ngươi ra ngoài tìm ít đồ cho ta những cái này đói bụng đồng học ha ha chứ sao." Lưu Minh Thất cười lạnh thanh âm, quái gở mà nói.

"Tất cả mọi người bình tĩnh một chút, nhao nhao không phải là biện pháp, chúng ta hẳn là đoàn kết đồng lòng mới đúng." Lúc này, ăn mặc xanh trắng giao nhau đệ tử chế phục, tướng mạo có chút tuấn tú Chu Thiên Thần đề nghị: "Ta cảm thấy được mọi người xem trước một chút trên người mình có phải hay không mang theo một ít đồ ăn vật, sau đó tất cả đều thu thập lại thống nhất ấn lượng phân phối, tranh thủ để cho tất cả mọi người chống được cứu viện đến."

"Cái này là ta."

Chu Thiên Thần từ trong túi tiền lấy ra vài khối đóng gói hoàn hảo Chocolate.

Chu Thiên Thần tất cả mọi người nhận thức, bởi vì hắn là hội học sinh hội trưởng, trong trường học cũng là tương đối nổi danh người, bất quá bây giờ lại không có chút nào tác dụng.

Kết quả là tất cả mọi người nói trên người mình không có ăn đồ vật, cây vốn không lấy ra ý tứ.

Tất cả mọi người không có, điều này sao có thể, rõ ràng là không nguyện ý mà thôi.

Mọi người lại không ngốc, đương nhiên biết đồ ăn tầm quan trọng, làm sao có thể giao ra.

"Các ngươi..."

Chu Thiên Thần vẻ mặt âm trầm, không nghĩ tới mọi người vậy mà như thế lạnh lùng.

"Chu Thiên Thần, ngươi có thể hay không cho ta một khối Chocolate a, ta nhanh chết đói, ta giữa trưa đều chưa ăn cơm, cơm tối cũng không ăn, đã nhanh đói một chút khí lực cũng không có." Lúc này, Tần quang vinh liếm láp khuôn mặt hướng Chu Thiên Thần khẩn cầu nói.

"Này. . . Được rồi!"

Chu Thiên Thần bất đắc dĩ, đành phải đã đáp ứng.

"Cảm ơn! Cảm ơn!"

Tần quang vinh đoạt tựa như từ Chu Thiên Thần trong tay túm lấy Chocolate, mở mạnh đóng gói, mấy ngụm liền nuốt vào.

"Buồn nôn!"

Lưu Minh Thất khinh bỉ nói câu.

Dương Tiểu Thiên tự nhiên đem những này đều nhìn tại trong mắt, trong nội tâm có chút cảm khái, người đều là ích kỷ, vậy sẽ có nhiều như vậy người hảo tâm, Chu Thiên Thần rõ ràng đem người nghĩ thật tốt quá.

"Tiểu Thiên, ngươi có muốn ăn chút gì hay không đồ vật?"

Lưu Minh Thất đã đi tới, vụng trộm từ trong lòng ngực lấy ra một ổ bánh bao, nhét vào trong lòng Dương Tiểu Thiên.

"Mập mập chết bầm, ngươi. . ."

Dương Tiểu Thiên có chút ngạc nhiên.

Lưu Minh Thất hèn mọn bí ối cười cười, nói: "Ngươi cũng biết, con người của ta không có yêu thích khác, ngoại trừ mỹ nữ, chính là mỹ thực, trên người không tha ăn chút gì đồ vật khó chịu a!"

"Cầm lấy, nhanh ăn đi, đói bụng bụng có thể không làm được."

"Cảm ơn, mập mập."

Dương Tiểu Thiên nội tâm có chút cảm động, nhận lấy bánh mì.

"Lão sư, ngươi đói bụng rồi không có? Ta chỗ này có bánh mì cùng Lạp xưởng!"

Chỉ chuyển mắt, Lưu Minh Thất hấp tấp chạy đến bên người Vương Viện Viện, không chỉ lấy ra bánh mì, còn lấy ra một cây nhang trắng, rõ ràng sai biệt đối đãi, nhìn Dương Tiểu Thiên thẳng trừng mắt.

"Này trọng sắc khinh bạn gia hỏa!"

Dương Tiểu Thiên cười mắng câu.

"Cảm ơn, lão sư không đói bụng, ngươi lưu lại chính mình ăn đi." Vương Viện Viện bãi liễu bãi trắng nõn bàn tay như ngọc trắng, cự tuyệt, nàng là lão sư, sao có thể ăn đồ từ đồ vật.

Xì xào...

Kết quả, Vương Viện Viện vừa nói xong câu đó, nàng bụng cũng rất không phối hợp kêu lên, nhất thời, Vương Viện Viện xấu hổ đỏ mặt, cúi đầu.

"Lão sư, ngươi hay là chịu chút a, chúng ta vẫn chờ lão sư mang chúng ta rời đi nơi này đâu, ngươi muốn là ngã xuống, chúng ta cũng không biết nên làm cái gì bây giờ." Lưu Minh Thất khích lệ người ngược lại là có một bộ, hừ Vương Viện Viện đã đáp ứng.

"Vậy được rồi."

Wang Viện Viện gật đầu, nhận lấy Lưu Minh Thất đồ ăn.

"Tiểu Thiên thế nào dạng, huynh đệ ngươi ta có thể thành công bước ra bước thứ nhất." Lưu Minh Thất hướng Dương Tiểu Thiên cười hắc hắc, ý tứ tương đối rõ ràng.

"Cút con bê!"

Dương Tiểu Thiên mắt tròn trắng lên.

"Ngươi đây là ghen ghét, ta không chấp nhận với ngươi." Lưu Minh Thất trở về cái coi rẻ ánh mắt.

Cứ như vậy, mọi người lén lút ăn bữa tối, lẳng lặng chờ đợi ngày mai đến nơi cùng cứu viện tiến đến.

Kỳ thật, tất cả mọi người nội tâm đều rất rõ ràng, phát sinh như vậy tai nạn, làm sao có thể sẽ có cứu viện, coi như là có, cũng không biết hội là lúc nào, bọn họ sờ đi không có đem những cái này nói ra, chỉ là không muốn đối mặt sự thật mà thôi.

Điểm này, Dương Tiểu Thiên rất rõ ràng, cho nên hẳn biết, một mực đứng ở trong kho hàng là không được, nơi cung cấp thực vật chính là một vấn đề lớn nhất.

"Chờ thêm đêm nay, nghỉ ngơi tốt, ta liền rời đi nơi này."

Dương Tiểu Thiên làm ra quyết định.

Nhưng mà, kế hoạch không đuổi kịp biến hóa.

Răng rắc!

Nửa đêm thời gian, yên tĩnh trong kho hàng truyền đến một tiếng giong vang, ngay sau đó, không gian rạn nứt, một mảnh ba mét cao đen kịt khe nứt xuất hiện, toát ra nồng đậm màu xám sương mù.

Thân ảnh lay động, hư thối hành thi từ trong cái khe cứng rắn ép ra ngoài, không chỉ một đầu, mà là rất nhiều.

Rống..

Chúng rít gào, thanh âm khàn giọng rồi lại trầm trọng.

"A..."

Mọi người bị bùng tỉnh, hét lên liên tục, kinh khủng muôn dạng, sợ hãi tới cực điểm.

"Không!"

Cách khe nứt gần nhất một người bò chạy trốn, lại vẫn là đã chậm một bước, bị một đầu mùi hôi hành thi bắt lấy mắt cá chân, nhưng Hậu Chu vãi vài đầu mùi hôi hành thi nhào tới, đem cái này người cắn chết xé xác ăn, máu tươi rầm rầm chảy đầy đất.

"Tại sao lại như vậy a, vì cái gì trong kho hàng cũng sẽ khe nứt xuất hiện a!"

"Bên ngoài có hành thi, bên trong cũng có hành thi, chúng ta nên làm cái gì bây giờ? Nên làm cái gì bây giờ?"

"Liều, chỉ có cùng những cái này hành thi liều mạng mới có một ít sinh cơ!"

"Giết a!"

"Cùng chúng liều!"

...

Nhân loại chính là như vậy một cái sinh vật, không phải là tại trong tuyệt vọng trầm luân, chính là tại trong tuyệt vọng bạo phát.

Vài danh thân cao mã đại Nam Đồng học cầm lấy bên người côn sắt, đỏ mắt xông về phía gần nhất một người hành thi, vung côn sắt, mang theo gào thét tiếng gió, hung dữ đánh hướng hành thi đầu.

Chiến đấu bạo phát, hành thi gầm rú liên tục.

Nhưng mà, sự thật tàn khốc không phải nói cười, hành thi lực lượng cường đại, bởi vì là thi thể nguyên nhân, các đốt ngón tay cứng ngắc, dẫn đến tốc độ chậm chạp, nhưng cũng không phải dễ dàng đối phó như vậy.

Này vài người Nam Đồng học không chỉ liền một đầu hành thi cũng không có có thể giết chết, còn ném đi tánh mạng của mình.

Chạy trốn không có đường, phản kháng hay là chết, tất cả mọi người chỉ cảm thấy triệt để không có hi vọng, trong không khí áp lực bầu không khí làm cho người hít thở không thông đến trái tim ngưng đập.

Xoát!

Đó là một đạo thân ảnh, mọi người tuyệt vọng thời khắc, thấy được một đạo thân ảnh như là hi vọng chi quang cũng như vọt ra! Thoáng cái, tất cả mọi người nói thò ra một hơi, nhìn không chuyển mắt xem ra.

"Là Tiểu Thiên!"

Lưu Minh Thất liếc một cái liền nhận ra.

"Dương Tiểu Thiên, mau trở lại, ngươi sẽ chết được!"

Vương Viện Viện la lớn, mười phần lo lắng. Tuy Dương Tiểu Thiên người học sinh này rất không nghe lời, nhưng tốt xấu là học sinh của mình, nói như thế nào cũng không thể nhìn nhìn hắn đi chịu chết.

"Chính mình tự tìm chết."

Tần quang vinh cười lạnh một chút, đồng thời lặng yên thối lui đến mọi người sau lưng.

"Này..."

Chu Thiên Thần không biết nói cái gì đó, chỉ là biểu tình ngạc nhiên, không nghĩ tới Dương Tiểu Thiên sẽ làm ra như vậy gan lớn sự tình.

"Làm hảo, Tiểu Thiên huynh đệ, hôm nay ta Trương Nghĩa Trang xem như mở rộng tầm mắt." Trương Nghĩa Trang hai con ngươi sáng ngời, từ bên người tìm đến một cây côn sắt, cũng vọt lên, ý định giúp đỡ Dương Tiểu Thiên.

"Móa, tính cả một sức một cái!"

Lưu Minh Thất cắn răng, khuỷu lên dừng khí, cầm lấy một cây côn sắt nhanh đuổi theo.

Dương Tiểu Thiên xuất thủ, Luyện Khí tầng ba hắn đi qua linh lực cải tạo cùng cường hóa thân thể, lấy tốc độ cực nhanh từ trong đám người vọt ra, trong chớp mắt đi đến một đầu mũi hời hành thi trước, vung côn sắt, chỉ thấy côn ánh lóe lên, liền đập vào này đầu hành thi trên đầu.

Bành!

Đầu bạo tạc, trắng bóng chất lỏng phun ra, này đầu hành thi liền dễ dàng như vậy bị một gậy gõ chết!

"Đã chết! Hành thi liền như vậy chết!"

Vọt tới trên nửa đường Trương Nghĩa Trang cùng Lưu Minh Thất thấy như vậy một màn quả thực lớn mắt, đây là không tin, vừa vặn mấy người cao mã đại Nam Đồng học cũng không có có thể giết chết hành thi, bây giờ lại bị Dương Tiểu Thiên một gậy đập chết.

"Trâu bò a!"

"Xấu tác thiên!"

Trương Nghĩa Trang cùng Lưu Minh Thất thần phục.

Vương Viện Viện trắng nõn bàn tay như ngọc trắng bụm lấy cặp môi đỏ mọng, mỹ lệ trên mặt đẹp tràn đầy ánh mắt khiếp sợ, tuyệt đối không nghĩ tới, Dương Tiểu Thiên không nghe lời đệ tử đã vậy còn quá lợi hại, một gậy gõ chết hành thi, quả nhiên là người không thể xem bề ngoài, nước biển không thể đo bằng đầu a! Điện thoại người sử dụng thỉnh xem đọc, càng có ưu thế chất đọc tự nghiệm thấy.

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Nói Chuyện Phiếm Quân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Tay trái biến hóa

Dương Tiểu Thiên ngay từ đầu cũng không có động thủ ý nghĩ, mặc dù mình có vẻ như tăng cường rất nhiều, nhưng đối mặt không biết quái vật, dù tợn khủng bố mà lại thực lực cường đại mũi hời hành thi, Dương Tiểu Thiên không có thắng lợi nắm chắc.

Bởi vì, hắn cũng không biết mũi hời hành thi mạnh bao nhiêu, cũng không biết mình vậy là cái gì dạng tăng thứ, hết thấy đều là không biết.

Nhưng nhìn đến đồng loại của mình từng cái một bị mũi hời hành thi tàn nhẫn sát hại, tuyệt vọng thống khổ cùng tiếng rên rỉ không ngừng kích thích Dương Tiểu Thiên thần kinh, Dương Tiểu Thiên thật sự phẫn nộ rồi.

Phẫn nộ!

Thần kỳ phản nộ!

Nhân loại chúng ta đã làm sai điều gì, dựa vào cái gì muốn chúng ta không lý do thừa nhận như vậy kiếp nạn, bằng cái chúng ta gì cũng bị những quái vật này tàn nhẫn sát hại, dựa vào cái gì! !

Dương Tiểu Thiên trong cơ thể bốc cháy lên tức giận hỏa diễm, hắn rốt cục nhìn không được, quơ lấy bên người côn sắt liền xông tới, động thủ, Dương Tiểu Thiên liền phát hiện, lực lượng của hắn, tốc độ đều tăng cường rất nhiều rất nhiều, vậy mà một gậy liền gõ chết một đầu hành thi.

Ong . .

Lúc này, Dương Tiểu Thiên cảm thụ một cỗ nhân nhật khí lưu từ mùi hôi hành thi trong thi thể cháy ra, cũng nhanh chóng chui vào trong thân thể của hắn, cuối cùng chiếm giữ tại tay trái của Dương Tiểu Thiên phía trên, dọa hắn nhảy dựng.

"Đây là vật gì?"

Dương Tiểu Thiên kinh nghi bất định nhìn nhìn tay trái của mình, cũng không có phát hiện cái gì khác thường, dường như ngón út trên có một đạo màu xám khí lưu như ẩn như hiện.

"Không đúng, tay trái của ta lực lượng dường như nếu so với tay phải mạnh hơn một chút, hơn nữa cảm giác uể oải cũng không còn!"

Dương Tiểu Thiên cẩn thận cảm thụ một chút, phát hiện bất đồng, kia từ mùi hôi thi thể trong cơ thể xuất hiện nhân nhật khí lưu dường như có thể tăng cường khí lực!

"Các ngươi những quái vật này, đều đi chết đi!"

Vì nghiệm chứng điểm này, Dương Tiểu Thiên dẫn theo côn sắt, đột nhiên xông về phía bên kia mùi hôi hành thi, tốc độ siêu nhanh, vài bước bước ra chính là mấy thước cự ly, vùng côn sắt, nhắm ngay trước mắt này đầu hành thi đầu lâu ra sức đánh xuống.

"Răng rắc!"

Một tiếng giòn vang, này đầu hành thi so với lúc trước đầu linh hoạt một ít, vậy mà dùng cánh tay ngăn trở Dương Tiểu Thiên một kích này, bất quá lực lượng Dương Tiểu Thiên thật sự là cường đại, lại đem này đầu hành thi cánh tay cho nện đứt.

Rống . .

Hành thi không cảm giác được thông khổ, cánh tay đoạn một chút sự tỉnh cũng không có, không quan tâm há mồm cắn xé mà đến.

"Cẩn thận!"

Vương Viện Viện lo lắng hô.

Xoát!

Rất rõ ràng, Vương Viện Viện lo lắng là dư thừa, Dương Tiểu Thiên mục quang lóe lên, nghiêng đầu liền tránh khỏi hành thi cắn xé, tay cầm côn sắt, vận đủ khí lực quét ngang mà đến, đập trúng hành thi đầu, 'Bành' một chút, hành thi đầu lần nữa bạo tạc, không đầu thi thể té trên mặt đất.

Đồng dạng, hành thi vừa chết, lại có một cỗ nhân nhật khí thể lao ra, tiến nhập trong cơ thể hắn, tại toàn thân chạy một bên, liền cùng tay trái dung hợp ở cùng một chỗ.

"Xem ra ta đoán nghĩ không sai, giết quái thật sự có thể cường hóa bản thân!" Dương Tiểu Thiên mục quang lóe lên, khẳng định thầm nghĩ: "Giết quái cường hóa, này có lẽ chính là trời cao cho nhân loại chúng ta một đường sinh cơ."

"Hào, giết hảo!"

Mọi người trong ánh mắt sáng lên, hưng phấn thẳng gọi, đều sùng bái nhìn qua Dương Tiểu Thiên đại phát thần uy, Dương Tiểu Thiên giống như là anh hùng cũng như xuất hiện, giết chết để cho mọi người tuyệt vọng hành thi, cho tất cả mọi người hy vọng sống sót.

Bởi vì cái gọi là, mỹ nữ yêu anh hùng, rất nhiều nữ đồng học đều hai con ngươi bốc lên tám lòng yêu mến nhìn nhìn Dương Tiểu Thiên, tâm hồn thiếu nữ nhảy lên không thôi.

"Mẹ kiếp nhà ngươi, danh tiếng đều làm Tiểu Thiên tiểu tử này cướp sạch." Lưu Minh Thất thấy được mỹ nữ mục quang cũng bị Tiểu Thiên cho hấp dẫn đi, nhất thời hét to vài tiếng, hai tay nắm lấy côn sắt, mập mập thân thể ngược lại là cực kỳ linh hoạt vọt tới.

Rất nhiều huyết khí phương cương Nam Đồng học nhóm cũng những cái kia nữ đồng học ái mộ mục quang cho kích thích, từng cái một huyết khí dâng lên, phát triển đỏ mặt, tìm đến vũ khí, thành đàn kết bạn vây giết hành thi.

"Chết đi! Nhìn ngươi béo gia lợi hại!"

Lưu Minh Thất một tiếng tiếng kêu kì quái, hai tay nắm lấy côn sắt, nhắm ngay hành thi đầu toàn lực đập tới.

Rất tiếc, hành thi giờ lên tay trái đón đỡ, ngăn trở Lưu Minh Thất công kích, đồng thời tay phải mang theo tiếng xé gió Chop tới Lưu Minh Thất đầu.

"Má ơi! Ta còn là cái xử nam!"

Lưu Minh Thất bị hù mặt mày thất sắc, hai chân như nhũn ra, cả người liền định ở chỗ cũ, trên mặt thịt mờ như là cơn sóng cũng như lay động không ngừng.

"Cẩn thận một chút."

Thời khắc nguy cơ, Trương Nghĩa Trang một gậy đập tới, đánh lui hành thi, cứu mạng một cái mạng.

Lưu Minh Thất phục hồi tinh thần lại, đưa khẩu khí, sống sót sau tai nạn, có thể nói là lòng còn sợ hãi, bất quá, hấn ngược lại là lập tức khôi phục, vỗ bờ vai Trương Nghĩa Trang, một bộ Lão Đại Ca bộ dáng nói."To con, béo gia ở chỗ này cảm ơn, ta cho ngươi biết, vừa rồi kia cái đại phát thần uy giết chết hành thi cao thủ ngươi cũng thấy đấy a, đây chính là hảo huynh đệ của ta, ngươi đã cứu được béo gia mệnh, về sau béo gia liền bảo vệ ngươi, có ta huynh đệ kia, không đúng, là có ta béo gia, ta cam đoan ngươi về sau mỹ nữ trong ngực, ăn ngon uống sướng!"

". . . Mập mập chết bầm này."

Trương Nghĩa Trang là đủ số đầu hắc tuyến.

Rống. . .

Lúc này, hành thi lần nữa đánh giết mà đến, Trương Nghĩa Trang cùng Lưu Minh Thất phối hợp lại, kéo lại này đầu hành thi.

Bành!

Cuối cùng, Lưu Minh Thất dùng côn sắt từ gỗ chết này đầu hành thi, từ hành thi trong thi thể vọt ra một đạo nhàn nhạt khí lưu, chia làm hai bộ phận phân biệt dừng mảnh vào Lưu Minh Thất cùng thân thể của Trương Nghĩa Trang bên trong.

"Đây là?"

Lưu Minh Thất cùng Trương Nghĩa Trang rõ ràng cảm nhận được thân thể biến hóa, chấn kinh liếc nhau một cái.

Thân thể trở nên mạnh mẽ, giết quái có thể tăng thực lực lên! ?

...

Bành!

Bên kia, Dương Tiểu Thiên trong tay dẫn theo côn sắt, nhắm ngay bên kia hành thi đầu mảnh liệt gỗ, vài cái từ liền đem này đầu hành thi cho tiêu diệt, khí lưu dừng mảnh vào trong cơ thể, cường hóa thân thể của Dương Tiểu Thiên, cuối cùng toàn bộ chiếm giữ tại phía trên tay trái.

Dương Tiểu Thiên có một loại cảm giác, chỉ cần hấn góp nhắt đầy đủ khí lưu, tay trái của hấn nhất định sẽ phát sinh một loại kỳ lạ biến hóa, về phần sự biến hóa này là tốt hay xấu, Dương Tiểu Thiên cũng không biết.

Theo thời gian trôi qua, từ trong cái khe chui đi ra mười ba đầu hành thi đang lúc mọi người đồng tâm hiệp lực, toàn bộ bị giết chết, trong đó Chương 7: Đầu đều chết ở tay của Dương Tiểu Thiên.

Còn có Chương 6: Đầu đang lúc mọi người vây công dưới bị giết.

Điều này cũng làm cho không ít người lấy được khí lưu cường hóa thân thể.

"Thắng, ha ha, là chúng ta thắng!"

"Sẽ không chết, chúng ta sẽ không chết!"

"Những cái này quái vật đáng chết, biết nhân loại chúng ta lợi hại a!"

...

Mọi người vui vẻ hưng phấn, từ tuyệt vọng trong vực sâu tránh thoát, để cho mọi người tâm tình khoan khoái, phảng phất cả người được nhận được thăng hoa, loại cảm giác đó không tiếng Pháp ngôn dễ diễn tả.

Đồng thời, tất cả mọi người dùng tôn kính ánh mắt nhìn hướng Dương Tiểu Thiên, đang là vì Dương Tiểu Thiên, tất cả mọi người mới có thể lần nữa cao hứng ý niệm phản kháng, là Dương Tiểu Thiên hành vi cùng cử động mang đến hi vọng.

Rất nhiều người đều từ đáy lòng trong cảm kích Dương Tiểu Thiên.

Quan trọng nhất là, Dương Tiểu Thiên thực lực cường đại, giết hành thi giống như là giết gà cũng như nhẹ nhõm, phần này thực lực cũng là mọi người kính nể Dương Tiểu Thiên nguyên nhân.

Mọi người đều biết, tại hiện dưới loại tình huống này, thực lực liền là sinh tồn được căn bản.

"Tiểu Thiên, ngươi tới đây một chút."

Dương Tiểu Thiên vừa vứt bỏ côn sắt trên dơ bẩn, chợt nghe đến Xú Bàn Tử đang về mặt thần bí gọi mình đi qua, tại mập mạp xung quanh còn đứng lấy thật nhiều cá nhân.

Dương Tiểu Thiên hơi có vẻ nghi hoặc, nhưng vẫn là đã đi tới: "Mập mạp, chuyện gì?"

"Tiểu Thiên, ngươi giết chết những cái kia hành thi có hay không có một cỗ khí lưu tiến nhập thân thể, sau đó thân thể còn chiếm được cường hóa, lực lượng, tốc độ đều trở nên mạnh mẽ." Lưu Minh Thất nhỏ giọng mà nói.

"Chẳng lẽ các ngươi. . . ?" Dương Tiểu Thiên quét mọi người liếc một cái, tựa hồ rất chán kinh mà nói.

"Đúng!"

Mọi người gật đầu.

"Mập mạp, ngươi có ý kiến gì? Hoặc là nói, các ngươi có ý kiến gì?" Dương Tiểu Thiên hít một hơi thật sâu, tựa hồ khôi phục bình tĩnh.

Nhìn những người này bộ dáng, Dương Tiểu Thiên kỳ thật đã đoán được, bọn họ không có ý định che dấu chuyện này, bởi vì không cần phải, khí lưu sự tình bị phát hiện chỉ là vấn đề thời gian.

Kể từ đó, còn không bằng báo cho mọi người, mua một cái nhân tình. Quan trọng nhất là, trong sân trường hành thi quái vật rất nhiều, chỉ có để cho tất cả mọi người đạt được tăng cường, mới có càng lớn hi vọng sống sót.

"Chúng ta thương lượng một chút, đều định đem khí lưu sự tình báo cho mọi người." Mập mạp trả lời nói: "Bởi vậy, mọi người liền có thể thấy được hy vọng sống sót, không đến mức chán chường."

"Chúng ta chính là muốn hỏi một chút ý kiến của ngươi."

"Đây là chuyện tốt, ta không có ý kiến gì." Dương Tiểu Thiên lắc đầu.

"Vậy ai đi nói sao?" Chu Thiên Thần hỏi một câu.

Trương Nghĩa Trang trầm tư một chút, nhân tiện nói: "Để cho lão sư đi nói đi, nếu như là lời của Lão Sư Thuyết càng làm cho người tin phục."

"Nói có đạo lý." Mập mạp gật đầu, tất cả mọi người nhìn về phía Vương Viện Viện.

"Ta?" Vương Viện Viện có chút ngạc nhiên chỉ xuống chính mình.

"Ừ!"

Mọi người gật đầu.

"Vậy cũng được, ta theo ta a." Vương Viện Viện gật đầu nhận lời hạ xuống.

"Đúng rồi, Tiểu Thiên, ta tới giới thiệu cho ngươi một chút." Lúc này Lưu Minh Thất ôm bờ vai Dương Tiểu Thiên, giới thiệu nói: "Đây là đại tam [ĐH năm 3] bốn lớp Tôn Mưu, học bá cấp bậc tồn tại, siêu cấp thiên tài, nhiều lần cuộc thi cầm toàn trường đệ nhất."

"Ngươi hảo! Dương Tiểu Thiên, ta là Tôn Mưu, ngươi đừng nghe mập mạp chết bầm nói lung tung, ta đó là cái gì thiên tài, chính là so với người khác càng thêm nỗ lực một chút mà thôi."

Tôn Mưu mỉm cười, anh tuấn nụ cười rất có lực tương tác, hần tướng mạo điềm đạm nho nhã, hoặc là nói rõ thanh tú, lúc nói chuyện tổng là ưa thích dùng ngón giữa điều chỉnh một chút cao gáy trên sống mũi kính đen.

"Tôn học trưởng khiêm tốn, ta trước kia có thể thường xuyên tại quảng bá trong nghe được sự tích của ngươi." Dương Tiểu Thiên cười nói.

"Vậy đều là nói mò." Tôn Mưu nhún vai giải thích câu sẽ không lại nói tiếp.

"Cái này là. . ."

"Mập mạp, ta cũng không cần ngươi tới giới thiệu." Lưu Minh Thất nhìn về phía một người đầu trọc tử, vừa định giới thiệu, kết quả đầu trọc tử chính

mình cắt đứt lời của mập mạp, tự mình giới thiệu: "Ruben hơn kém, không tốt thiếu niên một cái, không có gì đặc biệt."

"Bất quá nói thật, trong trường học thật sự là ngạo hồ tàng long, thậm chí có người như vậy một cái cao thủ lợi hại ta cũng không biết." Đầu trục từ ngạc nhiên mà nói.

Dương Tiểu Thiên chỉ là Tiểu Tiểu, không có ý tứ giải thích.

Ruben hơn kém cảm giác tự đòi cái mặt mặt, huyết sáo đi đến một bên nghỉ ngơi đi.

"Tiểu Thiên, bất kể hần, kế tiếp ta muốn cho người long trọng giới thiệu một vị siêu cấp Đại mỹ nữ." Lưu Minh Thất tương đối hưng phấn, khuôn mặt kích động.

"Kia liền là chúng ta cảnh nam đại học công nhận, tụ tập mỹ mạo, trí tuệ, thiện lương tại một thân Triệu đại tá hoa..."

"Người hảo Dương Tiểu Thiên, ta là Triệu Mộng Tuyết, rất hân hạnh được biết người."

Một người thân mặc xanh trắng giao nhau đồng phục cô gái xinh đẹp đi đến trước mặt Dương Tiểu Thiên, ngòn ngọt cười.

"..."

Lời của Lưu Minh Thất bị cắt đứt, mập mạp cứng ngắc quay đầu, thấy là Triệu đại tá hoa bản thân, nhất thời khổ khuôn mặt, nói: "Triệu đại tá hoa, người không thể đề cho ta đem nói hết lời sao?" Điện thoại người sử dụng thỉnh xem đọc, càng có ưu thế chất đọc tự nghiệm thấy.

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Nói Chuyện Phiếm Quân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5: Thiết Thi đột kích

Triệu Mộng Tuyết, tại cảnh nam trong đại học không ai không biết nàng, nàng chính là hoa hậu giảng đường Mộng Tuyết, Mộng Tuyết, Mộng Tuyết, trong mộng tuyết trắng, nói chính là nàng.

Tại trong sân trường truyền lưu lấy một câu nói như vậy: Triệu Mộng Tuyết đẹp, giống như là tập hợp tất cả mùa đông trong như lông ngỗng bay xuống tuyết trắng tinh hoa tại một thân, quả nhiên là bông tuyết tiên nữ, như mộng như ảo.

Có thể nói, Triệu Mộng Tuyết chính là mỹ nhân tuyệt sắc, là cảnh nam đại học tất cả nam sinh trong mộng nữ thần, Dương Tiểu Thiên với tư cách là một người bình thường tự nhiên cũng không ngoại lệ, đối với xinh đẹp nữ hài tử, ít nhiều đều có được ước mơ.

"Ta cũng thật cao hứng có thể nhận thức người, nói thật, ta vẫn là lần đầu tiên thấy được bản thân người, so với trên tám ảnh càng xinh đẹp, quả nhiên là mọi người công nhận hoa hậu giảng đường, thực xứng danh." Dương Tiểu Thiên tuy nói nội tâm kinh diễm cùng Triệu Mộng Tuyết mỹ mạo, nhưng là không đến mức lộ ra Trư ca (bát giới) đối với, vẫn rất bình thường giao lưu.

"Cảm ơn." Đối với Dương Tiểu Thiên tán thưởng, Triệu Mộng Tuyết chỉ là cười cười, hiển lộ rất bình tĩnh, nói một tiếng cảm ơn. Hiển nhiên nghe nhiều cũng liền tập mãi thành thói quen, Dương Tiểu Thiên cũng cảm giác Triệu Mộng Tuyết có dũng khí trời sinh cự nhân xa ngàn dặm bên ngoài phản ứng, thật giống như cho trên người mình tăng thêm một cái bảo hộ xác, không cho phép người khác đơn giản tới gần, cũng sẽ không người khác có quá lớn hảo cảm.

Dùng một câu nói, đây là một cái bề ngoài thoát nhìn ôn nhu động lòng người nội tâm lại đóng băng Băng Sơn Mỹ Nhân.

Dương Tiểu Thiên nghĩ lại ngẫm lại cũng rất bình thường, Trương Mộng Tuyết bất kể là khí chất, hay là dung mạo, cùng với dáng người, đều là không thể bắt bẻ hoàn mỹ.

Cũng không biết có phải hay không là Triệu Mộng Tuyết thân phận nguyên nhân, Dương Tiểu Thiên nghe nói là Triệu Mộng Tuyết là binh sĩ tướng lĩnh nữ nhi, cho nên trên người của nàng có vài phần người khác không có quý khí cùng đoan trang, ngũ quan cũng cực kỳ tinh xảo tuyệt mỹ, tuy mặc chính là rất phổ thông tắc áo quần dài, cũng khó có thể che lại nàng nóng bỏng đáng người, thực là một loại làm cho người ta hít thở không thông mỹ lệ.

Cũng chính là bởi vì những cái này, nàng mới không thể không đối với mọi người bảo trì một loại cảnh giác cùng lạnh lùng.

"Tiểu Thiên, có hay không có động tâm cảm giác?" Mập mạp chết bầm đưng đưng bờ vai Dương Tiểu Thiên, hèn mọn bí ối cười nói.

Dương Tiểu Thiên sờ lên cái mũi, nói: "Ta động tâm có rầm rùng, xem người ta có hay không ý tứ, tuy nói hiện tại thời tiết thay đổi, vậy cũng cần từ từ đi không phải."

"Bà mẹ nó, tiểu tử nguoi nguyên lai là thâm tàng bất lộ a!" Lưu Minh Thất kinh hãi.

"Bình thường thôi, thế giới đệ tam." Dương Tiểu Thiên cười hắc hắc.

"Hèn mọn bi ôi!" Lưu Minh Thất giờ lên ngón tay giữa.

"Vậy cũng so ra kém nguoi nha, đi học dám chụp ảnh lão sư ảnh chụp!" Dương Tiểu Thiên xem thường nói.

"Ta đó là. . ."

"Các nguoi đang nói cái gì?"

Vương Viện Viện dường như là đã nghe được gì gì đó bộ dáng, bỗng nhiên đi tới, cắt đứt lời của mập mạp.

"Không có. . . Không có. . . Không có gì, lão sư, nguoi vẫn là đem khí lưu sự tình báo cho mọi người." Lưu Minh Thất bị hù cái trán bốc lên đồ mồ hôi. Bối rối khoát tay giải thích.

"Thật sự?"

Vương Viện Viện vẻ mặt nghi hoặc.

Lưu Minh Thất nhất thời dùng ánh mắt cầu trợ Dương Tiểu Thiên, bộ dáng kia còn kém quỳ xuống đất dập đầu.

"Lão sư, chúng ta tại thảo luận kế tiếp nên làm cái gì bây giờ, rốt cuộc chúng ta không có khả năng một mực ngốc tại nhà thương khổ này bên trong, còn có chúng ta lại có thể giết quái thăng cấp, có lẽ có thể thử rời đi nhà kho đi bên ngoài tìm tìm thực vật." Dương Tiểu Thiên nghiêm trang mà nói.

Nghe được lời của Dương Tiểu Thiên, Vương Viện Viện sắc mặt ảm đạm xuống, nói: "Đúng vậy a Tiểu Thiên, nguoi nói không sai, thế giới đã thời tiết thay đổi, chúng ta muốn tự mình nghĩ biện pháp tài năng sinh tồn."

"Lão sư, nguoi cũng không nên bi quan như vậy, biện pháp chắc chắn sẽ có, sự tình cũng chung quy sẽ giải quyết, nguoi vẫn là đem khí lưu sự tình cùng mọi người nói lại nói." Dương Tiểu Thiên nói: "Sau đó mọi người thảo luận một chút, muốn không được rời khỏi nhà kho."

"Hảo!"

Vương Viện Viện gật đầu.

Rất nhanh, Vương Viện Viện triệu tập mọi người, sau đó liền đem khí lưu sự tình đều nói ra.

"Thật sự? Lão sư nguoi nói là sự thật sao?" Sau khi nghe xong, mọi người khiếp sợ không thôi, có Nam Đồng học sắc mặt không tin hỏi.

"Là thực."

Vì nghiệm chứng lời của mình, Vương Viện Viện từ bên cạnh tìm một cây gỗ, sau đó dụng lực cau lại, rắn chắc đầu gỗ cắt thành hai đoạn.

Vương Viện Viện như vậy một cái gãy yếu nữ nhân vậy mà có thể dễ dàng vịn đoạn kích thước cánh tay đầu gỗ, này rõ ràng cho thấy đạt được cường hóa, nói như vậy là thực!

"Thật tốt quá!"

Đồng đạo đệ tử mục quang dần dần hưng phấn, cuối cùng hoan hô tung tăng như chim sẻ, thậm chí quên đối với hành thi sợ hãi, còn có lúc trước lại thành công giết chết qua hành thi, cả đám đều nhiệt huyết sôi trào lên, rít gào nói: "Ta muốn giết hành thi, ta phải lấy được khí lưu, ta muốn cường đại lên."

Tất cả mọi người biết, quái vật hàng lâm, hết thảy cũng thay đổi, có bản thân cường đại lên, mới có thể sống hạ xuống, mà bây giờ có một mảnh có thể cường đại lên đường bày trước mặt bọn họ, bọn họ không có lý do gì không đi lên.

Tất cả mọi người kích động, nhìn chăm chăm trong kho hàng khe nứt, hận không thể lập tức có hành thi từ trong cái khe chui đi ra, sau đó giết chết hành thi, đạt được cường hóa.

Nhìn mọi người phản ứng, Dương Tiểu Thiên liền biết không cần thảo luận, đại bộ phận người đều nguyện ý rời đi nhà kho, bất quá vẫn là có không ít người vô pháp khắc chế sợ hãi, trong đó đại bộ phận đều là nữ đồng học.

Ầm ầm!

Đột nhiên nhà kho đại môn bị một cỗ kinh khủng cự ly oanh phát ra to lớn tiếng nổ mạnh, ngay sau đó, dùng thiết làm nhà kho đại môn lại bị đánh ra dấu quyền, những cái kia đứng vững đại môn thể dục khí giới tất cả đều bị này cỗ lực lượng kinh khủng đánh bay.

"Đây chính là dùng thiết làm đại môn a, bên ngoài đến cùng có cái gì khủng bố quái vật, lại đem cửa sắt đánh ra dấu quyền."

"Ngăn không được, cửa sắt cũng bị oanh mở!"

...

Phanh!

Một tiếng vang thật lớn, thể dục khí giới tán nát đầy đất, nhà kho đại môn ầm ầm sụp đổ, đại lượng hành thi điên cuồng tràn vào, một đầu đón lấy một đầu, găm thét, gào thét.

"Giết a!"

Đã trải qua nhiều như vậy, rất nhiều người đã dần dần khắc phục đối với hành thi sợ hãi, một người thanh niên găm thét một tiếng, cái thứ nhất quơ lấy cắt đứt bóng bàn dài chân, vọt tới.

Người này thanh niên một gây đập tới, hành thi nhanh chóng phản ứng, nhắc tay đón đỡ, ai biết thanh niên một chiêu này chỉ là hư chiêu, tay phải hấn vừa chuyển, tránh khỏi hành thi cánh tay, hung dữ nện ở hành thi trên đầu.

'Bành' một tiếng, hành thi cái cổ bị nện đứt gãy, đầu lệch ra đến một bên, lại không có bề nát, hiển nhiên, lấy thanh niên lực lượng còn nện không toái hành thi sợ hãi.

Mà đi thi công kích đã đến, sắc bén móng vuốt Chop tới thanh niên trái tim.

Rầm rầm rầm!

Kết quả, sau lưng vọt tới một đám người, hướng phía này hành thi trên người gọi, đem này đầu hành thi loạn côn đánh chết.

PHỤT!

"A . . ."

Nhưng mà, hành thi cũng không phải một đầu, lúc này, có một người Nam Đồng học vô ý, bị một đầu hành thi cắn cái cổ, máu tươi rầm rầm lưu, vài cái liền bị cắn chết, tình cảnh khủng bố dọa người.

Một màn này để cho mọi người rung mình một cái, nhiệt huyết làm lạnh, biết đây là muốn bỏ mệnh, vì vậy không dám lần nữa mù quáng loạn xông, khỏi đầu có mảnh không sợ thô phối hợp lại.

"Không muốn, cứu mạng!"

Lại có người kêu thảm thiết, bị một đầu hành thi bỏ nhào, phản ứng không kịp nữa, mọi người cũng không kịp cứu viện, đã bị vài đầu hành thi cắn xé đến chết, cực kỳ thảm.

Dương Tiểu Thiên nhìn nhìn những người này, đảo qua trong phòng, tại cách đó không xa trong góc thấy được một bả có chứa vô kiếm trường kiếm, hai mắt tỏa sáng, bước nhanh tới, cũng cầm trong tay.

Dương Tiểu Thiên nhớ rõ, cảnh nam đại học là có kiếm đạo xã, này thanh trường kiếm đoán chừng là kiếm đạo xã đồ vật.

Keng!

Dương Tiểu Thiên đem trường kiếm rút xuất kiếm vỏ (kiếm, đao), thân kiếm thon dài, không được ba thước rộng, rất rõ ràng hay là mở lưỡi hung khí.

Cấp tốc xoát!

Dương Tiểu Thiên huy vũ vài cái, đùa nghịch xuất Đóa Đóa kiếm hoa, cảm giác hết sức vừa tay cùng đã ghiền.

Ngay sau đó, hấn đem côn sắt cắm ở dây lưng quần, cầm trong tay lợi kiếm, một cái nhanh nhanh xông, vượt qua đám người, đi đến nhà kho trước cổng chính, nhắm ngay một đầu hành thi rút kiếm vùng xuống.

PHỤT!

Tanh tươi chất lỏng bắn tung toé, mùi hôi hành thi bị một kiếm này từ trung gian đánh thành hai nửa, thi thể ngã xuống đất, chết không thể chết lại.

Xoát!

Ngay sau đó, Dương Tiểu Thiên một cái quét ngang, lợi kiếm xẹt qua hư không, hình thành một đạo hàn quang, PHỤT và tiếng, ba đầu hành thi đầu đã bị gọt hạ xuống.

"Thật là lợi hại!"

Dương Tiểu Thiên thực lực cường đại, còn có tay cầm lợi khí, đại sát đặc biệt giết tình cảnh thấy được mọi người là lại kính nể lại hâm mộ, hận không thể mình cũng có thể giống như Dương Tiểu Thiên quét ngang thi vậy.

"Chúng ta cũng lên!"

Dẫn đầu lấy được khí lưu cường hóa Lưu Minh Thất bảy người cũng vọt lên, mỗi người trên tay đều cầm lấy côn sắt nhóm vũ khí, nhảy vào hành thi vậy.

Trương Nghĩa Trang cùng Lưu Minh Thất phối hợp rất tốt, cùng một đầu hành thi quay vòng, vài cái liền giải quyết xong một đầu.

Tôn Mưu người này hành động linh hoạt, khí lưu tựa hồ chuyên môn cường hóa hấn tốc độ di chuyển, bước chân lướt ngang trong đó nhẹ nhõm tránh thoát hành thi công kích, sau đó tìm cơ hội, nhất cử đánh chết hành thi.

Trừ đó ra, biểu hiện của Trương Mộng Tuyết vượt ra Dương Tiểu Thiên dự liệu, không nghĩ tới, Trương Mộng Tuyết không chỉ người dài xinh đẹp, mà còn biết võ công, chiêu thức có bài bản hẳn hoi, vài cái liền giải quyết xong một đầu hành thi.

Vương Viện Viện, Chu Thiên Thần còn có Ruben hơn kém ba cái ngược lại là bình thường, không có cái gì đặc biệt địa phương, ba người phối hợp với nhau, cũng là cực kỳ nguy hiểm, khó khăn giết chết một đầu hành thi.

Bất quá, so với những cái kia không có cường hóa người bình thường, bọn họ tốt hơn không ít, tối thiểu nhất một chút thương vong cũng không có.

Cấp tốc!

Dương Tiểu Thiên lại kết quả hai đầu hành thi, khí lưu dừng mảnh vào trong cơ thể, cường hóa thân thể của hắn, sau đó hội tụ tại tay trái của hắn vị trí.

'Bang bang' chấn động âm thanh từ tiền phương vang lên, dường như có một cái quái vật khổng lồ đang đi lại, mọi người nhao nhao nhìn chăm chú, sau đó liền thấy được nhét chung một chỗ hành thi tự hành tách ra một con đường, một đầu chừng ba mét cao, toàn thân hắc thiết sắc Thiết Thi đã đi tới.

Điện thoại người sử dụng thỉnh xem đọc, càng có ưu thế chất đọc tự nghiệm thấy.

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Nói Chuyện Phiếm Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Linh lực diệu dụng (cầu cất chứa! Cầu phiếu phiếu! !)

Bành bành bành ~ ~ ~

Thiết Thi tại chạy trốn, rất nhanh chạy trốn, nhanh chóng vọt tới, tốc độ nhanh đến Dương Tiểu Thiên cũng không có phản ứng kịp, liền thấy được một đạo hắc ảnh từ bên cạnh của mình vọt tới, đi tới giữa đám người.

"Cẩn thận!"

Dương Tiểu Thiên lớn tiếng nhắc nhở, thế nhưng đã đã chậm.

Thiết Thi vươn tay, một bả nắm một tên nữ sinh đầu, này tên nữ sinh thét lên liên tục, hốc mắt kinh khủng muốn nứt, một đôi trắng nõn cánh tay khoác lên tay của Thiết Thi trên cổ tay, liều mạng vùng vẫy, lại một chút tác dụng cũng không có.

Rầm rầm rầm . .

Bên người các học sinh cầm lấy côn sắt nhóm vũ khí hung ác nện Thiết Thi, lại hoàn toàn không có có hiệu quả, vô pháp cho Thiết Thi tạo thành quân chi một đỉnh điểm tổn thương, phát hiện điểm này, tất cả mọi người sợ hãi rút lui vài bước.

Răng rắc . .

Thiết Thi cánh tay dùng sức, máu đỏ tươi từ ngón tay trong khe hở tràn ra tới, nữ sinh đầu bị bóp nát, đỉnh chỉ gãy dựa, hai tay vô lực rũ xuống.

Rống. . .

Thiết Thi rít gào, máu đỏ tươi hai con ngươi đều là khát máu điên cuồng, một quyền đánh ra, liền đem một người nam sinh đầu cho đập vỡ, một cước đá ra, ngực cũng bị đá ra một cái lỗ thủng.

Đáng sợ! Thiết Thi này quá đáng sợ!

Phòng ngự, tốc độ, lực lượng đều hoàn thành vượt ra khỏi tưởng tượng, hành thi cùng nó so sánh, hoàn toàn không phải là một cái lượng cấp tồn tại, thực lực có thiên túi có khác.

"A, ta không muốn chết!"

Thấy được Thiết Thi hướng bên mình tới, Tần Vũ sợ hãi tới cực điểm, hấn ra sức bắt lấy người bên cạnh, sau đó dụng lực đem hấn đẩy ra, chính mình lại liều mạng chạy trốn.

"Hỗn đản!"

Người này tuyệt đối không nghĩ tới Tần Vũ phải làm như vậy, cực kỳ giận dữ, vừa mắng xong lại bị Thiết Thi bóp nát đầu lâu.

Thiết Thi chính là sói, nhân loại chính là dê, sói vào bầy cừu, nhất định là huyết tính liệp sát, cho dù lấy được khí lưu cường hóa người, cũng không phải Thiết Thi hợp lại chỉ địch, nhiều nhất là tiếp nhận được Thiết Thi một kích mà bảo vệ tánh mạng.

Thấy được Thiết Thi như thế cường hãn, Dương Tiểu Thiên cũng ngược lại hút miệng khí lạnh, Lưu Minh Thất bọn họ đều cảm thấy ý sợ hãi.

"Chạy a!"

Mọi người là hồng mắt, tán loạn trở thành một đoàn, hướng nhà kho bên ngoài chạy trốn.

Hành thi đi qua vừa rồi chém giết, đã không có còn lại bao nhiêu, liền có không ít người phá tan hành thi tuyển phong tỏa, từ trong kho hàng chạy ra ngoài.

Tần Vũ chạy nhanh nhất, trong nháy mắt bỏ chạy không thấy bóng dáng.

"Ngưng ngừng mọi người, Thiết Thi này không là chúng ta có thể đối phó!" Tôn Mưu chính ngay ngắn con mắt kính, ném câu tiếp theo lời, nắm trong tay lấy vũ khí vọt ra nhà kho đại môn.

"Thế nào?" Ruben hơn kém bối rối hỏi.

"Cũng không muốn thất thần, mọi người nhanh tản ra, chạy mau!" Dương Tiểu Thiên một kiếm giết chết đánh về phía chính mình hành thi, gào thét liên tục.

Nghe được lời của Dương Tiểu Thiên, tất cả mọi người như là nhận được mệnh lệnh cũng như, nhanh chóng phân tán ra, sau đó từng nhóm hướng nhà kho ngoài cửa lớn chạy trốn.

Rất nhanh, đại bộ phận người đều vọt ra nhà kho.

Dương Tiểu Thiên cũng không có tiếp tục lưu lại nơi này ý định, quay người chuẩn bị chuẩn đi.

Rống. . .

Mà Dương Tiểu Thiên cử động triệt để đưa tới Thiết Thi chú ý, Thiết Thi kia một đôi tràn ngập thị huyết Thần tình mục quang nhìn chăm chú đến trên người Dương Tiểu Thiên, đột nhiên nhào tới.

"Tiểu Thiên, cẩn thận sau lưng!"

Lưu Minh Thất trong lúc lơ đãng quay người, liền thấy được Thiết Thi đánh giết mà đến một màn, đồng tử co rút lại, lớn tiếng nhắc nhở.

"Không tốt!"

Dương Tiểu Thiên trong chớp mắt cảm giác được nguy hiểm, cả người bị một cổ lạnh buốt khí tức bao phủ, mồ hôi lạnh xoát một lần liền hạ xuống rồi. Hấn lập tức một lần lông lóc vọt đến một bên.

Ầm ầm!

Một đạo hắc ảnh rơi xuống, Thiết Thi một quyền oanh kích tại Dương Tiểu Thiên vừa mới đứng lại vị trí, rắn chắc xi-măng tầng trệt cũng bị Thiết Thi một quyền này nện vỡ vụn ra, thép đứt gãy uốn lượn, xuất hiện một cái đường kính gần 2m lỗ thủng.

Dương Tiểu Thiên ngẩng đầu, liền thấy được một đạo nổi bật thân ảnh tại cách đó không xa hướng nhà kho bên ngoài chạy trốn, mà lúc này, Thiết Thi cũng đứng lên, phát hiện Trương Mộng Tuyết, trong hai tròng mắt huyết quang lóe lên, bay nhào mà đi.

"Trương Mộng Tuyết, cẩn thận!"

Nguyên lai Trương Mộng Tuyết vừa rồi một mực ở giúp đỡ một đám nữ đồng học ngăn cản những cái kia hành thi, để cho các nàng trước thoát đi nhà kho, kết quả dẫn đến chính mình rồi đi đã chậm,

Đ...A...N...G...G!

Một tiếng vang dội, có thể thấy được, Trương Mộng Tuyết lấy một loại quái dị tư thế dùng côn sắt cách ngăn trở Thiết Thi một kích, nhưng khuôn mặt trong chớp mắt trắng bệch, cặp môi đỏ mọng khỏe miệng tràn huyết, côn sắt cũng uốn lượn không thể dùng.

Bành!

Thiết Thi một cước đá ra, đá vào Trương Mộng Tuyết bên hông, nàng cả người hướng về Dương Tiểu Thiên bên này bay tứ tung mà đến, Dương Tiểu Thiên nhanh chóng đưa tay, kết quả lại không có thể tiếp được, trơ mắt nhìn Trương Mộng Tuyết từ vừa rồi lỗ thủng trong rơi xuống tầng tiếp theo đi.

"Hỗn đản!"

Dương Tiểu Thiên tức giận đỏ mắt, phần nộ trùng mắt Thiết Thi,

Rống. . .

Thiết Thi rít gào, cực nhanh vọt tới, thiết quyền huy vũ, mang theo khí bạo âm thanh.

"Đến đây đi!"

Dương Tiểu Thiên rút ra côn sắt, vận đủ khí lực, cơ bắp hờ ra, đón Thiết Thi thiết quyền đập tới.

Bành!

Một tiếng vang thật lớn, Dương Tiểu Thiên trong tay côn sắt từ trực tiếp đứt gãy ra, Thiết Thi thiết quyền cũng bị nện da tróc thịt bong, một cổ cự lực dừng mãnh vào trong cơ thể, Dương Tiểu Thiên cảm giác trong cơ thể khí huyết cuộn cuộn, đi từ từ tụt hậu vài bước.

Thông qua lần này giao thủ, Dương Tiểu Thiên phát hiện, bản thân lực lượng cùng tốc độ đều so với Thiết Thi yếu hơn một ít, phòng ngự lại càng là so ra kém Thiết Thi cường kiên thiết cốt.

Ầm ầm!

Thiết Thi lần nữa đánh giết mà đến, không có côn sắt, Dương Tiểu Thiên càng không dám cùng Thiết Thi cứng đối cứng, nói cách khác khẳng định tàn phế.

Răng rắc răng rắc. . .

Theo thời gian trôi qua, Dương Tiểu Thiên không ngừng né tránh, đồng thời tìm kiếm dùng trường kiếm nhất kích tất sát cơ hội, tất cả mọi người không có phát hiện, theo Thiết Thi lần lượt nện không, nhà kho tầng trệt che kín mạng nện hình đáng khe nứt, tùy thời đều sụp đổ.

Mà Dương Tiểu Thiên lấy lực lượng một người đối kháng đáng sợ Thiết Thi cường hãn hành vi, mọi người cũng nhìn ở trong mắt, trong nội tâm càng thêm kính sợ có phép.

"Tiểu Thiên, không muốn lại dây dưa tiếp, hành thi đã càng ngày càng nhiều." Lưu Minh Thất lo lắng hô, nhà kho nơi này động tĩnh ồn ào thật sự là quá lớn, đã đưa tới đại lượng hành thi hướng nơi này dựa sát vào, lại kéo dài xuống, tất cả mọi người trốn không thoát.

Ầm ầm..

Không đợi Dương Tiểu Thiên trả lời, đã sớm rách mướp tầng trệt cũng nhện không được nữa Thiết Thi cùng Dương Tiểu Thiên chiến đấu, triệt để sụp đổ, Dương Tiểu Thiên kinh hô thanh âm, cùng Thiết Thi một chỗ rơi xuống đến tầng tiếp theo.

"Tiểu Thiên! !!"

Lưu Minh Thất hô to, muốn xông lên cứu Dương Tiểu Thiên.

Rống rống. . .

Lúc này, đại lượng hành thi vọt tới, lập tức tựu muốn đem nơi này bao vây.

"Mập mập, đi mau, không có thời gian, Dương Tiểu Thiên huynh đệ thực lực cường đại như vậy, hẳn nhất định không có việc gì." Trương Nghĩa Trang lôi kéo Lưu Minh Thất cánh tay ngăn trở hắn, bắt hắn cho kéo đi.

"Xông lên a!"

Mọi người cũng là điên cuồng, cùng hành thi chém giết, tại cường hóa người dưới sự dẫn dắt, cứng rắn giết ra một mảnh đường máu.

...

Bên kia, Dương Tiểu Thiên cùng Thiết Thi một chỗ ngã rơi xuống tầng tiếp theo, Dương Tiểu Thiên biết, đại nhất tam ban là tại lầu ba, như vậy tầng này chính là đệ lầu hai.

Đối ứng nhà kho cái chỗ này, là một gian phòng học, bên trong bàn ghế đã sớm loạn thành một bầy, còn có thể thấy được đầy đất là huyết, tán mát lấy thi thể linh kiện cùng với mấy cỗ buồn nôn thi thể, tựa hồ không có một bóng người.

Dương Tiểu Thiên nhìn lướt qua, liền thấy được nằm trên mặt đất Trương Mộng Tuyết.

Rống. .

Thiết Thi gào thét, từ trong miệng bốc lên ra trần trần khói trắng, vẻ mặt dữ tợn, tựa như từ trong địa ngục bò ra tới ác quỷ, đột nhiên bay nhào hướng vô pháp động đập Trương Mộng Tuyết.

Trương Mộng Tuyết bị hù trùng lớn đôi mắt đẹp, nàng hiện tại vô pháp động đập, đôi mắt khủng bố Thiết Thi, một chút năng lực phản kháng cũng không có, tinh xảo khuôn mặt trắng xám không có huyết sắc, cảm thấy từ vong khí tức, nội tâm tràn ngập tuyệt vọng.

"Cẩn thận!"

Dương Tiểu Thiên mãnh liệt vọt tới, trong chớp mắt truy đuổi lên Thiết Thi, 'Bành' một tiếng, một cước đem Thiết Thi cho đập bay ra ngoài, nện vách tường lõm hạ xuống.

"Ngươi. ."

Trương Mộng Tuyết kinh hô, ngạc nhiên nhìn qua Dương Tiểu Thiên.

"Trương Mộng Tuyết, ngươi tình huống như thế nào đây?"

Đánh lui Thiết Thi, Dương Tiểu Thiên tại Trương Mộng Tuyết bên cạnh ngồi chồm hổm xuống, thấy được Trương Mộng Tuyết mảnh khảnh bên hông đỏ tươi một mảnh, thương thế rất nghiêm trọng, nếu như không phải là bởi vì nàng lấy được khí lưu cường hóa, đoán chừng chết rồi.

"Xương sống bị đâm thương nặng, động đều không nhúc nhích được, ngươi hay là đi mau đi, không cần lo cho ta."

Trương Mộng Tuyết tuyệt mỹ khuôn mặt tràn đầy ảm đạm mà nói.

Xương sống trọng thương, như vậy thương thế nghiêm trọng, cho dù còn sống, đoán chừng cũng là suốt đời tàn phế.

Oanh!

Lúc này, Thiết Thi lần nữa đánh tới, mang theo một cỗ tanh tươi gió tanh, làm ớn lạnh như sét, đánh hướng Dương Tiểu Thiên.

"Cẩn thận!"

Trương Mộng Tuyết dẫn đầu thấy được, lên tiếng kinh hô.

Bành!

Dương Tiểu Thiên nhanh chóng phản ứng, xoay người một cái, hai tay giao nhau che ở trước người, chặn lại Thiết Thi một quyền này, lực lượng khổng lồ oanh Dương Tiểu Thiên đi từ từ cọ lui về phía sau, đụng ngã đại lượng cái bàn.

"Thiết Thi rốt cuộc là cái gì đẳng cấp, lực lượng rất mạnh!"

Dương Tiểu Thiên kinh hãi, hắn tuy ngăn trở Thiết Thi một quyền này, nhưng hai cánh tay của hắn cũng bị oanh da tróc thịt bong, máu tươi lâm li, xương cốt đều xuất hiện liệt gãy.

Ong. .

Lúc này, Dương Tiểu Thiên bị thương, hắn trong đan điền linh lực luồng khí xoáy tự động chuyển động, tuôn ra xuất ra đạo đạo nhũ bạch sắc linh lực, thông qua kinh mạch hòa nhập vào đến Dương Tiểu Thiên bị thương địa phương.

"Thật thoải mái!"

Nhất thời, loại kia nóng rất cảm giác đau đớn biến mất, theo sát là như phao ôn tuyền khoan khoái cảm giác, trong chớp mắt, Dương Tiểu Thiên liền phát hiện trên cánh tay thương thế hoàn toàn khôi phục.

"Linh lực thậm chí có thần kỳ như vậy hiệu quả!"

Dương Tiểu Thiên kinh hỉ vạn phần.

"Hoặc Hứa Linh lực còn có những thứ khác diệu dụng cũng nói không chừng!"

Dương Tiểu Thiên mục quang lóe lên, rút ra bên hông trường kiếm, hần nhớ rõ Luyện Khí tầng ba, dường như có thể linh lực ngoại phóng!

"Hô. . ."

Dương Tiểu Thiên chậm rãi giờ lên trường kiếm, mục quang chăm chú nhìn chăm chăm Thiết Thi, sau đó điều động lên trong đan điền linh lực luồng khí xoáy, một cỗ nhũ bạch sắc linh lực từ trong đan điền tuôn ra, theo kinh mạch chảy vào hai tay.

Ong. . .

Nhất thời, linh lực vọt ra thân thể của Dương Tiểu Thiên, xuất hiện một hồi gió nhẹ, trên người Dương Tiểu Thiên y phục phiêu động, hần trường kiếm trong tay sáng lên từng tầng nhàn nhạt bạch quang.

Thiết Thi lại lần nữa đánh úp lại, ba mét cao cường tráng khí lực làm cho người ta cường đại cảm giác áp bách, song quyền đánh ra, không khí bạo liệt ra, lực lượng khổng lồ đập ra 'Bành' 'Bành' khí bạo âm thanh.

"Chết!"

Dương Tiểu Thiên một kiếm làm ăn xuất.

Xoát!

Chỉ thấy một đạo xinh đẹp bạch quang xẹt qua không gian, sắc bén hàn mang chém ra không gian, phá vỡ hết thảy.

PHỤT!

Huyết quang lóe lên, hàn quang xẹt qua Thiết Thi cứng cỏi thân hình, một đạo tơ máu tiêu xạ, tựa như suối phun.

Rống. . .

Thiết Thi rên rỉ, bị Dương Tiểu Thiên một kiếm bỏ ra, hai nửa thi thể té trên mặt đất.

Một kiếm! Chỉ là một kiếm! Cường đại lại khủng bố Thiết Thi chết ở tay của Dương Tiểu Thiên lên!

"Liền như vậy chết! !!"

Trương Mộng Tuyết đem vừa rồi đã phát sinh hết thảy đều tại trong mắt, trong không khí tanh tươi mùi máu tươi cùng trên người đau xót để cho lòng mây của nàng nhũu chặt, nhưng những cái này đều áp chế không nổi năng sôi trào nội tâm, trong đôi mắt đẹp dịu dàng mục quang thán phục nhìn qua Dương Tiểu Thiên.

Xoát!

Lúc này, một cỗ trắng kiện khí lưu từ trong thi thể tuôn ra, sau đó nhanh chóng tiến nhập thân thể của Dương Tiểu Thiên.

Bang bang!

Cỗ khí lưu này quả thực cường đại, Dương Tiểu Thiên rõ ràng cảm nhận được thân thể biến hóa, các hạng năng lực được nhận được cường hóa, không chỉ như thế, Dương Tiểu Thiên cảm giác được tay trái như là có một lòng tạng (bản) tại nhảy lên, có cái gì muốn thai nghén mà sinh ra.

"Trương Mộng Tuyết, Thiết Thi đã bị ta giải quyết xong, ngươi bây giờ cảm giác như thế nào đây? Có thể đi hay không?" Dương Tiểu Thiên thanh trường kiếm chọc vào trở lại vỏ kiếm trong, đã đi tới dò hỏi.

Trương Mộng Tuyết lắc đầu, khuôn mặt âm đạm, thương thế quá nặng đi.

"Ta có lẽ có thể giúp ngươi."

Dương Tiểu Thiên suy tư một chút.

"Thật sự?" Trương Mộng Tuyết kinh hi vạn phần.

"Ừ." Dương Tiểu Thiên gật đầu, nói: "Bất quá trị liệu quá trình sẽ có tứ chi tiếp xúc."

"Không quan hệ." Trương Mộng Tuyết khuôn mặt hơi đỏ lên, nhưng vẫn là đáp ứng xuống, rốt cuộc có thể không tàn phế đương nhiên là tốt nhất. Quan trọng nhất là, Trương Mộng Tuyết nội tâm đối với Dương Tiểu Thiên cũng không có quá lớn kháng cự cảm giác, cho nên mới đã đáp ứng, đoán chừng là bởi vì Dương Tiểu Thiên cứu được nàng nguyên nhân a.

"Vậy ta bắt đầu rồi."

Dương Tiểu Thiên hít một hơi thật sâu, sau đó từ từ vươn tay, nhẹ nhàng đặt ở Trương Mộng Tuyết hết sức nhỏ mềm mại trên bờ eo, tuy cách y phục, nhưng Dương Tiểu Thiên hay là cảm nhận được Trương Mộng Tuyết nhẵn mịn da thịt giống như là quả đông lạnh cũng như mềm mại có co dãn, không khỏi tâm thần rung động.

Trương Mộng Tuyết nhắm chặt hai mắt, thân thể run nhẹ nhẹ, đây còn là nàng lần đầu tiên cùng nam sinh có thân mật như vậy tứ chi tiếp xúc, từ Dương Tiểu Thiên trên tay truyền đến ấm áp để cho nàng có chút tâm thần có chút không tập trung.

Ong . .

Dương Tiểu Thiên lấy đại nghị lực áp trong nội tâm rung động, luồng khí xoáy vận chuyển, theo kinh mạch tuôn ra cổ cổ linh lực, sau đó thông qua tay phải tiến nhập đến Trương Mộng Tuyết bị thương địa phương.

Thoáng cái, Trương Mộng Tuyết cũng cảm giác được bên hông nóng rất cảm giác đau đớn như là bông tuyết tan rã thối lui, theo sát mà đến là ấm áp khoan khoái cảm giác, loại cảm giác đó thoải mái giống như là muốn lên trời cũng như.

Trương Mộng Tuyết lông mày giãn ra, tinh xảo tuyệt mỹ trên mặt đẹp hiện ra động lòng người mỉm cười, tựa như trăm hoa đua nở.

"È hèm . ."

Trầm luân tại loại này cảm giác thoải mái cảm giác bên trong Trương Mộng Tuyết không khỏi thân ngâm một tiếng.

"..."

Dương Tiểu Thiên nhất thời mở to hai mắt nhìn đang nhìn mình dưới thân xinh đẹp mỹ nhân, trong khoảng thời gian ngắn cũng là bối rối, dẫn đến tạm dừng linh lực truyền tống.

"A..."

Linh lực vừa dứt, Trương Mộng Tuyết thoáng cái liền phục hồi tinh thần lại, thấy được Dương Tiểu Thiên trực lăng lăng nhìn mình, lại nghĩ tới sự tình vừa rồi, phát ra một tiếng chói tai thét lên, sắc mặt xấu hổ một mảnh, đi từ từ cọ đạp chân dài lui về phía sau, hận không được tìm một cái lỗ để chui xuống, đỉnh đầu đều bốc hơi nóng.

Điện thoại người sử dụng thỉnh xem đọc, càng có ưu thế chất đọc tự nghiệm thấy.

Bạn đang đọc truyện *Tân Thế Nói Chuyện Phiếm Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7: Các thần tiên tốc độ tay

Trời còn chưa sáng, bóng đêm dĩ nhiên thâm trầm, chỉ có một tia hơi yếu ánh trăng xuyên thấu qua tầng mây ở giữa khe hở xuyên thấu mà đến, mang đến một chút ánh sáng.

Ngày hôm nay phát sinh quá nhiều chuyện, Dương Tiểu Thiên thể xác và tinh thần đều bại, bên cạnh Trương Mộng Tuyết đã sớm ngủ thâm trầm, như một cái dụ dàng ngoan ngoãn con mèo nhỏ khúc một lấy thân thể.

Bang bang . .

Lúc này, Dương Tiểu Thiên cảm nhận được tay trái biến hóa đã đến cuối cùng bước ngoặt, như là có một loại đồ vật muốn từ trong lòng bàn tay lao tới.

Bánh ——

Một đoàn sương trắng hào quang tại trên tay hắn muốn nổ tung lên, ngay sau đó liền có một cỗ kỳ dị năng lượng thông qua tay trái dừng mảnh vào đến Dương Tiểu Thiên toàn thân các nơi, còn chưa chờ hắn phản ứng kịp, một cỗ khổng lồ tin tức lưu trực tiếp tưới tiêu đến trong đầu của hắn bên trong

...

Là về vị diện chiến tranh nguyên nhân cùng nội dung.

"Vị diện chiến tranh, đệ tứ lượng kiếp, quả nhiên đều là thực!"

Dương Tiểu Thiên ngẩng đầu nhìn thoáng qua bên trên bầu trời xuyên qua toàn bộ phía chân trời khe nứt, hít một hơi thật sâu.

Mỗi người loại hấp thu đến đầy đủ nguyên khí, đều dần sinh năng lực, trở thành: "năng lực giả", cũng đạt được về 'Vị diện chiến tranh' cơ bản nhất tin tức.

"Đệ tam lượng kiếp 'Phật đạo chi tranh', Hồng Hoang triệt để phá toái, lòng Hồng Hoang hóa thành Địa Cầu, Nhân Tộc bị thánh nhân 'Lưu vong' đến Địa Cầu, cũng ngăn cách linh khí, đã đoạn Nhân Tộc tiền lộ, bởi vì vì Nhân Tộc không còn là thiên địa chủ giác."

"Cho dù như thế, nhân loại thật sự là thông minh, phát triển khoa học kỹ thuật, đồng dạng có thể thăm dò vũ trụ tinh không, chính là bởi vì khoa học kỹ thuật phát triển, nhân loại sức tưởng tượng đạt được chưa từng có giải phóng, tại là ảo tưởng ra một đồng kỳ dị sinh vật cùng thế giới."

"Mà những cái này tưởng tượng tại lòng Hồng Hoang phóng xạ, lấy từng khối Hồng Hoang mảnh vỡ chuyển hóa thành từng cái một tưởng tượng vị diện, vì vậy dị loại sinh vật từ tưởng tượng vị diện trong ra đời."

"Theo vô tận thời gian trôi qua, này dị loại sinh vật đưa đến vũ trụ nguyên khí năng lượng càng ngày càng không công bằng, đối mặt hủy diệt, vì vậy thiên đạo vận chuyển, đệ tứ lượng kiếp: Vị diện chiến tranh mở ra."

"Vô số tưởng tượng vị diện sinh vật sẽ tự động tiến nhập Địa Cầu, hỗn loạn khởi đầu, chiến tranh bạo phát, sát kiếp đã lên, duy có vô số sinh linh vẫn lạc tài năng hóa giải, cần sát kiếp, chuyển sinh thiên địa năng lượng tài năng quy về cân đối."

Dương Tiểu Thiên cười khổ mà nói: "Cũng chính là, sở dĩ sẽ phát sinh chuyện như vậy, cũng đều là nhân loại chính mình tự làm tự chịu sao?"

"Nguyên nhân này thật đúng là nhức trứng a!"

"Bất quá những cái kia thánh nhân thật là hung ác, trực tiếp 'Lưu vong', nếu như không có nguyên nhân này, cũng không đến mức phát sinh loại chuyện này, nói đến nói đi đều là nhân quả tuần hoàn mà thôi."

"Để cho:đợi chút nữa, đây là vật gì?"

Bỗng nhiên, Dương Tiểu Thiên nội tâm xuất hiện một loại không thể tưởng tượng cảm giác kỳ diệu, hắn tâm niệm vừa động, tay trái bị một đoàn sương trắng bao vây lấy, sau đó những cái này óng ánh sương trắng không ngừng biến hóa, ngưng tụ ra một cái như bạch sắc thủy tinh cũng như tròng mắt.

Dương Tiểu Thiên quả thực giật mình không thôi, lại càng hoảng sợ, kết quả tròng mắt toát ra một tầng nhàn nhạt bạch quang, bạch quang đem hắn bao phủ ở bên trong, sau đó một đạo không hiểu tin tức đã hiện lên trong đầu của hắn.

...

Biết những tin tức này, cảm thấy Tham Tri Chi Mâu dường như có thể dò xét tin tức, Dương Tiểu Thiên liền nhìn về phía cách đó không xa biến thành hai nửa thi thể Thiết Thi.

Ý niệm trong đầu chuyển động, tròng mắt chuyển động, nhắm ngay kia chiếc hai nửa thi thể, lại là một đạo tin tức hiện lên Dương Tiểu Thiên trong đầu,

...

"Nguyên khí tiến hóa? Có ý tứ gì? Cùng nguyên khí "năng lực giả" trong đó có liên hệ gì sao?" Dương Tiểu Thiên phỏng đoán lấy.

Vì tiến thêm một bước tìm tòi nghiên cứu xuất những cái này thi kỳ quái bí mật, Dương Tiểu Thiên tại căn phòng học này trong tìm được vài chiếc hành thi, dùng Tham Tri Chi Mâu dò xét, kết quả toàn bộ đều:

...

Sau đó, 'Tham Tri Chi Mâu' lần nữa chuyển động, Trương Mộng Tuyết tin tức cũng đã hiện lên Dương Tiểu Thiên trong đầu, tin tức như sau:

...

"Ba vô sản phẩm?" Dương Tiểu Thiên xấu xa nghĩ.

Bất quá, lấy được nhiều như vậy tin tức, Dương Tiểu Thiên tuy không thể coi bỏ trong lòng tất cả nghi hoặc, nhưng là đã minh bạch một ít đồ vật.

"Giết đi những cái này từ vị diện khác xâm lấn mà đến quái vật, có thể hấp thu chúng trong cơ thể nguyên khí, do đó trở thành "hăng lực giả", đạt được tiến hóa."

"Ta hiện tại thăng cấp làm 'Nguyên khí một cảnh', mà Trương Mộng Tuyết hấp thu nguyên khí chưa đủ, không có thể tiến hóa, cho nên ngoại trừ lực lượng tăng cường một ít, không có quá biến hóa lớn."

"Nhưng mà có một chút bất đồng, đó chính là, bởi vì 'Thần tiên nói chuyện phiếm quần' nguyên nhân, ta không chỉ là "hăng lực giả", hay là Tu chân giả, là song trọng tiến hóa."

"Lại còn căn cứ lúc trước ta cùng Thiết Thi chiến đấu đến xem, "hăng lực giả" cùng Tu chân giả từng cảnh giới đều là tương ứng, Luyện Khí chín tầng đối ứng nguyên khí cửu cảnh, Trúc Cơ ba kỳ đối ứng huyết khí tam giai, dùng cái này suy ra... Đại Thừa ba kỳ đối ứng lấy hư không tam giai."

"Cũng chính là, ta bây giờ là Luyện Khí tầng ba, đối ứng lấy nguyên khí Tam Cảnh."

"Quan trọng nhất là, song trọng tiến hóa, thực lực của ta hẳn là muốn so với bình thường sinh vật mạnh hơn một ít."

Đương nhiên, những cái này đều là Dương Tiểu Thiên phỏng đoán, về phần đúng hay không, cần sự thật tới nghiệm chứng.

Thời gian đã không còn sớm, tâm niệm vừa động, trong tay trái thủy tinh tròng mắt liền biến mất, Dương Tiểu Thiên dựa lưng vào vách tường, nhắm mắt dưỡng thần, bên tai có thể nghe được từ bên ngoài truyền đến quái vật tiếng gào thét, cùng với thỉnh thoảng đột nhiên vang lên tiếng kêu thảm thiết.

...

Địch địch địch...

Bỗng nhiên, Dương Tiểu Thiên vừa nhắm mắt lại, điện thoại di động của hắn vang lên thanh âm.

"Những cái này Thần Tiên thật đúng là làm ầm ỹ!"

Dương Tiểu Thiên lầm bầm câu, hay là lấy ra điện thoại, ấn mở nhuyến kiện, vội ra nói chuyện phiếm quần, phía trên biểu hiện nói chuyện phiếm tin tức 99+. Hắn cũng là có chút nhầm lẫn, lại đem nói chuyện phiếm kỷ lục kéo đến phía trước nhất, xem, phát hiện những cái này các thần tiên từng cái một tất cả đều là một đám trâu chọc so với lũ lụt so với.

Nói thí dụ như có một đoạn nói chuyện phiếm kỷ lục là như vậy.

Cự Linh Thần: Đường này là ta khai mở, cây này là ta trồng, nếu muốn từ đó qua, lưu lại tiền lì xì.

Nhị Lang Thần lập tức nhảy ra: Ha ha đất, bản thân quân chính là không phát! Đằng sau đi theo một cái gậy mũi biểu tình.

Lôi công: Trên lầu vất cổ chà ra nước một cái, giám định hoàn tất!

Điện Mẫu: Lão công nói cũng đúng, sao sao đất.

Na Tra: Ba con mắt thực keo kiệt, trách không được đến bây giờ còn là độc thân chó một cái.

Vậy mà ba cái nói một cái, Nhị Lang Thần biểu thị vô cùng khó chịu, vì vậy đáp lại: Đóng cửa! Thả chó!

Hao Thiên Khuyển như thiểm điện xuất hiện: Gâu Gâu!

Cự Linh Thần: khinh bỉ

Lôi công: khinh bỉ

Điện Mẫu: Lão công, ta cũng với ngươi một chỗ khinh bỉ, sao sao đất.

Na Tra: Ai nha nha, trên lầu thanh tú ân ái nhìn không được.

Thiên Lý Nhân: cay con mắt

Thuận Phong Nhĩ: Chỗ ngồi băng ghế, hạt dưa CocaCola chuẩn bị hoàn tất, biểu thị đi ngang qua nhìn xé bức tường.

Ngày bôi thần: Ăn dưa quần chúng về mặt mộng so với.

Thần dạ du: Không rõ chân tướng ăn dưa quần chúng.

...

Thái Bạch Kim Tinh: Chư Vị Tiên nhà an yên tĩnh một chút, hôm qua Thiên Quân chủ đại nhân đường như tự mình muốn mời một vị đại lão tiến bầy, đến bây giờ vị kia đại lão cũng còn không có xuất hiện nha.

Dương Tiểu Thiên vừa mới xem hết nói chuyện phiếm kỳ lục, bỗng nhiên lại có thần tiên gọi thư tín hỏi thăm, nhìn xuống nick name, nguyên lai là Thái Bạch Kim Tinh.

"Bị bầy chủ muốn mời tiến bầy? Chẳng lẽ nói chính là ta?"

Dương Tiểu Thiên ngạc nhiên nhìn nhìn màn hình điện thoại di động, trong lúc nhất thời không biết nên thế nào.

Đối mặt như vậy một đám Thần Tiên, Dương Tiểu Thiên hiện tại với tư cách là một người bình thường, thật sự có chút áp lực son đại a. Dương Tiểu Thiên cảm giác mình còn tiếp tục trầm mặc lặn xuống nước tương đối khá.

Cũng không lâu lắm, lại có thần tiên gọi thư tín hỏi thăm.

Nắm tháp Thiên vương Lý Tĩnh: Không sai không sai, không biết là vị nào đại lão, lại bị bầy chủ đại nhân tự mình muốn mời tiến bầy, như chúng ta những khổ này bức đều là mình xin.

Tăng Trưởng Thiên Vương: Là oa, là oa.

Ngay sau đó, lại là một đám Thần Tiên nhảy ra ngoài, Nguyệt lão, thần gió, mưa sư, tất cả đại tinh quân nhao nhao biểu thị hâm mộ, muốn một vị đại lão hiện thân, còn liếm láp mặt cầu tiền lì xì, nhìn Dương Tiểu Thiên ứa ra mồ hôi.

Nhị Lang Thần: Hừ, không phải là bị bầy chủ đại nhân muốn mời tiến bầy mà thôi, bản thân quân biểu thị tuyệt không hâm mộ ghen ghét, sau đó lại phát một cái 'Nghĩ rằng nghiêng lợi' biểu tình.

Na Tra: Ai ô ô, đều nghĩ rằng nghiêng lợi nữa nha, còn nói không hâm mộ ghen ghét, rõ ràng miệng không đúng tâm, khinh bỉ chi. . .

Nắm tháp Thiên vương Lý Tĩnh: Sao có thể như vậy cùng Chân Quân nói chuyện, còn thể thống gì. Chân Quân độc thân thời gian quá dài, mà dẫn đến hỏa khí quá lớn, cho nên nói những lời kia đều là có thể lý giải cùng thông cảm, người hẳn là học được tha thứ mới đúng.

Na Tra: Lão ba giáo huấn chính là. Đằng sau tăng thêm một cái cười xấu xa biểu tình.

Nhị Lang Thần: Lý gia phụ tử, các người chờ đó cho ta cuồng nộ!

...

Lại là một hồi xé bức đại chiến, đông đảo thần tiên ồn ào trợ uy, rất náo nhiệt, nhìn Dương Tiểu Thiên đều nở nụ cười, cảm thấy những cái này Thần Tiên thật tốt chơi.

Ngọc Hoàng Đại Đế: Các vị ái khanh, vì biểu thị ta Thiên đình uy nghiêm hòa hảo khách chi đạo, trăm cho rằng chúng tiên khanh nên đồ lên bao hoan nghênh mới phải.

Bỗng nhiên, những cái này các thần tiên nói chuyện đang vui mừng đâu, Ngọc Hoàng Đại Đế vị này siêu cấp lớn lão đột nhiên xuất hiện.

Thái Thượng Lão Quân: Bệ hạ nói có lý.

Xoát!

Trên màn hình hồng quang lóe lên, một cái sâu sắc tiền lì xì từ dưới đáy nhảy ra ngoài.

"Ha ha, tiền lì xì!"

Con mắt của Dương Tiểu Thiên sáng lên, lấy tốc độ nhanh nhất đè xuống ngón tay, thời gian tuyệt không không cao hơn 01 giây, kết quả, hào quang lóe lên, tiền lì xì cướp sạch.

Tay chậm, tiền lì xì bị cướp sạch.

"Lừa bố mày!"

Dương Tiểu Thiên phiền muộn thờ dài, xem ra những cái này các thần tiên không chỉ thực lực cường đại, liên thủ nhanh chóng cũng so với Dương Tiểu Thiên độc thân hai mươi năm mà luyện thành cánh tay Kỳ Lân còn mạnh hơn a.

Ngọc Hoàng Đại Đế đều tự mình mở miệng muốn chúng tiên nhà phát hồng bao, lại còn Thái Thượng Lão Quân cũng cái thứ nhất đồ lên bao, hai vị đại lão mặt mũi thêm vào, có thể đại cực kỳ khủng khiếp.

CHÍU...U...U!, CHÍU...U...U!, CHÍU...U...U!, CHÍU...U...U!...

Hai vị đại lão mặt mũi cũng không thể không cho, vì vậy, những cái này các thần tiên đều nhao nhao đồ lên bao. Dương Tiểu Thiên trên màn hình điện thoại di động hào quang chớp liên tục, từng cái một tiền li xì nhảy ra ngoài, nhìn Dương Tiểu Thiên là trợn mắt há hốc mồm, mở cò trong bụng, ngón tay liên chút.

Ta đâm, ta đâm, ta đâm đâm đâm...

...

"Ta đi, liền cướp được ba cái."

Được rồi, tiền li xì không biết có hơn mấy trăm ngàn cái, Dương Tiểu Thiên dùng bú sữa mẹ khí lực, cũng mới cướp được ba cái, có thể thấy cùng Thần Tiên đoạt tiền li xì không phải là đồng dạng khó a.

Ngọc Hoàng Đại Đế: Thấy được chúng tiên khanh đều như vậy hăng hái đồ lên bao, trăm cũng nên ý tứ ý tứ một chút.

Nắm tháp Thiên vương Lý Tĩnh: Oa, ngồi đợi bệ hạ đại hồng bao.

Thái Bạch Kim Tinh: Ta muốn đại hồng bao.

Thường Nga: Lão nương cũng phải đại hồng bao.

. . .

Vương Mẫu Nương Nương: Bệ hạ, nhớ rõ muốn phát thật rất lớn tiền li xì ah.

Đột nhiên, Ngọc Hoàng Đại Đế lão bà bốc lên bong bóng, còn phát một cái sắc sắc biểu tình.

Ngọc Hoàng Đại Đế: Cuồng mô hôi.

...

Lúc này, bất kể là thích nước bầy còn là ưa thích lặn xuống nước các thần tiên, tập thể bốc lên bong bóng chuẩn bị đoạt tiền li xì.

Dương Tiểu Thiên lúc này cũng tập trung tinh thần, đã ra động tác hoàn toàn tinh thần, mục quang thẳng tắp nhìn chăm chăm màn hình điện thoại di động, chỉ cần tiền li xì xuất hiện, lập tức liền có thể đâm chọt.

Đây chính là Ngọc Hoàng Đại Đế tiền li xì a! Hội cướp được cái gì đâu này? Ngấm lại Dương Tiểu Thiên đều cảm thấy hưng phấn cùng hiếu kỳ!

Điện thoại người sử dụng thỉnh xem đọc, càng có ưu thế chất đọc tự nghiệm thấy.

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Nói Chuyện Phiếm Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8: Ngự Linh Quyết

"Thiên linh linh, địa linh linh, Ngọc Hoàng Đại Đế, Vương Mẫu Nương Nương, Thái Thượng Lão Quân, Quan Âm Bồ Tát, mau mau hiện linh phù hộ ta cướp được tiền li xì."

Dương Tiểu Thiên trong miệng nhỏ giọng lẩm bẩm, đồng thời nội tâm đầu tiên là không ngừng cầu nguyện, tâm tình vạn phần thấp thòm

Xoát!

Đột nhiên, trên màn hình điện thoại di động hồng quang lóe lên, một cái tiền li xì từ trên màn hình bắn ra ngoài.

"Đào rãnh, đến rồi!"

Dương Tiểu Thiên một cái giật mình, trong mắt tinh quang lóe lên, so với bóng đèn còn sáng, nhanh chóng duỗi ra ngón tay, lấy nhanh như chớp xu thế, trực tiếp đâm xuống.

Phù hộ a! Phù hộ a! Nhất định phải cướp được tiền lì xì a!

Đình!

"Ha ha, cướp được!"

Dương Tiểu Thiên kích động toàn thân run rẩy, cực kỳ hưng phấn, đây chính là Ngọc Hoàng Đại Đế tiền lì xì, vừa nhìn tiên thuật cái danh này liền biết rất cao lớn hơn.

Ngọc Hoàng Đại Đế quả nhiên không hổ là Thiên đình chi chủ, tài đại khí thô, phát tiền lì xì mỗi người đều có phần, mà còn đều là không nổi đồ vật, có Tiền đan, có tiền khí, thậm chí còn có tiền thú trướng.

Lấy được thứ tốt, nói chuyện phiếm quần nhất thời lâm vào một mảnh hoan thanh tiểu ngữ bên trong.

Kế tiếp, Ngọc Hoàng Đại Đế lại nói mấy câu, nhưng phát hiện lúc trước tiền bày đại lão, cũng chính là Dương Tiểu Thiên một mực không xuất hiện, vì vậy không có hứng thú, lặn xuống nước đi.

Chúng Vị Tiên nhà hàn huyên vài câu, cũng tất cả đều biến mất, Dương Tiểu Thiên xem chừng đều là nhìn chính mình cướp được thứ tốt.

Buổi tối hôm nay, nói chuyện phiếm quần trong phát không ít tiền lì xì, Dương Tiểu Thiên tổng cộng cướp được bốn cái, đặc biệt là cái cuối cùng Ngọc Hoàng Đại Đế tiền lì xì, để cho hắn đủ hài lòng.

Mở ra bách bảo nang vừa nhìn.

Đập vào mi mắt chính là từng dãy hình vuông khoảng trắng, giống như trong trò chơi vật phẩm tùy thân lan.

Tại hàng thứ nhất, có ba kiện đồ vật.

Đệ một ô trong là một trương màu đỏ thắm phù triện, nhìn kỹ, phía trên có từng mảnh từng mảnh kim sắc mạch lạc, bề ngoài cũng không tệ,

Hoa đào nhân duyên phù: Nguyệt lão tiện tay luyện chế cấp thấp phù triện, có thể sử dụng một lần, sử dụng có thể gia tăng bản thân đào hoa, hiệu quả tiếp tục một canh giờ.

"Ta đi, đây là cái quái gì? Còn có thể gia tăng đào hoa? Thứ này nếu như tại tận thế lúc trước ngược lại là dùng tốt, nói không chừng đi ở trên đường cái cũng có thể đụng với cái thiếu nữ đẹp, tới một đoạn oanh oanh liệt liệt tình yêu."

"Thế nhưng bây giờ là tận thế a, mang theo nữ nữ binh hoa có rắm dùng? Rất phiền toái được không!"

Xem xong rồi nói rõ, Dương Tiểu Thiên không lời độc miệng, cảm giác sâu sắc bị Nguyệt lão lừa đầu kia từ cho lừa rồi, cũng không có việc gì phát loại này tiền lì xì làm gì từ.

"Hi vọng lão Lý cùng ba con mắt tiền lì xì không muốn quá sa hồ."

Dương Tiểu Thiên lại cầu nguyện một chút.

Cơ sở Luyện Khí công pháp bản chép tay: Nắm thấp Lý Thiên Vương nhảm chán thì bắt được Luyện Khí điển tịch, áp dụng tại Luyện Khí Kỳ Tu chân giả, ghi lại có chín tầng Luyện Khí phương pháp.

"Thứ này coi như có ích." Dương Tiểu Thiên nhún vai.

Cơ sở Luyện Khí pháp thuật bản chép tay: Nhị Lang Thần Dương Tiễn nhảm chán thì bắt được pháp thuật điển tịch, áp dụng tại Luyện Khí Kỳ Tu chân giả, ghi lại có sáu loại Luyện Khí pháp thuật.

"Lại là cơ sở? Không thể tới điểm cao lớn trên đồ vật? Những cái này các thần tiên cũng tặc keo kiệt!" Dương Tiểu Thiên rất không lời a, bất quá khá tốt, hắn còn có cái cuối cùng đồ vật không thấy.

"Ngự linh quyết": Cứu phẩm tiên thuật, tổng cộng tăng ba, có lẽ Luyện Khí Kỳ khởi đầu tu luyện, mỗi luyện thành một tầng, có thể ngưng luyện xuất Ngự Linh Phù Toàn, thúc đẩy sinh linh.

"Thứ này không phải là nô bộc ấn ký nha, dùng để thu tay chân cùng thủ hạ dùng a." Dương Tiểu Thiên cảm khái một câu, coi như là thoả mãn.

Về sau nếu là có nô bộc tay chân, gặp được sự tình nguy hiểm, có thể cho bọn họ lên trước, bởi vậy chính mình liền an toàn nhiều.

Cho nên nói, tiên thuật tại nguy hiểm tận thế bên trong là rất hữu dụng.

"Ở giữa thiên địa còn có linh khí, dẫn linh khí nhập vào cơ thể, dung tán toàn thân, thông suốt kinh mạch, luồng khí xoáy tự thành, đây là Luyện Khí một tầng..." Đây là "cơ sở Luyện Khí công pháp bản chép tay" bên trong nội dung, Dương Tiểu Thiên đã tu luyện.

Bất quá Dương Tiểu Thiên ăn đan dược, trực tiếp tấn cấp Luyện Khí tầng ba, nhưng Dương Tiểu Thiên đối với Luyện Khí gì gì đó, tuyệt không hiểu, đọc hết "cơ sở Luyện Khí công pháp bản chép tay" mới xem như có chút hiểu rõ.

"Thông suốt kinh mạch, kế tiếp chính là hấp thu linh khí nhập vào cơ thể, tại trong kinh mạch vận chuyển Chu Thiên, cô đọng thành linh lực, mà mỗi một ngàn đạo linh lực có thể ngưng tụ thành luồng khí xoáy, mỗi ngưng tụ thành một cái luồng khí xoáy, liền có thể tấn cấp một tầng." Dương Tiểu Thiên đối với Luyện Khí Kỳ kế tiếp tu luyện đã quen thuộc.

Rống . . Rống . .

Bên ngoài thỉnh thoảng truyền đến từng trận quái dị tiếng gầm, để cho Dương Tiểu Thiên cảm giác sâu sắc áp lực, tận thể phủ xuống, khắp nơi đều là nguy cơ, các loại cường đại quái vật đem tầng tầng lớp lớp.

"Còn có "cơ sở Luyện Khí pháp thuật bản chép tay" cùng với "ngự linh quyết", ta phải hãy mau đem chúng tu luyện thành công." Dương Tiểu Thiên thì thảo tự nói.

Cấp tốc xoát. . .

Chỉ thấy Dương Tiểu Thiên hai tay bóp ra một đồng quái dị Ấn Quyết, có linh lực tại hán giữa ngón tay lưu chuyển, cực kỳ thần diệu.

Cả đêm thời gian rất nhanh đã trôi qua, một luồng Thần Quang (nắng sớm) xuyên thấu qua cửa sổ rơi đi vào.

Phốc!

Đột nhiên, Dương Tiểu Thiên hai tay trong đó cô đọng xuất một tia tia lửa, lại còn những cái này tia lửa càng lúc càng lớn, cuối cùng không ngừng biến ảo, tụ hợp thành hỏa diễm, hóa thành một mảnh không được hai mươi cm dài hỏa hồng sắc con rắn nhỏ, tản mát ra bức người nhiệt độ cao, không khí chung quanh đều có chút vặn vẹo.

"Thành công! Cuối cùng thành công!"

Dương Tiểu Thiên đại hỉ, vui vẻ cực kỳ khủng khiếp, đi qua cả đêm nỗ lực tu luyện, tại đã thất bại rất nhiều lần dưới tình huống, hán rốt cục thành công nắm giữ một môn hạ phẩm Luyện Khí pháp thuật: Hỏa Xà thuật!

"Đáng tiếc, "ngự linh quyết" tu luyện quá khó khăn, ta đến bây giờ chỉ là nắm rõ ràng rồi một ít đầu mối, muốn tu luyện thành công còn cần nhiều tiếp theo phen công phu." Dương Tiểu Thiên tản đi Hỏa Xà, cảm khái một câu.

Sau đó, Dương Tiểu Thiên tiếp tục tu luyện, hấp thu linh khí, đem trong cơ thể tiêu hao linh lực bổ sung hoàn tất.

Đi qua cả đêm tu luyện, tuy phần lớn thời giờ đều tại luyện tập pháp thuật, nhưng Dương Tiểu Thiên cũng chỉ là ngưng luyện xuất mười đạo linh lực, mà muốn ngưng tụ ra luồng khí xoáy, lại cần một ngàn nói.

Dạng này tính, Dương Tiểu Thiên muốn tấn cấp Luyện Khí bốn tầng, tối thiểu nhất cũng phải gần trăm thiên.

...

"Ta đi, còn đang ngủ nha."

Một đêm đi qua, sáng ngày thứ hai, Dương Tiểu Thiên từ trong khi tu luyện thanh tỉnh, tinh thần vô cùng phấn chấn, mở mắt ra vừa nhìn, Trương Mộng Tuyết cô nàng này không có tỉnh, ngủ cùng tiểu heo mẹ cũng như.

"Uy uy uy, cô bé chó ngủ, thái dương đều phơi nắng cái mông."

Dương Tiểu Thiên nhẹ nhàng đá Trương Mộng Tuyết kia trắng bóng bấp chân một cước.

Trương Mộng Tuyết bị Dương Tiểu Thiên cho đánh thức, xoa xoa thụ nhãn mông lưng con mắt, như là con mèo nhỏ cũng như duỗi người, nổi bật đáng người để cho Dương Tiểu Thiên ánh mắt vì bừng sáng.

"Đến buổi sáng sao?" Trương Mộng Tuyết mông lung nói: "Trịnh thức, hôm nay ta nghĩ húp cháo, không muốn ăn bánh mì."

"Ta đi, cô bé, người có phải hay không còn chưa ngủ tỉnh, đang nằm mơ đâu này? Phiền toái người làm rõ ràng, đây không phải nhà của người! !" Dương Tiểu Thiên không lời nói câu.

"A. . . !"

Trương Mộng Tuyết trừng lớn đôi mắt đẹp, thấy rõ ràng là Dương Tiểu Thiên, vừa nghĩ tới vừa rồi trò hề, khuôn mặt nhất thời 'Xoát' một chút xấu hổ một mảnh.

Điện thoại người sử dụng thỉnh xem đọc, càng có ưu thế chất đọc tự nghiệm thấy.

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Nói Chuyện Phiếm Quần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9: Kim Mao Tàng Ngao (cầu cát chứa! Cầu phiếu phiếu!)

"Chỉ là cả đêm thời gian, biến hóa đã lớn như vậy?"

Dương Tiểu Thiên ngẩng đầu nhìn lại, đập vào mi mắt cảnh tượng để cho hấn chấn kinh, toàn bộ thế giới cũng đã bị dày đặc sương trắng bao vây, ngày hôm qua Dương Tiểu Thiên còn có thể thấy được xuyên qua phía chân trời hắc sắc khe nứt, hôm nay chỉ còn lại nồng đậm sương trắng.

Hơi yếu dương quang xuyên thấu dày đặc sương trắng tầng, mới khiến cho thế giới không có hãm vào triệt để trong bóng tối.

"Tại sao lại biến thành cái dạng này?"

Trương Mộng Tuyết khuôn mặt ngạc nhiên hỏi.

"Ai biết được." Dương Tiểu Thiên nhún vai: "Đi thôi, chúng ta đi cửa hàng."

"Hào!" Trương Mộng Tuyết gật đầu, cùng sau lưng Dương Tiểu Thiên rời đi.

...

Lâu dạy học hành lang không hề dài. Dương Tiểu Thiên phía trước, mà Trương Mộng Tuyết ở phía sau, từng bước một đi phía trước hành tẩu, thi kỳ quái thông qua khe nứt hàng lâm, cả đêm thời gian trôi qua, có quá nhiều người chết đi.

Trên hành lang lưu lại lấy nhìn mà giật mình mảnh lớn vết máu, mỗi đi vài bước, đều có vô số cổ dữ tợn buồn nôn thi thể, những cái này bị gặm ăn không được đầy đủ thi thể trên người còn ăn mặc cảnh nam sinh viên đại học đồng phục.

Rống. . .

Đột nhiên, có mùi hôi hành thi từ cái nào đó trong phòng học vọt ra, phát hiện Dương Tiểu Thiên cùng Trương Mộng Tuyết, hưng phấn rống to, huy vũ lấy hư thối hai tay, đánh tới.

"Quái vật đáng chết!"

Dương Tiểu Thiên rút ra trường kiếm, 'Xoát' một chút chém ra, chỉ thấy hàn quang lóe lên, này đầu mùi hôi hành thi đầu đã bị chém hạ xuống.

Khí lưu từ hành thi trong thi thể tuôn ra, bị Dương Tiểu Thiên hấp thu.

Bành!

Lúc này, lại là một cái hành thi lao đến, bất quá này hành thi da trên người cùng cơ bắp cũng không có hư thối, hình thể thon dài, tốc độ rất nhanh, trong chớp mắt liền vọt tới trước mặt Dương Tiểu Thiên.

Xoát!

Hành thi cánh tay vung lên, sắc bén hắc sắc móng vuốt liền chộp tới Dương Tiểu Thiên đầu óc.

"Tốc độ thật nhanh!"

Đ...A...N...G...G!

Dương Tiểu Thiên nội tâm hơi kinh sợ, nhanh chóng giờ kiếm đón đỡ, sau đó nhấc chân đem này đầu hành thi đập bay ra ngoài, trên mặt đất đánh nhiều cái cút.

...

"Trách không được, nguyên lai là mới sinh cấp hai thi kỳ quái, tương đương với nguyên khí hai cảnh!" Nhờ vào Tham Tri Chi Mâu Dương Tiểu Thiên biết này đầu hành thi cơ bản tin tức.

Rống. . .

Hành thi nhanh chóng bỏ lên, rít gào một tiếng lần nữa đánh giết mà đến.

Lần này Dương Tiểu Thiên có phòng bị, thân thể uốn éo, liền tránh thoát hành thi tiến công, sau đó hai tay cầm kiếm, hướng lên nhảy lên, hành thi đầu đã bị chọn hạ xuống.

Ông. . .

Khí lưu dừng mảnh vào trong cơ thể, lần nữa gia tăng lên Dương Tiểu Thiên thể chất, hiệu quả nếu so với nguyên khí một cảnh mùi hôi hành thi tốt hơn rất nhiều.

"Xem ra, thực lực của ta so với trước tăng cường không ít."

Đi qua chiến đấu mới vừa rồi, Dương Tiểu Thiên đối với mình thân lực lượng cũng có nhất định phán đoán.

"Tuy ta chỉ là nguyên khí một cảnh, nhưng bởi vì ta là Luyện Khí tăng ba linh lực Tu chân giả nguyên nhân, tuy tu chân không tu thân thể, nhưng ít nhiều cũng có chút cường hóa, tại không sử dụng năng lực cùng pháp thuật dưới tình huống, thực lực của ta cũng đã tương đương với nguyên khí hai cảnh "hăng lực giả"." Dương Tiểu Thiên trầm tư.

"Tận thể bên trong có đủ loại nguy hiểm, ta tại cái khác mặt người trước tốt nhất thể hiện ra nguyên khí "hăng lực giả" năng lực, về phần linh lực Tu chân giả liền làm làm để bài tới dùng."

"Bất quá, cũng không biết những người khác có thể hay không cũng thấy tình ta loại này dò xét năng lực, nếu như có, đoán chừng cũng không nên che dấu."

"Được rồi, nghĩ nhiều như vậy cũng vô dụng, chỉ có thể đi một bước nhìn từng bước." Dương Tiểu Thiên cảm khái một câu, bỗng nhiên hần nhớ tới chuyện ngày hôm qua, nhíu mày: "Đúng rồi, Trương Mộng Tuyết lúc trước thấy được ta sử dụng qua linh lực ngoại phóng, điểm này liền có chút phiền phức, bất quá khá tốt, năng đêm qua ngủ cùng lộn chết tiết cũng như, cũng không biết ta sẽ Hòa Xà thuật."

"Lại trở nên mạnh mẽ!"

Trương Mộng Tuyết nhìn qua Dương Tiểu Thiên bóng lưng, nội tâm có chút kinh ngạc, thông qua vừa rồi xuất thủ tốc độ, Trương Mộng Tuyết rõ ràng đoán được Dương Tiểu Thiên thực lực lại tăng cường.

Bất quá nghĩ đến ngày hôm qua Dương Tiểu Thiên giết chết cường đại Thiết Thi, hấp thu Thiết Thi khí lưu, hội trở nên mạnh mẽ xác thực cũng là chuyện đương nhiên.

Rầm rầm rầm. . .

Hồng hồng hồng...

Vừa mới chiến đấu dị động ồn ào vang đưa tới cả tầng lầu thi kỳ quái chú ý, nhất thời, tất cả thi kỳ quái đều hướng Dương Tiểu Thiên nơi này vọt tới, liếc nhìn lại, toàn bộ hành lang đều là tuôn động thi kỳ quái.

"Đi mau!"

Thấy được như thế một đoàn thi kỳ quái, Dương Tiểu Thiên cũng là da đầu run lên, kéo Trương Mộng Tuyết bàn tay nhỏ bé liền hướng thang lầu phương hướng phóng đi.

Tuy thực lực của tự mình không tệ, nhưng đối mặt nhiều như vậy thi kỳ quái, chính là cường thịnh trở lại trên gấp đôi cũng không được a.

Quan trọng nhất là, Dương Tiểu Thiên cũng liền đêm qua ăn khối bánh mì, bụng đã sớm trống không, nhu cầu cấp bách bỏ sung năng lượng, loại này lãng phí thể lực sự tình, hoàn toàn không cần phải làm.

Hiện tại cần gấp nhất chính là đi đến cửa hàng, đạt được đầy đủ đồ ăn mới được.

Ngoại trừ thân nhân, Trương Mộng Tuyết vẫn là lần đầu tiên bị khác phái lôi kéo tay, từ trong lòng bàn tay truyền đến nhiệt độ, để cho trong nội tâm nàng có quái dị cảm giác, hồi tưởng lại chuyện tối ngày hôm qua, tim đập nhất thời có chút gia tốc lên.

Ầm ầm!

Rốt cục, Dương Tiểu Thiên mang theo Trương Mộng Tuyết vọt ra lầu dạy học, thoát khỏi đằng sau đuổi theo không bỏ thi kỳ quái, nhưng còn chưa chờ

hắn thở một ngụm, đột nhiên, phía trước truyền đến một tiếng vang thật lớn, một đầu hình thể khổng lồ Kim Mao Tăng Ngao chắn trước mặt của hắn.

...

"Dĩ nhiên là nguyên khí Tam Cảnh biến dị thú, vận khí của ta có muốn hay không kém như vậy, có phải hay không ta không có cho Hạnh Vận Nữ Thần đưa hành lễ, hay là ta ở chỗ nào đắc tội suy thần, nếu như vậy chơi ta!" Dương Tiểu Thiên mắng to một câu, nhưng là nhanh chóng cảnh giác, con mắt chăm chú nhìn chăm chú vào Kim Mao Tăng Ngao.

Này đầu Kim Mao Tăng Ngao chừng gần ba mét chỉ cao, như hồ phách kim sắc trong hai tròng mắt tràn ngập linh trí, toàn thân kim sắc bộ lông tựa như tơ lụa, thấp phục lấy tiền thân, nhẹ răng nhếch miệng, tựa như tại săn bắn sư tử.

"Trương Mộng Tuyết, ngươi nhanh qua một bên." Dương Tiểu Thiên một bên cùng Kim Mao Tăng Ngao đối với thế, một mặt hướng Trương Mộng Tuyết phân phó.

"Ừ." Trương Mộng Tuyết gật đầu, lặng yên hướng một bên thối lui.

Nàng vô cùng rõ ràng bây giờ tình huống, tuy vừa mới thoát khỏi thi kỳ quái bầy, thế nhưng chút thi kỳ quái rất nhanh sẽ đuổi theo, không chạy nhanh giải quyết trước mắt này đầu Kim Mao Tăng Ngao, nếu như bị thi kỳ quái cho bao vây, vậy phiền toái lớn.

Rống. . .

Mắt thấy con mồi phải chạy trốn, Kim Mao Tăng Ngao một tiếng rít gào, mở ra miệng lớn dính máu, đột nhiên nhào tới, một cổ gay mũi mũi tanh đập vào mặt.

"Sát!"

Dương Tiểu Thiên một tiếng rống giận vang lên, hai tay cầm kiếm, nhắm ngay Kim Mao Tăng Ngao bổ tới.

Đ...A...N...G...G!

Dương Tiểu Thiên thấy được trước mắt kim quang lóe lên, Kim Mao Tăng Ngao nâng lên phải chân trước đánh tới, lợi hại móng vuốt trực tiếp ngăn trở Dương Tiểu Thiên trường kiếm.

Đồng thời, Kim Mao Tăng Ngao móng vuốt xiết chặt, vậy mà giống người tay cũng như đem Dương Tiểu Thiên trường kiếm cho bắt lấy. Dương Tiểu Thiên ra sức co lại, vậy mà rút ra không được.

"Không tốt!"

Lần này, Dương Tiểu Thiên kinh hãi không thôi, nội tâm nguội lạnh một mảng lớn, ngẩng đầu nhìn lên, Kim Mao Tăng Ngao trong hai tròng mắt lộ ra nhân tính hóa tiêu tức.

"Móa! Đây **** chính là muốn thành tinh!"

Dương Tiểu Thiên mắng to một câu.

Mắt thấy Kim Mao Tăng Ngao mở ra miệng lớn dính máu hướng cổ của mình cắn tới, Dương Tiểu Thiên đành phải bỏ qua trường kiếm, nhanh chóng triệt thoái phía sau, tránh thoát Kim Mao Tăng Ngao miệng lớn dính máu.

Ầm ầm ầm. . .

Lúc này, mặt đất đang chấn động, phía sau truyền đến từng đợt thi kỳ quái tiếng gầm gừ, chỉ thấy bạch sắc trong sương mù dày đặc thân ảnh nhảy lên động, rậm rạp chẳng dứt.

"Tiểu chó ngao Tây Tạng, đây chính là ngươi bức ta đấy!"

Dương Tiểu Thiên hít một hơi thật sâu, ác hung hăng trợn mắt nhìn mắt Kim Mao Tăng Ngao, sau đó hai tay bóp ấn, một tia tia lửa xuất hiện, khiến người nhiệt độ cao sản sinh.

Bên kia, Trương Mộng Tuyết bị thi kỳ quái bầy cho kinh động đến, lúc này đang tại hướng thi kỳ quái bầy nhìn lại, còn có Dương Tiểu Thiên là đưa lưng về phía Trương Mộng Tuyết, cho nên cũng không nhìn thấy dị tượng.

Rống. . .

Dương Tiểu Thiên vừa định sử dụng ra Hỏa Xà thuật, Kim Mao Tăng Ngao toàn thân bộ lông lóe sáng, hai con ngươi tròng lớn, lộ ra cực kỳ nhân tính hóa kinh khủng thần sắc, Kim Mao Tăng Ngao nguy hiểm cảm giác vì nó gỡ từ vong cảnh báo, đang cảnh cáo nó chạy mau.

Chỉ thấy Kim Mao Tăng Ngao 'Meow ô' một tiếng, ừ rừ cụp đầu, hai lời chưa nói quay người liền chạy.

"Ta đi, này liền chạy? Ta còn không có phát đại chiêu đó!"

Dương Tiểu Thiên ngạc nhiên không lời, Kim Mao Tàng Ngao đều chạy, cũng chỉ hảo tân đi pháp thuật.

"Đội lát nữa, ngươi nhất gan chết chó ngao Tây Tạng, đem một sức trường kiếm lưu lại!"

Dương Tiểu Thiên đột nhiên nhớ tới, vũ khí của mình trường kiếm vẫn còn ở tay của Kim Mao Tàng Ngao, không đúng, là móng vuốt phía trên: "Lừa bố này gia hỏa, lần sau đừng làm cho một sức lại gặp mặt, nói cách khác trực tiếp dùng "ngự linh quyết" nô dịch ngươi rồi."

Điện thoại người sử dụng thỉnh xem đọc, càng có ưu thế chất đọc tự nghiệm thấy.

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Nói Chuyện Phiếm Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Một chương cho chụp chết (câu cát chứa! Cầu đề cử!)

"Dương Tiểu Thiên, thi kỳ quái bây liền muốn đuổi theo tới." Trương Mộng Tuyết kinh hô, quay đầu nhìn lại, ngạc nhiên mà nói: "Vừa rồi đầu kia Kim Mao Tàng Ngao đầu này?"

"Chạy! Tên kia nhất gan phải chết!" Dương Tiểu Thiên nhếch miệng.

"Chạy. . . Chạy? Ngươi nói là bị sợ chạy?" Trương Mộng Tuyết tinh xảo trên mặt đẹp tràn đầy kinh ngạc biểu tình, như là nhìn quái vật nhìn chăm chăm Dương Tiểu Thiên.

Dương Tiểu Thiên sờ lên cái cằm, lộ ra một vòng thâm trầm tiêu điều thần sắc, trầm lặng nói: "Trương hoa hậu giảng đường, ta biết ta anh tuấn tiêu sái, phong lưu phóng khoáng, người gặp người thích, hoa gặp hoa nở, ngươi đã như thế đối với ta vừa thấy đã yêu, ta cũng chỉ phải cố mà làm tiếp nhận ngươi yêu."

"Cút!" Trương Mộng Tuyết mắt tròn trắng lên, trực tiếp ném đi cái vệ sinh mắt đi qua: "Không có đang làm được gia hỏa."

"Ngươi này liền không hiểu a, bởi vì cái gọi là nam nhân không xấu, nữ nhân không thương." Dương Tiểu Thiên nhíu mày, sau đó mở ra hai tay, về mặt say mê nói: "Tới tới tới, đầu nhập ta ấm áp và rắn chắc tràn ngập cảm giác an toàn ôm ấp hoài bão trong đến đây đi."

"Nói càn nói bậy cái gì đó!"

Trương Mộng Tuyết cắn cắn hàm răng, khuôn mặt xấu hổ, nhìn chăm chăm Dương Tiểu Thiên khuôn mặt, trong lúc nhất thời không biết nên nói cái gì cho phải.

Rống...

Đột nhiên, thi kỳ quái tiếng gầm gừ như là tại bên tai bùng nổ, dọa Dương Tiểu Thiên nhảy dựng, quay đầu nhìn lại, kia thi bấy, rậm rạp chằng chịt, quả thật hù chết cá nhân, "Má ơi, nhanh như vậy liền đuổi theo tới!"

"Trương Mộng Tuyết, chúng ta nhanh chuẩn!"

"Ngươi..."

Vừa mới nói xong, Dương Tiểu Thiên lại không có đi qua Trương Mộng Tuyết đồng ý, nắm lên nàng mềm mại không xương bàn tay nhỏ bé, rất nhanh chạy trốn.

...

Giữa trưa, Dương Tiểu Thiên cùng Trương Mộng Tuyết nhiều lần khó khăn trắc trở, rốt cục tại nồng đậm sương trắng bên trong thấy được trường học cửa hàng bóng dáng, này biểu thị chỗ mục đích lập tức liền đã tới rồi.

Dương Tiểu Thiên cùng Trương Mộng Tuyết bước nhanh hơn, dốc lòng cầu học trường học cửa hàng tiến đến.

Răng rắc!

Lúc này, Dương Tiểu Thiên đột nhiên nghe từ đằng xa truyền đến cực tiểu tiếng vỡ vụn âm, quay đầu nhìn lại, chỉ tiếc sương trắng quá nồng, hắt trên cơ bản không có thấy cái gì, chỉ là thoáng thấy được một đạo thon dài thân ảnh từ một đạo hắc sắc trong cái khe đi ra.

"Chẳng lẽ vậy là cái gì quái vật?"

Dương Tiểu Thiên nhíu mày, nội tâm trầm tư.

Dù sao Dương Tiểu Thiên là đụng phải nhiều lần hắc sắc khe nứt xuất hiện, mỗi một lần xuất hiện đều có quái vật từ trong cái khe xuất ra, chỉ là khe nứt xuất hiện cực không có quy luật, bất quá phía trước hai lần từ trong cái khe ra đều là thi kỳ quái.

"Nghĩ nhiều như vậy cũng vô dụng, đành phải cảnh giác một ít." Dương Tiểu Thiên thầm nghĩ.

"Đứng lại, các ngươi là ai?"

Ngay tại Dương Tiểu Thiên suy nghĩ thời điểm, hắc và Trương Mộng Tuyết đã đi tới trường học cửa hàng, bất quá trường học cửa hàng đóng chặt cửa sắt, lại có tường vây ngăn đón, hai người thủ vệ đệ tử cao giọng chất vấn.

Dương Tiểu Thiên đánh giá hai người Nam Đồng học liếc một cái, nhướng mày, nói: "Đồng học, trên người chúng ta đều mặc lấy đồng phục, như vậy rõ ràng ngươi cũng nhìn không ra?"

"Biết rõ còn cố hỏi là mấy cái ý tứ?"

"Cái gì mấy cái ý tứ, tiểu tử, ngươi lái nhai đây lái nhai xui khiến cái gì lực, ta còn sẽ nói cho ngươi biết, ta chính là không mở cửa, ngươi có thể đem ta thế nào?" Bên trái người kia vóc dáng tương đối cao Nam Đồng học ngóc lên cái đầu, mười phần lớn lối quát.

Nam Đồng này học vốn chính là cái không tốt đệ tử, còn có tận thể hàng lâm, khắp nơi đều là tử vong nguy cơ, như thế dưới áp lực, tính tình cũng biến thành táo bạo lên.

"Xem ra, ngươi đây là tại chính mình gây phiền toái!"

Sắc mặt của Dương Tiểu Thiên có chút âm trầm.

"Ồi!!! Ôi, như thế nào? Ngươi còn muốn động thủ?" Người cao Nam Đồng học vẻ mặt khó chịu, trực tiếp rút ra bên hông dưa hấu đao, huy vũ vài cái, đằng đằng sát khí nói: "Tới a, có dũng khí sẽ tới a! Một sức cam đoan hai đao chém chết ngươi!"

"Hào ca, coi như hết, rốt cuộc đều là cùng một trường học đệ tử, hà tất làm thành cái dạng này." Bên cạnh người kia mang liếc trông mắt vóc dáng nhỏ nhỏ giọng khuyên giải một câu.

"Cút cho ta, một sức sự tình cũng là ngươi có thể quản?" Người cao Nam Đồng học trừng mắt, một cước đem kính mắt nam đập ngã xuống đất.

Bị con mắt nam hô làm Hào ca người cao Nam Đồng học đem vượn tay ra song sắt cửa, nghĩ phải bắt được Dương Tiểu Thiên cổ áo, vừa ngã vào trên nửa đường, khóe mắt quét nhìn liền thấy được Dương Tiểu Thiên bên cạnh Trương Mộng Tuyết, thoáng cái liền ngăn cả người, trông mắt đều nhanh trừng xuất ra.

"Khá lắm, vẫn còn có xinh đẹp như vậy mỹ nữ." Người cao Nam Đồng học nhãn tình sáng lên, bị Trương Mộng Tuyết mỹ mạo cho mê hoặc, đầu tay hướng Trương Mộng Tuyết xinh đẹp khuôn mặt.

Trương Mộng Tuyết khuôn mặt phát lạnh, bàn tay như ngọc trắng đã sờ hướng bên hông uốn lượn côn sắt.

"Thực là người nào ngươi cũng dám đuổi ra ngươi bàn tay heo ăn mỡ a!" Dương Tiểu Thiên cũng là nổi giận, nghĩ thầm ngươi ngâm trong mồm mao, một sức vừa ý nữ nhân ngươi cũng dám đuổi ra bàn tay heo ăn mỡ, quả thực là không muốn sống nữa, cái chân thứ 3 là không muốn đứng không.

Đột nhiên, Dương Tiểu Thiên tay phải thò ra, tinh chuẩn vô cùng địa nắm người cao nam tay của bạn học cổ tay.

"A. . . Đau nhức đau nhức đau nhức a..."

Người cao Nam Đồng học đầu kêu to lên, khuôn mặt đều bóp méo, liền đứng cũng không vững, nước mắt cũng đã gần hạ xuống rồi, cảm giác xương tay nhanh bị bóp nát.

Dương Tiểu Thiên đuổi ra tay kia, từ người cao nam trong tay bạn học túm lấy dưa hấu đao, trên tay ước lượng, phát hiện cũng không tệ lắm, vừa mới ném đi vũ khí, hiện tại liền tự động đưa tới cửa, không tệ, không tệ.

"Buông tay! Ngươi. . . Ngươi mau buông tay a! Hồn dân! ! !" Người cao Nam Đồng học run rẩy hô to, phần nộ trừng mắt Dương Tiểu Thiên, nhìn bộ dáng kia hận không thể nuốt sống Dương Tiểu Thiên.

"Đồng học, đồng học, ta cái này cho ngươi mở cửa, ngươi đem Hào ca thả a, hắc không phải là cố ý." Kính mắt nam run rẩy từ trên mặt đất bò lên, lên tiếng xin xỏ cho: "Ngươi cũng biết, tận thể tiến đến, mỗi người đều có rất lớn áp lực, tính tình dĩ nhiên là có chút táo bạo, ngươi đại nhân bắt kẻ tiểu nhân

qua, tạm tha Hào ca lần này."

Một bên nói qua, kính mắt nam một bên đem song sắt cửa cho mở ra.

"Cút a!"

Dương Tiểu Thiên tay phải vừa đẩy, đẩy người cao Nam Đồng học đi từ từ cọ lui về phía sau, đặt mông ngồi trên mặt đất.

Nếu như đều vào được, Dương Tiểu Thiên cũng không có hứng thú tiếp tục tìm người cao Nam Đồng học phiên toái, đối với Dương Tiểu Thiên mà nói, người cao Nam Đồng học chính là một tiểu nhân vật, thật sự không cần để ở trong lòng, nói không chừng ngày nào đó đã bị thi kỳ quái ăn cũng nói không chừng.

Dương Tiểu Thiên đến nơi đây mục đích chỉ là vì tìm đến đầy đủ đồ ăn, sau đó rồi đi trường học về nhà.

Dương Tiểu Thiên có một cái vô cùng hạnh phúc gia đình, có ba ba ma ma, ca ca tỷ tỷ, cũng có đệ đệ muội muội, hơn nữa lão ba là một người chính phủ nhân viên công tác, tiền lương không ít, thuộc về thường thường bậc trung.

Nói thật, Dương Tiểu Thiên hiện tại liền vô cùng lo lắng mẹ cùng muội muội an toàn, bởi vì muội muội của Dương Tiểu Thiên, Dương Hiểu Hiểu mới ba tuổi a, thuộc về loại kia đã đoạn mẫu nhũ, cầm lấy bình sữa niên kỷ.

Mà trong nhà chỉ có mẹ Tần Dao một người chiếu cố một cái ba tuổi tiểu hài tử.

Tận thế phủ xuống, mẹ cùng muội muội hai người ở lại nhà thật sự là quá nguy hiểm. Vừa nghĩ tới khả ái muội muội cùng hiền lành mẹ khả năng bị quái vật giết chết hình ảnh, Dương Tiểu Thiên cả người liền không rét mà run.

"Đệ đệ tiểu tử kia mặc dù mới lớp năm, nhưng đầu óc đủ thông minh, nhân tiểu quý đại (*), hẳn có thể bảo vệ tốt chính mình." Dương Tiểu Thiên nội tâm như vậy hướng phương diện tốt nghĩ: "Ta hiện tại chỉ có thể trước bảo đảm hảo mẹ cùng muội muội an toàn, lại đi làm thành tiểu học tìm đệ đệ."

"Về phần lão ca cùng lão tỷ, hai người bọn họ đều là trở thành nhà người, hơn nữa cũng không tại một tòa thành thị trong, cũng chỉ có thể cầu nguyện bọn họ không có việc gì."

"Còn có lão ba, gia hỏa kia tại vì zf công tác, vấn đề về an toàn hẳn là không cần ta tới lo lắng."

"Hỗn đản!"

Người cao Nam Đồng học thừa dịp Dương Tiểu Thiên tại cúi đầu trầm tư, vừa nghĩ tới chính mình lại muốn kia cái nhu nhược kính mắt nam xin tha, một thời gian cũng là lửa giận công tâm, có chút mất đi lý trí.

Hắn gào thét một tiếng, xông, nắm lên trên mặt đất một viên gạch đầu liền hướng Dương Tiểu Thiên trên đầu đập. Đây là muốn hạ tử thủ!

"Dừng tay, ngươi đang làm gì đó!"

Từ trong cửa hàng đi ra lớp 10 năm nam tử, thấy như vậy một màn nhất thời liền trừng mắt hét lớn. Nhưng mà, rất hiển nhiên là không kịp.

"Ngươi tự tìm chết."

Dương Tiểu Thiên rút cuộc cùng thi kỳ quái chiến đấu qua, coi như là đã trải qua sinh người chết, sau đầu âm thanh xé gió truyền đến, hắn nhanh chóng xoay người một cái tránh khỏi người cao Nam Đồng học cục gạch, mà hai lời chưa nói một chương phiên tới.

Ba!

Thanh thúy bạt tai.

Dương Tiểu Thiên lần này xem như dùng tới toàn lực, người cao Nam Đồng học bị Dương Tiểu Thiên một chương phiên cả người trên không trung vòng vo tròn hai vòng, hung dữ té xuống.

"Bành" một tiếng!

Cũng không biết có phải hay không người cao Nam Đồng học đáng chết, đầu của hắn liền vừa vịn đập đầu trên mặt đất một khối đầy trên tảng đá, lần này đập đầu đi qua, nhất thời liền đập đầu phá đầu, máu tươi rầm rầm lưu, tròng mắt trừng lão đại, há to miệng, tròng trắng mắt một phen, người liền như vậy chết!

"Ta đi, cái này cũng được! ?"

Dương Tiểu Thiên trong lúc nhất thời cũng sững sờ ở tại chỗ. Điện thoại người sử dụng thỉnh xem đọc, càng có ưu thế chất đọc tự nghiệm thấy.

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Nói Chuyện Phiếm Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 11: Đi không từ già (cầu cất chứa! Cầu đề cử! !)

Emma, các vị, không cần thận đánh chết người rồi trách bạn? Online các loại, gấp a!

Dương Tiểu Thiên hơi có vẻ có chút mộng so với, cảm giác sáo lộ (*đường theo động tác võ thuật) không đúng, nhìn nhìn những cái kia kinh hãi há to miệng một đám người, Dương Tiểu Thiên cảm giác mình phải nói chút gì đó tương đối khá.

"Người giết người, người giết người!" Một người nhát gan nữ đồng học chỉ vào Dương Tiểu Thiên thét lên liên tục.

"Phải dùng tới người nói, ta cũng không phải không biết!" Dương Tiểu Thiên trợn trắng mắt, nhìn về phía đã vây qua đồng đạo đồng học cùng lão sư, Dương Tiểu Thiên rất bất đắc dĩ nói: "Ta liên quạt hấn một chưởng, bản thân hấn cúi tại trên tảng đá chết ngửa mặt lên trời, này cũng không nên trách ta!"

"Đứng đứng đứng, vị này đồng học, chuyện này ta đều nhìn ở trong mắt, xác thực không thể trách người, đều là người kia gieo gió gặt bão." Vừa rồi cái thứ nhất xuất hiện trung niên nam tử mở miệng nói chuyện, gật đầu nhanh chóng.

Dương Tiểu Thiên bỗng nhiên ngừng đầu, kinh ngạc nhìn qua trung niên nam tử, nghĩ thầm như vậy rõ ràng trốn tránh trách nhiệm, lại vẫn tin, có phải hay không ngu ngốc.

"Đồng học, bất kể thế nào nói, người cuối cùng là giết người, nếu tại tai nạn phát sinh lúc trước, đây chính là xử bắn tội lớn, ta hi vọng người lần sau không muốn xúc động như vậy." Lúc này, từ trong đám người đi ra một người tóc húi cua trung niên nam tử, ăn mặc tây trang màu đen, mang liếc trông mặt, hình dạng phổ thông.

"Khâu phó hiệu trưởng." Thấy rõ ràng người tới, Dương Tiểu Thiên hơi sững sờ, không nghĩ tới có thể ở nơi này đụng tới trường học lãnh đạo, vì vậy gật đầu nói: "Khâu phó hiệu trưởng nói chính là, ta biết, lần sau sẽ không."

"Vậy hảo." Khâu phó hiệu trưởng ôn hòa cười cười, làm cho người ta có dừng khí cảm giác thân thiết, đến chưa từng có tại truy cứu Dương Tiểu Thiên trách nhiệm, mà là nhìn về phía Trương Mộng Tuyết.

"Trương Tiểu Thư, có thể thấy được ngài không có việc gì, ta an tâm rồi." Khâu phó hiệu trưởng thái độ đối với Trương Mộng Tuyết hiền lộ cực kỳ cung kính: "Nếu như tới, vậy ngài trước hết an tâm ngồi ở chỗ này, ta nghĩ rất nhanh phụ thân của ngài liền sẽ phái người tới nơi này tìm ngài, trong lúc này, ta nhất định sẽ cam đoan an toàn của ngài."

"Làm phiền khâu phó hiệu trưởng." Trương Mộng Tuyết cười nhạt một tiếng.

"Trương Tiểu Thư nói cái gì, đây đều là điều nên làm." Khâu phó hiệu trưởng cười nói, "Có ai không, nhanh chuẩn bị cho Trương Tiểu Thư hảo một cái sạch sẽ gian phòng."

"Hảo."

Sau lưng có người đáp lại, là một người thanh niên nam giáo sư.

Nguyên lai trường học cửa hàng với tư cách là một người duy nhất đồ ăn khởi nguồn, khâu phó hiệu trưởng một đoàn người đã sớm dẫn đầu đi đến, bị bọn họ chiếm cứ, cái chỗ này đã là thiên hạ của bọn hắn.

"Đội lát nữa, khâu phó hiệu trưởng, lại cho ta người bằng hữu này chuẩn bị một cái phòng a." Trương Mộng Tuyết chỉ chỉ Dương Tiểu Thiên.

"Không cần a." Dương Tiểu Thiên nói.

Khâu phó hiệu trưởng nhìn thật sâu Dương Tiểu Thiên liếc một cái, không biết trong lòng của hắn suy nghĩ cái gì, phục hồi tinh thần lại, nói: "Nếu là bằng hữu của Trương Tiểu Thư, đó chính là điều nên làm."

"Đi, vậy đa tạ." Dương Tiểu Thiên ứng thừa hạ xuống.

...

Thời gian lặng yên trôi qua, rất nhanh liền đến buổi tối.

Trường học cửa hàng là một tòa tầng ba lầu, đơn độc gian phòng cũng không có mấy người, rất nhiều người đều là chen chúc tại bày đặt khay chứa đồ lầu một.

Mọi người hoặc nằm hoặc ngồi, chặt chẽ dựa cùng một chỗ.

Bên ngoài thỉnh thoảng truyền đến tiếng gào thét để cho bọn họ cảm giác được thật sâu sợ hãi.

Lầu hai trong một cái phòng, trong này tối thiểu đến vài chục người, những người này thân phận khác nhau, có giáo sư, có đệ tử, cũng có công nhân.

Nhưng đều không ngoại lệ, bọn họ đều là giết chết qua quái vật, cũng cường hóa thân thể "hăng lực giả".

Mà những người này lấy khâu cảnh tín cầm đầu, khâu cảnh tín cũng chính là cảnh nam đại học phó hiệu trưởng, mà hiệu trưởng tại tai nạn bạo phát thời điểm, đã bị thi kỳ quái cắn chết.

"Đại ca, Trương Mộng Tuyết đến cùng là thân phận gì? Vì cái gì ngươi muốn đối với nàng như vậy cung kính?" Khâu cảnh tín bên cạnh đứng một người đầu trục, hắn có chút khó chịu nói.

"Đúng vậy a, không phải là cái hoa hậu giảng đường, hiện tại thế nhưng là tận thế." Người nói chuyện là một người ước chừng hơn 40 tuổi nam tử, trên người còn ăn mặc sạch sẽ trang phục, hiển nhiên không có bị thay thế.

"Các ngươi biết cái gì." Khâu cảnh tín hừ lạnh một tiếng, nói: "Trương Mộng Tuyết gia gia là thủ trưởng, lão ba là thiếu tướng, huynh trưởng lại càng là nắm giữ thực quyền tướng lĩnh."

"A! !!" Mọi người kinh hô một tiếng. .

Khâu cảnh tín tiếp tục nói: "Các ngươi cũng không nghĩ, chúng ta giết chết quái vật có thể cường hóa thân thể, như người như chúng ta cũng có thể biến thành mạnh như vậy, như vậy có được súng ống đại pháo quân đội đầu này? Giết chết quái vật, bọn họ lại mạnh bao nhiêu?"

"Chờ xem, không cần quá lâu, liên nhất định sẽ có quân đội tới cứu Trương Mộng Tuyết, đến lúc sau, chúng ta đem Trương Mộng Tuyết chiếu cố hảo hảo, khi đó các ngươi ngấm lại, công lao này cũng đủ lớn a."

"Đúng đúng đúng." Mọi người hai mắt tỏa sáng, rất nhanh gật đầu.

...

Cách trường học cửa hàng cách đó không xa một phòng tòa nhà trong, đang có một đội người bước chân nhẹ nhàng chậm chạp tiến lên, nhân số vì chín cái.

Này trong đoàn người dẫn đầu dĩ nhiên là Vương Viện Viện, nàng nổi bật trên thân thể mềm mại tràn đầy dơ bẩn cùng huyết dịch, mặc trên người hắc sắc chế phục cũng phá toái rất nhiều, lộ ra trắng nõn mịn màng da thịt.

Nàng trắng nõn trong tay ngọc dẫn theo một bả nhiễm lấy máu tươi riu chừa cháy, hắc bạch phân minh hai con ngươi vô cùng sáng, có dũng khí khác mị lực, trên mặt đẹp thần sắc cực kỳ kiên nghị.

"Lão sư, chúng ta rất nhanh cũng sắp muốn tới trường học cửa hàng." Vương Viện Viện bên cạnh, một người vóc dáng tương đối nhỏ gầy thiếu niên rất hưng phấn mà nói.

"Ha ha, đến cửa hàng ta nhất định phải hảo hảo ăn nhiều một hồi, thật sự là đói chết ta." Một cái khác vóc dáng tương đối cao Nam Đồng học thuyết.

"Ta muốn ăn đùi gà, lỗ đùi gà." Chín người, nhỏ tuổi nhất một người gọi nói.

"Ha ha. . ." Mọi người cười ha hả.

Wang Viện Viện trên mặt đẹp nổi lên một tia trấn an nụ cười, thấy được những hài tử này vui đùa âm ỉ, trong nội tâm nàng cảm giác ấm áp. Nhưng đồng thời cũng cảm trên tay riu chừa cháy cầm chặt hơn.

Nàng là một người lão sư, có trách nhiệm bảo hộ những hài tử này.

PHỤT!

Thế nhưng, sau một khắc, một đạo tơ máu cứ như vậy không hề có dấu hiệu xẹt qua Vương Viện Viện tầm mắt, kia nhỏ tuổi nhất nam hài vui vẻ biểu tình còn định dạng ở trên mặt hắn.

"Tiểu cách! !!"

Wang Viện Viện kinh hô, trừng lớn đôi mắt đẹp, trơ mắt thấy được nam hài này đầu từ cổ của hắn rút xuống, đỏ tươi huyết từ chỗ cổ phun ra.

"Ai? Là ai! ?"

Tất cả mọi người tức giận rống to, nắm chặt vũ khí trong tay, đặng đặng sát khí.

Đạp đạp...

Một đạo thon dài thân ảnh ưu nhã bước chậm mà đến, chậm rãi đi đến Vương Viện Viện đám người trước mặt.

...

Trường học cửa hàng lâu ba, đơn độc trong phòng, Dương Tiểu Thiên khoanh chân mà ngồi, quanh thân có một mờ bạch khí quán quanh lấy, hắn đang tu luyện lấy Luyện Khí pháp quyết, hấp thu linh khí chung quanh nhập vào cơ thể, ngưng luyện linh lực.

"Thiên địa vạn vật đều có linh tính, nắm giữ linh tính, linh hội linh tính, có thể ngự linh vạn vật..."

Dương Tiểu Thiên trong miệng lầm bầm " ngự linh quyết " pháp quyết, đồng thời vận chuyển trong cơ thể linh lực, hai tay bóp động pháp ấn, trong lúc nhất thời, hai tay của hắn trên liền xuất hiện từng đạo nhũ bạch sắc khí lưu.

Những cái này khí lưu không ngừng lưu chuyển, lại còn lẫn nhau va chạm, khó có thể khống chế.

Theo thời gian trôi qua, Dương Tiểu Thiên trên hai tay bạch quang đại mạo, có mãnh liệt năng lượng ba động, giống như là muốn nổ tung cũng như.

Rất nhanh, trên trán của Dương Tiểu Thiên liền toát ra đại lượng vết mồ hôi, sắc mặt trắng bệch.

"Ngự Linh Phù Toàn, cho ta ngưng!"

Đột nhiên, Dương Tiểu Thiên một cái hét lớn, dùng hết toàn lực, trong cơ thể linh lực điên cuồng tuôn ra, hòa nhập vào hai tay trong đó.

Bồng!

Trong lúc nhất thời, bạch quang đại phóng, chói mắt hào quang dâng lên, chỉ nghe 'Ong' một tiếng, một mai như loại bạch ngọc Ngự Linh Phù Toàn tự một mảnh bạch quang bên trong bồng bênh dâng lên.

"Thành công, ta thành công." Dương Tiểu Thiên hết sức mừng rỡ cùng cao hứng.

Xoát!

Ngự Linh Phù Toàn một cái nhảy, như là có linh tính cũng như, hóa thành một đạo lưu quang xuất vào mi tâm Dương Tiểu Thiên, yên lặng tại Dương Tiểu Thiên trong đầu.

Dương Tiểu Thiên có thể bằng vào ý niệm tùy tâm sở dục điều động mai này 'Ngự Linh Phù Toàn' .

'Ngự Linh Phù Toàn' ngưng luyện thành công, Dương Tiểu Thiên tiếp tục tu luyện Luyện Khí pháp quyết, khôi phục trong cơ thể tiêu hao hết linh lực, thời gian qua vô cùng nhanh, trong nháy mắt đã là đêm khuya.

"Thời gian không sai biệt lắm."

Khôi phục không sai biệt lắm, Dương Tiểu Thiên mở mắt, sau đó chậm rãi đứng dậy, đồng thời cảm lên sớm liền chuẩn bị hảo ba lô, mở cửa phòng ra đi ra ngoài.

Trong ba lô Dương Tiểu Thiên trang hảo đại lượng đồ ăn.

Dương Tiểu Thiên vốn không có ý định trong trường học ngốc quá lâu, hắn tới trường học cửa hàng mục đích chỉ là vì tìm đến đầy đủ đồ ăn, sau đó rồi đi trường học về nhà.

Mang lên Trương Mộng Tuyết cũng bất tiện, nhìn lúc trước khâu cảnh tin thái độ, Trương Mộng Tuyết vấn đề về an toàn cũng không cần lo lắng, cho nên Dương Tiểu Thiên ý định đi không từ giả.

Nhẹ chân nhẹ tay, Dương Tiểu Thiên tại không làm kinh động bất luận kẻ nào dưới tình huống rời đi trường học cửa hàng, bóng lưng tiêu thất tại bóng đêm bên trong.

Điện thoại người sử dụng thỉnh xem đọc, càng có ưu thế chất đọc tự nghiệm thấy.

Chương 12: Tinh linh (câu cất chứa! Cầu đề cử!)

Xung quanh tràn ngập đầy đặc mùi vị huyết tinh, hành lang bên trong nằm trọn vẹn bát chiếc không đầu thi thể, màu đỏ tươi huyết từ đứt gãy chỗ cổ chảy nhỏ giọt chảy ra.

Đạp đạp...

Thon dài thân ảnh dẫn theo một chuỗi sắc bén trường đao, bước chân nhẹ nhàng chậm chạp, từ từ hướng Vương Viện Viện đi tới.

Tỉ tách, tỉ tách. . .

Từng giọt một như hạt châu huyết dịch từ trên mũi đao nhỏ xuống, thanh âm rõ ràng.

Mặt mũi Vương Viện Viện kinh khủng, tinh xảo trên mặt đẹp che kín ngạc nhiên thần sắc, nàng như là mất nước con cá cũng như không ngừng trương cựa cựa môi đỏ mọng, nhưng dường như hô hấp không được một chút đường khí, tựa hồ muốn hít thở không thông.

"Người là ai? Người rốt cuộc là ai? Tại sao phải làm như vậy? Vì cái gì a! ! !"

Wang Viện Viện tức giận khê kêu.

"Đây là một hồi chiến tranh, đã định trước người chết ta sống chiến tranh mà thôi." Kia thon dài thân ảnh vậy mà nói chuyện, thanh âm âm trầm rồi lại có dừng khi linh hoạt kỳ ảo cảm giác.

Hắn không là quái vật, mà là có trí khôn sinh linh.

"Đi tìm chết a!"

Wang Viện Viện đã vô pháp suy nghĩ rất nhiều, nàng muốn vì các học sinh báo thù, nàng liều lên toàn lực, như là một đầu kiện trắng báo săn cũng như đánh về phía đạo thân ảnh kia.

Xoát!

Rìu chữa cháy nhắm ngay đạo thân ảnh kia đầu, bổ xuống.

"Không biết tự lượng sức mình."

Thon dài thân ảnh trên tức cười cười, nhấc lên trong tay trường đao, đón Vương Viện Viện rìu chữa cháy chém tới.

Xoát!

Trường đao vung xuống, như một đạo lạnh buốt ngân quang xẹt qua không gian.

Đ...A...N...G...G!

Một tiếng giòn vang, trường đao bên trong ẩn chứa lực lượng khổng lồ đều khuynh tả tại trên người Vương Viện Viện.

Oa. . .

Wang Viện Viện sắc mặt đại biến, miệng phun máu tươi, trong tay rìu chữa cháy bị văng tung tóe, cả người như một khóa đạn pháo cũng như bay ra ngoài, đụng nát cửa sổ, ngã hướng dưới lầu.

Thon dài thân ảnh bám chặt theo.

...

Rời đi trường học cửa hàng Dương Tiểu Thiên lưng mang ba lô, trong tay cầm lấy dưa hấu đao, cảnh giác bốn phía, bên tai có thể nghe được xung quanh truyền đến trầm thấp tiếng gào thét.

Hắn cẩn thận tiến lên, mục đích rõ ràng, hướng sân trường ngoại trực tiếp đi đến.

Rống. . .

Đột nhiên, Dương Tiểu Thiên đã nghe được quái vật tiếng gầm gừ, bên tai còn truyền đến tiếng xé gió, hần bèn nhạy cảm giác được có một cỗ sắc bén kinh phong hướng bên tai của mình đánh tới.

Thời khắc nguy cơ, Dương Tiểu Thiên đột nhiên một cái đánh ra trước, đồng thời thân thể lật nghiêng, chột hiện tránh khỏi, khóe mắt quét nhìn thấy được một đạo hung mãnh thủ ảnh từ lúc trước hần vị trí nhào qua.

"Khá lắm, lại là người."

Dương Tiểu Thiên đứng lại, tỉ mỉ nhìn chăm chăm vừa nhìn, đập vào mi mắt chính là ngày hôm qua đầu Kim Mao Tàng Ngao.

Này đầu Kim Mao Tàng Ngao nghe răng nhếch miệng, thần thái hung mãnh, có thể nói là bộc lộ bộ mặt hung ác.

"Ngự Linh Phù Toàn vừa mới luyện hảo, vừa vận dùng người tới thử xem uy lực của nó." Dương Tiểu Thiên nhếch miệng cười cười, tâm niệm vừa động, điều động Ngự Linh Phù Toàn.

Ong . .

Chỉ thấy Dương Tiểu Thiên trong lòng bàn tay toát ra một đạo ánh sáng, một mai như loại bạch ngọc phù triện xuất hiện.

Nhưng mà, Dương Tiểu Thiên vừa mới gọi ra mai này phù triện, Kim Mao Tàng Ngao nguy hiểm cảm giác lần nữa phát huy tác dụng, nó vậy mà lần nữa chạy trốn, quay người liền chạy.

Móa!

Dương Tiểu Thiên thảm mắng.

Kim Mao Tàng Ngao chạy thật sự quá nhanh, Dương Tiểu Thiên không có phản ứng kịp, liền không thấy bóng dáng.

"Coi như người chuẩn nhanh." Dương Tiểu Thiên bắt đắc dĩ, đành phải thu hồi phù triện.

Bảnh!

Dương Tiểu Thiên vốn định rời đi, đỉnh đầu đột nhiên truyền đến một tiếng vang thật lớn, hần ngẩng đầu nhìn lại, một đạo hắc ảnh từ phía trên rớt xuống.

"Cái quý gì đồ vật?"

Dương Tiểu Thiên ngạc nhiên, nhìn kỹ phát hiện dường như là cá nhân, hơn nữa nhìn đáng người, dường như là người nữ. Hần không có suy nghĩ nhiều, đưa tay liền đem này đạo thân ảnh cho tiếp.

"Vương lão sư, tại sao là người a! ?"

Tiếp được người, Dương Tiểu Thiên hướng trong lòng vừa nhìn, không phải là Vương Viện Viện nha. Chỉ nhìn sắc mặt của nàng trắng xám, khóe miệng còn có vết máu, tình huống không thật là tốt.

"Tiểu Thiên! !" Vương Viện Viện biểu tình kinh ngạc nhìn qua Dương Tiểu Thiên.

Wang Viện Viện như thế nào cũng không nghĩ tới sẽ bị Dương Tiểu Thiên cấp cứu, còn bị hần ôm vào trong ngực

"Người trước cho ta xuống." Vương Viện Viện giãy dụa một cái.

"A ah." Dương Tiểu Thiên phản ứng lại, nhanh chóng đem Vương Viện Viện thả.

"Cảm ơn." Vương Viện Viện đứng vững, liền cảm kích nói.

"Không khách khí." Dương Tiểu Thiên cười cười, sau đó dò hỏi: "Vương lão sư, đến cùng đã xảy ra chuyện gì? Mập mạp bọn họ đâu này?"

"Bọn họ..."

Bảnh!

Wang Viện Viện vừa định trả lời, một đạo thon dài thân ảnh liền từ trên trời giáng xuống, trực tiếp rơi vào trước mặt Dương Tiểu Thiên.

"Tiểu Thiên, chính là hần, chính là cái này người đem bọn họ đều giết đi." Vương Viện Viện chỉ vào này đạo đột nhiên xuất hiện thon dài thân ảnh cao giọng khẽ kêu nói.

"Cái gì!"

Dương Tiểu Thiên kinh hãi, Vương Viện Viện nói mơ hồ, hẳn còn tưởng rằng Vương Viện Viện nói là mập mập bọn họ bị người này giết đi, trong lúc nhất thời, sát ý bạo tăng, tức giận mở to hai mắt nhìn.

Tham Tri Chi Mâu.

Dương Tiểu Thiên tâm niệm vừa động, phát động năng lực, một đạo tin tức đã hiện lên trong đầu của hắn.

...

"Không nghĩ tới liên tinh linh như vậy sinh vật đều xuất hiện." Dương Tiểu Thiên ngữ khí rất trầm trọng, chăm chú nhìn chăm chăm phía trước đạo kia thon dài thân ảnh.

Làn da là thâm trầm hắc sắc, bề ngoài thiên hướng âm nhu, tinh xảo có chút quá mức, tóc dài phiêu dật, đầy lỗ tai, môi hơi mỏng, ăn mặc một thân hắc sắc trường bào, dáng người cũng cực kỳ thon dài, nhất là hai chân, vừa mịn lại dài.

Từ hắn chỗ cổ yết hầu có thể đoán được hắn là nam tính tinh linh.

Ám Hắc Tinh linh trầm mặc, không có nói câu nào, chỉ là đánh giá Dương Tiểu Thiên.

"Người rất đặc biệt, trên người của người có một cỗ vô cùng đặc biệt lực lượng." Dò xét hết, Ám Hắc Tinh Linh Mục quang lóe ra, có sát cơ, "Ta có một loại cảm giác, nếu như ta có thể giết người, có thể cho ta tiến hóa đến mới sinh cấp năm."

"Vương lão sư, người đi trước một bên." Dương Tiểu Thiên hít một hơi thật sâu, nắm chặt dưa hấu đao, tầm mắt một mực đặt ở ám trên người Hắc Tinh Linh, không dám có chút đại ý.

Vương Viện Viện mập máy cặp môi đỏ mọng, gật gật đầu, hướng một bên thối lui, nói: "Tiểu Thiên, người cẩn thận một chút, thực lực của đối phương thật sự rất mạnh."

"Ta biết, người không cần lo lắng."

Dương Tiểu Thiên gật đầu đáp lại.

"Sát!"

Dương Tiểu Thiên tỉ lệ động thủ trước.

Ong . .

Luyện Khí tăng ba linh lực tay của Dương Tiểu Thiên trên tuôn ra, sau đó bao trùm đến dưa hấu trên đao mặt, trên thân đao nhất thời liền sáng lên một tầng nhàn nhạt bạch quang.

Xoát!

Dưa hấu đao như một đạo bạch sắc dây nhỏ cũng như nghiêng chém tới, nhắm ngay Ám Hắc Tinh linh bên hông.

Ám Hắc Tinh linh trường đao phía trên cũng sáng lên hắc sắc quang, cỗ này Hắc Ám lực lượng rất mạnh, tuyệt không so với Dương Tiểu Thiên linh lực chênh lệch.

Hắn giơ lên trường đao, sau đó ra sức chém tới, một đạo hắc mang hiện lên, trực tiếp cùng Dương Tiểu Thiên dưa hấu đao đụng vào nhau.

Đ...A...N...G...G!

Một tiếng thanh thúy tiếng vang, cả hai đụng vào nhau, Dương Tiểu Thiên nhất thời cũng cảm giác được một cỗ lực lượng rất mạnh theo thân đao nhảy vào trong cơ thể.

Đi từ từ cọ. . .

Dương Tiểu Thiên ngăn cản không nổi, bị Ám Hắc Tinh linh một đao kích liên tiếp lui về phía sau, miệng hồ đều run lên.

"Chết!"

Một kích đánh lui Dương Tiểu Thiên, Ám Hắc Tinh linh chiếm cứ thượng phong, liền thừa dịp thắng truy kích. Hắn hai chân chia xuống đất, như một đạo kiện trắng bóng đen bay ra, truy đuổi lên Dương Tiểu Thiên, nâng lên trong tay trường đao chém về phía Dương Tiểu Thiên đầu.

"Cẩn thận."

Thấy như vậy một màn, Vương Viện Viện tinh xảo khuôn mặt 'Xoát' một chút tái nhợt hạ xuống.

Điện thoại người sử dụng thỉnh xem đọc, càng có ưu thế chất đọc tự nghiệm thấy.

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Nói Chuyện Phiếm Quân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Cái thứ nhất linh bộ

Thời khắc nguy hiểm, Dương Tiểu Thiên nhanh chóng làm ra ứng đối phương pháp, thân thể của hắn bên cạnh ngược lại, đầu uốn éo, sau đó dùng tay trái chống đỡ đẩy, toàn lực một cái lật nghiêng, tránh khỏi Âm Hắc Tinh linh tất sát một kích.

"Hảo." Vương Viện Viện đôi mắt đẹp sáng ngời, không khỏi huy vũ cánh tay ngọc, vì Dương Tiểu Thiên trầm trở khen ngợi.

"Phản ứng ngược lại là rất nhanh."

Âm Hắc Tinh linh hừ lạnh một tiếng, trong tay nắm lấy phun ra nuốt vào hắc quang trường đao lần nữa đánh tới, vài bước đang lúc liền tiếp cận Dương Tiểu Thiên, tốc độ quả thực nhanh.

Cấp tốc!

Hai đao làm ăn xuất, hắc mang hiện ra, thẳng đến Dương Tiểu Thiên ngực cùng cái cổ hai nơi chỗ hiểm.

Dương Tiểu Thiên nhanh chóng phản kích, linh lực ngoại phóng, trong tay đưa hầu đao như là đèn quân cũng như phóng ra sáng bóng, đồng dạng là làm ăn xuất hai đao, phát ra tiếng xé gió, ngăn cản Âm Hắc Tinh linh tiến công.

"Dương Tiểu Thiên làm thế nào làm được?"

Wang Viện Viện thấy như vậy một màn, hết sức ngạc nhiên Dương Tiểu Thiên loại kia phát sáng năng lực, nội tâm hết sức kinh ngạc cùng tò mò.

Bang bang!

Hai tiếng liền vang, Dương Tiểu Thiên tuy ngăn trở Âm Hắc Tinh linh đao quang, lại cũng không là ám đối thủ của Hắc Tinh Linh, bị đánh liên tục rút lui.

Cấp tốc!

Âm Hắc Tinh linh thừa thắng xông lên, vũ động trường đao, đao quang như màn, bao phủ Dương Tiểu Thiên tất cả phương vị, phong tỏa Dương Tiểu Thiên tất cả đường lui.

Đương đương đương . .

Dương Tiểu Thiên chỉ có thể đem hết toàn lực phòng ngự cùng chống cự, đưa hầu đao hoặc chém, hoặc chọn, hoặc ngăn cản, đánh mười phần gian khổ.

PHỤT. . .

Âm Hắc Tinh linh thật sự là quá nhanh, lực lượng cũng mạnh dọa người, Dương Tiểu Thiên rốt cục không có có thể ngăn cản một đao này, bị chặt trúng ngực, kéo ra một đạo máu chảy đầm đìa miệng vết thương.

"Tiểu Thiên! !"

Wang Viện Viện kinh hô, lần này, nàng sắc mặt tái nhợt, nội tâm một sửa chữa.

Lúc trước Dương Tiểu Thiên đủ loại thủ đoạn, đánh chết hành thi, đối kháng Thiết Thi, trong lòng Vương Viện Viện, cho rằng Dương Tiểu Thiên vô cùng lợi hại, có thể đối phó sinh vật.

Lại không nghĩ rằng sẽ biến thành cái dạng này.

Wang Viện Viện cũng không biết, Âm Hắc Tinh linh là mới sinh cấp bốn, đây tương đương với nguyên khí bốn cảnh nguyên khí "hăng lực giả".

Mà Dương Tiểu Thiên chỉ là nguyên khí một cảnh, tuy hắn còn là Luyện Khí cấp ba linh lực Tu chân giả, nhưng thân thể tổ chất phương diện, Dương

Tiểu Thiên so ra kém mới sinh cấp bốn Âm Hắc Tinh linh.

Kể từ đó, Dương Tiểu Thiên dĩ nhiên là bị Âm Hắc Tinh linh chế trụ.

May mà tận thể hàng lâm, Dương Tiểu Thiên nhiều lần cùng thi kỳ quái giao thủ, lại càng là cùng Thiết Thi chiến đấu qua, tích lũy một ít kinh nghiệm chiến đấu, nói cách khác, thật sự là kiên trì không đến bây giờ.

Chỉ thấy hai đạo thân ảnh không ngừng giao thoa, hắc sắc hào quang cùng bạch sắc ánh sáng không ngừng va chạm, đã giao thủ không thua trăm chiêu.

Đ...A...N...G...G!

Đột nhiên, một tiếng vang thật lớn, Âm Hắc Tinh linh song đao trong tay, một kích toàn lực, hắc quang phóng đại, vậy mà trực tiếp văng tung tóe Dương Tiểu Thiên trong tay đưa hầu đao.

"Không tốt."

Dương Tiểu Thiên cực kỳ hoảng sợ.

Bành!

Âm Hắc Tinh linh một cước đá vào ngực của Dương Tiểu Thiên, đem hắn đạp bay ra gần 10m xa, trên mặt đất đánh nhiều cái cút.

Oa. . .

Dương Tiểu Thiên che ngực ho ra máu, có thể thấy được, trên người Dương Tiểu Thiên có mấy đạo vết đao, lại còn còn bị Âm Hắc Tinh linh đá một cước, làm bị thương nội phủ, hiện tại liền đứng lên đều có chút khó khăn.

"Thực lực không tệ, nhưng vẫn không đủ, nhận lấy cái chết."

Âm Hắc Tinh linh ngạo nghễ mà xem, nói một câu nói, sau đó giết tới đây.

"Chỉ có thể dùng Hòa Xà thuật liều mạng."

Thời khắc nguy cơ, Dương Tiểu Thiên nhanh chóng điều động lên trong cơ thể linh lực, hai tay đang âm thầm bấm niệm pháp quyết, không cho Âm Hắc Tinh linh phát hiện. Trong đan điền, luồng khí xoáy lưu chuyển, thả ra từng trận linh lực, dũng mãnh vào đến Dương Tiểu Thiên hai tay.

Lúc này, mắt thấy Dương Tiểu Thiên đã lâm vào sinh tử nguy cơ hoàn cảnh, Vương Viện Viện đã không thể nhìn lại, vừa nghĩ tới lúc trước những hài tử kia thảm chết tại ám trong tay Hắc Tinh Linh, Vương Viện Viện trong nội tâm liền dấy lên sát ý cùng lửa giận.

Xoát!

Nàng toàn lực đem rìu chữa cháy ném ra ngoài, rìu chữa cháy trên không trung cực nhanh xoay tròn, xẹt qua một đạo đường cung, nhắm ngay ám ngực của Hắc Tinh Linh.

Vương Viện Viện dù sao cũng là nguyên khí một cánh, đã không phải là một người bình thường, nàng toàn lực ném ra rìu chữa cháy lực sát thương cũng là rất mạnh, Âm Hắc Tinh linh không thể không dừng bước.

"Ngược lại là đem ngươi đem quên đi."

Âm Hắc Tinh linh hừ lạnh, trường đao trên hắc quang từng trận, sau đó một đao bỏ tới.

Răng rắc!

Hắc quang hiện lên, rìu chữa cháy trực tiếp một đao hai đoạn.

"Cái gì!"

Vương Viện Viện khiếp sợ không thôi, không có chân chính giao thủ, nàng căn bản không biết nguyên khí một cánh cùng mới sinh cấp bốn trong đó có bao nhiêu khác biệt.

"Trước hết giết ngươi."

Âm Hắc Tinh linh giờ lên trong tay trường đao.

Bị Âm Hắc Tinh linh khí thế cường đại chỗ Chấn Nhiếp, Vương Viện Viện cứng ngắc ở chỗ cũ, trên mặt đẹp tràn đầy kinh khủng cùng ngạc nhiên thần sắc.

"Hòa Xà thuật!"

Lúc này, Dương Tiểu Thiên giận dữ vọt lên, đột nhiên tới gần Âm Hắc Tinh linh, một cỗ cường đại hóa diễm chi lực bỗng nhiên ngưng tụ, tại hắn vọt tới Âm Hắc Tinh linh sau lưng, lập tức một mảnh to bằng ngón tay, có gần ba mươi cm dài ngắn Hóa Xà, bỗng nhiên xuất hiện.

"Không tốt! !!"

Âm Hắc Tinh linh cực kỳ hoảng sợ, hắn vừa mới lực chú ý bị Vương Viện Viện cho hấp dẫn, căn bản không có chú ý tới Dương Tiểu Thiên khác thường, hắn vừa cảm giác được sau lưng nguy cơ, mãnh liệt quay đầu, liền thấy được một mảnh cực kỳ linh động Hóa Xà phát ra tiếng gào thét, lao đến.

Âm Hắc Tinh linh sắc mặt đại biến, không kịp đối phó Vương Viện Viện, thân thể vội vàng lui về phía sau, nhưng Hóa Xà tốc độ nhanh hơn, còn có cự ly lại thân cận quá, hắn căn bản trốn không hết.

"Ta và ngươi liều."

Roi vào đường cùng, Âm Hắc Tinh linh gào thét, toàn thân bạo phát đại lượng hắc quang, Hắc Âm chi lực ngưng tụ, đều hòa nhập vào đến trường đao phía trên, sau đó toàn lực bỏ về phía Hóa Xà.

Oanh!

Rền vang quanh quần, nổi lên trận trận cuồng phong, càng có bụi đất tung bay, ngọn lửa nóng bỏng chi lực bạo phát, Hóa Xà ầm ầm bạo tạc, đem Âm Hắc Tinh linh nổ bay ngược mà ra.

Oa. . .

Âm Hắc Tinh linh nằm trên mặt đất đại khẩu thổ huyết, trường đao lại càng là rời khỏi tay, mục quang ảm đạm, bị thương so với Dương Tiểu Thiên còn trọng, chỉ còn lại một hơi.

Hóa Xà này thuật quá cường đại, đây chính là pháp thuật, mà Âm Hắc Tinh linh căn vốn sẽ không cùng loại với Luyện Khí pháp thuật năng lực như vậy, dựa vào cưỡng ép ngưng tụ Hắc Âm chi lực tự nhiên không phải là đối thủ của Dương Tiểu Thiên.

Rống..

Ngay tại Dương Tiểu Thiên loạn choạng thân thể, chuẩn bị giết chết Âm Hắc Tinh linh thời điểm, ả núp đã lâu Kim Mao Tàng Ngao từ chỗ tối vọt ra.

Này đầu Kim Mao Tàng Ngao lúc trước đánh lên Dương Tiểu Thiên, căn bản đi không bao xa, thấy được Dương Tiểu Thiên cùng Âm Hắc Tinh linh đại chiến, liền ả núp đi lên, ngồi thu ngư ông đắc lợi.

Quan trọng nhất là, còn khiến nó làm được.

Kim Mao Tàng Ngao trêu tức nhìn chăm chú vào Dương Tiểu Thiên, Dương Tiểu Thiên hoàn toàn có thể thấy được nó trong mắt kia vui sướng trên nỗi đau của người khác thần sắc, hết sức thành thạo bộ dáng.

"Cẩn thận a! !!"

Vương Viện Viện vừa mới lấy lại tinh thần, liền thấy được Kim Mao Tàng Ngao xuất hiện, tâm thoáng cái liền nhắc lên.

Rống. . .

Kim Mao Tàng Ngao gầm thét thanh âm, đánh giết hướng Dương Tiểu Thiên.

"Tiểu chó ngao Tây Tạng, đợi chính là ngươi."

Rõ ràng là hắn phải chết cục diện, Dương Tiểu Thiên cũng lộ ra nụ cười, để cho Vương Viện Viện sờ không rõ ràng lắm đầu óc.

Xoát!

Một đạo lưu quang từ tay của Dương Tiểu Thiên nội tâm xông ra ngoài, nhanh tới cực điểm, còn có Kim Mao Tàng Ngao chính mình đánh tới, căn bản trốn không hết.

Ong. . .

Đạo lưu quang này trực tiếp khác ở mi tâm Kim Mao Tàng Ngao.

"Trở thành."

Dương Tiểu Thiên vỗ tay phát ra tiếng, trên mặt hiển hiện cực kỳ tươi cười đắc ý.

Điện thoại người sử dụng thỉnh xem đọc, càng có ưu thế chất đọc tự nghiệm thấy.

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Nói Chuyện Phiếm Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14: Rời đi trường học (cầu cất chứa, cầu đề cử!)

Kim Mao Tăng Ngao té trên mặt đất lăn qua lăn lại, rú thẳm liên tục, chỗ mi tâm một đạo ấn ký phát ra quang, cuối cùng hoàn toàn biến mất, cũng không lâu lắm, Kim Mao Tăng Ngao đã bị ngự linh quyết hàng phục, nằm rạp trên mặt đất vẫn không nhúc nhích.

PHỤT!

Dương Tiểu Thiên một đao xuống, chém xuống Âm Hắc Tinh linh đầu, giết chết hẳn.

Ong . .

Âm Hắc Tinh linh trong thi thể lao ra một cỗ trắng kiện khí lưu chui vào tay trái của Dương Tiểu Thiên, trong chớp mắt, Dương Tiểu Thiên liền cảm giác được trong sảng có một cỗ nguyên khí tại mãnh liệt sục sôi.

Cỗ này nguyên khí cực kỳ bá đạo, ở trong cơ thể Dương Tiểu Thiên mạnh mẽ đâm tới, khó có thể không chế, Dương Tiểu Thiên không khỏi phát ra tiếng gầm, điên cuồng đánh chạ đất mặt.

Theo thời gian trôi qua, thật vất vả cỗ này nguyên khí mới bị thân thể cho hấp thu.

Nguyên bản, hơi mỏng sương trắng cái kiện hàng lấy tay của Dương Tiểu Thiên chừng, hấp thu cỗ này không lồ nguyên khí, sương trắng lan tràn lên phía trên, thẳng đến hoạt động các đốt ngón tay vị trí mới ngừng lại được.

Từ xa nhìn lại, Dương Tiểu Thiên trên tay thật giống như đeo một cái như mộng ảo sương trắng bao tay.

Hấp thu đã xong nguyên khí, dị biến cũng liền đình chỉ, Dương Tiểu Thiên nhẹ nhàng thở ra, hoạt động một chút thân thể, cùng Âm Hắc Tinh linh chiến đấu tôn thương đã hoàn toàn được rồi, lại còn trong cơ thể có một cỗ cực kỳ lực lượng cường đại, thực lực tăng cường rất nhiều, cấp bậc rất rõ ràng lấy được đề thăng.

...

Dương Tiểu Thiên dò xét một chút bản thân tình huống, quả nhiên năng lực cấp bậc đạt đến nguyên khí hai cảnh, thân thể tổ chất lấy được rõ ràng tăng cường.

Nếu như lại cùng Âm Hắc Tinh linh chiến đấu, phối hợp thêm linh lực tăng phúc hiệu quả, hoàn toàn có thể tại không sử dụng Hòa Xà thuật dưới tình huống thủ thắng.

"Tiểu Thiên, cảm ơn ngươi."

Lúc này, Vương Viện Viện đã đi tới, trắng nõn khuôn mặt trắng xám dường như trong suốt cũng như, bờ môi cũng là trắng bệch sắc, trên người hắc sắc chế phục tràn đầy dơ bẩn, có mấy cái tan vỡ lỗ hổng, lộ ra trắng nõn mịn màng da thịt, cẩn thận nhìn, còn có thể thấy được bên trong nội y.

Dương Tiểu Thiên thu hồi ánh mắt, trịnh trọng hỏi: "Vương lão sư, mập mạp bọn họ đâu này? Chẳng lẽ thật sự bị này Âm Hắc Tinh linh giết chết hay sao?"

"Chưa, làm sao như vậy được." Vương Viện Viện lắc đầu, trả lời nói: "Chúng ta tại chạy trốn thời điểm bị thi kỳ quái bày tách ra, ta cũng không biết bọn họ hiện tại ở chỗ nào."

"Bất quá chúng ta đều ước định hảo tại cửa hàng hội họp."

"Ta lúc trước là ý nói, những cái kia đi theo các hài tử của ta chết ở ám trong tay Hắc Tinh Linh, ta không thể bảo vệ tốt bọn họ." Vương Viện Viện biểu tình ảm đạm xuống, hiển nhiên cực kỳ thương tâm.

"Thì ra là thế này." Dương Tiểu Thiên hiểu rõ ra.

"Vương lão sư, ngươi đã tận lực." Dương Tiểu Thiên thở dài một hơi, an ủi Vương Viện Viện.

Biết được mập mạp bọn họ không chết, Dương Tiểu Thiên nội tâm cũng nhẹ nhàng thở ra.

Từ trong ba lô cầm một chút đồ ăn cho Vương Viện Viện ăn, để cho nàng khôi phục một ít thể lực.

Lại trao đổi một đoạn thời gian, nghiên cứu thảo luận về nguyên khí "hăng lực giả" sự tình, Dương Tiểu Thiên liền biết được Vương Viện Viện lĩnh ngộ thiên phú là nhược điểm cảm giác, đồng dạng, Vương Viện Viện cũng biết Dương Tiểu Thiên hội dò xét năng lực.

"Vương lão sư, ta còn có việc, liền không cùng đi với người của hàng, dù sao nơi này cách cửa hàng cũng không xa, chắc có lẽ không có nguy hiểm gì."

Ăn đồ vật, Vương Viện Viện khôi phục không ít, Dương Tiểu Thiên ý định rời đi.

"Riêu chữa cháy bị Âm Hắc Tinh linh phế đi, cái thanh này đưa hấu đao sẽ đưa người cho người phòng thân." Dương Tiểu Thiên đem trong tay đưa hấu đao đưa về phía Vương Viện Viện.

Vương Viện Viện mỹ lệ trên khuôn mặt hiện ra một tia ngạc nhiên thần sắc, nàng không biết Dương Tiểu Thiên muốn làm gì, cũng không có tiếp nhận đưa hấu đao, mà là hỏi: "Tiểu Thiên, người tính toán đến đâu rồi? Tận thế trong khắp nơi đều là nguy hiểm, người tùy ý chạy loạn hội bỏ mệnh."

"Chúng ta cùng đi cửa hàng, đợi Lưu Minh Thất bọn họ sau khi tới, nhiều người liền lực lượng lớn, đến lúc sau, cũng không cần sợ những quái vật kia." Vương Viện Viện đề nghị.

"Vương lão sư, trong nhà của ta còn có một cái ba tuổi muội muội, mẫu thân của ta nàng ở nhà một mình, ta lo lắng, ta phải trở về một chuyến." Dương Tiểu Thiên trả lời.

"Này..."

Vương Viện Viện im lặng.

Cuối cùng, Vương Viện Viện hay là nhận Dương Tiểu Thiên vũ khí, bởi vì Dương Tiểu Thiên có tân vũ khí, chính là Âm Hắc Tinh linh trường đao, so với đưa hấu đao muốn tốt hơn nhiều.

"Tiểu Kim."

Dương Tiểu Thiên la lên một tiếng.

Rống . .

Xoát

Nằm rạp trên mặt đất Kim Mao Tăng Ngao lao đến, trở thành Dương Tiểu Thiên linh bộc, Kim Mao Tăng Ngao hết sức nghe lời, nghe được Dương Tiểu Thiên la lên liền lao đến, Dương Tiểu Thiên nhảy lên, nhảy đến Kim Mao Tăng Ngao trên lưng.

"Dương Tiểu Thiên, người còn có thể trở về sao?"

Mất thấy đến Dương Tiểu Thiên thật muốn đi, Vương Viện Viện đột nhiên có chút không muốn bỏ, không khỏi lớn tiếng hỏi.

"Nhìn tình huống a." Dương Tiểu Thiên đáp lại nói.

Rất nhanh, Dương Tiểu Thiên bóng lưng liền tiêu thất tại nồng đậm sương trắng bên trong.

...

"Cây đao này cũng không tệ."

Dương Tiểu Thiên huy vũ bắt tay vào làm bên trong hắc sắc trường đao, lưỡi đao lợi hại, hiện ra hàn quang, chuôi đao là dùng cực kỳ đặc thù tài liệu chế tạo.

Dương Tiểu Thiên giơ lên tay trái, trên mu bàn tay tròn mắt xông ra, bắn ra một đạo nhàn nhạt bạch quang, bao phủ lại trong tay phải hắc sắc trường đao.

...

Một đạo tin tức đã hiện lên trong đầu.

"Ta nói kia Âm Hắc Tinh linh đã vậy còn quá mạnh mẽ, Hắc Âm chi lực vậy mà có thể ngưng tụ ra đao mang, thậm chí Hỏa Xà thuật cũng không có có thể một kích đánh giết giết hẳn, nguyên lai là có một món đồ như vậy thứ tốt." Dương Tiểu Thiên mừng tỉnh đại ngộ, lẩm bẩm nói.

Có một món đồ như vậy tưởng tượng trang bị, Dương Tiểu Thiên cũng coi là như hổ thêm cánh.

Không chỉ như thế, còn đã thu phục được Kim Mao Tàng Ngao làm linh bộc, thu hoạch quả nhiều.

"Tiểu Kim, chạy đi thời điểm chú ý an toàn."

Dương Tiểu Thiên vượt ve một chút Kim Mao Tàng Ngao mềm mại bộ lông, cũng phân phó nói. Đã thu phục được Kim Mao Tàng Ngao, Dương Tiểu Thiên liền cho nó gọi là 'Tiểu Kim'.

Kim Mao Tàng Ngao loáng đầu, biết được ý tứ của Dương Tiểu Thiên.

Dương Tiểu Thiên hài lòng gật đầu, cười Tiểu Kim trên lưng, nhắm mắt lại, đồng thời vận chuyển Luyện Khí công pháp, khôi phục tiêu hao linh lực.

Luận thực lực, Kim Mao Tàng Ngao không bằng Âm Hắc Tinh linh, bình thường mà nói, hẳn là lựa chọn thực lực càng mạnh Âm Hắc Tinh linh làm linh bộc mới phải.

Nhưng Dương Tiểu Thiên cũng không có làm như vậy.

Bởi vì Kim Mao Tàng Ngao nguy hiểm cảm giác, loại năng lực này tại nguy cơ tứ phía tận thế, liền là một loại thần kỹ, có thể cảm giác đến nguy hiểm, do đó tránh né mất nguy hiểm.

Kim Mao Tàng Ngao đang là bởi vì vậy thiên phú nguyên nhân, tài năng tại Dương Tiểu Thiên trong tay đào tấu hai lần, cuối cùng vẫn là Dương Tiểu Thiên tới cái dẫn quân nhập vào gồm mới lấy 'Ngự Linh Phù Toàn' thu phục.

Kim Mao Tàng Ngao tốc độ rất nhanh, không bao lâu liền mang theo Dương Tiểu Thiên ra cửa trường, dọc đường Dương Tiểu Thiên nhiều lần thấy được bị thi kỳ quái vậy khốn đốn học, liền tại không chậm trễ tình huống của mình, thi lấy viện thủ, cứu được không ít người.

Cũng chính là bởi vì Dương Tiểu Thiên hành động như vậy, thanh danh của hắn dần dần cảnh nam trong đại học truyền ra, rất nhiều người cũng biết tại cảnh nam trong đại học có một cái cười mãnh thú cao thủ.

...

Dương Tiểu Thiên chính là cách trường học cũng không xa nơi ở cư xá, nói đúng không xa, nhưng là phải mặc qua vài mảnh đường đi, con đường chợ bán thức ăn, công viên, thậm chí còn có Thương Thành cao ốc.

Tận thế lúc trước, Dương Tiểu Thiên đi đường không cần nửa ngày thời gian.

Nhưng hiện tại, Dương Tiểu Thiên trọn vẹn dùng ba ngày thời gian, đây còn là có Kim Mao Tàng Ngao nguy hiểm cảm giác tương trợ, bằng không mà nói, Dương Tiểu Thiên khả năng đã chết tại cái nào đó quái vật trong tay.

Này cùng nhau đi tới, Dương Tiểu Thiên đụng phải rất nhiều kỳ quái tượng tượng sinh vật, không chỉ có tinh linh, còn có thú nhân, thậm chí có ma thú du đăng.

Tại dọc đường một chỗ to lớn hồ nước, Dương Tiểu Thiên thấy được chiều dài Độc Giác măng xà cùng một đầu toàn thân mọc gai Rùa khổng lồ đại chiến, tràng kia mặt thật sự là dọa người.

Dương Tiểu Thiên tự nhiên là xa xa tránh đi, cũng không dám trêu chọc. Điện thoại người sử dụng thỉnh xem đọc, càng có ưu thế chất đọc tự nghiệm thấy.

===== Hết Quyển 1. Sang Quyển 2 =====

Chương 1: Cư xá tai biến (cầu cất chứa, cầu phiếu phiếu!)

Đích đích đích...

Trong túi quần, tay của Dương Tiểu Thiên cơ lại chấn bắt đầu chuyển động, không cần nghĩ cũng có thể đoán được, khẳng định lại là những cái kia các thần tiên tại nước bày.

Ngày từng ngày cũng không biết yên tĩnh.

Dương Tiểu Thiên nhớ rõ, ngay tại ngày hôm qua, bởi vì những cái kia nhảm chán các thần tiên nước bày, làm cho điện thoại đình Linh Linh loạn hưởng, thanh âm kinh động đến cách đó không xa một đám loài chim quái vật, làm hại Dương Tiểu Thiên phé đi sức của chín trâu hai hổ mới chạy trốn, thiếu chút nữa đem mệnh cho ném đi.

Đi qua lần này giáo huấn, Dương Tiểu Thiên đưa di động điều thành chấn động rồi.

Dương Tiểu Thiên mở ra điện thoại, ấn mở nói chuyện phiếm quần.

Thích nhất nước bày Thái Bạch Kim Tinh cực kỳ sinh động, cùng tiểu Na Tra tát pháo lẫn nhau mắng, một đám Thần Tiên hò hét trợ uy, đi theo ồn ào.

"Móa, nhằm chán như vậy thế nào không đở lên túi xách đâu." Dương Tiểu Thiên nhếch miệng, quan điện thoại di động, không nhìn, dù sao có tiền lì xì cũng không nhất định có thể đoạt thắng những cái này Thần Tiên, huống chi còn không đở lên bao.

...

Xa xa, Dương Tiểu Thiên thấy được chỗ mục đích, hấn trước hết để cho Tiểu Kim ẩn núp, đang âm thầm đi theo chính mình, một mình hấn hướng cư xá đi đến.

Ba ngày này chạy đi, trên đường Dương Tiểu Thiên giết đi không ít quái vật, hấp thu đại lượng nguyên khí, đã là nguyên khí Tam Cảnh nguyên khí "hăng lực già".

Nồng đậm sương trắng, Dương Tiểu Thiên chỉ có thể nhìn đến cư xá đại đóng chặt cửa sắt, có cao lớn tường vây ngăn trở, tình huống bên trong liên khản bất chân thiết, hiển lộ cực kỳ mơ hồ.

"Tiểu Thiên, ngươi tại sao trở về, nhanh rời đi nơi này, không thể đến đi vào bên trong."

Dương Tiểu Thiên vốn ý định leo tường tiến vào, bên tai lại truyền đến một đạo thanh âm quen thuộc, hấn quay đầu nhìn lại, tại môn lung sương trắng, cách đó không xa trong góc, có một đạo thân ảnh nhẹ chân nhẹ tay, mười phần cảnh giác đã đi tới.

"Trương đại gia, tại sao là ngươi a." Thấy rõ ràng người tới, Dương Tiểu Thiên kinh ngạc nói.

...

Trương đại gia là cái tiểu khu này cộng đồng cư ủy hội cán bộ, thường xuyên muốn tới tất cả nhà đi chạy, xử lý các loại sự vật, tới tới lui lui, Dương Tiểu Thiên đối với hấn còn là rất quen.

Dương Tiểu Thiên đi theo Trương đại gia đại khái đi nửa giờ, đi đến cách cư xá cách đó không xa dưới mặt đất bãi đỗ xe.

Dưới mặt đất bãi đỗ xe đại cửa đóng chặt, xa xa, Dương Tiểu Thiên thấy được Trương đại gia đi tới trước cổng chính, sau đó gõ ba cái.

"Ai?" Phía sau cửa truyền đến trầm thấp quát hỏi âm thanh.

"Là ta, trương khánh sinh." Trương đại gia trả lời một câu.

Răng rắc!

Đại môn còn không có mở ra, mà là tại Trương đại gia đỉnh đầu vị trí vị trí có một cái lỗ nhỏ, lỗ nhỏ mở ra, người ở bên trong xuyên thấu qua lỗ nhỏ liền nhìn đến tình huống bên ngoài.

"Đúng là Trương đại gia." Người ở bên trong nói một câu.

"Vậy đem cửa mở ra." Một người khác mà nói.

Kết... .

Cái này, to lớn cửa sắt cuối cùng là mở ra, từ bên trong đi ra hai cái ăn mặc bảo an chế phục nam tử, tuổi chừng hơn bốn mươi tuổi, cầm trong tay hắc sắc côn sắt.

"Trương đại gia, mau vào."

Bên trái người kia tướng mạo thanh tú chút bảo an nam tử rất nhanh nói một câu.

Trương đại gia gật đầu, tiến trước khi đi đối với Dương Tiểu Thiên hô: "Tiểu Thiên, nhanh lên."

"Để cho đợi chút nữa, Trương đại gia, người này là ai?" Bên phải người kia khuôn mặt thô kệch bảo an nam tử chỉ vào Dương Tiểu Thiên, nhú mày quát hỏi.

"Lư An, Hoàng Cảnh Tinh, đứa nhỏ này là Tần Dao nhà đại nhị tử, các ngươi đều không nhớ rõ?" Trương đại gia nói.

"A, đúng đúng, ta nhớ tới, này không phải là Dương Tiểu Thiên nha, Lư ca." Tướng mạo thanh tú bảo an nam tử ngược lại là trước một bước nhận ra Dương Tiểu Thiên.

Dương Tiểu Thiên đã đi tới, cười cười nói: "Ta đúng là Dương Tiểu Thiên."

"Dương Tiểu Thiên." Lư An mày nhú lại, nói: "Ngươi không phải là tại cảnh nam đại học đến trường sao? Tại sao lại ở chỗ này?"

"Bởi vì. . ."

"Được rồi, Luru ca, đừng nói trước những thứ này, hay để cho bọn họ đi vào lại nói, nếu những Hấp Huyết Quý đó tới có thể thì phiền toái."

Dương Tiểu Thiên vừa định trả lời, kia Hoàng Cảnh Tinh lại cắt đứt lời của hắn, Dương Tiểu Thiên cũng liền đành phải thôi, không giải thích nữa.

"Đi a, tiến vào tới lại nói." Luru An gật gật đầu.

Dương Tiểu Thiên nói vài tiếng tạ, liền theo Trương đại gia tiến vào dưới mặt đất bãi đỗ xe, mới đi vào, Luru An bọn họ liền nhanh chóng đem đại môn cho quan cực kỳ chặt chẽ.

"Trương đại gia, người đã đem Dương Tiểu Thiên mang về, vậy thì do người xem hắn a, nhớ rõ không muốn nháo sự." Luru An đối với Trương đại gia cảnh cáo một câu.

"Ta này biết." Trương đại gia gật đầu.

"Tiểu Thiên, người đi theo ta a." Trương đại gia hướng Dương Tiểu Thiên kêu một câu.

Dương Tiểu Thiên gật gật đầu, đi theo Trương đại gia vào bên trong đi.

Dưới mặt đất bãi đỗ xe diện tích rất lớn, bên trong còn có đại lượng xe con, đông nghịt người, Dương Tiểu Thiên xuất hiện cũng không có khiến cho quá lớn động tĩnh, chỉ là có không ít người ngẩng đầu nhìn mấy lần mà thôi.

"Trương đại gia, người nhanh như vậy sẽ trở lại."

"Ha ha, Trương đại gia người hôm nay ra ngoài thể nào mang về cái đại hài tử đâu."

...

Cùng nhau đi tới, có không ít người cùng Trương đại gia đáp lời, Trương đại gia cũng nhất nhất đáp lại.

"Này này, Triệu đại thẩm, ta thấy thể nào lấy tên tiểu tử kia có chút quen mặt." Tại một cỗ rất lớn trước xe, một người lớn mập mẹ hướng bên cạnh đại thẩm nói.

"Như thể nào quen mặt sao? Ta thể nào không có gì ấn tượng." Triệu đại thẩm nhếch miệng.

Lớn mập mẹ nghiêng cái cổ nỗ lực suy nghĩ, đột nhiên vỗ đùi, ngạc nhiên hô: "Ta nhớ ra rồi, hắn không phải là Tần Dao nhà kia tại cảnh nam đại học đến trường hải tử nha, như thể nào đến nơi này."

...

Trương đại gia mang theo Dương Tiểu Thiên đi tới hắn trên mặt đất dưới bãi đỗ xe chỗ đặt chân, là một cỗ không gian không lớn xe con.

"Trương đại gia, người còn không có nói cho ta biết nơi này rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì nha." Tìm một cái sạch sẽ địa phương ngồi xuống, Dương Tiểu Thiên liền có chút không thể chờ đợi được hỏi.

"Ai, thật sự là thiên đại tai nạn a." Trương đại gia khuôn mặt bị ai, đôi mắt chỗ sâu trong là khắc sâu kinh khủng.

Từ Trương đại gia trong miệng, Dương Tiểu Thiên đã biết hết thảy.

Vài ngày trước, tận thế hàng lâm, khe nứt xuất hiện, từ trong cái khe chui ra từng cái một Hấp Huyết Quý.

Những Hấp Huyết Quý này cũng không sợ cái gì dương quang, tòi, Thập Tự Giá (+) cái này đồ vật, nhược điểm duy nhất chính là trái tim, trừ đó ra, cho dù người là chém xuống đầu của bọn hắn cũng sẽ không chết, còn có thể một lần nữa lấp đặt đi lên.

Bọn họ hung ác tàn bạo, thủ đoạn tàn nhẫn, thực lực cường đại, yêu hút thành phần chính (máu mới), vừa xuất hiện liền đối với trong khu cư xá các cư dân triển khai tàn sát.

Hoàn toàn chính là nghiền ép.

Trong khu cư xá trọn vẹn hơn một vạn nhân khẩu, trốn ra cũng chỉ có dưới đất này bãi đỗ xe không được mấy trăm người mà thôi, người khác, không phải là bị giết chết, chính là bị những Hấp Huyết Quý đó cho nuôi nhốt, vì bọn họ cung cấp mới lạ huyết dịch.

"Mẹ ta đầu này? Còn có ta muội muội đầu này? Các nàng thể nào?"

Nghe được tin tức như vậy, Dương Tiểu Thiên thoáng cái liền khẩn trương lên, cầm lấy Trương đại gia cánh tay, lay động hô hỏi.

"Hải tử, người bình tĩnh một chút, tuy các nàng không thể trốn ra, nhưng cũng không nhất định liền gặp nạn, nói không chừng là bị những Hấp Huyết Quý đó cho nuôi nhốt lại." Trương đại gia la lớn.

"Tại sao có thể như vậy."

Dương Tiểu Thiên một mực ở cầu nguyện trong lòng mẹ cùng mọi người không muốn gặp chuyện không may, không muốn gặp chuyện không may, kết quả lại thực xảy ra sự tình, nghe Trương đại gia ý tứ trong lời nói là sinh tử chưa biết a.

"Những cái này chết tiết Hấp Huyết Quý." Dương Tiểu Thiên nghiêng răng nghiêng lợi, thả Trương đại gia cánh tay, nắm chặt nắm tay.

Vừa nghĩ tới mẫu thân cùng mọi người sẽ gặp gặp cái gì bất trắc, hoặc là trở thành những cái kia máu của Hấp Huyết Quý cung cấp người, Dương Tiểu Thiên nội tâm liền tuôn ra một cỗ lại một cỗ lo lắng.

Đối với những Hấp Huyết Quý đó lại càng là sản sinh trước đó chưa từng có lửa giận cùng sát ý.

"Hài tử, trước đừng muốn những thứ này, ăn một chút gì a." Thấy được Dương Tiểu Thiên bộ dáng, Trương đại gia nội tâm cũng có chút khó chịu, từ trong xe lấy ra một ít bánh mì khô đưa cho Dương Tiểu Thiên.

"Trương đại gia, cảm ơn, ta không cần." Dương Tiểu Thiên hít một hơi thật sâu, đè xuống trong lòng lo lắng cùng lửa giận. Cũng không có tiếp nhận bánh mì khô, ngược lại là từ trong ba lô lấy ra đóng gói hoàn hảo ổ móng heo đợi đồ ăn.

"Trương đại gia, ta chỗ này có tốt hơn, một chỗ ăn đi." Dương Tiểu Thiên mỉm cười.

"Ừng ục. . ."

Nhìn nhìn những cái kia mê người mỹ thực, Trương đại gia nuốt nuốt nước miếng, biểu tình ngạc nhiên, nói chuyện đều cả lăm, "Tiểu Thiên, này. . . Này. . ."

"Trương đại gia, ăn đi." Dương Tiểu Thiên đem những này đồ ăn nhét vào Trương đại gia trong tay.

"Hào hài tử, cảm ơn, cảm ơn."

Trương đại gia tay đều có chút run rẩy, khóe mắt hơi hơi ẩm ướt, lóe óng ánh quang, nội tâm một hồi cảm động.

Muốn biết rõ, tận thế bên trong, đồ ăn quý giá nhất.

Bên ngoài khắp nơi đều là nguy cơ cùng quái vật, bọn họ một mực đứng ở dưới mặt đất bãi đỗ xe, đồ ăn đã sớm nhanh tiêu hao sạch, mỗi ngày chỉ có thể ăn chút bánh mì khô các loại điện lập bao tử, nơi này còn có ổ móng heo vật như vậy ăn.

Dương Tiểu Thiên nội tâm lo lắng đến mẫu thân cùng mọi người an nguy, cũng không có gì khẩu vị, chỉ là quát một lon cháo Bát Bảo, ngược lại là Trương đại gia vài ngày không ăn lấy thứ tốt, quá nhanh cắn ăn lên.

Mùi thơm của thức ăn phiêu tán ra ngoài, dẫn tới rất nhiều người nhao nhao ghé mắt xem ra, thấy được Trương đại gia ăn như vậy đồ tốt, từng cái một trong ánh mắt đều bốc lên lục quang, thêm người chết rồi.

May mà, tận thế mới vừa vặn mấy ngày mà thôi, bọn họ còn không đến mức nhanh như vậy lên đường đức không có, cướp đoạt đồ vật.

Bất quá sự tình không có tuyệt đối, tại trong khắp ngõ ngách, liền có mấy tên côn đồ cúi đầu thì thầm, ánh mắt bất thiện nhìn lại.

Dương Tiểu Thiên cúi đầu, cũng không có phát giác được kia ba người tên côn đồ bất thiện mục quang, trong đầu suy nghĩ không ngừng: "Không bằng để cho Tiểu Kim đi trước trong cư xá tìm kiếm hư thật?"

"Không được, Tiểu Kim tuy thông minh, nhưng rốt cuộc không phải người."

Điện thoại người sử dụng thỉnh xem đọc, càng có ưu thế chất đọc tự nghiệm thấy.

Chương 2: Khiến trách cùng kính trọng (cầu cất chứa! Cầu đề cử!)

Dương Tiểu Thiên nội tâm đã có quyết định, chuẩn bị lại tìm một ít người đánh nghe rõ ràng trong khu cư xá tình huống cụ thể, liền lên vào tiến vào, thăm dò rõ ràng những Hấp Huyết Quý đó chi tiết.

"Uy, mới tới tiểu tử, thức ăn không tệ lắm."

Từ trong đám người đi tới ba người, ba người này đều là Đầu Cua, lớn tuổi ước hai mươi mấy tuổi, vẻ mặt hung ác, ăn mặc một thân trang phục bình thường, cầm trong tay côn sắt vũ khí.

Bọn họ dùng côn sắt vỗ thủ chương, lai giả bất thiện.

"Tại sao lại là này ba cái tai họa."

"Bọn họ đây là vừa muốn giết đồ, đội cảnh sát như thế nào không đem bọn họ đuổi đi."

"Người cũng không phải không biết, ba người bọn hắn dường như là cái gì nguyên khí "hăng lực giả", có thể cùng quái vật chiến đấu, là một phần lực lượng, cho nên đội cảnh sát mới thả đảm nhiệm bọn họ."

"Ai, tiểu tử kia phải có phiên toái, tiền tài không để ra ngoài đạo lý cũng đều không hiểu."

...

Thấy được như vậy cái tình huống, mọi người nghị luận, tuy không thích ba người kia hành vi, không có một cái nào mở miệng hoặc xuất thủ giúp đỡ, bởi vì vì bọn họ nội tâm cũng ghen ghét Dương Tiểu Thiên có thứ tốt ăn.

Nếu như Dương Tiểu Thiên đem đồ ăn cho những người này chia sẻ, có lẽ sẽ có mấy cái mở miệng giúp đỡ.

"Ba người các ngươi muốn làm gì?"

Mắt thấy đến này ba cái Đầu Cua thanh niên muốn động thủ với Dương Tiểu Thiên, Trương đại gia lao đến, đem Dương Tiểu Thiên hộ tại sau lưng, đối với bọn họ nổi giận nói.

"Muốn làm gì?" Trong ba người đang lúc vị kia vóc người cao nhất nam tử cười lạnh thanh âm, "Chúng ta liều chết liều sống hộ các ngươi an toàn, có thể các ngươi lại ở chỗ này ăn ngon uống sướng, cũng không biết hiếu kính."

"Người nói ta muốn làm gì."

"Nhị Lang, ba sói, các ngươi lên cho ta, đem tiểu tử kia ba lô cho đoạt lấy."

"Yes Sir, đại ca."

Hai người khác hắc hắc cười lạnh, vài bước liền đã đi tới, chuẩn bị cướp đoạt đồ của Dương Tiểu Thiên.

"Dừng tay, các ngươi dám."

Trương đại gia lao đến, kéo lấy hai người bọn họ quần áo, bằng không thì bọn họ tiếp cận Dương Tiểu Thiên, đồng thời quay đầu đối với Dương Tiểu Thiên hô: "Tiểu Thiên người chạy mau, đi tìm đội cảnh sát."

"Móa nó, không biết sống chết lão già."

Hai người kia nhất thời liền nổi giận, trên mặt hiện ra hung ác thần sắc, kia vóc dáng cao cao lão đại lại càng là giờ lên trong tay côn sắt, nhắm ngay Trương đại gia gõ hạ xuống.

Bành!

Một cơn này trực tiếp phá vỡ Trương đại gia đầu, máu tươi chảy ròng, Trương đại gia bùm lấy đầu liền té trên mặt đất rên rỉ.

"Các ngươi tại tìm chết."

Dương Tiểu Thiên mục quang âm trầm trừng mắt ba người kia.

"Giết người, giết người."

"Các ngươi này ba tên khốn kiếp, trước kia các ngươi chiếm chút tiện nghi còn chưa tính, bây giờ lại dám động thủ."

...

Trương đại gia bị đánh trở thành trọng thương, đầu đều phá, này kích thích lên mọi người tinh thần chính nghĩa, nhao nhao lên án công khai.

"Ai hắn ư muốn chết, liền cho ta lại Bi Bi một câu nhìn xem."

Ầm ầm!

Một tiếng gầm lên, người lão đại kia một gậy đem một cỗ xe con đánh lõm hạ xuống, lực lượng như vậy trong chớp mắt liền dọa sợ tất cả mọi người.

Từng cái một mặt lộ vẻ kinh khủng, không dám nhiều lời, mục quang cực kỳ phức tạp nhìn qua Trương đại gia cùng Dương Tiểu Thiên, dưới cái nhìn của bọn họ, Dương Tiểu Thiên khẳng định phải không may.

"Tốc độ nhanh, để cho đội chút nữa đội cảnh sát người đến liền không dễ làm."

"Là lão đại, lập tức sẽ làm xong."

Hai người ngựa chết cười hắc hắc, xông về phía Dương Tiểu Thiên, một cái trong đó duỗi ra hai tay, muốn bắt lại Dương Tiểu Thiên, mà một cái khác thì chop tới Dương Tiểu Thiên ba lô.

Dương Tiểu Thiên một bước triệt thoái phía sau, liền tránh được hai người bọn họ.

"Tiểu tử ngươi còn dám trốn." Hai người kia trừng mắt, bắn ra một đạo hung quang, "Xem ra ngươi là không muốn sống nữa."

Nói qua, bọn họ liền cảm lên côn sắt, hướng trên người Dương Tiểu Thiên gọi.

Thấy như vậy một màn, trong lòng mọi người không đành lòng, quay mặt qua chỗ khác.

"Thứ không biết chết sống."

Dương Tiểu Thiên cười lạnh, tại hắn nhìn thấy hai người kia thực lực quá yếu, tốc độ quá chậm, cùng ốc sên leo cũng như, khả năng liền nguyên khí một cảnh cũng không có.

Ba! Ba!

Dương Tiểu Thiên vung tay chính là hai bàn tay phiến qua, không chỉ tránh được bọn họ côn sắt, còn cứng rắn phiến tại hai người bọn họ trên mặt.

"A!"

"A!"

Hai tiếng kêu thảm thiết, hai người bọn họ bị Dương Tiểu Thiên một chưởng phiến bay ra ngoài, trên không trung tròn vện lật ra vài vòng, lại ầm ầm rơi xuống đất, nằm trên mặt đất bụm mặt lẫn qua lẫn lại, thê thảm gào thét, mặt cũng bị đánh sưng lên.

"Này. . ."

Trong bãi đỗ xe, mọi người về mặt ngạc nhiên, như là gặp quỷ rồi cũng như nhìn qua Dương Tiểu Thiên.

"Tiểu tử, ngươi tự tìm chết."

Kia lão đại phát hỏa, lửa giận xông chạy lên não, cũng không có cân nhắc Dương Tiểu Thiên thực lực mạnh bao nhiêu, chính mình là không phải là đối thủ, đột nhiên xông về phía Dương Tiểu Thiên, côn sắt mang theo gào thét tiếng gió đánh hướng Dương Tiểu Thiên đầu.

Bành!

Dương Tiểu Thiên cũng lười nói cái gì nói nhảm trang bức, nghiêng đầu hiện lên côn sắt, sau đó một cước đá vào đối phương ngực.

Một cước này Dương Tiểu Thiên không dùng toàn lực, hắn sợ một cước đem người cho đập chết, như vậy liền không tốt lắm, dù là như thế, người lão đại này cả người giống như là bị xe đụng vào cũng như bay ra ngoài, miệng phun máu tươi, nằm trên mặt đất, cầm lấy ngực lẫn qua lẫn lại.

"Giải quyết."

Dương Tiểu Thiên phui tay, về mặt nhẹ nhõm

Mà toàn bộ bãi đỗ xe một mảnh tĩnh mịch, chỉ có ba người kia tiếng kêu thảm thiết quanh quẩn.

"Xảy ra chuyện gì?"

Liền vào lúc này, đội cảnh sát đội ngũ chạy tới hiện trường.

...

Đội cảnh sát người từ mọi người trong miện rõ ràng đến sự tình ngọn nguồn, đang lúc mọi người dưới sự yêu cầu, làm ác ba người bị đuổi ra dưới mặt đất bãi đỗ xe.

Bởi vì ba người này hành vi đã đến mất trí tình trạng, nếu như lại để cho bọn họ ngây ngốc ở chỗ này, thực nói không chừng hội xảy ra án mạng.

Dương Tiểu Thiên dùng linh lực giúp đỡ Trương đại gia khôi phục thương thế, ngừng lại huyết, nghỉ ngơi vài ngày liền có thể được rồi

Năng lực như vậy, nhìn mọi người là tròn mắt há hốc mồm, từng cái một nhìn về phía Dương Tiểu Thiên trong ánh mắt tràn ngập chấn kinh.

Mặt khác, Dương Tiểu Thiên thấy được bãi đỗ xe, có người đã đổi cháng văng đầu hoa mắt, có chút mang theo tiểu hài tử mặt người sắc vàng như nến, hết sức thê thảm

Thấy được những cái này, Dương Tiểu Thiên thật sự có chút tại tâm không đành lòng, đặc biệt là những cái kia mấy tuổi tiểu hài tử, luôn là đối oa oa thẳng khóc.

"Ai, có thể giúp đỡ thì giúp đỡ a."

Dương Tiểu Thiên thở dài một hơi, chính mình tuy không là cái gì chúa cứu thế, lại cũng không phải một cái người có tâm địa sắt đá, thấy được những cái này người đáng thương, nội tâm ít nhiều đều có chút xúc động.

Từ trong ba lô lấy ra hai phần ba đồ ăn, sau đó tìm đến những cái kia thật sự khuyết thiếu đồ ăn, hoặc là mang theo hài tử gia đình, đem những này đồ ăn phân ra cho bọn họ.

Đồ ăn không nhiều lắm, ít nhiều cũng có thể chống đỡ trên một ít thời gian.

"Cảm ơn, cảm ơn!"

Có người cầm lấy đồ ăn, trong mắt lưu lại nước mắt, dập đầu cảm tạ.

"Đại ca ca, cảm ơn người, người là người tốt." Có tiểu cô nương mỹ mỹ ăn một khối Chocolate, sau đó ôm Dương Tiểu Thiên hôn dưới gương mặt của hân, khả ái trên khuôn mặt nhỏ nhắn tách ra ngọt ngào cười.

"Cảm ơn người a, tiểu tử." Một vị lão nhân tự đáy lòng cảm kích, đuổi ra Khô Mộc tựa như tay, lại không cầm Dương Tiểu Thiên đồ ăn, hân nói mình không có nhiều cuộc sống, sẽ để lại cho những hài tử kia a, bọn họ mới là tương lai.

Nghe được câu này, Dương Tiểu Thiên trong lúc nhất thời ngây ngẩn cả người.

"Lão gia tử, người sẽ cầm a, đồ ăn khá nhiều loại." Dương Tiểu Thiên cứng rắn mang thứ đó nhét vào này lão gia tử trong tay.

Ba ba ba. . .

Ngay tại Dương Tiểu Thiên đem đồ ăn phân ra sau khi xong, cũng không biết là ai cái thứ nhất vỗ tay, ngay sau đó, toàn bộ bãi đỗ xe vang lên một hồi tiếng vỗ tay nhiệt liệt.

Mọi người nhao nhao lấy vô cùng tôn kính ánh mắt nhìn hướng Dương Tiểu Thiên, trong bọn họ có người lấy được Dương Tiểu Thiên đồ ăn, nhưng càng nhiều là không có.

Nhưng Dương Tiểu Thiên chỗ bày ra năng lực, cùng với hân chia xẻ đồ ăn hành vi, thắng được tất cả mọi người kính trọng. Điện thoại người sử dụng thỉnh xem đọc, càng có ưu thế chất độc tự nghiệm thấy.

Chương 3: Lôi kéo (câu cắt chứa! Cầu đề cử!)

Dương Tiểu Thiên bị đội cảnh sát người gọi lên.

Dưới mặt đất bãi đỗ xe có một cái nhà kho, trong kho hàng để đó đồ ăn, do hai người bảo an trông coi, tại bên cạnh kho hàng thì là một chỗ trống trải nơi, trên mặt đất lần lượt phủ lên giường chiếu.

Trừ đó ra, đến không có có cái gì đặc biệt địa phương.

Dương Tiểu Thiên đại khái tính một chút, đội cảnh sát nhân số cũng không nhiều, hai chừng mười mấy người.

"Người hào." Từ trong đám người đi ra một người, cũng chào hỏi.

Dương Tiểu Thiên nhìn kỹ, đập vào mi mắt là một người trung niên nam tử, thân thể cao lớn, tướng mạo hào phóng, ngược lại là hai đầu lông mày phá có thần huy, làm cho người ta hai mắt tỏa sáng.

"Tiểu Thiên, tới, nhận thức một chút, hân liền là chúng ta đội trưởng, La Đại Vinh." Bên cạnh Hoàng Cảnh Tinh giới thiệu nói.

Dương Tiểu Thiên 'A' một tiếng, hướng La Đại Vinh gật gật đầu: "La đội trưởng hào."

"Khách khí." La Đại Vinh tuy là cái hân tử, tâm tư lại có chút mịm mòng, hiểu rõ đến Dương Tiểu Thiên tình huống, nghĩ thâm hân có thể tại nguy cơ tứ phía tận thế trong, từ trường học chạy trở về cư xá, phần này thực lực, cũng đủ để làm cho người ta kính hãi.

Vì vậy, La Đại Vinh liền có ý nghĩ, muốn đem Dương Tiểu Thiên lôi kéo tiến đội cảnh sát trong.

"Sự tình ta cũng biết, đều kỳ quái chúng ta quản sự bất lực, sinh sôi xuất ba cái kia súc sinh, thật sự xin lỗi, Trương đại gia hân hiện tại không có sao chứ?" La Đại Vinh quan tâm hỏi.

"Đa tạ la đội trưởng chính là quan tâm, không có gì lớn ngại." Dương Tiểu Thiên nói một tiếng cảm ơn.

"Vây hào." La Đại Vinh trấn an gật đầu.

Ngay sau đó, La Đại Vinh liền cho Dương Tiểu Thiên giới thiệu một chút đội cảnh sát tình huống.

Vốn cư xá bảo an chỉ có 16 người, tai biến phát sinh, đã chết sáu người, về sau, La Đại Vinh chọn lựa giết chết qua quái vật người gia nhập đội cảnh sát, phát triển đến bây giờ 29 người quy mô.

Ngoại trừ La Đại Vinh là bảo an đội trưởng, còn có bốn cái tiểu đội trưởng.

Này bốn cái tiểu đội trưởng, Dương Tiểu Thiên nhận thức hai cái, còn có hai cái không nhận ra, theo thứ tự là: Lưu An, Hoàng Cảnh Tinh, Ngô Quyền Hoa, Hà An Trung.

Từ Trương đại gia đám người trong miệng, Dương Tiểu Thiên cũng hiểu rõ qua La Đại Vinh cùng đội cảnh sát.

La Đại Vinh người này tuy có chút dã tâm, đã thành lập đội cảnh sát, đem đồ ăn cùng quyền lực đều nắm tại trong tay của mình, tâm địa lại cũng không xấu.

Bởi vì tại La Đại Vinh dưới sự dẫn dắt, đội cảnh sát chức trách liền là bảo vệ mọi người an toàn, cũng đi bên ngoài tìm kiếm thực vật, sau đó phân phát cho mọi người.

Đáng tiếc, mỗi lần có thể tìm thấy đồ ăn đều quá ít, bị đội cảnh sát người trước phân ra, có thể phân cho mọi người liền thừa không có bao nhiêu.

Còn có, dưới mặt đất bãi đỗ xe cũng không phải tuyệt đối an toàn, hội không quy luật có khe nứt xuất hiện, sau đó từ trong cái khe chui ra quái vật.

Cái này cần đội cảnh sát tới giết chết những quái vật này.

Bởi vậy dù loại, mọi người đối với đội cảnh sát người đều mang theo cảm kích.

"Ai, tiểu thiên a, chúng ta đội cảnh sát tình huống người cũng biết, chân chính có thực lực không có mấy người." Lúc này, La Đại Vinh tràn đầy cảm khái, cũng đi thẳng vào vấn đề nói: "Tiểu thiên a, ta nhìn thực lực của người thật sự không tệ, không biết có nguyện ý hay không gia nhập chúng ta?"

"Đương nhiên, thực lực của người mạnh như vậy, nếu như người nguyện ý, chức tiểu đội trưởng khẳng định chạy không được."

"Ta đi, tiểu tử người, có thể a." Hoàng Cảnh Tinh vỗ bờ vai Dương Tiểu Thiên, khoa trương mà nói: "Vừa tiến đến chính là tiểu đội trưởng, nhớ ngày đó ta thể nhưng là liều mạng mới lần lộn đến vị trí này."

Dương Tiểu Thiên còn chưa nói có đáp ứng hay không đâu, Hoàng Cảnh Tinh liền bắt đầu hăm dọa.

Dương Tiểu Thiên xấu hổ sờ lên cái mũi, chuẩn bị mở miệng cự tuyệt, hắn có thể không tâm tư gia nhập cái gì đội cảnh sát, chuyện hắn bây giờ muốn làm nhất, là đem mẹ cùng khả ái muội muội cứu ra.

Chỉ bất quá, còn chưa chờ Dương Tiểu Thiên mở miệng đâu, liền có người nói chuyện.

"La đội trưởng, dù nói thế nào Dương Tiểu Thiên hắn còn là sinh viên, để cho hắn làm tiểu đội trưởng, e rằng không quá thỏa a." Hà An Trung nhún nhún mày.

Lưu An cùng Ngô Quyền Hoa ngược lại là không nói gì, chỉ nhìn lấy mà thôi.

Hoàng Cảnh Tinh lại nhếch miệng, lấy khinh bỉ mục quang nhìn qua Hà An Trung, nói: "Có cái gì không ổn, Tiểu Thiên lợi hại như vậy, ta xem là nào đó trong lòng người ghen ghét a."

"Hoàng Cảnh Tinh, xin chú ý lời nói của người, ta chỉ là tại luận sự mà thôi." Hà An Trung hừ lạnh một tiếng, đôi mắt ung trong hai tròng mắt bắn ra một đạo lãnh mang.

"Hào một cái luận sự, vậy người nói một chút nhìn, bằng cái Tiểu Thiên gì làm tiểu đội trưởng không hề thỏa."

"Đây tự nhiên là..."

"Nhón nháo cái gì mà nhón nháo." La Đại Vinh nhướn mày, trầm giọng vừa quát, trực tiếp cắt đứt bọn hắn mà nói, mục quang sắc bén đảo qua hai người.

Hoàng Cảnh Tinh cùng Hà An Trung nhất thời cúi đầu xuống, không nói thêm nữa.

"Tiểu Thiên, người xem?" La Đại Vinh nhìn về phía Dương Tiểu Thiên.

Dương Tiểu Thiên nhún vai, nói: "La đội trưởng, gia nhập đội cảnh sát sự tình, ta xem hay là thôi đi."

"Tiểu thiên a, nếu không người hãy suy nghĩ một chút?" La Đại Vinh không có cam lòng.

Dương Tiểu Thiên lắc đầu, như cũ là cự tuyệt.

"Đừng a, Tiểu Thiên, ngươi làm gì thế không đáp ứng." Hoàng Cảnh Tinh lớn tiếng hô.

"Được rồi, Cảnh Tinh, ngươi cũng đừng trợn đều." La Đại Vinh trừng Hoàng Cảnh Tinh liếc một cái, Hoàng Cảnh Tinh bất đắc dĩ, đành phải ngậm miệng.

"Mà thôi, ngươi đã không nguyện ý ta cũng không bắt buộc, bất quá ngươi muốn là lúc nào nghỉ thông suốt, ta La Đại Vinh tuyệt đối hoan nghênh, chức đội trưởng cũng giữ lại cho ngươi." Ngăn lại Hoàng Cảnh Tinh hồ đồ, La Đại Vinh nhìn về phía Dương Tiểu Thiên, phóng khoáng mà nói.

"Cảm ơn la đội trưởng chính là ưu ái." Dương Tiểu Thiên đầu tiên là nói lời cảm tạ, mà nói sau phong vừa chuyển, hướng La Đại Vinh dò hỏi: "La đội trưởng, nói thật, ta ngược lại là có một chuyện muốn nhờ."

"Chuyện gì?"

"Ta muốn biết 'Cư xá' trong những Hấp Huyết Quý đó tình huống cụ thể, còn có những cái kia không có trốn ra người, bị những Hấp Huyết Quý đó nuôi nhốt tại chỗ nào?" Dương Tiểu Thiên mặt sắc mặt ngưng trọng, trầm giọng hỏi.

La Đại Vinh sắc mặt kinh ngạc nói: "Tiểu Thiên, ngươi muốn làm gì?"

"Ta muốn cứu ra mẫu thân của ta cùng muội muội." Dương Tiểu Thiên ngữ khí keng keng hữu lực.

"Ngươi điên rồi a, không muốn sống nữa, kia trong cư xá có thể toàn bộ đều Hấp Huyết Quý, một mình ngươi như thế nào cứu? Chạy vào đi chịu chết hay sao?" La Đại Vinh lớn tiếng hô.

"Đúng đây, chính là, Tiểu Thiên, ngươi là không biết những cái kia sự lợi hại của Hấp Huyết Quý, bọn họ đều là từng cái một Ác Ma, thực lực đáng sợ, chém xuống đầu cũng sẽ không chết, có tâm tạng mới là nhược điểm duy nhất mà thôi." Hoàng Cảnh Tinh không ngừng gật đầu, khuyên giải nói: "Một mình ngươi làm sao có thể đem người cứu ra."

"Tiểu tử, ta khuyên ngươi hay là nghỉ lại tốt." Hà An Trung nhàn nhạt quét Dương Tiểu Thiên liếc một cái.

"La đội trưởng, còn có Cảnh Tinh, ta biết các ngươi đều là hảo ý, cũng biết các ngươi nói rất đúng. Thế nhưng, ta vừa nghĩ tới, mẹ của ta còn có muội muội, tại những cái kia đáng giận Hấp Huyết Quý trong tay, mỗi ngày bị bọn họ rút ra máu tươi, mỗi Thiên Đồ sinh hoạt tại giữa sự thống khổ, thậm chí ngay cả tánh mạng đều tràn đầy nguy cơ, ta thật sự không thể không đi cứu, quân chi liều mạng, ta cũng phải đem các nàng cứu ra a!" Dương Tiểu Thiên nắm thật chặt nắm tay, lớn tiếng hô, con mắt đều đỏ.

"Các nàng một cái là sinh ta nuôi dưỡng mẹ của ta, một cái là huyết mạch tương liên muội muội, ta phải cứu, quân chi là núi đao biển lửa, quân chi là liều mạng, ta cũng phải cứu."

"Ngươi..."

Mọi người ghen lời, mục quang phức tạp nhìn nhìn Dương Tiểu Thiên, không biết nên nói những gì, nhìn ra, Dương Tiểu Thiên tâm ý đã quyết.

"Mà thôi, mà thôi." La Đại Vinh thở dài một tiếng, "Ta đem ta biết đều báo cho ngươi."

"Cảm ơn!" Dương Tiểu Thiên xoa xoa con mắt, tự đáy lòng cảm kích.

Điện thoại người sử dụng thỉnh xem đọc, càng có ưu thế chất đọc tự nghiệm thấy.

Chương 4: Như Ý Phi Dao (câu cất chứa! Cầu đề cử!)

Đêm khuya, dưới mặt đất bãi đỗ xe, tất cả mọi người đang ngủ, không người giao lưu, hiển lộ có chút quạnh quẽ.

Đã hỏi tới mình muốn biết đồ vật, Dương Tiểu Thiên liền từ đội cảnh sát chỗ đó trở lại Trương đại gia chỗ đặt chân.

"Tiểu Thiên, không có chuyện gì a?" Trương đại gia trên đầu còn bao lấy bạch sắc băng gạc, rịn ra một ít đồ tươi vết máu, thấy được Dương Tiểu Thiên trở về, liền quan tâm hỏi.

Dương Tiểu Thiên giương lên tay, hoạt động vài cái tứ chi, về mặt nhẹ nhõm trả lời nói: "Trương đại gia, ta lợi hại như vậy, có thể có chuyện gì, ngươi liền an tâm a."

"Ngươi đứa nhỏ này." Trương đại gia nghe xong liền nở nụ cười, đem mở cửa xe, hướng Dương Tiểu Thiên hô: "Không có việc gì là tốt rồi, được rồi, thời gian cũng không sớm, nhanh lên xe ngủ."

"Ừ."

Dương Tiểu Thiên gật gật đầu, đi vào trong xe nhỏ, tại chỗ ngồi trên nằm xuống.

Bất quá bây giờ, Dương Tiểu Thiên lại một chút buồn ngủ cũng không có, trong đầu liên tục quanh quẩn lời của La Đại Vinh.

Hấp Huyết Quỷ số lượng đông đảo, La Đại Vinh xem chừng ít ỏi trăm tên, trên cơ bản sinh động tại thứ bảy building cùng thứ mười tám building, mà ở đây hai building trong đó, là thứ mười một building.

Này thứ mười một building trong giam giữ lấy bị vòng người nuôi loại, mỗi Thiên Đô sẽ có cố định Hấp Huyết Quỷ tiểu đội từ những người này trên người rút ra mới là huyết dịch.

Mẫu thân cùng muội muội có khả năng rất lớn tại đây thứ mười một tròng trong đại lâu.

"La đội trưởng nói qua, tại ban đêm Hấp Huyết Quỷ càng thêm linh mãnh, thực lực càng mạnh, bởi vậy, tốt nhất là tại ban ngày hành động tốt nhất." Dương Tiểu Thiên trong lòng nghĩ: "Buổi tối hôm nay háo hức ngủ một giấc, đường tốt tinh thần, buổi sáng ngày mai liền hành động."

"Bất quá, này là đội trưởng làm sao mà biết được rõ ràng như vậy, thật giống như hán đi qua cũng như?"

Ồ...ô...ô...n...g...

Dương Tiểu Thiên vừa nhắm mắt lại, hán điện thoại di động trong túi lại chấn động lên.

Mở mắt ra, bởi vì chuyện ban ngày, Trương đại gia hiển lộ mười phần mệt mỏi, đang ngủ say sưa, khò khè đánh chán thiên vang.

Vì vậy, hán lấy điện thoại cầm tay ra vừa nhìn.

Quả nhiên lại là thần tiên nói chuyện phiếm quần trong lại có thần tiên đang nói chuyện thiên.

Trong lúc rảnh rỗi, Dương Tiểu Thiên điểm kích [ấn vào] tiến nhập thần tiên nói chuyện phiếm quần.

Bây bên trong đệ một tin tức vậy mà không phải là thích nhất nước bày Thái Bạch Kim Tinh, mà là trên cơ bản không lộ diện Xích Cước đại tiên: Tất cả Vị Tiên hữu, Bốn Đại Tiên xuất ra bốc lên rút.

Kết quả, Thái Bạch Kim Tinh lập tức nhảy ra ngoài: Nguyên lai là Xích Cước đại tiên a, hoan nghênh bốc lên bong bóng.

Thiên Lý Nhân: Hoan nghênh Đại Tiên bốc lên bong bóng.

Thuận Phong Nhĩ: Xích Cước đại tiên, nếu như ra, vậy phát cái tiền lì xì chứ sao. xấu hổ thẹn thùng.

...

Rất nhanh, liền nhảy ra hơn mười danh Thần Tiên, hoan nghênh Xích Cước đại tiên, thuận tiện cầu tiền lì xì, này liên tiếp tin tức, tay của Dương Tiểu Thiên cơ quyết đoán lại bị chà bình.

Xích Cước đại tiên: Các vị các đại lão, tiểu tiên thật sự là nghèo rách dái a! Phát không nổi tiền lì xì, không bằng các ngươi phát cái tiền lì xì để cho ta đoạt đoạt chứ sao. (một trương đáng thương biểu tình.)

Na Tra: Giả nghèo Đại Tiên, khinh bỉ chi. gây mũi.

Lôi công: Mau đến xem a, thổ hào giả nghèo dựng lên, không có thiên lý.

Điện Mẫu: Lão công nói đúng, sao sao đất.

Nhị Lang Thần: Mẹ kiếp nhà ngươi, choáng nha lại thanh tú ân ái.

Hao Thiên Khuyển: Gâu Gâu!

...

Nhìn qua những cái này hoa mắt tin tức, Dương Tiểu Thiên đã bắt đắc dĩ lại nhức trứng, bất quá càng nhiều là chờ mong.

Bởi vì những cái này các thần tiên nếu như nói tới tiền lì xì, đoán chừng đồ lên bao là trốn không thoát đâu.

Quả nhiên, cũng không lâu lắm, Xích Cước đại tiên thật sự chịu không được những cái này Thần Tiên ồn ào, vì vậy phát tin tức: Được rồi, được rồi, ta đồ lên bao còn không được nha.

Thấy được tin tức này, chúng thần tiên vỗ tay hoan hô, đồng thời, nói chuyện phiếm quần trong cũng yên tĩnh trở lại, cùng chờ đợi Xích Cước đại tiên tiền lì xì.

Tiền lì xì!

Dương Tiểu Thiên cũng chăm chú nhìn chăm chăm điện thoại, trái tim phù phù phù phù nhảy.

Ong!

Điện thoại chấn động, một cái tứ tứ phương phương đồ au tiền li xì liền nhảy ra ngoài, Dương Tiểu Thiên nhanh chóng đưa tay chém giết.

Móa!

Dương Tiểu Thiên khó chịu thầm mắng một câu.

Ong!

Điện thoại lại chấn động một cái.

Dương Tiểu Thiên một cái giật mình, duỗi ra ngón tay mảnh liệt đâm tới.

Trên màn hình điện thoại di động, biểu hiện một cái tiền li xì bị mở ra đồ án, từ bên trong nhảy ra một kiện vật phẩm

"Ha ha, cuối cùng bị ta cho cướp được a."

Cướp được tiền li xì vui sướng, hòa tan Dương Tiểu Thiên nội tâm, bởi vì là mẫu thân cùng muội muội sự tình mà có chút bi thương tâm tình.

CHÍU...U...U!! CHÍU...U...U!! CHÍU...U...U!! ...

Xích Cước đại tiên phát xong tiền li xì, lại có mấy cái Thần Tiên hợp với phát nhiều cái tiểu hồng bao, Dương Tiểu Thiên cũng liền lấy duỗi ra ngón tay đi, lại cũng chỉ là cướp được một cái mà thôi, hay là một ít linh thạch.

Cướp được tiền li xì, Dương Tiểu Thiên đã không có tâm tư nhìn những cái này Thần Tiên nói chuyện phiếm đánh cái rắm, hắn nhanh chóng mở ra bách bảo nang.

Chỉ thấy, một chuỗi mòng như cánh ve, đại khái dài bằng bàn tay ngắn, toàn thân màu đen như mực phi đao ánh vào tầm mắt.

Nhẹ nhàng khẽ điểm, nhảy ra một đoạn văn tự nói rõ.

Như Ý Phi Đao: Cửu phẩm Luyện Khí phù bảo, vật ấy chính là Xích Cước đại tiên trước kia trong lúc vô tình đạt được pháp bảo, dùng chín trăm năm tinh luyện thiết rèn đúc mà thành, nội bộ khắc giống như ý trận pháp, có thể dựa theo pháp bảo chủ tâm ý người đánh trúng mục tiêu, có thể nói là chỉ kia đánh kia.

"Vật này không tệ." Dương Tiểu Thiên nghĩ thầm.

Ngoại trừ này chuỗi phi đao, Dương Tiểu Thiên cướp được một ít linh thạch, bởi vì đều là chức vị giác tiểu Thần Tiên phát tiểu hồng bao, linh thạch số lượng cũng không nhiều, chỉ có mười khối, còn là hạ phẩm.

Tiểu các thần tiên phát loại này tiền li xì, kỳ thật chính là đồ cái vui cười mà thôi.

Bắt quả lại tiện nghi Dương Tiểu Thiên.

"cơ sở Luyện Khí pháp thuật bản chép tay", có tìm cách tế luyện Luyện Khí phù bảo pháp môn, bởi vì tế luyện pháp môn cũng là Luyện Khí pháp thuật một loại.

Dương Tiểu Thiên đầu tiên là lấy ra Như Ý Phi Đao, sau đó thả ở lòng bàn tay, cũng nhắm mắt lại.

Lập tức, hắn điều động lên trong đan điền linh lực, theo kinh mạch dũng mãnh vào đến Như Ý Phi Đao, sau đó lấy linh lực bao vây lấy Như Ý Phi Đao, chậm rãi xâm nhập đến phi đao bên trong trận pháp.

Theo thời gian trôi qua, Dương Tiểu Thiên linh lực hoàn toàn xâm nhiễm phi đao bên trong trận pháp.

Phi đao cũng toát ra từng trận bạch quang, phiêu phù ở không trung, cũng có một cái hình tròn trận pháp hiện lên xuất ra.

"Ngay tại lúc này."

Dương Tiểu Thiên hai mắt tỏa ánh sáng, hai tay đột nhiên nhanh chóng nện ra từng đạo Án Quyết, đồng thời tách ra một tia linh thức xuất ra, cuối cùng lấy linh lực kết hợp linh thức ngưng luyện xuất một đạo phù trận.

"Đị "

Dương Tiểu Thiên đối với Như Ý Phi Đao đánh qua.

Trong chớp mắt, phù triện thác khắc ở trận pháp trung tâm.

Ong. . .

Một cỗ ba động khuếch tán, bạch quang sáng rõ, lại trong chớp mắt tiêu thất, thời gian không được nửa giây, Như Ý Phi Dao liền khôi phục lại đen như mực bộ dáng.

"Tế luyện thành công."

Dương Tiểu Thiên cảm giác được rõ ràng bản thân cùng Như Ý Phi Dao liên hệ, có thể như cánh tay khiến cho làm ăn không chế Như Ý Phi Dao, Dương Tiểu Thiên tâm niệm vừa động, Như Ý Phi Dao giống như là một cái vui sướng tinh linh cũng như tại hân giữa ngón tay nhảy, linh hoạt vô cùng.

Răng rắc. . .

Dương Tiểu Thiên đang chơi cao hứng, quen thuộc Như Ý Phi Dao ứng dụng, kết quả lại đột nhiên nghe được một tiếng như thủy tinh tấm gương vỡ vụn thanh âm, loại âm thanh này quá quen thuộc.

Là không gian phá toái, khe nứt xuất hiện dấu hiệu.

Dương Tiểu Thiên bỗng nhiên ngừng đầu, hướng thanh âm truyền đến phương hướng nhìn lại.

Rống. . .

Sau một khắc, một tiếng chói tai tiếng gầm gừ vang lên, một đầu toàn thân đen kịt, che kín hình thoi lân phiến, mà lại hình thái dữ tợn, như là phóng đại đến khoảng chừng xe con lớn nhỏ Đường Lang Trùng Quái từ trong cái khe chui ra.

"Quái vật, có quái vật a."

"Chạy mau, chạy mau."

...

To lớn tiếng vang, đám đông từ trong lúc ngủ mơ bừng tỉnh, bọn họ nhanh chóng phản ứng lại, buồn ngủ đều không có, cất bước cuống chạy trốn. Điện thoại người sử dụng thỉnh xem đọc, càng có ưu thế chất đọc tự nghiệm thấy.

Chương 5: Một kích bị mất mạng (cầu cất chứa! Cầu đề cử a!)

Đáng tiếc, vẫn còn có chút người chậm một bước, không thể kịp thời đào tẩu.

Xoát!

Hắc sắc hàn quang như một mảnh dây nhỏ, từ hiện lên không trung.

PHỤT!

Đường Lang Trùng Quái huy vũ lấy như liên đao cánh tay, thoáng cái liền đem nhiều cái cho chém ngang lưng, hai đoạn thi thể rơi xuống đất, người lại không không chết, trên mặt đất gãy dựa, tròng lớn mắt con mắt rú thâm, máu tươi hỗn hợp có nội tạng từ trong lồng ngực chảy ra, kia hình ảnh để cho trong lòng người phát sợ, tay chân lạnh buốt.

Huyết tinh mùi tràn lan đầy tại không khí, cực kỳ gay mũi.

Bành!

Răng rắc!

Đường Lang Trùng Quái nhảy lên, truy đuổi khe nứt, đen kịt sắc lợi hại liên đao phảng phất có thể đem không khí cho mở ra cũng như, một đạo đen nhánh ánh sáng hiện lên, liền xe con cũng bị nó chém thành hai đoạn, tạo thành to lớn động tĩnh.

"Mau mau, đã xảy ra chuyện."

Lúc này, những cái này kinh biến hiển nhiên đưa tới ban đêm tuần tra đội cảnh sát chú ý, La Đại Vinh cao giọng la lên, triệu tập đội cảnh sát, cũng hướng nơi này chạy đến.

Nhưng này cần có thời gian, mà thôi Đường Lang Trùng Quái tốc độ cùng thực lực, đội đội cảnh sát chạy đến, tối thiểu phải chết không ít người.

Đường Lang Trùng Quái gây ra động tĩnh thật sự là quá lớn, ngủ say bên trong Trương đại gia cũng bị đánh thức, thấy được đáng sợ quái vật, trong mắt hiện lên một tia sợ hãi, đến không có bối rối, mà là trấn định gọi Dương Tiểu Thiên giấu kỹ, nói đội cảnh sát hội giải quyết.

"Ma ma, ma ma..."

Đúng lúc này, Dương Tiểu Thiên thấy được một chiếc xe nhỏ bên cạnh, có một người tiểu cô nương khóc hô, nhìn kỹ, không phải là kia hôn hít chính mình gương mặt, hô chính mình đại ca ca tiểu cô nương.

"Ai, hài tử đáng thương." Trương đại gia thương cảm mà nói.

Tiểu cô nương khóc hô nhất thời đưa tới Đường Lang Trùng Quái chú ý, một đôi màu đỏ tươi mắt kếp chăm chú vào tiểu cô nương trên người.

Nhất thời, Dương Tiểu Thiên ánh mắt ngưng tụ.

"Không! Con của ta, con của ta!"

Tiểu cô nương mẫu thân thấy như vậy một màn, điên cuồng hô to, không muốn sống phóng đi, lại bị người kéo tay cánh tay.

"Không thể đi, không thể đi a!"

"Lãnh tĩnh một chút."

Mọi người hô.

"Thả ta ra, thả ta ra, ta phải cứu con của ta."

"Ma ma, Mummy."

Tiểu cô nương hiển nhiên đã nghe được mẫu thân tiếng gọi âm ỉ, cái gì cũng không biết nàng, vậy mà từ ẩn thân địa phương chạy ra, mở ra trắng nõn cánh tay nhỏ bé, nện bước bấp chân, xông về phía mẹ của nàng.

"Không! ! ! Không muốn! ! ! !"

Lần này, mẹ của nàng thật sự tuyệt vọng, tất cả mọi người thấy được kia Đường Lang Trùng Quái chú ý hoàn toàn bị tiểu cô nương hấp dẫn, cũng giờ lên như liềm đao chân trước.

Lợi hại trên lưỡi đao lóe ra lạnh buốt hàn quang, làm cho người ta hô hấp cứng lại.

Bọn họ không có thực lực, không cứu được khả ái hài tử, tại tâm không đành lòng hai mắt nhắm nghiền. Mà đội cảnh sát lại còn không có chạy đến.

"Chết!"

Liền vào lúc này lúc này, xa xa ngồi ở trong xe Dương Tiểu Thiên xuất thủ, hấn ánh mắt hàn quang lóe lên, tâm niệm vừa động, đem linh lực rót vào Như Ý Phi Dao, sau đó nhắm ngay Đường Lang Trùng Quái đầu.

Xoát!

Như Ý Phi Dao giống như là một đạo hắc sắc tia chớp từ không trung xẹt qua, như hi vọng chỉ mũi tên xuyên qua hướng Đường Lang Trùng Quái đầu.

Dương Tiểu Thiên làm cực kỳ bí mật, lại thêm Thượng Hoàn cảnh Hắc Ám, sương trắng mờ lung, Trương đại gia căn bản không phát hiện được, mà xe cửa sổ là mở ra, một chút khác thường động tĩnh cũng không có làm ra.

PHỤT!

Huyết hoa văng khắp nơi, ẩn chứa Dương Tiểu Thiên linh lực Như Ý Phi Dao sắc bén vô cùng, dễ như trở bàn tay phá vỡ Đường Lang Trùng Quái lân phiến phòng ngự, trực tiếp xuyên qua Đường Lang Trùng Quái đầu.

Trong chớp mắt, Đường Lang Trùng Quái thân ảnh cứng ngắc, muốn vung xuống chân trước cứng ngắc, màu đỏ tươi mắt kếp rất nhanh ảm đạm xuống, sinh cơ tại cực nhanh trôi qua.

"Này. . ."

Trương đại gia nhất thời mở to hai mắt nhìn, khuôn mặt kinh ngạc.

Trương đại gia một mực nhìn chăm chú vào Đường Lang Trùng Quái, cho nên hẳn là người thứ nhất phát hiện khác thường người.

Chỉ bất quá, Như Ý Phi Dao quá nhanh, Hắc Ám hoàn cảnh, còn có trầm trọng sương trắng, Trương đại gia cũng không thể thấy rõ ràng cái gì, chỉ nhìn đến Đường Lang Trùng Quái bị cái gì kỳ quái đồ vật cho giết chết.

Đầu bị xuyên thấu, Đường Lang Trùng Quái triệt để chết đi, một đạo trắng kiện khí lưu lao ra, bởi vì cự ly quá xa nguyên nhân, nguyên khí khí lưu không

thể bị Dương Tiểu Thiên hấp thu, mà là tiêu tán tại không khí bên trong.

Xoát!

Dương Tiểu Thiên vẫy tay, Như Ý Phi Dao tại không chế của hắn, lặng yên trở lại trong tay của hắn, bạch quang lóe lên, Như Ý Phi Dao đã bị Dương Tiểu Thiên thu vào đan điền, lấy linh lực bao hàm nuôi.

"Ồ ô. . . , Mummy, Đường Đường sợ."

Lúc này, tiểu cô nương căn bản không biết mình vừa mới tìm được đường sống trong chỗ chết, nhào tới mẫu thân của nàng trong lòng, ní non hô. Mà mẹ của nàng ôm thật chặt tiểu cô nương, trong mắt roi lệ, vô tiểu cô nương lưng (vác) nói: "Đường Đường không sợ, không sợ, có ma ma tại."

Mọi người là trọn mắt há hốc mồm, như thế nào cũng không nghĩ ra, tiểu cô nương này vậy mà từ trong tay Đường Lang Trùng Quái chạy thoát rồi, nhao nhao tò mò nhìn ôm cùng một chỗ mẹ con, đồng thời nội tâm vì mẹ con các nàng cảm thấy cao hứng.

Ầm ầm!

Đột nhiên, một tiếng vang thật lớn, mất đi sinh mệnh, Đường Lang Trùng Quái chống đỡ không nổi, thân thể cao lớn ngã trên mặt đất.

Tất cả mọi người bị tìm được đường sống trong chỗ chết, kỳ tích còn sống tiểu cô nương Đường Đường cho hấp dẫn chú ý, lại thêm Thượng Hoàn cảnh Hắc Âm, sương trắng trùng điệp, bọn họ vậy mà hoàn toàn không có phát hiện chuyện gì xảy ra, cái gì cũng không có phát giác được.

Hay là này tiếng nổ đánh thức bọn họ, này mới phát hiện Đường Lang Trùng Quái vậy mà ngã xuống.

...

Tĩnh!

Yên tĩnh!

Tĩnh thần kỳ!

Một chút thanh âm cũng không có!

Tất cả mọi người nhìn chăm chăm vào ngã xuống Đường Lang Trùng Quái, không có phát ra một chút xiu thanh âm, con mắt trừng vô cùng đại, thật lâu không thể lấy lại tinh thần, trong nội tâm tràn ngập kinh ngạc.

Ừng ục!

Không biết là ai nuốt dưới nước miếng, âm thanh này vào lúc này an tĩnh dưới mặt đất bãi đỗ xe là như vậy rõ ràng.

"Đã chết? Thiệt hay giả?"

Mọi người rất cục rõ ràng, nhao nhao cẩn thận từng li từng tí nhìn nhìn Đường Lang Trùng Quái dữ tợn đáng sợ thi thể, nội tâm rồi lại kích động, nhưng bởi vì sợ mà lại không dám tiếp cận, hiển lộ mười phần xoắn xuýt.

Vừa mới Đường Lang Trùng Quái còn đại phát thần uy, một đôi như liêm đao chân trước không người có thể ngăn cản, thậm chí có thể chém ra xe, tùy ý đồ sát, tiểu cô nương Đường Đường đều nhanh bị độc thủ.

Như thế nào đột nhiên ngã xuống, nhìn bộ dạng như vậy, rất có lẽ đã chết rồi a.

"Chết rồi, thật đã chết rồi!"

Lúc này, một người vóc dáng tương đối cao nam tử cả gan, đến gần Đường Lang Trùng Quái, thử dùng chân đá một chút, phát hiện Đường Lang Trùng Quái không có phản ứng, nhất thời lá gan liền lớn lên, dùng sức đạp vài, kết quả Đường Lang Trùng Quái còn không có phản ứng.

Cái này, tất cả mọi người có thể xác định, Đường Lang Trùng Quái thật đã chết rồi.

"Đã chết hảo, đã chết tốt!"

"Đường Lang Trùng Quái này quả thật dọa chết người, quá đáng sợ."

"Nói, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra a, ta như thế nào không có hiểu rõ, Đường Lang Trùng Quái này là chết như thế nào? Bị ai giết chết? Có người thấy cái gì chưa?"

...

Mọi người không tự chủ được giao lưu một chỗ, cao giọng trầm trở khen ngợi, đàm luận nhao nhao.

Đạp đạp đạp đạp...

"Để cho một chút, mọi người tránh ra một chút."

Đúng lúc này, La Đại Vinh mang theo đội cảnh sát đội ngũ chạy đến, từ chen chúc trong đám người vọt ra.

"Cuối cùng là tới." Mà chuyện này vai chính, Dương Tiểu Thiên đang an tĩnh nằm ở trong xe, thấy được La Đại Vinh đội người đến, lúc này mới ngáp một cái, không hề chú ý, nhắm mắt lại ngủ.

Dương Tiểu Thiên làm vô cùng bí mật, hẩn căn bản không lo lắng bị phát hiện, người khác cũng không phát hiện được.

Quan trọng nhất là, Dương Tiểu Thiên cũng không muốn khiến những người này biết, tại tận thế bên trong, hay là điệu thấp một chút hảo, che dấu càng sâu, liền càng an toàn.

"Này..."

La Đại Vinh thấy được trước mắt tình cảnh, biểu tình kinh ngạc. Đi theo La Đại Vinh chạy tới Hà An Trung, Hoàng Cảnh Tinh đám người cũng là về mặt kinh ngạc, liếc nhau một cái.

Bọn họ như thế nào cũng không nghĩ tới, Đường Lang Trùng Quái này vậy mà chết rồi.

"Là ai đã giết này đầu Đường Lang Trùng Quái?" Lưu An nhú nhú mày, quay người nhìn về phía mọi người hỏi.

"Không biết a, Lưu Đội dài, này cảnh tối lửa tắt đèn, chúng ta cái gì đều không nhìn thấy." Có người trả lời nói.

"Đúng đây, chính là, chúng ta cũng không biết chuyện gì xảy ra, Đường Lang Trùng Quái này liền nằm xuống." Lại có người phụ họa nói.

"Rốt cuộc là ai? Không phải là có khác đáng sợ hơn quái vật a?" Còn có người đã lo lắng lại sợ hãi.

"Nói càn nói bậy cái gì đâu, người mở quạ đen, cũng sẽ không giăng điểm lòi hữu ích."

...

Mọi người lại huyền não lại.

"An tĩnh, an tĩnh." Ngô Quyền Hoa nhắc tay hai tay hừ áp, lớn tiếng hô: "Các vị, lần này là chúng ta đội cảnh sát không có kịp thời phản ứng kịp, sự tình chúng ta đội cảnh sát hội biết rõ ràng, mọi người tất cả giải tán đi, trở về nghỉ ngơi thật tốt."

"Tân a, tân a."

"Mọi người nghỉ ngơi thật tốt."

Một đám đội cảnh sát thành viên đem tụ họp cùng một chỗ mọi người đuổi đi.

Mọi người ngoài miệng lầm bầm vài câu, lại cũng không dám nói thêm cái gì, nhao nhao rời đi.

"Đội trưởng, có tình huống như thế nào sao?"

Mọi người tản đi, đội cảnh sát một đoàn người đều vây đến Đường Lang Trùng Quái thi thể xung quanh,

"Một kích bị mất mạng!" La Đại Vinh sắc mặt trịnh trọng, chỉ vào Đường Lang Trùng Quái trên đầu miệng vết thương, phân tích nói: "Các người nhìn miệng vết thương, rất rõ ràng là bị một chuôi vô cùng sắc bén lợi khí cho một kích xuyên qua đầu."

"Thật đúng là!" Mọi người tỉ mỉ quan sát, phát hiện xác thực như La Đại Vinh nói cũng như.

"Các người nhìn nhìn lại xung quanh, Đường Lang Trùng Quái này có thể đem xe con chặt đứt, tối thiểu nhất cũng là mới sinh cấp ba trở lên đáng sợ quái vật, mà có thể làm được một kích bị mất mạng, có thể thấy thực lực của đối phương có nhiều đáng sợ." La Đại Vinh tiếp tục phân tích nói.

"Vậy đến cùng sẽ là ai chứ?" Trong lòng mọi người chấn kinh, đều cúi đầu rơi vào trầm tư.

"Chuyện này cũng chỉ có thể chậm rãi đã điều tra, hay là trước trấn an thật lớn nhà lại nói." La Đại Vinh suy tư một chút, đã nói nói: "Còn có Đường Lang Trùng Quái này liêm đao chân trước rất tốt, hảo hảo lợi dụng, là kiện không tệ lợi khí."

"Vâng! Đội trưởng!"

Hoàng Cảnh Tinh bọn họ nhao nhao gật đầu, phân phó người nâng lên Đường Lang Trùng Quái thi thể, rời đi.

Mọi người mang thi thể đi ở phía trước, La Đại Vinh theo ở phía sau, bỗng nhiên, khi đi ngang qua Trương đại gia kia chiếc xe con, hần nhìn thấy ngủ ở bên trong Dương Tiểu Thiên, không khỏi bước chân một hồi.

"Sẽ là hần sao?"

La Đại Vinh ngừng lại, mục quang thả ở trên người Dương Tiểu Thiên, tỉ mỉ dò xét, cuối cùng lại lắc đầu, liền rời đi, hần cảm thấy là mình đã nghĩ nhiều.

Điện thoại người sử dụng thỉnh xem đọc, càng có ưu thế chất đọc tự nghiệm thấy.

Chương 6: Lâm Nam Sơ

Ps : Lăn qua lăn lại mại manh cầu thu, cầu phiếu phiếu! !

Chuyện Đường Lang Trùng Quái phát sinh ở nửa đêm về sáng, khe nứt đã sớm tại Đường Lang Trùng Quái sau khi chết khép lại, không có những quái vật khác xuất hiện, an toàn qua nửa cái buổi tối.

"Đại đồ lười ca ca, mau đứng lên á..., Mummy buổi sáng hôm nay nhin cháo thịt ah." Mông lung, Dương Tiểu Thiên nghe được bên tai truyền đến thanh âm, mở mắt, liền thấy được ngoài xe mặt, Đường Đường đang huy vũ lấy trắng nõn bàn tay nhỏ bé hô chính mình, khả ái mặt trái xoan trên tràn đầy mím cười ngọt ngào.

"A, thật sao."

Dương Tiểu Thiên quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Đường Đường mẩu thân đứng ở cách đó không xa, hướng nơi này gật gật đầu.

"Đúng vậy, đại ca ca, mau tới một chỗ ăn a, mẹ ta meo nấu cháo món ngon nhất." Đường Đường tiểu gia hòa này đều nhanh chảy nước miếng.

"Hảo hảo." Dương Tiểu Thiên cười cười, từ trong xe đi ra.

Đường Đường cũng hô Trương đại gia, chỉ bất quá Trương đại gia đơn giản chỉ cần trì hoãn không đi, cũng đành phải thôi.

"Ta làm chút củi lửa, dùng ngươì ngày hôm qua cho lương thực của chúng ta, chịu đựng một chút cháo, coi như là Mượn Hoa Hiến Phật a, cùng đi chịu chút nóng hôi đồ vật." Đường Đường mẩu thân ăn mặc một thân cũ nát quần áo, trên mặt đẹp cùng trên người đều mang theo dơ bẩn, bất quá vẫn là có thể nhìn ra nàg đáng người có lỗi có lỗi, da thịt trắng tuyết, là một hiếm có mỹ nhân.

Tại Đường Đường thịnh tình muốn mời, Dương Tiểu Thiên đã đáp ứng, đã đi tới, Đường Đường mẩu thân trước cho Dương Tiểu Thiên đựng một chén lớn nóng hôi hôi cháo hoa, đưa tới.

"Nói thật, ta quả thật có chút thiên không ăn đến nóng hôi đồ." Dương Tiểu Thiên cũng không có khách khí, đưa tay nhận lấy, ngược lại là trong lúc vô tình đụng phải đối phương mảnh khảnh ngón tay ngọc, cực kỳ mịn màng.

Đường Đường mẩu thân bàn tay như ngọc trắng nhanh chóng co rút lại, khuôn mặt ửng đỏ, Dương Tiểu Thiên cũng là sửng sò.

"Mummy, Đường Đường cũng muốn uống." Đường Đường đột nhiên hô.

"Không thể thiếu ngươì." Đường Đường mẩu thân lấy lại tinh thần, cung chiêu sò lên Đường Đường đầu.

Dương Tiểu Thiên có chút xấu hổ sò lên cái mũi, hần thực không phải cố ý, may mà đối phương cũng không có muốn truy cứu cái gì. Nghe thấy được mẹ người cháo hương, Dương Tiểu Thiên bị muốn ăn chiếm cứ đầu, tạm thời không nghĩ khác, chuyên tâm húp cháo.

"Hồn hên, hồn hên..."

Đường Đường tiểu gia hòa này cầm lấy cỡ lòng bàn tay sứ trắng chén, trắng nõn bàn tay nhỏ bé thuần thực dùng muỗng nhỏ từ mức lấy cháo hoa, ăn rất ngon.

Dương Tiểu Thiên không có vài cái cũng đem cháo uống xong.

...

"Tiểu thiên a, ngươì tới một chút, ta có chút việc với ngươì giảng." Dương Tiểu Thiên uống xong cháo sau khi trở về, Trương đại gia bỗng nhiên có chút thần thần bí bí hô.

"Có chuyện gì?" Dương Tiểu Thiên đã đi tới.

Trương đại gia liền tại bên tai lẩm bẩm: "Tiểu thiên a, cháo dễ uống sao?"

"Không sai a!" Dương Tiểu Thiên rất tự nhiên đáp lại.

"Dễ uống là tốt rồi, dễ uống là tốt rồi." Trương đại gia về mặt mím cười.

Dương Tiểu Thiên nhếch miệng, không lời nói: "Trương đại gia, có chuyện gì người đã nói quá, về phần như vậy phải không?"

"Vậy ta có thể cứ việc nói thẳng." Trương đại gia ho khan một tiếng, nói: "Chuyện tối ngày hôm qua người cũng thấy đấy, Tiểu Thiên, Lâm Nam Sơ mang theo nhỏ như vậy một đứa bé có thể thật không dễ dàng."

"Ừ, sau đó thì sao?"

"Sau đó, đương nhiên là để cho người chiếu cố một chút mẹ con các nàng." Trương đại gia nói: "Đối với người mà nói hẳn không phải là việc khó gì a."

"Hào hảo." Dương Tiểu Thiên gật gật đầu.

...

"Dương Tiểu Thiên, xuất phát." Lúc này, Hoàng Cảnh Tinh thanh âm truyền đến, cắt đứt Dương Tiểu Thiên cùng Trương đại gia đối thoại.

"Tối." Dương Tiểu Thiên đáp lại một câu.

"Tiểu Thiên, người gia nhập đội cảnh sát sao?" Trương đại gia kinh ngạc hỏi.

Dương Tiểu Thiên lắc đầu, nói: "Không có."

"Kia bọn họ vì cái gì hô người cùng đi?"

"Chỉ là một chỗ hành động mà thôi." Dương Tiểu Thiên cười cười.

"A ah." Trương đại gia hiểu rõ ra, bỗng nhiên trên mặt hiển hiện lo lắng thần sắc nói: "Tiểu Thiên, bên ngoài thế nhưng là rất nguy hiểm, người nhất định phải chú ý an toàn a."

"Hiểu được." Dương Tiểu Thiên gật đầu.

"Còn có, ngàn vạn đừng trêu chọc Hấp Huyết Quý, muốn là đụng phải Hấp Huyết Quý, có thể chạy trốn liền bỏ chạy, ngàn vạn không muốn miễn cưỡng, bọn họ quá đáng sợ." Trương đại gia lần nữa nhắc nhở.

"Ta biết rồi." Dương Tiểu Thiên nhận lời nói.

Hơn nữa mấy câu, Dương Tiểu Thiên liền đi.

Mà Trương đại gia căn bản không biết Dương Tiểu Thiên muốn chính là xông vào Hấp Huyết Quý hang ổ.

...

Ngày hôm qua thì Hoàng Cảnh Tinh cùng Lưu An thủ vệ, hôm nay tự nhiên là đổi đến Hà An Trung cùng Ngô Quyền Hoa hai người, hai người bọn họ mang theo chính mình đội đội viên đóng giữ dưới mặt đất bãi đỗ xe.

Hoàng Cảnh Tinh cùng Lưu An mang lấy đội ngũ của bọn hắn, đi theo La Đại Vinh ra ngoài.

Đóng giữ tại bãi đỗ xe nhân số vì mười lăm người, ra ngoài chính là mười bốn người, cộng thêm lời của Dương Tiểu Thiên, cũng vừa vặn là mười lăm người.

Ra bãi đỗ xe, một đoàn người cẩn thận từng li từng tí đi tới cửa sắt cổng môn, sau đó nhao nhao ngừng lại, xung quanh sương trắng lượn lờ, có thể thấy phạm vi tầm mắt đường kính không được trăm mét.

"Dương Tiểu Thiên, chúng ta chỉ có thể đem người đến nơi này." La Đại Vinh vỗ vỗ bờ vai Dương Tiểu Thiên.

"Đưa ta đến nơi đây ta đã rất cảm kích." Dương Tiểu Thiên nói.

Hoàng Cảnh Tinh bỗng nhiên nói: "Dương Tiểu Thiên, người hay là lại suy nghĩ thật kỹ a, người thực không thể đi, những Hấp Huyết Quý đó thật không là tốt gây, sẽ không toàn mạng, hơn nữa, các nàng nói không chừng đã..."

"Hoàng Cảnh Tinh!" La Đại Vinh trừng mắt nhìn Hoàng Cảnh Tinh.

"Thật xin lỗi, thật xin lỗi, ta không phải là ý tứ kia, ta chỉ là..." Hoàng Cảnh Tinh cả kinh, phản ứng lại, bối rối khoát tay giải thích.

Dương Tiểu Thiên cười cười, nói: "Được rồi, người không cần giải thích, ý tứ của người ta đều minh bạch."

"Chỉ là, nói cái gì ta đều muốn vào xem một chút." Dương Tiểu Thiên nhìn một cái sương trắng nồng đậm cửa sắt, bên trong sương mù trùng điệp, kỳ quái ánh mờ lung, thỉnh thoảng truyền đến từng trận quái dị tiếng gào thét, tràn ngập cực kỳ trầm trọng cùng quỷ dị bầu không khí.

"Được rồi." Hoàng Cảnh Tinh bắt đầu đi nhún vai.

"Người cẩn thận một chút a." Lưu An nhìn thật sâu mắt Dương Tiểu Thiên.

"Ừ!" Dương Tiểu Thiên gật đầu.

"Ta đi trước."

Lại cùng La Đại Vinh mấy cái hàn huyền vài câu, Dương Tiểu Thiên liền trở mình nhảy vào bên trong cửa sắt.

"La Đại Ca, người nói Dương Tiểu Thiên hẳn có thể thành công sao?" Đợi đến nhìn không đến Dương Tiểu Thiên thân ảnh, Hoàng Cảnh Tinh không khỏi hỏi.

"Hi vọng hẳn có thể thành công a, tuy tỷ lệ cực kỳ bé nhỏ, nhưng chúng ta cũng chỉ có thể vì hắn cầu nguyện." La Đại Vinh cảm thán một câu.

"Nói cũng đúng a." Hoàng Cảnh Tinh nói.

"Đi thôi, đừng suy nghĩ nhiều như vậy, chúng ta còn có chuyện muốn làm đâu, nguy hiểm không thể so với Dương Tiểu Thiên thấp hơn ít nhiều." La Đại Vinh hô một tiếng, nói: "Lên đường đi."

"Vâng!"

Mọi người đáp lại, hơn mười người đội ngũ quay người rời đi.

La Đại Vinh đi ở đội ngũ mặt sau cùng, lúc rời đi lại đột nhiên quay đầu nhìn thoáng qua sương mù mịt mờ cư xá, từ trong lòng ngực lấy ra một cái hoài biểu mờ ra, phía trên có một khuôn mặt mỹ lệ nữ hài tấm hình.

La Đại Vinh nhìn qua này tấm ảnh chụp xuất thần, trong đôi mắt đều là yêu thương cùng thương cảm.

"Đội trưởng, nhanh lên a!" Hoàng Cảnh Tinh la lên.

"Ah." La Đại Vinh đánh thức, nhanh chóng đem hoài biểu thu hồi, bước nhanh hơn.

Rất nhanh, La Đại Vinh một đoàn người thân ảnh cũng tiêu thất tại sương trắng, cũng không biết bọn họ chuẩn bị đi chỗ nào, hẳn là đi tìm đồ ăn.

... Điện thoại người sử dụng thỉnh xem đọc, càng có ưu thế chất đọc tự nghiệm thấy.

Chương 7: Cư xá đường sông

Ps : Quốc Khánh này giả thả, tháng 9 29 hào gửi đi qua hợp đồng, đến bây giờ trạng thái cũng còn không có sửa, tuần sau khẳng định không có đề cử, lừa bỏ mày a! Các vị độc giả các đại lão, sách son cầu cầu phiếu đề cử, xông một cái khoa học viễn tưởng bảng truyện mới a, xông vào Top 10 tuyệt bút thêm càng a! Cuối cùng chúc mọi người lễ quốc khánh vui vẻ! !

Phía dưới chính văn

Sương trắng đậm, có thể thấy phạm vi đường kính ước chừng tầm chừng một trăm thước, cũng chính là, Dương Tiểu Thiên xa nhất chỉ có thể nhìn đến 50m ngoại đồ vật, lại xa sẽ mơ hồ không thấy rõ.

Dương Tiểu Thiên một thân một mình đi ở trong khu cư xá trên đường nhỏ, hai bên là lục sắc mặt cỏ, cùng một ít thấp bé công trình kiến trúc, xa hơn chút nữa, là một loạt không biết tên đại thụ, thụ lá tươi tốt.

Đối với cư xá, Dương Tiểu Thiên còn là rất quen, rốt cuộc học đại học lúc trước đều ở chỗ này, lên đại học, nghỉ cũng sẽ trở về, đầu óc trong cơ bản trên có một cái rõ ràng lộ tuyến.

Dương Tiểu Thiên cẩn thận từng li từng tí tiến lên, cảnh giác xung quanh, cầm trong tay Hắc Ám Trường Nhận, che ở trước ngực.

Đạp đạp. . .

Dương Tiểu Thiên còn chưa đi bao lâu, liền đã nghe được âm thanh lạ, tất tiếng xột xoạt tốt thanh âm, có cái gì đang hướng chính mình đây qua.

"Vật gì?" Dương Tiểu Thiên bước chân một hồi, ngừng, nhưng sau đó xoay người nhìn lại.

Xoát!

Trước mắt một đạo hắc ảnh hiện lên, một đầu dài khắp kim sắc bộ lông mãnh thú liền xuất hiện ở trước mặt của hắn.

"Tiểu Kim." Dương Tiểu Thiên kinh hi hô.

Rống . . Rống . .

Tiểu Kim lắc đầu vẫy đuôi, thần thái sung sướng, đánh tới, thân mật cọ lấy Dương Tiểu Thiên thân thể, còn đuổi ra ẩm ướt đầu lưỡi thè lưỡi ra liếm gò má của Dương Tiểu Thiên.

"Ngươi cái tên này." Dương Tiểu Thiên ha ha cười cười, đem Tiểu Kim cho đẩy ra, bắt quá vẫn là bị liếm lấy về mặt nước miếng, dùng ống tay áo lau.

"Tiểu Kim, ngươi không muốn đi theo bên cạnh của ta, núp trong bóng tối theo sát ta, đợi đến ta gặp phải nguy hiểm sau lại lao tới." Cùng Tiểu Kim vui đùa âm ỉ một hồi qua đi, Dương Tiểu Thiên vỗ vỗ Tiểu Kim đầu, phân phó nói.

Tiểu Kim lung lay tràn đầy Kim Mao đầu, gào thét một tiếng, hai mắt thật to nhìn thoáng qua Dương Tiểu Thiên, nhưng sau đó xoay người liền chạy, dấu đi.

Trong chớp mắt, Tiểu Kim liền tiêu thất tại Dương Tiểu Thiên trước mắt, chỉ là thoáng có thể thấy được một cái bóng.

"Không tệ, không tệ." Dương Tiểu Thiên đối với Tiểu Kim thông minh lực, vừa lòng phi thường.

"Đi!"

Đạp đạp đạp đạp...

Dương Tiểu Thiên cầm trong tay Hắc Ám Trường Nhận, tăng nhanh bước chân, rất nhanh tiến lên, thân ảnh tiêu thất tại sương trắng bên trong. Xa xa, tại cách xa nhau không cao hơn 50m chỗ tối có một đạo mảnh thủ thân ảnh theo sát Dương Tiểu Thiên, thân thủ cực kỳ kiện tráng.

...

Nửa ngày thời gian, cùng nhau đi tới, Dương Tiểu Thiên trải qua trong khu cư xá sân chơi, nhà trẻ, cửa hàng. . ., coi như là hữu kinh vô hiểm, không có đụng phải quá lớn phiền toái.

Chỉ là gặp một ít quái vật, tương tự cùng Xe Con Bọ loại, bắt quá cũng bị Dương Tiểu Thiên nhẹ nhõm giết chết.

Ừng ục ừng ục. . .

Dương Tiểu Thiên vừa mới trải qua cư xá đường sông, vốn tưởng rằng không có gì khác thường, kết quả, chân trước vừa đi, trên mặt nước liền bốc lên ra một đồng bọt khí.

Bành!

Rầm rầm!

Một đạo kiện tráng lam sắc thân ảnh liền cùng trong nước sông vọt ra, nhảy lên đến trên bờ.

"Ngư nhân?"

Dương Tiểu Thiên mở to hai mắt nhìn.

Bỗng nhiên từ trong lòng sông mặt xuất hiện quái vật, thân cao chừng một mét năm, loại nhân hình, toàn thân che kín lam sắc lân phiến, giọt nước theo cường tráng tứ chi tích(giọt) rơi xuống.

Trên cổ mang một cái như là cá chép to lớn đầu cá, xanh trắng giao nhau cá trong mắt mang theo không che dấu chút nào sát ý.

Tham Tri Chi Mâu!

Tâm niệm vừa động, Dương Tiểu Thiên tay trái trên mu bàn tay toát ra một tầng bạch quang sương mù, sau đó một cái như là thủy tinh cũng như trong mắt xuất hiện, bắn ra một đạo quang, rơi vào đầu kia ngư nhân trên người.

Một đạo tin tức hiện lên trong đầu.

...

Rống!

Này đầu cá chép ngư nhân há mồm rít gào, hàm răng lợi hại như răng cưa, cầm trong tay hắc sắc Tam Xoa Kích hướng Dương Tiểu Thiên giết tới đây.

"Thật can đảm" Dương Tiểu Thiên ánh mắt ngưng tụ, hắc sắc Tam Xoa Kích lóe băng lãnh hàn quang, tốc độ rất nhanh, như thiểm điện đâm tới.

"Không biết tự lượng sức mình." Dương Tiểu Thiên nhanh chóng một cái nghiêng người, tránh được cá chép ngư nhân một kích này, đồng thời linh lực

vận chuyển, rót vào trong tay Hắc Âm Trường Nhận bên trong.

Phốc!

Hắc sắc đao mang ngưng tụ, cực kỳ lợi hại, mà Dương Tiểu Thiên đã giơ tay lên bên trong Hắc Âm Trường Nhận, vung lên hạ xuống.

Răng rắc!

Hàn quang lóe lên, bốc lên đao mang Hắc Âm Trường Nhận chém trúng cá chép ngư nhân Tam Xoa Kích, lợi hại đao mang càng đem Tam Xoa Kích cho chém đứt.

Thấy như vậy một màn, cá chép ngư nhân cá trong mắt lộ ra một vẻ bối rối thần sắc, bất quá rất nhanh liền trấn định lại, hét lớn một tiếng, trên người tuôn ra lam sắc hào quang, một tầng màu thủy lam khối giáp bọc lại toàn thân.

Thủy nguyên tố cường hóa, cá chép ngư nhân thực lực tăng nhiều, tốc độ cùng lực lượng đều đã có rõ ràng đề cao, huy vũ lấy cắt đứt Tam Xoa Kích, hướng Dương Tiểu Thiên giết tới đây.

Cấp tốc xoát!

Dương Tiểu Thiên thân ảnh kiện tráng, trong tay Hắc Âm Trường Nhận vũ động, hình thành từng đạo đao màn, cùng cá chép ngư nhân chiến lại với nhau, lại chế trụ cá chép ngư nhân.

Bành!

Dương Tiểu Thiên một cước đá bay cá chép cá người vũ khí trong tay, sau đó lún thân mà lên, giơ lên Hắc Âm Trường Nhận, một đao chém hạ xuống ngư nhân đầu.

Phốc. . .

Máu tươi phun ra, đầu cá bay lên rơi xuống đất, thi thể không đầu ngã xuống, một đạo nguyên khí khí lưu lao ra, bị Dương Tiểu Thiên hấp thu.

"Mới sinh cấp ba quái vật, cũng muốn theo ta đấu." Dương Tiểu Thiên nhếch miệng.

Muốn biết rõ, Dương Tiểu Thiên đã là nguyên khí Tam Cảnh nguyên khí "hăng lực giả", còn có hấn lại là Luyện Khí tầng ba Tu chân giả, thực lực siêu cường, chỉ là mới sinh cấp ba quái vật, đã sớm không để vào mắt.

Rầm rầm. . .

Nhưng mà, không đợi Dương Tiểu Thiên đắc ý bao lâu, trên mặt sông vậy mà toát ra đại lượng bong bóng, mơ hồ trong đó có thể thấy được nước sông bên trong có đại lượng bóng dáng.

"Khá lắm, nhanh chuẩn!"

Dương Tiểu Thiên kinh hãi, trong nước sông bóng dáng tất nhiên là ngư nhân, số lượng cực nhiều. Nghĩ vậy, Dương Tiểu Thiên nhất thời không dám dừng lại, quay người bỏ chạy, lựa chọn tính chiến lược lui lại.

...

Lúc này, sắc trời dần tối, Dương Tiểu Thiên rút cục chạy tới chỗ mục đích, hấn ẩn thân tại một góc hẻo lánh trong, đem thân ảnh che giấu, sau đó ngẩng đầu nhìn lại.

Đập vào mi mắt chính là ba tràng cao lớn nhà lầu, sắp xếp tại một mảnh thẳng tắp phía trên, xung quanh bạch sắc sương mù lượn lờ, mơ hồ trong đó có thể thấy được từng cái một thân ảnh tại nhà lầu bên trong đi đi lại lại.

"Bên trái chính là thứ bảy tràng, bên phải là thứ mười tám tràng, chính giữa này tràng, chính là số 10 lần không sai." Dương Tiểu Thiên nhìn chăm chăm cách đó không xa ba phòng tòa nhà, cúi đầu trầm tư: "Nếu như La Đại Vinh không có lừa gạt ta mà nói, mẫu thân cùng muội muội hẳn là ở nơi này phòng tòa nhà trong."

"Thời gian nhanh đến ban đêm, ban đêm hoàn cảnh không nên hành động, vừa vặn, ta buổi tối trước tiên đem tình huống nơi này dò xét tra rõ ràng, ngày mai hành động, thành công xác suất cũng có thể cao chút."

Có quyết định, Dương Tiểu Thiên bắt đầu ở ba building xung quanh đi đi lại lại, tập trung tinh thần, tìm hiểu lấy ba building tình huống.

Dương Tiểu Thiên hao tổn đại lượng thời gian, thời kỳ còn kém điểm bị phát hiện, có thể nói là vừa sợ hiểm lại kích thích, bất quá, những cái này đều là đáng, Dương Tiểu Thiên trên cơ bản đã đem những Hấp Huyết Quý đó tình huống cho sờ thấu. Điện thoại người sử dụng thỉnh xem đọc, càng có ưu thế chất độc tự nghiệm thấy.

Chương 8: Hấp Huyết Quý thiên đường (cầu cất chứa! Cầu phiếu phiếu!)

Đầu tiên, tổng cộng có ba cái Hấp Huyết Quý tuần tra đội sẽ ở ba building trong lẫn nhau tuần tra, lại còn cách mỗi bốn giờ sẽ đổi thành một cái khác phê, mà mỗi một đội vừa vận hai mươi, thêm vào cũng liền có 60 danh.

Từng cái Hấp Huyết Quý yếu nhất đều là mới sinh cấp ba, tuần tra đội trưởng lại càng là mới sinh cấp năm.

Ngoại trừ những cái này tuần tra bên ngoài Binh, trong vòng một ngày, phần lớn thời gian, còn lại càng cường đại hơn Hấp Huyết Quý toàn bộ nằm ở trong quan tài ngủ say, chỉ có tại cố định hút máu ăn uống thời gian mới sẽ tỉnh lại.

Trên cơ bản, mỗi đến hút máu ăn uống thời gian, tuần tra Binh sẽ từ mười một tràng trong bắt một nhóm người, đưa đến thứ bảy tràng cùng thứ mười tám tràng.

Những Hấp Huyết Quý này cũng không giống như điện ảnh trong tiểu thuyết nói như vậy, là dùng hàm răng đâm rách mạch máu, sau đó hút máu, còn có thể làm cho người ta mang đến sung sướng cảm giác.

Bọn họ hoàn toàn giống như là làm thịt gà mổ heo cũng như.

Đầu tiên là đem người tại trên kệ cho cố định hảo, nghe kêu thảm đầy thê lương thanh âm, cắt chỗ cổ động mạch lấy máu, muốn uống huyết Hấp Huyết Quý biết sử dụng thủ tinh lý để cao trang hảo.

Trên đây, bọn họ hội dùng bản thân lực lượng để cho nó miệng vết thương khép lại, không chảy máu nữa, bởi vì như vậy có thể bảo trì huyết dịch mới lạ độ.

Đem chén huyết dịch uống sau khi xong, lại cắt động mạch, lần nữa lấy máu.

Cứ như vậy, vòng đi vòng lại, lần lượt lấy máu, bị lấy máu người hội cảm thụ được huyết dịch trôi qua, sinh cơ từ từ tiêu thất, từng bước một chết đi, nhắm nháp đến thâm trầm nhất tuyệt vọng.

Cuối cùng huyết dịch triệt để chảy khô từ vong.

Bọn họ một bên uống vào máu tươi, một bên nhìn nhân loại kêu thảm thiết, như là thưởng thức đẹp nhất hảo ca múa cũng như.

Người sau khi chết, còn chưa kết thúc, những cái này súc sinh hội đem người tách rời, sau đó dùng hỏa diễm nướng.

Vừa ăn nếm vị thịt nướng, một bên uống vào tươi đẹp sền sệt huyết dịch, thưởng thức nhân loại rên rỉ khiêu vũ, mê ly say mê, hoan ca tung tăng như chim sê, giống như mở ra vũ hội.

Đây là: Hấp Huyết Quý thiên đường.

...

Dương Tiểu Thiên vừa vận liền thấy được những cái này súc sinh uống máu ăn uống hình ảnh.

Thấy được tình cảnh lúc ấy, nội tâm lửa giận bộc phát, hận không thể trực tiếp vọt vào, đem những cái kia súc sinh nhất nhất chém giết, nhưng mà, hắn không thể làm như vậy.

Nếu thật là vọt vào, đó chính là tại tìm chết.

Bởi vì Dương Tiểu Thiên có Tham Tri Chi Mâu, có thể dò xét đến đối phương cơ bản tin tức, chỉ bất quá, dò xét tình hình đặc biệt lúc ấy bán ra ánh sáng, cũng chính bởi vì nguyên nhân này, Dương Tiểu Thiên còn mới thiếu chút nữa bị phát hiện.

May mà, Dương Tiểu Thiên chuẩn nhanh, chạy mất.

"Thậm chí có mới sinh cửu cấp Hấp Huyết Quý, khá tốt chuẩn nhanh, bằng không liền mệnh đều muốn khai báo." Dương Tiểu Thiên ẩn thân chỗ tối, lòng còn sợ hãi nghĩ.

"Những cái này súc sinh, sớm muộn gì muốn giết đi bọn họ, bất quá ta thực lực bây giờ không đủ, hay là trước đem mẫu thân cùng muội muội cứu ra lại nói." Dương Tiểu Thiên nghiêng răng nghiêng lợi mà nói.

...

Cách...này ba tràng cao ốc cách đó không xa, cự ly không cao hơn 50m, vừa vận có một cái đường đi phòng làm việc, Dương Tiểu Thiên liền ẩn thân ở bên trong.

Dương Tiểu Thiên ngồi dưới đất, khoanh chân mà ngồi, sau đó móc ra điện thoại.

Từ khi điện thoại dị biến, liền phát sinh biến hóa rất lớn, đã không cần nạp điện, chỉ cần Dương Tiểu Thiên thường cách một đoạn thời gian đưa vào linh lực liền có thể sử dụng.

Hơn nữa, Dương Tiểu Thiên còn phát hiện, theo hần lần lượt đưa vào linh lực, tay này cơ giống như là pháp bảo cũng như, đang tại bị hần luyện hóa.

Ấn mở 'Thần tiên nói chuyện phiếm quần' ngẫu nhiên, điện thoại bắn ra giới diện, tìm đến 'Bách bảo nang' tuyển hạng, sau đó điểm kích [ấn vào].

Ngay sau đó, Dương Tiểu Thiên liền từ bách bảo nang trong đem hạ phẩm linh thạch lấy xuất ra.

Hạ phẩm linh thạch ôn nhuận như ngọc, là một khối hình thoi tinh thể, đục, đại khái Bình pằng bóng lớn nhỏ, tản mát ra một vòng nhàn nhạt ánh sáng nhu hòa.

Dương Tiểu Thiên hít một hơi thật sâu, đem hạ phẩm linh thạch giữ tại tay phải trong lòng bàn tay, sau đó nhắm mắt lại, vận chuyển 'Luyện Khí công pháp', hấp thu hạ phẩm linh thạch bên trong linh khí.

Ong. . .

Một cỗ linh khí bị Dương Tiểu Thiên từ linh thạch bên trong, hút vào đến kinh mạch, sau đó tại kinh mạch bên trong vận chuyển Chu Thiên, luyện hóa làm linh lực.

Rất nhanh, Dương Tiểu Thiên liền phát hiện, hấp thu linh thạch bên trong linh khí, so với hấp thu linh khí chung quanh, tại tốc độ tu luyện trên không biết nhanh lên ít nhiều.

Một đêm không có chuyện gì xảy ra, ngày hôm sau Dương Tiểu Thiên từ trong khi tu luyện thanh tỉnh, mở mắt, hắc bạch phân minh trong con ngươi hiện lên hai đạo ánh sáng, cũng phun ra một ngụm trọc khí.

"Khá lắm, mới nửa đêm thật nhiều thời gian, ta vậy mà liền ngưng luyện ra hơn một trăm đạo linh lực, dùng linh thạch tu luyện vậy mà có thể tăng nhanh nhiều như vậy tốc độ!" Dương Tiểu Thiên cảm thụ một chút bản thân tình huống, phát hiện đan điền, ngoại trừ ba cái linh lực luồng khí xoáy ra, còn có hơn một trăm đạo linh lực như là con rắn nhỏ cũng như trong đan điền ghé qua.

Mà trên tay hạ phẩm linh thạch, cũng âm đạm rồi gần một phần tư.

Cũng chính là, một khối hạ phẩm linh thạch, chỉ có thể tu luyện một ngày.

"Nếu như ta mỗi Thiên Đô hấp thu hạ phẩm linh thạch linh khí, như vậy ta hai ba ngày liền có thể tấn cấp Luyện Khí bốn tầng." Dương Tiểu Thiên suy tư một chút, liền cho ra chấm dứt luận, "Này bách bảo nang bên trong mười khối hạ phẩm linh thạch, hẳn là có thể cho ta tấn cấp đến Luyện Khí sáu tầng."

"Thả ta ra, các ngươi bọn này thắng khôn."

"Van cầu các ngươi, van cầu các ngươi, không muốn bắt ta, không muốn bắt ta đi a!"

"Ô ô. . . , cứu mạng a! Ai tới cứu cứu chúng ta!"

...

Lúc này, Dương Tiểu Thiên chợt nghe được bên tai truyền đến âm thanh ồn ào, hần nhanh chóng đứng dậy, lao ra vừa nhìn, chỉ thấy hai mươi danh Hấp Huyết Quỷ tuần tra đội, cầm lấy một nhóm người, đang từ mười một building trong xuất ra, hướng về mười tám building đi đến.

Nhóm người này trong có lớn có nhỏ, trẻ có già có, có nam cũng có nữ, vừa vận mười người, cánh tay dùng một cây trắng kiện dây thừng buộc lại với nhau.

Hấp Huyết Quỷ tuần tra đội đứng thành hai cái đội ngũ, đem nhóm người này hộ ở bên trong, phòng ngừa bọn họ chạy trốn.

Từng cái Hấp Huyết Quỷ đều mặc lấy cao cổ áo áo choàng, áo choàng, bên ngoài một mặt là hắc sắc, bên trong một mặt là tươi đẹp hồng sắc, khoác trên vai ở trên người bọn họ.

Trên mặt làn da bày biện ra màu đỏ sậm, cái mũi cao gầy, hốc mắt hãm sâu, hàm cốt rất cao, tướng mạo cùng người ngoại quốc không sai biệt lắm, tóc lại là màu xám, một đôi màu đỏ tươi như con mắt của Huyết Trích Tử cực kỳ lợi hại, tràn ngập bạo ngược.

"Mẹ, muội muội!"

Chợt, Dương Tiểu Thiên ánh mắt ngưng tụ, hần nhìn thấy từ sau biên mấy người thứ năm thân ảnh có chút quen thuộc, nhìn kỹ, không đang là mẹ của mình Tần Dao a!

Ngưng thần vừa nhìn, mẫu thân đã nhanh năm mươi tuổi, khoeo mắt đã có nếp nhăn nơi khoeo mắt, trên trán còn có nếp nhăn, nang sắc mặt tái nhợt, không có cái gì huyết sắc, trong mắt cũng đầy là lo lắng.

Trước kia, mẫu thân luôn là như vậy có tinh thần, thoát nhìn rất tuổi trẻ, bộ dạng thủy mị vẫn còn. Mà bây giờ, mẫu thân thoát nhìn là như vậy chán chường cùng tiêu tụy, cùng Dương Tiểu Thiên trước kia nhận thức hoàn toàn khác nhau.

Mẫu thân sau lưng, liền theo từng cái một từ so với đầu gối hơi cao tiểu cô nương, tiểu cánh tay nhỏ bé bị trảng kiện dây thừng siết ra máu ứ đọng, tiểu cô nương này chính là Dương Tiểu Thiên muội muội, Dương Hiểu Hiểu!

Nhất thời, Dương Tiểu Thiên giật thót một cái.

Hiểu Hiểu không khóc ồn ào, cắn cái miệng nhỏ nhắn, biểu tình kiên nghị, chỉ là trong mắt to lại ngậm lấy nước mắt.

Thấy được muội muội cùng mẫu thân cái dạng này, Dương Tiểu Thiên tâm đều tóm lại.

"Các ngươi đều phải chết!"

Dương Tiểu Thiên trong mắt đều là băng lãnh sát ý, thần sắc lạnh lùng Như Băng, tay phải hất một phen, đem 'Như Ý Phi Dao' gọi ra, hướng Hấp Huyết Quý tuần tra đội ả nấp qua.

... Điện thoại người sử dụng thỉnh xem đọc, càng có ưu thế chất đọc tự nghiệm thấy.

Chương 9: Nguyên khí bốn cảnh, năng lực bạo phát: Chấn động! (cầu cát chứa! Cầu đề cử!)

Dương Tiểu Thiên bước chân rất nhẹ, không có phát ra một chút xú thanh âm, hán khuôn mặt trầm tĩnh, mượn xung quanh vật che chắn vật, từng bước một, từ từ ả nấp mà đến, tiếp cận Hấp Huyết Quý tuần tra đội.

"Tự tìm chết gia hỏa!"

Dương Tiểu Thiên tầm mắt một mực không có rời đi này đội Hấp Huyết Quý tuần tra Binh, lúc này, nhóm người này trong có một người trung niên hán tử ồn ào thật sự là quá dữ tợn, chọc giận một người Hấp Huyết Quý, người Hấp Huyết Quý này lao đến, bóp nát trung niên hán tử một cái cánh tay.

"A... ! Các ngươi những cái này đáng giận súc sinh! !" Người kia trung niên hán tử kêu thảm thiết, lại như cũ chửi ả lên, ánh mắt âm tàn.

Mà lần này, là triệt để chọc giận người Hấp Huyết Quý này.

Tức giận Hấp Huyết Quý giờ lên chiều dài lợi trao tay phải, trực tiếp từ trên đỉnh đầu không đâm vào người kia hán tử đầu óc.

Những người còn lại mặc dù lòng có không đành lòng, cũng không dám nói câu nào, quay mặt đi.

CHÍU...U...U!!

Một đạo hắc sắc hào quang hiện lên phía chân trời, từ một chỗ vườn hoa đằng sau bay ra.

Dương Tiểu Thiên xuất thủ!

Hắn tiếp cận đại khái 10m phạm vi, ả thân tại một chỗ vườn hoa đằng sau, trong Đan Điền, luồng khí xoáy vận chuyển, một cỗ linh lực tuôn ra, rót vào Như Ý Phi Dao, Như Ý Phi Dao nhất thời liền từ tay của Dương Tiểu Thiên nội tâm lơ lửng.

Xoát!

Lóe ra ngăm đen sáng bóng Như Ý Phi Dao rời khỏi tay, giống như là một đạo đen nhánh hàn mạng mũi tên nhọn, xuyên qua, nhanh như thiểm điện, Hấp Huyết Quý hoàn toàn không thể phản ứng kịp.

Phốc!

Huyết quang hiện ra, Như Ý Phi Dao quả nhiên không hổ là như ý hai chữ, hoàn toàn dựa theo tâm ý của Dương Tiểu Thiên, trực tiếp đem người kia trái tim của Hấp Huyết Quý cho xuyên qua.

"A..."

Người Hấp Huyết Quý này phát ra một tiếng kêu thảm đầy thê lương, bùm lấy trái tim trên mặt đất lăn qua lăn lại, cũng không lâu lắm vậy mà như là bị hỏa đốt cũng như, hóa thành một hồi tro bụi.

Tại kia một đoàn tro bụi bên trong, có một đạo nguyên khí khí lưu lao ra, bị cách đó không xa Dương Tiểu Thiên hấp thu.

Trung niên hán tử ngạc nhiên nhìn nhìn một màn này, mọi người cũng kinh sợ ngây người, tuyệt đối không nghĩ tới sẽ phát sinh loại chuyện này, thật sự là quá ngoài dự đoán của mọi người.

"Ai?"

Lúc này, một người mới sinh cấp bốn Hấp Huyết Quý ánh mắt trầm xuống, mặt lộ vẻ sát cơ, vọt ra đội ngũ, hướng về bốn phía tìm hiểu, tìm kiếm lấy địch nhân.

Dương Tiểu Thiên giấu bí mật, làm bí mật, trong lúc nhất thời vậy mà không có bị phát hiện.

"Chết đi!"

Dương Tiểu Thiên một tiếng cười lạnh, sát ý tuôn động, tay phải hất một chiêu, phi tại giữa không trung Như Ý Phi Dao quay lại đầu, 'CHỈU...U...U!' một tiếng, hóa thành một đạo hắc quang, từ mới sinh cấp bốn sau lưng của Hấp Huyết Quỷ xuyên qua mà đi.

"Cẩn thận!"

Mới sinh cấp bốn Hấp Huyết Quỷ bên cạnh một gã khác Hấp Huyết Quỷ phát hiện khác thường, cao giọng nhắc nhở.

"Cái gì! ?" Mới sinh cấp bốn Hấp Huyết Quỷ xoay người nhìn lại, đồng tử co rút lại, chỉ thấy một đạo hắc quang xuyên qua mà đến, tốc độ quá nhanh, cự ly thân cận quá, hấn căn bản không có thời gian ứng đối.

PHỤT!

Như Ý Phi Dao không hề có ngoài ý muốn xuyên qua người này mới sinh cấp bốn trái tim của Hấp Huyết Quỷ, chấm dứt mất tánh mạng của nó. Một đoàn hỏa diễm thiêu đốt, thi thể hóa thành một đoàn tro bụi.

Một đạo nguyên khí khí lưu bay ra, dừng mảnh vào đến Dương Tiểu Thiên trong cơ thể, bị hấn hấp thu. Như Ý Phi Dao cũng phi trở lại tay của Dương Tiểu Thiên.

Mà lần này, Dương Tiểu Thiên rốt cục bị phát hiện rồi.

"Tìm được! Lên!"

Cấp tốc xoát. . .

Mấy tên Hấp Huyết Quỷ phát hiện Dương Tiểu Thiên chỗ ẩn thân, thần sắc phần nộ bạo ngược, đằng đằng sát khí lao đến, chỉ thấy những Hấp Huyết Quỷ này toàn thân bốc lên nồng đậm huyết quang, lấy máu tươi chi lực ngưng tụ ra lưỡi đao.

"Sát!"

Dương Tiểu Thiên lần nữa lấy Như Ý Phi Dao đối địch, đem linh lực rót vào trong đó, Như Ý Phi Dao lơ lửng, tại Dương Tiểu Thiên dưới sự khống chế, hóa thành một ngã rẽ khúc hắc tuyến phá không mà đi.

Phốc phốc phốc phốc. . .

Tại tất cả Hấp Huyết Quỷ cùng mọi người kinh ngạc trong ánh mắt, Như Ý Phi Dao xuyên thấu mấy tên trái tim của Hấp Huyết Quỷ, tới một lần xuyên thịt nướng.

Từng đoàn từng đoàn hỏa diễm thiêu đốt, hóa thành tro bụi.

Nguyên khí bị Dương Tiểu Thiên hấp thu, cường hóa lấy thân thể. Giết chết người này nhiều Hấp Huyết Quỷ, còn có lúc trước giết chết quái vật, Dương Tiểu Thiên cảm giác trong tay trái nguyên khí lại có dị động, sắp tiến hóa.

"Thật to gan a, cũng dám xông đến nơi đây, tất cả đều lên cho ta!"

Lúc này, mới sinh cấp năm Hấp Huyết Quỷ tuần tra đội trưởng kia màu đỏ sậm mặt đều là âm tàn thần sắc, hấn nổi giận gầm lên một tiếng, vung tay lên, còn thừa hơn mười danh Hấp Huyết Quỷ liền lao qua.

"Đến đây đi, các ngươi những cái này súc sinh, toàn bộ đều phải chết!" Dương Tiểu Thiên không biết sợ hãi, trong tay Như Ý Phi Dao lóe ra băng lãnh sáng bóng, đằng đằng sát khí.

Cấp tốc xoát. . .

Dương Tiểu Thiên một bên khống chế Như Ý Phi Dao đối địch, hắc quang lấp lánh, như từng đạo hắc sắc điện quang trên không trung ghé qua, đồng thời bước chân lướt ngang, không bị những Hấp Huyết Quỷ này cho vây công.

Những Hấp Huyết Quỷ này thực lực vô cùng mạnh mẽ, tốc độ phương diện lại càng là rất nhanh, lấy máu tươi chi lực ngưng tụ ra các thức binh khí cũng có rất mạnh lực phá hoại.

May mà, Dương Tiểu Thiên đã là nguyên khí tầng ba, thân thể tổ chất tuy so ra kém những Hấp Huyết Quỷ này, nhưng vận chuyển linh lực, lại có thể tăng cường thân thể tổ chất, kéo đoạn hai bên ở giữa chênh lệch.

Quan trọng nhất là, Như Ý Phi Dao thế nhưng là cửu phẩm Luyện Khí phù bảo, uy lực kinh người, chỉ tiếc Dương Tiểu Thiên linh lực không mạnh, chỉ là Luyện Khí tầng ba, chỉ có thể phát huy ra một nửa uy lực, bằng không mà nói, chính là mới sinh cửu cấp cũng có thể đánh lén giết chết.

Đối phó những Hấp Huyết Quỷ này tự nhiên không nói chơi.

Theo thời gian trôi qua, Dương Tiểu Thiên giống như là một cái linh hoạt cá chạch, tại Hấp Huyết Quỷ vây công dưới thành thạo, mà lần lượt từng Hấp Huyết Quỷ lại trốn không hết Dương Tiểu Thiên Như Ý Phi Dao, chết ở trong tay Dương Tiểu Thiên.

Đại lượng nguyên khí bị hấp thu, mà tay trái bên trong nguyên lực cũng càng ngày càng sục sôi.

Chỉ bất quá, sử dụng Như Ý Phi Dao cần tiêu hao số lượng lớn linh lực, theo thời gian trôi qua, Dương Tiểu Thiên trong đan điền linh lực càng khô kiệt, có thể hấp thu linh thạch bên trong linh khí khôi phục.

Mà cái này cần đại lượng tinh lực, sắc mặt của Dương Tiểu Thiên đã càng ngày càng tái nhợt.

Kinh ngạc, vạn phần kinh ngạc.

Mọi người tròn to mắt nhìn một màn này, nhìn nhìn kia như Ác Ma cũng như Hấp Huyết Quỷ, từng cái một chết ở trong tay Dương Tiểu Thiên.

Dưới cái nhìn của bọn họ, Hấp Huyết Quỷ là cường đại như vậy, căn bản chính là vô pháp chiến thắng.

Thế nhưng hiện tại, trọn vẹn hơn mười danh Hấp Huyết Quỷ vây công a, lại bị Dương Tiểu Thiên lần lượt giết chết, quá lợi hại, thật sự là quá lợi hại, quả thật chính là siêu nhân.

Hình ảnh như vậy, bọn họ cảm giác giống như là đang nằm mơ cũng như.

"Chậm trễ thời gian quá dài, động tĩnh lớn như vậy, nhất định sẽ đem khác Hấp Huyết Quỷ tuần tra đội cho đưa tới, thậm chí sẽ đem trong ngũ say Hấp Huyết Quỷ cho bùng tỉnh, đến lúc sau thì phiền toái." Dương Tiểu Thiên vừa hướng địch, một bên tự hỏi.

Ong . .

Lúc này, Dương Tiểu Thiên nỗ lực hấp thu trong tay hạ phẩm linh thạch bên trong linh khí, luyện hóa làm linh lực, vừa hướng địch.

Như Ý Phi Dao thật sự quá tiêu hao linh lực.

"A. . ."

Theo cuối cùng một người Hấp Huyết Quỷ bị Dương Tiểu Thiên giết chết, hắc gào to một tiếng, tay trái nguyên khí sục sôi, sương trắng hỗn loạn, không ngừng lan tràn lên phía trên, bao trùm lấy toàn bộ cánh tay trái, thậm chí bọc lại Dương Tiểu Thiên lồng ngực.

Một cỗ càng lực lượng cường đại ra đời.

Nguyên khí bốn cảnh!

"Người rốt cuộc là ai! ? Là vị diện kia chủng tộc sinh vật? Vì sao muốn cùng chúng ta Hấp Huyết Quỷ tộc đối đầu?" Thấy như vậy một màn, Hấp Huyết Quỷ tuần tra đội trưởng đều cảm nhận được sợ hãi.

"Ta là ai? Tự nhiên là người giết người!"

Dương Tiểu Thiên lần này không có sử dụng Như Ý Phi Dao, mà là rút ra bên hông Hắc Ám Trường Nhận, linh lực rót vào trong đó, 'CHÍU...U...U!' một tiếng, trên thân đao toát ra hắc sắc đao mang.

"Chết!"

Dương Tiểu Thiên đột nhiên vọt tới, vài bước bước ra, liền vọt tới Hấp Huyết Quỷ đội trưởng chính là trước mặt.

"Sát!"

Hấp Huyết Quỷ đội trưởng cũng bạo phát, nổi giận gầm lên một tiếng, màu đỏ tươi hào quang phun ra, chương không máu tươi chi lực, từ trong lòng bàn tay, một chuỗi tươi đẹp hồng sắc đại đao ngưng tụ xuất ra.

"Chết đi, huyết tể chém!"

Hồng sắc đại đao tuôn ra một mảnh tươi đẹp hồng quang, vung lên hạ xuống, chừng dài hai mét cường đại đao mang chém về phía Dương Tiểu Thiên.

"PHÁ...! Năng lực bạo phát, chấn động!"

Ong . .

Đột nhiên, Dương Tiểu Thiên cũng dùng ra một loại năng lực, hắc trong tay trái cùng trên lồng ngực sương trắng sôi trào, nguyên lực bạo động, trong tay hắc Hắc Ám Trường Nhận lấy một loại quái dị tần suất chấn động lên.

Bành!

Chấn động bên trong Hắc Âm Trường Nhận lực phá hoại trên phạm vi lớn tăng cường, một kích phá hết Hấp Huyết Quý đội trưởng chính là huyết tể chém

"Cái gì! !"

Hấp Huyết Quý đội trưởng cực kỳ hoảng sợ.

'CHÍU...U...U!'

Dương Tiểu Thiên tay phải vung lên, Như Ý Phi Dao phá không mà ra.

Dưới sự kinh hãi, Hấp Huyết Quý đội trưởng tránh né không kịp, không thể phản ứng kịp, bị Như Ý Phi Dao xuyên qua trái tim, hóa thành một đoàn tro bụi.

Điện thoại người sử dụng thỉnh xem đọc, càng có ưu thế chất đọc tự nghiệm thấy.

Chương 10: Không nghĩ tới người dĩ nhiên là loại người này! (câu cất chứa! Cầu đề cử!)

Giải quyết xong cuối cùng một đầu Hấp Huyết Quý đội trưởng, Dương Tiểu Thiên nhẹ nhàng thở ra, lúc này sắc mặt của hắn cũng có chút trắng bệch, chiến đấu mới vừa rồi, mặc dù là nghiền ép, lại cũng tiêu hao rất nhiều thể lực.

Trong đan điền linh lực lại càng là gần như khô kiệt, nếu như không phải là có hạ phẩm linh thạch, chỉ sợ đều chống đỡ không xuống.

"Tiểu Thiên, là Tiểu Thiên sao?" Tần Dao tỉ mỉ nhìn chăm chăm Dương Tiểu Thiên bóng lưng, cảm giác càng quen thuộc, chỉ là Dương Tiểu Thiên vừa mới đại phát thần uy bộ dáng, thật sự để cho nàng có chút khó có thể tin, vì vậy không xác định hỏi.

"Mẹ! Là ta! Thật xin lỗi, mẹ, ta đã tới chậm!" Đã nghe được tiếng gọi âm ỉ, Dương Tiểu Thiên nhanh chóng quay người, thấy được mẫu thân tiều tụy bộ dáng, trong lúc nhất thời lại là đau buồn từ tâm, hốc mắt có chút đỏ lên, thiếu chút nữa rơi lệ, rất nhanh cho mẫu thân nói lỏng buộc.

"Tiểu Thiên!" Mẫu thân khuôn mặt kinh hãi, nhìn từ trên xuống dưới Dương Tiểu Thiên, trong mắt đều là lo lắng, nhéo nhéo cánh tay của Dương Tiểu Thiên, khẩn trương mà nói: "Không có làm bị thương chỗ nào a?"

"Những ngày này phát sinh chuyện như vậy, một mình người trong trường học, ta lo lắng người chết bầm, không có việc gì là tốt rồi, thấy được người không có việc gì là tốt rồi."

"Mẹ! Không có chuyện gì đâu, những cái kia Hấp Huyết Quý còn không gây thương tổn con của người!"

Thấy được mẫu thân khẩn trương thần sắc, nghe được tràn đầy quan tâm thanh âm, Dương Tiểu Thiên nội tâm phảng phất có một cỗ dòng nước ấm đi qua, đỏ lên hốc mắt ẩm ướt.

Tần Dao là một gia đình cảm giác rất nặng người, lão ba vì zf công tác, có rất ít thời gian trở về, nàng một người lo liệu lấy nhà, chiếu cố toàn bộ nhà.

Dương Tiểu Thiên từ nội tâm liền một mực rất kính trọng mẹ của mình.

...

"Ca ca Tiểu Thiên, Hiểu Hiểu rất nhớ người!" Dương Hiểu Hiểu cũng nhận ra Dương Tiểu Thiên, hắc bạch phân minh trong mắt to tràn đầy vui sướng, đánh tới, ôm Dương Tiểu Thiên bắp chân, vui mừng hô.

"Ca ca cũng rất nhớ người đâu, Hiểu Hiểu!" Dương Tiểu Thiên vui vẻ đem Dương Hiểu Hiểu bế lên.

"Ca ca, những ngày này có thiệt nhiều hư hỏng như vậy người, đem ma ma cùng ta, còn có rất nhiều a di các thức thức đóng lại, Hiểu Hiểu rất sợ hãi." Dương Hiểu Hiểu một đôi bàn tay nhỏ bé ôm chặt lấy Dương Tiểu Thiên cái cổ, trẻ con ấu trong giọng nói mang theo thanh âm rung động.

"Không sao, có ca ca, liền không có việc gì." Dương Tiểu Thiên nhẹ nhàng vuốt ve Dương Hiểu Hiểu tóc, ôn nhu an ủi.

"Ừ, ca ca lợi hại nhất, vừa rồi Hiểu Hiểu đều thấy được nha." Dương Hiểu Hiểu rất là hưng phấn, hai cái tay nhỏ bé trên không trung không ngừng khua, trong miệng phát ra 'Ồ ồ' thanh âm, trong mắt to tràn đầy đối với Dương Tiểu Thiên sùng bái.

Không khỏi, Dương Tiểu Thiên liền nở nụ cười.

Cô cô cô...

Vừa khua vài cái, Dương Hiểu Hiểu bụng liền kêu rột rột, nhất thời khó khuôn mặt, nhìn nhìn Dương Tiểu Thiên nói: "Ca ca, Hiểu Hiểu đói bụng."

"Ăn trước khối Chocolate điền lấp bao tử, sau khi trở về cho người thêm chuẩn bị cho tốt ăn."

"Ừ." Thấy được mỹ vị Chocolate đồ ăn vặt, Dương Hiểu Hiểu kích động, con mắt lớn liền ngóat trở thành Nguyệt Nha Nhi.

Ăn chút gì, những ngày này đã trải qua nhiều chuyện như vậy, Dương Hiểu Hiểu vậy khốn tại trong lòng Dương Tiểu Thiên ngủ rồi.

...

Lúc này, Dương Tiểu Thiên cùng mẫu thân muội muội lúc nói chuyện, mọi người đã tự hành đem dây thừng cho cởi bỏ, nhao nhao vậy qua.

"Tiểu huynh đệ, cảm ơn người cứu mọi người chúng ta!"

"Đúng vậy a, tiểu huynh đệ, người chính là anh hùng a, quá lợi hại, những Hấp Huyết Quý đó vậy mà tại dưới tay người giống như là tiểu hài tử cũng như, thực ngu!"

...

Mọi người đều nghị luận.

Dương Tiểu Thiên cũng không để ý tới những người này, cứu bọn họ chỉ là Dương Tiểu Thiên nhân tiện mà thôi.

"Tiểu huynh đệ, người đã vậy còn quá lợi hại, giết những Hấp Huyết Quý đó cũng dễ như trở bàn tay, không bằng đem những cái kia bị bắt người đều cứu được a." Vừa lúc đó, một người bụng phệ trung niên mập mạp bỗng nhiên đề nghị.

"Đúng vậy, tiểu huynh đệ, van cầu người giúp đỡ chút a, nữ nhi của ta còn ở bên trong nha." Lúc này, một người đại khái hơn năm mươi tuổi nam tử cầu đạo.

"Còn có bạn gái của ta, bạn gái của ta cũng ở bên trong." Một vị thanh niên nam tử hô.

...

Nghe đến mấy cái này người, Dương Tiểu Thiên cũng là kinh ngạc, thật sự nghĩ không ra bọn họ tại sao lại có như vậy không thực tế ý nghĩ, quá khôi hài a.

Những người này thật đúng là ngây thơ, càng được một tác lại muốn tiến một thước, còn muốn để cho ta giúp đỡ các người đi cứu người, thực trêu chọc!

Thực coi ta là thành cứu khổ cứu nạn thánh nhân.

Nếu như ta có thánh nhân thực lực, thì cũng thôi, đáng tiếc ta không có, nếu thật là chạy vào đi cứu người, chỉ sợ liền mệnh đều không có.

Thật sự là buồn cười.

Bọn họ căn bản không có biết rõ ràng tình huống,

Dương Tiểu Thiên lý cũng không có lý bọn họ, cùng mẫu thân cùng với muội muội hơi hơi hàn huyên một chút, lên đường: "Mẹ, chúng ta không có thể ở nơi này ngồi quá lâu, lập tức khác Hấp Huyết Quý tuần tra đội ngũ liền đã tới rồi, hơn nữa nơi này động tĩnh lớn như vậy, rất có thể đã đánh thức trong ngũ say Hấp Huyết Quý."

"Đi!" Tần Dao cũng là một cái người hiểu chuyện, nàng biết tình cảnh hiện tại, gật đầu đáp lại.

"Đi!"

Dương Tiểu Thiên gật đầu, ôm ngủ rồi Dương Hiểu Hiểu, trên lưng mẹ, chuẩn bị rời đi.

"Tiểu huynh đệ, người không thể đi a!" Bụng phệ mập mạp lớn tiếng hô: "Người sao có thể thấy chết mà không cứu được."

"Đúng vậy a, người rõ ràng thực tại làm sao mạnh mẽ, có thể liền cứu người, lại thấy chết mà không cứu được, rất đáng hận! Không nghĩ tới người dĩ nhiên là loại người này!" Thanh niên nam tử về mặt phản nộ.

"Cứu cứu nữ nhi của ta a, cầu van người." Kia hơn năm mươi tuổi nam tử khóc hô khẩn cầu nói.

Nhưng mà, Dương Tiểu Thiên cũng không quay đầu lại, nhanh chóng rời đi, thân ảnh dần dần mờ hồ.

"Một đám ngu ngốc, các người liền lưu ở chỗ này chờ chết được rồi" trung niên hán tử mỉa mai cười cười, bụng lấy bị thương cánh tay, chặt chẽ đuổi theo.

Mọi người liếc nhau một cái, quay đầu lại mắt nhìn kia mấy building phòng, hồi tưởng lại Hấp Huyết Quý khủng bố, không khỏi nuốt nuốt nước miếng,

nội tâm cực sợ, không còn nghĩ cái gì cứu người.

"Chúng ta nhanh theo sau."

Mắt thấy đến Dương Tiểu Thiên thân ảnh đều nhanh không thấy, xa xa, đã đã nghe được Hấp Huyết Quỷ chạy tới thanh âm, bọn họ lúc này mới phản ứng lại, trên mặt đều là kinh khủng thần sắc.

Nhưng mà, đã quá muộn, khác hai mũi Hấp Huyết Quỷ tuần tra đội đã chạy đến.

Xoát!

"A!"

Hét thảm một tiếng.

Sương trắng, mấy mươi đạo bóng đen như ẩn như hiện, một đạo huyết quang bay tới, là một chi lấy máu tươi chi lực ngưng tụ mũi tên nhọn, trực tiếp giết chết một người trung niên phụ nữ.

"A! ! Hấp Huyết Quỷ đến rồi! Chạy mau! !!"

Còn chưa tới kịp chạy thoát người sợ loạn cả lên, khóc hô chạy thoát thân.

"Toàn bộ giết chết!"

Hấp Huyết Quỷ trong đội ngũ, truyền đến một tiếng trầm thấp thanh âm uy nghiêm.

XIU....XIU... CHÍU...U...U!.. .

Từng đạo máu tươi mũi tên nhọn phá không mà đến, như là như trời mưa rơi xuống.

Trong lúc nhất thời kêu thảm thiết liên tục, mùi máu tươi tràn ngập cả phiến không gian, cực kỳ gay mũi.

"Không! Không! Cứu cứu ta! Cứu cứu ta a!" Thanh niên nam tử toàn thân bị bắn ra một đồng trong suốt lỗ thủng, hắn nhìn qua Dương Tiểu Thiên rồi đi phương hướng, vươn tay, khẩn cầu, nhưng mà chỉ có thể thấy được Dương Tiểu Thiên thân ảnh tiêu thất tại trước mắt của mình.

Dần dần, thanh niên nam tử ánh mắt chuyển hóa thành oán độc, vừa định chửi bới, lại bị một chi máu tươi bắn thùng đầu, tròng lớn mắt, trong miệng phun huyết, triệt để chết đi.

"Chạy trốn a! !" Trung niên mập mạp kinh hoàng chạy trốn, lại bị từng nhánh máu tươi bắn trở thành tổ ong vò vẽ.

Chỉ là mấy giây mà thôi, người liền toàn bộ chết rồi.

"Ta ngược lại là muốn nhìn là ai dám tới nơi này cứu người! Tất cả đều đuổi theo cho ta!" Tại đây bây giờ Hấp Huyết Quỷ đội ngũ mặt sau cùng, có một cái hắc sắc hình sáu cạnh quan tài, trên rộng dưới chật vật, trầm thấp thanh âm uy nghiêm, chính là từ nơi này trong quan mộc truyền tới.

"Cần tuân phách Kha Á Lâm Đại Nhân mệnh lệnh!"

Đồng đạo Hấp Huyết Quỷ cung kính đáp lại, liền Truy Sát mà đi. Điện thoại người sử dụng thỉnh xem đọc, càng có ưu thế chất đọc tự nghiệm thấy.

Chương 11: Dựa vào, này choáng nha biết bay (cầu cất chứa! Cầu đề cử!)

"Phách Kha Á Lâm!"

Đột nhiên, một đạo tràn ngập từ tính lười biếng thanh âm vang lên.

Chuẩn bị truy kích Hấp Huyết Quỷ nhóm nhất thời liền ngừng lại, nhao nhao hướng thanh âm truyền đến phương hướng quỳ xuống lạy.

Thứ bảy building tầng thứ ba thang lầu trước cửa sổ, sương trắng lượn lờ trong đó, xuất hiện một đạo thon dài thân ảnh, này đạo thân ảnh phía sau lưng dựa tại trên vách tường, đáng dấp lười nhác, tóc dài màu đen nhẹ nhàng rủ xuống đến bên hông, mục quang hướng dưới lầu xem ra, rơi vào kia quan tài phía trên.

"Văn đặc biệt lớn người, ngài như thế nào thức tỉnh!" "Két." một tiếng, quan tài mở ra, từ bên trong đi ra một cái hình thể thân ảnh khôi ngô, ngẩng đầu lên nhìn lại, tay phải che ngực, tôn kính cúi chào.

"Phách Kha Á Lâm, tuần tra đội muốn thủ hộ nơi này an toàn, chức trách của bọn hắn người chẳng lẽ không biết sao? Nếu như phát sinh lần nữa ngoài ý muốn, đánh thức vị đại nhân kia, người cho dù chết cũng không cách nào chuộc tội!" Đạo kia đáng dấp lười nhác thon dài thân ảnh Lễ âm thanh nói.

Phách Kha Á Lâm trên mặt tái nhợt hiện ra một vẻ bối rối thần sắc, không khỏi cung kính gật đầu: "Hay là Eyth đại nhân mưu tính sâu xa, ta biết nên làm

như thế nào."

Xoát!

Vừa mới nói xong,

Phách Kha Á Lâm hai tay lôi kéo áo choàng giờ lên, trên người toát ra một tầng nhân nhật huyết quang, máu tươi chỉ lực tuôn động, áo choàng vì vù rung động, hần liền như là một cái to lớn hắc sắc Biên Bức từ trong quan mộc bay ra ngoài, hướng Dương Tiểu Thiên đảo tảo phương hướng đuổi theo.

"Tiếp tục tuần tra." Văn đặc biệt ngừng đầu, đạm mạc nhìn thoáng qua, lãnh đạm nói một câu, sau đó nhẹ nhàng rời đi, không có một tia tiếng động.

"Vâng, tôn quý văn đặc biệt lớn người!"

Nhất thời, đồng đảo Hấp Huyết Quý tuần tra Binh quý lay trên mặt đất, đợi đến văn đặc biệt rời đi, chúng mới tản ra.

...

Dương Tiểu Thiên tự nhiên đã nghe được đằng sau tiếng kêu thảm thiết, bất quá hần cũng không để ý tới, mà là toàn lực chạy trốn, trong lòng ôm Dương Hiểu Hiểu, đồng thời còn lưng mang Tàn Dao.

"Đại nhân, ngài chờ ta một chút a!" Sau lưng bỗng nhiên truyền đến một giọng nói.

Dương Tiểu Thiên quay đầu nhìn lại, nguyên lai là cánh tay bị Hấp Huyết Quý bóp nát trung niên hần tử, người này trung niên hần Tử Thể hình cường tráng, trên mặt còn mang theo tìm được đường sống trong chỗ chết vui sướng.

PHỤT!

Thế nhưng, sau một khắc, Dương Tiểu Thiên sắc mặt biến hóa, hần nhìn thấy một người Hấp Huyết Quý, giống như là một cái to lớn hắc sắc Biên Bức cũng như xa xa bay đến trung niên hần tử sau lưng.

Huyết quang hiện ra, người kia trung niên hần tử bị một đạo Huyết Quang Trảm trở thành hai đoạn, huyết dịch phun ra.

"Người trốn không thoát!" Người Hấp Huyết Quý kia rơi xuống đất, liền dẫm nát trung niên hần tử trên thi thể, một đôi màu đỏ tươi con mắt chăm chú nhìn chăm chăm Dương Tiểu Thiên.

Hai bên ở giữa cự ly đại khái chừng bốn mươi thước, đầy đủ Dương Tiểu Thiên thấy rõ ràng người Hấp Huyết Quý này bộ dáng.

Thân hình của hần rất khô ngô cao lớn, làn da là máu tái nhợt, khoe miệng hai bên một cặp bén nhọn răng nanh, đồng thời, hần còn có đầu đầy tươi đẹp hồng sắc tóc dài, mí mắt hẹp dài.

Người Hấp Huyết Quý này chính là Truy Sát mà đến Phách Kha Á Lâm.

Tham Tri Chi Mâu!

Dương Tiểu Thiên tâm niệm vừa động, nguyên lực chấn động, mu tay trái xuất sương trắng hiện lên, một cái tròn mắt xông ra, bắn ra một đạo quang, vừa vụn rơi ở trên người Phách Kha Á Lâm.

Nhất thời, một đạo tin tức đã hiện lên trong đầu.

...

"Mới sinh cấp sáu!" Dương Tiểu Thiên nội tâm hơi kinh sợ, nhất thời cảm giác có chút khó giải quyết.

Xoát!

Đột nhiên, Phách Kha Á Lâm trắng xám tay cầm lên áo choàng, liệt liệt rung động, lần nữa bay lên, như là to lớn hắc sắc Biên Bức cũng như Truy Sát mà đến.

"Bà mẹ nó, vậy mà biết bay! Ăn gian a!" Dương Tiểu Thiên trừng lớn mắt nắn một câu, hai lời chưa nói, quay người bỏ chạy, nhanh chân chạy như điên.

"Huyết chi cây roi."

Phách Kha Á Lâm khát máu cười cười, trên mặt tái nhợt hiện ra tàn nhẫn thần sắc, máu tươi chỉ lực tuôn động, từ Phách Kha Á Lâm tay phải trong lòng bàn tay, toát ra một cây có chứa gai ngược huyết cây roi, huyết roi như xà cũng như trên không trung vụn vẹo.

Ba!

Phách Kha Á Lâm tay phải chấn động, huyết roi 'Xoát' một chút chấn động lên, hóa thành một đạo huyết quang rút hướng Dương Tiểu Thiên.

Dương Tiểu Thiên tự nhiên đã nhận ra Phách Kha Á Lâm tiến công, huyết roi rút tới trong chớp mắt, hần liền phản ứng lại, chân phải ra sức chia xuống đất, ra sức phía bên trái biên nhảy tới, hiểm lại càng hiểm tránh được Phách Kha Á Lâm công kích.

Bành!

Huyết roi không có đánh trúng Dương Tiểu Thiên, lại đánh trúng vào một khối cao cỡ nửa người Đại Thạch đầu, tảng đá kia 'Oanh' một tiếng, liền bạo vỡ đi ra.

"WOW, uy lực mạnh như vậy, là đánh vào người trên người còn phải." Dương Tiểu Thiên nuốt nuốt nước miếng, lòng còn sợ hãi nghĩ, đồng thời lần nữa chạy trốn.

"Lần này bị nguoi trốn đi qua, lần sau nguoi nhất định phải chết." Phách Kha Á Lâm hừ lạnh một tiếng, lần nữa đuổi theo.

Xoát! Xoát! Xoát! ...

Dương Tiểu Thiên ở phía trước chạy như điên chạy trốn, Phách Kha Á Lâm ở phía sau chặt chẽ truy kích, không hề dứt đoạn lấy huyết roi rút kích mà đi, khắp Thiên Đò là từng đạo huyết quang.

Dương Tiểu Thiên chỉ có thể liều mạng né tránh, khó khăn tránh mở một lần lần công kích.

Đường xi năng đường bị Phách Kha Á Lâm huyết roi rút ra từng đạo khe nứt, thổ thạch bay tứ tung.

Giờ này khắc này Dương Tiểu Thiên, đan điền bên trong linh lực gần như khô kiệt, Như Ý Phi Dao căn bản sử dụng không đi ra, thể lực cũng tiêu hao quá nhiều.

Hơn nữa Phách Kha Á Lâm hay là mới sinh cấp sáu, mà hần chỉ là nguyên khí bốn cảnh, còn có Dương Tiểu Thiên không chỉ ôm Dương Hiểu Hiểu, còn đeo mẹ, lại còn Phách Kha Á Lâm lại phi, làm sao có thể chạy trốn.

Giữa hai người cự ly là càng ngày càng gần.

Rất nhanh, hai bên ở giữa cự ly đến 10m phạm vi.

Xoát!

Lại là một roi quét qua, nhanh như một đạo huyết sắc tia chớp, Dương Tiểu Thiên nhanh chóng né tránh, hướng bên phải chọt hiện.

Phốc!

Một vòi máu tươi bay ra, lần này, cự ly quá gần, Dương Tiểu Thiên vô pháp hoàn toàn tránh đi, bị huyết roi sát trúng tay trái cánh tay, huyết roi trên gai ngược tại hần trên cánh tay kéo ra một đạo máu chảy đầm đìa miệng vết thương.

"Tiểu Thiên! !" Thấy như vậy một màn, Tàn Dao nhất thời lo lắng, khẩn trương hỏi: "Không có sao chứ, Tiểu Thiên, nguoi không cần lo cho ta, mau dẫn lấy muối muối của nguoi trước chạy trốn a."

"Nguoi sau lưng ta căn bản chạy không nhanh, đến lúc sau, chúng ta nguoi một nhà liền đều chết tại đây."

"Không được!" Dương Tiểu Thiên thở hổn hển, ngực kịch liệt đập phồng, hần lúc này thể lực tiêu hao quá nhiều, sắc mặt trắng bệch, nhưng hai con nguoi bên trong lộ ra cực kỳ ánh mắt kiên nghị, "Mẹ, nguoi yên tâm đi, ta nhất định sẽ đem nguoi cùng muối muối đều an toàn cứu ra đi, chúng ta nguoi một nhà đều không có việc gì."

"Nguoi đang nói cái gì ngu ngốc lời đâu, nghe lời a!" Tàn Dao nổi giận nói.

"Mẹ, tin tưởng ta!" Dương Tiểu Thiên hô: "Nguoi đem muối muối ôm hảo."

Nói xong, Dương Tiểu Thiên liền đem vẫn còn ngủ say bên trong Dương Hiểu Hiểu giao cho mẹ trong tay.

"Tiểu Thiên, nguoi muốn làm gì a! ?" Tàn Dao ôm lấy Dương Hiểu Hiểu, Dương Hiểu Hiểu thật sự quá mệt nhọc, ngủ rất say sưa, hình cầu trên khuôn mặt nhỏ nhắn còn mang theo mỉm cười ngọt ngào, căn bản không biết lúc này nguy hiểm.

"Nếu như trốn không thoát, vậy cũng chỉ có thể liều chết đánh một trận! Có lẽ còn có một đường sinh cơ!" Dương Tiểu Thiên mục quang thâm trầm, thần sắc trịnh trọng mà nói.

"Tiểu Thiên, nguoi. . . ! !" Tàn Dao cả kinh.

Điện thoại nguoi sử dụng thỉnh xem đọc, càng có ưu thế chất đọc tự nghiệm thấy.

Chương 12: Thất bại (cầu cất chứa! Cầu đề cử!)

Thấy được Phách Kha Á Lâm đã càng ngày càng gần, Dương Tiểu Thiên dùng thủ thế ý bảo mẫu thân mang theo Dương Hiểu Hiểu trốn đến một bên địa phương an toàn. Tần Dao ôm Dương Hiểu Hiểu từ từ lui về phía sau, thần sắc cực kỳ khản trương.

Tần Dao biết, hiện tại đã không phải là tranh luận thời điểm, chỉ có thể tin tưởng Tiểu Thiên, tin tưởng con của mình.

Trừ đó ra, không còn phương pháp.

"A, xem ra ngươi đã biết trốn không thoát, chuẩn bị buông tha cho vùng vẫy sao?" Phách Kha Á Lâm đuổi theo, từ không trung chậm rãi rơi xuống, trắng xám như chết người trên mặt là mĩa mai cười.

"Buông tha cho giấy dựa?" Dương Tiểu Thiên bĩu môi, nói: "Ngươi là nói nói mớ sao?"

Ong. . .

Thân thể của Dương Tiểu Thiên chấn động, linh lực tại thể nội vận chuyển, Dương Tiểu Thiên khí thể chậm rãi tăng cường, lẳng lẽ, mặt tái nhợt cũng có một tia huyết sắc.

"Hả?" Cảm giác được Dương Tiểu Thiên biến hóa, Phách Kha Á Lâm kinh sợ ồ lên một tiếng.

Lạch cách!

Không biết tại cái gì, Dương Tiểu Thiên trong lòng bàn tay hạ phẩm linh thạch đã ảm đạm vô quang, trở thành một khối phế thạch, không có một tia linh khí, từ trên tay hắn rơi trên mặt đất.

Nguyên lai, tại chạy trốn trong khoảng thời gian này, Dương Tiểu Thiên cũng không có chỉ lo chạy trốn, mà là một bên chạy trốn, một bên rất nhanh hấp thu hạ phẩm linh thạch bên trong linh khí khôi phục linh lực.

Hiện tại, hắn trong đan điền linh lực đã hoàn toàn khôi phục lại, tuy thể lực có chút chống đỡ hết nổi, nhưng đủ để đánh một trận.

"Đến đây đi!" Dương Tiểu Thiên rút ra bên hông Hắc Ám Trường Nhận, linh lực vận chuyển, 'Phốc' một tiếng, hắc sắc trên thân đao liền toát ra lợi hại đao mang.

"Hảo!"

Ba!

Phách Kha Á Lâm chẳng muốn nói nhảm, tay phải run lên, huyết roi tựa như uốn lượn trường xà, đánh chết mà đến.

Đ...A...N...G...G!

Dương Tiểu Thiên ánh mắt ngưng tụ, cầm chặt Hắc Ám Trường Nhận, toàn lực vùng đánh mà đi, hình thành một mảnh hắc sắc đao quang, cùng Phách Kha Á Lâm huyết roi đụng cùng một chỗ, phát ra một tiếng vang dội.

'Bành' một tiếng, một cỗ lực lượng khổng lồ từ huyết roi bên trong vọt tới, sắc mặt của Dương Tiểu Thiên khẽ biến, miệng hở run lên, Hắc Ám Trường Nhận đều thiếu chút nữa rời khỏi tay, 'Đi từ từ cộ' tụt hậu vài bước, mỗi một bước đều trên mặt đất giẫm ra một cái dấu chân thật sâu.

Thấy như vậy một màn, Phách Kha Á Lâm sắc mặt mĩa mai thần sắc càng thêm nồng đậm, tay phải vùng lên, huyết roi xẹt qua một cái nửa vòng tròn, rút đánh về phía Dương Tiểu Thiên bên hông.

Dương Tiểu Thiên nhanh chóng làm ra ứng đối, hắn biết không có thể cùng đối phương liều mạng, lập tức té nhào xuống đất.

Phách Kha Á Lâm chợt tay phải dùng sức hướng phía dưới kéo một phát, nguyên bản huyết roi là quét ngang mà đến, liền tại nửa đường bên trong linh hoạt hướng phía dưới rút kích mà đi.

Mục tiêu chính là Dương Tiểu Thiên.

"Thảo!" Dương Tiểu Thiên kinh hãi, này huyết roi vậy mà có thể linh hoạt như vậy, hắn nhanh chóng hướng bên phải cuộn cuộn.

Bành!

Huyết roi oanh kích trên mặt đất, không có đánh trúng Dương Tiểu Thiên, mặt đất rạn nứt xuất một đường thật dài khe hẹp, đá vụn hướng bốn phía bay ra. Bay ra toái Thạch Dương Tiểu Thiên trốn không được nữa, rơi ở trên người hắn, nện ra một đồng nhỏ nhỏ miệng vết thương.

Nhất thời, Dương Tiểu Thiên toàn thân liền máu chảy đầm đìa một mảnh, thật là thê thảm.

Cách đó không xa ôm Dương Hiểu Hiểu mẹ thấy được Dương Tiểu Thiên hoàn toàn bị áp chế, bị đánh thảm như vậy, toàn thân đều là huyết, thật là đau

lòng, hận không thể đem những thống khổ này chuyển dời đến trên người mình mới tốt, nội tâm tràn ngập vô tận lo lắng.

Ầm ầm ầm!

Dương Tiểu Thiên lần nữa cùng Phách Kha Á Lâm giao chiến mấy mươi lần, hoàn toàn đang ở hạ phong, kia huyết roi quá linh hoạt, quá nhanh nhanh chóng, giống như là còn sống trường xà cũng như.

"Chấn động!"

Ong. . .

Dương Tiểu Thiên một đao vung xuống, cùng Phách Kha Á Lâm huyết roi va chạm nhau, hai cổ cường hãn lực lượng đụng vào nhau, nhất thời phát ra một tiếng vang thật lớn.

Răng rắc!

Dương Tiểu Thiên dưới chân mặt đất đều nứt ra.

Bành!

Cuối cùng, Dương Tiểu Thiên cuối cùng không địch lại Phách Kha Á Lâm, trong tay Hắc Âm Trường Nhận bị văng tung tóe, nhưng Phách Kha Á Lâm huyết roi cũng bị Dương Tiểu Thiên cho ném bay.

Huyết roi bị đánh bay, đây còn là hai bên giao thủ đến nay lần đầu tiên.

"Chết!" Trong cơn tức giận, Phách Kha Á Lâm cao giọng gào thét, toàn lực làm ăn chảy máu cây roi, đánh về phía Dương Tiểu Thiên đầu, phát ra bên nhọn tiếng xé gió.

"Như Ý Phi Dao!" Dương Tiểu Thiên một tiếng rít vang.

Hắn cũng không nghĩ tới mới sinh cấp sáu Hấp Huyết Quỷ đã vậy còn quá lợi hại, so với mới sinh cấp năm mạnh hơn không chỉ một lần, chính mình vậy mà hoàn toàn không phải là đối thủ, các phương diện đều bị áp chế.

Hắc Âm Trường Nhận cũng bị đánh bay, Dương Tiểu Thiên rút cục dùng ra đòn sát thủ.

Xoát!

Tay trái của Dương Tiểu Thiên trong lòng bàn tay toát ra bạch quang, Như Ý Phi Dao cứ thế xuất hiện, linh lực rót vào trong đó, 'Ong.ong' rung động, mỏng như cánh ve đen thui Hắc Dao thân lóe hàn quang.

CHÍU...U...U!!

Trong chớp mắt, Như Ý Phi Dao tựa như một đạo lợi hại hắc sắc lưu quang phá không mà đến, phá vỡ không khí trở ngại, nhanh như thiểm điện xuyên qua hướng trái tim của Phách Kha Á Lâm.

Thời gian phẳng phất tạm dừng.

Lần này, Phách Kha Á Lâm cảm giác được toàn thân lạnh buốt, một cổ tử vong khí tức đưa hắn bao phủ, đồng tử co rút lại, trái tim cũng phẳng phất đình chỉ cũng như.

Hắn ánh mắt nhạy cảm bắt được Như Ý Phi Dao.

Quá nhanh, thật sự là quá nhanh.

Hắn cảm thấy tử vong.

Không có khả năng để cho này chuỗi phi đao đánh trúng, bằng không nhất định sẽ chết, nhất định sẽ chết.

Trong nháy mắt, Phách Kha Á Lâm làm ra quyết định chính xác nhất, hắn sử dụng ra hãn cường đại nhất năng lực —— huyết chi cuồng vũ!

"Huyết chi cuồng vũ!"

Vù vù vù hô. . .

Phách Kha Á Lâm trong cơ thể máu tươi chi lực hoàn toàn bạo động, điên cuồng dũng mãnh vào đến huyết cây roi, thoáng cái, huyết cây roi điên cuồng chấn động, điên cuồng vận vẹo, điên cuồng vũ động.

Huyết cây roi cuồng múa, tại Phách Kha Á Lâm trước người cuồng vũ, tốc độ nhanh như thiểm điện, khắp Thiên Đô là từng đạo huyết cây roi, rậm rạp

chàng chặt.

Như Ý Phi Dao tiến vào một mảnh huyết cây roi chỉ ảnh bên trong.

Đ...A...N...G...G!

Một tiếng giòn vang, mọi việc đều thuận lợi Như Ý Phi Dao vô pháp phá tan huyết chi cuồng vũ, cứ như vậy bị huyết cây roi kích bay ra, xuyên qua cách đó không xa một cây đại thụ, cuối cùng cắm ở trên một tảng đá lớn.

"Này. . . Làm sao có thể!" Dương Tiểu Thiên chấn kinh rồi, nội tâm toát ra một cỗ hàn ý, toàn thân đều có chút lạnh cả người.

Đòn sát thủ đều đã thất bại a!

...

Lúc này, bên kia.

"Tiểu Thiên đâu, Tiểu Thiên tại sao không có cùng các người đồng thời trở về!" Dưới mặt đất bãi đỗ xe, Trương đại gia sớm sẽ ở cửa chờ gặp. Thế nhưng là, Trương đại gia thấy được La Đại Vinh một đoàn người trở về, lại duy chỉ có không nhìn thấy Dương Tiểu Thiên thân ảnh.

Tâm nguội lạnh một mảng lớn.

Đã nghe được Trương đại gia hỏi, La Đại Vinh đám người liếc nhau một cái, trong lúc nhất thời không biết trả lời như thế nào Trương đại gia lời mới tốt nữa.

"Các người nói vài lời a." Trương đại gia lần nữa lớn tiếng nói, trông thấy La Đại Vinh phản ứng của bọn hắn, nội tâm vẫn không khỏi được hiển hiện cảm giác không ổn, Tiểu Thiên khả năng đã xảy ra chuyện.

"Trương đại gia, Dương Tiểu Thiên hắn không có cùng chúng ta tại một khối." Hoàng Cảnh Tinh nói.

"Hắn không phải là cùng các người một khối ra ngoài đây sao, làm sao có thể không có cùng các người tại một khối?"

"Trương đại gia, ta cùng với người nói thẳng đi." Hoàng Cảnh Tinh thờ dài một hơi, "Tiểu Thiên hắn không nên tiến cư xá cứu mẹ của hắn cùng muội muội, khuyên như thế nào cũng không có dùng, người cũng biết, trong cư xá có nhiều như vậy Hấp Huyết Quý, hắn đoán chừng hiện tại đã..."

"Không có khả năng! !" Trương đại gia cực kỳ hoảng sợ, mở to hai mắt nhìn, sắc mặt 'Xoát' một chút bạch hạ xuống, cả người vô lực ngồi dưới đất.

"Hoàng Cảnh Tinh, Dương Tiểu Thiên không nhất định liền sẽ xảy ra chuyện, tại không có xác định lúc trước, không cho phép người nói càn!" La Đại Vinh quát mắng.

Điện thoại người sử dụng thỉnh xem đọc, càng có ưu thế chất đọc tự nghiệm thấy.

Chương 13: Cuối cùng đòn sát thủ! (câu cát chứa! Cầu đề cử!)

Dương Tiểu Thiên cắn răng, trong đầu điên cuồng vận chuyển, tự hỏi biện pháp, tay phải hắn một chiêu, trước đem Như Ý Phi Dao hoán đổi về đưa tới tay.

Mà lúc này, Phách Kha Á Lâm huyết chi cuồng vũ cũng ngừng lại, huyết cây roi như một mảnh ngư say huyết sắc trường xà, an tĩnh nằm trên mặt đất, lợi hại gai ngọc lóe hàn quang.

Phách Kha Á Lâm cũng là lòng còn sợ hãi, vừa mới thiếu một ít liên trùng trong tay của đối phương.

Hắn ánh mắt sắc bén nhìn chăm chăm Dương Tiểu Thiên trong tay kia mỏng như cánh ve hắc sắc Tiểu Dao, lạnh lùng quát: "Nhìn tới đây chính là người đòn sát thủ, đáng tiếc, vô dụng, ngay cả ta một cọng tóc gáy cũng không có làm bị thương."

Ba!

Vừa mới nói xong, Phách Kha Á Lâm lại lần nữa không chế huyết cây roi, tay phải run lên, lập tức một cỗ nhàn nhạt huyết khí dùng trên tay của hắn phun ra, huyết cây roi tựa như vật sống cũng như, uốn lượn mà đi, thẳng hướng Dương Tiểu Thiên.

Dương Tiểu Thiên nhanh chóng né tránh, tránh được một kích này. Sau đó nhanh chóng phóng tới bên phải, muốn đem văng tung tóe Hắc Ám Trường Nhận cầm về.

Phách Kha Á Lâm tự nhiên là nhìn ra ý đồ của Dương Tiểu Thiên, tay phải run lên, huyết roi chấn động, uốn lượn, như độc xà cũng như cần xé hướng Dương Tiểu Thiên.

Dương Tiểu Thiên bất đắc dĩ, chỉ có thể lần nữa né tránh, buông tha cho cầm lại Hắc Ám Trường Nhận.

Cấp tốc xoát. . .

Phách Kha Á Lâm lần lượt vũ động trường tiên, huyết roi từ các loại xảo trá góc độ đánh tới, chiến đấu hết sức hung hiểm.

Hắn đã mười phần rõ ràng Dương Tiểu Thiên uy lực của Như Ý Phi Dao, không dám cận thân, bởi vì cận thân, cự ly thân cận quá, chỉ sợ huyết chi cuồng vũ đều lan không ngừng.

"Vù vù..."

Dương Tiểu Thiên đại khẩu thở, sắc mặt tái nhợt, trên mặt bốc lên đồ mồ hôi, hiển nhiên là thể lực tiêu hao.

Cảm nhận được bản thân tình huống, Dương Tiểu Thiên ánh mắt hung ác, lấy ra Như Ý Phi Dao, rút vào linh lực.

"Như Ý Phi Dao."

Dương Tiểu Thiên nhìn đúng một cái so sánh cơ hội tốt, nhanh chóng phải giơ tay lên, 'CHỈU...U...U!' một tiếng, Như Ý Phi Dao lần nữa phá không mà đi, như một đạo hắc sắc hào quang xẹt qua phía chân trời.

"Đợi chính là ngươi một chiêu này!"

"Huyết chi cuồng vũ!" Phách Kha Á Lâm hét lớn một tiếng, ánh mắt ngưng tụ, huyết roi lại lần nữa điên cuồng vũ động, hình thành đầy trời bóng roi, bao phủ Như Ý Phi Dao, 'Ba' một tiếng, càng đem Như Ý Phi Dao lần nữa đánh bay.

"Không tốt!" Dương Tiểu Thiên cả kinh.

"Chết!"

Phách Kha Á Lâm nổi giận gầm lên một tiếng, tay trái của hắn đột nhiên giương lên, máu tươi chi lực bạo động, một cây che kín gai ngược huyết sắc trường tiên từ hân tay trái trong lòng bàn tay duỗi dài đi ra.

Ba!

Tay trái run lên, huyết roi phá không mà đi, phát ra bèn nhọn âm thanh rít gào.

Giờ này khắc này, Dương Tiểu Thiên trong tay cái gì vũ khí cũng không có, bị này roi đánh trúng, không chết cũng trọng thương. Hắn mở to hai mắt nhìn, nổi giận gầm lên một tiếng, ra sức hướng bên cạnh đánh tới.

Phốc!

"A. . .!"

Huyết quang hiện ra, Dương Tiểu Thiên kêu thảm thiết, khuôn mặt đau đều bóp méo, hắn đúng là vẫn còn chậm một bước, không thể trốn, này trước hết từ hung hăng quật tại sau lưng đeo mặt, sắc bén gai ngược từ trên người Dương Tiểu Thiên kéo ra một khối máu chảy đầm đìa huyết nhục.

Lực lượng cường đại, đem xương cốt của hắn đều nhanh cắt đứt.

Oanh!

Đồng thời, Dương Tiểu Thiên cũng bay ra ngoài, đụng vào trên một tảng đá lớn, 'Lạch cạch' một tiếng, roi trên mặt đất.

"Khục khục. . ." Dương Tiểu Thiên trong miệng ho ra máu, sắc mặt tái nhợt không có một chút xíu huyết sắc, hắn tựa hồ bị thương rất nặng, trên cơ bản không có phản kích sức mạnh.

Leo cũng không có có thể đứng lên.

Thế nhưng, Dương Tiểu Thiên tựa hồ cảm giác được cái gì, cúi đầu, hai con ngươi bên trong lộ ra một luồng không thể nhận ra tinh quang, khóe miệng hơi hơi giờ lên.

Tần Dao che miệng, im lặng rơi lệ, đau buồn từ tâm. Nhưng nàng biết, nàng không thể phát xuất bất kỳ thanh âm nào, không thể có bất kỳ hành vi.

Bởi vì, mặc kệ nàng làm cái gì đều không giúp được Dương Tiểu Thiên.

Nàng không có lực lượng.

Duy nhất có thể làm, chỉ có cầu nguyện.

"Hô..." Phách Kha Á Lâm phun ra một ngụm trọc khí, nội tâm nhẹ nhàng thở ra, cuối cùng là giải quyết xong, hắn cũng không có nghĩ đến cái này địch nhân có thể như vậy khó chơi, chiến đấu như vậy may mắn đau khổ.

Chiến đấu đến bây giờ, hấn nhiều lần phát động năng lực, thậm chí ngưng luyện xuất hai cây huyết cây roi, trong cơ thể hấn máu tươi chi lực đều nhanh tiêu hao hết.

Ba!

Trong tay trái huyết cây roi đã duy trì không ngừng, tiêu tán.

"Kết thúc!"

Phách Kha Á Lâm tay phải run lên, huyết cây roi xuyên qua hướng trái tim của Dương Tiểu Thiên.

"Không muốn a!"

Mắt thấy con trai mình sẽ bị giết chết, Tần Dao sao có thể lại ngốc ở, năng tốc độ cao nhất vọt tới, nhưng như cũ không kịp.

"Chính mình tự tìm chết, ta trước hết thành toàn ngươi." Phách Kha Á Lâm tay phải run lên, vốn thẳng hướng Dương Tiểu Thiên huyết roi vòng vo cái ngoặt, xuyên qua hướng mẫu thân của Dương Tiểu Thiên.

"Tiểu Kim!" Dương Tiểu Thiên đột nhiên lớn tiếng gào thét.

Rống...

Một tiếng to lớn mãnh thú tiếng gầm gừ như là như sấm vang lên.

Một đạo cự đại, khô ngô, kim quang long lánh bóng đen từ chỗ tối đột nhiên đánh giết hướng Phách Kha Á Lâm.

Rất cực, rất cực, ở nơi này nghìn cân treo sợi tóc thời điểm, Tiểu Kim tại Dương Tiểu Thiên ra mệnh lệnh, nhờ vào bốn phía cây cối, kiến trúc, cùng với nồng đậm sương trắng, ẩn núp đến Phách Kha Á Lâm 10m trong phạm vi.

"Cái gì! !!" Phách Kha Á Lâm cực kỳ hoảng sợ, đạo bóng đen này khí thế hung hung, tốc độ cực nhanh.

Phách Kha Á Lâm toàn bộ lực chú ý đều đặt ở trên người Dương Tiểu Thiên, căn bản không thể phát hiện Tiểu Kim tiếp cận, đợi đến Tiểu Kim khởi xướng đánh lên thời điểm, đã không kịp.

"Không! !!"

Phách Kha Á Lâm kêu to, nghĩ lấy huyết cây roi phòng ngự, lại phát hiện hoàn toàn không kịp.

"Đã như vậy, ta giết được ngươi." Phách Kha Á Lâm khuôn mặt tàn nhẫn, hấn vậy mà không để ý Tiểu Kim tiến công, toàn lực lấy huyết cây roi thẳng hướng mẫu thân của Dương Tiểu Thiên.

"Đừng hòng! Hòa Xà thuật!" Dương Tiểu Thiên hai tay nhanh chóng bóp ấn, điều động lực lượng trong cơ thể, một cỗ ngọn lửa nóng bỏng tụ tập, ngưng tụ ra một đầu rất sống động Hỏa Xà.

Oanh!

Hỏa Xà lao ra, cực nhanh cực nhanh, trực tiếp đâm vào Phách Kha Á Lâm huyết cây roi phía trên, 'Bành' một tiếng muốn nổ tung lên, đem huyết cây roi đánh bay ra ngoài, không thể đánh trúng mẹ.

"Hỏa nguyên tố! ?" Phách Kha Á Lâm mở to hai mắt nhìn.

Rống. . .

Tiểu Kim gào thét, đem Phách Kha Á Lâm té nhào xuống đất, há miệng cắn xé, đem tay phải của Phách Kha Á Lâm cánh tay cho kéo xuống.

"A. . ."

Phách Kha Á Lâm kêu thảm thiết, điên cuồng giãy dụa, chiều dài lợi hại móng vuốt tay trái từ trên người Tiểu Kim lột xuống một khối huyết nhục. Đau Tiểu Kim kêu thảm thiết.

"Tới a! Tới a!" Phách Kha Á Lâm thét lên liên tục, điên cuồng phản kháng.

Tiểu Kim đi theo Dương Tiểu Thiên mấy ngày nay, đã từ nguyên khí Tam Cảnh tiến hóa đến nguyên khí bốn cảnh, mà Phách Kha Á Lâm dù gì cũng là mới sinh cấp sáu Hấp Huyết Quý, cho dù tiêu hao quá nhiều, nhưng lực đã gây còn lớn hơn ngựa béo, Tiểu Kim thậm chí có chút áp chế không nổi.

Miệng phun kim nhận!

Mắt thấy Phách Kha Á Lâm liền phải chạy trốn, Tiểu Kim mở ra miệng lớn dính máu.

Nhất thời, một đạo kim sắc quang nhận xông Tiểu Kim miệng lớn dính máu trong vọt ra, trực tiếp đem Phách Kha Á Lâm chém ngang lưng trở thành hai đoạn, Phách Kha Á Lâm đau kêu thảm thiết liên tục, nhưng như cũ bất tử.

Trái tim không toái, bị thương lại lần nữa, Hấp Huyết Quỷ cũng sẽ không chết, lại còn có thể khôi phục.

Phách Kha Á Lâm bị chém ngang lưng trở thành hai đoạn, toàn thân đều là huyết, không qua bởi vậy, vừa vặn để cho hấn từ Tiểu Kim trói buộc bên trong tránh thoát xuất ra.

Bởi vì Tiểu Kim đè xuống nửa người dưới của Phách Kha Á Lâm.

Rầm rầm rầm . .

Chỉ thấy Phách Kha Á Lâm bị chém ngang lưng thành hai đoạn, chỉ còn lại nửa người trên hấn, dùng một tay chống đỡ đẩy, nhảy chạy trốn, đầy đất là huyết, lại còn tốc độ chân tâm không chậm.

Một màn này, nhìn Tiểu Kim trợn mắt há hốc mồm.

Điện thoại người sử dụng thỉnh xem đọc, càng có ưu thế chất đọc tự nghiệm thấy.

Chương 14: Phản hồi

Muốn chạy trốn? Nằm mơ! ! !

Xoát!

Dương Tiểu Thiên cười lạnh, phải tay khẽ vẩy, đem Như Ý Phi Dao hoán đổi về đưa tới tay, sau đó rút vào linh lực.

CHÍU...U...U!!

Như Ý Phi Dao phá không mà đi, kéo ra một đạo hắc sắc tuyến, 'PHỤT' một tiếng, xuyên qua trái tim của Phách Kha Á Lâm.

"A..." Phách Kha Á Lâm thê thảm gọi, thân thể bốc cháy lên hắc sắc hỏa diễm, đốt thành đầy trời bụi bặm, sau đó một đạo nguyên khí khí lưu lao ra.

Lao ra nguyên khí khí lưu chia làm hai cổ, một cổ ước chừng một phần tư, một cổ khác chiếm cứ ba phần tư, một phần tư nguyên khí khí lưu bị Tiểu Kim hấp thu, còn dư lại ba phần tư tất bị Dương Tiểu Thiên hấp thu.

Ong. .

Nguyên khí nhập vào cơ thể, tại Dương Tiểu Thiên trong cơ thể lưu chuyển, khôi phục hấn thể lực, những vết thương kia lấy mắt thường có thể thấy tốc độ khép lại.

Cũng không lâu lắm, Dương Tiểu Thiên liền khôi phục không sai biệt lắm.

Đồng thời, trên người Tiểu Kim miệng vết thương cũng trên cơ bản khép lại, không có cái gì trở ngại.

"Tiểu Kim!" Dương Tiểu Thiên la lên một tiếng.

Rống. .

Tiểu Kim vui sướng rít gào, chạy tới bên người Dương Tiểu Thiên.

"Vậy mới tốt chứ!" Dương Tiểu Thiên đưa tay sờ sờ Tiểu Kim đầu, sau đó trở mình nhảy lên.

"Mẹ, nhanh, mang theo muội muội đi lên." Dương Tiểu Thiên cười Tiểu Kim qua, đồng thời đối với mẫu thân hô.

"Hảo!" Tần Dao lấy lại tinh thần, thấy được địch nhân đã chết đi, Dương Tiểu Thiên cũng không có cái gì trở ngại bộ dáng, trong lòng Đại Thạch cuối cùng là hạ xuống.

Nàng ôm Dương Hiểu Hiểu, trở mình ngồi xuống trên người Tiểu Kim.

"Tiểu Kim, đi!" Dương Tiểu Thiên ra lệnh một tiếng, cười Tiểu Kim, rất nhanh chạy trốn, thân ảnh tiêu thất tại nòng đậm sương trắng bên trong.

...

"Hả? Cổ hơi thở này? Là Đức Ma Ni Áo đại nhân! Hấn làm sao có thể thức tỉnh?" Eyth trở lại phòng của hấn, mở ra cư trú quan tài, vừa định nằm tiến vào, chợt cảm nhận được một cỗ cực kỳ thâm thúy mà lại áp lực khí tức.

Nhất thời, Eyth liền từ trong quan mộc bò lên xuất ra, vọt ra khỏi phòng, đi tới thứ bảy building tầng cao nhất chính giữa gian phòng.

Kết..!

Chậm rãi, Eyth đẩy cửa phòng ra, bên trong là thâm trầm Hắc Ám, gần như không có một chút xú quang, hắc hơi chân lên, chậm rãi đi vào.

"Eyth, ngươi đã đến rồi." Gian phòng đen kịt một mảnh, gần như đưa tay không thấy được năm ngón, chỉ là thấp thoáng thấy được một cái đỏ tươi quan tài, quán quanh lấy nhân nhật huyết vụ, thật là quỷ dị.

"Đức Ma Ni Áo đại nhân, ngài như thế nào tỉnh?" Eyth quỳ trên mặt đất, thái độ vô cùng cung kính.

"A, Eyth, hậu duệ của ta Phách Kha Á Lâm chết đi, đầu nhập vào chân tổ ôm ấp hoài bão." Đức Ma Ni Áo thanh âm sâu thẳm như thâm trầm tiếng đàn, trống rỗng tịch liêu.

"Cái gì! ! ?" Eyth bỗng nhiên ngẩng đầu lên, kinh hãi cực kỳ, "Phách Kha Á Lâm vậy mà..."

"Ngươi đi đem Lạp Mạn Lệ tỉnh lại, nên phát phát động chiến tranh."

"Tỉnh lại Lạp Mạn Lệ đại nhân, này. . . Có thể 'Vị đại nhân kia' còn không có. . ."

"Đi thôi!"

"Vâng!"

...

Dương Tiểu Thiên cười Tiểu Kim, một đường hữu kinh vô hiểm, không có gặp được phiền toái gì, vì vậy nửa ngày không được liền vọt ra cư xá.

Ra cư xá, Dương Tiểu Thiên lần nữa để cho Tiểu Kim rời đi, để cho Tiểu Kim tại xung quanh đi dạo.

Bởi vì mang theo Tiểu Kim quay về dưới mặt đất bãi đỗ xe, rất có thể sẽ phát sinh phiền toái không cần thiết, hay là tránh khỏi tốt.

"Mẹ, chúng ta đi dưới mặt đất bãi đỗ xe, cái địa phương kia có người tụ tập." Dương Tiểu Thiên nói.

"Hảo, nghe Tiểu Thiên của ngươi." Tần Dao gật đầu.

"Mẹ, hay là ta ôm Hiểu Hiểu a." Dương Tiểu Thiên từ mẫu thân trong lòng ôm qua Dương Hiểu Hiểu, thấy được tiểu nha đầu này còn đang ngủ, nhất thời có chút im lặng.

Vừa rồi kịch liệt chiến đấu, vậy mà không có đem Dương Hiểu Hiểu bừng tỉnh, tiểu nha đầu này ngủ cũng quá quen thuộc.

"Đi!"

Dương Tiểu Thiên ở phía trước dẫn đường, hướng về dưới mặt đất bãi đỗ xe đi đến.

Dưới mặt đất bãi đỗ xe cự ly cư xá không xa, chỉ là vị trí tương đối bí mật, khó khăn bị phát hiện mà thôi.

Cho nên, cũng không lâu lắm, bọn họ cũng sắp đến chỗ mục đích.

...

Mà lúc này dưới mặt đất bãi đỗ xe bên trong.

"An ca, ngươi nói Dương Tiểu Thiên hội không có chuyện gì sao?" Thủ vệ một ngày, trên cơ bản không có chuyện gì, Hoàng Cảnh Tinh thật sự là hết sức nhàm chán, tựa ở bên tường nói.

Lưu An ngẩng đầu lên, nhìn Hoàng Cảnh Tinh liếc một cái, thản nhiên nói: "Ngươi chẳng lẽ quên Hấp Huyết Quỷ kinh khủng, làm sao có thể về đích."

Hoàng Cảnh Tinh trong mắt hiện lên một tia sợ hãi, nghĩ lại tới khi đó hình ảnh, thân thể đều đang run rẩy, thờ dài thanh âm, "Đúng vậy a, những quái vật kia quá đáng sợ."

Bang bang!

Bỗng nhiên, Hoàng Cảnh Tinh cùng Lưu An đang đang nói chuyện, lại vang lên tiếng đập cửa.

"Ai?" Hoàng Cảnh Tinh cùng Lưu An đồng thời quát hỏi.

"Là ta, Dương Tiểu Thiên a." Ngoài cửa, truyền đến một đạo thanh âm quen thuộc.

"Cái gì! !!"

Hoàng Cảnh Tinh cùng Lưu An bỗng nhiên xông, hai lời chưa nói liền mở ra trên cửa sắt lỗ nhỏ, hai người tranh nhau muốn thông qua lỗ nhỏ nhìn ra phía ngoài, lại bị Hoàng Cảnh Tinh vượt lên trước một bước.

"Dương Tiểu Thiên, thật sự là Dương Tiểu Thiên." Hoàng Cảnh Tinh nghẹn ngào hô.

Bịch!

Lưu An trực tiếp đem đại môn cho mở ra.

Ánh vào Lưu An cùng Hoàng Cảnh Tinh tầm mắt chính là Dương Tiểu Thiên kia thân ảnh quen thuộc, không chỉ như thế, trong ngực của hắn còn ôm một cái khả ái tiểu cô nương, bên cạnh là một vị chừng năm mươi tuổi phu nhân, cùng Dương Tiểu Thiên đều có vài phần tương tự.

Không cần nghĩ, đây nhất định là mẫu thân của Dương Tiểu Thiên cùng muội muội.

Thành công! Hắn vậy mà thành công! ! !

Khó có thể tin! Quá khó có thể tin! Điều này sao có thể a! ! !

Lưu An cùng Hoàng Cảnh Tinh nhìn nhìn Dương Tiểu Thiên, há to mồm, triệt để thất thần.

"Nói, các người ngăn tại này, ta thế nào tiến vào?" Dương Tiểu Thiên sờ lên cái mũi, nhún vai nói.

"A, đúng đúng." Lưu An cùng Hoàng Cảnh Tinh lúc này mới hoàn hồn, tránh ra một con đường.

"Bá mẫu hảo." Lưu An cùng Hoàng Cảnh Tinh hướng Tàn Dao nói một tiếng hảo, sau đó đối với Dương Tiểu Thiên nói: "Chúng ta còn muốn thủ vệ, sẽ không tiến ngươi trở về."

"Không có việc gì." Dương Tiểu Thiên gật đầu, liền rời đi.

Thấy được Dương Tiểu Thiên đã đi xa, Hoàng Cảnh Tinh nuốt nuốt nước miếng nói: "Nói An ca a, vừa rồi chúng ta còn nói qua Dương Tiểu Thiên về không được đâu, kết quả một giây sau, hắn liền xuất hiện, còn bị thân nhân cho cứu về rồi, này mặt đánh, quả thật ba ba vang a!"

"Được rồi, ít nói vài câu sẽ chết a!" Lưu An đen lấy khuôn mặt mắng.

"Gia gia, đại ca ca đâu này?" Bãi đỗ xe bên trong, Đường Đường chạy tới Trương đại gia nơi này tới, một đôi trắng nõn bàn tay nhỏ bé cầm lấy Trương đại gia ống tay áo, một đôi con mắt lớn sáng loáng, nhìn nhìn Trương đại gia hỏi.

"A. . ." Trương đại gia kinh ngạc một chút, từ ngời yên bên trong lấy lại tinh thần, nhìn nhìn Đường Đường khuôn mặt nhỏ nhắn, trong lúc nhất thời không biết trả lời như thế nào nằng.

"Đường Đường!" Lâm Nam Sơ bước nhanh tới, đem Đường Đường ôm vào trong ngực, trách cứ mà nói: "Không nên quấy rầy Trương Gia Gia, có nghe hay không."

"Thế nhưng là Đường Đường nghĩ đại ca ca nha, đại ca ca như thế nào còn chưa có trở lại nha." Đường Đường cong lên cái miệng nhỏ nhắn.

Lâm Nam Sơ hơi có vẻ trắng xám khuôn mặt sững sờ.

Trương đại gia chán chường ngồi dưới đất, thở dài một hơi. Đã qua cả đêm, Dương Tiểu Thiên lại vẫn chưa về, chỉ sợ thật sự lạnh ít dữ nhiều rồi.

"Trương đại gia, ta đã trở về." Đúng lúc này, một đạo thanh âm vang dội đột nhiên vang lên, truyền vào Trương đại gia trong lỗ tai.

Trương đại gia bỗng nhiên ngừng đầu, liền thấy được Dương Tiểu Thiên trong lòng ôm một cái tiểu cô nương, đi theo phía sau một cái chừng năm mươi tuổi phu nhân, đang về mặt nụ cười đi tới.

"Này. . . Này..." Trương đại gia dụi dụi con mắt, cảm giác mình là xuất hiện ảo giác.

"Đại ca ca, là đại ca ca trở về rồi." Đường Đường hưng phấn, từ trong lòng Lâm Nam Sơ nhảy ra ngoài, chạy chậm đến Dương Tiểu Thiên dưới chân, vui sướng hô.

"Đường Đường, đại ca ca không có trong đoạn thời gian này, có hay không có nghe lời a!" Dương Tiểu Thiên ôn nhu cười cười, sờ lên Đường Đường mềm mại tóc. Điện thoại người sử dụng thỉnh xem đọc, càng có ưu thế chất đọc tự nghiệm thấy.

Bạn đang đọc truyện *Tân Thế Nói Chuyện Phiếm Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Nói chuyện với nhau (cầu cất chứa! Cầu phiếu đề cử a!)

Trên người Dương Tiểu Thiên tràn đầy cùng Phách Kha Á Lâm đại chiến tàn lưu lại màu đỏ thẫm vết máu, quần áo cũng tổn hại nghiêm trọng, thoát nhìn hết sức chật vật.

Hắn cùng nhau đi tới, đưa tới mọi người chú ý, nhao nhao ghé mắt xem ra.

"Tần Dao, người như thế nào trốn ra được." Lớn mập mẹ về mặt kinh ngạc, lại nhìn một chút chật vật Dương Tiểu Thiên, nhất thời đã minh bạch hết thấy.

WOW!!, vậy mà có thể từ Hấp Huyết Quỷ trong tay cứu ra người đến, Dương Tiểu Thiên này cũng quá lợi hại, nếu muốn nghĩ biện pháp làm tốt quan hệ a.

"Béo thắm, người cũng ở đây nha." Đã nghe được thanh âm, Tần Dao quay đầu nhìn lại, liền nhận ra lớn mập mẹ.

"Đúng vậy a, đúng vậy a." Lớn mập mẹ rất nhanh gật đầu.

Triệu đại thẩm cũng đã đi tới, ba người nhất thời liền trao đổi lên.

Đồng thời càng ngày càng nhiều người tụ tập, hướng Tần Dao hỏi đến trong khu cư xá tình huống.

...

Đường Đường đối với Dương Tiểu Thiên rất thân nóng, mập mập trắng nõn bàn tay nhỏ bé ôm Dương Tiểu Thiên bắp chân, tuyệt không ghét bỏ tạng (bản).

"Đường Đường thật biết điều đây này." Đường Đường tiếng hừ lạnh trả lời.

Đồng thời, nàng nhìn thấy Dương Tiểu Thiên trong lòng Dương Hiểu Hiểu, hắc bạch phân minh đại mắt sáng rực lên, tò mò hô: "Đại ca ca, vị tiểu muội muội này là ai vậy?"

Dương Hiểu Hiểu năm nay ba tuổi, mà Đường Đường năm nay đã sáu tuổi, muốn lớn hơn Dương Hiểu Hiểu ba tuổi.

"Nàng gọi Dương Hiểu Hiểu, là muội muội của đại ca ca, cũng là Đường Đường muội muội a, người về sau muốn chiếu cố nàng, không thể để cho người khác khi dễ nàng, biết không?" Dương Tiểu Thiên mỉm cười nói.

"Ừ, ta nhất định sẽ chiếu cố tốt Hiểu Hiểu muội muội." Đường Đường nắm tay nhỏ nắm chặt, một bộ tiểu đại nhân bộ dáng nói. Đồng thời, kia một đôi đôi mắt to sáng ngời luôn là chớp chớp nhìn nhìn đang tại ngủ say Dương Hiểu Hiểu.

Lúc này, Trương đại gia lấy lại tinh thần, bước nhanh đi tới Dương Tiểu Thiên trước người, nhìn từ trên xuống dưới Dương Tiểu Thiên, quan tâm hỏi: "Hải tử, người không sao chứ, những thời giờ này, người cũng lo lắng chết ta, trở về là tốt rồi, trở về là tốt rồi a!"

"Trương đại gia, ta không sao, để cho người lo lắng." Dương Tiểu Thiên trả lời.

"Hảo, hảo." Trương đại gia vui vẻ gật đầu, đồng thời nhìn về phía Dương Tiểu Thiên sau lưng, hô: "Tần Dao a, người có một cái hảo nhi tử a, có thể từ những Hấp Huyết Quỷ đó trong tay đem các người cứu ra, lão già ta thật sự là tuyệt đối không nghĩ tới."

Mẫu thân của Dương Tiểu Thiên, Tần Dao cùng mọi người nói chuyện phiếm xong, nghe được Trương đại gia, đi ra, nói: "Đúng vậy a, Tiểu Thiên đứa nhỏ này ta thật không nghĩ tới hắn có thể tới cứu ta, ta khi đó chính là nghĩ Tiểu Thiên trong trường học không muốn gặp chuyện không may mới tốt, mỗi ngày cầu nguyện, về phần chính ta sẽ không nghĩ đến có thể còn sống."

"Tiểu Thiên đứa nhỏ này thật sự rất xuất sắc." Tất cả mọi người nhao nhao tán dương.

Tần Dao mặt mũi tràn đầy là cười, nội tâm cực kỳ vui vẻ.

"Được rồi, mọi người tất cả giải tán đi." Dương Tiểu Thiên phát tay, xua tán đi mọi người, sau đó nhún vai, rất không lời nói: "Mẹ a, nghĩ sự tình không

nên bị quan như vậy, con của người vẫn rất lợi hại."

"Còn có, cho dù không có ta, không phải là hay là lão ba nha."

"Dạ dạ." Tần Dao cười cười.

Lâm Nam Sơ đứng ở cách đó không xa, nhìn nhìn Dương Tiểu Thiên bọn họ tại nói chuyện phiếm, chân vừa bước ra một bước, lại thu trở về, hàm răng cắn cập môi đỏ mọng, muốn nói lại thôi.

Kỳ thật, Dương Tiểu Thiên không có trở về trong khoảng thời gian này, Lâm Nam Sơ cũng rất lo lắng.

"Các người vừa trở về, chưa ăn cơm a, bụng khẳng định đói bụng, ta đi cấp các người làm cho vài thứ ăn." Lâm Nam Sơ rốt cục lấy hết dũng khí nói một câu, nhưng sau đó xoay người liền đi mang hoạt.

"A, đúng đúng, Tiểu Thiên, người mau trở về nghỉ ngơi." Trương đại gia phản ứng kịp nói.

Dương Tiểu Thiên cảm giác mình quả thật rất mệt mỏi, gật gật đầu nói: "Hảo, ta đây liền đi ngủ một giấc."

Nói xong, Dương Tiểu Thiên liền ôm Hiểu Hiểu đi trong xe nhỏ, đem Hiểu Hiểu thả ở bên người, chính mình nhắm mắt nằm xuống, bình yên chìm vào giấc ngủ.

Đường Đường vẫn tương đối hiểu chuyện, biết Dương Tiểu Thiên cần nghỉ ngơi, không thể đi quấy rầy, vì vậy liền chạy trở về Lâm Nam Sơ bên cạnh hỗ trợ.

"Tần Dao, người muốn đi hay không nghỉ ngơi một chút?" Trương đại gia hỏi.

Tần Dao lắc đầu, cự tuyệt. Sau đó nhìn về phía đang tại bận việc Lâm Nam Sơ, mục quang khẽ động, cũng đi tới, nói: "Ta cũng tới giúp đỡ chút."

Lâm Nam Sơ kinh ngạc một chút, nhất thời nói: "Không cần, Tần tỷ, ta một người có thể ứng phó qua."

"Huống chi còn có Đường Đường giúp ta."

"Đứng nga, đứng nga, Đường Đường có thể lợi hại." Đường Đường cái đầu nhỏ điểm nhanh chóng.

"Đường Đường, muốn có lễ phép, mau gọi Tần a di." Lâm Nam Sơ nhanh chóng nói.

"Tần a di hảo." Đường Đường ngọt ngào nói, còn cúc cung đầu, tiểu bộ dáng thậm chí khả ái, làm cho người ta thích.

Tần Dao nhất thời liền nở nụ cười, sờ lên Đường Đường tóc, nói: "Thực nghe lời."

"Đường Đường, người đã như vậy nghe lời, a di liền ban thưởng người hôm nay không cần hỗ trợ, có thể chơi ah."

"Thật vậy chăng?" Đường Đường một đôi đại mắt sáng rực lên, thật là vui vẻ cùng hưng phấn.

Đường Đường dù nói thế nào cũng là sáu tuổi tiểu hài tử, nghe được không cần làm sự tình, có thể chơi đùa, đương nhiên vui vẻ.

Bất quá, nàng hay là vụng trộm nhìn một chút Lâm Nam Sơ.

Lâm Nam Sơ bất đắc dĩ cười cười, nói: "Được rồi, nhưng người không thể chạy xa."

"Ừ, cảm ơn Mummy." Đường Đường vui sướng nhảy dựng, sau đó vui vẻ chạy đi tới.

"Tần tỷ, người vừa trở về, khẳng định rất mệt a, người vẫn là tại bên cạnh nghỉ ngơi đi." Lâm Nam Sơ một bên làm việc, vừa nói.

"Vây cũng không thể để cho một mình người bận việc." Tần Dao đã thượng thủ, "Hơn nữa hai người cùng đi cũng có thể nhanh lên."

"Vây được rồi." Không lay chuyển được Tần Dao, Lâm Nam Sơ chỉ có thể gật gật đầu, đã đáp ứng.

"Đúng rồi, ta còn không biết nên người xưng hô như thế nào?" Tần Dao đột nhiên hỏi.

"Tần tỷ, người có thể gọi ta là Tiểu Lâm." Lâm Nam Sơ sững sờ dưới diễn giải, đồng thời cũng nói ra tên của mình.

"Lâm Nam Sơ, danh tự rất êm tai, có một loại đặc biệt ý vị." Tần Dao gật đầu, sau đó cười nói: "Nói, Tiểu Lâm a, người gọi ta là Tần tỷ, đều đem ta là trẻ tuổi."

"Ta xem Đường Đường bất quá mới sáu tuổi bộ dáng, người e rằng liền ba mươi tuổi cũng không có a, ta có thể lớn hơn người hơn hai mươi nha."

"Nào có, Tần tỷ vốn rất tuổi trẻ." Lâm Nam Sơ nói.

Tần Dao nghe xong, nhất thời liền ha ha cười không ngừng, mực quang lóe lên nói: "Ngươi đã đều gọi ta là Tần tỷ, kia ta liền là ngươi tỷ tỷ, đến lúc sau, nếu ta hôn đàn kia nhi tử dám khi dễ lời của ngươi, làm tỷ tỷ nhất định giúp ngươi trừng trị hắn."

"Không có, không có, Tiểu Thiên hẳn đối với mẹ con chúng ta rất tốt." Lâm Nam Sơ nhanh chóng đáp lại, "Nếu như không phải là lời của Tiểu Thiên, mẹ con chúng ta khả năng đã chết đói."

"A ah." Tần Dao cười gât đầu.

Lâm Nam Sơ phản ứng lại, tinh xảo trắng nõn khuôn mặt 'Xoát' một chút, liền đỏ lên, cúi đầu không nói câu nào, vội đầu làm việc.

...

Theo thời gian trôi qua, rất nhanh, đồ ăn liền làm cho được rồi, có Dương Tiểu Thiên mang đến đồ ăn, buổi tối đồ ăn cực kỳ phong phú.

Mùi thơm tràn ra bốn phía, người chung quanh cũng không khỏi được dùng sức hấp cái mũi, hận không thể thấy nhiều biết rộng truy cập cũng là hảo, thêm chấy nước miếng. Điện thoại người sử dụng thỉnh xem đọc, càng có ưu thế chất đọc tự nghiệm thấy.

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Nói Chuyện Phiếm Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Sốt cao không lùi (cầu cất chứa! Cầu đề cử!)

Lớn mập mẹ cùng Triệu đại thẩm mấy cái cũng không ở trông lại, nội tâm vượt qua nghĩ ăn chực.

Chỉ là tại tận thế, đồ ăn trên quý không phải nói cười, bọn họ cũng biết, ý nghĩ này cũng chỉ có thể là ý nghĩ, không có khả năng biến thành sự thật.

Dương Tiểu Thiên sờ dĩ có thể ăn tốt như vậy, kia đều chỉ dùng của mình mệnh đổi lấy.

Mà bọn họ đứng ở dưới mặt đất bãi đỗ xe, sợ chết không dám ra đi, có thể có ăn liền coi là không tệ.

Chẳng lẽ còn muốn cho Dương Tiểu Thiên dùng thức ăn ngon hảo com cung cấp nuôi dưỡng lấy không thành.

"Đường Đường, đi đem ngươi ca ca Tiểu Thiên đánh thức tới dùng com." Tần Dao đối với Đường Đường nói.

"Ah." Đường Đường khó khăn đem tầm mắt từ mỹ vị đồ ăn trên thu hồi, sau đó nện bước dài nhỏ bấp chần rất nhanh hướng xe con chạy tới.

"Ca ca Tiểu Thiên, ăn com đi." Đường Đường lớn tiếng hô.

Dương Tiểu Thiên tỉnh, mở mắt. Híp một hồi, cảm giác tinh thần tốt nhiều, cả người lại có sức sống.

"Tới." Dương Tiểu Thiên đáp lại, sau đó từ trong xe nhỏ đi ra.

Đường Đường lôi kéo Dương Tiểu Thiên đại thủ, vui sướng chạy, hết sức sốt ruột.

Tiểu gia hỏa này, thêm ăn, muốn ăn nhanh.

Lâm Nam Sơ cùng Tần Dao, đặc biệt tìm đến đại tám ván gỗ cùng cục gạch, biến thành đơn sơ cái bàn.

Sau đó tìm đến một ít rương gỗ làm ghế.

Bón rau một chén canh, sắc hương vị đều đủ, bốc lên từng trận nhiệt khí, thật là mê người.

Trong chén là khóa hạt bảo mẫn gạo com, đặc năng kích phát muốn ăn.

Dù sao, Dương Tiểu Thiên nhìn là ngón trò đại động, còn có hẳn có mấy món (ăn) không ăn, đã đói bụng phải chết.

Vì vậy, hẳn hai lời chưa nói, ngồi xuống, bưng lên bát com, cầm lấy chiếc đũa, quá nhanh cắn ăn.

Thấy được Dương Tiểu Thiên đã khai cắt, Đường Đường lập tức chính là cái thứ hai, sau đó Lâm Nam Sơ, Trương đại gia cũng cầm lên bát đĩa.

"Tiểu Thiên, Hiểu Hiểu đâu này?" Lúc này, Tần Dao đột nhiên hỏi.

"Còn đang ngủ nha." Dương Tiểu Thiên không ngẩng đầu, chỉ lo ăn.

"Ta đi xem một chút." Nói xong, Tần Dao liền đứng dậy rời đi, hướng xe con đi đến.

Chỉ là, cũng không lâu lắm, Dương Tiểu Thiên com cũng mới ăn vào một nửa, Lâm Nam Sơ cùng Trương đại gia lại càng là không ăn mấy ngụm, mẹ liền ôm Hiểu Hiểu, bồi rồi chạy tới.

"Hiểu Hiểu đây là thế nào?" Tần Dao trong lòng ôm Dương Hiểu Hiểu, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng một mảnh, như là đầy máu cũng như.

Mà Dương Hiểu Hiểu lại càng là hôn mê bất tỉnh, bất kể thế nào hô cũng vô dụng.

Trương đại gia rất nhanh đứng dậy, sau đó đưa tay thả trên trán Dương Hiểu Hiểu trong chốc lát, sắc mặt liền thay đổi, hoảng sợ nói: "Thật nóng, nhất định là phát sốt."

"Sốt cao!?" Mọi người kinh hô, nhao nhao sờ một chút Dương Hiểu Hiểu cái trán, phát hiện nhiệt độ vô cùng cao.

"Thật sự nóng rần lên!" Lâm Nam Sơ thu tay về.

"Vậy phải làm sao bây giờ?" Tần Dao có chút bối rối.

"Êm đẹp làm sao có thể phát sốt đâu này? Lúc trước cũng khỏe hảo." Dương Tiểu Thiên cau mày.

"Trước đừng muốn những thứ này, hay là chạy nhanh nghĩ biện pháp cho hài tử hạ nhiệt độ, nếu lại như vậy thiêu hạ xuống, có thể cực kỳ khủng khiếp." Trương đại gia nhắc nhở.

"Nhanh đi chuẩn bị mát khăn mặt." Dương Tiểu Thiên phản ứng lại, nhanh chóng mà nói.

"Ta đi." Lâm Nam Sơ quay người liền đi chuẩn bị mát khăn mặt.

Rất nhanh, Lâm Nam Sơ liền đem mát khăn mặt làm ra, dán trên trán Hiểu Hiểu.

Hiểu Hiểu nhiệt độ cơ thể thật sự là quá cao, khăn mặt không bao lâu muốn một lần nữa ướt nhẹp.

Quan trọng nhất là, tình huống căn bản không thấy tốt hơn.

Lần này, tất cả mọi người lo lắng gần chết.

Dương Tiểu Thiên lông mày thật sâu nhăn lại, trầm giọng nói: "Tiếp tục như vậy không phải là biện pháp, được lấy tới thuốc hạ sốt mới được."

"Có thể chúng ta căn bản không có thuốc hạ sốt, trừ phi đi tiệm thuốc trong tìm." Trương đại gia nói.

Dương Tiểu Thiên lắc đầu, nói: "Không được, đi tiệm thuốc tìm không chỉ nguy hiểm, hơn nữa quá lãng phí thời gian, trước tiên ta hỏi hỏi cái này bãi đồ xe có người hay không có thuốc hạ sốt, nếu như có, ta dùng đồ ăn cùng bọn họ đổi."

"Này có thể thử một chút." Trương đại gia gật gù đầu.

"Mọi người, thỉnh hỏi các người trong tay ai có thuốc hạ sốt loại dược phẩm, ta dùng đồ ăn cùng các người trao đổi."

Dương Tiểu Thiên nhảy lên một cỗ tương đối cao xe ngựa, thanh âm vang dội la lớn.

Xoát!

Tức thì, ánh mắt mọi người đều nhìn lại, nhìn chăm chú vào Dương Tiểu Thiên, không ai nói chuyện, một mảnh lặng im.

Tâm tình của Dương Tiểu Thiên không khỏi có chút thấp thòm, lần nữa lớn tiếng hỏi: "Các người ai có thuốc hạ sốt a? Ta có thể dùng mới lạ đồ ăn đổi!"

Ừng ục!

Mọi người vừa nghĩ tới những cái kia mỹ vị đồ ăn, đều nuốt nước miếng, đáng tiếc phần lớn đều lắc đầu.

Trong tay bọn họ cũng không có thuốc hạ sốt.

"Gặp quỷ rồi, chẳng lẽ lại thật muốn đi tiệm thuốc tìm? Có thể không kịp a!" Dương Tiểu Thiên sắc mặt tương đối khó coi.

Dương Tiểu Thiên biết, nếu như bãi đỗ xe thật không có người có thuốc hạ sốt, kia chỉ có thể chạy tiệm thuốc.

Thế nhưng Dương Hiểu Hiểu sốt cao nghiêm trọng như vậy, chỉ sợ chống đỡ không được chính mình đi tiệm thuốc trong đêm thuốc mang tới.

Theo thời gian trôi qua, hi vọng càng ngày càng mù mịt, đã không thể kéo dài được nữa, Dương Tiểu Thiên đều nhanh buông tha cho, chuẩn bị chạy tiệm thuốc.

May mà, lão thiên gia không có tuyệt tình như vậy, đại khái qua thêm vài phút đồng hồ, rốt cục có người nói chuyện.

"Ta chỗ này có thuốc hạ sốt." Trong đám người, một người mang theo đèn khung con mắt, tóc húi cua, tướng mạo cũng thường thường thanh niên nam tử đi ra, cũng nói.

"Hảo! Thật tốt quá!" Dương Tiểu Thiên vui mừng quá đỗi, tâm tình kích động, vọt tới thanh niên nam tử bên người.

Hai bên nhanh chóng hoàn thành giao dịch, Dương Tiểu Thiên từ thanh niên nam tử cầm trong tay đến thuốc hạ sốt.

Nhìn một chút trong sách hướng dẫn dùng được tề lượng, dùng chén giả bộ nửa chén nước ấm, liền cho Dương Hiểu Hiểu cho ăn... Tiến vào.

Tâm tình mọi người khẩn trương nhìn nhìn Dương Hiểu Hiểu, theo thời gian trôi qua, được hiệu khởi đầu phát huy tác dụng.

Có thể thấy được, Dương Hiểu Hiểu đỏ bừng khuôn mặt nhỏ nhắn chậm rãi khôi phục bình thường, hô hấp cũng trôi chảy, cái trán cũng không phải như vậy phồng tay.

"Thật tốt quá, thật tốt quá." Trên mặt của mọi người rốt cục lộ ra như trút được gánh nặng nụ cười.

Này đột nhiên chuyện đã xảy ra nhưng làm Dương Tiểu Thiên bọn họ làm cho sợ hãi.

"Hiểu Hiểu, Hiểu Hiểu." Tần Dao la lên, nhưng mà, Dương Hiểu Hiểu hô hấp trầm ổn, lại không có chút nào dấu hiệu thức tỉnh.

Lần này, mọi người không khỏi tâm thần trầm xuống.

Thấy như vậy một màn, Dương Tiểu Thiên đồng dạng là tâm thần trầm xuống, lòng mày thật sâu nhăn lại, khiến hẳn biết sự tình không có đơn giản như vậy.

"Tiểu Thiên, còn có Tần Dao, các người trước thoải mái, buông lỏng tinh thần, Hiểu Hiểu mặc dù không có tỉnh, nhưng sốt cao tốt xấu không chế được, tối thiểu nhất không có nguy hiểm tánh mạng." Trương đại gia cũng chỉ có thể như vậy an ủi.

Lâm Nam Sơ gật đầu, nói: "Đúng vậy a, Tần tỷ, Tiểu Thiên, Hiểu Hiểu đứa nhỏ này không có việc gì."

Mẫu thân của Dương Tiểu Thiên không nói gì thêm, cúi đầu, không biết nàng suy nghĩ cái gì.

"Ta biết." Dương Tiểu Thiên ngược lại là gật gật đầu, nói: "Trương đại gia, các người ăn cơm trước đi, chuyện Hiểu Hiểu ta sẽ nghĩ biện pháp."

"Ta hiện tại đâu còn có tâm tư ăn cơm." Trương đại gia nói.

Lâm Nam Sơ nói: "Ta cũng ăn không vô."

"Ca ca Tiểu Thiên, Hiểu Hiểu muội muội làm sao vậy?" Đường Đường cũng rất lo lắng hỏi, đồ ăn đều không tâm tư ăn, con mắt lớn tràn đầy lo lắng nhìn qua Dương Hiểu Hiểu.

"Không sao, Đường Đường nghe lời, nhanh đi ăn cơm đi." Dương Tiểu Thiên sờ dưới Đường Đường đầu nói.

"Ah." Đường Đường gật gật đầu.

...

Điện thoại người sử dụng thỉnh xem đọc, càng có ưu thế chất đọc tự nghiệm thấy.

Chương 17: Chuyển hóa (cầu cất chứa! Cầu đề cử!)

Lúc này, trên mặt đất dưới bãi đỗ xe trước cổng chính.

"La Đại Ca, người có thể tính trở về." Hoàng Cảnh Tinh rất nhanh đem thiết cửa mở ra, đồng thời thần sắc khoa trương nói: "Ta với người giảng, hôm nay phát sinh một kiện thiên lớn sự tình."

"Ha ha, Cảnh Tinh a, sự tình gì khoa trương như vậy? Có thể có thiên đại?" La Đại Vinh cười nói.

Một bên Ngô Quyền Hoa trên ghẹo nói: "Sẽ không lại là bị tiểu tử người phát hiện đại mỹ nữ a."

"Ha ha... Vậy cũng muốn anh em kết nghĩa nhóm cũng gọi lên a..." Mọi người cười ha ha.

"Đi đi đi, mò mẫm nói cái gì đó." Hoàng Cảnh Tinh trừng đối phương liếc một cái, sau đó nghiêm sắc mặt nói: "La Đại Ca, Dương Tiểu Thiên hẳn an toàn trở về, mà còn đem mẫu thân hẳn cùng muội muội đều cứu được xuất ra."

Mọi người tiếng cười nhất thời dừng lại.

La Đại Vinh bỗng nhiên ngừng đầu, đưa tay liền néo ở bờ vai Hoàng Cảnh Tinh, ánh mắt sắc bén nhìn chăm chăm hẳn chất vấn: "Đây là thật được! ?"

"Đương nhiên là thật sự, ta chẳng lẽ còn hội lừa người? Không tin, chính người vào xem." Hoàng Cảnh Tinh nói.

Vì vậy, La Đại Vinh nhanh chóng thả Hoàng Cảnh Tinh, bước nhanh hướng bãi đỗ xe bên trong chạy tới.

Mọi người liếc nhau một cái, cũng nhao nhao đi theo.

"Đại ca điều này cũng quá kích động, không tầm thường a, coi như là từ trong tay Hấp Huyết Quý cứu ra người, cũng không đến mức như vậy đi." Hà An Trung nói.

"Đừng nói trước nhiều như vậy, cùng qua đi xem một chút sẽ biết." Lưu An nói.

"Nói cũng đúng." Mọi người gật gù đầu.

...

Tham Tri Chi Mâu!

Dương Tiểu Thiên giơ lên tay trái, hơi nước trắng mịn mờ sương mù hiển hiện, sau đó một khóa như thủy tinh trong suốt, từ trên mu bàn tay trong sương mù khói trắng hiện ra.

Xoát!

Trong suốt trong bắn ra một đạo quang, theo ở trên người Dương Hiểu Hiểu, rất nhanh, một đạo tin tức đã hiện lên Dương Tiểu Thiên trong đầu.

...

"Này... Tại sao có thể như vậy! ?" Dương Tiểu Thiên mở to hai mắt nhìn, cao giọng kinh hô.

"Làm sao vậy a?" Tất cả mọi người nhìn về phía Dương Tiểu Thiên, khấn trương hỏi.

Dương Tiểu Thiên hít sâu một hơi, nỗ lực bình phục hảo tâm tình, thanh âm trầm thấp nói: "Hiểu Hiểu đang tại chuyển hóa thành Hấp Huyết Quý! !"

"A! ! ! " Mọi người kinh ngạc, nội tâm không khỏi hiện lên một tia sợ hãi, nhưng rất nhanh liền bóp tắt.

Kinh ngạc qua đi, mọi người chậm rãi lấy lại tinh thần, đều mục quang phức tạp nhìn chăm chú Hiểu Hiểu.

Trương đại gia cùng Lâm Nam Sơ thời điểm này cũng không biết nên nói cái gì cho tốt.

Trần an lời đến bên miệng cũng nói không ra.

"Ta biết, nhất định là một lần đó, nhất định là một lần đó." Tần Dao ôm Dương Hiểu Hiểu, bỗng nhiên ngừng đầu lên, thần thái bối rối.

"Mẹ, người đem lời nói rõ ràng, nói không chừng Hiểu Hiểu còn có cứu!" Dương Tiểu Thiên quát lớn.

"Hào! Hào!" Tần Dao trấn định lại, gạt đầu nói.

Rất nhanh, Tần Dao liền đem sự tình từ đầu chí cuối nói ra.

Dương Tiểu Thiên nghe sau khi xong, minh bạch, Dương Hiểu Hiểu tại bị bắt trong khoảng thời gian này, bị một người nữ Hấp Huyết Quỷ cắn.

Mẫu thân muốn ngăn cản, cũng vô ích, bị cắn qua, Hiểu Hiểu cũng không có xảy ra chuyện gì, nhất thời sẽ không quá để ý.

Hiện tại xem ra, Dương Hiểu Hiểu sở dĩ hội hướng Hấp Huyết Quỷ chuyển hóa, rất có thể liền căn nguyên nhân.

"Nghe mẫu thân theo như lời, khác Hấp Huyết Quỷ đối với người kia nữ Hấp Huyết Quỷ thái độ vô cùng cung kính, e rằng địa vị vô cùng cao. Địa vị nếu như cao như vậy, thực lực tất nhiên không kém." Dương Tiểu Thiên cúi đầu trầm tư: "Thế nhưng là ta dùng Tham Tri Chi Mâu, dò xét những cái kia mới sinh cấp sáu trở lên Hấp Huyết Quỷ tin tức, bọn họ bên trong cũng không có có thể đem người loại chuyển hóa thành Hấp Huyết Quỷ năng lực a."

"Đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Trong này khẳng định có ta không biết chuyện."

"Nhưng bất kể thế nào nói, muốn cứu Hiểu Hiểu, khẳng định phải đem người kia nữ Hấp Huyết Quỷ tìm đến." Dương Tiểu Thiên tự hỏi: "Chỉ là lấy ta thực lực bây giờ, không thể xông vào, muốn bàn bạc kỹ hơn."

"Đã có thể sợ Hiểu Hiểu chống đỡ không được đến lúc đó."

Nghĩ tới những thứ này, trong lúc nhất thời, Dương Tiểu Thiên sắc mặt khó coi cực kỳ.

"Mẹ, người chiếu cố tốt Hiểu Hiểu, ta tới nghĩ biện pháp, nhất định sẽ không để cho Hiểu Hiểu gặp chuyện không may." Dương Tiểu Thiên tận lực dùng nhẹ nhàng ngữ khí nói.

"Tiểu Thiên, người cũng không thể làm ầu a, Hiểu Hiểu cùng người đều là con của ta, hai người các người ai ta cũng không muốn gặp chuyện không may." Tần Dao cực kỳ lo lắng giảng.

Dương Tiểu Thiên gạt đầu, nói: "Ta minh bạch, mẹ, chuyện này ta sẽ nghĩ biện pháp tốt, sẽ không dùng sức mạnh."

"Tiểu Thiên, Tiểu Thiên!"

Đúng lúc này, La Đại Vinh mang theo một đám người đang hướng nơi này chạy đến.

"La Đại Ca, sao người lại tới đây?" Dương Tiểu Thiên quay người, kinh ngạc hỏi.

"Đương nhiên là qua tới thăm người." La Đại Vinh đã đi tới, vỗ vỗ bờ vai Dương Tiểu Thiên: "Không nghĩ tới a, người có thể làm xuất kinh người như vậy sự tình, thế nào, không bị thương tích gì a?"

"Đa tạ La Đại Ca quan tâm, ta không có chuyện gì." Dương Tiểu Thiên nói.

"Không có việc gì thuận tiện." La Đại Vinh gạt đầu, vừa nhìn về phía Tần Dao, thái độ rất tôn kính nói: "Ngài chính là mẫu thân của Tiểu Thiên, Tần tỷ a?"

"Ừ."

Bởi vì chuyện Hiểu Hiểu, Tần Dao trạng thái tinh thần cũng không tốt, nhưng nàng hay là mạnh mẽ nói tinh thần, gạt đầu đáp lại, giọng ép cười nói: "Đoạn này thời gian, đa tạ la đội trưởng đối với Tiểu Thiên đưa nhỡ này chiếu cố."

"Tần tỷ có thể nói đùa, Tiểu Thiên cũng mới tới mấy ngày mà thôi, kia nói trên cái gì chiếu cố." La Đại Vinh nhanh chóng khoát tay nói: "Hơn nữa Tiểu Thiên có thể lợi hại, kia còn cần ta chiếu cố, hần chiếu cố chúng ta còn không sai biệt lắm nha."

Một hồi nói chuyện với nhau qua đi, La Đại Vinh liền đem Dương Tiểu Thiên hô đi.

Dương Tiểu Thiên để cho Trương đại gia, Lâm Nam Sơ, Đường Đường còn có mẫu thân trước đi nghỉ ngơi, liền đi theo La Đại Vinh rời đi.

Đến địa phương, La Đại Vinh đem Hoàng Cảnh Tinh bọn họ đều rời đi, không lớn trong góc chỉ còn lại La Đại Vinh cùng Dương Tiểu Thiên hai người.

"Tiểu Thiên, ta lần này, kỳ thật là có chuyện tìm người." La Đại Vinh thật sâu hít và một hơi, sau đó khuôn mặt cực kỳ trịnh trọng mà nói.

Dương Tiểu Thiên hơi sững sờ, lập tức liền phản ứng lại, nói: "La Đại Ca, ta cũng đang khéo léo có việc muốn tìm người nha."

"Vậy thì tốt a, Tiểu Thiên, người nói đi, chỉ cần ta có thể giúp đỡ nhất định giúp." La Đại Vinh biểu tình khôi phục lại, vỗ ngực nói.

Dương Tiểu Thiên lại nói: "La Đại Ca, hay là người nói trước đi a."

"Vậy hào, đã như vậy, ta liền không khách khí, trước nói." La Đại Vinh nói.

Bịch!

Vừa mới nói xong,

Kết quả, La Đại Vinh trực tiếp quỳ xuống, đầu đại lực đập đầu trên đất, phát ra 'Đông' một tiếng.

"Tiểu Thiên, ta van cầu ngươi, cứu cứu nữ nhi của ta a!" La Đại Vinh hô, trong giọng nói tràn ngập thanh âm rung động, hiển lộ La Đại Vinh lúc này hoàn toàn không an tĩnh nội tâm.

Dương Tiểu Thiên là trùng lớn mắt, quả thực không nghĩ tới La Đại Vinh tìm hắn cần hội là chuyện này.

Thấy được La Đại Vinh như vậy khỏi ngờ, lại tràn ngập đã tâm một cái kiên cường hán tử, cứ như vậy quỳ ở trước mặt mình, tâm tình của Dương Tiểu Thiên cũng có chút không bình tĩnh.

...

Mà lúc này, tại bên kia, cảnh nam trong đại học cũng phát sinh một đại sự.

Bởi vì các loại nguyên nhân, Luru Minh Thất nhất hỏa nhân cùng khâu cảnh tín nhất hỏa nhân cực kỳ bất hòa.

Cuối cùng càng bởi vì đồ ăn sự tình, mâu thuẫn triệt để bạo phát, vì vậy, Luru Minh Thất trong cơn tức giận, lại muốn rời đi trường học.

"Họ Khâu tên hỗn đản kia, rất đáng hận, vậy mà hoàn toàn đem đồ ăn nắm giữ ở trong tay mình, ăn mảnh, hắn trước kia thế nhưng là phó hiệu trưởng a, sao có thể làm loại chuyện này." Chu Thiên Thần nắm chặt nắm tay, oán hận mà nói.

"Đúng đấy, quá ghê tởm."

"Thực muốn giết hắn!"

"Được rồi, đừng nói nữa, ta quyết định rời đi trường học, đi cư xá tìm huynh đệ của ta Tiểu Thiên, các ngươi ai nguyện ý đi liền theo ta một chỗ." Luru Minh Thất bỗng nhiên đứng lên, nói.

Mọi người nhao nhao sững sờ, nhìn nhìn Luru Minh Thất, trong lúc nhất thời liên trầm mặc.

Điện thoại người sử dụng thỉnh xem đọc, càng có ưu thế chất đọc tự nghiệm thấy.

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Nói Chuyện Phiếm Quân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 18: Quyết đoán (cầu cất chứa! Cầu đề cử!)

"Ta trước kia liền thử qua, thử qua, nhưng lại thiếu chút nữa ném mạng, bởi vì ta liền một người bình thường nhất Hấp Huyết Quỷ đều đánh không lại a!"

"Lòng ta đau nhức, phẫn nộ, thậm chí bị ai, vừa nghĩ tới nữ nhi của ta rất có thể đã bị Hấp Huyết Quỷ giết chết, mỗi lúc trời tối ta đều ngủ không yên."

"Cho nên, ta liền bắt đầu nghĩ đến xây dựng thế lực, tăng cường thế lực, cuối cùng có một ngày có thể giết những Hấp Huyết Quỷ đó."

"Nhưng rất nhanh, ta liền phát hiện, này quá chậm, quá chậm, đợi chúng ta cường đại lên, nữ nhi của ta chỉ sợ sớm đã lọt vào những Hấp Huyết Quỷ đó độc thủ."

"Thẳng đến có một ngày, ngươi xuất hiện..."

La Đại Vinh quỳ trên mặt đất, tâm tình kích động nói liên tiếp lời.

Dương Tiểu Thiên nhìn nhìn quỳ ở trước mặt mình La Đại Vinh, cúi người xuống: "La Đại Ca, mau dậy đi."

"Không, ta không thể, Tiểu Thiên, mặc kệ ngươi có đáp ứng hay không, nhưng ta La Đại Vinh không biết xấu hổ da nói ra yêu cầu như vậy, nên quỳ đem nói hết lời." La Đại Vinh tránh thoát tay của Dương Tiểu Thiên.

Dương Tiểu Thiên thờ dài một tiếng, nói: "La Đại Ca, ngươi đây là tội gì khổ như thế chứ?"

"Đây coi là được cái gì, chỉ cần ngươi có thể đáp ứng, cho dù đem mạng của ta lấy đi đều không có liên quan." La Đại Vinh nói.

Dương Tiểu Thiên tròn trĩnh mắt, nói: "Ta muốn mạng của ngươi có chym dùng a, ngươi hay là trước đem sự tình giải nghĩa sở rồi nói sau."

"Hảo!" La Đại Vinh gật đầu.

Dương Tiểu Thiên nghe xong được lời của La Đại Vinh, nói cái gì cũng không nói, tình cảnh lâm vào trầm tĩnh bên trong.

Tâm tình của La Đại Vinh thấp thòm, cực không bình tĩnh.

Mà lúc này, Dương Tiểu Thiên cũng đã minh bạch lúc trước hoang mang, La Đại Vinh đang là vì nghĩ cứu nữ nhi của mình, cho nên mới đem Hấp Huyết Quý tình huống động vào rõ ràng như vậy.

Dương Tiểu Thiên vốn có đối phó những Hấp Huyết Quý đó ý nghĩ, mà Dương Hiểu Hiểu tình huống càng không cho phép hấn trì hoãn quá lâu.

"La Đại Vinh đội cảnh sát thực lực tuy không phải là rất mạnh, nhưng có thể đề thăng, có bọn họ tại cũng có thể hấp dẫn một bộ phận Hấp Huyết Quý tầm mắt." Dương Tiểu Thiên tâm tư chuyển động, có quyết đoán.

"La Đại Ca, ta đáp ứng ngươi, đi cứu xuất con gái của ngươi." Dương Tiểu Thiên nói thẳng.

La Đại Vinh trong chớp mắt ngẩng đầu, đều là cuồng hi.

Dương Tiểu Thiên lại là nghiêm sắc mặt nói: "Bất quá, muốn cứu người cũng không có đơn giản như vậy, những cái kia cường đại Hấp Huyết Quý, coi như là ta cũng không phải là đối thủ."

"Hơn nữa ta nghĩ, bởi vì ta chuyển cứu người, sợ bọn họ hội càng thêm cảnh giới, cứu người càng khó."

"Cho nên, đội cảnh sát muốn cùng ta đi."

"Đương nhiên, lấy hiện tại đội cảnh sát thực lực, chỉ sợ đi cũng là muốn chết, bởi vậy tại trước khi đi muốn tăng thực lực lên."

"Tối thiểu nhất mỗi người thấp nhất đều muốn đạt tới nguyên khí Tam Cảnh trình độ mới được."

"Cho nên bắt đầu từ ngày mai, ta sẽ dẫn lấy đội cảnh sát ra ngoài, liệt sát quái vật, tăng thực lực lên."

"Ba ngày sau, liền xuất phát!"

"Hảo! Hết thấy tất cả nghe theo ngươi!" La Đại Vinh trịnh trọng gật đầu nói: "Tiểu Thiên, chỉ cần ngươi có thể cứu ra nữ nhi của ta, ta về sau nhất định sẽ máu chảy đầu rơi."

"Bây giờ nói những cái này cũng không có gì dùng." Dương Tiểu Thiên nhếch miệng nói: "Đội cảnh sát bên kia liền giao cho ngươi đi nói, ta đi về trước."

"Vâng!"

"Ngươi cũng dừng lại quý, này nếu như bị Hoàng Cảnh Tinh bọn họ thấy được sẽ không tốt." Dương Tiểu Thiên nói.

La Đại Vinh rất nhanh đứng lên, tâm tình tương đối kích động, sắc mặt hưng phấn, song quyền nắm thật chặt.

"Đúng rồi, con gái của ngươi gọi cái gì? Hình dạng thế nào a? Nếu cứu người thời điểm, bởi vì ta không nhận ra cho đã bỏ sót, vậy cũng liền Ô Long." Dương Tiểu Thiên bỗng nhiên nói.

"Đúng đúng đúng, ta thiếu chút nữa đem chuyện trọng yếu như vậy đem quên đi." La Đại Vinh từ trong lòng ngực lấy ra một cái hoài biểu, sau đó mở ra, đưa tới trước mặt Dương Tiểu Thiên.

"Nàng chính là ta nữ nhi, la "

Dương Tiểu Thiên định nhãn hướng kia ảnh chụp vừa nhìn, nhất thời liền kinh diễm: "Ta siết cái đi, thật xinh đẹp một cái hoa khôi cảnh sát a!"

Ồ...ô...ô...n...g..

Lúc này, Dương Tiểu Thiên điện thoại di động trong túi chợt chấn động, đem Dương Tiểu Thiên từ kinh diễm bên trong lôi trở lại thần.

"Điện thoại tại sao lại chấn động sao? Chẳng lẽ lại có thần tiên đổ lên bao?" Tay phải của Dương Tiểu Thiên tiến vào trong túi, cầm chặt điện thoại, nội tâm hết sức kinh ngạc.

...

Đi theo Luru Minh Thất người chạy ra không ít, tất cả đều là đệ tử, có chừng hai chừng trăm người.

Có thể người nhà của bọn hắn có rất nhiều cũng không phải cùng Dương Tiểu Thiên gia nhân ở cùng một cái cư xá.

Hơn nữa, bây giờ là tận thế, phía ngoài trường học khẳng định tràn ngập nguy hiểm, chạy ra đi sinh tử khó liệu a.

"Luru mập mạp, ngươi là đi tìm huynh đệ của mình, có thể chúng ta đây? Tận thế nguy hiểm như vậy, gây chuyện không tốt sẽ bỏ mệnh, chúng ta dựa vào cái gì đi theo ngươi, ngươi làm như vậy không phải là đem chúng ta hướng trong hồ lửa sao?" Tần quang vinh đứng lên, quái gở nói.

"Tần quang vinh, ngươi nói lời này là có ý gì?" Chu Thiên Thần lập tức đứng lên, cùng Tần quang vinh đối mặt, quát: "Nếu như không phải là lời của Dương Tiểu Thiên, chúng ta những người này chỉ sợ đều chết ở kia trong tay Thiết Thi."

"Có thể nói, Tiểu Thiên là mọi người chúng ta ân nhân cứu mạng!"

"Còn có, nếu không là Luru Minh Thất mang theo mọi người lao ra thi kỳ quái bấy bao vậy, chúng ta cũng e rằng mất mạng."

"Chu Thiên Thần ngươi nói những thứ này là không sai, thế nhưng cái đó và hiện tại thảo luận sự tình có quan hệ gì?" Tần quang vinh tức giận quát: "Ngươi đây là tại đánh cảm tình bài sao?"

"Ngươi..." Chu Thiên Thần khó thở.

"Các ngươi đây là đang làm gì đó? Đều bình tĩnh một chút!" Vương Viện Viện nhú mày khẽ kêu nói.

Wang Viện Viện dù gì cũng là lão sư, còn có năng lực thực lực không kém, vẫn có nhất định uy nghiêm.

Lúc này, Tôn Mưu đẩy con mắt, tỉnh táo nói: "Luru Minh Thất, ta biết ngươi lo lắng huynh đệ ngươi Dương Tiểu Thiên an toàn, nói thật, ta cũng rất lo lắng, thế nhưng bây giờ không phải là nghĩa khí nắm quyền thời điểm."

"Chúng ta nên biết, tận thế bên trong đồ ăn trân quý nhất, cho nên việc cấp bách chính là hắn là tìm đến một cái an toàn mà lại dễ dàng lấy tới đồ ăn điểm dừng chân."

"Ta nhớ được ở trường học phương Bắc cách đó không xa có một cái lương thực nhà kho, hơn nữa bên cạnh cũng không có thiếu cỡ lớn siêu thị, ta cho là nên đi vào trong đó mới đúng."

Nghe xong lời của Tôn Mưu, mọi người xôn xao một mảnh, nghị luận, nhao nhao cảm thấy Tôn Mưu nói không sai.

Luru Minh Thất ngẩng đầu lên, mập mạp trên mặt không có bất kỳ biểu tình, ánh mắt đậm đặc nhìn Tôn Mưu liếc một cái.

"Các ngươi đi thôi, ta liền không đi tham gia náo nhiệt." Luru Minh Thất đứng dậy, "Chúng ta liền từ nơi này tách ra a."

Nói xong, Luru Minh Thất dẫn theo hãn cự phủ, cũng không quay đầu lại rồi đi.

Thấy như vậy một màn, mọi người ngạc nhiên, không nghĩ tới Luru Minh Thất thái độ hội kiên quyết như vậy.

Đáng tiếc, bọn họ cũng không có khuyên giải cùng đuổi theo ý tứ.

"Thảo, mập mạp chết bầm chạy nhanh như vậy làm cái gì, chờ ta một chút." Đúng lúc này, Trương Nghĩa Trang dứt khoát đuổi theo.

Chu Thiên Thần nhìn tất cả mọi người liếc một cái, cũng cùng theo một lúc rồi đi.

Tâm tình của Vương Viện Viện mười phần xoắn xuýt, trên mặt đẹp biểu tình biến ảo bất định.

Chợt, trong lòng nàng hiện lên một cái bóng lưng biến mất, thoáng cái liền có quyết định.

"Các học sinh, các ngươi bảo trọng!" Vương Viện Viện nói một câu nói như vậy, vậy mà cũng đi theo.

Cứ như vậy, Luru Minh Thất, Trương Nghĩa Trang, Chu Thiên Thần, Vương Viện Viện, bốn người một chỗ rồi đi, vậy mà không ai nguyện ý đi theo.

Có thể thấy nhân tính lương bạc.

Tôn Mưu, Tần quang vinh, Ruben hơn kém lại mang theo trọn 200 người đội ngũ.

Nhìn nhìn bốn người dần dần bóng lưng biến mất, Tôn Mưu lại đẩy trên sống mũi kính mắt, trên tấm kính hiện lên vài đạo quang, trên mặt cái gì biểu tình cũng không có.

... Điện thoại người sử dụng thỉnh xem đọc, càng có ưu thế chất đọc tự nghiệm thấy.

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Nói Chuyện Phiếm Quân Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19: Tử Vi Đại Đế tiến bầy (câu cát chứa! Cầu đề cử!)

Răng rắc!

Rống...

Đúng lúc này, Dương Tiểu Thiên đã nghe được không gian vỡ vụn, quái vật rít gào thanh âm.

"Đại ca!" Hoàng Cảnh Tinh bọn họ lao đến.

"Nhanh, hành động." La Đại Vinh đột nhiên hoàn hồn, xông ra ngoài.

Đạp đạp đạp...

Đội cảnh sát hơn hai mươi người nhao nhao lấy ra binh khí, đi theo La Đại Vinh toàn bộ đi bắt đầu chuyển động.

Dương Tiểu Thiên tự nhiên không có khả năng ở một bên xem cuộc vui, liền đuổi theo.

Lần này khe nứt xuất hiện ở dưới trong bãi đỗ xe ương vị trí, không phải là lần trước loại kia góc hẻo lánh.

Sương mù dày đặc cuộn cuộn, kỳ quái ánh lay động, từ trong cái khe chui ra một đầu hình thể dữ tợn quái vật.

"Chạy a!"

"Chạy mau, rời xa khe nứt!"

...

Đối mặt như vậy có chuyện xảy ra, mọi người đã dần dần có phòng bị, hoặc là nói đã tập mãi thành thói quen.

Bởi vậy, Dương Tiểu Thiên liền thấy được tất cả mọi người ngay ngắn trật tự hướng bốn phía chạy đi.

Rất nhanh, liền dọn ra một cái lấy khe nứt làm trung tâm, đường kính phạm vi đến vài chục thước trống trải khu vực.

Vừa vặn, đội cảnh sát toàn bộ đến, đem khe nứt vây ở chính giữa.

Bành!

Rốt cục, trong cái khe quái vật lộ ra toàn cảnh, là một đầu có xe con lớn nhỏ, toàn thân che kín gai ngược, đen xì như mực, có lợi hại xúc tu, cùng loại với bộ cánh cứng quái vật.

Rầm rầm rầm..

Nhưng mà, lần này xuất hiện quái vật cũng không phải là một đầu, trong chớp mắt, tất cả giáp Trùng Quái vật chui ra.

Chùng mười đầu nhiều.

Dương Tiểu Thiên dùng Tham Tri Chi Mâu dò xét bộ cánh cứng tin tức, là mới sinh cấp một, có một đầu hình thể rất lớn là mới sinh cấp hai.

"Xem ra không cần ta xuất thủ." Dương Tiểu Thiên nghĩ thầm.

"Sát!"

La Đại Vinh vùng tay lên, rút ra bên hông song đao, xông về phía mới sinh cấp hai giáp Trùng Quái.

"Xong lên a!" Đội cảnh sát viên môn hành động.

Ầm ầm ầm...

Hai người đối phó một đầu bộ cánh cứng, ra sức chiến đấu, mùi máu tươi rất nhanh liền lan tràn xuất ra.

Cuối cùng, chiến đấu kết thúc, lấy đội cảnh sát thắng lợi rơi xuống màn che.

Bất quá, vẫn có người bị thương, đang là chuyện khó tránh khỏi, không chết người chính là vạn hạnh.

Mọi người hoan hô, chút nào không keo kiệt tán dương, đem đội cảnh sát khoa trương đều nhanh lên trời.

Chỉ là, mọi người không có phát hiện, khe nứt cũng không có bởi vì quái vật toàn bộ từ vong mà tiêu thất, ngược lại có mở rộng dấu hiệu.

Rống...

Đột nhiên, một tiếng khe nứt bên trong truyền đến một tiếng sấm sét chói tai.

Oanh!

Ngay sau đó, sương mù dày đặc cuộn cuộn, một đầu loại hình người dữ tợn quái vật từ trong cái khe lao ra.

Quái vật có chừng 2m cao, tứ chi trắng kiện phát đạt, che kín vậy màu đen, đầu gối đội các đốt ngón tay trường phòng có gai nhọn, mang một cái bộ cánh cứng đầu, một trương che kín răng nhọn bốn máu miệng rộng gần như đem trọn cái đầu óc chia làm hai nửa.

"Dĩ nhiên là mới sinh cấp bốn!" Dương Tiểu Thiên hơi hơi kinh ngạc, phải tay vừa lộn, nhanh chóng đem Như Ý Phi Dao gọi ra, cũng nhanh chóng rút vào linh lực.

Phốc phốc!

Quái vật lao ra trong chớp mắt, vậy mà liền giết một bảo vệ đội viên đầu.

Diễm lệ huyết dịch phun ra.

"Rắc, rắc..." Đây đầu loại hình người đem đầu người bỏ vào tràn đầy răng nhọn trong miệng rộng nhấm nuốt, ăn nồng nhiệt.

"Tiểu Dao! !" Một bảo vệ đội viên thống khổ la lên.

Đột nhiên xuất hiện kinh biến, bị hù những người bình thường kia đều nhanh đấy, đoạt mệnh chạy như điên.

Đội cảnh sát viên môn trong chớp mắt cảnh giác.

"Sát!"

La Đại Vinh điên cuồng gào thét, phát đến năng lực, có sương trắng hiện lên, hấn hình thể trực tiếp tăng cường, chống đỡ rách quần áo, tóc độ, lực lượng rõ ràng đề thăng.

Cầm trong tay hai thanh song đao, cùng loại hình người quái vật chiến đấu cùng một chỗ.

Hoàng Cảnh Tinh, Hà An Trung, Ngô Quyền Hoa, Lưu An bốn cái vội vàng đi hỗ trợ.

Mà còn lại đội cảnh sát thành viên không có thực lực, liền nhúng tay đều làm không được.

Thế nhưng, đây đầu loại hình người giáp Trùng Quái vật là mới sinh cấp bốn, so với tất cả mọi người mạnh hơn nhiều.

La Đại Vinh bọn họ căn bản không phải đối thủ, mới kiên trì đến Dương Tiểu Thiên vừa mới cho Như Ý Phi Dao rút vào hết linh lực, liền nhao nhao bị đánh bay ra ngoài.

Rống...

Chiến thắng đối thủ, loại hình người giáp Trùng Quái vật phát ra hưng phấn sấm sét chói tai gầm gừ.

Thấy được La Đại Vinh bọn họ đều chiến bại, lại bị loại hình người giáp Trùng Quái vật như vậy một rống, sắc mặt của mọi người trắng xám một mảnh, nội tâm tràn đầy sợ hãi.

Dương Tiểu Thiên lại là nhếch miệng cười cười, tay phải vung lên, 'CHÍU...U...U!' một tiếng, Như Ý Phi Dao hóa thành một đạo hắc sắc lưu quang phá không mà đi.

Lần này, tất cả mọi người nhìn thật thật, thấy được Dương Tiểu Thiên xuất thủ, thấy được phi đao bay ra, thấy được nho nhỏ phi đao trực tiếp xuyên qua loại hình người giáp Trùng Quái vật đầu.

Loại hình người giáp Trùng Quái vật tiếng gầm gừ lập tức im bật, dữ tợn thân hình cứng ngắc ở chỗ cũ.

Xoát!

Dương Tiểu Thiên phải tay khê vẩy, đem phi đao hoán đổi về trong tay.

Ong...

Nguyên khí khí lưu bay ra, bị Dương Tiểu Thiên hấp thu.

Bành!

Quái vật thi thể ngã xuống, đập xuống đất, phát ra tiếng vang.

Nhìn nhìn chết đi loại hình người giáp Trùng Quái vật, không có người nói chuyện, tĩnh thần kỳ.

Lại là một chiêu bị mất mạng.

Cùng lần trước Bộ Ngựa quái vật sự kiện giống như đúc.

Chỉ là lần trước bọn họ chỉ là thấp thoáng nhìn thấy cái gì, còn lần này là hoàn toàn thấy rõ ràng.

Dương Tiểu Thiên đi ra, xuất hiện ở tầm mắt mọi người trong.

Không có người nào là kẻ đàn, cũng không có ai là đồ đàn.

Giờ khắc này, tất cả mọi người đã minh bạch.

Mọi người xông vào một mảnh, cao giọng hoan hô, nhiệt tình vỗ tay, tìm được đường sống trong chỗ chết, là cực kỳ hưng phấn cùng vui vẻ, trắng trợn tán dương Dương Tiểu Thiên.

"Thì ra là người cứu được Đường Đường!" Lâm Nam Sơ nhìn qua Dương Tiểu Thiên thân ảnh, đã minh bạch hết thấy, mỹ lệ như hoa xinh đẹp khuôn mặt càng hồng nhuận lên.

...

"Lão đại, Lưu Minh Thất nhất hỏa nhân chạy." Cảnh nam đại học trường học trong cửa hàng, một người lão đầu trực chạy tới.

Khâu cảnh tín đứng ở ngoài hành lang mặt, lưng đeo hai tay, ngẩng đầu nhìn lên trời, khoan hãy nói, ngược lại là có như vậy một loại kiêu hùng ý vị.

"Chạy liền chạy a." Khâu cảnh tín rất bình thản mà nói.

Lão đầu trực nắm tay nắm chặt, tức giận nói: "Lão đại a, bọn họ chạy coi như xong, có thể là bọn họ tại chạy thời điểm, cuốn đi rất nhiều đồ ăn, còn tổn thương người của chúng ta."

"Còn có loại sự tình này!" Khâu cảnh tín bỗng nhiên quay người, sắc mặt có chút khó coi.

"Lão đại, con tức này ta có thể nuôi không trôi." Lão đầu trực cắn răng nói.

Khâu cảnh tín cau mày, mục quang lấp lánh, trong đầu suy tư, cuối cùng sắc mặt hẩn hung ác, nói: "Hảo, tổ chức hảo đội ngũ, chúng ta..."

"Không cần đi đuổi." Đúng lúc này, Trương Mộng Tuyết ra, nhàn nhạt nói câu.

"Trương Tiểu Thư, ngài như thế nào ra?" Khâu cảnh tín thái độ tương đối cung kính.

Trương Mộng Tuyết tinh xảo khuôn mặt mỹ lệ như vẽ, nổi bật thân thể mềm mại hoàn mỹ không tỳ vết.

Thấy được xinh đẹp như vậy hình ảnh, kia lão đầu trực không khỏi liếm liếm miệng, trong mắt hiện lên một luồng không thể xem xét âm quang.

Trương Mộng Tuyết ánh mắt lạnh lẽo, ngữ khí lạnh lùng nói: "Tiếp qua một đoạn thời gian, phụ thân của ta hẳn là muốn tới."

"A... !" Khâu cảnh tín cả kinh, lập tức trong nội tâm cuồng hỉ, nhưng vẫn là nhịn không được hỏi: "Trương Tiểu Thư, ngài là làm sao mà biết được?"

"Đây là của ta bí mật." Trương Mộng Tuyết đạm mạc nói, cây vôn không muốn quá nhiều giải thích.

"Dạ dạ." Khâu cảnh tín rất nhanh gạt đầu, nói: "Là ta đường đột."

"Trương Tiểu Thư ngài nghỉ ngơi thật tốt, ta sẽ không quấy rầy." Khâu cảnh tín mang theo lão đầu trực rời đi.

Trương Mộng Tuyết nhìn nhìn bên ngoài, một mảnh sương mù dày đặc sương mù, nàng đôi mắt đẹp bên trong hiện lên một tia tức giận thần sắc, hàm răng cắn chặt môi đỏ mọng nói: "Dương Tiểu Thiên, người vậy mà đi không từ giả, có ý tứ gì, ghét bỏ bản tiểu thư là một vương vãi sao?"

"Đợi ta lần sau gặp đến người, người nhất định phải đẹp mắt!" Trương Mộng Tuyết cắn răng nói.

...

Buổi tối, giải quyết xong quái vật sự kiện, Dương Tiểu Thiên tìm đến một cái bí ẩn góc hẻo lánh, hít sâu một hơi, mở ra điện thoại, tâm tình có chút thấp thóm điếm ra 'Thần tiên nói chuyện phiếm quần'.

Một mảnh dễ làm người khác chú ý tin tức cứ như vậy ánh vào Dương Tiểu Thiên tầm mắt.

Điện thoại người sử dụng thỉnh xem đọc, càng có ưu thế chất đọc tự nghiệm thấy.

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Nói Chuyện Phiếm Quần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Thần Tiên vượt mộng ngựa (cầu cất chứa! Cầu đề cử!)

Theo loại hình người giáp Trùng Quái vật chết đi, không ngừng mở rộng khe nứt rớt cục đang từ từ khép lại, triệt để biến mất.

Dương Tiểu Thiên cái tên này cũng đã hoàn toàn khắc vào trong đầu của bọn hắn, vĩnh viễn cũng không thể quên được.

Tất cả mọi người, đều hữu ý vô ý, từ sâu trong nội tâm, khởi đầu lấy Dương Tiểu Thiên cảm đầu.

Lúc này, Dương Tiểu Thiên tại đứng ở một cái không thấy được trong góc, dựa lưng vào tường, hai con mắt nhìn chăm chăm điện thoại.

Bây trong.

"Tử Vi Đại Đế a, đây chính là cái siêu cấp lớn lão, như lớn như vậy lão, đều sử điện, nếu như thêm bây, thế nào dạng đều phát mấy cái như dạng tiên li xì a." Dương Tiểu Thiên nội tâm như vậy suy đoán nghĩ, tâm tình càng ngày càng hưng phấn.

Muốn biết rõ, tử vi Đại Đế thế nhưng là tại Trung Quốc dân gian tín ngưỡng cùng với Thần Thoại hệ thống bên trong chiếm hữu trọng muốn địa vị, thuộc về Đạo giáo bốn điều khiển nhất, cũng liền vị cư Ngọc Hoàng dưới Thượng Đế mà thôi.

Full name vì "Bên trong thiên tử vi Bắc Cực Đại Đế", tử vi sao là nằm ở trời cao ở giữa nhất vĩnh viễn bất động, vị trí tối cao sao, cổ tôn quý nhất, là "Chúng tinh chi chủ, Vạn Tượng tông sư".

Tử vi Đại Đế quản lý thiên kinh địa vĩ, lấy tỉ lệ Phô Thiên tinh đầu, tiết chế quỷ thần cùng sấm sét.

Lớn như vậy lão phát ra tiền li xì, tuyệt đối xấu tác thiên a.

Cùng với Ngọc Hoàng Đại Đế phát cũng như, Dương Tiểu Thiên thế nhưng là cướp được tiên thuật.

Mà Dương Tiểu Thiên bây giờ là đặc biệt tường nhớ cướp được có thể trực tiếp tăng thực lực lên cái loại kia bảo vật tiền li xì, tốt nhất là linh đan diệu dược các loại.

Tử Vi Đại Đế tiến bây, loại này cấp bậc siêu cấp lớn lão, gần như đem bây bên trong các thần tiên đều nổ xuất ra.

Thoáng cái liền náo nhiệt.

Thiên du phó nguyên soái Chân Quân: Hoan nghênh Tử Vi Đại Đế tiến bây! !

Dực thánh bảo vệ đức Chân Quân: Nhiệt liệt hoan nghênh Từ Vi Đại Đế. vồ tay!

Linh ứng Hữu Thánh Chân Quân: Giống như trên! vung hoa.

...

Cái thứ nhất lập tức nhảy ra là vạn năm lặn xuống nước đảng Bắc Cực bốn thánh tam thánh đều xuất ra vuốt móng ngựa.

Ngay sau đó, Từ Vi Đại Đế một đám thủ hạ, vô số tinh quân xếp thành hàng hoan nghênh, từng cái một vuốt móng ngựa được kêu là một cái vang dội.

Nhìn Dương Tiểu Thiên đều mừng mừng lên.

Phía dưới vì lấy ra đoạn ngắn.

Nào đó nào đó tinh quân: Từ Vi Đại Đế đẹp trai nhất!

Nào đó nào đó 2 tinh quân: Từ Vi Đại Đế tối xấu!

Nào đó nào đó 3 tinh quân: Từ Vi Đại Đế tệ nhất thiên hạ xấu!

Nào đó nào đó 140 tinh quân: Từ Vi Đại Đế thiên hạ Đệ Nhất Tướng!

...

"Ta đi, đây là nghịch thiên, các ngươi thế nào bắt hòa thái dương vai sóng vai đâu này? Được rồi, các ngươi đã trên trời." Dương Tiểu Thiên không lời nhún vai.

Thế nhưng, vừa lúc đó, một cái không hài hòa thanh âm xuất hiện, kia liền là chúng ta lão Trư đồng chí.

Chỉ thấy Trư Bát Giới đồng chí phát như vậy một cái tin tức: Nguyên lai là Từ Vi Đại Đế tới, gây mũi!

Trư Bát Giới này thái độ hiển lộ rất chẳng thêm ngo tới a!

Dương Tiểu Thiên nghĩ lại mình bạch, bởi vì Từ Vi Đại Đế địa vị Bắc Cực bốn thánh, mà Thiên Bồng Nguyên Soái liền là một cái trong số đó, cũng chính là, trước kia Từ Vi Đại Đế là Trư Bát Giới người lãnh đạo trực tiếp.

Xem chừng, này lão Trư dĩ vãng tại dưới tay hắn không ít bị khinh bỉ, hiện tại trở thành Tịnh Đàn sứ giả, không tại Từ Vi Đại Đế thủ hạ lẫn lộn, tự nhiên không cấp cho trước thủ trưởng sắc mặt tốt.

Từ Vi Đại Đế: Chúng Vị Tiên nhà ngày gần đây vừa vắn a?

Từ Vi Đại Đế thái độ hiển lộ hòa ái dễ gần, đi lên liền hỏi mọi người khỏe không tốt.

Lại còn cũng không có muốn truy cứu lão Trư bất kính bộ dáng.

Thiên Lý Nhân: Tốt.

Thuận Phong Nhi: Hào cực kỳ khủng khiếp.

Điện Mẫu: Từ Vi Đại Đế hảo thân dân a, người ta rất thích a, sao sao đất. (ba cái khả ái mại manh biểu tình.)

Lôi công: Khục khục, lão bà, chú ý một chút hình tượng.

Điện Mẫu: Ủ, người ta yêu nhất hay là lão công á.

Nhị Lang Thần: Ta đi, thanh tú ân ái, cay con mắt.

...

Từ Vi Đại Đế: Chúng Vị Tiên nhà thật đúng là sinh động đầu, gần nhất mới nghe nói có như vậy một cái 'Thần tiên nói chuyện phiếm quần', thoát nhìn quả thật không tệ bộ dáng.

Thái Thượng Lão Quân: Ha ha, Từ Vi Đại Đế, đây là Hồng Quân lão sư, vì ứng đối 'Đệ tứ lượng kiếp' đặc biệt truyền đạt đệ tứ pháp chỉ, tất cả thần tiên đều muốn nhập bầy.

Từ Vi Đại Đế: Vẫn còn có loại sự tình này, bất quá nếu là Lão Quân nói, vậy khẳng định là thật.

...

Trừ Thái Thượng Lão Quân ra, còn có một ít địa vị tương đối cao Thần Tiên cùng với Tử Vi Đại Đế rành rỏi hàn huyền.

Ngọc Hoàng Đại Đế: Uy uy uy, các ngươi đều đừng hàn huyền, thiết là, không nhìn thấy chúng Vị Tiên khanh nhóm cũng chờ trông mòn con mắt, Tử Vi lão đế, nhanh chóng chấp choạng chuồn đồ lên bao.

Vương Mẫu Nương Nương: Là đâu, là đâu, muốn đồ lên bao! (một cái che miệng cười trộm biểu tình.)

Thái Bạch Kim Tinh: Ô ô ô... , hay là Ngọc đế mình bạch chúng ta tâm tư a!

Nấm tháp Thiên vương Lý Tinh: Cầu tiền li xì, Tử Vi Đại Đế đồ lên bao!

Na Tra: Cầu tiền li xì! (một trương nước mắt lưng tròng biểu tình.)

Kim tra: Cùng cầu.

Mộc tra: +1

Tử Đại Thiên Vương: Tử Vi Đại Đế phát cái tiền li xì chứ sao.

...

Có Ngọc Hoàng Đại Đế mở miệng trước, chúng thần tiên lập tức sinh động, các loại tư thế cầu tiền li xì, quả thật đủ loại.

"Ta liền biết!" Dương Tiểu Thiên trong nội tâm ha ha cười cười, lập tức đánh lên hoàn toàn tinh thần.

"Tiểu Thiên, ngươi tại sao lại ở chỗ này a? Làm cái gì đấy?"

Lâm Nam Sơ biết là Dương Tiểu Thiên cứu được Đường Đường, nội tâm một mực bình tĩnh không được.

Nàng suy tư thật lâu, rốt cục lấy hết dũng khí, chuẩn bị tìm Dương Tiểu Thiên nói lời cảm tạ.

Tìm thật lâu, mới phát hiện Dương Tiểu Thiên tại đứng ở trong khắp ngõ ngách, dường như là đang đùa điện thoại.

Vì vậy không khỏi giao trái tim bên trong hoang mang hỏi ra.

"Lâm Nam Sơ."

Dương Tiểu Thiên ngẩng đầu nhìn lên, hơi sững sờ, phản ứng kịp, mục quang lấp lánh mà nói: "Không có gì."

Bất quá, Dương Tiểu Thiên khéo mắt quét nhìn vẫn đang ngó chừng điện thoại.

Lúc này, Tử Vi Đại Đế đã chuẩn bị phát hồng bao.

"Ah." Lâm Nam Sơ nhìn ra Dương Tiểu Thiên không muốn quá nhiều đàm luận cái đề tài này, vì vậy nàng hít một hơi thật sâu, nói: "Ta kỳ thật là tới cảm ơn ngươi lần trước cứu được Đường Đường, ta không biết nên như thế nào cảm tạ ngươi, thế nhưng..."

"Không có gì, chẳng qua là tiện tay mà thôi mà thôi, ngươi không cần treo ở trong lòng, ngươi muốn là không có gì sự tình khác liền đi nghỉ trước đi." Dương Tiểu Thiên trực tiếp cắt đứt lời của Lâm Nam Sơ, hần hiện tại muốn cướp tiền li xì, vậy còn có tâm tư phản ứng Lâm Nam Sơ không phải.

"Ta. . . Ta..."

Lâm Nam Sơ thất thần nhìn qua Dương Tiểu Thiên, nhìn ra, Dương Tiểu Thiên vậy mà cũng không muốn phản ứng chính mình.

Lâm Nam Sơ cũng không biết mình là làm sao vậy, một đôi mắt đẹp liền ảm đạm xuống, cúi đầu, tinh xảo trắng nõn xinh đẹp mang trên mặt thất lạc biểu tình, nói: "Ta biết, vậy ngươi cũng sớm một chút nghỉ ngơi."

"Đi thôi đi thôi." Dương Tiểu Thiên hoàn toàn không có chú ý tới tâm tình của Lâm Nam Sơ biến hóa, phát tay như là đuổi người cũng như mà nói.

Rất nhanh, Lâm Nam Sơ liền rời đi, nhưng vẫn là không khỏi ba bước vừa quay đầu lại, chỉ tiếc, con mắt của Dương Tiểu Thiên sẽ không rời đi điện thoại.

Vì vậy, tâm tình của Lâm Nam Sơ liền càng thêm thất lạc, nội tâm ê ẩm, không dễ chịu.

Tử Vi Đại Đế: Ha ha, ngược lại là không nghĩ tới 'Thần tiên nói chuyện phiếm quần' còn có những công năng này, thật đúng là thần kỳ. Xem ra, tiền li xì là phát định rồi a!

Ngọc Hoàng Đại Đế: Được rồi, đừng nét mực, nhanh lên, gây mũi.

Tử Vi Đại Đế: (một trương mỉm cười biểu tình.) tốt lắm, tiền lì xì tới.

...

Bây trong trong chớp mắt an tĩnh, Dương Tiểu Thiên cũng đưa tay ra, chuẩn bị bày ra hơn hai mươi năm cánh tay Kỳ Lân uy lực. Điện thoại người sử dụng thỉnh xem đọc, càng có ưu thế chất đọc tự nghiệm thấy.

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Nói Chuyện Phiếm Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Tử Vi Đại Đế tiền lì xì (cầu cất chứa! Cầu đề cử!)

Thái Thượng Lão Quân: Tử Vi Đại Đế, người chuẩn bị lấy ra bảo bối gì? Lần trước bệ hạ thế nhưng là lấy ra không ít thứ tốt.

Vốn bày trong hết sức an tĩnh, sẽ chờ Tử Vi Đại Đế phát hồng bao, kết quả Thái Thượng Lão Quân hết lần này tới lần khác ở thời điểm này nhảy ra ngoài.

Ngọc Hoàng Đại Đế: Lão Quân, người có thể nói đùa a, trăm này cũng là vì cảm tạ chúng tiên khanh những năm nay đối với Thiên đình chỗ làm ra cống hiến.

Thái Bạch Kim Tinh: Bệ hạ anh minh.

Nấm tháp Thiên vương Lý Tinh: Ngọc đế bệ hạ chính là hùng hồn.

Thiên Lý Nhân: +1

Thuận Phong Nhĩ: +2

...

Lập tức, nhảy ra một đám Thần Tiên.

Tử Vi Đại Đế: Khục khục, Ngọc đế lão ca địa vị tam giới, uy phong lẫm lẫm, tự nhiên bảo bối vô số, lão đệ khẳng định không so được. Bất quá lão đệ tu hành nhiều năm, ngược lại là góp nhặt một ít bảo vật. Được rồi, nói nhảm không nói nhiều, ta chuẩn bị một chút, liền phát hồng bao.

Lôi công: Trong chờ mong..

Điện Mẫu: Nhất định là bao lớn, ta nhất định phải cướp được.

Nhị Lang Thần: Bàn chân quân tốc độ tay há là các người có thể so sánh.

Na Tra: Đó là đương nhiên, độc thân vạn vạn năm cánh tay Kỳ Lân nha. gây mũi!

...

"Thực nét mực a! Bất quá tiền lì xì cuối cùng muốn đến rồi!"

Dương Tiểu Thiên hít một hơi thật sâu, trong nội tâm đè nén không được kích động.

Lúc trước, hắn đã đoạt lấy không ít lần hồng bao, bất quá lần này tới làm hắn kích động.

Bởi vì, tiền lì xì quan hệ đến kế tiếp tiến công Hấp Huyết Quỷ cái này chuyện lớn.

Còn có, này dù sao cũng là Tử Vi Đại Đế tiền lì xì.

Bất kể như thế nào, hắn đều muốn cướp đến tay!

Ong... Ong...

Sau một khắc, tay của Dương Tiểu Thiên cơ liên chấn bắt đầu chuyển động, trên màn hình điện thoại di động hồng quang lóe lên, một cái tiền li xì liền nhảy ra ngoài.

Đoạt!

Nói thì chậm, diễn ra thì nhanh, Dương Tiểu Thiên ngón tay bắn ra, như thiểm điện hướng trên màn hình một chút.

Nhìn qua trên màn hình nhắc nhở tin tức, Dương Tiểu Thiên tâm đều nguội lạnh một nửa.

Cùng những cái này các thần tiên keng tiền li xì, quả thực là tìm tai vạ, tốc độ tay quá nhanh.

Quả nhiên, Hạnh Vận Nữ Thần sẽ không vĩnh viễn chiếu cố hắn.

Dương Tiểu Thiên thở dài thanh âm, ắn mớ bị đoạt hết tiền li xì vừa nhìn.

Từ Vi Đại Đế tổng cộng phát năm mươi phần tiền li xì, bao hàm các loại không rõ cảm giác lệ kỳ trân dị bảo, thấy Dương Tiểu Thiên nước miếng đều nhanh chảy ra.

Trong đó có tăng thực lực lên đan dược, Dương Tiểu Thiên ngang đầu rên rỉ.

Vì cái gì không có cướp được a!

Trư Bát Giới: Từ Vi Đại Đế vậy mà phát năm mươi cái tiền li xì, lão Trư ta cũng không có cướp được.

Thường Nga: Ta cũng không có cướp được, ô ô ô... (ba cái roi lệ biểu tình.)

Điện Mẫu: Hi hi, ta cướp được, một kiện Thiên Sơn nước chảy y. Từ Vi Đại Đế sao sao đất. (ba cái vẻ mặt đáng yêu.)

Lôi công: Hâm mộ lão bà cướp được tiền li xì.

Thiên Lý Nhân: Ha ha, ta cũng cướp được một kiện pháp bảo, ngọc tinh hóa Thủy Bình. Chắc chắn, đây chính là khó lường pháp bảo, đa tạ Từ Vi Đại Đế, thỉnh nhận lấy đầu gối của ta.

Thuận Phong Nhi: Ta như thế nào không có cướp được.

...

nói chuyện phiếm quần, cướp được tiền li xì Thần Tiên, khởi đầu thanh tú tiền li xì. Không có cướp được tiền li xì Thần Tiên, thì là các loại than thở.

Thái Thượng Lão Quân: Ha ha, Từ Vi Đại Đế liền phát này một cái tiền li xì sao?

Từ Vi Đại Đế: (một cái mỉm cười biểu tình) đừng vội đừng vội, còn có còn có.

"Còn muốn đồ lên bao!"

Thấy được cái tin tức này, Dương Tiểu Thiên trong chớp mắt tinh thần chấn động, nguyên bản chấn chương lập tức biến mất không thấy.

Còn có cơ hội.

Ong...

Hồng quang lóe lên, cái thứ hai tiền li xì San San đến chậm.

Dương Tiểu Thiên đưa tay một chút.

"Ha ha!"

Thấy được nhắc nhở tin tức, Dương Tiểu Thiên chính là ha ha cười cười.

Không chờ Dương Tiểu Thiên đi bách bảo nang xem xét cướp được 'Tam phẩm Tạo Hóa Đan', Từ Vi Đại Đế lại phát hồng bao.

Ong...

Dương Tiểu Thiên xấu hổ.

Ong..

Lập tức, lại là một cái tiền li xì nhẩy ra, Dương Tiểu Thiên như nhiễm điện điễm ra.

Ong..

Dương Tiểu Thiên không lời, lại không có cướp được.

XIU....XIU... CHÍU...U...U!...

...

...

Rốt cục, một mảnh tiền li xì mưa ngừng.

Từ Vi Đại Đế hợp với phát ra không ít tiền li xì, Dương Tiểu Thiên hao hết trăm cay nghìn đắng, mới cướp được hai cái.

Dương Tiểu Thiên đã mệt mỏi đủ số đầu mồ hôi, này đoạt tiền li xì so với đánh quái vật cũng còn phể khí lực a.

Phát xong tiền li xì, đông đảo Thần Tiên nhao nhao cảm tạ. Dương Tiểu Thiên nội tâm cũng hết sức cảm kích, lại không dám nói lời nào bốc lên bong bóng, đành phải đem lời cảm kích để ở trong lòng.

Từ Vi Đại Đế lại đang bày trong trò chuyện trong chốc lát, liền không nói.

Dần dần, bày trong cũng yên tĩnh trở lại.

Lúc này, Dương Tiểu Thiên mở ra bách bảo nang, xem xét đoạt tiền li xì thu hoạch.

Một mình hấn ngốc trong góc, ngược lại cũng không sợ bị người quấy rầy đến.

"Xem trước một chút đan dược!"

Dương Tiểu Thiên trong lòng thầm nhủ một tiếng, mở ra bách bảo nang vừa nhìn.

Chỉ thấy, tại bách bảo nang một cái ô vuông bên trong, có một mai quán quanh lấy ba đạo thanh khí thanh sắc đan dược, liếc mắt nhìn qua liền biết bất phẩm

"Không biết có phải hay không là tăng thực lực lên đan dược."

Dương Tiểu Thiên âm thầm nghĩ thầm, mang theo thấp thỏm tâm tình điễm kích [ấn vào] tiến vào vừa nhìn.

"Vậy mà không phải là trực tiếp tăng thực lực lên đan dược!"

Xem hết nói rõ, Dương Tiểu Thiên có chút thất vọng rồi, hấn hiện tại thiếu nhất chính là thực lực.

"Không đúng, tại 'Cơ sở Luyện Khí công pháp' trong có ghi lại, tu tiên tư chất phân ra 'Thập phẩm', thập phẩm thấp nhất, nhất phẩm tối cao."

"Mà ta chính là thấp nhất thập phẩm, đột phá Luyện Khí một tầng đều muốn một trăm ngày thời gian."

"Nhưng nếu như tư chất của ta cải thiện, còn có có đầy đủ linh thạch, như vậy rất nhanh thực lực của ta liền có thể đề thăng đi lên, hơn nữa cải thiện tư chất là vĩnh cửu tính thu lợi a!" Dương Tiểu Thiên nghĩ thông suốt những cái này, lập tức hưng phấn.

"Ta bây giờ linh thạch không nhiều lắm, bất quá nói chuyện phiếm quần trong hội có không ít phổ thông Thần Tiên phát linh thạch tiền li xì vui đùa, ta đến lúc sau nhiều chú ý, nhiều đoạt một ít." Dương Tiểu Thiên nội tâm đã có chủ ý.

Muốn biết rõ, những cái kia Thần Tiên dùng đều là tiên thạch, tại trong con mắt của bọn họ, linh thạch loại vật này chính là phể vật đồ bỏ đi mà thôi.

Phát loại này tiền li xì đều không có gì Thần Tiên đoạt, thật là tốt chơi.

"Đúng rồi, còn có một cái bảo vật." Dương Tiểu Thiên nhớ tới hấn cướp được phần thứ hai tiền li xì.

Bách bảo nang thả đan dược ô vuông bên cạnh, liền là một khối tối như mực, như là hình tròn tấm gương cũng như đồ vật.

Một mặt là bóng bóng mặt kính, biên giới gọng kính là một vòng cán vĩ Giao Long.

Tại mặt sau còn khắc có rậm rạp chằng chịt kim sắc đường vân, tương đối huyền ảo, đồng thời còn có một mảnh bay lên Giao Long đồ án.

Điểm kích [ấn vào] tiến vào.

"Khá lắm, như vậy pháp bảo lợi hại." Dương Tiểu Thiên vô cùng hưng phấn cùng vui vẻ.

Công kích có Như Ý Phi Dao, hiện tại liền phòng ngự pháp bảo cũng có. Điện thoại người sử dụng thỉnh xem đọc, càng có ưu thế chất đọc tự nghiệm thấy.

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Nói Chuyện Phiếm Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Luyện Khí bốn tầng (cầu cất chứa! Cầu đề cử!)

Bởi vì đạt được bảo bối mà thập phần hưng phấn cùng vui vẻ Dương Tiểu Thiên, cũng không biết, tại trong khu cư xá, Hấp Huyết Quỷ đã bị toàn bộ tỉnh lại.

Tất cả Hấp Huyết Quỷ nhóm đều tụ tập tại thứ bảy trăng trong đại lâu, bọn họ khoác lên áo choàng màu đen, cung kính quỳ trên mặt đất.

Tại bọn họ phía trước, có bậc thang tính đứng bốn xếp hàng ngũ.

"Tuân theo chân tổ ý chỉ, chúng ta hàng lâm thế giới này, chinh phục, chiến tranh, hủy diệt!" Đức Ma Ni Áo Trương Dương là hai tay, giã nua khuôn mặt đều điên cuồng thần sắc.

"Hủy diệt! Hủy diệt! Hủy diệt! ..."

Mấy trăm đầu Hấp Huyết Quỷ cuồng hô, thần thái cuồng nhiệt, tựa như trung thành nhất giáo đồ.

Nước sơn đêm đen, một hồi bão lốc đang nổi lên.

...

Dưới mặt đất bãi đỗ xe, Dương Tiểu Thiên lúc này đang từ bách bảo nang trong lấy ra 'Tam phẩm tạo hóa Tinh thần đan'.

Đại khái đậu tằm lớn nhỏ thuần thanh sắc đan dược an tĩnh nằm trong lòng bàn tay, có ba đạo thanh sắc mây mù quấn quanh, tản mát ra thẩm vào ruột gan mùi thuốc.

Dương Tiểu Thiên thở sâu, mang thấp thỏm tâm tình, đem đan dược đã uống hạ xuống.

Đan dược nhập khẩu tức hóa, đựng một cái đến nuốt bặt liền hóa thành một đạo thoải mái thủy lưu, trượt vào Dương Tiểu Thiên yết hầu, thông qua thực quản, tiến nhập trong dạ dày.

Ong..

Một cổ khổng lồ nhu hòa dược lực tại trong dạ dày tan ra, Dương Tiểu Thiên liền cảm giác ấm áp, hết sức thoải mái, giống như là tại băng lãnh mùa đông, uống một chén ấm áp thư thái nước trà.

Cổ này ấm áp dược lực khởi đầu lấy Dương Tiểu Thiên phần bụng làm trung tâm, từ từ hướng xung quanh khuếch tán ra, chảy vào tứ chi trăm tủy, loại kia khoan khoái cảm giác, phảng phất là muốn thăng thiên.

Không khỏi, Dương Tiểu Thiên liền nhắm mắt lại, quên hết thảy.

'Tam phẩm tạo hóa Tinh thần đan' dược lực hùng hậu, có thể cải tạo Tu chân giả tư chất, như vậy đan dược vốn là Tiên đan, Dương Tiểu Thiên có thể đạt được vật như vậy, quả nhiên là may mắn.

Bằng không mà nói, lấy Dương Tiểu Thiên 'Thập phẩm' tu chân tư chất, chỉ sợ liền Trúc Cơ này một Quan đô gây khó dễ.

"Loại cảm giác này, thật dễ dàng."

Loại kia khoan khoái cảm giác sau khi biến mất, Dương Tiểu Thiên liền thức tỉnh, mở mắt, phát hiện thân thể của mình có vô cùng rõ ràng biến hóa.

Nhắm mắt lại, hắn có thể mùi phần cảm giác được rõ ràng linh khí chung quanh, còn có, thân thể thật giống như phá vỡ một tầng trói buộc cùng gông xiềng, biến thành dễ dàng hơn.

Còn có, hắn phát hiện suy nghĩ của mình biến thành linh hoạt, có một loại đối với rất nhiều sự vật đều trong suốt thông thấu cảm giác.

"Cải biến tư chất, phạt cốt tủy tùy, ngược lại là không có giống rất nhiều điện ảnh trong tiểu thuyết nói như vậy, bài xuất đại lượng tinh tủy vết bản." Dương Tiểu Thiên trầm suy nghĩ nói.

Nếu quả thật bài xuất loại kia tinh tủy dơ bẩn, Dương Tiểu Thiên còn thực không có cái gì biện pháp tốt tắm rửa.

Phục dụng 'Tam phẩm tạo hóa Tinh thần đan', Dương Tiểu Thiên cũng không có vội vã lập tức nghiệm chứng một chút tư chất cải biến, mà là lần nữa từ bách bảo nang trong lấy ra 'Nghịch Lân Hộ Tâm Kinh'.

Trở lên lần tế luyện 'Nữ Ý Phi Dao' phương pháp, tế luyện 'Nghịch Lân Hộ Tâm Kinh'. Chỉ bất quá, 'Nữ Ý Phi Dao' chỉ là cửu phẩm Luyện Khí phù bảo, mà 'Nghịch Lân Hộ Tâm Kinh', cũng đã là Chuẩn Tiên Khí cấp bậc.

Bởi vì không có khắc vào 'Tiên trận', cho nên mới không phải là tiên khí.

Cao như thế đẳng cấp pháp bảo, Dương Tiểu Thiên tự nhiên vô pháp triệt để tế luyện thành công, 9981 bộ đồ trận pháp, Dương Tiểu Thiên tế luyện thành công một bộ mà thôi.

Vì tế luyện 'Nghịch Lân Hộ Tâm Kinh', Dương Tiểu Thiên có thể hao phí đại lượng tâm thần.

"Thật sự là khó khăn a!"

Ông. . .

Sắc mặt tái nhợt Dương Tiểu Thiên cho 'Nghịch Lân Hộ Tâm Kinh' rót vào linh lực, rất nhanh, hộ Tâm Kinh liền toát ra một tầng nhàn nhạt màu vàng đất sáng bóng, phiêu phù ở không trung.

CHỈU...U...U!!

'Nghịch Lân Hộ Tâm Kinh' hóa thành một đạo lưu quang, trực tiếp xông vào trong lòng Dương Tiểu Thiên vị trí, sau đó biến mất không thấy.

Dương Tiểu Thiên đem y phục cởi bỏ vừa nhìn, tại lòng hắn miệng vị trí, xuất hiện một cái cùng 'Nghịch Lân Hộ Tâm Kinh' giống như đúc đồ án.

"Thật sự là bảo bối tốt." Dương Tiểu Thiên vẻ mặt mỉm cười, hài lòng gật đầu.

Tuy tế luyện một bộ trận pháp, nhưng là có thể phát huy ra 'Nghịch Lân Hộ Tâm Kinh' bộ phận lực lượng, có thể tự tập không chỗ nào không có Hậu Thổ chỉ lực ngưng tụ hộ giáp.

Tế luyện hết 'Nghịch Lân Hộ Tâm Kinh', kế tiếp, Dương Tiểu Thiên khởi đầu tu luyện lên 'Luyện Khí công pháp'.

"Cơ sở Luyện Khí công pháp bản chép tay" chỉ là cơ sở nhất Luyện Khí công pháp, không có bất kỳ trích phần trăm gia tốc hiệu quả, trên cơ bản chính là tiếp thu thiên địa linh khí, sau đó vận chuyển Chu Thiên, luyện hóa thành linh lực.

"Tốc độ thật nhanh, hảo nồng đậm linh khí."

Khởi đầu tu luyện, Dương Tiểu Thiên đem 'Luyện Khí công pháp' một vận chuyển, liền phát hiện, hắn tốc độ tu luyện, so với trước kia nhanh đến rất nhiều nhiều nữa....

Thân thể của hắn thật giống như biến thành một cái lỗ đen, tản mát ra mãnh liệt hấp lực, đem linh khí chung quanh toàn bộ hấp thu qua.

Đồng thời, kia linh khí tại trong kinh mạch vận chuyển tốc độ cũng tăng nhanh, vận chuyển Chu Thiên thời gian sâu sắc giảm thấp, hoàn toàn vượt ra Dương Tiểu Thiên dự liệu.

Tế luyện 'Nghịch Lân Hộ Tâm Kinh' làm tiêu hao mất linh lực, rất nhanh liền khôi phục.

"Gấp ba, ta tốc độ tu luyện trọn tăng lên gấp ba có thừa, nguyên bản ngưng luyện một ngàn đạo linh lực, ngưng tụ xoáy khí, cần một trăm ngày thời gian, nhưng nếu như dựa theo ta bây giờ tốc độ tu luyện, ta chỉ cần ba mươi ngày thời gian không được." Dương Tiểu Thiên mừng rỡ trong lòng, cực kỳ kích động.

"Tốc độ tu luyện tăng lên gấp ba, cũng chính là, ta bây giờ tu luyện tư chất đại khái tại 'Thất phẩm', từ 'Thập phẩm' vượt qua đến 'Thất phẩm', đã phi thường không tệ."

"Lại phối hợp hạ phẩm linh thạch thử một chút."

Dương Tiểu Thiên tâm niệm vừa động, từ bách bảo nang trong lấy ra một khối hạ phẩm linh thạch, sau đó nắm trong lòng bàn tay, nhắm mắt lại, vận chuyển công pháp.

Ong. .

Trong chớp mắt, đại lượng linh khí bị Dương Tiểu Thiên từ hạ phẩm linh thạch trong rút lấy xuất ra, nhưng tại trong kinh mạch vận chuyển Chu Thiên, luyện hóa làm linh lực.

"Thật nhanh, thật nhanh!"

Cảm nhận được một đạo lại một đạo linh lực bị ngưng luyện xuất ra, hòa nhập vào đan điền, Dương Tiểu Thiên càng ngày càng kích động.

Hăm vào tầng thứ sáu tu luyện bên trong Dương Tiểu Thiên, hoàn toàn quên thời gian trôi qua, thẳng đến thân thể của hắn chấn động, một ngàn đạo linh lực ngưng luyện xuất ra.

Ong. .

Có thể thấy được, tại Dương Tiểu Thiên đan điền, có ba cái như Ngân Hà chậm rãi xoay tròn linh lực luồng khí xoáy, hiện ra nhũ bạch sắc, sương mù mờ mờ.

Lúc này, tại ba cái linh lực luồng khí xoáy vị trí trung tâm, có một ngàn đạo như tóc tia nhũ bạch sắc linh lực quán giao cùng một chỗ, đang tại chậm rãi dung hợp.

Dương Tiểu Thiên tay niết công pháp Ấn Quyết, đồng thời khống chế một ngàn đạo linh lực không ngừng hướng trung tâm hội tụ, sau đó từ từ xoay tròn, ngưng tụ thành luồng khí xoáy.

Ba. .

Tựa như bong bóng phá toái thanh âm vang lên, Dương Tiểu Thiên hữu kinh vô hiểm, thành công ngưng tụ ra đệ tứ linh lực luồng khí xoáy.

Đệ tứ linh lực luồng khí xoáy một thành, cùng với lúc trước ba cái linh lực luồng khí xoáy có cảm ứng, lẫn nhau dung hợp quán thông, chậm rãi xoay tròn, từ bốn cái luồng khí xoáy trong tuôn ra càng cường đại hơn linh lực.

Những linh lực này theo kinh mạch tại Dương Tiểu Thiên toàn thân cao thấp chạy, cường hóa lấy thân thể của hắn.

Tuy Tu chân giả loại này thân thể cường hóa chỉ là kèm theo, nhưng dù gì cũng là tăng cường một ít, góp gió thành bão, cuối cùng nhất định sẽ có biến hóa rất lớn.

"Hô..."

Cuối cùng, Dương Tiểu Thiên hoàn toàn quen thuộc Luyện Khí bốn tầng linh lực, tu vi hoàn toàn ổn định, hắn nhẹ nhàng phun ra đè ép tại ngực trọc khí, mở mắt.

Một đạo rõ ràng ánh sáng từ cặp mắt của hắn trong hiện lên.

"Nhanh như vậy liền trời đã sáng?"

Mở mắt, Dương Tiểu Thiên liền phát hiện tất cả mọi người lên đi đội cảnh sát kia lĩnh điểm tâm đi.

Điện thoại người sử dụng thỉnh xem đọc, càng có ưu thế chất đọc tự nghiệm thấy.

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Nói Chuyện Phiếm Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Xuất phát: Nhân tài thị trường!

Một đêm thời gian, Dương Tiểu Thiên đã đột phá, tấn cấp Luyện Khí bốn tầng, cảm thụ được trong đan điền, trong kinh mạch chảy xuôi cường hãn linh lực, Dương Tiểu Thiên trong nội tâm thật là vui sướng.

Dương Tiểu Thiên từ trong góc đi ra, trở lại xe con.

Lúc này, Lâm Nam Sơ cùng mẫu thân đã chuẩn bị cho tốt điểm tâm, thấy được Dương Tiểu Thiên tới, liền ăn cơm.

"Hiểu Hiểu còn không có tỉnh sao?" Ăn xong điểm tâm, Dương Tiểu Thiên dò hỏi.

Mẫu thân lắc đầu, sắc mặt ảm đạm: "Không có."

"Ta biết." Dương Tiểu Thiên gật đầu.

Lập tức, hấn đứng dậy rồi đi, cùng mẫu thân bọn họ nói một chút, liền hướng đội cảnh sát địa phương của họ đi đến.

...

"Tập hợp!"

La Đại Vinh hét lớn một tiếng.

Mọi người sức chạy, đội cảnh sát chia làm bốn cái đội ngũ, chỉnh tề đứng thành bốn dãy.

Vốn, đội cảnh sát có 29 cá nhân, bắt quá bên ngoài xuất tìm kiếm đồ ăn thời điểm, lại chết đi mấy cái, chỉ còn lại hai mươi lăm người.

Đồng dạng, hay là phân ra có bốn cái tiểu đội, mỗi một đội có sáu người.

Dương Tiểu Thiên dùng Tham Tri Chi Mâu dò xét những người này tin tức, phát hiện, đi qua ngày hôm qua đánh một trận, bọn họ đều tàn cấp, đạt đến nguyên khí một cảnh, nhao nhao đã thức tỉnh năng lực.

Hai mươi danh nguyên khí một cảnh, bốn người nguyên khí hai cảnh, một người nguyên khí Tam Cảnh, này đã xem như không tệ một phần lực lượng.

Chỉ tiếc, đối mặt yếu nhất đều là mới sinh cấp ba Hấp Huyết Quỷ, xa xa không đủ.

"Tiểu Thiên, đội ngũ tất cả tập hợp đã xong, người xem nên làm cái gì bây giờ?" La Đại Vinh đã đi tới, thái độ rất cung kính, đã đem mình làm làm thủ hạ của Dương Tiểu Thiên.

Ngày hôm qua, La Đại Vinh đã đem sự tình cùng tất cả mọi người nói, từ hôm nay trở đi, bọn họ muốn nghe từ Dương Tiểu Thiên mệnh lệnh.

Toàn bộ đội cảnh sát, cứ như vậy trở thành Dương Tiểu Thiên thủ hạ chính là thế lực.

Hoàng Cảnh Tinh, Lưu An, Hà An Trung còn có Ngô Quyền Hoa nội tâm tuy tràn ngập rất nhiều ý nghĩ, cũng có rất nhiều vấn đề, nhưng cuối cùng đều không có nói ra, ngược lại lựa chọn đồng ý.

Bởi vì, lão đại đều thần phục, bọn họ còn có thể nói cái gì.

Hơn nữa bọn họ đều minh bạch, cũng đều rõ ràng.

Dương Tiểu Thiên thực lực rất mạnh, lại còn cùng là một cái là không an phận rõ ràng người, từ Dương Tiểu Thiên đem đồ ăn phân cho những người bình thường kia, lão nhân, tiểu hài tử cử động cũng đó có thể thấy được.

Hắn cũng là một cái có tối thiểu nhất đạo đức điểm máu chốt người.

Nếu là đi theo một người như vậy, có cái gì không được chứ.

Muốn biết rõ, loạn thế xuất anh hùng a.

Hướng chi là tận thế.

...

Dương Tiểu Thiên tự nhiên không rõ ràng lắm những người này đáy lòng ý nghĩ, cũng không biết bọn họ kỳ thật đã bắt đầu có làm dưới tay hắn ý tứ, bất quá Dương Tiểu Thiên cũng sẽ không quá để ý.

Chỉ cần những người này không loạn gây sự tình, nghe theo phân phó là được rồi.

Nếu như, có người quấy rối, mà dẫn đến kế hoạch của mình không thể thành công hoàn thành, Dương Tiểu Thiên tuyệt đối sẽ không có chút nương tay.

"Hoàng Cảnh Tinh, Lưu An, Ngô Quyền Hoa, ba người các ngươi đội ngũ hôm nay cùng với ta ra ngoài, Hà An Trung đội ngũ lưu lại trông coi bãi đỗ xe."

Dương Tiểu Thiên nhìn lướt qua mọi người, hữu ý vô ý, Luyện Khí bốn tầng cùng nguyên khí bốn cảnh cường hãn khí tức phát ra, hoàn toàn đem bọn họ chấn nhiếp rồi.

"Vâng!"

Tất cả mọi người trong nội tâm nhất thời nghiêm túc, đồng thanh.

Hoàng Cảnh Tinh vụng trộm mắt nhìn Dương Tiểu Thiên, trong nội tâm đều là cảm khái. Như thế nào cũng không nghĩ tới, Dương Tiểu Thiên trong nháy mắt liền biến thành bọn họ tất cả mọi người lão đại rồi.

"Tất cả chuẩn bị xong chưa, vậy xuất phát."

Dương Tiểu Thiên dẫn đội, lần nữa quét mọi người liếc một cái, ra lệnh, mang theo mười chín người đội ngũ rời đi.

Nhìn nhìn mọi người bóng lưng, Hà An Trung mục quang lấp lánh, cuối cùng thở dài một hơi.

La Đại Vinh nói qua, Dương Tiểu Thiên dẫn đội, là mang theo mọi người liệp sát quái vật, hấp thu nguyên khí. Tuy nguy hiểm trùng điệp, lại có thể tăng thực lực lên.

Hơn nữa có Dương Tiểu Thiên cường giả như vậy dẫn đội, nguy hiểm hội giảm xuống rất nhiều.

Quan trọng nhất là, tại nguy cơ tứ phía, đầy đất quái vật tận thế trong, thực lực bản thân mới là tối cường bảo đảm.

Kỳ thật, tất cả mọi người muốn đi, Hà An Trung cũng không ngoại lệ.

Nhưng sự thật lại là phải có người dẫn đội trông coi bãi đỗ xe.

Bởi vì, La Đại Vinh muốn mời qua Dương Tiểu Thiên tiến đội cảnh sát, thế nhưng là Hà An Trung bởi vì nội tâm có chút nhỏ nhỏ ghen ghét, tại là cố ý nói chuyện làm khó.

Hiện tại, Dương Tiểu Thiên trở thành tất cả mọi người lão đại, Hà An Trung tự nhiên có chút sợ hãi.

Mà Dương Tiểu Thiên đặc biệt không mang chính mình đi, Hà An Trung trong lòng nghĩ liền có nguyên nhân này khả năng.

"Có lẽ ta hẳn là đứng thành hàng."

Hà An Trung thì thảo một câu.

Trên thực tế, Hà An Trung đoán không lầm, Dương Tiểu Thiên không mang hắn đi, cũng vì nguyên nhân này.

...

Ra bãi đỗ xe, mọi người để ý tiến lên, xung quanh sương trắng lượn lờ, có thể thấy phạm vi quá nhỏ, ai cũng không biết xa hơn vị trí ẩn núp cái dạng gì nguy hiểm.

Dương Tiểu Thiên tấn cấp nguyên khí bốn cảnh, có thể thấy phạm vi càng rộng, đường kính đại khái chừng sáu mươi thước.

Rống . .

Bỗng nhiên, còn đi chưa được mấy bước đường, liền đường cái cũng không có đi đến, liền đã nghe được một tiếng mãnh thú rít gào.

Sau một khắc, một đầu uy phong凛凛, toàn thân đều là kim sắc bộ lông, sát khí đằng đằng to lớn Kim Mao Tàng Ngao xuất hiện cách đó không xa.

Kim Mao Tàng Ngao vừa nhìn thấy nhiều người như vậy, tựa hồ cũng hưng phấn lên, gầm rú lấy vọt tới.

"Biến dị thú, là biến dị thú." Một bảo vệ đội viên sợ hãi hô.

"Vận khí như thế nào kém như vậy a, mới ra tới liền đụng phải như vậy quái vật."

Ngô Quyền Hoa hứ một ngụm, nói: "Chấp choạng nhặt, thật sự là đi chó — thi chó."

...

Mọi người phản nản liên tục đồng thời, đã bày xong trận thế, thần sắc nghiêm túc, chuẩn bị cùng Kim Mao Tàng Ngao đại chiến một trận, đã có chết đi giác ngộ.

"Đi."

Kim Mao Tàng Ngao kỳ thật chính là Tiểu Kim, thấy được Tiểu Kim không chỉ không có việc gì, khí tức càng mạnh, tất nhiên là tấn cấp nguyên khí năm cảnh, nội tâm thật là vui sướng.

Bất quá Dương Tiểu Thiên bây giờ còn không có đem Tiểu Kim bộc lộ ra ý nghĩ.

Vì vậy, Dương Tiểu Thiên hướng Tiểu Kim khiến một ánh mắt, bờ môi khẽ nhúc nhích, lại cũng không nói đến âm thanh.

Tiểu Kim thông minh như vậy, thoáng cái minh bạch ý tứ của Dương Tiểu Thiên, vọt tới bước chân một hồi, sau đó quay đầu rời đi, cũng không quay đầu lại.

"Này... Đi! ?"

Mọi người là kinh ngạc một mảnh, nhao nhao đối mặt, đều nhìn ra đối phương trong mắt kinh ngạc.

Êm đẹp, này biến dị thú như thế nào lên.

Quá kì quái a.

Dĩ vãng bọn họ đụng phải biến dị thú, kia cái không phải là tinh đồ mất, đằng đằng sát khí.

"Ta biết, kia Kim Mao Tàng Ngao nhất định là bị ta khí thế cường đại cho dọa chạy." Hoàng Cảnh Tinh hát đầu phát, ngẩng cao đầu, ngạo kêu lên.

"Cút con bê a nguoi, muốn nói là Dương Tiểu Thiên lão đại dọa chạy ta còn tin, liền nguoi, có thể đem con chuột dọa chạy cũng không tệ rồi." Ngô Quyền Hoa xem thường nói.

"Người phải có tự mình hiểu lấy a." Lưu An cũng là cười nói.

Hoàng Cảnh Tinh nhếch miệng, liếc mắt nói: "Ta không phải là nghĩ lấp cái so với nha, các nguoi tại sao ư?"

"Ha ha..." Mọi người cười to.

Hiển nhiên, Kim Mao Tàng Ngao đi, không có phát sinh đại chiến cùng thương vong, mọi người tâm tình đều phi thường không tệ.

Dương Tiểu Thiên tự nhiên đem như vậy đều nhìn ở trong mắt.

"Được rồi, đều đừng làm rộn, xuất phát, đi nhân tài thị trường."

La Đại Vinh nói một câu.

"Vâng, La Đại Ca."

Mọi người cùng kêu lên đáp lại.

La Đại Vinh làm bọn họ đội trưởng thời gian dài như vậy, tại bọn họ nội tâm uy tín vẫn tương đối trọng.

Điện thoại người sử dụng thỉnh xem đọc, càng có ưu thế chất đọc tự nghiệm thấy.

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Nói Chuyện Phiếm Quân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24: Dị hoá tinh linh: Goblin (cầu cất chứa! Cầu đề cử!)

Biến đổi lớn thế giới, đại biến bộ đáng, kỳ thật xung quanh sương trắng lượn lờ, giống như là một mảnh ảo mộng tiên cảnh cũng như, cho nên cũng không có người nào biết, Địa Cầu hiện tại đến cùng biến thành bộ đáng gì nữa.

Nếu như nói, không có đáng sợ quái vật, khát máu sinh linh, cuồng bạo biến dị thú. Xung quanh sụp đổ phế tích nhà lầu, trên đường phố bốc lên khói đen ô tô, cùng với sinh trưởng không biết tên thực vật.

Chỉ là một tầng sương trắng, hết thấy tựa như cảnh trong mơ cũng như, có lẽ cũng là một loại hưởng thụ.

Oanh! Oanh! Oanh!

Chít chít chít chít...

Kia là một đám từ trong đường cống ngầm chui đi ra biến dị chuột bụi, mỗi một cái đều có chó đất lớn nhỏ, toàn thân đen kịt bộ lông giống như là cương châm cũng như, hàm răng dài mà sắc bén, một đôi màu đỏ tươi trông mắt tựa như đạn hạt châu, tứ chi lại càng là mọc ra sắc bén móng vuốt, tốc độ cực nhanh.

Dương Tiểu Thiên mục quang lợi hại, nhẹ nhõm có thể bắt được những cái này biến dị chuột bụi động tác, tinh tế khẽ đếm, phát hiện chừng 35 đầu.

35 đầu, mỗi một đầu chừng chó đất lớn nhỏ, cấu thành một đám đội ngũ, thoát nhìn giống như là trên thảo nguyên một đám đôi bụng điên cuồng khát máu Dã Lang.

Cấp tốc xoát. . .

Rất nhanh, nhóm người này biến dị chuột bụi, liền đem Dương Tiểu Thiên một đoàn người cho khốn trụ.

"Trốn không thoát, tất cả mọi người cấu thành phòng ngự trận thế." La Đại Vinh lớn tiếng hô.

"Tới, đến rồi! !"

Hoàng Cảnh Tinh, Lưu An, Hà An Trung dẫn theo đội ngũ nhanh chóng sức chạy, mười tám người hình thành một vòng tròn, đem Dương Tiểu Thiên cùng La Đại Vinh bảo hộ ở bên trong.

Rống. . .

Chợt, xa xa truyền đến một tiếng bén nhọn bên trong mang theo hùng hậu Zsshi...i-it... âm thanh, này đạo thanh âm vừa vang lên lên, lập tức, những cái này biến dị chuột bụi bộ lông đều ngược lại dựng lên.

Cùng kêu lên tê mình, đột nhiên xung phong liền chết mà đến.

Những cái này biến dị chuột bụi tuy số lượng đông đảo, thực lực cũng không yếu, đều đạt đến nguyên khí một cảnh trình độ, so với Dã Lang còn muốn hung mãnh, đặc biệt là hàm răng cùng lợi trào, bị cắn trung hoà bất lý, không chết cũng trọng thương.

"A. . ."

Không có đi qua bao lâu, đã có người bị lợi trào chộp trúng bắp chân, lột xuống máu chảy đầm đìa một khối huyết nhục, kêu thảm thiết không thôi.

"Tiểu Lưu, cẩn thận a!"

Bên cạnh nam bảo an một đôi ứng đối biến dị chuột bụi tiến công, vừa hướng người bị thương nhấc nhỏ.

"Chết!"

La Đại Vinh từ bên trong nhảy ra ngoài, cầm trong tay hai thanh sáng loáng Khai Sơn Đao, nhắm ngay một đầu biến dị chuột bụi chém tới, một đao liền đem biến dị chuột bụi chém trở thành hai đoạn, máu tươi phun ra.

"Đại ca uy vũ! !"

Mọi người lập tức cùng kêu lên tán dương.

Rống. . .

Kia bén nhọn bên trong mang theo hùng hậu Zsshi...i-it... âm thanh lần nữa vang lên, hiển nhiên là lại một lần ra lệnh. Chỉ thấy, tròn mười đầu biến dị chuột bụi để mắt tới La Đại Vinh, nhao nhao đánh giết mà đến.

Bên kia, Dương Tiểu Thiên bỗng nhiên ngẩng đầu, trong mắt tinh quang lóe lên, hần thính lực nhạy bén, bắt được kia ra lệnh biến dị chuột bụi thủ lĩnh, trực tiếp hướng thanh âm truyền đến phương hướng nhìn lại.

Tại một chỗ nhà lâu trong phế tích, có một đầu thanh sắc chuột bụi người lập lên, hai cái thanh sắc trông mắt quay tròn thẳng chuyển, hiển lộ nó không kém gì người linh trí.

Ong. . .

Dương Tiểu Thiên gọi ra 'Nhu Ý Phi Đao', rót vào linh lực.

Mười đầu biến dị chuột bụi a, một chỗ đánh giết, bay đến không trung, giống như là một đám mây đen cũng như, trăng kia mặt không hề chớp tới có nhiều dọa người.

La Đại Vinh lúc ấy cũng có chút phát mộng.

Thời khắc nguy cơ, La Đại Vinh liều mạng né tránh cùng đối kháng, nhưng song quyền nan địch tứ thủ, trên người rất nhanh liền thêm vào máu chảy đầm đìa lỗ hổng.

"Không tốt, đại ca nguy hiểm!" Hoàng Cảnh Tinh bọn họ kinh hô.

Đáng tiếc, bọn họ cũng bị biến dị chuột bụi quán quít lấy, vô pháp thoát thân, không thể giúp La Đại Vinh.

CHÍU...U...U!!

Lúc này, Dương Tiểu Thiên tay phải vung lên, một đạo đen nhánh lưu quang từ trên tay của hắn bay ra, tốc độ nhanh như thiểm điện, đâm rách không khí.

Ánh mắt mọi người bị hấp dẫn, nhìn lại.

'Như Ý Phi Dao' gần chỉ trong nháy mắt, liền xuyên qua khoảng cách mấy chục thước, đang lúc mọi người ngạc nhiên trong ánh mắt, đem ẩn nấp ở trong phế tích thanh sắc biến dị chuột bụi đầu đâm thông thấu.

Thanh sắc biến dị chuột bụi trong mắt linh quang nhanh chóng âm đạm, ngã xuống, lao ra nguyên khí bởi vì cự ly quá xa, mà tiêu tán trên không trung.

Xoát!

Lập tức, Dương Tiểu Thiên phải tay khẽ vẫy, đem 'Như Ý Phi Dao' hoán đổi về tới trong tay, thu nhập vào đan điền.

Chít chít...

Thủ lĩnh vừa chết, không có lãnh đạo, những cái kia hắc sắc biến dị chuột bụi nhóm lập tức liền rối loạn bộ đồ, thậm chí còn chém giết lẫn nhau lên. Có thể thấy chúng gần như không có linh trí, chỉ có động vật săn bắn bản năng.

Vây công La Đại Vinh mười con biến dị chuột bụi cũng tán ra, nguy hiểm giải trừ.

La Đại Vinh cảm kích nhìn Dương Tiểu Thiên liếc một cái.

"Từng cái một thất thần làm gì, còn không nhanh đưa những cái này biến dị chuột bụi đều giết chết, ta mang các người xuất ra, cũng không phải là xem cuộc vui."

Dương Tiểu Thiên sắc mặt lạnh lẽo, trầm giọng quát lớn.

"Vâng! Lão đại!"

Trong lòng mọi người sợ hãi, mặc dù biết Dương Tiểu Thiên thực lực cường hãn, nhưng thấy được Dương Tiểu Thiên dễ dàng như thế liền giết chết biến dị chuột bụi thủ lĩnh, nội tâm như trước mười phần rung động.

Cũng không lâu lắm, hơn ba mươi đầu biến dị chuột bụi, liền toàn bộ chết đang lúc mọi người trong tay. Hấp thu nguyên khí, bọn họ bị thương cũng khôi phục, nhưng cách tấn công nguyên khí hai cánh, còn kém một đoạn khoảng cách.

...

Nhân tài thị trường, cự ly bãi đỗ xe ở giữa cự ly không tính rất xa, nhưng là không gần.

Giải quyết xong biến dị chuột bụi phiền toái, Dương Tiểu Thiên một đoàn người lên giang hoàn năm đường, đi đến phần cuối, sau đó quẹo trái, đi Nam Lâm đường dài, đi ngang qua một tòa thương nghiệp cao ốc, cuối cùng chuyển cái ngoặt, đi về phía trước trên mấy trăm mét cự ly đã đến.

Này cùng nhau đi tới, ngược lại là không có đụng phải cái gì đại phiền toái.

Sở dĩ phí lão đại lực đi nhân tài thị trường, là vì nhân tài thị trường có một đám số lượng đồng đảo, nhưng thực lực cũng không phải rất mạnh quái vật tụ tập.

Dương Tiểu Thiên những ngày này cũng tổng kết một chút, phát hiện, nhân loại càng nhiều, khe nứt lại càng dễ dàng xuất hiện, mà nhân tài thị trường, kia trên cơ bản chính là người ta tập nập tình cảnh.

Khe nứt xuất hiện tỷ lệ lớn nhất, quái vật dễ dàng nhất ở chỗ này tụ tập.

Hỏi qua La Đại Vinh, hắn dẫn đội ngũ ra ngoài tìm kiếm đồ ăn, có khi cũng sẽ mang về người sống sót. Biết Dương Tiểu Thiên yêu cầu, suy nghĩ trong chốc lát, hắn cũng nói nhân tài thị trường.

"Tiểu Thiên, phía trước liền là nhân tài thị trường." La Đại Vinh chỉ vào phía trước nói.

Dương Tiểu Thiên gật đầu, ngẩng đầu nhìn lại.

Đầu tiên ánh vào hắn tầm mắt chính là liền một tòa to lớn, mà lại chiếm diện tích cực lớn cao ốc, bởi vì sương mù dày đặc nguyên nhân, cũng nhìn không đến có bao nhiêu tầng, thoát nhìn mơ hồ.

Vốn lấy này tròng cao ốc làm trung tâm, có chừng ba mét cao, thoát nhìn tương đối rắn chắc cứng rắn, mà lại lực phòng ngự không kém hàng rào gỗ làm thành một vòng, giống như là tường thành cũng như.

Mà ở hàng rào gỗ bên trong, Dương Tiểu Thiên còn chứng kiến từng tòa tháp bé mọc phòng ở, phân bố mười phần có quy luật.

Này hoàn toàn chính là một cái bộ lạc a!

Dương Tiểu Thiên nội tâm tương đối chấn kinh,

Lúc này, Dương Tiểu Thiên thấy được một đôi quái vật tuần tra đội dọc theo hàng rào gỗ tuần tra, từ nơi không xa đã đi tới.

Không có suy nghĩ nhiều, một cái Tham Tri Chi Mâu liền hướng đi ở đằng trước tuần tra đội trưởng đã đánh qua.

Một đạo tin tức hiện lên trong đầu.

...

"Làn này là Goblin!"

Dương Tiểu Thiên trong nội tâm thầm nghĩ: "Bất quá, Goblin cũng là tinh linh?" Điện thoại người sử dụng thỉnh xem đọc, càng có ưu thế chất đọc tự nghiệm thấy.

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Nói Chuyện Phiếm Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25: Lure quái (câu cất chứa! Cầu đề cử!)

Goblin đúng là Tinh Linh nhất tộc, bất quá lại là do tinh linh dị biến mà đến, chuẩn xác mà nói, đã thoát ly Tinh linh tộc, tự thành nhất tộc.

Nhưng từ thuộc về mà nói, Goblin chính là tinh linh.

"Cái này Goblin bộ lạc lớn như vậy, bên trong nhất định sẽ có thực lực cường đại Goblin quái vật." Dương Tiểu Thiên nội tâm phỏng đoán lấy: "Muốn cẩn thận một chút mới tốt, không thể làm ra quá lớn động tĩnh."

"Bắt đầu rồi."

Vừa mới nói xong.

Dương Tiểu Thiên liền động thủ, từ chỗ tối vọt ra. Tất cả mọi người cũng ngừng lại hô hấp, nhao nhao nắm chặt vũ khí trong tay.

CHỈU...U...U!!

Dương Tiểu Thiên tay phải vung lên, 'Nư Ý Phi Dao' phá không mà đi, trực tiếp đem một đầu phổ thông Goblin giết chết.

"Có địch nhân, Sát!"

Thanh Goblin bỗng nhiên quay đầu, liền thấy được Dương Tiểu Thiên, nhất thời một đôi mắt tức thì sung huyết, màu đỏ tươi một mảnh, đàng đàng sát khí, mang theo một đám Goblin xông giết tới đây.

Dương Tiểu Thiên nhanh chóng chạy trốn, nhưng cũng không tốc độ cao nhất, cố ý treo thanh Goblin, thanh Goblin chặt chẽ Truy Sát, rất nhanh liền mang theo này một đội Goblin cách xa bộ lạc, đi tới Hoàng Cảnh Tinh đám người ẩn thân địa phương.

"Lên!"

Dương Tiểu Thiên quát lạnh một tiếng, trực tiếp một cái gia tốc, thoát ly thanh Goblin tầm mắt.

"Ngay tại lúc này, giết a!"

Hoàng Cảnh Tinh, Hà An Trung, Lưu An ba người dẫn đội, trực tiếp xông mai phục địa phương vọt ra, đem này một đội chỉ có mười một đầu Goblin tuần tra đội cho bao vây.

"Sát!"

La Đại Vinh cầm trong tay song đao, nghênh chiến thanh Goblin.

Thanh Goblin tự nhiên rộng giận đối địch, hàn băng chi lực tách ra, băng lãnh hàn khí ngưng kết cùng một chỗ, hình thành tảng băng, hướng La Đại Vinh đánh tới.

Oanh!

La Đại Vinh nổi giận gầm lên một tiếng, trong cơ thể nguyên lực bạo động, một đao đem tảng băng đánh tan, tới gần thanh Goblin.

Rầm rầm rầm..

Chiến đấu đã bắt đầu, mười chín người đối chiến mười một đầu Goblin, còn có mai phục đánh lén, thắng bại đã sớm công bố.

"Chiến đấu phối hợp cũng không tệ lắm, lại trải qua một ít chiến đấu, đoán chừng có thể tốt hơn, đội thực lực đề thăng đi lên, mang lấy bọn họ đánh vào Hấp Huyết Quý thiên đường, phần thắng cũng lớn hơn một ít."

Dương Tiểu Thiên đem địch nhân đưa tới, liền không có động thủ, mà là tại bên cạnh nhìn nhìn.

Thấy được Goblin bị tiêu diệt không sai biệt lắm, Dương Tiểu Thiên lần nữa hành động, đưa tới một cái khác đội Goblin tuần tra Binh, chém giết lần nữa khởi đầu.

Thời gian lặng yên trôi qua, trong nháy mắt, sắc trời nên tối xuống, nhanh đến ban đêm.

Gần một ngày hạ xuống, dưới sự giúp đỡ của Dương Tiểu Thiên, đội cảnh sát giết chết gần trăm đầu Goblin tuần tra Binh, Dương Tiểu Thiên không ngừng đưa tới Goblin tuần tra Binh, sau đó La Đại Vinh đám người mai phục, khởi đầu chém giết.

"Tăng lên."

"Ta cũng tăng lên."

"Ha ha, tấn cấp."

...

Lần lượt, có người tấn cấp nguyên khí hai cảnh, nguyên bản chính là nguyên khí hai cảnh Hoàng Cảnh Tinh ba người, đã đến nguyên khí Tam Cảnh.

Đến nguyên khí Tam Cảnh, sẽ đạt được năng lực, đến lúc sau, thực lực hội càng mạnh.

"Hôm nay là ngày đầu tiên, còn có hai ngày thời gian." Dương Tiểu Thiên trong lòng thầm suy nghĩ nói.

"Thời gian không sai biệt lắm, cần phải đi."

Dương Tiểu Thiên mắt nhìn sắc trời, buổi tối hán còn muốn tu luyện, đề thăng Luyện Khí đẳng cấp, thời gian này không có khả năng chậm trễ. Ban ngày muốn dẫn lấy những người này xuất ra sân bắn từ chỗ tối đi ra, lạnh giọng phân phó nói.

"A, không phải chứ, nhanh như vậy liền đi a, ta còn không có giết đủ nha."

Ở vào thực lực đề thăng, hưng phấn trong trạng thái những người này, như thế nào cam lòng rời đi, nhao nhao có chút không tình nguyện.

Thấy như vậy một màn, sắc mặt của Dương Tiểu Thiên nhất thời âm trầm xuống, quét những người này liếc một cái, âm thanh lạnh lùng nói: "Được a, nếu như các người nghĩ ngây ngốc ở chỗ này, vậy là tốt rồi hảo ở lại đó a."

Nói xong, Dương Tiểu Thiên cũng không quay đầu lại rời đi.

"Các ngươi vớ vẫn nói cái gì đó, ngươi có biết hay không, nếu như không có Dương Tiểu Thiên, liền các ngươi cũng muốn giết chết như vậy Togo Brin, tăng thực lực lên?" La Đại Vinh đối với những người này gào thét, "Tôi thiểu nhất cũng phải chết một nửa người trở lên, sao có thể giống như bây giờ, ngay cả có mấy cái vết thương nhẹ mà thôi."

"Còn không mau đi."

La Đại Vinh quát lớn hoàn tất, trước một bước truy đuổi lên Dương Tiểu Thiên.

Những người còn lại cũng lần lượt đuổi kịp, chỉ là thỉnh thoảng có ít người hội lưu luyến quay đầu lại nhìn.

...

Ngay tại Dương Tiểu Thiên bọn họ sau khi rời đi không lâu sau, bởi vì nồng đậm mùi máu tươi, còn có trên trăm đầu Goblin tử vong, rốt cục vẫn phải khiến cho bộ lạc chú ý.

"Rống. . . , là ai? Rốt cuộc là ai? Rốt cuộc là ai tại tàn sát ta gỗ đá bộ lạc dũng giả! ?"

Đầy đất Goblin trước thi thể, xuất hiện một đầu toàn thân màu đỏ thẫm, vạm vỡ, sau lưng cắm ba cây đỏ thẫm đại kỳ, mà lại quần quanh lấy hỏa diễm liệt diễm Goblin.

Này đầu liệt diễm Goblin vô cùng cuồng nộ, ngửa mặt rít gào, sát ý đằng đằng.

Bành!

Cuồng nộ, ngọn lửa nóng bỏng từ nơi này đầu trên người Goblin đột nhiên khuếch tán, hình thành một cái biển lửa, đem tất cả Goblin thi thể thiêu thành tro tàn.

Mà, biển lửa mới từ từ yếu bớt. Cuồng nộ liệt diễm tâm tình của Goblin mới chậm rãi bình tĩnh lại.

"Liệt Cách Nhĩ đại nhân, chúng ta bây giờ nên làm gì?"

Từ sau phương, đi ra một đám xích Goblin, hơn nữa toàn bộ đều mới sinh cấp ba, nhao nhao tại liệt diễm Goblin sau lưng quỳ xuống.

"Sát!"

Liệt diễm Goblin chỉ nói một chữ, sát khí ngút trời.

...

Dương Tiểu Thiên trở lại bãi đỗ xe, đi thẳng tới xe con vị trí.

Thấy được Dương Tiểu Thiên an toàn trở về, Trương đại gia, Lâm Nam Sơ còn có Tần Dao đều nhẹ nhàng thở ra, Đường Đường lôi kéo tay của Dương Tiểu Thiên, không chịu rời đi, hết sức dính người.

Rất nhanh, Lâm Nam Sơ cùng mẫu thân chuẩn bị cho tốt đồ ăn.

Ăn cơm tối, Dương Tiểu Thiên vốn ý định tu luyện, lại bởi vì Hà An Trung tới, mà chậm trễ một chút.

Nơi này là một góc an tĩnh, xung quanh một người không có, rất bí mật.

"Ngươi tới làm gì?"

Dương Tiểu Thiên nhàn nhạt mắt nhìn Hà An Trung, liền đưa lưng về phía hắn.

Phù phù!

Kết quả, Hà An Trung lập tức liền quỳ xuống.

Dương Tiểu Thiên kinh ngạc thanh âm, nhưng tâm tình cũng không có quá chấn động lớn.

"Như thế nào? Chẳng lẽ lại ngươi cũng có nữ nhi, nghĩ để cho ta tới cứu?" Dương Tiểu Thiên thản nhiên nói.

Hà An Trung cười khỏ thanh âm, nói: "Đại nhân, ngài nói đùa, ta hiện tại lưu manh một cái, cái gì thân nhân cũng không có, kia còn có cái gì nữ nhi cần cứu."

"Vậy ngươi tìm ta là có chuyện gì?" Dương Tiểu Thiên bình tĩnh hỏi.

Hà An Trung mục quang lấp lánh, cuối cùng tựa hồ hạ quyết tâm, nói thẳng: "Đại nhân, ta lần này tới có một đại sự muốn nói cho người, La Đại Vinh không thể tin, hấn căn bản cũng không có thần phục tại dưới tay người ý tứ."

"Hấn giả trang thần phục, kỳ thật ý nghĩ xấu trong lòng, chơi chính là như vậy gian kế."

"Ngay tại vừa rồi, ta trong lúc vô tình nghe được La Đại Vinh cùng Ngô Quyền Hoa, Lư An còn có Hoàng Cảnh Tinh bí mật nói chuyện, nói muốn cố ý giả trang nghe lời người, sau đó đợi thực lực bọn hấn tăng lên, La Đại Vinh đem nữ nhi cứu ra, liền sẽ lập tức rời đi."

"A, sau đó thì sao?" Dương Tiểu Thiên xoay người, rốt cục không phải là đưa lưng về phía Hà An Trung, nghe được lời của Hà An Trung, hấn tựa hồ tuyệt không kinh ngạc bộ dáng.

Hà An Trung thấy được Dương Tiểu Thiên phản ứng như vậy, trong lúc nhất thời cũng sờ không rõ ràng lắm Dương Tiểu Thiên nội tâm là có ý gì.

Thế nhưng sự tình đã đến trình độ này, hấn chỉ có thể một con đường đi đến đen.

"Đại nhân a, ta biết, thực lực của ngài mạnh mẽ, đối với mấy cái này không quan tâm, chúng ta cũng bởi vì thực lực của ngài đợi nguyên nhân, có lẽ có làm ngài thủ hạ chính là ý tứ, nhưng như Hoàng Cảnh Tinh, Ngô Quyền Hoa, còn có Lư An, bọn họ đều là một mực đi theo La Đại Vinh."

"Bọn họ đối với La Đại Vinh trung thành, xa xa cao hơn ngài!"

"Này không thể không đề phòng a!"

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Nói Chuyện Phiếm Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 26: Vững bước đề thăng (cầu cất chứa! Cầu đề cử!)

Cả đêm thời gian trôi qua, Dương Tiểu Thiên lại tu luyện một buổi tối, trọn vẹn bốn năm khối hạ phẩm linh thạch bị tiêu hao hết, chuyển hóa làm hơn một ngàn đạo linh lực, tương đối thuận lợi tấn cấp đến Luyện Khí tầng năm.

Linh lực cường độ gia tăng, thực lực tăng cường.

Đồng thời, Dương Tiểu Thiên còn tu luyện "ngự linh quyết", thử ngưng luyện quả thứ hai 'Ngự Linh Phù Toàn', bất quá cũng không có thành công, bởi vì ngưng tụ quả thứ hai 'Ngự Linh Phù Toàn' quá khó khăn.

Nhưng theo quá nhiều lần thử, hấn mò tới một ít kỹ xảo, tin tưởng rất nhanh là có thể đem quả thứ hai 'Ngự Linh Phù Toàn' ngưng luyện ra.

Hà An Trung đêm qua nói rất nhiều thứ, đồng thời cũng nói La Đại Vinh đám người rất nhiều nói bậy, lại càng là biểu thị hoàn toàn thần phục, liên tục đập đầu nhiều cái khấu đầu.

"Những chuyện này đều là thứ yếu, La Đại Vinh bọn họ thần phục không phù hợp quy tắc phục ta, ta cũng không quá để ý." Trong lòng Dương Tiểu Thiên rất rõ ràng, như La Đại Vinh loại này người có dã tâm, làm sao có thể dễ dàng làm dưới tay người khác.

Về phần cứu La Đại Vinh nữ nhi chuyện này, đến lúc sau lại nói.

Nếu như La Đại Vinh không có hoàn thành lời hứa của mình, ta đây cần gì phải lãng phí khí lực.

"Chỉ bất quá, ta tiêu phí tâm tư, bồi dưỡng ra đội ngũ, bị người khác đánh cắp trái cây, cuối cùng có chút khó chịu." Dương Tiểu Thiên thầm nghĩ: "Cũng thế, nếu như Hà An Trung có phần này tâm tư, ta ngược lại là có thể thử một chút."

Ngày hôm sau, đội ngũ lần nữa tập hợp, vẫn như cũ là có lưu một đội người thủ bãi đỗ xe.

Lưu lại thủ bãi đỗ xe đội ngũ, là Ngô Quyền Hoa dẫn dắt tiểu đội.

Nghe được như vậy phân phó, La Đại Vinh mấy cái nội tâm có chút kinh ngạc, bọn họ còn tưởng rằng hôm nay thủ bãi đỗ xe còn có thể là Hà An Trung, kết quả biến thành Ngô Quyền Hoa dẫn dắt sáu người tiểu đội.

Ngô Quyền Hoa nội tâm tự nhiên là không muốn, nhưng cũng không có biện pháp, chỉ có thể ngốc hạ xuống rồi.

Dương Tiểu Thiên mục đích hôm nay địa cùng ngày hôm qua cũng như, hay là đi nhân tài thị trường, Goblin bộ lạc.

Cùng nhau đi tới, ngược lại là không có đụng phải nguy hiểm gì cùng phiền toái.

Đi tới chỗ mục đích, Dương Tiểu Thiên lure quái, mọi người giết quái, hấp thu nguyên khí, tăng thực lực lên.

Có ngày hôm qua kinh nghiệm, mọi người càng thêm quen việc dễ làm. Tất cả Goblin bị giết chết, mùi máu tươi khởi đầu trong không khí tản ra.

Dương Tiểu Thiên ở một bên quan sát, cảm giác bốn phía bầu không khí có chút áp lực, cũng không biết có phải hay không là hấn suy nghĩ nhiều, luôn là cảm thấy có một loại mưa gió nổi lên nặng nề cảm giác.

Tuân theo lấy cẩn thận sẽ không gây ra sai lầm lớn nguyên tắc, Dương Tiểu Thiên mang theo đội ngũ, khởi đầu đánh một chỗ, liền đổi một chỗ, tại Goblin bộ lạc xung quanh đi dạo lên.

Tuy giết quái hiệu quả và lợi ích hội giảm xuống, nhưng may mà an toàn hơn một ít.

Bởi vì mọi người thực lực đều tăng cường, cho nên Dương Tiểu Thiên đưa tới Goblin quái vật, đại bộ phận đều là mới sinh cấp hai, như vậy thích hợp hơn bọn họ.

Vốn Hà An Trung sáu người đội ngũ, thực lực yếu kém, vì vậy Dương Tiểu Thiên liền đặc biệt chiếu cố, rất nhanh, Hà An Trung đội ngũ nhao nhao tấn cấp nguyên khí một cảnh, thực lực chạy tới.

Đồng thời, ngày hôm qua còn kém một chút xú tấn cấp nguyên khí Tam Cảnh Hoàng Cảnh Tinh cùng Lưu An cũng thành công lao tấn cấp, lấy được năng lực đặc thù, thực lực lớn đại đề thăng.

Hoàng Cảnh Tinh năng lực là ngưng tụ sắc bén lưỡi dao gió, có thể đánh xa, đồng thời hấn nắm giữ Phong nguyên tố lực lượng, có thể gia trì tại trên thân thể, đề thăng các hạng tốc độ.

Lưu An năng lực tương đối mà nói thần bí một ít, có thể tách ra một cái ảnh phân thân, có thể nghe theo Lưu An mệnh lệnh, có đủ một ít thực lực, hoàn toàn chính là một cái không sợ chết miễn phí tay chân, cực kỳ đặc biệt.

Hà An Trung nội tâm hết sức hâm mộ, cảm nhận được bản thân tăng cường, cũng vì cơ trí của mình cảm thấy vui vẻ, bởi vì đứng vững đội ngũ, lựa chọn theo Dương Tiểu Thiên, này ngày hôm sau liền có thể ra.

Dương Tiểu Thiên làm tuy không rõ ràng, nhưng Hà An Trung giết chết quái vật so với Hoàng Cảnh Tinh cùng Lưu An đều muốn nhiều, thực lực đề thăng nhanh hơn, đang đang từ từ gần hơn chênh lệch.

Thời gian một ngày đi qua một nửa, La Đại Vinh giết chết một đầu xích Goblin, hấp thu đầy đủ nguyên khí, thành công tiến hóa, tấn cấp nguyên khí bốn cảnh.

Ngay sau đó, Hà An Trung thực lực đề thăng, tấn cấp nguyên khí Tam Cảnh, dẫn sinh năng lực.

Rống to một tiếng, tay trái của hấn trên phát sinh biến hóa cực lớn, từ làn da bên trong chui ra từng miếng thật nhỏ như vảy rắn cũng như hắc sắc hình thoi lân phiến.

Những cái này lân phiến bao trùm hấn cả bàn tay, lại còn còn rất dài ra năm cây lợi trảo, xem ra dị thường dữ tợn, tràn ngập sát khí.

Oanh!

Hấn một quyền đập xuống đất, không dùng toàn lực cũng đập ra một cái hố sâu, có thể thấy lực phá hoại.

...

Dương Tiểu Thiên dùng Tham Tri Chi Mâu, dò xét tra ra Hà An Trung tin tức.

Thời gian tới gần buổi tối, cùng Dương Tiểu Thiên dự liệu cũng như, tất cả mọi người lần nữa tấn cấp, đạt tới nguyên khí hai cảnh.

Nhìn thời gian cũng không còn nhiều lắm, Dương Tiểu Thiên mang theo đội ngũ lần nữa phản hồi bãi đỗ xe.

Cùng La Đại Vinh bọn họ cáo từ tách ra, Dương Tiểu Thiên trở lại mẫu thân, Trương đại gia bọn họ chỗ đặt chân, cũng chính là xe con.

Trong xe nhỏ, Hiểu Hiểu hay là hôn mê, nhìn Hiểu Hiểu tình huống đã không phải là rất khá. Sắc mặt khởi đầu phát xanh, khóe miệng hai bên hàm răng chậm rãi biến dài.

Tiếp tục như vậy nữa, Hiểu Hiểu thật sự sẽ biến thành Hấp Huyết Quỷ.

Mà Dương Tiểu Thiên căn bản không biết biến thành Hấp Huyết Quỷ thành vì bộ dáng gì nữa, có thể hay không lực thân không nhận, hoặc là khát máu

thành tánh, may mắn, sự tình gì cũng không có.

Nhưng Dương Tiểu Thiên không dám đánh cuộc, cũng không dám thử.

Cho nên, hắn phải tìm đến căn Hiếu Hiếu nữ Hấp Huyết Quỷ, nói không chừng hội có biện pháp.

Dương Tiểu Thiên nhìn ra, mẫu thân vô cùng lo lắng Hiếu Hiếu tình huống, cũng buồn tâm chính mình, thậm chí đi ngủ cũng ngủ không ngon, đỡ đôn một đôi gấu Miêu Nhân.

Trương đại gia cùng Lâm Nam Sơ ở bên cạnh an ủi nài, nhưng hiệu quả cũng không tốt.

Com tối liền tại tương đối nặng nề bầu không khí dưới ăn xong.

Ăn com tối, Dương Tiểu Thiên liền đứng ở trong xe nhỏ, lấy ra hạ phẩm linh thạch, tiếp tục tu luyện.

Mà Trương đại gia đặc biệt mặt khác tìm một cỗ vớt đi xe con làm ngủ chỗ đặt chân, để cho Dương Tiểu Thiên một người an tâm đứng ở tốt hơn trong xe nhỏ.

Lại là cả đêm thời gian trôi qua, hạ phẩm linh thạch tiêu hao phi thường lớn, đến đằng sau ngưng luyện linh lực, cần linh khí càng ngày càng nhiều.

May mà, Dương Tiểu Thiên cướp được một ít tiểu hồng bao, lấy được càng nhiều hạ phẩm linh thạch, hoàn toàn đầy đủ tiêu hao.

Ong . .

Thân thể của Dương Tiểu Thiên nhẹ nhàng chấn động, một cỗ ba động khuếch tán, hắn y phục trên người không gió mà bay, tóc cũng phiêu bắt đầu chuyển động.

Trong đan điền, thứ sáu linh lực luồng khí xoáy ngưng tụ thành công, lẫn nhau hô ứng, hình thành mãnh liệt liên hệ, nhũ bạch sắc linh lực chảy ra, cường hóa lấy thân thể của Dương Tiểu Thiên.

Cả đêm thời gian, Dương Tiểu Thiên lại lần nữa tăng lên một tầng.

Nhanh chóng như vậy đề thăng, Dương Tiểu Thiên đều có chút giật mình.

"'Cơ sở Luyện Khí pháp thuật bản chép tay' trong có ghi lại, Luyện Khí sáu tầng, có thể tu luyện nữa hai cái Luyện Khí pháp thuật." Dương Tiểu Thiên trong đầu hiện ra 'Cơ sở Luyện Khí pháp thuật bản chép tay' tin tức.

Rất nhanh, hắn liền đem kia hai cái Luyện Khí pháp thuật tìm được.

Điện thoại người sử dụng thỉnh xem đọc, càng có ưu thế chất đọc tự nghiệm thấy.

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Nói Chuyện Phiếm Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 27: Nhân tâm (cầu cất chứa! Cầu đề cử!)

Hai cái Luyện Khí pháp thuật, theo thứ tự là: Tường đất chi thuật, băng thương thuật.

"Tường đất chi thuật, chủ yếu là chế tạo ra rắn chắc cứng cõi tường đất, dùng cho phòng ngự phạm vi lớn công kích." Dương Tiểu Thiên lâm bẩm nói: "Tường đất lớn nhỏ cùng cường độ cùng linh lực cường độ có quan hệ, cũng chính là cùng đẳng cấp liên quan."

"Một cái khác Luyện Khí pháp thuật thì là công kích loại, danh xưng gọi là: Băng thương thuật, uy lực so với Hỏa Xà thuật còn cường đại hơn, ngưng tụ băng thương công kích đối thủ."

"Hai cái này pháp thuật cũng không tệ, hơn nữa kỹ nhiều không áp thân, ta thử đem hai cái này pháp thuật tu luyện ra, đến lúc sau có lẽ có thể phát huy một ít tác dụng."

Dương Tiểu Thiên nhắm mắt lại, trong đầu lưu chuyển lên hai cái này pháp thuật tin tức, sau đó hai tay bóp động, khởi đầu tu luyện lên pháp thuật.

Trong đầu lưu chuyển lên hai cái này pháp thuật tin tức, toàn tâm lĩnh hội.

Rất nhanh, trên người Dương Tiểu Thiên liền hiện ra trăm trọng màu vàng đất khí lưu cùng băng hàn bạch khí.

Dương Tiểu Thiên tu luyện tư chất vốn là kém cỏi nhất, nhưng hẳn đối với pháp thuật linh ngộ cùng tu luyện lại ngoài dự đoán mọi người thiên tài.

Từ hẳn đơn giản luyện hảo 'Hỏa Xà thuật', thậm chí không có vài ngày, đều đem tiên thuật 'Ngự linh quyết' đều tu luyện thành công, liền có thể nhìn ra.

Đằm lầy chi thuật, băng thương thuật, cũng không có làm khó Dương Tiểu Thiên, hẳn không tốn quá nhiều tinh lực, liền tu luyện thành công.

Bất quá tu luyện hai cái Luyện Khí pháp thuật, hay là làm trễ nãi Dương Tiểu Thiên không ít thời gian.

"Tiểu Thiên, Tiểu Thiên."

Cho nên, La Đại Vinh đều tới gọi hắn tới.

"Tới."

Dương Tiểu Thiên mở mắt, thấy được xe phía ngoài La Đại Vinh, từ trong xe ra.

"Hôm nay có việc, chậm trễ." Dương Tiểu Thiên nhìn về phía La Đại Vinh, giải thích một chút.

"Không có việc gì, không có việc gì." La Đại Vinh ha ha cười cười, tựa hồ tuyệt không để ý.

Hai người một bên bàn về, vừa đi, đi tới mọi người tập hợp địa phương.

"Hảo, vậy chúng ta lên đường đi, hôm nay hay là Ngô Quyền Hoa thủ bãi đỗ xe."

Dương Tiểu Thiên quét mọi người liếc một cái, nói thẳng.

"A. . ."

Mọi người sững sờ, sắc mặt của Ngô Quyền Hoa cũng cứng ngắc lại hạ xuống.

Mà trên mặt của Hà An Trung rõ ràng hiện lên vẻ vui mừng.

Ngô Quyền Hoa muốn nói cái gì đó, lại bị La Đại Vinh ánh mắt nghiêm nghị ngăn lại.

Mọi người lần nữa xuất phát, hôm nay là ngày thứ ba, cũng là ngày cuối cùng, ngày mai bọn họ muốn đi tiến công Hấp Huyết Quý thiên đường. Nghĩ đến lập tức cũng có thể đi cứu nữ nhi của mình, La Đại Vinh nội tâm cũng hưng phấn lên.

"Tiểu Thiên, nói thật, ta thật sự rất cảm tạ ngươi, từ đáy lòng trong cảm kích ngươi, thế nhưng, ngươi để ta cứ như vậy làm thủ hạ của ngươi, nghe theo ngươi phân phó, ta thật sự là không cam lòng, cũng không muốn."

"Cho nên, Tiểu Thiên, ta chỉ hảo có lỗi với ngươi."

"Thế nhưng, ngươi tin tưởng ta, ta nhất định sẽ báo đáp ân tình của ngươi, nhất định sẽ."

La Đại Vinh trong mắt cảm khái cuối cùng biến thành kiên định, hẳn trong lòng sớm đã làm ra quyết định, quyết định này đã không để cho sửa lại.

Nếu như Dương Tiểu Thiên biết La Đại Vinh nội tâm ý nghĩ như vậy, tất nhiên sẽ vô cùng khinh bỉ, điển hình trở thành còn lập đền thờ, không biết xấu hổ.

...

"Thiệt nhiều xích Goblin cùng thanh Goblin."

Hôm nay, vừa tới đến Goblin bộ lạc, Dương Tiểu Thiên liền phát hiện cùng thường ngày không đồng dạng như vậy địa phương, Goblin tuần tra đội vậy mà đổi thành rất nhiều mới sinh cấp ba xích Goblin cùng thanh Goblin.

Mới sinh cấp một cùng mới sinh cấp hai phổ thông Goblin thiếu đi rất nhiều.

"Xem bộ dáng là hai ngày trước hành vi, đã để cho bọn này Goblin bộ lạc phần nộ rồi, điệu bộ này, là không tìm được hung thủ thì không bỏ qua."

Dương Tiểu Thiên tiềm phục tại một chỗ âm u trong góc, mục quang đặt ở cách đó không xa một đám trên người Goblin, nội tâm đang suy tư chủ ý.

"Săn bắn khẳng định còn muốn tiếp tục, bất quá muốn cẩn thận một ít, không thể đưa tới quá nhiều cùng quá mạnh mẽ quái vật." Dương Tiểu Thiên nghĩ

thăm.

CHÍU...U...U!!

Dương Tiểu Thiên tay phải vung lên, 'Như Ý Phi Dao' phá không mà đi, một đạo hắc sắc lưu quang xẹt qua phía chân trời, nhẹ nhõm giết chết một người xích Goblin.

"Địch nhân, Sát!"

Đầu lĩnh xích Goblin liếc một cái đã nhìn chăm chăm Dương Tiểu Thiên, hai con mắt trong chớp mắt sung huyết, đặng đặng sát khí mang theo đội ngũ vọt tới.

Dương Tiểu Thiên thuận thực dẫn bọn này Goblin rời đi, đi tới mai phục địa phương.

"Sát!"

Một mảnh tiếng kêu vang lên, La Đại Vinh một đoàn người từ mai phục địa phương khởi xướng đánh lên, vừa chạm mặt liền chém giết không ít Goblin, chém giết trực tiếp khởi đầu.

Rống. .

Bỗng nhiên, cũng không lâu lắm, chiến đấu còn chưa kết thúc, phía sau liền truyền đến một mảnh tiếng gào thét.

Dương Tiểu Thiên ngẩng đầu nhìn lại, trọn vẹn thấy được bốn mươi đầu trờ lên, toàn bộ do mới sinh cấp ba xích Goblin cùng với thanh Goblin cấu thành bày quái vật.

Không chỉ như thế, trong này còn so le lấy một ít mới sinh cấp bốn tiểu đội trưởng. Số lượng có bốn đầu nhiều.

Thấy được như vậy một đám đáng sợ quái vật, La Đại Vinh sắc mặt nhất thời trầm xuống, tâm tình vạn phần ngưng trọng, mà Hoàng Cảnh Tinh đám người lại càng là dọa sắc mặt âm đạm

Nhiều như vậy quái vật, nếu bị bao vây, chẳng phải là chết chắc rồi.

"Đã xong, đã xong."

Mọi người tuyệt vọng nói.

"A. . ."

Có người một cái không có chú ý, bị trước người Goblin đánh trúng, đã thương thân thể, nhất thời kêu thảm thiết.

Cái này mọi người mới kịp phản ứng, bọn họ chiến đấu còn chưa kết thúc, vì vậy nhao nhao ra sức chiến đấu, tranh thủ tại bị bày quái vật bao vây lúc trước, thoát ly chiến đấu.

Nhưng mà, đám kia Goblin cũng là điên cuồng, gắt gao đem tất cả mọi người ngăn cản lại.

Bầy quái vật càng ngày càng gần, bọn họ hy vọng chạy trốn đã mù mịt lên.

Keng!

Liền vào lúc này, Dương Tiểu Thiên từ chỗ tối đi ra, tay phải cầm một bả hắc sắc dài nhận, mũi dao chỉ xéo chạm đất mặt, sau đó, cứ như vậy chấn trọn vẹn khoảng bốn mươi đầu Goblin quái vật trước.

"Này..."

Thấy được như vậy một cái hình ảnh, mọi người cảm thấy Dương Tiểu Thiên là nổi điên.

Dương Tiểu Thiên thực lực là mạnh mẽ, là lợi hại, bọn họ đều thừa nhận.

Nhưng song quyền nan địch tứ thủ, bị nhiều như vậy quái vật vây công, đầy trời công kích đến, như thế nào trốn, lại thế nào phòng ngự hạ xuống.

Linh lực rót vào Hắc Âm Trường Nhận, đen kịt sắc dao mang phun ra nuốt vào, cực kỳ sắc bén.

Đồng thời, Dương Tiểu Thiên tay trái cầm bốc lên rãnh tay ấn, trong lòng bàn tay xuất hiện màu vàng đất hào quang.

Rống. .

Thấy được Dương Tiểu Thiên một người liền dám ngăn trở phía trước, đám kia Goblin nhóm phần nộ trong lòng có thể nghĩ, quả thực là phần nộ bùng

bùng.

Bồng!

Một đầu mới sinh cấp bốn xích Goblin trực tiếp ngưng tụ ra một khối ngọn lửa nóng bỏng bỏng, nóng rực màu đỏ hỏa diễm, đem không khí đều thiêu bóp méo.

Như vậy một khối hỏa cầu, nếu đánh vào người trên người, khẳng định chết bỏng.

Này đầu cấp bốn xích Goblin nhắm ngay Dương Tiểu Thiên, dữ tợn trên mặt tàn nhẫn cười cười, cây đuốc bóng ném về phía Dương Tiểu Thiên.

Không chỉ như thế, còn lại ba cái cấp bốn xích Goblin cũng ngưng tụ ra hỏa cầu, một trước một sau, đều đánh hướng Dương Tiểu Thiên.

Bốn khối hỏa cầu muốn tới người, Dương Tiểu Thiên nhanh chóng làm ra phản ứng, phải tay nắm lấy phun ra nuốt vào lấy hắc sắc đao mang Hắc Âm Trường Nhận, vũ bắt đầu chuyển động.

Trong chớp mắt liền hình thành một mảnh hắc sắc đao màn.

Xoát! Xoát! Xoát! Xoát!

Bốn đao hắc sắc hàn quang hiện lên, bốn khối hỏa cầu đã bị Dương Tiểu Thiên chém bạo vỡ đi ra, không có thương tổn đến Dương Tiểu Thiên mây.

"Rống. . . , địch nhân cường đại, toàn bộ công kích!"

Lần này, kia bốn đầu mới sinh cấp bốn xích Goblin giật mình, phản ứng kịp, nhanh chóng ra lệnh, trong chớp mắt, hơn bốn mươi đầu xích Goblin khởi đầu ngưng tụ hỏa cầu.

Những Goblin này ngưng tụ hỏa cầu tốc độ vô cùng nhanh, hơn nữa có hơn bốn mươi đầu, Dương Tiểu Thiên tốc độ nhanh hơn nữa cũng không có khả năng cắt đứt chúng.

Sau một khắc, hơn bốn mươi khối nhan sắc đỏ thẫm, nhiệt độ nóng rực, chừng Lam Cầu lớn nhỏ hỏa cầu phá không mà đến, khắp Thiên Đô là.

Xa xa nhìn lại, tình cảnh thật sự khủng bố.

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Nói Chuyện Phiếm Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 28: Tao ngộ (cầu cất chứa, cầu đề cử!)

Dương Tiểu Thiên mục quang sắc bén, như là Liệt Ưng cũng như nhìn chăm chăm đám kia Goblin quái vật, hơn bốn mươi khối hỏa cầu hạ xuống, nhiệt độ cực kỳ nóng bỏng, cảm giác giống như là nhảy vào trong lò lửa.

Hắn nhanh chóng làm ra ứng đối.

"Tường đất chi thuật! Ra!"

Trong miệng quát nhẹ một tiếng, sau đó nâng lên bốc lên đất tia sáng màu vàng tay trái, trong chớp mắt xoay người trầm xuống, đưa bàn tay đặt tại trước người trên mặt đất.

Ầm ầm . .

Dưới trong nháy mắt, mặt đất kịch liệt chấn động lên, màu vàng đất hào quang phóng đại, một mặt rắn chắc mà lại cứng cỏi tường đất đột ngột từ mặt đất mọc lên, chắn trước người.

Rầm rầm rầm . .

Hỏa cầu đều rơi vào đất trên tường, từng cái một toàn bộ nổ tung ra, phát ra như Lựu đạn bạo tạc thanh âm, ánh lửa bắn ra bốn phía, khắp Thiên Đô là

nhều đám nóng bỏng màu đỏ hỏa diễm.

Dương Tiểu Thiên thân ảnh bị ngọn lửa bao phủ, chỉ có thể nhìn đến theo lên hỏa diễm nhảy lên, mà không ngừng vụn vụn bóng đen.

Goblin nhóm hoan hô, cho rằng tiêu diệt trước mắt cuồng vọng địch nhân.

"Sát! Dem những cái kia giết hại chúng ta bộ lạc đừng giả địch nhân giết chết!"

Bốn người mới sinh cấp bốn Goblin đồng thời hô to, mang theo đội ngũ hướng La Đại Vinh đám người lao nhanh đánh tới.

"Sẽ không chết thật a."

Hoàng Cảnh Tinh bọn họ nội tâm phạm nổi lên nói thầm, thấy được một đoàn Goblin giết tới đây, hãi hùng khiếp vía, hàn ý xông thẳng não đỉnh.

Xoát!

Một đạo thân ảnh từ sắp dập tắt hỏa diễm bên trong vọt ra, cầm trong tay phun ra nuốt vào lấy hắc sắc sắc bén đao mang Hắc Ám Trường Nhận, như là một người giống như sát thần, vọt vào Goblin bày quái vật bên trong.

Người này chính là Dương Tiểu Thiên, Luyện Khí sáu tầng hắc, lấy Luyện Khí pháp thuật: Tường đất chi thuật, đem hơn bốn mươi đầu Goblin hỏa cầu chống đỡ hạ xuống.

PHỤT!

Hắc Ám Trường Nhận quét ngang, Luyện Khí sáu tầng linh lực, đi qua trận pháp ngưng luyện ra đao mang, cực kỳ lợi hại, hai tay cầm chuỗi đao, kéo ra một cái nửa vòng tròn, liền đem hai người xích Goblin chém ngang lưng, phun ra hai đạo tơ máu.

"Chiến đấu, dùng hỏa cầu."

Mới sinh cấp bốn xích Goblin nhanh chóng phản ứng kịp, ra lệnh, đồng thời, một trái cầu lửa thật lớn hướng Dương Tiểu Thiên đã đánh qua.

Tốc độ rất nhanh.

'Xoát' một chút, liền đi tới Dương Tiểu Thiên trước người.

"Hỏa Xà thuật."

Dương Tiểu Thiên tay trái đưa tay một chút, nóng bỏng năng lượng hội tụ, hình thành một đầu Hỏa Xà, cùng hỏa cầu đồng quy vu tẫn, bạo tán thành nhiều đám hỏa diễm.

Phốc!

Đồng thời, Dương Tiểu Thiên lần nữa cầm đao quét ngang, đem trước người hai người xích Goblin đầu chém hạ xuống, máu tươi phun ra.

Rầm rầm rầm . .

Lúc này, còn dư lại xích Goblin lại một lần ngưng tụ ra hỏa cầu, lại là gần khoảng bốn mươi khóa, từ bốn phương tám hướng đánh tới.

"Tường đất chi thuật! Ra!"

Dương Tiểu Thiên sắc mặt bình tĩnh, tâm tình cũng cực kỳ lãnh tĩnh, nội tâm sớm đã có ứng đối phương pháp, lần nữa sử dụng tường đất chi thuật, tay trái đặt tại trên mặt đất.

Oanh!

Rắn chắc cứng rắn tường đất đột ngột từ mặt đất mọc lên, không còn là một mặt, mà là lấy Dương Tiểu Thiên làm trung tâm trụ tròn hình, phòng ngự bốn phương công kích.

Bồng bồng bồng . .

Hỏa cầu đều tại tường đất bên ngoài muốn nổ tung lên, liệt diễm đằng đằng.

Tường đất chi thuật lần nữa có hiệu quả, càng làm tắt cả hỏa cầu ngăn cản hạ xuống, không thể làm bị thương Dương Tiểu Thiên mây may.

"Sát!"

Đội đến hỏa diễm tiêu tán, Dương Tiểu Thiên trong đôi mắt sát ý sôi trào, triệt bỏ tường đất, cầm trong tay Hắc Ám Trường Nhận, lần nữa thẳng hướng Goblin.

Hắc Ám Trường Nhận vũ động, hình thành từng mảnh từng mảnh hàn quang, đao mang tung hoành bốn phía, máu tươi bắn tung toé, giết chết tất cả xích Goblin.

Một đao lại một đao nguyên khí bị Dương Tiểu Thiên hấp thu, nhưng cách hấn tấn cấp còn có một đoạn lớn cự ly.

Giờ này khắc này, La Đại Vinh bọn họ rốt cục giải quyết xong chiến đấu, đem tất cả Goblin giết chết, thoát ly chiến đấu, vốn bọn họ là nghĩ muốn chạy trốn.

Kết quả nhìn lại, liền thấy được Dương Tiểu Thiên như sói lạc bầy cừu, sát nhập Goblin bầy quái vật, trong tay hắc sắc trường đao như là thu hoạch cơ cũng như, chém giết tất cả xích Goblin.

"WOW!!, điều này cũng quá lợi hại a, căn bản cũng không phải người." Hoàng Cảnh Tinh mở to hai mắt nhìn, kinh hô liên tục. Tất cả mọi người nội tâm, đều chấn động vô cùng.

La Đại Vinh nội tâm kinh hãi đồng thời, cũng không khỏi được suy nghĩ, đến lúc sau, phản loạn Dương Tiểu Thiên đến cùng phải hay không lựa chọn tốt. Bất quá cuối cùng, hay là trong đáy lòng cường đại hơn đã tâm cùng dục vọng chiếm cứ thượng phong, La Đại Vinh không sẽ cải biến chủ ý.

Phục hồi tinh thần lại, La Đại Vinh liền hô: "Không muốn thất thân, xem cuộc vui a, còn không qua giúp đỡ Tiểu Thiên chiếu cố."

Vừa mới nói xong.

La Đại Vinh dẫn đầu hướng Goblin bầy quái vật phóng đi, gia nhập chiến đấu, hai thanh Khai Sơn Đao vũ vũ vù vù rung động, hết sức lợi hại.

"Lên!"

Hoàng Cảnh Tinh bọn họ cũng nhanh chóng phản ứng lại, gia nhập chiến đoàn bên trong.

Có Hoàng Cảnh Tinh đợi mười chín người đội ngũ tham chiến, còn có có Dương Tiểu Thiên, bọn này Goblin quái vật rất nhanh liền bị tàn sát sạch sẽ, để lại đầy đất thi thể, mùi máu tươi cực kỳ dày đặc.

"Đi, đổi chiến trường."

Dương Tiểu Thiên quay đầu, đối với La Đại Vinh bọn họ nói một câu, liền nhanh chóng rời đi.

La Đại Vinh đám người nhao nhao đi theo.

Sàn sạt. . .

Dương Tiểu Thiên chạy ra đi không xa, chợt nghe rất nhỏ vang lên từ trái phía trước truyền đến, lại còn tốc độ không chậm, đang hướng cái phương hướng này nhanh chóng tiếp cận.

Dương Tiểu Thiên lập tức dừng bước.

Theo sát tại Dương Tiểu Thiên La Đại Vinh đám người nhao nhao sững sờ, cũng sau lưng Dương Tiểu Thiên, đi theo ngừng lại.

"Xảy ra chuyện gì sao?"

La Đại Vinh đi tới, nghi hỏi.

"Để cho mọi người giấu đi, có cái gì tới."

Dương Tiểu Thiên vung tay lên, nhú mảy nói.

"Hảo!"

La Đại Vinh cả kinh, nhanh chóng gạt đầu, lập tức để cho Hoàng Cảnh Tinh, Lưu An, còn có Hà An Trung mang theo đội ngũ, tại xung quanh trong phế tích ẩn thân lên.

Dương Tiểu Thiên quét mắt xung quanh, thấy được cách đó không xa một cái sụp đổ đình nghỉ mát, vì vậy ẩn thân tại đình nghỉ mát phế tích đằng sau.

"Thảo trùng, đây quả thực muốn lừa chết béo gia, êm đẹp lại bị đáng sợ như vậy quái vật cho truy sát."

Phía trước sương trắng cuộn cuộn, đang lúc mọi người nhìn chăm chú, mấy đạo thân ảnh dần dần rõ ràng, chỉ nhìn ánh mắt của bọn hắn cùng bộ dáng, hiển nhiên là tại chạy trốn.

"Lưu mập mập!"

Dương Tiểu Thiên đã nghe được thanh âm quen thuộc, sau đó thấy được thân ảnh quen thuộc, thật sự có chút kinh ngạc.

Lưu Minh Thất, Vương Viện Viện, Chu Thiên Thần còn có Trương Nghĩa Trang bốn cái, bọn họ đang tại tốc độ cao nhất hướng cái phương hướng này chạy trốn, nhìn bọn họ bối rối thần sắc, rõ ràng cho thấy bị quái vật gì truy sát.

"Rống. . ."

Lập tức, Dương Tiểu Thiên liền đã nghe được tức giận rít gào.

Rầm rầm rầm. . .

Ngay sau đó, tại Lưu Minh Thất phía sau bọn họ, vọt ra một đầu tương đối khôi ngô, mà lại cơ bắp mười phần phát đạt, toàn thân xích đỏ như lửa diễm, sau lưng cắm ba cây hồng sắc đại kỳ Goblin quái vật.

"Nhanh chóng nhận lấy cái chết."

Này đầu Goblin, toàn thân đều quấn quanh lấy một đạo vĩnh viễn không tắt diệt hỏa diễm, giống như là một mảnh hỏa diễm mang cũng như, vóc dáng tuy còn là giống nhau thấp bé, nhưng dài vô cùng cường tráng, đầy lỗ tai, bên hông còn dùng lấy một bả hồng sắc trường đao, nho nhỏ trong thân thể ẩn chứa cường hãn lực lượng.

Tham Tri Chi Mâu!

Dương Tiểu Thiên lặng yên giờ lên tay trái, sau đó sương trắng bốc lên, một khóa trông rất chui ra, bắn ra một đạo quang, bí mật rơi vào đầu kia trên người Goblin, không có bị phát hiện.

Một đạo tin tức đã hiện lên trong đầu.

Điện thoại người sử dụng thỉnh xem đọc, càng có ưu thế chất đọc tự nghiệm thấy.

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Nói Chuyện Phiếm Quân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Thành công đánh lén (cầu cất chứa! Cầu đề cử!)

...

Phốc! Phốc! Phốc!

Dương Tiểu Thiên vừa mới dò xét hết liệt diễm Goblin tin tức, này đầu liệt diễm Goblin liền vung tay lên, bốn khóa Lam Cầu lớn nhỏ hóa cầu ngưng tụ xuất ra, hỏa diễm nhúc nhích, chuẩn xác đánh hướng chạy trốn Lưu Minh Thất bốn người.

Mập mạp bốn người nhao nhao phát động năng lực, toàn lực trốn tránh, mới hiểm lại càng hiểm tránh khỏi hỏa cầu công kích.

Liệt diễm Goblin thực lực vô cùng lợi hại, so với xích Goblin mạnh không phải là nhỏ tí tẹo, không chỉ đối với hỏa diễm chương không càng thêm cường đại, thân thể tổ chất phương diện lại càng là mạnh hơn một mảng lớn.

Lưu Minh Thất bốn người, chỉ là nguyên khí bốn cánh, hiển nhiên không phải là đối thủ, mạo hiểm tránh khỏi liệt diễm Goblin công kích, tốc độ phía trên căn bản so ra kém, lập tức sẽ bị truy đuổi lên.

"Thôi muốn chạy trốn."

Xoát!

Liệt diễm Goblin như là một cái kiện tướng thể dục thể thao cũng như, nhảy lên, trên không trung trở mình, trực tiếp vượt qua Lưu Minh Thất bốn cái, chắn trước người của bọn hắn.

"Giết hại ta bộ lạc đừng giả hung thủ nhóm, các ngươi hôm nay chết chắc rồi."

Liệt điểm Goblin sát ý đặng đặng, nhìn chăm chăm Lưu Minh Thất bốn cái, ngọn lửa trên người tuôn ra, hình thành khung bố hỏa trụ, nhiệt độ nóng bỏng vô cùng, bị bỏng không khí đều vận vẹo.

"Đã xong, cái này xong đời."

Mập mạp khuôn mặt bị phẫn: "Tiểu thiên a, ngươi hảo cơ hữu, ta muốn xong đời, ta có thể là vì tới nơi này tìm ngươi, mới có thể xong đời, đến lúc sau, đợi ta chết đi, ngươi cần phải thiêu thêm điểm tiền giấy cho ta à, tốt nhất thiêu chút xinh đẹp pretty girl ảnh chụp."

"Mập mạp chết bầm, ngươi có thể nói điểm lời hữu ích sao?" Trương Nghĩa Trang trừng mắt nhìn Lưu Minh Thất nói: "Còn có, Dương Tiểu Thiên cũng không biết ở chỗ nào đâu, có thể nghe được ngươi nói lời mới là kỳ quái Thi nhi. Còn có không liệu trên một bà, làm sao biết liên sống không được."

"Không sai, chúng ta bốn người người liên thủ, không nhất định sẽ thua." Chu Thiên Thần cũng nói.

Vương Viện Viện nắm chặt trong tay màu xanh lá cây đậm trường cung, trắng nõn khuôn mặt tràn đầy kiên nghị, nói: "Liều a."

"Ngựa nhát, béo gia ta hôm nay cũng không đếm xỉa." Lưu Minh Thất cảm lấy đại phủ tử, sát khí đặng đặng.

Nhưng rất nhanh, sự thật liền cho bọn họ lên trầm trọng bài học, mới sinh thất cấp liệt điểm Goblin quá cường đại, hấn rút ra bên hông hồng sắc trường đao, cận chiến, lấy một địch bốn, cũng chiếm cứ hoàn toàn thượng phong.

Không bao lâu, Lưu Minh Thất bọn họ liền bị thương, căn bản không phải đối thủ.

La Đại Vinh bọn họ ẩn núp trong bóng tối, đem những cái này đều nhìn ở trong mắt, chấn kinh cùng liệt điểm Goblin cường hãn, vạn phần vui mừng không có bị bọn họ gặp được.

"Bốn người này thực lực cũng không yếu a, đáng tiếc đụng phải đáng sợ hơn quái vật, chỉ sợ mệnh giữ không được." Mọi người nội tâm đều như vậy phỏng đoán.

Không có gì bất ngờ xảy ra, xác thực hội là như thế này.

"Mới sinh thất cấp quái vật, cũng chính là tương đương với nguyên khí Thất Cảnh." Dương Tiểu Thiên trong lòng thầm suy nghĩ nói: "Mà ta bây giờ là Luyện Khí sáu tầng, nếu như lấy tất cả linh lực thúc dục 'Như Ý Phi Đao', liền có thể hoàn toàn phát huy ra này cửu phẩm Luyện Khí phù bảo uy lực."

"Rót vào một nửa linh lực, đánh lén, hấn là có thể một kích giết chết này đầu liệt điểm Goblin."

Nghĩ tới đây, Dương Tiểu Thiên lập tức có hành động.

Bồng bồng bồng...

Liệt điểm Goblin khởi đầu phóng đại chiêu, sau lưng ba cây đại kỳ bay lên, quán quanh lấy đặng đặng liệt điểm, tựa như một mảnh hỏa mẫn xà.

Đại lượng nóng bỏng hỏa điểm từ đại kỳ trong phun ra, sau đó tại liệt điểm Goblin dưới sự khống chế, hình thành khung bố mà lại cực kỳ nóng bỏng biển lửa.

"Chết đi, chết ở ta liệt Cách Nhĩ liệt điểm cuồng bạo phía dưới a."

Liệt điểm Goblin hai tay về phía trước vừa đẩy, đường kính phạm vi có 10m biển lửa bao phủ mà đến, hoàn toàn mất hết đường lui, màu đỏ thâm hỏa điểm, như cũ che không lẫn át được mập mạp bốn người sắc mặt tái nhợt.

Đối mặt như vậy tiến công, bọn họ căn bản không có năng lực phản kháng.

"Thực dưới thật là đã xong, có thể ta còn là cái xử nam a! Liên nộ hôn đầu tiên cũng còn không có đưa ra ngoài a! Vương lão sư, nhìn tại ta sẽ chết mất phân thượng, ngươi để cho ta thân một chút đi." Vừa nói xong, mập mạp chết bầm liền hướng Vương Viện Viện nhào tới.

"Cút con bê!"

Vương Viện Viện một tay đem hấn đẩy ra, liếc mắt, đều sắp chết đến nơi, này choáng nha còn dám có tâm tư như vậy, thật sự là hiếm thấy.

"Ngay tại lúc này!"

Chờ đợi thời cơ Dương Tiểu Thiên trong mắt tinh quang lóe lên, nhìn đúng cơ hội, phát động công kích.

Liệt điểm Goblin thả ra đại chiêu, chính là phòng ngự hư không thời điểm, thích hợp nhất đánh lén.

CHÍU...U...U!!

Trong chớp mắt, Dương Tiểu Thiên liền đem rót vào một Bán Linh lực 'Như Ý Phi Đao' bay ra ngoài, hắc quang phá không, đem không khí phân ra cắt đi ra, giống như một mảnh sắc bén hắc sắc thiểm điện, xuyên qua mà đi.

"Không! ! !"

Liệt điểm Goblin như thế nào cũng không nghĩ ra sẽ bị đánh lén, đợi đến phát giác được da đầu lạnh cả người, tử vong bóng mờ bao phủ mà đến, quay đầu nhìn lại, hiển nhiên đã chậm.

PHỤT!

Không có bất kỳ ngoài ý muốn, 'Nhu Ý Phi Dao' trực tiếp cắt ra liệt điểm đầu của Goblin, bạch sắc óc hỗn hợp có huyết dịch từ miệng vết thương khe hở chảy ra.

Bành!

Liệt điểm Goblin, liệt Cách Nhĩ, mang theo vô tận không cam lòng, trừng to mắt, chết không nhắm mắt ngã xuống.

Chính là đến cuối cùng, liệt Cách Nhĩ cũng không có thấy người giết chết nó là ai.

Nguyên khí bay ra, may mà, lần này Dương Tiểu Thiên cách không phải là quá xa, bay ra nguyên khí hóa thành một đạo rất nhanh lưu quang vọt vào Dương Tiểu Thiên trong cơ thể.

Nhất thời, Dương Tiểu Thiên liền cảm nhận được trong cơ thể nguyên lực bạo động.

Hấp thu một đầu mới sinh thất cấp quái vật nguyên khí, đủ để cho Dương Tiểu Thiên tấn cấp.

Sương trắng cuộn cuộn, nguyên lực tăng vọt, Dương Tiểu Thiên tấn cấp thành công.

Thân thể lấy được cường hóa, năng lực cũng đã được tăng cường.

Thực lực lần nữa lấy được đề thăng.

Dương Tiểu Thiên lần này đánh lén gần như hoàn mỹ thành công, nhất kích tất sát. Hắn rất là thoả mãn, thu hồi 'Nhu Ý Phi Dao'.

Mất đi liệt Cách Nhĩ không chế, biển lửa kịch liệt ba động, cuối cùng đột nhiên 'Bồng' một tiếng bạo tán, hóa thành vô số Hóa Tinh biến mất.

Phi tại giữa không trung ba cây hồng sắc đại kỳ cũng rút xuống, hóa điểm dập tắt, yên lặng nằm trên mặt đất.

"Mập mạp chết bầm, đã lâu không gặp a, chỉ là 'Cơ hữu' 'Danh từ' thì không muốn dùng a, không thích hợp a, ta hướng giới tính thể nhưng là tương đối bình thường."

Dương Tiểu Thiên từ ẩn thân địa phương đi ra, mang trên mặt tiểu ý, đi đến mập mạp bốn người trước mặt.

"Mẹ kiếp nhà ngươi, chết Tiểu Thiên, ngươi nha — quả nhiên không chết!"

Lưu Minh Thất mở to hai mắt nhìn, son đen bôi đen trên mặt đều là vẻ mặt ngạc nhiên.

"Dương Tiểu Thiên!" Trương Nghĩa Trang kinh hô.

Chu Thiên Thần dụi dụi con mắt, có chút khó có thể tin, "Ngươi tại sao lại ở chỗ này a! ?"

"Tiểu Thiên." Vương Viện Viện tâm tình có chút phức tạp, thấy được Dương Tiểu Thiên xuất hiện, nội tâm vậy mà không hiểu có chút vui mừng.

"Tiểu Thiên, những người này?"

Lúc này, La Đại Vinh một đoàn người cũng đi ra, nhao nhao tò mò hỏi thăm về.

Đột nhiên xuất hiện lớn như vậy đội người, dọa Lưu Minh Thất bốn người nhảy dựng, cũng nhìn nhìn Dương Tiểu Thiên, hi vọng hắn có thể trả lời một chút.

Điện thoại người sử dụng thỉnh xem đọc, càng có ưu thế chất đọc tự nghiệm thấy.

Chương 30: Chủ thượng (câu cất chứa! Cầu đề cử!)

"Đi, ta đây liền giải thích một chút được rồi "

Dương Tiểu Thiên nhún vai, mở miệng giải thích.

Đi qua Dương Tiểu Thiên phẩy đi một phen miệng lưỡi, hai bên đều rõ ràng thân phận của đối phương, coi như là nhận thức. Đồng thời, Dương Tiểu Thiên cũng giải thích một chút, hẳn tại sao lại xuất hiện ở nơi này nguyên nhân.

Còn có trong khu cư xá chuyện Hấp Huyết Quý, Dương Tiểu Thiên cũng nói.

"Còn có loại chuyện này, ta cũng phải tham gia, vừa mới bị kia liệt điểm Goblin truy đuổi như chó cũng như, còn kém điểm ném mạng, nói cái gì cũng phải giết điểm Goblin tới hả giận."

Lưu mập mạp sau khi nghe, lập tức biểu thị muốn tham gia, mà lại thờ phỉ phỉ nói.

Nếu như mập mạp đều tham gia, Chu Thiên Thần, Trương Nghĩa Trang còn có Vương Viện Viện cũng tự nhiên toàn bộ tham chiến.

"Vậy hảo, kia liền một chỗ hành động." Dương Tiểu Thiên gật đầu, đáp ứng xuống.

Có Lưu mập mạp, Chu Thiên Thần, Trương Nghĩa Trang còn có Vương Viện Viện bốn cái nguyên khí bốn cảnh sinh lực quân gia nhập, lập sát tiến độ tăng nhanh rất nhiều.

Sắc trời còn không có tối xuống, người cuối cùng cũng tấn cấp đến nguyên khí Tam Cảnh, hoàn thành mục tiêu.

"Bắt đi!"

Mục tiêu hoàn thành, Dương Tiểu Thiên lập tức truyền đạt rồi đi mệnh lệnh, để lại đây đất thi thể.

Goblin thi thể, cũng đã thành một ít nhỏ yếu biến dị thú đồ ăn.

Mà Dương Tiểu Thiên cũng không biết, hẳn mang theo đội cảnh sát giết Goblin rất nhiều, đây đã là tại khoi mào chiến tranh, tức giận gỗ đá bộ lạc thù lĩnh, hạ Truy Sát hung thủ mệnh lệnh.

...

Bãi đỗ xe, mọi người lấy Dương Tiểu Thiên cầm đầu, tụ tập cùng một chỗ.

"Phải nói ta cũng nói rồi, đến lúc sau liền xem ngày mai hành động."

Dương Tiểu Thiên hít sâu một hơi, cuối cùng tổng kết một chút.

"Mập mạp chết bầm, Vương lão sư, Chu Thiên Thần, còn có Trương Nghĩa Trang, các người xác định ngày mai muốn đi sao?" Dương Tiểu Thiên mục quang thâm trầm nhìn lấy bọn họ, nói: "Hấp Huyết Quý cũng không phải là dễ trêu, không cẩn thận mệnh sẽ không có."

"Được rồi, Tiểu Thiên, người cũng đừng lời nhai, cùng đàn bà cũng như, thực nét mực." Mập mạp chết bầm tròn mắt nhìn Dương Tiểu Thiên liếc một cái.

"Dương Tiểu Thiên, Lưu Minh Thất nói không sai, nếu như không phải là người, trong trường học, chúng ta chỉ sợ sẽ chết tại những cái kia thi kỳ quái trong tay. Ta Chu Thiên Thần cũng không phải loại kia người vong ân phụ nghĩa." Chu Thiên Thần vẻ mặt trịnh trọng mà nói.

Trương Nghĩa Trang nhún vai: "Hai người bọn họ đem ta nghĩ nói cũng nói."

"Ta là thầy của người, mà người là đệ tử của ta, làm lão sư, không thể thả lấy đệ tử mặc kệ a." Vương Viện Viện mỉm cười nói. Nụ cười hết sức đẹp mắt, dù sao Lưu mập mạp là lưu cháy nước miếng.

Dương Tiểu Thiên cũng bị kinh diễm đến.

"Hảo."

Dương Tiểu Thiên gật đầu.

Lưu Minh Thất, Vương Viện Viện, Chu Thiên Thần, còn có Trương Nghĩa Trang bốn người đều là nguyên khí bốn cảnh, có sự gia nhập của bọn hắn, Dương Tiểu Thiên đối với ngày mai tiến công Hấp Huyết Quý thiên đường càng có lòng tin.

Lại một hồi trao đổi qua đi, xác định hảo ngày mai tiến công kế hoạch, La Đại Vinh bọn họ tỉ lệ rời đi trước.

Dương Tiểu Thiên trước cho mập mập bốn người tìm xong rồi nghỉ ngơi cùng chỗ đặt chân, ăn cơm tối, nhao nhao đều nghỉ ngơi đi.

...

Ban đêm, dưới mặt đất bãi đỗ xe hay là an tĩnh như vậy.

Vừa mới lại đã trải qua một hồi quái vật hàng lâm tập kích, lần này không phải là bọ cánh cứng loại quái vật, mà là một đám có thể miệng phun lưỡi dao gió thanh ** sói.

Vừa xuất hiện, số lượng chính là hơn mười đầu.

Những cái này thanh ** sói tốc độ cực nhanh, tuy đã là nguyên khí Tam Cảnh đội cảnh sát viên môn nhanh chóng chạy tới hiện trường, nhưng vẫn là xuất hiện quần chúng thương vong.

Phé đi không ít lực, đội cảnh sát viên môn mới đưa hơn mười đầu thanh ** sói giết chết.

Thanh ** sói thịt có thể ăn, đây đối với đồ ăn câu nệ mọi người mà nói, là một không tệ tin tức.

Dương Tiểu Thiên tự nhiên là biết bên ngoài phát sinh chiến đấu, nhưng hắn cũng không có ra ngoài, mà là một mực đứng ở trong xe nhỏ, đang không ngừng thử ngưng luyện xuất đạo thứ hai 'Ngự Linh Phù Toàn'.

"Cẩn Hiểu Hiểu nữ Hấp Huyết Quý, lấy ta thực lực bây giờ, muốn bắt sống, hiển nhiên là chuyện không thể nào." Dương Tiểu Thiên trầm tư: "Mà muốn từ đối phương trong miệng hỏi ra như thế nào giải quyết Hiểu Hiểu bị cắn, mà muốn chuyển hóa thành chuyện Hấp Huyết Quý, biện pháp tốt nhất, chính là lấy 'Ngự linh quyết' mang nàng nô dịch."

"Này quả thứ hai 'Ngự Linh Phù Toàn' nói cái gì cũng phải ngưng luyện ra a!"

"Thiên địa vạn vật đều có linh tính..."

Dương Tiểu Thiên khoanh chân mà ngồi, trong miệng lầm bầm "ngự linh quyết" pháp quyết, trong đan điền, sáu đạo linh lực luồng khí xoáy xoay tròn, tuôn ra đại lượng nhũ bạch sắc linh lực.

Đồng thời, hai tay của hắn bóp ấn, khống chế nhũ bạch sắc linh lực dừng mãnh vào hai tay trong đó.

Ông. . .

Linh lực tách ra, bạch sắc quang mang tựa như Thánh Quang cũng như.

Sau đó, hào quang hội tụ, trở thành một từng đạo khí lưu, khí lưu theo Dương Tiểu Thiên bóp ấn, mà không ngừng biến hóa cùng dung hợp, tản mát ra một loại huyền diệu ba động.

...

Hấp Huyết Quý thiên đường.

Tại Đức Ma Ni Áo thức dậy, tất cả Hấp Huyết Quý đều thức tỉnh.

Hai người mới sinh cửu cấp, ba người mới sinh bát cấp, bốn người mới sinh thất cấp, năm tên mới sinh cấp sáu, cùng với mấy trăm danh mới sinh cấp ba đến mới sinh cấp năm.

Hai người mới sinh cửu cấp Hấp Huyết Quý, theo thứ tự là quản lý thứ bảy tràng Hấp Huyết Quý chính là mới sinh cửu cấp Đức Ma Ni Áo, cùng với quản lý thứ mười tám tràng Hấp Huyết Quý Lạp Mạn Lệ.

"Lạp Mạn Lệ, đã ba ngày, ta đã đợi không kiên nhẫn được nữa, Chủ thượng vì cái gì còn không có tình lại?" Đức Ma Ni Áo mặt âm trầm.

Tại Đức Ma Ni Áo bên cạnh, là một người thân mặc màu đỏ tươi bó sát người quần mỏng, đáng người xinh đẹp xinh đẹp, có lồi có lõm tuyệt mỹ phụ nhân.

Người này tuyệt mỹ phụ nhân, chính là Lạp Mạn Lệ.

Nàng trêu chọc một chút bên tai tươi sống tóc dài màu đỏ, tươi đẹp bờ môi khẽ nhếch, mở miệng nói: "Đức Ma Ni Áo, ta biết, hậu duệ của ngươi chết rồi, trong lòng ngươi hết sức phẫn nộ."

"Thế nhưng, Chủ thượng chưa tỉnh, chỉ bằng ngươi mệnh lệnh của một người, là không đủ để khơi mào chiến tranh."

"Lạp Mạn Lê, ánh mắt của ngươi chẳng lẽ mù sao?" Đức Ma Ni Áo già nua khuôn mặt âm tình bất định, hiển lộ hắc cực không an tĩnh nội tâm: "Trong lòng sông Hải Tộc đã rục rịch, liền ngay cả kia hèn mọn nhỏ yếu nhân loại cũng dám động thủ với chúng ta, cứu đi chúng ta 'Đồ ăn'."

"Chúng ta nếu lại không phát uy, bọn họ thật có thể coi chúng ta là thành con mèo bệnh."

"Bất quá trên thực tế, chúng ta cũng không phải con mèo bệnh, mà là ngủ say Mãnh Hồ, không phải sao?" Lạp Mạn Lê thần nhiên tìm một cái hồng sắc sofa ngồi xuống, tuyết trắng đại chân dài nhếch lên chân bắt chéo, quơ kia trên chân ngọc hồng sắc cao dép lê, khẽ mỉm cười nói.

"Ngươi đây là tại cường từ đoạt lý." Đức Ma Ni Áo hừ một tiếng.

"Không, Đức Ma Ni Áo, ngươi sai rồi..."

"Các ngươi rất nhao nhao đầu, biết không?"

Chợt, lời của Lạp Mạn Lê còn chưa nói xong, đột nhiên có một đạo tràn ngập từ tính ôn nhuận nữ sinh vang lên, không u như tiếng đàn, thanh thúy êm tai.

"Chủ thượng!"

Cấp tốc xoát. . .

Trong chớp mắt, tất cả Hấp Huyết Quỷ hướng về một cái hướng khác quỳ lạy hạ xuống.

Lạp Mạn Lê cùng Đức Ma Ni Áo trong chớp mắt đình chỉ cãi lộn, sắc mặt bối rối quỳ xuống, cái đầu dài thật sâu thấp, thân thể đều đang run rẩy.

Đạp đạp...

Từ từ, từ trong hắc ám, đi ra một đạo thon dài mà lại duy hay mỹ lệ thân ảnh, rồi lại tràn ngập thâm trầm hắc ám khí tức.

... Điện thoại người sử dụng thỉnh xem đọc, càng có ưu thế chất đọc tự nghiệm thấy.

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Nói Chuyện Phiếm Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Tay số đỏ dây thừng (câu cất chứa! Cầu đề cử!)

Dương Tiểu Thiên hai tay tại bóp ấn, tốc độ cực nhanh, hình thành một mảnh tàn ảnh. Từng sợi nhũ bạch sắc khí lưu tại hai tay của hắn trong đó lưu chuyển, tựa như bao vây lấy một đoàn mật mờ quang sương mù.

Bành!

Cuối cùng, những cái này khí lưu tại Dương Tiểu Thiên dưới sự khống chế, nhanh chóng dung hợp, muốn ngưng tụ ra một mai 'Phù triện' xuất ra, thế nhưng giữa đường, lại tạo nên một hồi ba động, cuối cùng 'Ba' một tiếng tan vỡ tán mất.

"Vẫn bị thất bại."

Dương Tiểu Thiên xoa xoa cái trán vết mồ hôi, thở dài một tiếng, nội tâm có chút bất đắc dĩ.

"ngự linh quyết" vốn là tiên thuật, mặc dù là cấp thấp nhất cửu phẩm hạ cấp tiên thuật, nhưng cũng là tiên thuật, cất bước là thấp, Luyện Khí Kỳ liền có thể tu luyện.

Nhưng độ khó khăn vẫn rất lớn, ngưng tụ quả thứ nhất 'Ngự Linh Phù Toàn' khá tốt chút, nhưng quả thứ hai, lại là khó khăn rất nhiều.

Dương Tiểu Thiên vốn ý định tiếp tục thử, lại thấy được Hà An Trung tới lặng lẽ, tại xe con bên ngoài, nhẹ nhàng gõ một cái cửa sổ xe.

Vì vậy, Dương Tiểu Thiên liền tạm thời dừng lại, đem xe cửa sổ dao động hạ xuống.

"Đại nhân, sự tình loại nhỏ đã làm xong."

Hà An Trung ngẩng đầu, mục quang lấp lánh, nhẹ giọng nói.

"Ừ."

Dương Tiểu Thiên gật gù đầu, mắt nhìn Hà An Trung, nói: "Người làm rất tốt, nếu như hành động lần này thành công, ta sẽ ban thưởng người."

"Đa tạ đại nhân." Hà An Trung vui vẻ nói, lập tức lại cúi đầu xuống, một mực cung kính nói: "Loại nhỏ có thể giúp đỡ trên đại nhân bận rộn, đã là rất chuyện vinh hạnh tình, nào dám muốn cái gì ban thưởng."

"Hà An Trung, người cũng đừng làm chính mình cùng thái giám tới tở cũng như, hiện tại cũng không phải xã hội phong kiến, biểu hiện ra công phu, cũng không cần làm." Dương Tiểu Thiên thần nhiên nói.

"Đại nhân, ta là thật tâm nhận thức đại nhân làm chủ, tuyệt sẽ không phản bội, đây đều là điều nên làm." Hà An Trung vẻ mặt trịnh trọng bề ngoài trung tâm.

"Được rồi, người đi đi."

Dương Tiểu Thiên cười cười, khoát tay.

"Vâng, đại nhân." Hà An Trung lặng yên rời đi.

Đội đến Hà An Trung đi, Dương Tiểu Thiên lấy ra một khối hạ phẩm linh thạch, hấp thu lại, khôi phục thử ngưng tụ 'Ngự Linh Phù Toàn' thì tiêu hao hết linh lực.

"Đội cảnh sát 29 cá nhân, mặc dù tại ta bồi dưỡng, thực lực tăng nhiều. Nhưng đối mặt mấy trăm danh Hấp Huyết Quý, đó cũng là lấy trứng chọi đá, căn bản không có khả năng lấy được thắng lợi." Một bên khôi phục linh lực, Dương Tiểu Thiên một bên rơi vào trầm tư, "Đương nhiên, ta cũng không nghĩ qua có thể nhanh như vậy giết chết đám kia Hấp Huyết Quý."

"Nhân viên an ninh kia đội, bất quá là ta dùng để hấp dẫn Hấp Huyết Quý lực chú ý cùng tầm mắt quân cờ, ta mục đích thực sự, là tìm đến căn Hiếu Hiếu nữ Hấp Huyết Quý, sau đó lại dùng 'Ngự Linh Phù Toàn' nô dịch nàng."

"Chỉ cần hoàn thành những cái này, kế hoạch của ta liền thành công."

"Về phần, đội cảnh sát chết sống, không phải ta có thể bảo chứng."

"Cho nên nói a, La Đại Vinh có hay không phản bội, ta thật sự không để ý, bởi vì vì bọn họ cũng chỉ là ta đưa trẻ bị vứt bỏ mà thôi." Dương Tiểu Thiên nhún vai, mở mắt, trên mặt hiện ra lãnh khốc biểu tình.

Đương nhiên, vì kế hoạch có thể thuận lợi tiến hành, một ít khả năng phát sinh ngoài ý muốn, cũng phải tận lực tránh.

Đây cũng là, Dương Tiểu Thiên đến đỡ Hà An Trung nguyên nhân.

Ông. . .

Trong đan điền, truyền đến một cỗ rất nhỏ ba động, linh lực luồng khí xoáy lần nữa xoay tròn, linh lực hoàn toàn khôi phục.

Vì vậy, Dương Tiểu Thiên lần nữa hai tay bóp ấn, thử 'Ngự Linh Phù Toàn' ngưng tụ.

Linh lực sóng gió nổi lên, trên người Dương Tiểu Thiên toát ra một tầng nhân nhật quang, từng sợi khí lưu tại hai tay của hắn trong đó lưu chuyển, cực kỳ rất nhanh.

Từng đạo khí lưu dung hợp lẫn nhau.

Ba. . .

Một tiếng như nước bong bóng tan vỡ thanh âm vang lên, ngay sau đó, tay của Dương Tiểu Thiên trên liền toát ra một đoàn bạch quang, một mai như loại bạch ngọc, huyền ảo phức tạp phù triện chậm rãi dâng lên, phiêu phù ở Dương Tiểu Thiên trước mắt, tản mát ra nhân nhật huỳnh quang.

"Thành công."

Dương Tiểu Thiên kinh hi vạn phần.

...

Vừa rạng sáng ngày thứ hai, Dương Tiểu Thiên đã ăn xong điểm tâm, liền chuẩn bị xuất phát.

"Tiểu Thiên, người nhất định phải cẩn thận a, hàng vạn hàng nghìn không muốn phạm hiểm, không muốn làm sự tình nguy hiểm, hết thấy đều muốn lấy bản

thân an toàn làm trọng." Mẫu thân của Dương Tiểu Thiên, Tần Dao mặt mũi tràn đầy lo lắng cùng ưu sầu.

"Đúng vậy a, mẫu thân của người nói rất đúng, hàng vạn hàng nghìn phải bảo trọng." Trương đại gia cũng ngừng khí thành khẩn nói, gãi nua trên khuôn mặt tràn đầy lo lắng.

Dương Tiểu Thiên gật gật đầu, nói: "Yên tâm đi, ta không có việc gì."

"Đây là ta chuẩn bị xong cơm nắm, người cầm lấy." Lâm Nam Sơ đã đi tới, xinh đẹp trên mặt trái xoan mang theo một ít thấp thòm, trắng nõn ngọc thủ cầm một cái màu xám sạch sẽ bao bọc, đưa về phía Dương Tiểu Thiên.

Dương Tiểu Thiên hơi sững sờ, thuận tay nhận lấy, đến không nghĩ tới Lâm Nam Sơ sẽ vì hắn chuẩn bị cho tốt lương khô, vì vậy nói tạ.

"Đại ca ca, Đường Đường chờ người trở về ah." Đường Đường một đôi con mắt lớn chớp chớp, tràn đầy lo lắng.

Đường Đường tuy tuổi còn nhỏ, nhưng nàng hay là minh bạch rất nhiều chuyện, nàng biết, đại ca ca của nàng lần này cần đi một cái địa phương nguy hiểm.

Nghĩ tới đây, Đường Đường cúi đầu nhìn về phía tay mình trên cổ tay tay số đỏ dây thừng.

"Đại ca ca, đây là cha so với cho Đường Đường tay số đỏ dây thừng, cha so với nói, căn này tay số đỏ dây thừng có thể bảo an toàn bộ, Đường Đường tặng nó cho đại ca ca, như vậy đại ca ca liền có thể an toàn trở về."

Đường Đường từ trên cổ tay bắt lại một cây tay số đỏ dây thừng, tuy đây về không muốn, nhưng vẫn là khế坎 môi, đưa cho Dương Tiểu Thiên.

Đây là Đường Đường phụ thân, lưu cho nàng duy nhất di vật.

Mỗi lúc trời tối, Đường Đường đều là cầm lấy tay số đỏ dây thừng ngủ, căn bản bất ly thân, nhìn trọng yếu phi thường. Bây giờ lại đưa cho Dương Tiểu Thiên, Lâm Nam Sơ kinh ngạc nhìn một màn này, nội tâm thật sự là vạn phần phức tạp.

Dương Tiểu Thiên thấy được Đường Đường kia cực đoan không muốn bỏ biểu tình, liền biết, vật này đối với nàng mà nói là có nhiều trọng yếu.

Trong lúc nhất thời, cũng không tốt lắm nhận lấy.

Nhưng tiểu hài tử một mảnh chân thành tâm ý, cự tuyệt, cũng vô cùng không tốt.

"Đại ca ca, Đường Đường cho người mang lên." Đường Đường nhìn ra Dương Tiểu Thiên do dự, vì vậy không để cho Dương Tiểu Thiên cự tuyệt, cường ép cho hắn mang lên.

"Đường Đường thực nghe lời."

Nhìn nhìn trên cổ tay tay số đỏ dây thừng, trong lòng Dương Tiểu Thiên chảy xuôi một đạo dòng nước ấm, thật là ấm áp.

Tuy này tay số đỏ dây thừng kỳ thật liền là một cây hồng sắc dây thừng, nhưng đối với Đường Đường mà nói, tay số đỏ dây thừng ý nghĩa cùng giá trị, lại là nàng quý giá nhất đồ vật.

Dương Tiểu Thiên xoa xoa Đường Đường tóc, sau đó từ trong ba lô lấy ra một bả hồng sắc trường đao.

Hồng sắc trường đao liếc một cái nhìn qua, giống như là một đám thiêu đốt hỏa diễm, tựa hồ cực kỳ nóng bỏng, nhưng sờ lên, lại ôn nhuận như ngọc, làm cho người ta một cỗ ôn tâm tình cảm ấm áp.

Chuôi đao là lấy không biết tên gỗ lim chế tác mà thành, phía trên điêu khắc hỏa diễm đồ án. Thân đao tựa như kim cương cũng như cứng rắn, nếu như hồng sắc Bảo Ngọc cũng như trong suốt.

Từng mảnh từng mảnh tinh tế hoa văn che kín toàn bộ thân đao.

Cực kỳ mỹ lệ, quả thật giống như là một kiện tuyệt mỹ tác phẩm nghệ thuật.

Cái thanh này hồng sắc trường đao chính là kia liệt diễm Goblin vũ khí, bị Dương Tiểu Thiên thu được. Bởi vì Goblin vóc dáng thấp bé, cái thanh này hồng sắc trường đao dưới cái nhìn của Dương Tiểu Thiên, giống như là một bả dài chủy thủ, nhưng cho Đường Đường, mặc dù hơi dài, nhưng vừa vặn phù hợp.

Điện thoại người sử dụng thỉnh xem đọc, càng có ưu thế chất đọc tự nghiệm thấy.

Chương 32: Hành động (cầu cất chứa! Cầu đề cử!)

"Đường Đường, đại ca ca đem cây đao này tặng cho ngươi, được không?"

Dương Tiểu Thiên đem hồng sắc trường đao đưa cho Đường Đường.

Thấy được xinh đẹp như vậy đồ vật, tâm tư đơn thuần Đường Đường tự nhiên rất thích, còn có lại là Dương Tiểu Thiên đưa, vì vậy duỗi ra bàn tay nhỏ bé, liền nghĩ đi đón.

"Không được, Tiểu Thiên, lễ vật này quá quý trọng, Đường Đường không thể nhận."

Ngươi sáng suốt cũng có thể nhìn ra cái thanh này trường đao quý trọng, Lâm Nam Sơ lập tức ngăn cản.

Đường Đường héch lên cái miệng nhỏ nhắn, nội tâm có chút mất hứng.

"Cầm lấy, có cái gì không thể nhận."

Dương Tiểu Thiên lại là bất kể, trực tiếp nhét vào Đường Đường trong lòng.

Đường Đường nhất thời dùng hai cái trắng nõn bàn tay nhỏ bé, gắt gao ôm chặt hồng sắc trường đao, giống như là ôm quý giá nhất đồ vật cũng như, con mắt lớn đều ngoặt trở thành Nguyệt Nha Nhi, vui vẻ cực kỳ, "Cảm ơn đại ca ca, đại ca ca tốt nhất rồi."

Ba!

Nói qua, lại đang gò má của Dương Tiểu Thiên trên hôn một cái.

...

Cáo từ hoàn tất, Dương Tiểu Thiên rời đi.

Tần Dao, Trương đại gia, Lâm Nam Sơ, còn có Đường Đường, đưa mắt nhìn Dương Tiểu Thiên rời đi.

Bọn họ không có cái gì thực lực, có thể giúp đỡ Dương Tiểu Thiên làm, cũng chỉ có cầu nguyện mà thôi.

Dương Tiểu Thiên hiện tại thời gian cấp bách, có rất nhiều chuyện cần phải làm, không có thời gian mang mẫu thân, Lâm Nam Sơ bọn họ giết quái, hấp thu nguyên khí tiến hóa.

Đội sự tình đều xong xuôi, có nhân rồi thời gian.

Dương Tiểu Thiên nội tâm sớm đã có một ít kế hoạch, như thế nào đề thăng thực lực của bọn hắn.

...

Đội ngũ đã tập kết xong rồi, trọn vẹn hơn hai mươi người, lần này là toàn bộ ra trận,

"Tiểu Thiên, đội ngũ đã tập hợp xong rồi, ngươi nói chuyện a."

La Đại Vinh từ trong đội ngũ đi ra, đứng ở trước mặt Dương Tiểu Thiên, trịnh trọng nói.

Dương Tiểu Thiên nhìn lướt qua bọn họ, trên mặt không có có dư thừa biểu tình, hiển lộ cực kỳ lạnh lùng, cuối cùng lạnh kêu lên: "Nên, phải hỏi, hôm qua Thiên Đô nói, xuất phát!"

"Vâng!"

Mọi người cùng kêu lên đáp lại.

Thực lực tăng nhiều, lòng tin của bọn hắn mười phần, nhiệt huyết sôi trào.

Vừa nghĩ tới có thể chém giết những Hấp Huyết Quỷ đó, bọn họ liền không khỏi hưng phấn lên.

Muốn biết rõ, trước kia dưới cái nhìn của bọn họ, những Hấp Huyết Quý đó là tuyệt đối không thể trêu chọc tồn tại.

Bọn họ cùng sau lưng Dương Tiểu Thiên, trùng trùng điệp điệp, hùng hổ ra dưới mặt đất bãi đỗ xe.

Tại đội ngũ mặt sau cùng, là Ngô Quyền Hoa đội ngũ, hấn đi tại chính mình đội ngũ phía trước nhất, cúi đầu, trong ánh mắt mang theo một tia không thể phát giác oán độc.

Hắn vốn tưởng rằng hành động lần này, hắn không cần tham gia, còn có thể là thủ bãi đỗ xe, bởi vì hắn thực lực yếu a. Lại không nghĩ rằng, Dương Tiểu Thiên vẫn là đem hắn mang đến.

Thế nhưng là, hắn có thể Hoàng Cảnh Tinh bọn họ không đồng nhất.

Mặc dù tại ngày hôm qua liệt sát thanh *** sói, tấn cấp nguyên khí Tam Cảnh, nhưng thực lực xa xa không đủ, Hoàng Cảnh Tinh bọn họ đã là nguyên khí bốn cảnh.

Này theo thứ tự là đem mình hướng trong hố lửa đẩy a.

Nghĩ tới những thứ này, Ngô Quyền Hoa tự nhiên oán hận.

...

Dương Tiểu Thiên ở phía trước dẫn đội, rất nhanh liền đi tới cư xá trước cửa sắt, mọi người trở mình lướt qua cửa sắt, tiến nhập trong khu cư xá.

Dương Tiểu Thiên đã tới, tự nhiên quen thuộc đường, cũng có kinh nghiệm, hành tẩu tại cư xá trên đường nhỏ, đồng thời để cho mọi người chú ý bốn phía, chú ý những quái vật khác, hoặc là biến dị thú.

"Tiểu Thiên, như thế nào cảm giác nơi này có điểm thám được sợ?"

Mập mạp chết bầm đi theo bên cạnh Dương Tiểu Thiên, thân thể mập mạp hắn, giống như là cái thịt bánh trôi cũng như, hai cái mắt nhỏ nheo lại, tựa như hai cái khe hẹp.

"Được rồi, ít nói vài câu, ta không phải nói để cho ngươi dừng tới, nhưng ngươi càng muốn, hiện tại đối ý còn kịp, trở về a." Dương Tiểu Thiên tròn mắt nhìn Lưu Minh Thất liếc một cái.

"Biệt giới, ngươi như vậy liền quá xem thường huynh đệ ta, ta có thể không phải sợ chết người." Mập mạp lập tức cự tuyệt, còn vỗ dài rộng lồng ngực nói: "Béo gia ta này một thân thịt mỡ, đây chính là siêu cường tám chắn, đến lúc sau gặp nguy hiểm, huynh đệ ngươi ta khẳng định dùng này một thân thịt mỡ giúp ngươi đỡ được."

"Ta xem hay là thôi đi, liền ngươi này chậm chạp tốc độ, không đợi ngươi xông lên, ta liền bị công kích đến." Dương Tiểu Thiên vội vàng cự tuyệt.

"Móa! Mò mẫm nói cái gì đại lời nói thật!"

Mập mạp chết bầm mắng một câu.

...

Tham Tri Chi Mâu.

Dương Tiểu Thiên tâm niệm vừa động, giờ lên tay trái, sương trắng dâng lên, một khóa như thủy tinh cũng như trong mắt hiển hiện, bắn ra một đạo quang, rơi vào Dương Tiểu Thiên trên người của mình.

...

"Hạ phẩm linh thạch tuy đầy đủ, nhưng bởi vì ngưng luyện 'Ngự Linh Phù Toàn' nguyên nhân, dẫn đến thời gian không đủ, không thể tấn cấp đến Luyện Khí tầng bảy." Một bên tiến lên, Dương Tiểu Thiên một bên dò xét một chút bản thân tình huống.

Hiểu được tình huống của mình cùng thực lực, mới tốt ứng đối kế tiếp đem chuyện sắp xảy ra.

Đồng thời, Dương Tiểu Thiên cũng nhớ lại mấy ngày nay chỗ chuyện đã xảy ra.

"Ta đang giết chết sơ cấp cấp sáu Hấp Huyết Quý, cũng không có tấn cấp, nhưng mấy ngày nay giết đi không ít Goblin, nhưng đều bởi vì cấp quá thấp, hấp thu nguyên khí không đủ, thậm chí giết chết mới sinh thất cấp liệt điểm Goblin, mới để mình tấn cấp nguyên khí năm cảnh."

"Bất quá, cũng may mắn mà có liệt điểm Goblin nguyên khí, ta hiện tại hắn là sắp tấn cấp nguyên khí Chương 6: Cảnh."

Ong. . .

Dương Tiểu Thiên vận chuyển trong đan điền linh lực luồng khí xoáy, rót vào 'Nữ Ý Phi Dao' cùng 'Nghịch Lân Hộ Tâm Kinh' bên trong, xác định này

hai kiện rất trọng yếu bảo vật có thể sử dụng.

Đồng thời, Dương Tiểu Thiên thử hấp thu hạ phẩm linh thạch linh khí, vận chuyển công pháp, tới ngưng luyện linh lực, nhưng phát hiện, này thật sự quá hao tổn hao tổn tâm thần, hơn nữa tốc độ tu luyện còn thấp xuống rất nhiều.

Hoàn toàn được không bù mất.

Bất đắc dĩ, Dương Tiểu Thiên đành phải thôi.

...

Dương Tiểu Thiên cuối cùng chỉ là dẫn theo mập mập đi một mình, để cho Vương Viện Viện, Trương Nghĩa Trang, còn có Chu Thiên Thần lưu ở bãi đỗ xe, bảo hộ mọi người an toàn.

Đem La Đại Vinh đội cảnh sát thành viên lưu lại, Dương Tiểu Thiên lo lắng.

Rốt cuộc, mẫu thân, Trương đại gia, Lâm Nam Sơ, còn có Đường Đường cùng muội muội đều tại bãi đỗ xe, an toàn của bọn hắn, tất nhiên là muốn trao cho mình yên tâm người bảo hộ mới được.

Hơn hai mươi người đội ngũ, theo sát sau lưng Dương Tiểu Thiên.

Thời gian trôi qua, cùng nhau đi tới, ngược lại là không có gặp được quá lớn phiền toái, một ít đột nhiên xuất hiện quái vật cùng biến dị thú bị nhẹ nhõm giải quyết.

Bất quá, Dương Tiểu Thiên bọn họ đi ngang qua đường sông thời điểm gặp phiền toái.

Là một đám Hải Tộc, các loại ngư nhân đối với Dương Tiểu Thiên bọn họ phát khởi tấn công. Nhưng cũng không có quá mức cường đại ngư nhân, vì vậy, Dương Tiểu Thiên mạnh mẽ xuất thủ, còn có La Đại Vinh bọn họ, những cái này ngư nhân tại trong thời gian ngắn, được giải quyết.

"Ăn béo gia một bữa tử!"

Lưu Minh Thất nổi giận gầm lên một tiếng, song tay mang theo cự phù, mập mập thân hình nhảy lên, giống như là Thái Sơn Áp Đình cũng như rơi xuống, cự phù đột nhiên đánh xuống.

PHỤT!

Máu tươi bắn tung toé, một đầu nguyên khí bốn cánh tôm hùm kỳ quái đã bị Lưu Minh Thất đánh thành hai nửa.

"Tiểu Thiên, huynh đệ ngươi ta lợi hại không?" Lưu Minh Thất một cái xinh đẹp hất đầu, bốn mươi lăm độ góc nhìn lên trời, lấp so với nói.

Nhưng mà, chờ hắn định nhăn liếc một cái, Dương Tiểu Thiên mang theo đội ngũ, sớm đã đi.

"Ta đi, không ngờ như thế ta Bạch Trang..."

Ừng ục ừng ục...

Cư xá trong lòng sông lại toát ra bong bóng, từng cái một thân ảnh tại dưới nước du động.

Lưu Minh Thất nuốt dưới nước miếng, nện bước mập mập tiểu chân ngắn chạy như điên, "Tiểu Thiên, ngươi choáng nha ngược lại là chờ ta một chút a!"

...

Rốt cuộc, hữu kinh vô hiểm, Dương Tiểu Thiên bọn họ đi tới chỗ mục đích.

"Vậy trong chính là cái kia bầy Hấp Huyết Quỷ nghỉ lại địa phương."

Dương Tiểu Thiên chỉ vào phía trước, bị nồng đậm sương trắng chột bao phủ ba tròng cao ốc, trầm giọng nói: "Ồ giữa nhất kia tròng, chính là giam giữ nhân loại địa phương."

"Ta biết."

La Đại Vinh mục quang sáng rực nhìn chăm chăm phía trước, hai tay thật sâu nắm chặt, sau đó lại chậm rãi triển khai, tại tay phải hắn trong lòng bàn tay là thả có nữ nhi của hắn ảnh chụp hoài biểu, sau đó hắn mở ra nhìn thoáng qua, lại khép lại, đem hoài biểu thả lại đến trong lòng, ngữ khí kiên định đây này lâm bẩm: "Chờ ta, chờ phụ thân, phụ thân ta lập tức liền có thể tới cứu ngươi." Điện thoại người sử dụng thỉnh xem đọc, càng có ưu thế chất đọc tự nghiệm thấy.

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Nói Chuyện Phiếm Quân Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Tổ Miêu (cầu cất chứa! Cầu đề cử!)

Trống trải trong đại sảnh, trung ương ngay phía trước.

Sương trắng mịn mờ, giống như thực giống như huyền, tựa như tiên cảnh.

Mông lung bên trong, thấp thoáng thấy một người hình thể thon dài nổi bật thân ảnh, đường cong hoàn mỹ, tìm không được bất kỳ bất bẻ địa phương, tựa như mỹ lệ tiên nữ.

Nàng nhẹ nhàng dựa tại hoa lệ hồng sắc trên mặt ghế, ngà voi trắng nõn bàn tay như ngọc trắng nhẹ nhàng chống đỡ tron bóng trắng noãn cái cằm, thần thái tán mạn, nhưng lại có một loại cực kỳ cao quý chính là thuần túy khí thiên nhiên chất.

Sương trắng thật sự là có chút đậm đặc, thấy không rõ nàng hình dạng, làm cho người tiếc hận.

"Chủ thượng, xin ngài ra lệnh a!"

Đức Ma Ni Áo quỳ trên mặt đất, vô cùng cung kính, đập đầu hô.

"Chủ thượng, xin ngài ra lệnh!"

Đức Ma Ni Áo sau lưng, là mấy tên sơ cấp cấp sáu trở lên Hấp Huyết Quỷ, đều là thủ hạ của Đức Ma Ni Áo, nằm rạp xuống trên mặt đất.

"Vậy liền đi a."

Bị bọn họ tôn xưng là Chủ thượng nữ nhân, nhẹ nhàng nói một câu, ngữ khí lạnh nhạt như mây, là như vậy phong kinhh vân đạm, căn bản thờ ơ.

"Vâng!"

Đức Ma Ni Áo đại hỉ, bỗng nhiên ngừng đầu, hồng sắc như Huyết Trích Tử trong hai tròng mắt, lóe ra hung phấn hào quang.

...

CHỈU...U...U!!

Một đạo hắc sắc lưu quang, như tia chớp cũng như xẹt qua phía chân trời, bay thẳng hướng tiền phương, cuối cùng xuyên thấu một người trái tim của Hấp Huyết Quỷ.

Phốc!

Hấp Huyết Quỷ thể lương thét lên, thân thể thiêu đốt thành một đoàn hỏa diễm.

"Địch tập kích! Có địch tập kích!"

Theo Hấp Huyết Quỷ gào thét cùng tiếng thét, một hồi thâm thiết chiến đấu, sắp sửa kéo ra mờ mịt.

Cấp tốc xoát. . .

Hấp Huyết Quỷ tuần tra đội xuất hiện, có mới sinh cấp năm Hấp Huyết Quỷ dẫn đội, hướng công kích truyền đến phương hướng chạy như điên mà đến.

"Đến rồi! Đến rồi! Đến rồi! ..."

Rầm rầm rầm. . .

Trái tim tại rất nhanh nhảy lên, phảng phất muốn từ trong cổ họng nhảy ra ngoài. Sôi trào huyết dịch tại trong mạch máu lao nhanh, ánh mắt mọi người gắt gao nhìn chăm chăm kia vọt tới Hấp Huyết Quỷ, cảm thật chặt vũ khí trong tay, trong lòng hò hét.

"Xông lên a!"

Rốt cục! Rốt cục!

Đám kia Hấp Huyết Quỷ nhóm muốn tiếp cận bọn họ.

La Đại Vinh một tiếng rống giận vang lên, rút ra bên hông song đao, bước đầu tiên, giống như là một anh hùng, một cái dũng sĩ cũng như, chút nào không sợ chết, xông về phía Hấp Huyết Quỷ.

"Sát! Sát!"

Hoàng Cảnh Tinh rút gươm, mang theo đội ngũ theo sát La Đại Vinh sau lưng, hướng Hấp Huyết Quỷ nhóm đánh giết mà đi.

Ngay sau đó, là Lư An đội ngũ, Hà An Trung đội ngũ, cuối cùng là Ngô Quyền Hoa đội ngũ.

Trộn vụn hơn hai mươi người, gươm thép, rống giận, cùng Hấp Huyết Quỷ tuần tra Bình nhóm phát sinh giao chiến.

Dương Tiểu Thiên thu hồi 'Nữ Ý Phi Đao' liền không có động thủ, hẩn lặng yên lui hạ xuống, ẩn dấu đi, sau đó từ từ, như là một người đạo tặc cũng như, hướng kia ba building phòng tiềm hành.

Chiến đấu một khi bộc phát, thâm thiết giao chiến lại bắt đầu.

Muốn biết rõ, yếu nhất Hấp Huyết Quỷ đều là mới sinh cấp ba, mà Ngô Quyền Hoa trong đội ngũ, lại có người không có đạt tới nguyên khí Tam Cảnh dưới đây.

Vì vậy, vừa mới giao chiến, đã có người chết đi.

"A. . ."

Kia là một người trung niên nam tử, hẩn bị một người Hấp Huyết Quỷ dễ mất tới, thực lực không đủ hẩn, chợt hiện tránh không kịp, bị Hấp Huyết Quỷ bẻ vụn trái tim, thê thảm chết đi.

PHỤT!

Hà An Trung Thiết Lân chương đối phó những Hấp Huyết Quỷ này ngược lại là một loại lợi khí, sắc bén móng vuốt, cứng rắn lân phiến, một khi chờ đến cơ hội, đơn giản liền có thể bẻ vụn trái tim của Hấp Huyết Quỷ.

Ầm ầm ầm!

La Đại Vinh cùng một danh mới sinh cấp năm Hấp Huyết Quỷ giao chiến cùng một chỗ, một đôi Khai Sơn Đao phối hợp thêm lực lượng của hẩn, lực phá hoại kinh người, vậy mà ở vào thượng phong.

...

"Mập mạp, người trước hết ở chỗ này ở lại đó." Dương Tiểu Thiên trước khi rời đi, đối với Lư Minh Thất phân phó một câu.

"A!" Lư Minh Thất sửng sốt, thấy được Dương Tiểu Thiên rời đi bóng lưng, tương đối kinh ngạc mà nói: "Ý của người là theo ta thấy đùa giỡn a?"

Bất quá, thời điểm này Dương Tiểu Thiên đã nghe không được Lư Minh Thất nói.

"Được, xem cuộc vui liền xem cuộc vui a, hôm nay ta béo gia muốn làm một cái hảo người xem." Lư Minh Thất nhún vai.

"Không biết người kia nữ Hấp Huyết Quỷ đến cùng ở chỗ nào."

Dương Tiểu Thiên cảnh giác bốn phía, nhờ vào sương trắng cùng xung quanh vật che chắn vật, tựa như một người cực kỳ thuần thực đạo tặc, tiếp cận thứ mười tám building phòng.

Xung quanh tuần tra Hấp Huyết Quỷ tuần tra Bình, đã bởi vì La Đại Vinh sự xuất hiện của bọn hẩn cùng tập kích, mà bị hấp dẫn qua, này dẫn đến ba building phòng phòng giữ yếu bớt.

Điều này làm cho Dương Tiểu Thiên an toàn đi tới mười tám building dưới phòng mặt.

Thứ mười tám building phòng đại môn là mở ra, bên trong sương trắng lộn lờ, thấy không rõ là tình huống gì, nhưng bên ngoài phát sinh chiến đấu, nơi này lại một điểm động tĩnh cũng không có.

Dương Tiểu Thiên không khỏi nhún mày.

Vì vậy, hẩn liền không có lập tức tiến vào, mà là từ trong lòng ngực lấy ra một tờ bạch sắc họa giấy, sau đó triển khai, cẩn thận nhìn mấy lần.

Họa trên giấy họa có một bức tranh.

Là một bộ tuyệt mỹ nữ tử bức họa.

Mặc dù chỉ là Tổ Miêu, lại cũng có một loại kinh tâm động phách mỹ cảm.

Dương Tiểu Thiên thấy được này bức họa thời điểm, đều sùng sốt vài giây đồng hồ.

"Nâu đỏ sắc tóc ngắn, có chút vụn vặt, một đôi to lớn sáng ngời nâu đỏ sắc con ngươi, hắc sắc váy liền áo..." Dương Tiểu Thiên trong miệng nhẹ nhàng nỉ non lấy.

Những cái này, đều là Dương Tiểu Thiên từ trong miệng mẫu thân lấy được tin tức.

Về người kia nữ Hấp Huyết Quý tin tức.

Căn cứ những tin tức này, Dương Tiểu Thiên từ bãi đỗ xe trong mọi người, tìm được chuyên môn hội họa người, dùng đồ ăn đồ lấy đối phương vẽ ra trước mắt bộ dạng này họa.

Có như vậy một bộ Tổ Miêu tranh chân dung, Dương Tiểu Thiên cũng lại càng dễ tại đông đảo Hấp Huyết Quý trong tìm ra người kia nữ Hấp Huyết Quý.

Nhận thức chút thật thật đem họa bên trong nữ tử bộ dáng ký ức trong đầu, Dương Tiểu Thiên đem bức họa thả lại đến trong lòng.

"Hi vọng không muốn xuất hiện cái gì ngoài ý muốn."

Dương Tiểu Thiên trong lòng cầu nguyện một chút, sau đó hóp lưng lại như mèo, nhanh chóng vọt vào mười tám tầng lầu trong phòng.

"Không có? Không có! Còn không có!"

Tiến vào mười tám building phòng, Dương Tiểu Thiên như trước cẩn thận từng li từng tí tiến lên, lại phát hiện, này mười tám building trong phòng, liền một cái Hấp Huyết Quý cũng không có.

Đi đến một nửa, Dương Tiểu Thiên biết, này mười tám building trong phòng Hấp Huyết Quý, hơn phân nửa rồi đi.

Đã minh bạch những cái này, Dương Tiểu Thiên dứt khoát buông tha cho tiếp tục tại mười tám building trong phòng tìm kiếm ý định, trực tiếp rời đi, hướng về thứ bảy building phòng rất nhanh tiến lên.

...

Bên kia.

"Đi chết đi!"

Một người nam tử khuôn mặt nhẹ răng cười, trường kiếm trong tay trực tiếp đâm thấu trái tim của Hấp Huyết Quý, nhìn nhìn Hấp Huyết Quý rú thẳm, thiêu đốt thành một đoàn tro tàn.

PHỤT!

Còn chưa chờ người nam tử này vui vẻ một chút, một người Hấp Huyết Quý lấy máu tươi chỉ lực ngưng tụ ra bén nhọn Huyết Thứ, trực tiếp ghim phá nam tử đầu óc.

Bạch sắc óc hỗn hợp có máu đỏ tươi phun ra.

"Giết a!"

"Đi tìm chết!"

"Làm chết những cái này súc sinh!"

...

La Đại Vinh mang theo đội cảnh sát hấp dẫn ở đại bộ phận Hấp Huyết Quý chú ý, theo thời gian trôi qua, một đầu lại một đầu Hấp Huyết Quý chết ở trong tay của bọn hắn.

Hấp Huyết Quý bị chặt đứt tay chân, chém xuống đầu, cũng sẽ không chết, chỉ có đánh nát trái tim, tài năng triệt để giết chết bọn họ.

Đây là Hấp Huyết Quý ưu điểm.

Nhưng đồng dạng, ưu điểm, kỳ thật cũng là bọn họ nhược điểm trí mạng.

Chỉ cần dùng lợi khí xuyên thấu trái tim của Hấp Huyết Quý, liền có thể nhất kích tất sát. Đây đối với nguyên khí Tam Cảnh đội cảnh sát đội viên mà nói, thế nhưng cũng không phải việc khó gì.

Vì vậy, làm bọn họ phát hiện, những cái này tại trước kia xem ra, như Ác Ma Hấp Huyết Quý không chịu được như thế một kích.

Tất cả mọi người sử khí tăng vọt, cực kỳ hưng phấn, này dẫn đến a-đrê-na-lin rất nhanh bài tiết, để cho bọn họ cảm thấy dường như có dùng không hết kinh lực cũng như.

"Lợi hại ca của ta, những người này cả đám đều cùng đánh máu gà, ăn hoóc-môn kích thích giống nhau." Xem cuộc vui Lưu Minh Thất mở to hai mắt nhìn, thần phục mà nói.

Điện thoại người sử dụng thỉnh xem đọc, càng có ưu thế chất đọc tự nghiệm thấy.

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Nói Chuyện Phiếm Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 34: Đến (cầu cất chứa! Cầu đề cử!)

Còn lại Hấp Huyết Quý đến chiến trường cần có thời gian, cho nên, ngay từ đầu, La Đại Vinh bọn họ ở vào thượng phong, giết chết đại lượng Hấp Huyết Quý.

Hấp thu Hấp Huyết Quý nguyên khí, khôi phục tiêu hao thể lực cùng thương thế.

Nhưng rất nhanh, đại lượng Hấp Huyết Quý sau khi xuất hiện, áp lực của bọn hắn càng lúc càng lớn.

Xoát! Xoát! . . .

Dương Tiểu Thiên rất nhanh tiến lên, thân ảnh cực kỳ nhanh nhẹn, giống như là một đạo hắc sắc lưu quang cũng như truyền thụ trong đó, rất nhanh hướng thứ bảy building phòng tiến đến.

"Địch. . . Ô ô..."

Xoát!

Dương Tiểu Thiên đi ngang qua thứ mười một building phòng thời điểm, bị một người Hấp Huyết Quý cho phát hiện. Dương Tiểu Thiên ánh mắt ngưng tụ, cực nhanh vọt tới, một bả nhéo ở người Hấp Huyết Quý này cái cổ, khiến cho hắn nói không ra lời.

Bị Dương Tiểu Thiên bắt được Hấp Huyết Quý, tròng lớn huyết hồng sắc tròn mắt, ra sức giãy dụa, trong đôi mắt đều là vô tận hoảng hốt.

Răng rắc!

Dương Tiểu Thiên trực tiếp vặn gãy cổ của hắn, Hấp Huyết Quý biểu tình nhất thời cứng ngắc ở trên mặt, nhưng thân thể vẫn còn ở động, cũng chưa chết.

PHỤT!

Cuối cùng, Hắc Ám Trường Nhận chọc nát trái tim của hắn, nhuộm máu mũi đao xuyên thấu bộ ngực của hắn.

Bồng

Hỏa diễm thiêu đốt, thi thể biến thành một đoàn tro tàn.

Sau khi làm xong, Dương Tiểu Thiên nhẹ nhàng thờ ra, quay đầu lại mắt nhìn thứ mười một building phòng, cũng không có lựa chọn tiến đi cứu người, mà là lạnh lùng rời đi.

"Đến!"

Rất cục, Dương Tiểu Thiên đi tới thứ bảy building trước phòng.

Thứ bảy building phòng, đồng dạng đại môn là mở ra, bên trong sương trắng nồng đậm, không thấy rõ, lại có một loại cực kỳ cảm giác bị đè nén.

Lúc này Dương Tiểu Thiên che đầu bên cạnh trong góc.

Tại thứ bảy building phòng xung quanh, có từng tên một Hấp Huyết Quỷ tại xung quanh tuần tra thủ vệ, phòng ngự cực kỳ chặt chẽ.

Nếu như Dương Tiểu Thiên tùy tiện xông vào, nhất định sẽ bị vây công, đến lúc sau, mới sinh cứu cấp, bát cấp, thất cấp. . ., một đoàn Hấp Huyết Quỷ bầy xông tới.

Kia tuyệt đối Game Over.

Hắn ngẩng đầu nhìn này building phòng liếc một cái, Chương 6: Cảm giác nhảy bén hắn, phảng phất thấy được, này building phòng hóa thân trở thành một cái cự đại hắc sắc ác quỷ đầu lâu.

Nếu là hắn tiến vào, liền sẽ bị ác quỷ nuốt vào bụng trong.

"Hô. . ."

Dương Tiểu Thiên hít một hơi thật sâu, biểu tình ngưng trọng, chờ đợi thời cơ.

Cũng không lâu lắm, Dương Tiểu Thiên liền thấy được một người Hấp Huyết Quỷ vội vàng tiến vào thứ bảy building trong phòng.

...

"Bản báo đại nhân, đã xảy ra chuyện!"

Thứ bảy trang trong đại sảnh, một người Hấp Huyết Quỷ, vội vàng vàng vọt vào, sau đó trực tiếp quỳ trên mặt đất.

"Chuyện gì?"

Hỏi là một người hình thể gầy gò, vóc dáng không được một mét năm nam Hấp Huyết Quỷ. Người Hấp Huyết Quỷ này đứng ở mặt sau cùng, này biểu thị thực lực của hắn, tại những Hấp Huyết Quỷ này trong yếu nhất, chỉ có mới sinh cấp sáu.

"Vincent đại nhân, bên ngoài tới một đám nhân loại, đang tại trong khi giao chiến." Quỷ trên mặt đất Hấp Huyết Quỷ rất nhanh trả lời.

"Tự tìm chết! Tự tìm chết! Những cái kia đáng chết nhân loại!"

Thủ hạ của Đức Ma Ni Áo, có một người tính cách cực kỳ hỏa bạo Hấp Huyết Quỷ, người Hấp Huyết Quỷ này là một người đầu trọc, không có mặc áo choàng, chỉ mặc một kiện quần đùi, cõng bỏ cánh tay.

"Ngồi xuống, bá hơn kém ki!"

Đức Ma Ni Áo quét đầu trọc Hấp Huyết Quỷ liếc một cái.

"Hừ!"

Bá hơn kém ki hừ một tiếng, thờ phỉ ngồi xuống.

"Nếu như là một đám nhân loại, chỉ bằng các nguoi, liền có thể nhẹ nhõm giải quyết xong, vì sao vội vã như vậy bận rộn tới bản báo?" Đức Ma Ni Áo hỏi.

"Vô cùng tôn kính Đức Ma Ni Áo đại nhân a! Hải Tộc đến rồi!"

Quỷ trên mặt đất Hấp Huyết Quỷ hoàn toàn nằm trên đất, lớn tiếng hô.

Xoát!

Trong chớp mắt, tất cả Hấp Huyết Quỷ đứng lên, máu tươi chi Lực Cuồng tuôn, toàn bộ đại sảnh không khí đều tại chấn động, huyết sắc lan tràn, một cỗ tức sát khí mãnh liệt lên.

"Chủ thượng!"

Lập tức, tất cả Hấp Huyết Quỷ hướng kia hồng sắc trên mặt ghế người đồng thời quỳ xuống, cùng kêu lên mà nói.

"Vây toàn bộ xuất động a."

Hay là như vậy phong khinh vân đạm, bay bổng nói một câu nói như vậy.

"Vâng!"

Đức Ma Ni Áo trịnh trọng đáp lại: "Vậy chút hèn mọn Hải Tộc, tại thực Tổ Quang mang chiếu rọi xuống, đều đem rên rỉ lấy chết đi."

"Chết đi!"

"Chết đi!"

Đồng đảo Hấp Huyết Quỷ cùng kêu lên hò hét.

Cấp tốc xoát...

Lập tức, tất cả Hấp Huyết Quỷ, đều xuất động. Không bao lâu, đại sảnh liền trống trải, Hấp Huyết Quỷ đều đi.

"Chủ thượng, không biết vì cái gì, ta cuối cùng là có loại dự cảm bất tường, không bằng để ta lưu lại a, có Đức Ma Ni Áo đi đối phó những Hải Tộc đó hẳn là đủ rồi."

Lạp Mạn Lệ cũng không có rời đi, mà là quỳ một chân xuống đất, nổi bật dáng người uốn lượn xuất một cái làm cho người khoa trương độ cong, cực kỳ mê người, cự phong phẳng phát áo thùng mà ra.

"Tùy ý."

Nhân nhật một câu, cả tay đều không có gợn lên một chút, trở về Lạp Mạn Lệ hai chữ mà thôi.

"Đa tạ Chủ thượng!"

Lạp Mạn Lệ đứng dậy, như là một người trung thành nhất kỵ sĩ cũng như, đứng ở hồng sắc cái ghế bên cạnh, đôi mắt đẹp tầm mắt sắc bén, nhìn quét xung quanh, không buông tha bất kỳ một chút dị động.

...

Dương Tiểu Thiên ẩn thân từ một nơi bí mật gần đó, nhưng tầm mắt không có rời đi thứ bảy building phòng một giây đồng hồ, người Hấp Huyết Quỷ kia vội vàng tiến vào về sau.

Rất nhanh, Dương Tiểu Thiên liền thấy rõ ràng, lần lượt từng mới sinh cấp sáu trở lên, tướng mạo khác nhau, ăn mặc bất đồng Hấp Huyết Quỷ từ thứ bảy building trong phòng đi ra.

"Không có, không có, quả nhiên cũng không phải!"

Dương Tiểu Thiên đánh giá cẩn thận lấy những Hấp Huyết Quỷ này, cùng trong đầu hình ảnh so sánh, xác thực như Dương Tiểu Thiên ngay từ đầu nghĩ cũng như, những Hấp Huyết Quỷ này toàn bộ cũng không phải.

Lần trước, Dương Tiểu Thiên liền dò xét qua những Hấp Huyết Quỷ này tin tức.

Nghĩ lại tới lần trước mạo hiểm kinh lịch, Dương Tiểu Thiên đều có chút hãi hùng khiếp vía.

Khá tốt những Hấp Huyết Quỷ này cũng không có phát hiện mình, lại còn bởi vì ăn uống no đủ, đều hăm vào ngủ say, cái này mới khiến Dương Tiểu Thiên có thể đào thoát.

Bằng không mà nói, Dương Tiểu Thiên lần trước tự muốn đem mạng nhỏ khai báo.

Dương Tiểu Thiên đem hô hấp thả thông thả, giống như là một tôn điêu khắc, ẩn núp trong bóng tối, ánh mắt nhìn những Hấp Huyết Quỷ đó, bên tai đã nghe được bọn họ nói chuyện.

Không bao lâu, những Hấp Huyết Quỷ này mang theo đại đội trường đội ngũ, từ thứ bảy building rời đi, trùng trùng điệp điệp hướng phương bắc hành quân, cái đó và La Đại Vinh bọn họ chiến đấu phương vị hoàn toàn khác nhau.

"Hải Tộc? Chẳng lẽ là những cái kia ngư nhân? Hai cái này chúng tộc là muốn phát sinh chiến đấu a!"

Dương Tiểu Thiên thấp thoáng đã nghe được bọn họ nói chuyện, cúi đầu trầm tư một chút nhĩ, liền không suy nghĩ thêm nữa.

"Nên hành động!"

Chuyện còn lại, Dương Tiểu Thiên để tại sau đầu. Xác thực đã định chưa Hấp Huyết Quỷ, hẳn từ ẩn thân địa phương ra, sau đó giẫm chặn tại chỗ đi vào thứ bảy building trong phòng.

...

Dương Tiểu Thiên chậm rãi tiến lên, cực kỳ cẩn thận, đi ở lối đi nhỏ trong hành lang, xung quanh tĩnh thán kỳ, sương trắng mờ lung, hoàn cảnh Hắc Ám

Một chút thanh âm cũng không có, nhưng hắn cũng không có vì vậy mà buông lỏng cảnh giác, ngược lại càng thêm cẩn thận.

Hắn từng bước một tìm kiếm, tại thứ bảy building trong phòng tiến lên, cũng không có phát hiện bất kỳ tung tích của Hấp Huyết Quỷ, lại tìm được không ít Hấp Huyết Quỷ quan tài.

Không có bất kỳ phát hiện, Dương Tiểu Thiên nội tâm cũng khởi đầu lo lắng.

Rốt cục, Dương Tiểu Thiên đi tới một cái trống trải đại sảnh.

Tâm tình có chút vội vàng xao động hẳn, không khỏi tăng nhanh bước chân, hướng đại sảnh đi đến.

Kể từ đó, hắn tiếng bước chân rõ ràng.

Dương Tiểu Thiên vừa bước vào đại sảnh, ngẩng đầu nhìn lại.

Xoát!

Đột nhiên, còn chưa chờ Dương Tiểu Thiên phản ứng kịp, một đạo bén nhọn tiếng xé gió cuốn tới.

"Ai?"

Dương Tiểu Thiên hơi kinh sợ, liền thấy được một cây huyết sắc gai nhọn, thẳng giết qua, tốc độ cực nhanh, nhắm ngay trái tim của mình.

Đ...A...N...G...G!

Dương Tiểu Thiên nhanh chóng tránh ra bên cạnh, phải tay nắm lấy Hắc Ám Trường Nhận, nghiêng hướng lên, vừa đến bờ tới, 'Xoát' một chút, hắc sắc đao mang lóe lên rồi biến mất, đem bén nhọn Huyết Thủ chém hạ xuống. Điện thoại người sử dụng thỉnh xem đọc, càng có ưu thế chất đọc tự nghiệm thấy.

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Nói Chuyện Phiếm Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 35: Mỹ Nhân Ngư

"Nhân loại!"

Sương trắng, đi ra một đạo quyền rũ thân ảnh, một thân màu đỏ tươi bó sát người quần mỏng, dáng người xinh đẹp xinh đẹp, một đôi thon dài hai đùi tuyết trắng trần trụi ở, luân chuyển đi tới.

"Mới sinh cửu cấp Hấp Huyết Quỷ!"

Dương Tiểu Thiên nội tâm cả kinh, nhanh chóng nắm chặt trong tay Hắc Ám Trường Nhận. Đồng thời, tỉ mỉ nhìn chăm chăm người Hấp Huyết Quỷ này vừa nhìn, phát hiện, cũng không phải hắn muốn tìm, nội tâm không khỏi thì thầm một câu, "Cũng không phải, xúi quẩy."

Tham Tri Chi Mâu!

Không có suy nghĩ nhiều, Dương Tiểu Thiên giơ lên tay trái, sương trắng tuôn động, một khóa tròn mắt được đưa lên, bắn ra một đạo quang, rơi vào trên người của đôi phương.

...

Một đạo tin tức hiện lên Dương Tiểu Thiên trong đầu.

"Thiệt nhiều năng lực." Dương Tiểu Thiên ám nói một câu.

"Này đạo quang, a, ta biết, nguyên lai ngươi chính là lần trước từ nơi này đem nhân loại cứu đi, sau đó còn giết chết 'Đức Ma Ni Áo' hậu duệ người kia nhân loại a!"

Lạp Mạn Lệ thấy được Tham Tri Chi Mâu bắn ra ánh sáng, hiểu rõ ra, trên dưới đánh giá đến Dương Tiểu Thiên, đôi mắt đẹp bên trong khác thường quang lưu chuyển, chiếc lưỡi thom tho khẽ liếm dưới cặp môi đỏ mọng, lộ ra hai khóa tinh tế răng nanh, quả thực có dũng khí khác hấp dẫn.

"Đức Ma Ni Áo tên kia, ta nhìn rất khó chịu, ngươi đem hậu duệ của hắn giết đi, theo đạo lý ta hẳn là cảm tạ ngươi mới đúng."

"Ừ, vậy liền đem máu của ngươi hút khô, coi như tạ lễ."

Xoát!

Vừa mới nói xong,

Lạp Mạn Lệ ánh mắt lạnh lẽo, sát cơ hiện ra, tay trắng nõn nà vung lên, máu tươi chi lực tuôn động, một chuỗi ước chừng ba mươi cm dài, như dao găm quân đội cũng như Huyết Thứ liền ngưng tụ ra.

CHỈU...U...U!!

Huyết Thứ phá không mà đi, phát ra bén nhọn xé rách thanh âm, đâm về Dương Tiểu Thiên đầu.

Dương Tiểu Thiên vẫn luôn tại cảnh giác Lạp Mạn Lệ, tại Lạp Mạn Lệ động thủ trong chớp mắt, hắn liền phản ứng lại, làm ra ứng đối, nghiêng người lấy tay trái chống đỡ đẩy, một cái lật nghiêng liền tránh khỏi Lạp Mạn Lệ Huyết Thứ.

"Phản ứng cũng không tệ."

Một hồi lực gió thổi qua gương mặt, Dương Tiểu Thiên liền nghe được một giọng nói từ bên tai truyền đến, hắn quay đầu nhìn lại, Lạp Mạn Lệ vậy mà đã đi tới bên cạnh.

Nàng tinh xảo xinh đẹp trên mặt đẹp hiện ra tàn nhẫn mỉm cười.

Trong tay ngọc cầm lấy một chuỗi Huyết Thứ, có nhân nhát huyết vụ quán quanh, từ dưới mà lên, toàn lực đối với tim của mình tạn (bắn) đâm qua.

"Chấn động!"

Thời khắc nguy cơ, Dương Tiểu Thiên gào thét, dùng hết toàn lực, thay đổi thân thể, Hắc Ám Trường Nhận tốc độ cao nhất chém về phía Huyết Thứ. Huyết dịch tốc độ chảy tăng nhanh, bên tai phảng phất có thể nghe được trái tim 'Rầm rầm rầm' nhảy lên thanh âm. Sắc mặt đều đỏ lên.

Đ...A...N...G...G!

Một tiếng vang dội, phun ra nuốt vào lấy đao mang Hắc Ám Trường Nhận cùng Huyết Thứ đụng vào nhau, hắc sắc ánh sáng cùng huyết sắc hào quang giao kích va chạm, tuôn ra liên tiếp quang điểm.

Bành!

Cuối cùng, Dương Tiểu Thiên không địch lại, gánh không được lực lượng Lạp Mạn Lệ, bị đánh bay ra ngoài.

Lạp Mạn Lệ hai chân chia xuống đất, thừa dịp thắng truy kích.

"Hỏa Xà thuật."

Dương Tiểu Thiên đương nhiên không có khả năng lại để cho nàng cận thân, tay trái tại trong chớp mắt bóp ấn, nóng bỏng năng lượng hội tụ, một đầu rất sống động Hỏa Xà lao ra, gào thét một tiếng, liền xông về phía Lạp Mạn Lệ.

"Hỏa nguyên tố!"

Lạp Mạn Lệ cả kinh, sợ hãi thần sắc lóe lên rồi biến mất. Đôi mắt cuồng bạo Hỏa Xà, nàng chỉ có thể buông tha cho truy kích Dương Tiểu Thiên, một chuỗi Huyết Thứ vung tới, trực tiếp đem Hỏa Xà bùng nổ.

'Bùng' một tiếng, ánh lửa bắn ra bốn phía, hỏa điểm tứ tán mà bay.

"Ngay tại lúc này!"

Dương Tiểu Thiên vừa mới rơi xuống đất, thấy được đầy trời ánh lửa, hai con ngươi bên trong tách ra tinh quang, thừa dịp Lạp Mạn Lệ bị đầy trời hỏa điểm vạt che chắn ở tầm mắt thời điểm, sử dụng ra 'Nữ Ý Phi Đao'.

"Như Ý Phi Dao!"

Dương Tiểu Thiên tay trái vừa lật, mỏng như cánh ve hắc sắc phi dao hiện ra rõ ràng, rót vào linh lực, toát ra nhàn nhạt ánh sáng, lơ lửng tại lòng bàn tay.

Xoát!

Tay trái vung lên, phi dao liên tốc độ cao nhất phá không mà đi, chính như một đạo hắc sắc tia chớp chui vào đầy trời hỏa diễm bên trong.

"Này. . ."

Nhưng mà, làm hỏa diễm tản đi, Dương Tiểu Thiên thấy được trong mắt tình huống, mở to hai mắt nhìn.

Chỉ thấy, Lạp Mạn Lệ trước người xuất hiện một mặt huyết sắc quang thuẫn, 'Như Ý Phi Dao' chỉ có một chút mũi dao đâm vào quang thuẫn, Lạp Mạn Lệ hoàn toàn lông tóc không tổn hao gì.

"Chút tài mọn, cho rằng có thể đánh lên đến ta?"

Lạp Mạn Lệ Xùy~~ cười một tiếng, đôi mắt đẹp bên trong đều là coi rẻ. Nàng trên môi đỏ mọng dương, lộ ra hai khò bén nhọn răng nanh, lóe ra băng lãnh hàn quang. Một cổ huyết sắc hào quang từ trong cơ thể của nàng tuôn ra.

"Kể tiếp, ta đến bồi tiếp ngươi hảo hảo vui đùa một chút."

Lạp Mạn Lệ trắng nõn trên mặt đẹp, hiện ra dữ tợn cười, một cổ cuồng bạo chi khí tuôn động.

...

Bên kia, Đức Ma Ni Áo mang theo Hấp Huyết Quỷ đại quân xuất hiện ở phương bắc vị trí, hình thành chính tề phòng ngự tuyến, từng dãy Hấp Huyết Quỷ đứng chung một chỗ, sát khí rất nặng.

Vincent phi trên trời, như một cái đen kịt sắc to lớn Biên Bức, hướng xa xa nhìn ra xa.

Sau một khắc, hắc sắc mặt biến hóa, thấy được Hải Tộc quân đội.

Cư xá trong lòng sông, một đội lại một đội ngư nhân từ trong nước nhảy đi lên, sắp xếp thành chính tề quân đội, hướng về phía trước hành quân. Bọn này ngư nhân hùng hổ, đặng đặng sát khí, mục tiêu vô cùng rõ ràng.

Mỗi một đội ngư nhân đại đội trưởng, đều có một người ngư nhân đội trưởng dẫn dắt.

Răng rắc! Răng rắc! ...

"Ăn ngon thật, thịt người ăn ngon thật!"

Tại đây bày ngư nhân quân đội phía sau, nổi lơ lửng một khỏa lam sắc thủy cầu, thủy cầu bên trong, là một người xinh đẹp như hoa Mỹ Nhân Ngư.

Nửa người trên của Mỹ Nhân Ngư là nổi bật thân thể, lam sắc như gợn sóng cũng như tóc quần, da thịt tuyết trắng, mê người cánh tay ngọc, kinh người hai ngọn núi, chỉ dùng một đôi hồng sắc vô sò vật che chắn, căn bản ngăn không được mỹ diệu phong quang.

Nửa người dưới, là một mảnh tràn đầy hồng sắc vây cá đuôi cá mong, nhẹ nhàng lắc lư lấy.

Chỉ là, người này xinh đẹp như hoa Mỹ Nhân Ngư, trắng nõn như ngọc trên tay, lại cầm lấy nhân loại gậy chi, đặt ở trong miệng gặm ăn, kia gặm ăn bộ dáng, quả thật chính là Lệ Quỷ.

Hồng nhuận khóe miệng bị huyết nhuộm đỏ tươi.

Lộ ra tàn nhẫn cười.

"Còn chưa đủ nhét đầy cái bao tử nha."

Nhân ngư ăn sau khi xong, vẫn còn không ăn đủ, vì vậy nàng nhìn về phía một bên, bị một người ngư nhân mang giá gỗ nhỏ, là một người thân thể trần truồng tiểu nam hài.

Tuổi tác chỉ sợ chỉ có mười hai tuổi bộ dáng.

Hắn hai cánh tay cũng không còn, bờ vai tổn thương miệng không ngừng chảy ra huyết.

Mục quang trống rỗng, không có chút nào linh quang.

Mỹ Nhân Ngư này mỉm cười, bay tới nam hải trước mặt, sau đó vươn ngọc thủ, kéo lại nam hải cổ chân.

Răng rắc!

Một tiếng giòn vang, 'Xoẹt' một tiếng, nàng một tay đem một người nam hải bóp chân từ tận gốc hạ xuống.

"A...! A...!"

Kia bị trói cột vào trên giá gỗ nam hải thê lương khàn giọng kêu thảm thiết, yết hầu đã sớm hô được khàn giọng, máu tươi tí tách chảy xuống, trong mắt đều chảy ra huyết lệ.

Này nam hải, gần như đã biến thành một cây nhân côn.

Hắn muốn chết!

Hắn hiện tại thậm chí chết a!

Tuyệt vọng! Vô tận tuyệt vọng!

"Hay là trên đùi thịt ngon ăn, có nhai lực!"

Mỹ Nhân Ngư một bên gặm bóp chân, một bên tại nam hải kêu thảm thiết, khoan thai ăn uống.

Điện thoại người sử dụng thỉnh xem đọc, càng có ưu thế chất đọc tự nghiệm thấy.

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Nói Chuyện Phiếm Quân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Nghiền ép

"Quả nhiên không có dễ dàng như vậy."

Dương Tiểu Thiên biểu tình trầm trọng hạ xuống, phải tay khẽ vẫy, đem 'Như Ý Phi Dao' hoán đổi về đưa tới tay, cũng thu hồi đến đan điền bên trong.

'Như Ý Phi Dao' là cửu phẩm Luyện Khí phù bảo, phát huy ra toàn bộ uy lực, hẳn có thể phá vỡ đối phương phòng ngự.

Thế nhưng, lấy Dương Tiểu Thiên hiện tại Luyện Khí sáu tầng tu vi, nếu muốn phát huy ra 'Như Ý Phi Dao' toàn bộ uy lực, cần rót vào toàn bộ linh lực.

Lại còn vô pháp cam đoan nhất định có thể đánh chết đối phương.

"Huyết chi cuồng bạo!"

Lập Mạn Lệ khẽ quát một tiếng, xinh đẹp dung nhan bị một đoàn huyết vụ bao phủ, tươi sáng tóc dài màu đỏ bay lên, tràn ngập tùy tiện ý vị. Một cỗ cuồng phong cuốn tới, huyết sắc sương mù giống như Long Quyển Phong cũng như quần quanh ở trên người Lập Mạn Lệ.

Trắng nõn như ngọc đùi thon dài tại huyết sắc hào quang bên trong như ẩn như hiện.

Bồng!

Sau một khắc, nàng chân ngọc chìa xuống đất, như khỏa đẹp cân đối mãnh thú cũng như đập ra, trong chớp mắt, liền ở chỗ cũ biến mất, giẫm nứt ra ra một cái hố sâu.

Xoát!

Trong chớp mắt mà thôi, Dương Tiểu Thiên đồng tử co rút lại, thấy hoa mắt, Lập Mạn Lệ liền vọt tới bên cạnh của hắn, bản năng, thân thể của Dương Tiểu Thiên không khỏi ngửa ra sau.

CHÍU...U...U!

Bén nhọn Huyết Thử, đâm rách không khí, hình thành một cổ phân tán khí lưu, đâm thẳng hướng Dương Tiểu Thiên đầu.

"Tường đất chi thuật! Ra!"

Dương Tiểu Thiên mãnh liệt ngồi xổm xuống, tay trái bóp hết ấn ký, toát ra một đoàn màu vàng đất hào quang, sau đó đại lực đặt tại trên mặt đất, màu vàng đất năng lượng nhanh chóng hướng xung quanh khuếch tán.

Ầm ầm!

Một mặt rắn chắc cứng rắn màu vàng đất tường đất đột ngột từ mặt đất mọc lên, bụi đất nhao nhao, đánh tới Lạp Mạn Lệ.

'Lâm' một thanh âm vang lên, tường đất phá hết Lạp Mạn Lệ tiến công, đồng thời cũng đem Lạp Mạn Lệ chắn bên ngoài, cùng Dương Tiểu Thiên ngăn cách.

"Hoa dạng ngược lại là chồng chất, nhưng đều không có tác dụng gì."

Lạp Mạn Lệ hừ lạnh một tiếng, nâng lên rõ ràng chân, huyết khí lượn lờ, thấp thoáng có thể thấy thần bí tam giác khu vực, đột nhiên một cước, liền đem tường đất đập bạo vỡ đi ra.

"Băng thương thuật!"

Dương Tiểu Thiên sớm liền chuẩn bị xong công kích cùng chờ đợi Lạp Mạn Lệ, tường đất bị Lạp Mạn Lệ một cước đập bạo, thổ thạch bay tứ tung, khắp Thiên Đô là bụi đất.

Ong . .

Một cổ băng hàn chi khí hiện lên, xung quanh sương mù đông kết thành mảnh băng, đầy trời bay tứ tung thổ thạch mặt ngoài đều độ lên một tầng tuyết trắng băng sương.

Răng rắc!

Ngay sau đó, một chi có chừng dài hai mét Băng Lam sắc băng thương, tại tay của Dương Tiểu Thiên trên ngưng tụ, 'CHÍU...U...U!' một tiếng, phá không mà đi.

Xoát!

Băng thương phá không, tốc độ cực nhanh, hình thành phân tán khí lưu, xuyên qua hướng Lạp Mạn Lệ.

Dương Tiểu Thiên lần này lại là Tiên Phát Chế Nhân, mượn đầy trời thổ thạch yểm hộ, theo đạo lý mà nói, là đánh cái Lạp Mạn Lệ trở tay không kịp.

Thế nhưng, Dương Tiểu Thiên thấy rõ ràng, đôi mắt thốt nhiên xuất hiện băng thương, Lạp Mạn Lệ kia như hồ phách màu đỏ tươi trong đôi mắt, đều là khinh thường thần sắc.

Lạp Mạn Lệ bàn tay như ngọc trắng nắm chặt, máu tươi chi lực tuôn động, huyết sắc khí vụ hướng lòng bàn tay của nàng vị trí hội tụ, một bả chừng dài hơn một mét Huyết Thử ngưng tụ xuất ra, phía trên quấn quanh lấy tia tia huyết sắc khí lưu.

Xoát!

Huyết quang hiện ra, một đạo huyết sắc hàn quang hiện lên.

Bành!

Băng thương trực tiếp bạo vỡ thành đầy trời khối băng, đùng đùng (*không dứt) mất đầy đất.

"Này..."

Dương Tiểu Thiên khuôn mặt kinh ngạc, trên trán toát ra mồ hôi lạnh, nhìn nhìn hướng chính mình từng bước một đi tới Lạp Mạn Lệ, trong lòng Dương Tiểu Thiên cảm thấy một loại ngạc nhiên.

Cho nên pháp thuật, Hỏa Xà thuật, tường đất chi thuật, băng thương thuật, gấp trăm lần chấn động.

Dương Tiểu Thiên đưa tay đoạn gần như dừng hết rồi.

Lại không có thể gây tổn thương cho đến đối phương một cọng lông tóc.

Quá mạnh mẽ!

Mới sinh cừu cấp Hấp Huyết Quỷ quá mạnh mẽ!

Nghiền ép!

Hoàn toàn nghiền ép!

Căn bản không phải một tầng thứ!

"Tiểu quý a, ngươi tuyệt vọng sao?"

Lạp Mạn Lệ hồng nhuận chiếc lưỡi thơm tho nhẹ khê liếm lấy điểm lệ cặp môi đỏ mọng, lộ ra hai khóa tinh tế bạch sắc răng nanh, hiện ra mèo đùa giỡn con chuột treu tức nụ cười.

Xoát!

Dương Tiểu Thiên thấy hoa mắt, một đạo hắc ảnh hiện lên, cảm giác được một cỗ lực gió thổi qua gương mặt của mình, Lạp Mạn Lệ lần nữa cận thân, Dương Tiểu Thiên thậm chí có thể nghe thấy được đối phương trên người như hoa hồng mùi thơm của cơ thể.

"Không tốt!"

Dương Tiểu Thiên cảm giác được rõ ràng một cỗ hàn khí xuất hiện ở phần bụng vị trí, cúi đầu vừa nhìn, bên nhọn Huyết Thứ, đâm về bụng của mình.

Thời khắc nguy hiểm, Dương Tiểu Thiên nhanh chóng hai chân chia xuống đất, hướng phía sau nhảy, đồng thời súc lên cái bụng, đem thân thể cong lên. Dem linh lực dừng mãnh vào Hắc Âm Trường Nhận, Ma pháp trận vận chuyển, dài nhận phun ra nuốt vào sắc bén hắc sắc đao mang.

Mà, Dương Tiểu Thiên hai tay nắm ở chuỗi đao, toàn lực hướng Huyết Thứ chém tới.

Đ...A...N...G...G!

Dài nhận chém trên Huyết Thứ mặt, hào quang bắn ra bốn phía, Dương Tiểu Thiên rõ ràng cảm nhận được Huyết Thứ ẩn chứa lực lượng cường đại, vượt qua chính mình rất nhiều.

Không phải là hai cánh tay cầm lấy, dài nhận thiếu chút nữa liền rời khỏi tay.

May mà, Dương Tiểu Thiên hay là ngăn trở Lạp Mạn Lệ lần này tiến công, không có để cho nàng đâm thủng chính mình cái bụng.

Lạp Mạn Lệ trở mình nhảy lên, tới một cái cu lê ngược, đuôi phai như cây roi, đập hướng Dương Tiểu Thiên.

Bành!

Dương Tiểu Thiên không có cách nào ngăn cản, lại còn thể công cũng quá nhanh, hấn cũng không thể phản ứng kịp, bị cứng rắn đá trúng bờ vai, cả người như bay ra khỏi nòng súng đạn pháo cũng như bay ra ngoài.

Phốc!

Dương Tiểu Thiên cảm giác xương cốt của mình đều nhanh muốn vỡ nát rồi, giống như là bị kẹt xe cho đập lấy cũng như, khí huyết cuộn cuộn, tại phun ra một đạo tơ máu.

Cuối cùng, tựa như một cái phá búp bê vải cũng như rơi xuống đất.

"Phi!"

Dương Tiểu Thiên phun ra một búng máu đậm, sắc mặt âm trầm, khó coi phải chết, nơi bả vai truyền đến từng đợt lo lắng đau đớn, tay trái đang run rẩy, liền nắm tay cũng khó khăn.

"Chết tiệt."

Dương Tiểu Thiên biểu tình âm Lạnh Như Băng, như là một đầu hung ác ác lang cũng như, gắt gao nhìn chăm chăm Lạp Mạn Lệ. Lạp Mạn Lệ cảm giác hô hấp của mình cứng lại, lại bị hù đến.

"Tiểu quý!"

Phản ứng kịp, Lạp Mạn Lệ kia xinh đẹp khuôn mặt thoáng cái liền lạnh xuống, trong nội tâm tức giận vô cùng, sát ý tăng vọt, ngọc tay nắm chặt Huyết Thứ.

"Xem ra, ngươi còn không có được xứng đáng giáo huấn, dám đối với ta lộ ra ánh mắt như vậy."

Oanh!

Vừa mới nói xong,

Lạp Mạn Lệ liền bạo phát.

Nàng đột nhiên phóng tới, lại không có dùng Huyết Thứ trực tiếp đâm chết Dương Tiểu Thiên, mà là đơn thuần lấy tay chân công kích.

Rầm rầm rầm . .

Khắp Thiên Đô là thân ảnh của nàng, khắp Thiên Đô là công kích của nàng.

Dương Tiểu Thiên toàn lực né tránh cùng đối kháng, lại không có quá lớn hiệu quả. Hắn giống như là một cái bao cát, bị động bị đánh, hoàn toàn không có năng lực phản kháng.

Lạp Mạn Lệ thực lực toàn bộ triển khai, tốc độ, lực lượng, phản ứng. . ., vượt ra khỏi Dương Tiểu Thiên quá nhiều.

Đặc biệt là tại 'Huyết chi cuồng bạo' trạng thái, Lạp Mạn Lệ các hạng chỉ tiêu lần nữa đề thăng, Dương Tiểu Thiên lại càng không có hy vọng chiến thắng.

"Không thể tiếp tục như vậy nữa, 'Ngự Linh Phù Toàn' khẳng định không thể dùng tại cái này nữ trên người Hấp Huyết Quý, đã như vậy vậy cũng chỉ có thể thử một chút 'Nghịch Lân Hộ Tâm Kính' uy lực."

Trên người Dương Tiểu Thiên miệng vết thương dần dần nhiều, tiếp tục như vậy nữa, nhất định sẽ bị Lạp Mạn Lệ sống sờ sờ hành hạ chết.

"Nhưng là đối phương cái cuối cùng năng lực 'Huyết chi cuồng mưa' cũng vô ích xuất ra a, cũng không biết 'Nghịch Lân Hộ Tâm Kính' có thể hay không kháng trụ."

"Đáng tiếc, tình huống hiện tại, đã không được phép làm trễ nãi."

Ong. . .

Linh lực tuôn động, Dương Tiểu Thiên không chế trong đan điền linh lực, dùng mãnh vào đến ngực 'Nghịch Lân Hộ Tâm Kính' bên trong.

Điện thoại người sử dụng thỉnh xem đọc, càng có ưu thế chất đọc tự nghiệm thấy.

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Nói Chuyện Phiếm Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Phá hủy (cầu cát chứa! Cầu đề cử!)

"Lạp Mạn Lệ, chơi đủ chưa? Chơi chán, giết được a, ta cảm giác được Hải Tộc bên kia, tới một gia hòa."

Chợt, một đạo cực kỳ giọng nữ dễ nghe vang lên, không u như tiếng đàn tuyệt vời, uyển chuyển du dương, mang theo một loại lười nhác lại trang nhã cao quý ý vị.

"Chủ thượng!"

Lạp Mạn Lệ cả kinh, buông xuống chuẩn bị đập hướng Dương Tiểu Thiên phần bụng chân.

Bị Dương Tiểu Thiên kích thích lửa giận bỗng nhiên biến mất, vô cùng cung kính hướng về một cái phương hướng quỳ xuống, màu đỏ tươi quần áo bó váy mang nàng quyến rũ đáng người đường cong đột nhiên xuất ra, bờ mông nhếch lên làm cho người huyết mạch sôi trào độ cong.

Đập đập...

Dương Tiểu Thiên quay đầu nhìn lại, nhẹ nhàng tiếng bước chân truyền tới bên tai, từ sương trắng, chậm rãi đi tới một đạo thân ảnh, một đạo nổi bật thon dài mỹ lệ thân ảnh.

"Chính là nàng!"

Dương Tiểu Thiên thấy rõ ràng mỹ lệ thân ảnh trong chớp mắt, đồng tử phóng đại, há to miệng, kinh hi cùng kinh ngạc thần sắc ở trên mặt hắc luân chuyển hiển hiện.

Không có sai, không có sai.

Người trước mắt này, không, phải nói là nữ Hấp Huyết Quý, cùng mẫu thân nói giống như đúc.

Vụn vật nâu đỏ sắc tóc ngắn, sâu sắc nâu đỏ sắc nhãn con mắt, cực kỳ sáng ngời, luôn là có một luồng u buồn thần sắc. Ăn mặc một thân hắc sắc thon dài váy liền áo, chỉ lộ ra một đoạn khéo đưa đẩy mịn màng trắng nõn bắp chân cùng củ sen tron mềm cánh tay ngọc.

Chân mang một đôi hắc sắc thủy tinh giày, mu bàn chân bóng loáng như ngọc.

Tinh xảo tuyệt điểm mặt trái xoan, trắng nõn như ngọc cũng như, có ôn nhuận sáng bóng, tiêm mà mượt mà cái cảm, hơi mỏng cặp môi đỏ mọng, cao vút cái mũi đẹp đẽ tinh xảo, sâu sắc nâu đỏ sắc nhãn con mắt trên là một đôi đầy Liễu Diệp Mi.

Hai bên khóe miệng lộ ra một ít đoạn như gổm sứ xanh ngọc răng nanh, không chỉ không có phá hư mỹ cảm, ngược lại tăng thêm khác thường mỹ lực.

"Hả?"

Phát giác được Dương Tiểu Thiên sắc bén mà lại nóng rực ánh mắt, này như tiên nữ, không, phải nói là như ma nữ nữ nhân hoàn mỹ đẹp mắt như rồng mây, quay đầu nhìn về phía Dương Tiểu Thiên.

Nội tâm có chút nghi hoặc.

Chẳng lẽ cái nhân loại này nhận biết mình?

Lập tức, nàng lắc đầu, vì chính mình buồn cười ý nghĩ cảm giác buồn cười.

Chỉ là có chút năng lực nhân loại mà thôi, nàng đang lúc trở tay, liền có thể giết hắc đi, thật sự không có gì đáng lưu ý địa phương.

"Lạp Mạn Lệ, giết hắc đi a."

Nàng thu hồi tầm mắt, bay bổng nói một câu, chậm rãi đi ra ngoài, thuần túy thiên nhiên khí chất cao quý, là trời sinh, là như vậy tự nhiên, thật giống như nàng nên như thế.

Nàng đi ra ngoài, ánh mắt nhìn ra xa hướng một cái hướng khác.

Đó là phương bắc.

Hấp Huyết Quý cùng Hải Tộc phát sinh chiến tranh địa phương.

"Vâng!"

Lạp Mạn Lệ đáp lại, sau đó đứng dậy, mục quang liếc lấy nửa ngời chòm hóm trên mặt đất Dương Tiểu Thiên, hiện ra nụ cười tàn nhẫn, "Cảm tạ vĩ đại Chủ thượng a, nàng ban tặng người rồi gọn gàng tử vong, mà không phải tại rên rỉ cùng vô tận trong thống khổ chết đi."

Xoát!

Tốc độ toàn bộ triển khai, thực lực toàn bộ triển khai.

Dương Tiểu Thiên chỉ thấy một đạo hồng sắc quang vọt tới, dưới trong nháy mắt, Lạp Mạn Lệ liền đi tới trước mặt của mình, Huyết Thử như điện, xuyên thấu hướng lồng ngực mà đến.

Răng rắc!

Lần này, Lạp Mạn Lệ tiến công, Huyết Thử vậy mà nhanh đến trình độ như vậy.

"Nguyên lai tốc độ của nàng có thể nhanh đến tình trạng như vậy."

Dương Tiểu Thiên nội tâm đáng chất cười cười, cảm khái cùng mình tính sai, đánh giá sai Hấp Huyết Quý thực lực, đánh giá cao bản thân lực lượng.

Thế nhưng!

Ta không phải là không có cơ hội!

Ta còn có cuối cùng át chủ bài! !

" 'Nghịch Lân Hộ Tâm Kính' ! Cho ta bảo vệ!"

Dương Tiểu Thiên thét dài, ngửa mặt một tiếng rống giận vang lên.

Trong đan điền, sáu cái linh lực luồng khí xoáy đang điên cuồng xoay tròn, một cỗ linh lực tuôn ra, theo kinh mạch, dũng mãnh vào đến ngực 'Nghịch Lân Hộ Tâm Kính' bên trong.

Ong. . .

'Nghịch Lân Hộ Tâm Kính' hình xăm bộc phát ra đoạt mệnh sáng bóng, kích phát bên trong trận pháp lực lượng, Hậu Thổ chi lực tuôn động, xấp xỉ tại màu vàng kim hào quang, tự trong lòng Dương Tiểu Thiên, tại trong chớp mắt, khuếch tán đến toàn thân.

Một tầng xấp xỉ tại màu vàng kim trong suốt màn sáng, bao phủ tại trên người Dương Tiểu Thiên.

Đ...A...N...G...G!

Chói tai, mà lại bén nhọn tiếng va chạm, Huyết Thứ đánh trúng tại màn sáng phía trên, bộc phát ra như Hỏa Tinh cũng như ánh sáng.

Răng rắc!

Huyết Thứ đứt gãy.

"Cái gì! ?"

Lạp Mạn Lệ đôi mắt đẹp tròn to, là khó như vậy lấy tin, tựa như gặp quỷ rồi tựa như.

Đương đương đương. . .

Lạp Mạn Lệ hoàn hồn, nhanh chóng ngưng tụ ra một cây lại một cây cứng rắn lợi hại Huyết Thứ, điên cuồng đâm về Dương Tiểu Thiên, nhưng vô pháp lấy bất kỳ tiến triển.

Đứt gãy!

Huyết Thứ toàn bộ đứt gãy!

Tầng kia nhàn nhạt trong suốt màn sáng, tựa như cứng rắn nhất thành lũy, vô pháp đột phá.

"Không! Không có khả năng a!"

Lạp Mạn Lệ thét lên, kinh hô.

"Hắc hắc! Không có gì không thể nào!"

Dương Tiểu Thiên nhếch miệng cười cười, trên người tràn đầy máu tươi, trên mặt cũng Hồ Mãn huyết dịch, cái nụ cười này, thật sự có chút dữ tợn, như là một cái Ác Ma tựa như.

"Kế tiếp, giờ đến phiên ta a."

Dương Tiểu Thiên lè lưỡi, đem bên miệng huyết dịch liếm sạch, là như vậy tà khí. Mà, từ từ từ trên mặt đất đứng lên.

"Người. . .!"

Lạp Mạn Lệ sắc mặt rất khó nhìn, nội tâm có chút bối rối, có dự cảm bất hảo.

Cảm nhận được trên người Dương Tiểu Thiên cỗ này không đồng dạng như vậy khí tức, Lạp Mạn Lệ nhanh chóng một cái nhảy lùi lại, vậy mà tự động kéo ra cùng Dương Tiểu Thiên cự ly.

Dương Tiểu Thiên tầng tầng lớp lớp thủ đoạn, để cho nàng có chút sợ hãi.

"Người sợ hãi, đúng không?"

Dương Tiểu Thiên nở nụ cười, cười rất vui vẻ, rất sảng khoái, thế nhưng hần bộ dáng bây giờ, phát ra cười như vậy cho, cảm giác giống như là Lệ Quỷ tại cười gian.

Làm cho người thân được sợ.

Đạp! Đạp! . . .

Dương Tiểu Thiên từng bước một, giống như là một người bình thường cũng như, hướng Lạp Mạn Lệ đi tới, không có dư thừa động tác, không có dư thừa cử động, thậm chí ngay cả trong tay Hắc Ám Trường Nhận cũng không có cầm lên.

Áp lực!

Trước đó chưa từng có áp lực!

Làm cho người hít thở không thông áp lực!

Lạp Mạn Lệ đột nhiên cảm giác được không khí chung quanh vô cùng sền sệt, như là ngàn cân cự thạch cũng như áp bách mà đến, hô hấp biến thành trầm trọng, ý thức phảng phất mơ hồ.

Sợ hãi! Sự sợ hãi tâm tình không ngừng áp bách lấy Lạp Mạn Lệ thần kinh!

Dương Tiểu Thiên doanh tạo nên bầu không khí, mang cho Lạp Mạn Lệ trước đó chưa từng có trên tinh thần sợ hãi!

Mà loại này sợ hãi, liền chuyển hóa làm như thực chất áp lực.

Theo Dương Tiểu Thiên từng bước một đến gần, cổ này như thực chất áp lực, càng ngày càng mãnh liệt, càng ngày càng chân thật.

"Không! Ta còn có tối cường thủ đoạn!"

Vì vậy, Lạp Mạn Lệ bạo phát.

Đại lượng huyết quang tuôn ra, hình thành một đạo huyết sắc quang trụ, Dương Tiểu Thiên rõ ràng cảm nhận được này cổ cường đại máu tươi chi lực.

"Huyết chi cuồng mưa!"

Huyết sắc quang trụ ngưng tụ trở thành đầy trời Huyết Thứ, số lượng nhiều, gần như vô pháp tính toán, lơ lửng tại trên đỉnh đầu Lạp Mạn Lệ không.

XIU....XIU... CHÍU...U...U!...

Huyết Thứ giống như mưa to cũng như, nghiêng hạ xuống, đều rơi vào trên người Dương Tiểu Thiên.

Đương đương đương..

Sau đó, những Huyết Thứ đó toàn bộ đâm vào Dương Tiểu Thiên bên ngoài thân thể tầng kia gần như tại màu vàng kim trong suốt màn sáng phía trên, phát ra liên tiếp tiếng vang, cũng đều vỡ vụn.

Huyết chi cuồng mưa.

Lạp Mạn Lệ cường đại nhất chiêu thức, lợi hại nhất năng lực, cũng không cách nào đột phá trong suốt màn sáng phòng ngự, chỉ là khơi dậy nhẹ nhàng rung động.

Bởi vì, 'Nghịch Lân Hộ Tâm Kinh' là Chuẩn Tiên Khí a!

Kia là tuyệt đối vượt qua tầng thứ tồn tại.

Dương Tiểu Thiên bước chậm cùng Huyết Thứ mưa to, khoe miệng hiển hiện khinh miệt cười.

Bịch!

Lạp Mạn Lệ chán chường tuyệt vọng ngồi trên mặt đất, cặp môi đỏ mọng trương cùng, lại phảng phất hô hấp không được một chút không khí, đôi mắt đẹp bên trong là vô tận sợ hãi.

Rốt cục.

'Huyết chi cuồng mưa' mất đi hiệu lực, để cho Lạp Mạn Lệ triệt để hồng mất.

Dương Tiểu Thiên đi tới trước mặt Lạp Mạn Lệ, sau đó đưa tay ra, hướng Lạp Mạn Lệ đưa tay ra, chộp tới Lạp Mạn Lệ trắng nõn cái cổ trắng ngọc.

"Không nên, không muốn a!"

Lạp Mạn Lệ giống như là một cái thất kinh nai con, bị sợ hãi bé thỏ trắng, khéo đưa đẩy như ngọc chân dài cọ chạm đất mặt, kinh khủng lui về phía sau, phảng phất Dương Tiểu Thiên là thế giới đáng sợ nhất mãnh thú.

Điện thoại người sử dụng thỉnh xem đọc, càng có ưu thế chất đọc tự nghiệm thấy.

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Nói Chuyện Phiếm Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 38: CỬ LAN HUYỀN (câu cất chứa! Cầu đề cử!)

"Hô..."

Dương Tiểu Thiên phun ra một ngụm trọc khí, thấy được Lạp Mạn Lệ kinh hoàng không liệu bộ dáng, trong đáy lòng thở ra một hơi, đồng thời, cũng có chút tự đắc.

Muốn biết rõ, ngay từ đầu, Lạp Mạn Lệ thế nhưng là đem Dương Tiểu Thiên áp chế gần như không có sức hoàn thù.

Lạp Mạn Lệ hiện tại trên cơ bản đã hỏng mất, đối mặt Dương Tiểu Thiên, nàng đã không có chút nào ý chí chiến đấu. Như vậy cũng tốt so với, con thỏ gặp gỡ hổ, bị hù chỉ có thể lạnh run.

"Khá tốt a, tác chiến thành công."

Dương Tiểu Thiên nội tâm thâm thoải mái.

'Nghịch Lân Hộ Tâm Kinh' chỉ có thể phòng ngự, vô pháp tiến công, lấy thủ đoạn của Dương Tiểu Thiên, nếu quả thật cùng Lạp Mạn Lệ mặt đối mặt chính diện giao phong, chỉ sợ chẳng biết hươu chết về tay ai cũng là không nhất định.

Lạp Mạn Lệ xác thực vô pháp đột phá Dương Tiểu Thiên 'Nghịch Lân Hộ Tâm Kinh' phòng ngự.

Nhưng đồng dạng, Dương Tiểu Thiên cũng không cách nào đột phá Lạp Mạn Lệ Huyết Thuần phòng ngự.

Trừ phi, Dương Tiểu Thiên đem toàn bộ linh lực rót vào 'Nữ Ý Phi Dao', như vậy tài năng phá vỡ Lạp Mạn Lệ Huyết Thuần. Linh lực một khi sử dụng hầu như không còn, kia 'Nghịch Lân Hộ Tâm Kinh' liền vô pháp vận chuyển.

Không có linh lực, đây mới thực sự là nguy cơ.

Xoát!

Dương Tiểu Thiên còn không có cao hứng bao lâu, một đạo thân ảnh màu đen chợt hiện hiện ở trước mặt hắn, sau đó thối ảnh lóe lên, mang theo gào thét tiếng gió, đá hướng Dương Tiểu Thiên.

Tốc độ này, hoàn toàn nghiền ép Lạp Mạn Lệ.

Lời của Lạp Mạn Lệ, Dương Tiểu Thiên tối thiểu nhất còn có thể bắt được một ít bóng dáng. Đây đạo hắc sắc mỹ lệ thân ảnh, hắn liền bóng dáng đều phát hiện không được.

Trong mắt Dương Tiểu Thiên, chính là thuần di.

Bành!

Tốc độ quá nhanh, Dương Tiểu Thiên chớp liên tục trốn thời gian cũng không có, bị cứng rắn đá trúng.

Hắc sắc thủy tinh giày chống đỡ tại xấp xỉ tại màu vàng kim trong suốt màn sáng phía trên, trắng nõn như ngọc lưng đùi hiện ra tại trước mặt Dương Tiểu Thiên, hắc sắc váy liền áo đập kéo xuống, lộ ra dài nhỏ bắp chân, cúi đầu hướng phía dưới nhìn, là một mảnh đen kịt u cốc.

Da thịt mịn màng sáng bóng, có thể so với tuyệt thế mỹ ngọc.

Sau đó, Dương Tiểu Thiên liền thấy rõ ràng, trong suốt màn sáng bị giẫm lõm hạ xuống.

"Thật mạnh!"

Dương Tiểu Thiên kinh hãi, trong đan điền luồng khí xoáy điên cuồng lựa chọn, phụt lên ra trận trận linh lực, dùng mãnh vào 'Nghịch Lân Hộ Tâm Kinh', duy trì lấy trong suốt màn sáng.

Răng rắc! Răng rắc...

Dương Tiểu Thiên toàn lực ngăn cản, dưới chân mặt đất nứt ra.

Ầm ầm!

Cuối cùng, Dương Tiểu Thiên thật sự là ngăn không được, lực lượng của đối phương quá cường đại, 'Oanh' một tiếng, liền bay ra ngoài. Thân thể trên không trung cuộn cuộn, đem đại sảnh vách tường nện sụp.

Ầm ầm . .

Đại lượng khối vụn rơi xuống, đem Dương Tiểu Thiên cho chôn.

Bành

Dương Tiểu Thiên đại lực vung lên, đem trên người thổ thạch khối vụn vung bay ra ngoài, đứng lên, từ phế tích bên trong đi ra.

Ong...

Lập tức, hai tay bóp ấn, xung quanh vọt lên băng hàn chi khí, nhiệt độ cực thấp, ngưng tụ thành lam sắc băng thương.'CHÍU...U...U!' một tiếng, phá không mà đi, giết tới.

"Đúng vậy, chịu ta Cửu Lan Huyền một kích, lại cũng không có việc gì người cũng như."

Người nữ kia Hấp Huyết Quỷ cánh tay ngọc tùy ý vung lên, làm một chút, liền đánh nát băng thương, nâu đỏ sắc đôi mắt đánh giá Dương Tiểu Thiên, hơi hơi đã rút ra hứng thú, "Ta có thể chơi với người chơi."

Dương Tiểu Thiên thấy được băng thương bị đối phương như thế nhẹ nhõm giải quyết, trong nội tâm trầm xuống, cảm giác sự tình càng khó giải quyết, đánh giá đối phương đồng thời, suy nghĩ của hắn đang nhanh chóng vận chuyển.

"Tái chiến đầu nữa, thế cục đối với ta tương đối bất lợi. Đối phương tại từng cái phương diện đều vượt qua ta quá nhiều, ta hiện tại duy nhất thủ đoạn chính là 'Ngự Linh Phù Toàn' ."

"Lấy thực lực của đối phương, muốn đem 'Ngự Linh Phù Toàn' đánh vào mi tâm nàng, khó khăn vô cùng. Trừ phi lựa chọn cận chiến, tốt nhất là sát người vật lộn mới có một đường hi vọng."

Rất nhanh, Dương Tiểu Thiên liền xác định hảo tác chiến phương án.

"Không biết người xác rùa đen có thể chống bao lâu đâu này?"

Vừa mới dứt lời, Cửu Lan Huyền liền động thủ.

Xoát

Trước mắt thân ảnh nhoáng một cái.

Trong chớp mắt, dưới cái nhìn của Dương Tiểu Thiên giống như là thuận di cũng như, đối phương lại lần nữa đi tới trước mặt của hắn, đôi bàn tay trắng như phấn như sắt chùy nện xuống, vang lên khí bạo âm thanh.

Oanh

Một quyền này, cứng rắn đánh vào Dương Tiểu Thiên bên ngoài thân thể tầng kia trong suốt màn sáng phía trên, cũng được rõ ràng thấy được, trong suốt màn sáng lõm hạ xuống, nhộn nhạo lên từng trận rung động.

Bất quá, vẫn không đủ, đánh không phá Dương Tiểu Thiên phòng ngự.

Phòng ngự không phá, Dương Tiểu Thiên liền lông tóc không hư hại, chịu không được một điểm thương tổn.

"Còn thiếu một ít nha."

Dương Tiểu Thiên cười hắc hắc, nội tâm thở ra một hơi, 'Nghịch Lân Hộ Tâm Kinh' uy lực không có để cho hắn thất vọng.

Tuy trong đan điền linh lực bị đại lượng tiêu hao, nhưng Dương Tiểu Thiên trong tay cầm lấy hạ phẩm linh thạch, đang đang điên cuồng vận chuyển công pháp, đem hạ phẩm linh thạch bên trong linh khí luyện hóa làm linh lực, bổ sung tiêu hao.

Tạm thời mà nói, sẽ không có vấn đề gì.

Chỉ bất quá, linh lực kịch liệt tiêu hao, cùng kịch liệt bổ sung, sẽ cho thân thể của Dương Tiểu Thiên mang đến thật lớn gánh nặng.

Thời gian một khi quá dài, chỉ sợ thân thể của Dương Tiểu Thiên hội không chịu nổi, cuối cùng bạo thể mà chết.

"Quả nhiên cứng rắn."

Cửu Lan Huyền kia hoàn mỹ tinh xảo trên mặt đẹp cũng lộ ra một tia kinh ngạc.

"Thế nhưng, loại này phòng ngự, ngươi có thể kiên trì bao lâu đâu này?" Nàng cười nhạt một tiếng, thấy được Dương Tiểu Thiên càng thêm sắc mặt tái nhợt, hiển nhiên là đoán được Dương Tiểu Thiên một ít chi tiết.

Đột nhiên phát lực, không có bất kỳ dấu hiệu, Dương Tiểu Thiên bị Cửu Lan Huyền đẩy lui về phía sau, mặt đất bị Dương Tiểu Thiên hai chân cày xuất hai đạo

Cuối cùng, 'Oanh' một tiếng, Dương Tiểu Thiên bị đối phương đẩy lại đâm vào trên vách tường, vách tường rạn nứt, hơn phân nửa thân thể đều khảm nạm tại trong vách tường.

"Như thế nào? Ngươi nghĩ đem ta đẩy ngã sao? Thật mạnh thế đâu, nói thật, ngươi muốn là tốt hảo theo ta nói, ta nói không chừng liền ốm ờ đã đáp ứng, hà tất động võ lực đâu, ngươi nói đúng không."

Dương Tiểu Thiên hắc hắc cười không ngừng, trong giọng nói đều là đùa giỡn ý vị, đồng thời mục quang trắng trợn đánh giá Cửu Lan Huyền hoàn mỹ thân thể mềm mại.

"Hừ!"

Sắc mặt của Cửu Lan Huyền lạnh xuống, một tiếng hừ lạnh, một quyền đánh tới.

Ầm ầm!

Vách tường nhất thời sụp đổ, đem Dương Tiểu Thiên cho vùi lấp.

"Bạo lực như vậy, ta thích, cô bé, không bằng ngươi cường thịnh trở lại lực một ít a, nói không chừng ta đã bị ngươi cho chinh phục, tự động đem phòng ngự cho triệt bỏ."

Dương Tiểu Thiên cười ha hả, lại một lần bùng áp ở trên người mình thạch khối, từ trong phế tích vọt ra, đỉnh đầu truyền đến tiếng xé gió, hấn ngang đầu nhìn lên.

Cửu Lan Huyền từ trên trời giáng xuống, một cước liền đạp hạ xuống.

Oanh một tiếng, một cước này ở giữa đỉnh đầu của Dương Tiểu Thiên, lại bị trong suốt màn sáng đã ngăn được, bất quá trong suốt màn sáng cũng lõm hạ xuống, thiếu một ít liền đá trúng Dương Tiểu Thiên đầu.

Dương Tiểu Thiên khó chịu hừ một tiếng, cảm thụ trong cơ thể linh lực kịch liệt tiêu hao, bị 'Nghịch Lân Hộ Tâm Kính' hấp thu, thiếu chút nữa một hơi không có trì hoãn qua.

Răng rắc răng rắc...

Dưới chân mặt đất chịu không được mạnh như vậy lực lượng, tại rạn nứt ra, vết rạn cực kỳ không quy luật.

"Hảo đáng tiếc a, tại sao lại thiếu một ít nha." Dương Tiểu Thiên tựa hồ tại vì đối phương cảm thấy tiếc nuối, thế nhưng trong giọng nói mang theo cực kỳ rõ ràng trào phúng cùng khinh thường.

"Cô bé, chân không sai a, lại bạch vừa mịn lại dài, thật là tốt nhìn, không bằng để ta sờ lên vài thanh, ta đây liền thả lướt nước như thế nào đây? Giao dịch này không sai a?"

Một bên nói qua, Dương Tiểu Thiên liền đưa tay bắt tới.

Cửu Lan Huyền trở mình nhảy lên, tránh được. Khoan thai rơi xuống đất.

Lần lượt so với Dương Tiểu Thiên ngôn ngữ khiêu khích cùng đùa giỡn, Cửu Lan Huyền bình tĩnh nội tâm nổi lên gợn sóng, nổi lên một tia tức giận.

Nàng xinh đẹp khuôn mặt càng thêm băng lạnh lên, cổ này lạnh nhạt tại chính nàng cũng không có phát giác dưới tình huống, lặng lẽ, từng điểm từng điểm tiêu thất.

Dương Tiểu Thiên rõ ràng phát giác được Cửu Lan Huyền rõ ràng tâm tình biến hóa, trong đáy lòng vang lên Ác Ma cười gian. Điện thoại người sử dụng thỉnh xem đọc, càng có ưu thế chất độc tự nghiệm thấy.

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Nói Chuyện Phiếm Quân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Ngự Linh Phù Toàn (cầu cất chứa! Cầu đề cử! !)

Ầm ầm ầm ~ ~ ~ ~ ~

Khắp Thiên Đô là Cửu Lan Huyền thân ảnh, truyền đến từng tiếng rền vang, Cửu Lan Huyền công kích từ bốn phương tám hướng đánh tới, tràn ngập huyết sắc quang ảnh.

Trên người Dương Tiểu Thiên kia vô cùng cứng rắn xác rùa đen, đem Cửu Lan Huyền tất cả tiến công đều đã ngăn được.

Toàn bộ đại sảnh mặt đất hoàn toàn toái nát nát, thả nứt nhìn đi, giống như là phát sinh một hồi động đất tựa như.

Cửu Lan Huyền điên cuồng tiến công, thi triển ra một loại lại một loại thủ đoạn.

Nhưng mà, Dương Tiểu Thiên như cũ là lông tóc không tổn hao gì bộ dáng.

"Chẳng lẽ liền Chủ thượng, cũng không đối phó được tên không này?"

Lập Mạn Lệ đứng xa xa nhìn, trong đáy lòng đối với Dương Tiểu Thiên càng thêm sợ hãi, Dương Tiểu Thiên cường hãn thân ảnh, tại nàng trong đáy lòng càng ngày càng rõ ràng.

Nếu như ngay cả Chủ thượng đều đã thua bởi lời của Dương Tiểu Thiên, chỉ sợ nàng cả đời đều không dám phản kháng Dương Tiểu Thiên a.

Cũng chính là bị triệt để chinh phục.

Ầm ầm!

Cửu Lan Huyền mãnh mãnh ngọc tay nắm lấy một chuỗi chừng ba mét chiều dài huyết sắc đại đao từ trên trời giáng xuống, huyết khí cuộn cuộn, thân đao trong sáng tinh lạnh, như hoa lệ hồng sắc thủy tinh chế tạo mà thành, quán quanh lấy từng đạo huyết sắc khí lưu.

Chém!

Huyết sắc đại đao vừa bỏ hạ xuống, trực tiếp chém vào trên người Dương Tiểu Thiên.

Đ...A...N...G...G!

Một đao này bị trong suốt màn sáng ngăn lại, trong suốt màn sáng chỉ là lõm hạ xuống, từng trận gọn sóng nhộn nhạo ra.

Thấy như vậy một màn, sắc mặt của Cửu Lan Huyền khó coi.

"Ha ha ha. . . , cô bé, ngươi nhanh buông tha đi, đầu hàng đi, quỳ xuống tới hát chinh phục a!"

Dương Tiểu Thiên cười ha hả, còn đối với Cửu Lan Huyền câu ngón tay, loại kia lớn lối thái độ, kích thích Cửu Lan Huyền càng thêm cảm thần kinh.

Đừng nhìn Dương Tiểu Thiên biểu hiện ra không ai bì nổi, hoàn toàn không có đem Cửu Lan Huyền đề vào mắt bộ dáng.

Kỳ thật, hắn là có đau khổ nói không nên lời.

Chiến đấu tiếp tục đến bây giờ, đại lượng linh lực tiêu hao, khiến cho Dương Tiểu Thiên trọn vẹn hút khô rồi ba khối hạ phẩm linh thạch, tốc độ như vậy, dẫn đến hắn kinh mạch trong cơ thể khởi đầu đau đớn mãnh liệt lên.

"Thảo, đau chết một sức."

Dương Tiểu Thiên từ đáy lòng thầm mắng không thôi, hít vào khí lạnh.

'Ngịch Lân Hộ Tâm Kinh' thế nhưng là Chuẩn Tiên Khí, cường đại phòng ngự là cần phải trả giá thật lớn.

Dương Tiểu Thiên cảm giác được rõ ràng, thể Nội Kinh mạch đã bắt đầu co rút, linh lực chảy qua, giống như là dùng đao cắt đau đớn.

Thế nhưng, vì kẻ thắng lợi cuối cùng, Dương Tiểu Thiên cứng rắn nhìn được, còn giả dạng làm một bộ một chút sự tỉnh cũng không có bộ dáng.

"Ngươi đáng chết!"

Cửu Lan Huyền thật sự nổi giận.

Keng!

Huyết sắc đại đao hoành không chém tới, điên cuồng bổ chém Dương Tiểu Thiên, hình thành từng đạo huyết sắc đao quang, khắp Thiên Đô là.

Đương đương đương ~ ~ ~

Xấp xỉ tại màu vàng kim trong suốt màn sáng nhộn nhạo lên từng trận rung động, bị đại đao bổ chém ra một đồng lỗ khảm, lại vô pháp đột phá tầng này nhìn như vô cùng bạc nhược phòng ngự.

"Chậm đã, kiềm chế, cũng đừng lóe Tiểu Man của ngươi eo." Dương Tiểu Thiên chơi cứng lấy giống như Lăng Trì đầu đón, cười ha hả.

"A..."

Cửu Lan Huyền kiêu rống, tức giận tăng vọt,

Ầm ầm!

Huyết sắc năng lượng giống như Long Quyển Phong lao ra, Cửu Lan Huyền bạo phát.

Trực tiếp tại trước mặt Dương Tiểu Thiên bạo phát.

Máu tươi chi lực dẫn bạo.

Tóc của nàng từ nâu đỏ sắc hướng màu đỏ tươi chuyển hóa, cũng đang từ từ kéo dài, đồng thời, mắt của nàng con mắt càng lợi hại, càng đỏ tươi lên.

Trong tay ngọc huyết sắc đại đao dần dần kéo dài, hướng về huyết sắc liên đao biến ảo.

"Xuất hiện, xuất hiện, Chủ thượng năng lực, cường đại thuần chủng Hấp Huyết Quỷ mới có năng lực!"

Lập Mạn Lệ trong mắt tỏa ánh sáng, phảng phất tại trong hắc ám gặp được ánh rạng đông cũng như.

"Ngay tại lúc này!"

Dương Tiểu Thiên thấy được sơ hở, thấy được Cửu Lan Huyền tại cuồng nộ, bạo dưới tóc, không cẩn thận lộ ra sơ hở.

"A. . ."

Dương Tiểu Thiên lớn tiếng rít gào, liền vào lúc này lúc này, Cửu Lan Huyền bạo phát thời khắc. Hấn như là một đầu mau lẹ đến tận cùng báo săn, đột nhiên đánh về phía Cửu Lan Huyền.

Chưa từng có chủ động xuất kích Dương Tiểu Thiên, phát ra tiếng rống giận dữ, hấn xuất kích, hành động.

Một mực yên lặng thừa nhận, một mực khiêu khích, một mực chờ đợi thời cơ.

Dương Tiểu Thiên rốt cục chờ đến giờ khắc này.

Chờ đến Cửu Lan Huyền lộ ra sơ hở giờ khắc này.

"Ngươi. . ."

Cửu Lan Huyền ngạc nhiên, vô cùng kinh ngạc nhìn qua Dương Tiểu Thiên, thấy được Dương Tiểu Thiên vọt tới trước mặt của mình.

Dương Tiểu Thiên bạo phát quá đột nhiên, Cửu Lan Huyền hoàn toàn không thể phản ứng kịp.

Vì vậy, Cửu Lan Huyền đã bị Dương Tiểu Thiên cho ôm lấy, cứng rắn ôm lấy.

Bịch!

"A..."

Sau đó, Dương Tiểu Thiên dùng sức vừa đẩy, không có thời gian cảm thụ tuyệt thế mỹ nữ trong ngực cảm thụ, liền đem tại Cửu Lan Huyền cho đẩy ngã,

đặt ở trên người Cửu Lan Huyền.

Như vậy tư thế, thật giống như Dương Tiểu Thiên muốn đem Cửu Lan Huyền *** cũng như.

Thật sự là ái muội.

"Này..."

Kinh ngạc, vô cùng kinh ngạc, Lạp Mạn Lệ như thế nào cũng không nghĩ ra sẽ phát sinh chuyện như vậy.

"Hồn đản, ta muốn giết ngươi!"

Cửu Lan Huyền khẽ kêu, ra sức vùng vẫy, xấu hổ và giận dữ không thôi.

Cửu Lan Huyền thân là thuần chủng Hấp Huyết Quý, tại nàng nguyên bản vị diện trong, thân phận là cực kỳ tôn quý, chưa từng chịu qua đãi ngộ như vậy.

Thế nhưng là, nàng vốn chỉ mặc một kiện hắc sắc váy liền áo mà thôi, giây dụa, váy liền áo còn trượt, vì vậy, một mảnh tuyết trắng mịn màng da thịt liền khỏa thân hiện ra.

Đùng đùng (*không dứt). . .

Trên người Cửu Lan Huyền toát ra huyết sắc tia chớp.

Nàng cuồng nộ đến cực hạn.

Ong...

Dương Tiểu Thiên đã không kịp thường thức mỹ lệ phong cảnh, hần tâm niệm vừa động, trực tiếp đem 'Ngự Linh Phù Toàn' gọi ra, như ngọc thạch khiết Bạch Vô Hạ huyền ảo phù triện liền xuất hiện ở tay hần tâm.

Mà lúc này, Cửu Lan Huyền đã chuyển hóa xong rồi.

Cả người khí chất hoàn toàn cải biến, cực kỳ cường hãn, cực kỳ tràn ngập lực áp bách.

Quanh thân quán quanh lấy từng đạo huyết hắc sắc tia chớp.

Trong tay nàng huyết sắc trường đao hoàn toàn chuyển biến thành một chuỗi quán quanh lấy huyết hắc sắc thiểm điện huyết hắc sắc liềm đao.

Răng rắc răng rắc. . .

Dương Tiểu Thiên kinh ngạc phát hiện, 'Nghịch Lân Hộ Tâm Kính' mản sáng phòng ngự, vậy mà tại huyết sắc tia chớp mãnh liệt đánh xuống, xuất hiện khe nứt.

"Thậm chí có đáng sợ như vậy lực phá hoại."

Dương Tiểu Thiên cực kỳ hoảng sợ, trong nội tâm lạnh buốt, một cổ hàn khí xông thẳng não đỉnh.

"Không có thời gian."

Dương Tiểu Thiên buông ra tay trái, nơi lòng bàn tay là 'Ngự Linh Phù Toàn', ấn hướng Cửu Lan Huyền trắng nõn mi tâm.

Dương Tiểu Thiên một buông tay ra, tay trái của Cửu Lan Huyền cũng đồng dạng lấy được tự do, 'Ong' một tiếng, huyết quang lấp lánh, nàng trong tay phải huyết sắc liềm đao, trực tiếp thoáng hiện đến nàng phía trên tay trái.

Xoát!

Cửu Lan Huyền giờ lên huyết sắc liềm đao, lấy bén nhọn mũi đao nhắm ngay trái tim của Dương Tiểu Thiên.

"Đi chết đi!"

Theo Cửu Lan Huyền một tiếng khẽ kêu, liềm đao đánh xuống.

Răng rắc!

Huyết sắc bén nhọn mũi đao đâm vào xấp xỉ tại màu vàng kim trong suốt màn sáng phía trên, tóe lên như Hỏa Tinh cũng như hào quang, 'Răng rắc' một tiếng, vốn là xuất hiện khe nứt màn sáng, lần này ầm ầm nứt vỡ.

Bánh!

Màn sáng trong như gương tử cũng như, bể đầy trời mảnh vỡ.

"Thành công!"

Lập Mạn Lệ kinh hi vạn phần, quả thực là cuồng hi tới cực điểm.

Cửu Lan Huyền tuyệt mỹ xinh đẹp trên mặt, cũng hiện ra vui vẻ nụ cười, khoe miệng không khỏi giờ lên.

Thế nhưng, Cửu Lan Huyền lại đột nhiên thấy được, Dương Tiểu Thiên cũng đồng dạng lộ ra một vòng mỉm cười, một vòng mưu kế thực hiện được mỉm cười.

"Cái gì! ?"

Cửu Lan Huyền nhất thời kinh ngạc, trừng lớn đôi mắt đẹp.

Nàng rõ ràng thấy được một bàn tay tại trước mắt phóng đại, trong lòng bàn tay có một mai như ngọc thạch huyền ảo phù triện, trực tiếp khắc ở trên trán của mình mặt. Điện thoại người sử dụng thỉnh xem đọc, càng có ưu thế chất đọc tự nghiệm thấy.

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Nói Chuyện Phiếm Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 40: Toàn bộ thu phục (cầu cất chứa! Cầu đề cử!)

"A..."

Sau một khắc, phù triện nhảy vào Cửu Lan Huyền trong đầu, một cái vô pháp chống cự đồ vật trực tiếp khắc khắc ở linh hồn của nàng phía trên, sinh ra một loại đau đớn mãnh liệt.

Nhất thời, Cửu Lan Huyền liền ôm cái đầu, trên mặt đất lăn qua lăn lại, không ngừng kêu thảm thiết.

Tuyệt trắng mịn màng da thịt trần trụi ở, khéo đưa đẩy thon dài rõ ràng chân loạn đạp, tình cảnh rất hương diễm.

"Hô. . ."

Dương Tiểu Thiên tê liệt ngồi dưới đất, thờ hồn hên. Thân thể không tự chủ được run rẩy, từng đợt đau nhức kịch liệt đánh úp lại, nhưng hắn vẫn vô cùng vui vẻ nở nụ cười.

Bởi vì thành công a!

Thành công có thể thật không dễ dàng.

Dương Tiểu Thiên cảm giác mình cũng nhanh vút bỏ nửa cái mạng

Lập Mạn Lệ liền đứng ở cách đó không xa, thấy được Chủ thượng trên mặt đất kêu thảm thiết lăn qua lăn lại, toàn bộ tâm thần đều đang run rẩy, toàn bộ thân thể mềm mại đều tại lạnh run.

Đôi mắt đẹp trừng vô cùng đại.

Sợ hãi, sợ hãi tâm tình, giống như là thủy triều cũng như đem nàng bao phủ.

Nàng không dám có bất kỳ động tác.

Thậm chí thấy được Dương Tiểu Thiên chán chường ngồi dưới đất, há mồm thở dốc, tựa hồ thể lực tiêu hao quá lớn bộ dáng, nàng cũng không dám động thủ, không dám đi đối phó Dương Tiểu Thiên.

Theo thời gian trôi qua, Dương Tiểu Thiên thể lực khôi phục một ít, khí tức cũng thông thả, trắng bệch như tờ giấy sắc mặt dần dần có một tia huyết sắc.

Chỉ bất quá, kinh mạch cảm giác đau đớn cũng không có yếu bớt, linh lực vận chuyển cũng hết sức khó khăn, trong đan điền linh lực, trong lúc nhất thời trong đó vậy mà vô pháp khôi phục.

Dương Tiểu Thiên lần này chỗ bị thương, so với hấn tưởng tượng lớn hơn rất nhiều.

Lúc này, Cửu Lan Huyền cơ hồ là nằm rạp trên mặt đất, mảnh lớn da thịt tuyết trắng trần trụi ở, ôn nhuận như ngọc, một đôi trắng nõn chân dài, vừa mịn lại dài.

Có thể thấy được, Cửu Lan Huyền bóng loáng trắng nõn trên trán, Ngự Linh Phù Toàn ấn ký bốc lên hào quang, cuối cùng hoàn toàn biến mất, Cửu Lan Huyền hai con ngươi một hồi mê mang, cuối cùng lại khôi phục lại nguyên bản bộ dáng.

Hào như không có cái gì cái biến tựa như.

Thế nhưng, Dương Tiểu Thiên lại rõ ràng cảm nhận được, mình cùng đối phương trong đó, sinh ra một loại không hiểu liên hệ. Như vậy liên hệ liền cùng Tiểu Kim giống như đúc.

Dương Tiểu Thiên có thể rõ ràng biết được ý nghĩ của đối phương, cũng bởi vì Ngự Linh Phù Toàn nguyên nhân, có thể ý thức giao lưu.

Thậm chí, Dương Tiểu Thiên có thể thắng Tiếp Dẫn bạo Ngự Linh Phù Toàn, giết chết Cửu Lan Huyền.

"'Ngự linh quyết' quả nhiên không hổ là tiên thuật, không có để ta thất vọng, thành công hàng phục đối phương." Loại này liên hệ một xây dựng, Dương Tiểu Thiên liền thở ra một hơi.

Lúc này, Cửu Lan Huyền từ biến thân trạng thái khôi phục lại, đôi mắt biến trở về nâu đỏ sặc, đỏ tươi như máu dịch tóc dài rút ngắn trở thành có chút vụn vặt nâu đỏ sặc tóc ngắn.

"Chủ nhân."

Cửu Lan Huyền từ trên mặt đất bò lên, quỳ gối trước mặt Dương Tiểu Thiên, cúi xuống cao ngạo đầu lâu, hắc sắc váy liền áo trượt xuống, lộ ra tuyết trắng hai ngọn núi, mê người khe nứt hấp dẫn Dương Tiểu Thiên tâm mắt.

"Khục khục, ngươi trước tiên đem y phục mặc hảo."

Dương Tiểu Thiên sờ lên cái mũi.

"Vâng."

Cửu Lan Huyền gật đầu, đem hắc sắc váy liền áo kéo lên, gồm đai đeo cột chắc. Ngăn trở da thịt tuyết trắng, chỉ lộ ra một đôi như đoá hoa sen nõn sen mịn màng hai tay, thon dài trắng nõn cái cổ bên cạnh là mê người xương quai xanh.

Chỉ bất quá, Cửu Lan Huyền mặc quần áo xong, hắc sắc váy liền áo rất mỏng, trắng nõn như Dương Chi Ngọc ôn nhuận trắng nõn da thịt như ẩn như hiện, ngược lại càng thêm mê người, càng có sẵn mị hoặc lực.

"Nói cho ta biết, ngươi tên là gì?"

Dương Tiểu Thiên khởi đầu hỏi thăm về.

"Chủ nhân, nô tài gọi là: Cửu Lan Huyền."

Cửu Lan Huyền ngữ khí rất cung kính, giống như là Dương Tiểu Thiên nữ bộc cũng như.

"Cửu Lan Huyền, kia ta hỏi ngươi, ngươi tại vài ngày trước, có phải hay không cắn qua một nhân loại nữ hài? Đối với tên nữ hài kia thi triển 'Huyết mạch đồng hóa' năng lực?"

Dương Tiểu Thiên mục quang sáng rực nhìn chăm chăm Cửu Lan Huyền, ngữ khí cực kỳ trịnh trọng.

Cửu Lan Huyền quay về suy nghĩ một chút, sau đó vuốt cằm nói: "Đúng vậy, chủ nhân."

"Quả nhiên là ngươi a!"

Dương Tiểu Thiên có chút nghiêng rằng nghiêng lợi nói. Trong đáy lòng tuôn ra một cỗ lửa giận, nhớ tới Hiểu Hiểu phát sốt thống khổ bộ dáng, Dương Tiểu Thiên dùng đề cập có nhiều tức giận.

Nếu như không là bởi vì chính mình đã thu phục được Cửu Lan Huyền, còn cần Cửu Lan Huyền cứu lòi của Hiểu Hiểu.

Dương Tiểu Thiên đều sẽ giết Cửu Lan Huyền.

Ba!

Dương Tiểu Thiên giờ tay một chưởng phiến tại Cửu Lan Huyền xinh đẹp khuôn mặt nhỏ nhắn, trắng nõn khuôn mặt hồng lên một cái đỏ bừng bàn tay ửng.

"Chủ nhân..."

Cửu Lan Huyền vuốt gương mặt, kinh ngạc ngẩng đầu, xinh đẹp nâu đỏ sắc trong đôi mắt tràn ngập nghi hoặc, tựa hồ không rõ tại sao lại bị đánh.

"Người biết tại sao không?"

Dương Tiểu Thiên sắc mặt rất lạnh, thậm chí toát ra sát ý.

"Chủ nhân, nô tài không biết."

Cửu Lan Huyền vạn phần khủng hoảng.

"Bởi vì, người kia nhân loại nữ hài là muội muội của ta, mà người lại cần muội muội của ta, người nói người có nên hay không chết?" Dương Tiểu Thiên bình tĩnh khuôn mặt.

"Nô tài biết sai rồi, nô tài biết sai rồi."

Cửu Lan Huyền hoảng hốt, không ngừng dập đầu nhận lỗi.

"Hô. . ."

Dương Tiểu Thiên phun ra một ngụm trọc khí, đánh Cửu Lan Huyền một chưởng, trong đấy lòng hóa khí, trên cơ bản tiêu không sai biệt lắm, vì vậy vung tay nói: "Được rồi, đứng lên đi, hiện tại người lập tức theo ta rời đi, đi cứu chữa muội muội của ta."

"Vâng, chủ nhân."

Cửu Lan Huyền từ trên mặt đất đứng lên, như người hầu trung thành nhất đi theo Dương Tiểu Thiên bên cạnh.

'Ngự linh quyết' là một loại cực kỳ bá đạo tiên thuật, một khi bị 'Ngự Linh Phù Toàn' khống chế, sẽ vĩnh viễn trung thành cùng Dương Tiểu Thiên, đem Dương Tiểu Thiên cho rằng chí cao vô thượng chủ nhân.

Nhưng đồng thời, bị khống chế sinh linh hội giữ lại lúc trước hết thảy, ký ức, tính cách. . ., cũng sẽ không cải biến.

"Kế tiếp, nên đến phiên người."

Dương Tiểu Thiên quay người, nhìn về phía cách đó không xa Lạp Mạn Lệ, thản nhiên nói.

"Ta nguyện ý thần phục, ta nguyện ý nghe lời của người, về sau người gọi ta làm gì, ta liền làm cái đó!"

Bịch!

Lạp Mạn Lệ trực tiếp quỳ xuống, không ngừng dập đầu, không ngừng dập đầu.

"Rất tốt."

Dương Tiểu Thiên nhếch miệng lên, một tia tà dị mỉm cười hiển hiện ở trên mặt.

Lạp Mạn Lệ đã bị sợ choáng váng, bởi vì liền Chủ thượng đều hô Dương Tiểu Thiên làm chủ nhân, còn như là một cái hèn mọn nô bộc cũng như, quỳ gối trước mặt Dương Tiểu Thiên.

Muốn biết rõ, Chủ thượng là thuần chủng Hấp Huyết Quý, là bậc nào tôn quý, vậy mà cứ như vậy thần phục.

Như vậy trùng kích, đối với Lạp Mạn Lệ thật sự mà nói quá lớn.

Cứ như vậy, Lạp Mạn Lệ bị Dương Tiểu Thiên chinh phục.

"Thể lực đã khôi phục không sai biệt lắm, thể nhưng linh lực lại không có thể khôi phục, bất quá ta chậm trễ thời gian đã nhiều, mục đích đã đạt tới, cũng nên đi."

Dương Tiểu Thiên thể lực đã khôi phục không sai biệt lắm, chỉ bất quá toàn thân kinh mạch nhận lấy tương đối nghiêm trọng thương tích, trong lúc nhất thời rất khó khôi phục.

Bởi vậy, cũng dẫn đến Dương Tiểu Thiên khó có thể hấp thu linh khí, khôi phục trong đan điền linh lực.

"Đi!"

Dương Tiểu Thiên đứng dậy, cầm trong tay Hắc Ám Trường Nhận, đi ra ngoài.

"Vâng, chủ nhân!"

Cửu Lan Huyền bước liên tục nhẹ nhàng, theo sát sau lưng Dương Tiểu Thiên.

"Dạ dạ dạ!"

Lập Mạn Lệ ngữ khí có chút run rẩy, hiển nhiên còn đang sợ Dương Tiểu Thiên, bước chân hơi có vẻ mất trật tự theo ở phía sau.

Cứ như vậy, Dương Tiểu Thiên mang theo hai cái Hấp Huyết Quý tới tới, đi ra đại sảnh. Không bao lâu, liền từ trong đại lâu ra. Điện thoại người sử dụng thỉnh xem đọc, càng có ưu thế chất độc tự nghiệm thấy.

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Nói Chuyện Phiếm Quân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 41: Cường thế (cầu cất chứa! Cầu đề cử!)

"Giết chết! Chết đi, xấu xí Hấp Huyết Quý!"

"Chết tiệt Hải Tộc, các nguoi đem tại thực Tổ Quang huy chiếu rọi xuống, diệt vong! Giết a!"

"Ha ha ha... , chết đi, chết đi!"

"A. . ."

Phương bác, chiến tranh sớm lại bắt đầu.

Hải Tộc quân đội cùng Hấp Huyết Quý quân đội giao phong, tình cảnh cực kỳ thảm thiết, tất cả Hấp Huyết Quý cùng ngư nhân Hải Tộc tử vong, tiếng kêu chấn thiên.

Đức Ma Ni Áo đội mới sinh cấp sáu Hấp Huyết Quý đã gia nhập chiến trường, cùng tất cả cường đại ngư nhân Hải Tộc chiến đấu, phát ra trận trận tiếng nổ vang.

Màu đỏ tươi huyết quang cùng màu thủy lam hào quang va chạm, tình cảnh to lớn.

Chỉ bất quá thực lực của hai bên đều không kém bao nhiêu, trong lúc nhất thời vô pháp phân ra thắng bại, chiến tranh hăm vào vô cùng lo lắng trạng thái.

"Khấp Thiên Lạc mưa!"

Liền tại chiến tranh giằng co không dưới thời điểm, Mỹ Nhân Ngư động thủ.

Nàng hát lên ca dao, mỹ diệu âm phù, dẫn động trong thiên địa không chỗ nào không có thủy nguyên tố năng lượng, màu thủy lam hào quang hội tụ cùng màn.

"Không tốt, đó là Hải Tộc ngâm xướng nguời! Hắc Thiết Cấp tồn tại!"

Đức Ma Ni Áo sắc mặt đại biến, đề xuống trong lòng sợ hãi: "Nhanh đi tìm Chủ thượng! Chỉ có Chủ thượng mới có thể đối phó đối phương a!"

Ầm ầm ầm ~ ~ ~

Thế nhưng, đã đã chậm.

Thủy nguyên tố hội tụ lam sắc màn nước, bao phủ toàn bộ chiến tranh, mà, vô số lam sắc thủy cầu rơi đập hạ xuống, oanh kích Hấp Huyết Quý.

"A..."

Trong lúc nhất thời, Hấp Huyết Quỷ tiếng kêu thảm thiết bên tai không dứt, tử thương thảm trọng.

"Ha ha ha... , chết đi, tất cả đều chết đi!"

Mỹ Nhân Ngư cuồng tiếu, khuôn mặt điên cuồng. Đồng thời, đại khẩu gặm ăn lấy nhân loại thịt bắp đùi, máu tươi đem miệng của nàng nhuộm thành huyết hồng sắc, mỹ lệ trên mặt tích(giọt) đầy huyết dịch.

Nàng thân là Hắc Thiết Cấp Hải Tộc ngâm xương người, hoàn toàn có thể làm nhiều nghiền ép Hấp Huyết Quỷ.

Vì vậy, Hấp Huyết Quỷ đội ngũ binh bại như núi đổ, phòng ngự tuyến bị công phá, lần lượt từng Hấp Huyết Quỷ chết đi.

Hải Tộc cường thế lấy được thắng lợi.

Đức Ma Ni Áo mang theo còn sót lại vài người Hấp Huyết Quỷ chạy trốn chết, xông về đi tìm Chủ thượng.

...

...

Dương Tiểu Thiên dùng Tham Tri Chi Mâu dò xét Cửu Lan Huyền tin tức, lại một lần nữa xác định nàng chính là cần Hiểu Hiểu Hấp Huyết Quỷ, để tránh tính sai.

"Hắc Thiết Cấp."

Dương Tiểu Thiên thì thảo một câu.

"Hào dày đặc mùi máu tươi."

Mới vừa đi tới bên ngoài, Dương Tiểu Thiên đã nghe đến trong không khí phiêu đảng cực kỳ nồng nặc mùi vị huyết tinh, không khỏi nhướng mày, nội tâm âm thầm nghi hoặc, "Phát sinh chuyện gì?"

"Chủ nhân, rất có thể là Hải Tộc đã đánh vào được."

Cửu Lan Huyền nhìn ra Dương Tiểu Thiên đầy lòng nghi hoặc, vì vậy tôn kính vì Dương Tiểu Thiên giải thích.

"Hải Tộc?"

Dương Tiểu Thiên nhớ tới cư xá trong lòng sông những cái kia ngư nhân.

"Cửu Lan Huyền, ngươi cùng ta giải thích một chút, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?" Dương Tiểu Thiên dò hỏi.

Cửu Lan Huyền gật gật đầu, mở miệng nói: "Chủ nhân, kỳ thật chính là Hải Tộc phát khởi chiến tranh, chuẩn bị đánh chúng ta, vì vậy, ta phái ra Hấp Huyết Quỷ quân đội nghênh địch."

"Bất quá nhìn tình huống hiện tại, chúng ta Hấp Huyết Quỷ chiến bại."

"Hải Tộc rất mạnh sao?" Dương Tiểu Thiên hỏi lại.

Cửu Lan Huyền gật đầu nói: "Rất mạnh, ta có thể cảm nhận được, tại Hải Tộc trong quân đội, có một người cùng ta cùng đẳng cấp Hải Tộc. Có thể là bởi vì ta không có tham chiến nguyên nhân, cho nên, Hấp Huyết Quỷ mới chiến bại."

"Ừ."

Dương Tiểu Thiên gật gật đầu biểu thị minh bạch.

"Đi thôi, chuyện Hải Tộc theo ta có thể không có quan hệ gì."

Dương Tiểu Thiên mục đích của chuyến này đã đạt đến, hắn cũng không muốn gây thêm rắc rối. Hắn hiện tại thăm nghĩ lập tức trở lại dưới mặt đất bãi đỗ xe, sau đó để cho Cửu Lan Huyền vì Hiểu Hiểu trị liệu.

"Vâng, chủ nhân."

Cửu Lan Huyền gật đầu, không có bất kỳ dị nghị. Bị Dương Tiểu Thiên thu phục, Cửu Lan Huyền hết thảy suy nghĩ, đều lấy Dương Tiểu Thiên lợi ích là điều kiện tiên quyết.

Cho nên nói, Hấp Huyết Quỷ có thể hay không toàn diệt, cùng Cửu Lan Huyền một chút quan hệ cũng không có.

Lạp Mạn Lệ tự nhiên không dám nói gì, theo sát tại Cửu Lan Huyền đằng sau.

"Chủ thượng! ! !"

Bỗng nhiên, Dương Tiểu Thiên đi chưa được mấy bước, sau lưng liền truyền đến một giọng nói. Hắn quay đầu nhìn lại, chỉ thấy mấy tên chặt vật không chịu nổi Hấp Huyết Quỷ xuất hiện.

Này vài người Hấp Huyết Quỷ quần áo rất loạn, trên người cũng đầy là huyết, nhao nhao quỳ rạp xuống trước mặt Cửu Lan Huyền.

"Đức Ma Ni Áo."

Lạp Mạn Lệ kinh hô một tiếng.

"Lạp Mạn Lệ."

Phía trước nhất Hấp Huyết Quỷ ngẩng đầu, khuôn mặt già nua, chính là Đức Ma Ni Áo.

"Chủ thượng a, xin ngài dẫn dắt chúng ta chiến thắng đám kia đáng giận Hải Tộc a."

Đức Ma Ni Áo nằm rạp xuống trên mặt đất, lớn tiếng la lên.

Cửu Lan Huyền đẹp mắt cau mày, nói: "Đức Ma Ni Áo, ta đã là chủ nhân tôi tớ, hết thấy đều muốn lấy chủ nhân lợi ích làm trọng, không có có chủ nhân mệnh lệnh, ta sẽ không giúp đỡ những người khác làm bất cứ chuyện gì."

"Cái gì?"

Đức Ma Ni Áo cùng trên người hắn vài người Hấp Huyết Quỷ bỗng nhiên ngẩng đầu, mở to hai mắt nhìn, cảm giác mình là xuất hiện nghe nhầm.

Mà lúc này, bọn họ mới nhìn đến Dương Tiểu Thiên.

"Nhân loại, là người, hậu duệ của ta Phách Kha Á Lâm chính là chết ở trong tay của người."

Đức Ma Ni Áo thấy được Dương Tiểu Thiên trong chớp mắt, liền từ trên người Dương Tiểu Thiên cảm nhận được Phách Kha Á Lâm khí tức, trong lúc nhất thời, sát khí bỗng nhiên mà tăng mạnh rồi.

"Chết!"

Đức Ma Ni Áo đột nhiên bạo khởi, như Mãnh Hổ cũng như tấn công Dương Tiểu Thiên, máu tươi chỉ lực tuôn động, ngưng tụ ra huyết sắc lợi trào, chộp tới Dương Tiểu Thiên đầu.

Bành!

Cửu Lan Huyền đôi mắt đẹp bên trong hiện lên một đạo hàn quang, một cước liền đem Đức Ma Ni Áo đạp bay ra ngoài.

"Chủ thượng, người đang làm gì đó? Hắn là nhân loại, là chúng ta Hấp Huyết Quỷ địch nhân a!"

Đức Ma Ni Áo trong miệng phun huyết, khó có thể tin hô to.

"Hèn mọn nhỏ bé đồ vật, cũng dám đối với chủ nhân động thủ." Cửu Lan Huyền bao quát Đức Ma Ni Áo, thượng vị giả khí tràng toàn bộ triển khai, giống như là cao quý chính là nữ vương cũng như.

Đức Ma Ni Áo bị tức nơi Chấn Nhiếp, toàn thân đều đang run sợ.

"Nguy hiểm thật."

Dương Tiểu Thiên xoa xoa trên trán cũng không tồn tại mồ hôi lạnh, vừa mới Đức Ma Ni Áo đột nhiên động thủ. Dương Tiểu Thiên thật sự là không thể phản ứng kịp, chủ yếu là hắn bây giờ còn không có khôi phục.

"Cửu Lan Huyền, đem bọn họ toàn bộ bắt!"

Dương Tiểu Thiên sắc mặt lạnh xuống, đối với Cửu Lan Huyền phân phó nói.

"Vâng! Chủ nhân!"

Đối mặt Dương Tiểu Thiên, Cửu Lan Huyền cao quý như nữ vương khí tràng trong chớp mắt chuyển biến thành trung thành nghe lời tôi tớ, nàng hướng Dương Tiểu Thiên gật đầu, sau một khắc, liền động thủ.

"Chạy mau!"

Đức Ma Ni Áo lớn tiếng hô, nhưng đã đã chậm.

Cấp tốc xoát ~ ~ ~

Đức Ma Ni Áo bọn họ vừa muốn chạy trốn, Cửu Lan Huyền liền tay trắng nòn nà vung lên, máu tươi chỉ lực ngưng tụ thành xiềng xích, răng rắc răng rắc, đem bọn họ toàn bộ trói buộc lại.

Bị huyết chỉ xiềng xích trói buộc lại, Đức Ma Ni Áo bọn họ sẽ không có năng lực phản kháng.

Vì vậy, Dương Tiểu Thiên đã đi tới, sắc mặt bình tĩnh, tại Đức Ma Ni Áo bọn họ oán độc tiếng chửi rủa, lấy Hắc Âm Trường Nhận đâm xuyên qua trái tim của bọn hắn.

Điện thoại người sử dụng thỉnh xem đọc, càng có ưu thế chất đọc tự nghiệm thấy.

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Nói Chuyện Phiếm Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Nguyên khí Thất Cảnh

Ong...

Mấy đạo nồng đậm nguyên khí khí lưu dừng mảnh vào đến Dương Tiểu Thiên trong cơ thể.

Rầm rầm rầm——

Nguyên lực tại chấn động, tại trùng kích.

Lần này, nồng đậm sương trắng bao phủ Dương Tiểu Thiên toàn thân, một cỗ càng thêm lực lượng cường đại tại dần sinh.

"A. . ."

Dương Tiểu Thiên kêu to, cảm giác thân thể giống như là muốn bị trong cơ thể lao nhanh nguyên lực càng chống đỡ phát nổ cũng như.

Ầm ầm ầm ~ ~ ~

Dương Tiểu Thiên trong cơ thể vang lên nổi trống thanh âm, toàn thân đều đang chấn động.

Cuối cùng, nguyên lực bạo động dần dần lắng lại, sương trắng nồng đậm, Dương Tiểu Thiên phun ra một ngụm trọc khí, tấn cấp hoàn thành, Dương Tiểu Thiên không chỉ có tấn cấp nguyên khí Chương 6: Cảnh, còn có một loại tân năng lực dần sinh, cũng bị Dương Tiểu Thiên nắm giữ.

Đồng thời, giết chết mấy tên đẳng cấp cao Hấp Huyết Quý, Đức Ma Ni Áo lại càng là mới sinh cửu cấp, Dương Tiểu Thiên lại một lần nữa đề thăng, đạt đến nguyên khí Thất Cảnh.

"Kinh mạch thương thể cũng khôi phục."

Dương Tiểu Thiên thử vận chuyển 'Luyện Khí công pháp', linh lực thông suốt tại kinh mạch bên trong chạy, vận chuyển Chu Thiên, luyện hóa linh lực.

Không có suy nghĩ nhiều, Dương Tiểu Thiên từ trong túi tiền lấy ra hạ phẩm linh thạch, nhắm mắt lại, hấp thu linh khí, rất nhanh khôi phục trong đan điền khô cạn linh lực.

Cũng không lâu lắm, linh lực hoàn toàn khôi phục, Dương Tiểu Thiên mới cảm giác loại kia suy yếu cảm giác triệt để biến mất, cả người khôi phục lại đỉnh phong nhất trạng thái.

...

Lúc này, bên kia, La Đại Vinh đội ngũ.

Gần như toàn bộ Hấp Huyết Quý đều đi tham kiến cùng Hải Tộc chiến đấu, chỉ để lại hai đội thêm một ít Hấp Huyết Quý tuần tra Bình, tại khe đào thăm thiết chiến đấu xuống.

La Đại Vinh bọn họ cuối cùng lấy được kẻ thắng lợi cuối cùng.

Hơn hai mươi danh đội cảnh sát đội viên, đã chết gần hơn phân nửa, chỉ có mười một người còn sống.

Ngô Quyền Hoa ngược lại là dưới sự giúp đỡ của La Đại Vinh còn sống, lại còn giết chết không ít Hấp Huyết Quý, thực lực lấy được rất lớn để thắng.

...

...

Thương thế toàn bộ khôi phục, Dương Tiểu Thiên trong đáy lòng thở ra một hơi.

Đồng thời, hắn dò xét một chút bản thân tình huống, hiểu rõ rõ ràng tấn cấp chỗ lĩnh ngộ năng lực mới, đồng thời cũng quen thuộc tăng cường lực lượng.

Cảm giác không sai biệt lắm, Dương Tiểu Thiên chuẩn bị rời đi.

"Các ngươi trốn không thoát!"

Kết quả, Dương Tiểu Thiên còn đi chưa được mấy bước đường, chợt nghe đến sau lưng truyền đến lớn lối nhẹ răng cười thanh âm, ngay sau đó, Dương Tiểu Thiên quay người liền thấp thoáng tại sương mù dày đặc bên trong thấy được một đám cầm lấy lam sắc trường thương nhóm vũ khí ngư nhân hướng nơi này vọt tới.

Không cần nghĩ cũng biết, bọn này ngư nhân nhất định là tại Truy Sát Đức Ma Ni Áo, chạy tới nơi này.

"Chủ nhân, chúng ta muốn nghênh chiến sao?"

Cửu Lan Huyền cung kính tại đứng ở Dương Tiểu Thiên bên cạnh, giống như trung thành nhất thị vệ, hỏi đến Dương Tiểu Thiên ý kiến.

"Không cần phải."

Dương Tiểu Thiên lắc đầu, hắn hiện tại không muốn cùng bọn này ngư nhân phát sinh xung đột, có thể đem Hấp Huyết Quý đội ngũ toàn diệt Hải Tộc, thực lực không thể khinh thường.

"Vâng, chủ nhân."

Cửu Lan Huyền gật đầu, tinh xảo trên mặt đẹp cũng không có cái gì biểu tình, yên lặng đứng ở Dương Tiểu Thiên bên cạnh.

Lạp Mạn Lệ không nói gì, đi ở đội ngũ mặt sau cùng.

"Đi!"

Dương Tiểu Thiên thêm tốc độ nhanh, tại đám kia ngư nhân đi đến lúc trước, đã trước một bước rời đi, không có cùng đối phương chạm mặt.

...

"Đi, chúng ta mau đi cứu người."

Lúc này, giải quyết xong Hấp Huyết Quý, La Đại Vinh để cho mọi người hơi hơi điều chỉnh nghỉ ngơi một chút. Nghỉ ngơi tốt, La Đại Vinh liền mở miệng, muốn dẫn lấy đội ngũ lần nữa xuất phát, trước đi cứu người.

"Chờ một chút, là đội trưởng, chúng ta không phải là hẳn là ở chỗ này hấp dẫn Hấp Huyết Quý chú ý, để cho Dương Tiểu Thiên đại nhân đi cứu người sao?" Hà An Trung đi ra, hướng La Đại Vinh chất vấn.

Mọi người liếc nhau một cái, đều không nói gì.

Bất quá, ngày hôm qua xác định hảo kế hoạch hành động, đúng là do La Đại Vinh dẫn đội hấp dẫn Hấp Huyết Quý chú ý, sau đó Dương Tiểu Thiên trước đi cứu người.

"Hà An Trung, người nói xác thực không sai, có thể Tiểu Thiên hiện tại vẫn chưa về, rất có thể phát sinh vấn đề, ta làm như vậy là lựa chọn tốt nhất."

La Đại Vinh mục quang lấp lánh, nhanh chóng nói.

Đồng thời, La Đại Vinh hướng mọi người vẫy tay một cái, nói: "Mọi người nhanh chóng đi theo ta, nhanh!"

"Đi!"

Ngô Quyền Hoa dẫn đầu đi theo.

Ngay sau đó, Lưu An cùng Hoàng Cảnh Tinh mang theo vài người theo sát phía sau.

"Thảo!"

Hà An Trung trầm mắng một tiếng, tương đối khó chịu.

Nhưng không có cách nào, đành phải đi theo.

Hắn nhìn nhìn chính mình xung quanh, một thủ hạ cũng không có, xung quanh toàn bộ đều vô số cỗ tử tướng thê thảm thi thể.

Bởi vì hắn lôi kéo người, vậy mà trong lần chiến đấu này gần như diệt sạch.

Thái Cổ này quái.

Hiện tại hồi tưởng lại, tất nhiên là lúc chiến đấu, La Đại Vinh bọn họ khiến ám chiêu, này mới đưa đến thủ hạ của mình đều chết ở trong tay Hấp Huyết Quỷ.

"Đợi một chút ta à!"

Vừa lúc đó, một mực ở bên cạnh xem cuộc vui Lưu Minh Thất chạy ra, lớn tiếng la lên.

Mọi người sững sờ, dừng bước, trở về xem ra.

"Nếu như muốn cứu người, vậy thêm ta một cái, nhiều người cũng nhiều một phần lực lượng." Lưu Minh Thất vừa cười vừa nói.

"Cũng tốt."

La Đại Vinh gật gật đầu, đáp ứng xuống.

Không có Hấp Huyết Quỷ, La Đại Vinh một đoàn người liền đi tới thứ mười một building dưới phòng mặt, La Đại Vinh đè nén kích động trong lòng, mang theo đội ngũ, chuẩn bị tiến đi cứu người.

"La đội trưởng, ta liền không vào, lưu lại ở bên ngoài giúp đỡ các người trông coi, nếu là có nguy hiểm, ta liền nhắc nhở các người." Lưu Minh Thất dừng bước, nói với La Đại Vinh.

Hà An Trung mực quang lóe lên, cũng nói: "Nếu như vậy, ta đây cũng lưu lại ở bên ngoài, có hai người, lẫn nhau trong đó cũng tốt có chiếu ứng."

"Vậy may mắn đau khổ các người."

La Đại Vinh gật gật đầu, hắn hiện tại cứu nữ sốt ruột, cũng không có suy nghĩ nhiều.

"A Na Sát đại nhân, nếu như tin tức không có sai, nhân loại tất cả đều quan ở phía trước kia phòng tòa nhà trong."

Bên kia, Hải Tộc Mỹ Nhân Ngư A Na Sát chỗ dẫn dắt đội ngũ đã phân tán ra, tại toàn diện tiếp thu Hấp Huyết Quỷ địa bàn, lúc này Mỹ Nhân Ngư bên cạnh chỉ còn lại có một cái ngư nhân đại đội trưởng.

Người này ngư nhân đại đội trưởng hình thể khôi ngô, toàn thân là màu xanh da trời pha lẫn xanh lá cây lẫn phiền, hình dạng dữ tợn cá chuối ngư nhân. Cầm trong tay một chuỗi màu xanh đen răng cưa đại đao.

"Thật tốt, lại có thể nhắm nháp đến loại kia mỹ vị."

Mỹ Nhân Ngư A Na Sát liếm láp cặp môi đỏ mọng, cực kỳ yêu mị, ngẩng đầu nhìn hướng thứ mười một tròng nhà lầu.

Lần này chiến tranh, chính là A Na Sát vì thỏa mãn cá nhân muốn ăn mà khơi mào.

Từ khi thương thức nhân loại tư vị, A Na Sát liền mê luyến lên loại kia tràn ngập sức hấp dẫn hương vị, lúc nàng biết Hấp Huyết Quỷ nhốt đại lượng nhân loại, liền dứt khoát quyết định khơi mào chiến tranh.

"Vậy đi thôi!"

Mỹ Nhân Ngư nâng lên cánh tay ngọc, khổng chế thủy cầu về phía trước phi hành.

Cá chuối ngư nhân theo sát phía sau.

...

Dương Tiểu Thiên mang theo Cửu Lan Huyền, cùng với Lạp Mạn Lệ tại rất nhanh tiến lên, tốc độ cực nhanh, Dương Tiểu Thiên muốn từ nơi này rời đi, tất nhiên là phải đi qua thứ mười một building.

Dương Tiểu Thiên nhìn lướt qua thứ mười một building, liền lập tức thu hồi tầm mắt, tốc độ không giảm rời đi.

Từ vừa mới bắt đầu, Dương Tiểu Thiên liền không có tính toán cứu người, bởi vì hắn biết, lấy thực lực của hắn bây giờ ứng phó không được Hấp Huyết Quỷ, hiện tại lại có Hải Tộc, Dương Tiểu Thiên càng không khả năng đi cứu người.

"Tiểu Thiên!"

"Dương Tiểu Thiên đại nhân!"

Chỉ là, Dương Tiểu Thiên còn không có chạy nhiều khoảng cách xa, liền đã nghe được tiếng gọi ầm ĩ.

"Mập mập, Hà An Trung."

Dương Tiểu Thiên hướng thanh âm truyền đến phương hướng nhìn lại, sương trắng mặc dù nồng đậm, nhưng Dương Tiểu Thiên hay là thấy được Lưu Minh Thất cùng Hà An Trung đang đứng tại thứ mười một building dưới phòng hướng chính mình la lên vẫy tay.

Thấy được hai người bọn họ, Dương Tiểu Thiên đành phải ngừng lại.

Ps : Cảm tạ Bi Ngân Hoa vì người khai mở 100 Qidian tiền khen thưởng, sách son bài tạ! Điện thoại người sử dụng thỉnh xem đọc, càng có ưu thế chất đọc tự nghiệm thấy.

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Nói Chuyện Phiếm Quân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 43: Bị nhốt (câu cất chứa! Cầu đề cử!)

"Mập mập, ta không phải là để cho người không nên chạy loạn, các người tại sao lại ở chỗ này?"

Dương Tiểu Thiên cau mày đi về hướng thứ mười một building phòng, lạnh giọng quát lớn, "La Đại Vinh đâu này? Hoàng Cảnh Tinh mấy cái đầu đi chỗ nào sao?"

"Đã sớm chạy vào đi cứu người." Lưu Minh Thất nhún vai, chỉ chỉ sau lưng nhà lầu.

Hà An Trung cung kính trả lời: "Đại nhân, La Đại Vinh đã mang theo đội ngũ, đi bên trong cứu người."

Dương Tiểu Thiên gật gù đầu, nhìn thật sâu mắt thứ mười một building phòng, thứ mười một building phòng đại môn là mở ra, bên trong sương trắng lượn lờ, ánh sáng âm đạm, tối như mực một mảnh.

"Đội lát nữa, hơi hơi đội lát nữa."

Lưu Minh Thất chợt nheo lại mắt nhỏ, đến gần đến trước mặt Dương Tiểu Thiên, trong chớp mắt lại tròn to mắt nhìn Cửu Lan Huyền cùng Lạp Mạn Lệ, trong lúc nhất thời giật nảy mình, điều này cũng quá đẹp a.

"Mỹ nữ, siêu cấp Đại mỹ nữ a! Quả thật chói hiện mù ta 2 140k thái khắc kim mắt chó a!" Lưu Minh Thất khoa trương hô to.

"Hi, Hello, mỹ nữ, ta là Lưu Minh Thất, năm nay hai mươi hai tuổi, chưa lập gia đình, là một người chính trực lại suất khí ba thanh niên tốt, ta nhìn hai người chúng ta tương đối hữu duyên, không bằng nói chuyện nhân sinh như thế nào?"

Kinh diễm qua đi, Lưu Minh Thất hást đầu, Lưu Hải phía bên trái bên nghiêng, lại là bốn mươi lăm độ góc nhìn lên trời, bày ra một cái tự cho là suất khí vô cùng tự thế, hướng Cửu Lan Huyền cùng Lạp Mạn Lệ giần mày.

Nhưng mà, Cửu Lan Huyền cùng Lạp Mạn Lệ hoàn toàn đem hắn trở thành không khí, nhìn cũng chưa từng nhìn hắn liếc một cái.

Nhất thời, Lưu Minh Thất liền đạp đã kéo xuống đầu, tương đối bất đắc dĩ nói: "Chẳng lẽ liền không ai có thể thương thức được ta suất khí sao?"

"Tiểu Thiên, ta mặc kệ, ngươi phải nói cho ta biết, hai cái này như Thiên Tiên ma nữ cũng như xinh đẹp nữ hài tử là chuyện gì xảy ra? Làm sao có thể đi theo ngươi?" Lưu Minh Thất thở phì phì mà nói.

"Ngươi sự tình thật nhiều, có thể hay không yên tĩnh điểm!"

Dương Tiểu Thiên tròn mắt nhìn Lưu Minh Thất liếc một cái.

"Chủ nhân, ta cảm giác được Hải Tộc khí tức."

Lúc này, Cửu Lan Huyền đẹp mắt như sương mây, cung kính hướng Dương Tiểu Thiên nhắc nhở.

"Hải Tộc!"

Dương Tiểu Thiên cả kinh, biết không có thể lại ở lại.

"Đội lát nữa, Tiểu Thiên, nàng vừa rồi gọi ngươi là gì? Chủ nhân? Chủ tớ mẹ kiếp nhà ngươi, nàng vậy mà gọi ngươi chủ nhân! Ngựa nhạ a! Chủ tớ Cp a, hăm mộ đến chết béo gia a!"

Lưu Minh Thất la to, cảm giác người lấy người trong đó như thế nào như vậy không công bình. Vì vậy, Lưu mập mập liền lấy ánh mắt u oán nhìn qua Dương Tiểu Thiên, làm cho cùng khuê phòng oán phụ cũng như, Dương Tiểu Thiên nhìn nhìn thẳng đánh rùng mình, không lời phải chết...

...

"Nhanh lên, đằng sau đuổi kịp!"

"Mau mau nhanh..."

"Chạy mau, chạy mau..."

Đạp đạp đạp...

Chợt, Dương Tiểu Thiên đã nghe được liên tiếp lộn xộn thanh âm, hỗn hợp có hỗn loạn tiếng bước chân. Hắn ngừng đầu nhìn lên, liền gặp được đệ nhất building phòng trước cổng chính xuất hiện từng đạo thân ảnh.

Nguyên lai là La Đại Vinh đem bên trong giam giữ người đều cứu ra.

La Đại Vinh bọn họ đi ở đội ngũ phía trước nhất, đằng sau theo sát mấy trăm người, này mấy trăm người quần áo cực kỳ cũ nát, trên người mùi hương đối khó nghe, mang theo một cỗ tanh tưởi.

Hơn nữa sắc mặt vàng như nến, rõ ràng dinh dưỡng không đầy đủ, thần sắc kinh khủng bên trong xen lẫn vẻ vui sướng.

"Dương Tiểu Thiên."

La Đại Vinh mang theo tất cả mọi người mới từ lầu trong phòng đi ra, liền thấy được Dương Tiểu Thiên, sắc mặt hiện lên một tia kinh ngạc biểu tình, nhưng rất nhanh lại khôi phục bình thường.

"La Đại Ca."

Dương Tiểu Thiên gật gật đầu, ngược lại là không nói gì, dư quang thấy được La Đại Vinh bên cạnh ăn mặc một thân đồng phục cảnh sát, hơi có vẻ tư thế hiên ngang nữ cảnh sát.

Rất hiển nhiên, người này chừng hai mươi tuổi xinh đẹp nữ cảnh sát, dĩ nhiên là là La Đại Vinh nữ nhi, La Mẫn Kỳ.

La Đại Vinh vận khí không tệ, nữ nhi của hắn không chết.

La Mẫn Kỳ vận khí cũng rất tốt, chống được phụ thân của nàng tới cứu nàng.

La Mẫn Kỳ cũng không có nhân rồi, với tư cách là một người cảnh sát, nàng vẫn rất kiên cường, đang giúp trợ La Đại Vinh duy trì đội ngũ trật tự, để cho đội ngũ ngay ngắn trật tự rút lui khỏi.

"Nhanh lên rời đi cái chỗ này a."

Dương Tiểu Thiên mắt nhìn chân tay co cống mọi người, nói một câu nói.

Mà, Dương Tiểu Thiên liền xoay người liền đi.

"Tiểu Thiên, đợi lát nữa ta."

Mập mạp hô một câu, chặt chẽ đuổi kịp, Hà An Trung tự nhiên là theo sát ở phía sau.

"Chờ một chút!"

Bỗng nhiên, ở thời điểm này, La Mẫn Kỳ lớn tiếng hô một câu.

"Chuyện gì?"

Dương Tiểu Thiên ngừng một chút, quay đầu lại bình thản hỏi một câu.

"Người chính là Dương Tiểu Thiên đúng không." La Mẫn Kỳ nhíu lại đẹp mắt Nhất Tự Mi, dùng một loại mệnh lệnh tựa như giọng nói: "Ta vừa mới nghe phụ thân nói qua người, nói người rất lợi hại."

"Đã như vậy, người nên lưu lại, sau đó bảo hộ những người này an toàn rồi đi nơi này."

"Đây là của người này trách nhiệm."

"Trách nhiệm?"

Dương Tiểu Thiên có chút buồn cười lắc đầu, chính thức đánh giá đến La Mẫn Kỳ, phát hiện xác thực dài không sai, hơn nữa còn có một loại tương đối đặc biệt đặc biệt khí chất, 100% max điểm, hẳn có thể đánh hơn tám mươi phân ra.

Còn có nàng cảnh đốc thân phận, đoán chừng tại tận thế lúc trước người theo đuổi nàng có thể xếp trên một cả con đường.

"Ngu ngốc!"

Dương Tiểu Thiên lạnh như băng trả lời một câu, không để ý tới nữa.

"Hỗn đản!"

La Mẫn Kỳ khó thở, khề kêu nói: "Người đứng lại đó cho ta."

Chỉ tiếc, Dương Tiểu Thiên căn bản không rảnh mà để ý hỏi.

"Mẫn Kỳ, được rồi."

La Đại Vinh lắc đầu, vỗ vỗ bờ vai La Mẫn Kỳ.

"Thế nhưng là. . ."

La Mẫn Kỳ không cam lòng, nàng mặc lấy màu lam nhạt ống tay áo đồng phục cảnh sát, đeo theo thâm lam sắc cà- vạt, bất quá đều tràn đầy dơ bẩn, trắng nõn khuôn mặt cũng nhuộm đầy nước bùn.

Nhìn nàng trên bờ vai huy hiệu cảnh sát, có thể suy đoán ra nàng là một người cấp ba cảnh đốc.

Cấp ba cảnh đốc, đã là phó xử cấp cán bộ.

Tự nhiên mà vậy, mệnh lệnh tựa như ngữ khí còn không có từ bỏ.

Tổ chức hảo đội ngũ, La Đại Vinh mang theo từ thứ mười một building trong phòng cứu ra mấy trăm người rồi đi, theo sát Dương Tiểu Thiên đằng sau.

Mà Dương Tiểu Thiên đã đi rồi có một đoạn đường.

Ầm ầm!

Bỗng nhiên một tiếng vang thật lớn, Dương Tiểu Thiên liền thấy được một khóa lam sắc thủy cầu từ trên trời giáng xuống, đập tới.

Ong ~ ~

Dương Tiểu Thiên linh lực vận chuyển, rót vào Hắc Ám Trường Nhận, đao mang phun ra nuốt vào, liền muốn một đao chém tới.

Dương Tiểu Thiên vừa giơ tay lên, chuẩn bị động thủ, lại thấy được trước mắt bóng đen lóe lên.

Xoát!

Cửu Lan Huyền liền chắn trước mặt Dương Tiểu Thiên, Dương Tiểu Thiên sửng sò, thanh đao để xuống, nhưng cũng không thu lại linh lực, đao mang như trước đang lóe lên.

Bành!

Cửu Lan Huyền tuyệt mỹ trên mặt đẹp lạnh như băng, như ngà voi trắng nõn mượt mà bàn tay như ngọc trắng về phía trước vừa đẩy, bóng loáng nơi lòng bàn tay toát ra huyết sắc hào quang, sau đó nắm chặt nắm tay, đôi bàn tay trắng như phấn oanh kích, đem lam sắc thủy cầu đánh nát.

"Xuất hiện đi."

Cửu Lan Huyền đem bàn tay như ngọc trắng buông xuống, thân nhiên nói, ngữ khí ngạo nghễ, khí chất cao quý.

"Chắc chắn, thuần chủng Hấp Huyết Quý chính là lợi hại, đơn giản liền đánh nát ta thủy cầu."

Dương Tiểu Thiên đã nghe được một đao cực kỳ ôn nhu thanh âm, ngay sau đó, hắn liền thấy được một khóa óng ánh lam sắc thủy cầu phiêu qua, sóng nước nhộn nhạo, bên trong là một người cực kỳ mỹ lệ Mỹ Nhân Ngư.

Oanh oanh!

Mà, một người hình thể khôi ngô, chừng ba mét chí cao, toàn thân che kín màu xanh da trời pha lẫn xanh lá cây lân phiến cá chuối ngư nhân theo sát tại lam sắc thủy cầu đằng sau, mỗi đi một bước, mặt đất đều đang chấn động.

"Gấp vội vàng đuôi, hay là đã chậm."

Dương Tiểu Thiên trong nội tâm trầm xuống, sắc mặt có chút khó coi.

"Có địch nhân!"

La Đại Vinh bọn họ tự nhiên thấy được Mỹ Nhân Ngư cùng cá chuối ngư nhân, trong nội tâm cả kinh, nhanh chóng ngừng lại.

"Chúng ta từ những thứ khác phương hướng chạy trốn."

La Đại Vinh hơi suy tư một chút, nhân tiện nói.

"Chạy trốn? Các người chạy trốn rồi chứ?"

Nhưng mà, La Đại Vinh đám người còn chưa đi ra một bước, xung quanh liền vây lên rậm rạp chằng chịt một đám ngư nhân, số lượng nhiều, tối thiểu mấy trăm.

Những cái này cá người đã đem nơi này hoàn toàn bao vây.

"Đã xong!"

Thấy được tình huống như vậy, mọi người tuyệt vọng.

Nhiều cá như vậy người, chết chắc rồi a, ngay cả chạy trốn đều trốn không thoát. Điện thoại người sử dụng thỉnh xem đọc, càng có ưu thế chất độc tự nghiệm thấy.

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Nói Chuyện Phiếm Quần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Phá vòng vây (cầu cắt chứa! Cầu đề cử!)

"Hô..."

Dương Tiểu Thiên phun ra một ngụm trọc khí, quét liếc chung quanh, đem tình huống chung quanh đều thu vào trong mắt, lâm vào trong trầm tư, "Phiền toái a!"

Đầu tiên, ngư nhân ít ỏi trăm nhiều, hoàn toàn đem nơi này bao vây, tìm không được bất kỳ một cái nào bạc nhược điểm đột phá.

Mà những cái này ngư nhân yếu nhất đều là mới sinh cấp ba, từng cái ngư nhân tiểu đội trưởng đều là mới sinh cấp sáu trở lên, muốn biết rõ đây chính là chiến thắng Hấp Huyết Quỷ ngư nhân.

Là vây công tới, tuyệt đối là lành ít dữ nhiều rồi.

Mặc dù có Cửu Lan Huyền Hắc Thiết Cấp này chiến lược, lại còn Lạp Mạn Lệ cũng là mới sinh cửu cấp, kia cũng không cách nào cam đoan tuyệt đối an toàn.

"Bất quá đào tẩu vẫn có hi vọng."

"Xem trước một chút này đầu Mỹ Nhân Ngư thực lực."

Dương Tiểu Thiên tâm niệm vừa động, nguyên lực tuôn động, tay trái trên mu bàn tay toát ra một đoàn sương trắng, óng ánh trông mắt xòe ra, bắn ra một đạo quang, rơi vào trên người A Na Sát.

...

"Nhân loại! Đồ xét loại năng lực."

A Na Sát bị Dương Tiểu Thiên Tham Tri Chi Máu kinh động, xoay đầu lại, nhìn về phía Dương Tiểu Thiên, Băng Lam sắc trong đôi mắt hiện lên một tia dị sắc, "Trên người của ngươi, có một cổ rất đặc biệt khí tức."

"Hương vị hẳn là sẽ tốt vô cùng ăn đi."

A Na Sát liếm liếm cặp môi đỏ mọng, tựa hồ thêm chảy nước miếng.

Sau một khắc, A Na Sát một ngón tay đưa ra, đầu ngón tay xuất hiện lóe xoáy thủy lưu, lập tức hơi nước hội tụ, ngưng luyện thành một chi Thủy Lam thủy tiễn.

CHÍU...U...U!!

Thủy tiễn phá không mà đến, hình thành một đạo màu thủy lam ánh sáng quỹ tích, xuyên qua hướng Dương Tiểu Thiên.

Dương Tiểu Thiên con mắt nheo lại, bắt được thủy tiễn quỹ tích, mà một đạo chém ra, hắc sắc đao quang hiện lên, 'Lâm' một tiếng, đem thủy tiễn chặt đứt.

"Hỏa Xà thuật."

Tay trái cực nhanh bóp ấn, trong lòng bàn tay toát ra màu đỏ thẫm hào quang, nóng bỏng năng lượng hướng tay trái của hắn hội tụ, trong chớp mắt, một đoàn màu đỏ hỏa diễm lao ra, ngưng tụ thành một mảnh trông rất sống động Hỏa Xà.

". "

Một tiếng quát nhẹ, tay trái đẩy về phía trước đi, Hỏa Xà phát ra nổi giận tiếng gào thét, giương nanh múa vuốt đánh về phía A Na Sát.

A Na Sát tay trắng nòn nà vung lên, hơi nước ngưng tụ thành một khóa lam sắc thủy cầu, có chừng Lam Cầu lớn nhỏ, nước sóng lân lân, 'Oanh' một tiếng, cùng Hỏa Xà đụng vào nhau, phát ra 'Xoẹt' thanh âm, toát ra một đoàn bạch khí.

Cuối cùng, 'Bành' một tiếng, Hỏa Xà cùng thủy cầu đồng thời tán loạn.

"Không tệ thủ đoạn, ta A Na Sát càng ngày càng nghĩ nhắm nháp ngươi mùi vị."

A Na Sát đôi mắt đẹp tỏa ánh sáng, như là tham ăn gặp mỹ thực, như là sắc lang nhìn thấy bóc lột còi hết quần áo nằm ở trên giường đảm nhiệm quân ngất lầy tuyệt thế Đại Mỹ Nhân, thêm thẳng chảy nước miếng.

Oanh!

Đại lượng thủy năng lượng hướng A Na Sát hội tụ, bao trùm lấy năng thủy cầu càng lúc càng lớn, khí tức cũng càng ngày càng mạnh, Dương Tiểu Thiên cảm nhận được rất mạnh áp lực cảm giác.

"Cửu Lan Huyền, ngươi đi đối phó nàng."

Dương Tiểu Thiên sắc mặt trầm xuống, nhanh chóng lui về phía sau một bước, cùng A Na Sát kéo ra cự ly, đồng thời hướng Cửu Lan Huyền ra lệnh.

Người này gọi là A Na Sát Mỹ Nhân Ngư Hải Tộc, là Hắc Thiết Cấp cái khác tồn tại, thực lực cùng Cửu Lan Huyền tương đối, Dương Tiểu Thiên tự nhiên sẽ không cùng nàng cứng đối cứng chiến đấu.

"Vâng, chủ nhân!"

Cửu Lan Huyền cất bước, nổi bật thân ảnh tại một mảnh huyết quang, hiển lộ vô cùng có mị lực. Nàng bàn tay như ngọc trắng nắm chặt, màu đỏ tươi máu tươi chỉ lực hướng lòng bàn tay của nàng vọt tới, ngưng tụ thành một chuỗi ba mét chiều dài óng ánh huyết sắc đại đao.

"Chém!"

Cửu Lan Huyền chân ngọc chia xuống đất, thân thể mềm mại bay lên trời, trắng nõn như ngọc hai tay nắm huyết sắc đại đao, đối với A Na Sát hoành không chém tới, hình thành một mảnh huyết sắc đao màn.

Ba mét dài huyết sắc đại đao, uy lực cường đại, phát ra gào thét tiếng xé gió, vừa bỏ hạ xuống.

"Đáng chết!"

A Na Sát nhanh chóng lấy hai tay giao nhau chấp ở trước ngực, thủy nguyên tố năng lực chịu không chế của nàng, hình thành một mặt dài ba thước, rộng 2m lam sắc óng ánh Thủy Thuần, chắn trước người.

Huyết sắc trường đao chém tại lam sắc óng ánh Thủy Thuần phía trên, phát ra 'Oanh' một tiếng, lực lượng cường đại chấn không khí chấn động ra, hướng xung quanh cuốn xuất một cỗ cuồng phong.

"Mập mập, Hà An Trung, còn đứng ngây đó làm gì, chạy mau a!"

Dương Tiểu Thiên thoát ly chiến đấu, thừa dịp Cửu Lan Huyền kéo lại A Na Sát thời điểm, đối với Lưu Minh Thất cùng Hà An Trung rống to một tiếng, hai lời chưa nói, trực tiếp bỏ chạy.

"Xông lên a!"

Lưu Minh Thất phục hồi tinh thần lại, mập mập thân hình một cái vô cùng phản chấn, dẫn theo đại phủ đầu, theo sát tại Dương Tiểu Thiên đằng sau chạy như điên mà chạy. Tiểu chân ngắn bước cùng chuyển động bánh xe cũng như, chạy nhanh chóng.

Hà An Trung theo sát phía sau, tốc độ đồng dạng không chậm.

Rốt cuộc này có thể quan hệ đến bản thân tánh mạng, chạy chậm mệnh nhưng là không còn.

"Ngang may mắn, mang theo đội ngũ, bắt người kia nhân loại, không có khả năng để cho hắn đào tẩu!" A Na Sát khẽ quát một tiếng, ngăn cản Cửu Lan Huyền công kích đồng thời, đối với cả chuỗi ngư nhân ra lệnh.

Mất thấy muốn tới tay nữ thực, A Na Sát nói cái gì cũng không thể khiến con vẹt đã đun sôi đã bay.

"Vâng, A Na Sát đại nhân."

Cả chuỗi ngư nhân điên cuồng hét lên một tiếng, lập tức vung tay lên, mang lên trên trăm danh ngư nhân đội ngũ, Truy Sát Dương Tiểu Thiên bọn họ.

Răng rắc răng rắc ~ ~ ~

Lam sắc óng ánh Thủy Thuần nứt ra ra từng đạo khe nứt, sắp ngăn cản không nổi.

"Thuần chủng Hấp Huyết Quý, quả nhiên cường đại."

Sắc mặt của A Na Sát khẽ biến, đôi mắt đẹp nhìn chăm chăm Cửu Lan Huyền, lạnh giọng quát.

"Hèn mọn Hải Tộc."

Cửu Lan Huyền tinh xảo khuôn mặt hiện ra mỉa mai thần sắc, "Chỉ bằng ngươi, cũng muốn đối phó chủ nhân của ta."

Oanh!

Lúc nói chuyện, Cửu Lan Huyền tăng lớn lực lượng, nhất cử chém vỡ A Na Sát Thủy Thuần.

CHÍU...U...U!

Nhưng đồng thời, một đạo thủy tiễn phá không mà đến, nhắm ngay trái tim của Cửu Lan Huyền, Cửu Lan Huyền trên không trung một cái trở mình, tránh được thủy tiễn, bông bành rơi xuống đất.

A Na Sát không chế bao vây lấy nàng thủy cầu, cùng Cửu Lan Huyền kéo ra một đoạn khoảng cách.

Hai bên lần nữa đối với thế.

Lần này giao thủ, hai bên đánh ngang tay, cũng không có chiếm được tiện nghi gì.

...

"La Đại Ca, thế nào? Chúng ta bây giờ nên làm gì?"

Bên kia, mắt thấy đến Dương Tiểu Thiên đám người đã vọt ra bao vây, Hoàng Cảnh Tinh lúc này sắc mặt cực kỳ khó coi, nắm thật chặt vũ khí trong tay, trên trán đã toát ra mồ hôi lạnh.

Không chỉ là Hoàng Cảnh Tinh, Lưu An, Ngô Quyền Hoa, còn có điều có đội cảnh sát đội viên, nội tâm đều có chút bối rối. Bị nhiều như vậy ngư nhân bao vây, phá vòng vây hi vọng thật sự là quá nhỏ.

Bọn họ cũng không có Dương Tiểu Thiên như vậy nghịch thiên thực lực a.

Trong lúc nhất thời, bọn họ đáy lòng đều có chút hối hận đi theo La Đại Vinh, nếu như đi theo chính là lời của Dương Tiểu Thiên, kia sẽ đụng phải như vậy nguy cơ a.

"Không có cách nào, chỉ có thể buông tha cho những người bình thường kia, thừa dịp Dương Tiểu Thiên kéo lại Hải Tộc tối cường chiến lực, chúng ta nhắm trúng một cái phương vị, đem hết toàn lực phá vòng vây."

La Đại Vinh hít sâu một hơi, cuối cùng trong mắt hiện lên một tia tàn nhẫn nói. Điện thoại người sử dụng thỉnh xem đọc, càng có ưu thế chất độc tự nghiệm thấy.

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Nói Chuyện Phiếm Quân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 45: Giao chiến (cầu cất chứa! Cầu đề cử!)

"A. . . Tại sao có thể như vậy. . ."

La Mẫn Kỳ kinh hô một tiếng, nàng tuyệt đối không nghĩ tới phụ thân của mình đám người có thể làm xuất chuyện như vậy. Bởi vậy, kia cùng Dương Tiểu Thiên còn có cái gì khác nhau.

Thậm chí so với Dương Tiểu Thiên còn không bằng.

Tối thiểu nhất Dương Tiểu Thiên sẽ không cho những cái này người sống sót hi vọng, mà La Đại Vinh cho bọn họ hi vọng, rồi lại tự tay đem bọn họ đẩy tiến Thâm Uyên.

Điều này thật sự là ác độc.

Đã như vậy, ngay từ đầu liền không nên cứu bọn họ.

"Cũng chỉ có thể làm như vậy."

Hoàng Cảnh Tinh đám người gật gật đầu, "Có những người bình thường kia, còn có thể hấp dẫn ở những cái kia cá ánh mắt của người, cho chúng ta phá vòng vây mang đến tiện lợi."

Đồng đạo bảo vệ An Đô gật gật đầu.

"Các ngươi không thể làm như vậy, không muốn vứt bỏ chúng ta a!"

"Mang chúng ta cùng đi a, van cầu các ngươi."

"Cứu cứu chúng ta, cứu cứu chúng ta a!"

...

Mấy trăm danh người sống sót đã nghe được lời của La Đại Vinh, trong lúc nhất thời đều quỳ xuống, không ngừng dập đầu, khóc lóc nỉ non, tình cảnh được kêu là một cái thảm thiết.

"Cha."

Thấy được như vậy một màn, thấy được những cái này người sống sót thê thảm bộ dáng, La Mẫn Kỳ tại tâm không đành lòng, khẩn cầu nhìn nhìn La Đại Vinh.

"Này. . ."

La Đại Vinh làm khó, nếu như mang lên những cái này người sống sót, muốn chạy trốn, liền khó khăn.

Thế nhưng là mặt đối với nữ nhi của mình khẩn cầu, hẳn thật sự vô pháp cự tuyệt.

Vì vậy, hẳn trăm tư một chút nhi, suy nghĩ một cái song toàn biện pháp.

La Đại Vinh quay người, đối mặt với mấy trăm danh người sống sót lớn tiếng nói: "Đội lạt nữa chúng ta phá vòng vây thời điểm, các người nhất định phải liều mạng cùng sau lưng chúng ta, nhớ kỹ, là muốn phải liều mạng, nếu như các người không liều mạng, kia tuyệt đối sống không được."

"Đến lúc sau, có thể còn sống sót mấy cái, chính là mấy cái, nhìn các người từng người vận khí."

"Cảm ơn! Cảm ơn!"

"Ta biết, chúng ta nhất định sẽ liều mạng!"

"Các người là người tốt, là thiên đại người tốt."

...

Người sống sót nhóm thoảng cái liền lộ ra nụ cười, phảng phất vừa rồi khóc lóc nỉ non là giả tạo cũng như,

"Cha, cảm ơn người."

Thấy được những cái này người sống sót nụ cười, La Mẫn Kỳ cũng lộ ra vui vẻ nụ cười.

"Chỉ cần người vui vẻ là được rồi."

La Đại Vinh cười cười, khuôn mặt yêu thương, trong mắt chỉ có nữ nhi, lại không nhìn thấy, bên cạnh Hoàng Cảnh Tinh đám người sắc mặt khó coi.

...

Bên kia, cả chuỗi ngư nhân ngang may mắn mang lên trên trăm danh ngư nhân Truy Sát Dương Tiểu Thiên.

Dương Tiểu Thiên đã chạy ra khoảng cách mấy chục thước, Lạp Mạn Lệ theo sát bên cạnh, sau lưng, Lưu Minh Thất cùng Hà An Trung tốc độ hơi chậm, rơi xuống một đoạn khoảng cách, đại khái vài mét.

"Nhận lấy cái chết!"

Cả chuỗi ngư nhân ngang may mắn xông vào đội ngũ phía trước nhất, chợt phần nộ quát một tiếng, hai chân đạp mạnh đất, nhảy lên, vậy mà bay lên không bay vọt, trực tiếp từ không trung vượt qua khoảng cách mấy chục thước, truy đuổi lên phía trước nhất Dương Tiểu Thiên.

"Hắn này mẹ ôi là tại ăn gian a!"

Lưu Minh Thất trừng lớn cái kia song đậu xanh lớn nhỏ mắt nhỏ, kinh ngạc vô cùng mà nói.

Oanh!

Ngang may mắn quay người, đối mặt Dương Tiểu Thiên, hai lời chưa nói, trong tay răng cưa đại đao bổ chém mà đến, gào thét rung động, không khí cũng bị phân ra cắt đi ra, hình thành hai mặt phân tán khí lưu.

"Chấn động."

Dương Tiểu Thiên hai tay nắm ở Hắc Ám Trường Nhận, phát động năng lực, trong cơ thể nguyên lực bạo động, trong tay Hắc Ám Trường Nhận lấy một loại quái dị tần suất chấn động lên, phát ra 'Ong..ong' thanh âm.

Bên hông trăm xuống, lấy phần eo phát lực, toàn lực chém, cùng ngang cắt lợi răng cưa đại đao đụng đụng vào nhau, 'Bồng' một tiếng, trong lúc nhất thời, chấn động lên một cổ cuồng phong, thời Dương Tiểu Thiên tốc đều bay lên.

Răng rắc rắc rắc...

Dưới chân xi-măng mặt đất vỡ vụn mà khai mở.

"Thật mạnh."

Dương Tiểu Thiên mở to hai mắt, rõ ràng cảm thụ một cỗ vô cùng đáng sợ kinh lực, cỗ này kinh lực xuyên thấu qua Hắc Ám Trường Nhận truyền đi đến trong cơ thể, chấn đả thương bản thân nội phủ.

Tức thì, sắc mặt của Dương Tiểu Thiên liền thay đổi.

Phốc. . .

Há miệng liền phun ra một búng máu, 'Đi từ từ cạ' tụt hậu hơn mười bước, lại còn mỗi một bước đều đem xi-măng mặt đất giẫm nứt ra, lúc này mới tá đi cỗ này kinh lực.

"Không nên liều mạng, cá chuối ngư nhân lực lượng quá cường đại."

Dương Tiểu Thiên lau ngoài miệng vết máu, ám nói một câu.

"Tường đất chi thuật."

Sau một khắc, Dương Tiểu Thiên tay trái bóp ấn, màu vàng đất hào quang hội tụ, sau đó một chưởng ấn trên mặt đất, mặt đất nhất thời giống như là mặt nước cũng như sóng gió nổi lên.

Ầm ầm..

Trụ tròn hình tường đất đột ngột từ mặt đất mọc lên, cũng không phải bảo vệ Dương Tiểu Thiên, mà là đem ngang may mắn khôn trụ.

Ầm ầm ầm ~ ~ ~

Ngang may mắn vũ động lên răng cưa đại đao, mấy đao bổ ra, liền đem tường đất chém tan tành, thổ thạch cùng bụi bặm bay tứ tung.

"Chút tài mọn, thực cho rằng bằng loại này tường đất cũng có thể vây khốn ta không thành."

Chém phá tường đất ngang may mắn cười lạnh không thôi.

"Băng thương thuật!"

Dương Tiểu Thiên âm thanh hung dữ kêu to, khổng chế đã sớm ngưng tụ hảo Băng Lam sắc trường thương xuyên qua mà đi, tốc độ nhanh như thiểm điện, chỉ thấy một đạo Băng Lam sắc lưu quang xẹt qua.

"Cái gì!?"

Ngang may mắn mở to hai mắt nhìn, đầy trời thổ thạch cùng bụi bặm ngăn trở tầm mắt của hắn, hắn cũng không nghĩ tới Dương Tiểu Thiên tiến công sẽ đến như vậy mau lẹ.

Vì vậy, hơi có vẻ ngốc hắn không thể phản ứng kịp.

PHỤT!

Băng Lam sắc băng thương trực tiếp đã đâm trúng ngang cát lợi thân thể, lại bởi vì trên người cứng rắn lân phiến, chỉ là đâm tiến vào nửa cái đầu thương, thương thể rất nhẹ.

"Ta muốn giết ngươi!"

Ngang may mắn cuồng nộ, hai mắt huyết hồng một mảnh, trực tiếp đem băng thương rút ra, sau đó bóp nát, toàn thân bạo phát mãnh liệt thủy quang.

"Lạp Mạn Lệ, cho ta ngăn trở hắn!"

Sắc mặt của Dương Tiểu Thiên cũng thay đổi, nổi giận gầm lên một tiếng.

"Vâng, đại nhân."

Lạp Mạn Lệ đáp lại một câu, sau đó như là trong đêm tối tựa là u linh xuất hiện, vài bước đang lúc liền đi tới ngang cát lợi trước mặt, trắng nõn trong tay ngọc, đã nhiều hơn một cây bèn nhọn Huyết Thứ, quán quanh lấy huyết quang.

"Dơ bẩn ngư nhân, tiếp nhận chế tài a."

Lạp Mạn Lệ đôi mắt đẹp bên trong lóe ra khát máu cuồng bạo huyết quang, nàng lấy chiếc lưới thơm tho liếm láp bên nhon Huyết Thứ, toàn thân tản mát ra yêu mị cuồng bạo khí tức, tràn ngập tà ác mỹ cảm.

Huyết chi cuồng bạo, phát động.

"Xấu xí Hấp Huyết Quý, xảo trá nhân loại, tất cả đều đáng chết."

Ngang may mẫn điên cuồng gào thét, lam sắc thủy nguyên tố hướng hấn hội tụ, bao trùm ở trên người hấn, thẩm thấu tiến trong thân thể của hấn, nhất thời, ngang cát lợi thân cao lại lần nữa nâng cao, toàn thân tản mát ra Lam U U sáng bóng.

Thủy nguyên tố cường hóa.

Ngang cát lợi thực lực lại tăng.

Oanh!

Một đao đánh xuống, răng cưa đại đao lóe hào quang của Lam U U, 'Xoát' một chút, bổ về phía Lạp Mạn Lệ.

Ong. . .

Lạp Mạn Lệ nâng lên một đôi cánh tay ngọc, nổi bật thân thể mềm mại tách ra máu tươi chi quang, hai thanh bên nhon Huyết Thứ tại nàng trắng nõn trên hai tay ngưng tụ.

Lập tức, Lạp Mạn Lệ lấy hai thanh Huyết Thứ giao nhau cùng một chỗ, trực tiếp ngăn trở ngang cát lợi một đao này, phát ra 'Phanh' một thanh âm vang lên.

Răng rắc...

Nàng dưới chân mặt đất nhất thời vỡ vụn.

Trắng nõn khéo đưa đẩy đại chân dài cũng khuất hạ xuống.

"Uống!"

Dưới trong nháy mắt, Lạp Mạn Lệ đột nhiên phát lực, rõ ràng chân tại trong chớp mắt thẳng băng, bộc phát ra lực lượng cường đại, khê quát một tiếng, vậy mà đem ngang may mẫn đẩy rút lui vài bước.

"Mạnh thật à!"

Dương Tiểu Thiên giật mình.

"Tiểu Thiên, ngươi mau tới hỗ trợ a, ngươi lại không giúp đỡ, liền sẽ mất đi ta cái này hay cơ hữu."

Chợt, Dương Tiểu Thiên đã nghe được Lưu Minh Thất tiếng la khóc, xoay người nhìn lại, liền gặp được trên trăm danh cá người đã Truy Sát lên đây.

Lưu Minh Thất cùng Hà An Trung đang tại toàn lực chống cự, nhưng có mới sinh cấp sáu trở lên ngư nhân, rõ ràng cho thấy nguy hiểm cực kỳ khủng khiếp. Điện thoại người sử dụng thỉnh xem đọc, càng có ưu thế chất đọc tự nghiệm thấy.

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Nói Chuyện Phiếm Quân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46: Băng hỏa đổ vào

Hơi gió thổi tới, khiến cho trên người Dương Tiểu Thiên nổi lên chút lạnh ý, tâm tình cực kỳ phức tạp.

Bị ngang may mẫn một ngăn trở, Dương Tiểu Thiên lại phát hiện mình sa vào đến ngư nhân bao vây bên trong.

Thoáng cái, vòng vây liền đánh ra một cái tiểu lỗ hồng.

"Tiểu Thiên thật sự càng ngày càng lợi hại."

Lưu mập mập cảm khái một câu.

Hà An Trung hai con người tỏa ánh sáng, càng ngày càng cảm giác mình lựa chọn đi theo Dương Tiểu Thiên là cỡ nào lựa chọn sáng suốt.

Nhưng rất nhanh, lỗ hồng đã bị khác ngư nhân bỏ được rồi, Dương Tiểu Thiên ba người vẫn không thể nào lao ra.

"Thủy nguyên tổ chi tiền!"

Đúng lúc này, ngư nhân trong đội ngũ xuất hiện một người mới sinh cấp sáu thâm lam sắc ngư nhân, người này ngư nhân hiển nhiên sinh ra linh trí, so với còn lại ngư nhân cao hơn các loại.

Nó ẩn núp cực kỳ bí mật, thừa dịp Dương Tiểu Thiên vừa mới thi triển xong Luyện Khí pháp thuật thời điểm, há mồm phun một cái, hơi nước ngưng tụ, một chi sắc bén lam sắc thủy tiễn 'CHÍU...U...U!' một tiếng phá không mà đi, nhắm ngay Dương Tiểu Thiên sau đầu, bắn về phía tới.

"Cẩn thận."

Lưu mập mập cùng Hà An Trung đồng thời kinh hô.

Xoát!

Dương Tiểu Thiên nhanh chóng xoay người một cái, tay phải trong lòng bàn tay nổi lên lừng đã sớm rút vào hảo linh lực 'Như Ý Phi Dao', nguyên lai hắn đã sớm phát giác được người này muốn đánh lên thâm lam sắc ngư nhân.

Tay phải vung lên, 'Như Ý Phi Dao' liền phá không mà đi, hình thành một đạo hắc sắc lưu quang.

Đ...A...N...G...G!

'Như Ý Phi Dao' nhẹ nhàng đánh nát lam sắc thủy tiễn, đồng thời tốc độ không giảm, tại kia thâm lam sắc ngư nhân ánh mắt kinh ngạc, xuyên qua đầu của nó.

Dương Tiểu Thiên tay phải vừa thu lại, 'Như Ý Phi Dao' xoay người một cái trở về, triệt để đem thâm lam sắc ngư nhân đầu cắt thành hai nửa, thi thể ngã xuống.

"Hảo!"

Thấy như vậy một màn, Hà An Trung cùng Lưu mập mập đồng thời đại khen không thôi.

". "

Thu hồi 'Như Ý Phi Dao' trong chớp mắt, Dương Tiểu Thiên lần nữa bóp ấn, khổng chế trong đan điền linh lực, dừng mãnh vào trên hai tay, Hóa Xà cùng băng thương ngưng tụ xuất ra.

Oanh oanh! !

Hóa Xà thuật phối hợp với băng thương thuật, băng hỏa năng lượng đổ vào, hai loại cực kỳ xung đột năng lượng chạm vào nhau, sản sinh cường đại bạo tạc uy lực, rơi vào cá trong đám người, tất nhiên có thể giết chết mấy tên ngư nhân.

Thế nhưng, ngư nhân số lượng quá nhiều, Hóa Xà thuật cùng băng thương thuật uy lực cuối cùng có hạn, vô pháp triệt để đánh ra một cái lỗ hồng.

Quan trọng nhất là, theo thời gian trôi qua, Lưu mập mập cùng Hà An Trung đã sắp chống đỡ không nổi.

Mới sinh cấp sáu ngư nhân cũng có không ít, liên thủ tiến công Dương Tiểu Thiên, nhưng Dương Tiểu Thiên cũng không sử dụng 'Nghịch Lân Hộ Tâm Kính', bởi vì Dương Tiểu Thiên cũng không muốn đem 'Nghịch Lân Hộ Tâm Kính' bộc lộ ra.

Hắn lấy tường đất chi thuật phòng ngư, đồng thời không ngừng tránh né lấy kia ngư nhân tiến công.

PHỤT!

Thời gian dài chiến đấu, Dương Tiểu Thiên vẫn là vô pháp làm được lông tóc không tổn hại, không cẩn thận, bị một người cầm trong tay xanh mét sắc trường đao gầy gò ngư nhân bị thương vào tay cánh tay.

May mà, Dương Tiểu Thiên tránh né kịp, chỉ là một ít bị thương ngoài da mà thôi.

PHỤT PHỤT...

Thế nhưng này một bị thương, liền triệt để làm rối loạn Dương Tiểu Thiên chiến đấu tiết tấu, thoáng cái, hắn đã bị vài danh ngư nhân làm bị thương, trên người tăng thêm mấy đạo máu chảy đầm đìa miệng vết thương.

"Tiểu Thiên!"

Lưu mập mạp sắc mặt đột biến, Hà An Trung cũng là la lớn: "Dương Tiểu Thiên đại nhân, ngươi nên cẩn thận a!"

Cường đại ngư nhân đều tại vây công Dương Tiểu Thiên, Lưu mập mạp cùng Hà An Trung bọn họ tương đối mà nói muốn nhẹ nhõm rất nhiều, đương nhiên, bị thương không thể tránh né.

"Nếu như lấy Hóa Xà thuật cùng băng thương thuật vẫn không thể triệt để xé rách ngư nhân vòng vây, vậy phối hợp thêm ta mới đạt được năng lực 'Không khí chấn động' tới thử xem."

Dương Tiểu Thiên thờ hồn hèn, cảm giác được tứ chi càng ngày càng trầm trọng.

Hắn biết, hiện tại chỉ có thể liều mạng.

Ong.ong ~ ~ ~

Trợ thủ đắc lực lần nữa đồng thời bóp ấn, nóng bỏng năng lượng phía bên trái tay hội tụ, băng hàn năng lượng hướng tay phải hội tụ, nóng lên lạnh lẽo, hai loại tương đối năng lượng đồng thời bị Dương Tiểu Thiên nắm giữ. Điện thoại người sử dụng thỉnh xem đọc, càng có ưu thế chất đọc tự nghiệm thấy.

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Nói Chuyện Phiếm Quân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 47: La Đại Vinh chi tử (cầu cất chứa! Cầu đề cử!)

Rống ~ ~ ~

Sau đó, sau một khắc, truyền đến một tiếng thú rống, ngay sau đó, một đầu thân hình khổng lồ kim sắc cự thú cũng không xa chỗ tối xuất ra.

Chính là Kim Mao Tăng Ngao Tiểu Kim.

"Đây là cái gì quái vật?"

Đột nhiên xuất hiện biến dị thú, dọa Lưu Minh Thất cùng Hà An Trung kêu to một tiếng.

Bọn họ có thể rõ ràng cảm thụ Tiểu Kim uy thế, tuyệt đối là một đầu lợi hại biến dị thú.

"Đã đạt tới nguyên khí Chương 6: Cảnh."

Cảm thụ trên người Tiểu Kim khí tức, Dương Tiểu Thiên có chút kinh ngạc.

"Cẩn thận a!"

Lưu Minh Thất cùng Hà An Trung vốn tưởng rằng nguy hiểm, chuẩn bị xông lên liều mạng.

Kết quả, bọn họ lại kinh ngạc thấy được này đầu kim sắc cự thú thân mật cõ lấy Dương Tiểu Thiên, giống như là Dương Tiểu Thiên sủng vật cũng như, nhìn chăm của bọn hắn đều nhanh kinh điệu.

"Như vậy cũng được?"

Bọn họ ngạc nhiên cả kinh nói.

"Không muốn thất thần, toàn bộ lên cho ta."

Không khí chấn động đã tiêu hao hết Dương Tiểu Thiên nguyên lực, vừa mới 'Như Ý Phi Dao' lại tiêu đã tiêu hao hết linh lực của hắn, lúc này Dương Tiểu Thiên gần như hư thoát.

Hắn tổn sức cuối cùng một tia khí lực trở mình nhảy đến Tiểu Kim trên lưng, sau đó đối với Lưu Minh Thất cùng Hà An Trung hô một câu.

"A ah."

Lưu Minh Thất cùng Hà An Trung bừng tỉnh, ngạc nhiên đánh giá Tiểu Kim, nuốt nuốt nước miếng, nhảy tới Tiểu Kim trên lưng.

Rống...

Tiểu Kim lại một tiếng gào thét, chuẩn bị rời đi.

"Đợi lát nữa, đem chiến lợi phẩm mang lên."

Dương Tiểu Thiên vừa ý ngang cật lợi răng cưa đại đao, vì vậy hướng Tiểu Kim phân phó một câu.

Tiểu Kim tự nhiên Thông Linh, dùng miệng cắn răng cưa đại đao, sau đó nhanh chóng rời đi.

"Lui lại!"

Dương Tiểu Thiên ngửa mặt một tiếng thét dài, thanh âm như nổi trống cũng như, truyền bá ra.

Ầm ầm!

Cửu Lan Huyền đã nghe được Dương Tiểu Thiên mệnh lệnh, quay đầu lại liền thấy được Dương Tiểu Thiên đã ly khai, nội tâm thở ra một hơi. Cùng A Na Sát đối đầu, huyết sắc trường đao ra sức đánh xuống, phát động nứt ra huyết chém, đem A Na Sát bức lui, thoát ly chiến đấu.

"Gặp lại."

Cửu Lan Huyền trở mình nhảy lùi lại, triển khai tốc độ cao nhất, nhanh nhẹn truy tìm tại Dương Tiểu Thiên đằng sau, rời đi.

"Chết tiệt."

A Na Sát nhìn nhìn Cửu Lan Huyền bóng lưng rời đi, bỏ qua đuổi theo. A Na Sát rõ ràng biết, Cửu Lan Huyền thực lực so sánh cùng nàng mà nói, mạnh không yếu, truy kích hạ xuống, lấy không được chỗ tốt.

"Một đám phế vật."

A Na Sát mỹ lệ khuôn mặt hết sức khó coi, nhìn chằm chằm Dương Tiểu Thiên dần dần mờ hồ bóng lưng, thầm mắng một câu.

...

Bao quanh La Đại Vinh đám người cùng với người sống sót ngư nhân đội ngũ, đại bộ phận đều là mới sinh cấp ba, chỉ có số ít mới sinh cấp sáu trở lên ngư nhân quái vật.

Rốt cuộc, những cái này ngư nhân vừa mới cùng Hấp Huyết Quý nhóm chiến đấu qua, tử thương cũng không nhỏ.

Mà La Đại Vinh đặc biệt tìm đến tương đối bạc nhược địa phương, trên cơ bản không có cường đại ngư nhân quái vật.

Vì vậy tại khó khăn chiến đấu, bọn họ liều mạng xé rách ngư nhân bao vây, mà hậu quả chính là chôn vùi đại lượng người sống sót tánh mạng.

Không chỉ như thế, có mấy cái bảo an cũng chết ở ngư nhân trong tay.

Trên mặt đất toàn bộ đều vô số cỗ thi thể.

Tình cảnh thảm thiết.

"Chạy mau!"

La Đại Vinh gào thét một tiếng, hai thanh Khai Sơn Dao hết sức sắc bén, đao quang tung hoành, có thể đơn giản chém giết mới sinh cấp ba ngư nhân, liều mạng che chở La Mẫn Kỳ.

Chỉ bất quá, ngư nhân quái vật thật sự rất nhiều, vết thương trên người hắn thể càng ngày càng nghiêm trọng.

La Mẫn Kỳ đem những này đều nhìn ở trong mắt, đôi mắt ẩm ướt.

Rốt cuộc, La Đại Vinh mang theo nữ nhi của mình La Mẫn Kỳ vọt ra vòng vây, sau lưng theo sát Hoàng Cảnh Tinh, Lưu An, Ngô Quyền Hoa đám

người, lại đằng sau liền là một đám người sống sót.

"A. . . Không muốn!"

"Cứu mạng a. . ."

"Không nên!"

"Liều, ta cùng các người như vậy quái vật liều."

"Sát! Sát!"

...

Người sống sót nhóm rống to kêu to, những người này bởi vì trường kỳ bị Hấp Huyết Quỷ cầm tù, đồ ăn thiếu thốn, còn có còn có thể bị Hấp Huyết Quỷ hút máu.

Cho nên, những cái này người sống sót căn bản chính là yếu đuối, thế nào lại là ngư nhân đối thủ.

Đại lượng người sống sót bị tàn sát.

Nhưng bọn họ đã không có lựa chọn, chỉ có thể liều mạng, chỉ có thể theo sát La Đại Vinh phía sau của bọn hắn toàn lực chạy trốn.

Người sống sót nhóm đối với ngư nhân quái vật chống cự, lại cho La Đại Vinh đám người tranh thủ đến một chút thời gian, bọn họ cũng không quay đầu lại, toàn lực chạy trốn.

Đằng sau người sống sót không ngừng hướng La Đại Vinh đám người cầu cứu, nhưng La Đại Vinh bọn họ lại mất điếc tai ngơ, thật giống như không có nghe thấy cũng như.

Dần dần, có người sống sót ngăn trở ngư nhân quái vật, La Đại Vinh đám người đã khởi đầu cách xa ngư nhân quái vật.

Sau lưng, vụn vặt lẻ tẻ đi theo một ít sống sót sau tai nạn người sống sót.

"Chết tiệt kiến hôi."

A Na Sát thấy được như vậy một màn, phối đều nhanh tức điên. Nàng khởi xướng chiến tranh mục đích, chính là vì bắt được nhóm người này loại người sống sót.

Hiện tại, nhóm người này loại người sống sót không chỉ từ thương nhiều như vậy, mắt thấy liền phải chạy trốn.

Điều này làm cho A Na Sát như thế nào không giận.

"Thủy trời buộc."

A Na Sát động thủ, nàng giơ lên như ngà voi mượt mà cánh tay ngọc, đại lượng thủy nguyên tố hội tụ, cuối cùng, đầy trời bọt nước từ lòng bàn tay của nàng vị trí như suối phun mãnh liệt mà ra.

Rầm rầm..

Bọt nước ngút trời, sau đó hình thành một mảnh lam sắc màn nước, lan tràn hướng chạy trốn đám người, bao trùm trên đỉnh đầu bọn họ không.

"Đây là cái gì?"

Tất cả mọi người ngạc nhiên nhìn nhìn một màn này.

Cấp tốc xoát ~ ~ ~

Sau một khắc, từng đạo thủy lưu từ lam sắc màn nước trên rơi xuống, đem tất cả chạy trốn người sống sót toàn bộ trời buộc lại.

"Không! !!"

Mọi người rên rỉ.

"Toàn bộ bắt lại."

A Na Sát lạnh như băng ra lệnh.

Ngư nhân quái vật nhanh chóng động thủ, đem tất cả bị trời buộc lại nhân loại bắt lấy.

"Chạy mau a!"

Thấy như vậy một màn, La Đại Vinh bọn họ dọa sắc mặt trắng bệch, liều mạng chạy trốn. Mà La Mẫn Kỳ chính là một cái bình thường người, căn bản chạy không nhanh.

Vì vậy, La Đại Vinh ôm lấy La Mẫn Kỳ, đoạt mệnh cuồng chạy trốn.

"Thủy nguyên tổ chi tiền."

A Na Sát sớm đã nhìn chăm chăm La Đại Vinh, nàng tay trắng nõn nà vung lên, hơi nước ngưng tụ, một mực lam sắc như thủy tinh mũi tên nhọn 'CHỈU...U...U!' một tiếng phá không mà đi.

PHỤT!

Không có bất kỳ ngoài ý muốn, Hắc Thiết Cấp A Na Sát muốn giết chết La Đại Vinh, thật sự là quá dễ dàng.

Thủy tiễn tốc độ nhanh như thiểm điện, La Đại Vinh căn bản trốn không hết.

Thủy nguyên tổ chi tiền, trực tiếp bắn thủng La Đại Vinh chân trái đầu gối.

Bịch!

La Đại Vinh cùng La Mẫn Kỳ trực tiếp ngã trên mặt đất. La Mẫn Kỳ lại càng là cút ra đến mấy mét xa.

"Cha!"

La Mẫn Kỳ vô cùng bối rối bò lên.

"Không được qua đây."

La Đại Vinh gào thét: "Chạy mau, người chạy mau a!"

"La Đại Ca!"

Hoàng Cảnh Tinh bọn họ cũng lớn tiếng hô, thần sắc vô cùng lo lắng.

"Mang lên nữ nhi của ta, chạy mau, chạy mau."

La Đại Vinh lớn tiếng gào thét, toàn thân hần là huyết, trên mặt cũng là huyết, vẻ mặt dữ tợn, "Ta tới ngăn chặn quái vật kia, các người chạy mau, đi tìm Dương Tiểu Thiên, đi tìm Dương Tiểu Thiên a!"

"Không! Không!"

La Mẫn Kỳ nước mắt như Vũ Hoa, vô cùng bi thương, đau lòng nhanh vô pháp hô hấp.

Bành!

Lưu An một cái cổ tay chặt, đem La Mẫn Kỳ [kích choáng].

"Đi."

Lập tức, Lưu An khiêng lên La Mẫn Kỳ, nhìn thật sâu mắt La Đại Vinh, "La đội trưởng, bảo trọng!"

"Bảo vệ tốt nữ nhi của ta a, nhớ kỹ, các người nhất định phải đi theo Dương Tiểu Thiên, chỉ có đi theo hần, tài năng tại cái này tận thể trong sống sót." La Đại Vinh lớn tiếng hô.

"Súc sinh nhóm, đến đây đi!"

La Đại Vinh từ trên mặt đất bò lên, dẫn theo hai thanh nhỏ máu đao, phát ra gào thét, nguyên Lực Cuồng tuôn, trên người của hần bành trướng một vòng, như là một đầu hung ác mãnh thú, xung phong liều chết mà đi.

Nhưng mà, đối mặt Hắc Thiết Cấp A Na Sát, La Đại Vinh căn bản không phải đối thủ.

Không có vài cái, liền bị thủy nguyên tổ chi tiền bắn thủng trái tim.

"Bầm đi!"

A Na Sát nhìn nhìn đã không thấy bóng dáng Lưu An một đoàn người, tuyệt mỹ trên mặt đẹp không có chút nào biểu tình, lạnh như băng ra lệnh. Điện thoại người sử dụng thỉnh xem đọc, càng có ưu thế chất độc tự nghiệm thấy.

Chương 47: La Đại Vinh chi tử (cầu cất chứa! Cầu đề cử!)

Rống ~ ~ ~

Sau đó, sau một khắc, truyền đến một tiếng thú rống, ngay sau đó, một đầu thân hình khổng lồ kim sắc cự thú cũng không xa chỗ tối xuất ra.

Chính là Kim Mao Tàng Ngao Tiểu Kim.

"Đây là cái gì quái vật?"

Đột nhiên xuất hiện biến dị thú, dọa Lưu Minh Thất cùng Hà An Trung kêu to một tiếng.

Bọn họ có thể rõ ràng cảm thụ Tiểu Kim uy thế, tuyệt đối là một đầu lợi hại biến dị thú.

"Đã đạt tới nguyên khí Chương 6: Cảnh."

Cảm thụ trên người Tiểu Kim khí tức, Dương Tiểu Thiên có chút kinh ngạc.

"Cẩn thận a!"

Lưu Minh Thất cùng Hà An Trung vốn tưởng rằng nguy hiểm, chuẩn bị xông lên liều mạng.

Kết quả, bọn họ lại kinh ngạc thấy được này đầu kim sắc cự thú thân mật cọ lấy Dương Tiểu Thiên, giống như là Dương Tiểu Thiên sủng vật cũng như, nhìn cảm của bọn hắn đều nhanh kinh điệu.

"Như vậy cũng được?"

Bọn họ ngạc nhiên cả kinh nói.

"Không muốn thất thân, toàn bộ lên cho ta."

Không khí chấn động đã tiêu hao hết Dương Tiểu Thiên nguyên lực, vừa mới 'Như Ý Phi Dao' lại tiêu đã tiêu hao hết linh lực của hắn, lúc này Dương Tiểu Thiên gần như hư thoát.

Hắn tổn sức cuối cùng một tia khí lực trở mình nhảy đến Tiểu Kim trên lưng, sau đó đối với Lưu Minh Thất cùng Hà An Trung hô một câu.

"A ah."

Lưu Minh Thất cùng Hà An Trung bừng tỉnh, ngạc nhiên đánh giá Tiểu Kim, nuốt nuốt nước miếng, nhảy tới Tiểu Kim trên lưng.

Rống..

Tiểu Kim lại một tiếng gào thét, chuẩn bị rời đi.

"Đội lát nữa, đem chiến lợi phẩm mang lên."

Dương Tiểu Thiên vừa ý ngang cát lợi răng cưa đại đao, vì vậy hướng Tiểu Kim phân phó một câu.

Tiểu Kim tự nhiên Thông Linh, dùng miệng cắn răng cưa đại đao, sau đó nhanh chóng rời đi.

"Lui lại!"

Dương Tiểu Thiên ngửa mặt một tiếng thét dài, thanh âm như nổi trống cũng như, truyền bá ra.

Ầm ầm!

Cửu Lan Huyền đã nghe được Dương Tiểu Thiên mệnh lệnh, quay đầu lại liền thấy được Dương Tiểu Thiên đã ly khai, nội tâm thở ra một hơi. Cùng A Na Sát đối đầu, huyết sắc trường đao ra sức đánh xuống, phát động nứt ra huyết chém, đem A Na Sát bức lui, thoát ly chiến đấu.

"Gặp lại."

Cửu Lan Huyền trở mình nhảy lùi lại, triển khai tốc độ cao nhất, nhanh nhẹn truy tìm tại Dương Tiểu Thiên đằng sau, rời đi.

"Chết tiệt."

A Na Sát nhìn nhìn Cửu Lan Huyền bóng lưng rồi đi, bỏ qua đuổi theo. A Na Sát rõ ràng biết, Cửu Lan Huyền thực lực so sánh cùng nàng mà nói, mạnh không yếu, truy kích hạ xuống, lấy không được chỗ tốt.

"Một đám phế vật."

A Na Sát mỹ lệ khuôn mặt hết sức khó coi, nhìn chăm chăm Dương Tiểu Thiên dần dần mờ hồ bóng lưng, thầm mắng một câu.

...

Bao quanh La Đại Vinh đám người cùng với người sống sót ngư nhân đội ngũ, đại bộ phận đều là mới sinh cấp ba, chỉ có số ít mới sinh cấp sáu trở lên ngư nhân quái vật.

Rốt cuộc, những cái này ngư nhân vừa mới cùng Hấp Huyết Quý nhóm chiến đấu qua, tử thương cũng không nhỏ.

Mà La Đại Vinh đặc biệt tìm đến tương đối bạc nhược địa phương, trên cơ bản không có cường đại ngư nhân quái vật.

Vì vậy tại khó khăn chiến đấu, bọn họ liều mạng xé rách ngư nhân bao vây, mà hậu quả chính là chôn vùi đại lượng người sống sót tánh mạng.

Không chỉ như thế, có mấy cái bảo an cũng chết ở ngư nhân trong tay.

Trên mặt đất toàn bộ đều vô số cỗ thi thể.

Tình cảnh thảm thiết.

"Chạy mau!"

La Đại Vinh gào thét một tiếng, hai thanh Khai Sơn Đao hết sức sắc bén, đao quang tung hoành, có thể đơn giản chém giết mới sinh cấp ba ngư nhân, liều mạng che chở La Mẫn Kỳ.

Chỉ bất quá, ngư nhân quái vật thật sự rất nhiều, vết thương trên người hấn thể càng ngày càng nghiêm trọng.

La Mẫn Kỳ đem những này đều nhìn ở trong mắt, đôi mắt ẩm ướt.

Rốt cục, La Đại Vinh mang theo nữ nhi của mình La Mẫn Kỳ vọt ra vòng vây, sau lưng theo sát Hoàng Cảnh Tinh, Lưu An, Ngô Quyền Hoa đám người, lại đằng sau liền là một đám người sống sót.

"A. . . Không muốn!"

"Cứu mạng a. . ."

"Không nên!"

"Liều, ta cùng các người như vậy quái vật liều."

"Sát! Sát!"

...

Người sống sót nhóm rống to kêu to, những người này bởi vì trường kỳ bị Hấp Huyết Quý cầm tù, đồ ăn thiếu thốn, còn có còn có thể bị Hấp Huyết Quý hút máu.

Cho nên, những cái này người sống sót căn bản chính là yếu đuối, thể nào lại là ngư nhân đối thủ.

Đại lượng người sống sót bị tàn sát.

Nhưng bọn họ đã không có lựa chọn, chỉ có thể liều mạng, chỉ có thể theo sát La Đại Vinh phía sau của bọn hấn toàn lực chạy trốn.

Người sống sót nhóm đối với ngư nhân quái vật chống cự, lại cho La Đại Vinh đám người tranh thủ đến một chút thời gian, bọn họ cũng không quay đầu lại, toàn lực chạy trốn.

Đằng sau người sống sót không ngừng hướng La Đại Vinh đám người cầu cứu, nhưng La Đại Vinh bọn họ lại mất điếc tai ngơ, thật giống như không có nghe thấy cũng như.

Dần dần, có người sống sót ngăn trở ngư nhân quái vật, La Đại Vinh đám người đã khởi đầu cách xa ngư nhân quái vật.

Sau lưng, vụn vặt lẻ tẻ đi theo một ít sống sót sau tai nạn người sống sót.

"Chết tiệt kiến hôi."

A Na Sát thấy được như vậy một màn, phổi đều nhanh tức điên. Nàng khởi xướng chiến tranh mục đích, chính là vì bắt được nhóm người này loại người sống sót.

Hiện tại, nhóm người này loại người sống sót không chỉ tử thương nhiều như vậy, mắt thấy liền phải chạy trốn.

Điều này làm cho A Na Sát như thế nào không giận.

"Thủy trôi buộc."

A Na Sát động thủ, nàng giơ lên như ngà voi mượt mà cánh tay ngọc, đại lượng thủy nguyên tố hội tụ, cuối cùng, đầy trời bọt nước từ lòng bàn tay của nàng vị trí như suối phun mãnh liệt mà ra.

Rầm rầm...

Bọt nước ngưng trời, sau đó hình thành một mảnh lam sắc màn nước, lan tràn hướng chạy trốn đám người, bao trùm trên đỉnh đầu bọn họ không.

"Đây là cái gì?"

Tất cả mọi người ngạc nhiên nhìn nhìn một màn này.

Cấp tốc xoay ~ ~ ~

Sau một khắc, từng đạo thủy lưu từ lam sắc màn nước trên rơi xuống, đem tất cả chạy trốn người sống sót toàn bộ trôi buộc lại.

"Không! ! !"

Mọi người rên rỉ.

"Toàn bộ bắt lại."

A Na Sát lạnh như băng ra lệnh.

Ngư nhân quái vật nhanh chóng động thủ, đem tất cả bị trôi buộc lại nhân loại bắt lấy.

"Chạy mau a!"

Thấy như vậy một màn, La Đại Vinh bọn họ dọa sắc mặt trắng bệch, liều mạng chạy trốn. Mà La Mẫn Kỳ chính là một cái bình thường người, căn bản chạy không nhanh.

Vì vậy, La Đại Vinh ôm lấy La Mẫn Kỳ, đoạt mệnh cuồng chạy trốn.

"Thủy nguyên tố chi tiền."

A Na Sát sớm đã nhìn chằm chằm La Đại Vinh, nàng tay trắng nõn nà vung lên, hơi nước ngưng tụ, một mực lam sắc như thủy tinh mũi tên nhọn 'CHÍU...U...U!' một tiếng phá không mà đi.

PHỤT!

Không có bất kỳ ngoại ý muốn, Hắc Thiết Cấp A Na Sát muốn giết chết La Đại Vinh, thật sự là quá dễ dàng.

Thủy tiễn tốc độ nhanh như thiểm điện, La Đại Vinh căn bản trốn không hết.

Thủy nguyên tố chi tiền, trực tiếp bắn thủng La Đại Vinh chân trái đầu gối.

Bịch!

La Đại Vinh cùng La Mẫn Kỳ trực tiếp ngã trên mặt đất. La Mẫn Kỳ lại càng là cút ra đến mấy mét xa.

"Cha!"

La Mẫn Kỳ vô cùng bối rối bò lên.

"Không được qua đây."

La Đại Vinh gào thét: "Chạy mau, người chạy mau a!"

"La Đại Ca!"

Hoàng Cảnh Tinh bọn họ cũng lớn tiếng hô, thần sắc vô cùng lo lắng.

"Mang lên nữ nhi của ta, chạy mau, chạy mau."

La Đại Vinh lớn tiếng gào thét, toàn thân hấn là huyết, trên mặt cũng là huyết, vẻ mặt dữ tợn, "Ta tới ngăn chặn quái vật kia, các người chạy mau, đi tìm Dương Tiểu Thiên, đi tìm Dương Tiểu Thiên a!"

"Không! Không!"

La Mẫn Kỳ nước mắt như Vũ Hoa, vô cùng bi thương, đau lòng nhanh vô pháp hô hấp.

Bành!

Lưu An một cái cổ tay chặt, đem La Mẫn Kỳ [kích choáng].

"Đi."

Lập tức, Lưu An khiêng lên La Mẫn Kỳ, nhìn thật sâu mắt La Đại Vinh, "La đội trưởng, bảo trọng!"

"Bảo vệ tốt nữ nhi của ta a, nhớ kỹ, các người nhất định phải đi theo Dương Tiểu Thiên, chỉ có đi theo hắn, tài năng tại cái này tận thế trong sống sót." La Đại Vinh lớn tiếng hô.

"Súc sinh nhóm, đến đây đi!"

La Đại Vinh từ trên mặt đất bò lên, dẫn theo hai thanh nhỏ máu đao, phát ra gào thét, nguyên Lực Cuồng tuôn, trên người của hắn bành trướng một vòng, như là một đầu hung ác mãnh thú, xung phong liều chết mà đi.

Nhưng mà, đối mặt Hắc Thiết Cấp A Na Sát, La Đại Vinh căn bản không phải đối thủ.

Không có vài cái, liền bị thủy nguyên tố chi tiễn bắn thủng trái tim.

"Bầm đi!"

A Na Sát nhìn nhìn đã không thấy bóng dáng Lưu An một đoàn người, tuyệt mỹ trên mặt đẹp không có chút nào biểu tình, lạnh như băng ra lệnh. Điện thoại người sử dụng thỉnh xem đọc, càng có ưu thế chất đọc tự nghiệm thấy.

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Nói Chuyện Phiếm Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48: Ân núp nguy cơ (cầu cát chứa! Cầu đề cử!)

Dưới mặt đất bãi đỗ xe.

Nơi cửa.

Cửa sắt bỗng nhiên mở ra một mảnh lớn chừng ngón cái khe hở.

CHỈU...U...U!!

Một chi màu xanh lá cây đậm tiến chi đột nhiên từ nơi này trong khe hở bắn ra, tựa như một đạo màu xanh lá cây đậm lưu quang, trực tiếp bắn chết một đầu tiềm phục tại chỗ tối Goblin quái vật.

"Đây đã là đầu thứ tư."

Trong môn, Vương Viện Viện bình tĩnh khuôn mặt, gương mặt xinh đẹp trên nhìn không đến chút nào nhẹ nhõm.

"Sợ sợ chúng ta nơi này đã bị những Goblin đó phát hiện." Trương Nghĩa Trang hít sâu một hơi, lãnh tĩnh phân tích một chút, "Rất có thể chúng ta sẽ có

đại phiền toái."

"Vậy ta nhóm nên làm cái gì bây giờ?" Chu Thiên Thần hỏi.

"Đợi Tiểu Thiên trở về rồi nói sau." Vương Viện Viện nói.

"Cũng chỉ có thể như vậy."

Trương Nghĩa Trang cùng Chu Thiên Thần gật gật đầu.

...

"Chủ nhân."

Bên kia, Cửu Lan Huyền đã truy cản kịp Dương Tiểu Thiên, "Thật xin lỗi, ta không thể giết chết đầu kia Hải Tộc."

"Người cùng người kia gọi là A Na Sát Hải Tộc, đều là Hắc Thiết Cấp, muốn giết chết nàng không có dễ dàng như vậy. Người đã làm phi thường tốt."

Sắc mặt của Dương Tiểu Thiên còn có chút tái nhợt, cười Tiểu Kim trên lưng, ngữ khí bình thản đáp lại.

Đồng thời, Dương Tiểu Thiên nắm trong tay lấy hạ phẩm linh thạch, vận chuyển công pháp, hấp thu linh thạch bên trong linh khí, toàn lực khôi phục khô cạn đan điền.

Theo từng sợi linh lực dần sinh, làm dịu thân thể của Dương Tiểu Thiên, trên mặt của hắn mới chậm rãi có chút huyết sắc.

"Chủ nhân khoan dung độ lượng, Cửu Lan Huyền vô cùng cảm kích."

Cửu Lan Huyền chấp tay xoay người, lộ ra một vòng động lòng người tuyết trắng, thái độ đối với Dương Tiểu Thiên mười phần tôn kính, tốc độ của nàng rất nhanh, đi theo Tiểu Kim bên cạnh, ăn mặc hắc sắc váy liền áo nàng, tựa như một cái nhẹ nhàng nhảy múa hắc sắc hồ điệp.

"Chủ nhân!"

Lại một giọng nói truyền vào Dương Tiểu Thiên trong tai, Lạp Mạn Lệ theo sát tại Cửu Lan Huyền đằng sau đuôi theo.

"Ừ."

Dương Tiểu Thiên ánh mắt đậm đặc quét Lạp Mạn Lệ liếc một cái, chỉ là gật gật đầu.

Lạp Mạn Lệ hô hấp cứng lại, tâm tình vô cùng khẩn trương, cũng hết sức thấp thòm bất an, đôi mắt đẹp né tránh, không dám nhìn Dương Tiểu Thiên mục quang.

"Không có việc gì là tốt rồi."

Dương Tiểu Thiên nói một câu.

"Đa tạ chủ nhân quan tâm"

Lạp Mạn Lệ trong nội tâm vui vẻ, cho rằng Dương Tiểu Thiên không có phát hiện khác thường.

Nhất thời, nàng liền thở ra một hơi, thoáng cái nhẹ nhõm rất nhiều.

"Bây giờ còn không phải là trừng trị Lạp Mạn Lệ thời điểm, đợi chân chính an toàn hạ xuống, lại đến giải quyết chuyện này." Dương Tiểu Thiên nội tâm thầm suy nghĩ nói.

Lạp Mạn Lệ cuối cùng cùng Cửu Lan Huyền là không đồng dạng như vậy, Cửu Lan Huyền bị 'Ngự Linh Phù Toàn' khống chế, tuyệt đối sẽ không phản bội. Mà Lạp Mạn Lệ chính là bị sợ hãi hàng phục.

Vì vậy, Lạp Mạn Lệ đang nhìn đến Dương Tiểu Thiên hãm vào nguy cảnh thời điểm, liền sinh ra ác ý.

Cho nên, này mới có vừa rồi ngang may mắn cản đường một màn.

"Linh lực có thể hấp thu hạ phẩm linh thạch tới rất nhanh khôi phục, mà nguyên lực lại bất đồng, chỉ có thể dựa vào bản thân khôi phục lực tới khôi phục." Dương Tiểu Thiên cảm giác lấy bản thân tình huống.

Trong đan điền linh lực đã khôi phục hơn phân nửa, đáng tiếc nguyên lực lại chỉ là khôi phục một chút.

Bất quá, Dương Tiểu Thiên đang giết chết ngang cát lợi thời điểm, hấp thu không ít nguyên khí, nguyên lực lấy được không ít bổ sung.

...

Đường trở về, không có đụng phải phiền toái gì, an toàn quay về xuống đất bãi đỗ xe.

Nếu như Tiểu Kim đã bại lộ, Dương Tiểu Thiên liền không có ý định lại để cho Tiểu Kim rời đi, mà là chuẩn bị mang theo Tiểu Kim quay về dưới mặt đất bãi đỗ xe.

"Không tốt, có quái vật hướng nơi này vọt tới."

Vương Viện Viện ba người xa xa liền thấy được Tiểu Kim hướng nơi này vọt tới, khẩn trương lên, cầm lên vũ khí, chuẩn bị chiến đấu.

"Hắc hắc, không cần khẩn trương, này đầu đại gia hóa không là địch nhân, là Dương Tiểu Thiên thu phục sủng vật." Lưu Minh Thất lớn tiếng la lên.

"Mập mập! ?"

Trương Nghĩa Trang đám người đã nghe được thanh âm quen thuộc, đều sửng sốt một chút, liếc nhau một cái định nhãn nhìn kỹ, quả nhiên phát hiện tại kim sắc cự thủ trên lưng, ngồi lên Dương Tiểu Thiên, còn có Lưu Minh Thất mấy cái.

"Thiệt hay giả a."

Trương Nghĩa Trang cùng Chu Thiên Thần thật sự là rất khó tin tưởng.

Bất quá, rất nhanh, Dương Tiểu Thiên liền cười Tiểu Kim, tại công môn trước ngừng lại.

Sau đó, Dương Tiểu Thiên ba người liền từ Tiểu Kim trên lưng nhảy xuống tới.

"Trâu bò a! Như vậy biến dị thú cũng có thể thu phục!"

Trương Nghĩa Trang cùng với Chu Thiên Thần xoa xoa con mắt, còn sờ lên Tiểu Kim bộ lông, xác định sự thật, cùng Lưu Minh Thất bọn họ lần đầu tiên nhìn thấy Tiểu Kim thì đồng dạng là kinh sợ ngây người.

"Tiểu Kim, ngươi ngay ở chỗ này thủ vệ, không muốn bỏ mặc gì quái vật đi vào, có người tới, không có mệnh lệnh của ta cũng không cho phép dẫn dụ đến, đương nhiên, cũng không nên tùy tiện đánh thương người, trừ phi đối phương trước hạ sát thủ."

Dương Tiểu Thiên từ trên người Tiểu Kim nhảy xuống tới, liền đối với Tiểu Kim ra lệnh.

"Ngươi nói nhiều như vậy, hần có thể nghe hiểu sao?"

Trương Nghĩa Trang cười nói một câu.

Rống..

Kết quả, Tiểu Kim khó chịu đối với hần rống lên thanh âm, sau đó còn cắn Trương Nghĩa Trang một cái khinh bỉ ánh mắt, cuối cùng lại càng là nhu thuận nằm sấp tại cửa, làm nổi lên thủ môn, dùng hành động đánh Trương Nghĩa Trang mặt.

"Ta đi, thông minh như vậy, muốn thành tinh a."

Trương Nghĩa Trang không lời mà nói.

"Ha ha ha..."

Mập mập bọn họ cười ha ha.

Bất quá thấy được Tiểu Kim như vậy thông minh, hơn nữa thực lực lại mạnh, Dương Tiểu Thiên có thể thu phục như vậy biến dị thú, thật sự là lợi hại, trong đáy lòng xem như triệt để chịu phục, nhìn về phía Dương Tiểu Thiên trong ánh mắt càng nhiều một tia cung kính.

"Đi, vào đi thôi."

Dương Tiểu Thiên nói một câu.

Mọi người gật đầu, hướng bãi đỗ xe bên trong đi đến, đóng lại cửa sắt, để lại Tiểu Kim trông coi.

"Tiểu Thiên, các nàng hai cái là?"

Vương Viện Viện sớm liền phát hiện cung kính cùng sau lưng Dương Tiểu Thiên Cửu Lan Huyền cùng Lạp Mạn Lệ, vừa rồi một mực không có cơ hội hỏi, hiện tại tìm được thời cơ, liền đi tới Dương Tiểu Thiên bên cạnh, nhỏ giọng hỏi.

"Hấp Huyết Quý."

Dương Tiểu Thiên nói thẳng.

"Cái gì!"

Vương Viện Viện chấn kinh, kinh ngạc nhìn nhìn Cửu Lan Huyền cùng Lạp Mạn Lệ, trong lúc nhất thời không biết nên nói cái gì.

"Hấp Huyết Quý, người nói các nàng là Hấp Huyết Quý?" Trương Nghĩa Trang mấy cái cũng vô cùng chấn kinh.

"Không sai."

Dương Tiểu Thiên gật đầu nói: "Các người cũng biết, muội muội của ta bị Hấp Huyết Quý cắn, muốn cứu nàng, tìm Hấp Huyết Quý là biện pháp tốt nhất."

"Có thể các nàng. . ."

"Các người mò mẫm quan tâm cọng lông a, hai cái này đại mỹ nữ sớm đã bị Tiểu Thiên đã thu phục được, còn gọi chủ nhân hấn nha." Lưu Minh Thất trực tiếp cắt đứt lời của Trương Nghĩa Trang, trợn mắt nhìn hấn nói: "Người có này tâm tư, hay là giấu lại như thế nào tăng thực lực lên a."

"..."

Trương Nghĩa Trang ngạc nhiên không lời.

"Ha ha."

Dương Tiểu Thiên cười cười, cũng không có ý định làm giải thích quá nhiều.

Nói chuyện với nhau, Dương Tiểu Thiên một đoàn người đã đi tới Trương đại gia đám người chỗ đặt chân.

"Tiểu Thiên!"

Chợt thấy Dương Tiểu Thiên trở về, Tần Dao đầu tiên là sững sờ, trong lúc nhất thời không thể phản ứng kịp, phục hồi tinh thần lại, Dương Tiểu Thiên đã đến gần.

Thấy được Dương Tiểu Thiên bình yên vô sự, Tần Dao chờ đợi lo lắng tâm rốt cục rơi xuống, trong lúc nhất thời, thiếu chút nữa rơi xuống nước mắt.

"Ca ca Tiểu Thiên!"

Đường Đường khả ái trên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy sắc mặt vui mừng, vui sướng chạy tới, ôm chặt lấy Dương Tiểu Thiên bấp chân. Dương Tiểu Thiên về mặt nụ cười xoa xoa Đường Đường cái đầu nhỏ.

"Không có việc gì là tốt rồi, trở về thuận tiện a."

Trương đại gia lại càng là xoa xoa đồ rức con mắt, lau khô mắt nước mắt.

"Các người khẳng định đói bụng, ta đi nấu cơm."

Lâm Nam Sơ quay người, cúi đầu, bận việc, chế trụ tâm tình của nội tâm. Điện thoại người sử dụng thỉnh xem đọc, càng có ưu thế chất đọc tự nghiệm thấy.

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Nói Chuyện Phiếm Quân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49: Nhổ huyết (cầu cất chứa! Cầu đề cử!)

"Mẹ, Hiểu Hiểu đâu này? Tình huống của nàng thế nào?"

Dương Tiểu Thiên nhìn về phía mẫu thân, dò hỏi.

"Hiểu Hiểu nàng..." Tần Dao biểu tình thoáng cái liền khổ sở, có chút muốn nói lại thôi bộ dáng, bất quá cuối cùng vẫn là nói ra, "Nàng tình huống càng ngày càng không xong, đến bây giờ còn không có tỉnh, hơn nữa hàm răng đã dài ra."

"Nhanh như vậy."

Dương Tiểu Thiên sắc mặt biến hóa, vội nói nhanh: "Mẹ, Hiểu Hiểu bây giờ đang ở thì sao? Người nhanh mang ta tới."

"Hiểu Hiểu ngay tại trong xe."

Tần Dao chỉ chỉ xe con, sau đó quay đầu, bỗng nhiên liền thấy được Dương Tiểu Thiên sau lưng Cửu Lan Huyền, nhất thời mở to hai mắt nhìn, "Nàng... Nàng..."

"Chủ nhân, huyết mạch đồng hóa, thông thường mà nói, cần gần nửa tháng tài năng triệt để hoàn thành chuyển hóa, cho nên nói, hẳn là còn kịp."

Cửu Lan Huyền đã đi tới, nhẹ giọng nói một câu.

"Tiểu Thiên, chính là nàng cần Hiểu Hiểu!"

Tần Dao tâm tình kích động, chỉ vào Cửu Lan Huyền hô to.

"Mẹ, ta biết, ta cũng biết."

Dương Tiểu Thiên nhanh chóng an ủi lên mẫu thân, thấy được mẫu thân phản ứng như vậy, hẳn biết không có tìm lầm người, "Người trước bình tĩnh một chút, ta đã đem Cửu Lan Huyền đã thu phục được, ta bây giờ là chủ nhân của nàng."

"Chủ mẫu đại nhân."

Cửu Lan Huyền trực tiếp quỳ một chân trên đất.

"Này..."

Thấy như vậy một màn, Tần Dao biểu tình ngạc nhiên, nửa ngày mới lấy lại tinh thần, cũng dần dần lãnh tĩnh.

...

Trong xe nhỏ, Hiểu Hiểu an tĩnh nằm ở mềm mại trên ghế ngồi, sắc mặt của nàng rất trắng, là một loại trắng bệch sắc, làn da nhan sắc cũng như giấy trắng cũng như.

Hô hấp ngược lại là thông thả, tựa hồ thoát nhìn cùng người bình thường không có gì quá lớn khác nhau.

Chính tề bình Lưu Hải, con mắt lớn đóng chặt lại, trắng nõn khéo léo cái mũi, cái miệng nhỏ nhắn hai bên răng nanh đã đột ngột xuất ra.

Mặt trên người hồng nhạt tiêu vấy, thoát nhìn là như vậy khả ái, làm người khác ưa thích.

"Cửu Lan Huyền."

Dương Tiểu Thiên hít sâu một hơi, sau đó đem Hiểu Hiểu từ trong xe ôm xuất ra, nhìn nhìn Cửu Lan Huyền, "Kế tiếp hãy nhìn người đó."

"Chủ nhân, ngài yên tâm, ta nhất định sẽ đem hết toàn lực, đem Tiểu Chủ Nhân trong cơ thể Hấp Huyết Quý chi huyết bức bách xuất ra."

Cửu Lan Huyền đối với Dương Tiểu Thiên tôn kính chấp tay, sau đó duỗi ra trắng nõn cánh tay ngọc, đem Dương Hiểu Hiểu ôm vào trong lòng, cũng nhẹ nhàng bàn ngồi xuống.

"Tiểu Thiên..."

Tần Dao nắm chặt nắm tay, thấp thỏm nhìn qua Cửu Lan Huyền, thực đang lo lắng Hiểu Hiểu an toàn.

"Mẹ, người yên tâm"

Dương Tiểu Thiên nói, an ủi một chút mẫu thân thấp thỏm tâm tình, "Hiểu Hiểu là bị Cửu Lan Huyền cắn, trong cơ thể nàng Hấp Huyết Quý chi huyết cũng là Cửu Lan Huyền rút đi vào, huyết cũng chỉ có nàng có thể hóa giải."

Cửu Lan Huyền hướng Dương Tiểu Thiên giải thích qua, cái gọi là 'Huyết mạch đồng hóa', chính là Cửu Lan Huyền thông qua hút máu, đem trong cơ thể nàng Hấp Huyết Quý chi huyết rút vào bị cắn trong cơ thể con người.

Mà, Hấp Huyết Quý chi huyết, liền sẽ bắt đầu cải biến bị cắn người thể chất, dần dần ăn mòn, cuối cùng triệt để biến thành Hấp Huyết Quý tỳ tử, Cửu Lan Huyền tỳ tử.

"Ừ."

Tần Dao gật gật đầu, đem toàn bộ lực chú ý đều đặt ở Cửu Lan Huyền cùng trên người Dương Hiểu Hiểu.

"Chủ nhân, ta muốn bắt đầu."

Cửu Lan Huyền đem Hiểu Hiểu vững vàng đặt ở dài nhỏ hai đùi trắng nõn phía trên, sau đó nhẹ nhàng bắt tay đặt tại Hiểu Hiểu chỗ cổ trên vết thương lúc này mới nhìn về phía Dương Tiểu Thiên.

"Ừ."

Dương Tiểu Thiên gật gật đầu.

Tất cả mọi người, bao gồm, Lâm Nam Sơ, Trương đại gia, mập mạp, Vương Viện Viện bọn họ, đều tâm tình khẩn trương, Đường Đường nắm chắc Dương Tiểu Thiên ống tay áo, con mắt lớn chăm chú nhìn chằm chằm Dương Hiểu Hiểu.

Ong ~ ~ ~

Cửu Lan Huyền trực tiếp điều động trong cơ thể máu tươi chi lực, thân thể hiện lên xuất một mảnh lớn huyết quang, mà, những cái này huyết quang đều hội tụ tại tay phải của nàng phía trên.

Nhất thời, tay phải của nàng phảng phất biến thành hồng sắc thủy tinh.

Làm xong những cái này, tay phải từ từ tới gần đến Hiểu Hiểu cái cổ miệng vết thương, 'Ong' một tiếng, tại trong chớp mắt, huyết quang liền bao phủ Hiểu Hiểu toàn thân.

"A. . ."

Hiểu Hiểu hét thảm một tiếng, trực tiếp mờ mắt, con mắt đã biến thành huyết hồng sắc, phát ra kêu thảm đầy thê lương thanh âm, vạn phần thống khổ, khuôn mặt nhỏ nhắn đều vận vẹo, khéo léo thân hình cuộn rút thành một đoàn.

"Hiểu Hiểu!"

Tần Dao lo lắng hô lớn một tiếng

"Mẹ."

Dương Tiểu Thiên hô ở Tần Dao, không có để cho nàng làm ra hoang đường sự tình. Nhưng kỳ thật, thấy được Hiểu Hiểu khó thụ như vậy, trong lòng Dương Tiểu Thiên cũng hết sức thống khổ.

Thế nhưng là không có cách nào.

Ong ~ ~ ong ~ ~ ~

Theo thời gian trôi qua, thân thể của Hiểu Hiểu lơ lửng, tại Cửu Lan Huyền dưới sự khống chế, nàng toàn thân huyết quang từ dưới chân khởi đầu, hướng miệng vết thương hội tụ, trọn vẹn đi qua nửa giờ, tất cả huyết quang đều hội tụ đến miệng vết thương bộ vị.

Cửu Lan Huyền bóng loáng trên trán cũng toát ra mồ hôi lạnh, hiển nhiên, hóa giải Hấp Huyết Quỷ chi huyết, cũng không phải chuyện dễ dàng như vậy.

"Đi ra cho ta!"

Cửu Lan Huyền hít sâu một hơi, tập trung tinh thần, sau đó một tiếng quát nhẹ, tay phải vị trí óng ánh huyết quang phóng đại, bắt được Hiểu Hiểu trong cơ thể Hấp Huyết Quỷ chi huyết, cuối cùng dùng sức nhỏ.

Bành!

Một tiếng vang dội, thân thể của Hiểu Hiểu chấn động, Dương Tiểu Thiên dám người, thấy rõ ràng một đạo huyết sắc chỉ từ Hiểu Hiểu miệng vết thương bị Cửu Lan Huyền cho rút ra.

"Hảo!"

Mọi người kinh hi vạn phần.

"A. . .!"

Thế nhưng sau một khắc, Hiểu Hiểu đột nhiên lớn tiếng một rống, trong thân thể bạo phát ra một cỗ phi thường cường đại hấp lực, vậy mà đem đạo kia huyết quang cho một lần nữa hấp trở về.

"Không tốt!"

Cửu Lan Huyền cực kỳ hoảng sợ, nhưng đã vô lực xoay chuyển trời đất, chỉ có thể trơ mắt nhìn huyết quang trở lại thân thể của Hiểu Hiểu trong.

Ong ~ ~ ~

Đầy trời huyết quang từ trên người Hiểu Hiểu lao ra, ẩn chứa cường đại máu tươi chỉ lực, phiêu phù ở không trung. Dương Tiểu Thiên dám người thấy rõ ràng, Hiểu Hiểu tóc dài đen nhánh, từ gốc khởi đầu, toàn bộ biến thành như máu dịch màu đỏ tươi.

Cuối cùng, huyết quang tiêu thất, Hiểu Hiểu từ không trung rớt xuống.

"Hiểu Hiểu! !"

Tần Dao hô to một tiếng, vọt tới, đem Hiểu Hiểu cho ôm vào trong lòng, nước mắt trực tiếp xuống. "Ta sợ khổ hài tử a!"

"Này..."

Vương Viện Viện, Lâm Nam Sơ dám người thấy được tình huống như vậy, nhất định là đã thất bại a. Trong lúc nhất thời tâm tình cũng trầm xuống, không biết nên nói cái gì cho tốt.

Bọn họ cũng không khỏi được nhìn về phía Dương Tiểu Thiên.

Mà Dương Tiểu Thiên nắm chặt nắm tay, sắc mặt âm trầm khó coi, thân thể đều đang run rẩy, một cỗ cực kỳ áp lực bầu không khí xuất hiện.

Dương Tiểu Thiên hao hết trăm cay nghìn đắng, thậm chí thiếu chút nữa ném mạng.

Lúc này mới đem Cửu Lan Huyền hàng phục, vốn tưởng rằng có thể cứu được Hiểu Hiểu, như thế nào cũng không nghĩ tới hội là tình huống như vậy a.

Hắn như thế nào hội không phản nộ!

Hắn làm sao có thể không cam lòng!

"Chủ nhân, đứng..."

Ba! ! !

Một tiếng rõ nét giòn vang, tức giận Dương Tiểu Thiên đã nhanh sẽ mất đi lý trí.

Cửu Lan Huyền lời còn chưa nói hết, đã bị Dương Tiểu Thiên một chương phiến tại tuyệt mỹ trên mặt đẹp.

Dương Tiểu Thiên thế nhưng là dùng tới toàn lực.

Cửu Lan Huyền cả người trực tiếp bị Dương Tiểu Thiên phiến bay ra ngoài, đã bay trọn vẹn xa hơn mười thước, trên mặt đất lăn lông lốc vài vòng, trắng nõn khuôn mặt trực tiếp sưng phồng lên, khóe miệng tràn huyết.

"Hỗn đản! ! !"

Ầm ầm!

Dương Tiểu Thiên một hét lên điên cuồng, một quyền trên mặt đất đánh ra một cái hố sâu. Một cỗ khiếp người sát khí từ trên người của hắn hiện lên, sau đó khuếch tán ra, bốn phía nhiệt độ phảng phát xuống đến không độ.

Mọi người toàn thân run lên.

Sợ hãi nhìn qua Dương Tiểu Thiên.

"Rống. . ."

Đột nhiên, vừa lúc đó, canh giữ ở cửa Tiểu Kim không hiểu luồng cuồng gầm hét lên.

Điện thoại người sử dụng thỉnh xem đọc, càng có ưu thế chất đọc tự nghiệm thấy.

Chương 50: Hiểu Hiểu năng lực

"Là ai? Chuyện gì xảy ra?"

Mọi người ngạc nhiên liếc nhau một cái, "Chẳng lẽ có quái vật xuất hiện?"

Xoát!

Dương Tiểu Thiên xoay người một cái, hai con ngươi bên trong bốc lên hồng quang, tản ra cực kỳ bức nhân sát khí, nhìn về phía cửa sắt phương hướng, từng bước một đi tới.

Vương Viện Viên đám người theo sát ở phía sau.

Trương đại gia, Lâm Nam Sơ còn có Đường Đường là người bình thường, lại không có theo sau, mà là lưu lại an ủi cùng chăm sóc Tần Dao cùng Hiểu Hiểu.

"Chủ thượng, ngài không có sao chứ?"

Lạp Mạn Lệ đỡ dậy Cừ Lan Huyền, cẩn thận từng li từng tí mà hỏi.

"Ta không có chuyện gì, chỉ là ta thẹn với chủ nhân đối với ta tín nhiệm, không ai cho Tiểu Chủ Nhân thành công rút ra Hấp Huyết Quỷ chi huyết."

Cừ Lan Huyền lắc đầu, sắc mặt rất khó nhìn, cực kỳ áy náy nói: "Bất quá, cũng không phải là không có biện pháp, nếu như biện pháp kia thành công, Tiểu Chủ Nhân còn có thể đạt được thiên đại chỗ tốt."

"Lạp Mạn Lệ, chúng ta trước truy đuổi trên chủ nhân."

"Hảo."

Lạp Mạn Lệ gật gật đầu.

...

Bên kia, ngoài cửa sắt mặt, thật vất vả thoát khỏi ngư nhân quái vật Hoàng Cảnh Tinh, Lưu An một nhóm người, cuối cùng là quay về xuống đất bãi đỗ xe.

Thế nhưng, sau một khắc, bọn họ liền tròn tròn mắt.

Bởi vì, dưới mặt đất bãi đỗ xe công môn, ngồi cạnh một đầu hình thể khổng lồ Kim Mao cự thú.

Này đầu Kim Mao cự thú chỉ so với voi nhỏ một chút, một thân kim sắc như tơ lụa bóng loáng bộ lông, cường tráng thon dài tứ chi, sắc bén lóe hàn quang lợi trảo.

Một đôi mắt giống như là đèn lồng màu đỏ cũng như lửa đốt sáng sáng, miệng lớn dính máu, lợi hại răng nanh, uy phong凛凛.

"Đã xong, đã xong."

Hoàng Cảnh Tinh nhận ra Kim Mao cự thú, chính là lần trước vô duyên vô cớ chạy trốn đầu kia. Không nghĩ tới lại đem dưới mặt đất bãi đỗ xe cho chiếm lĩnh.

Nghĩ như vậy tới, chỉ sợ người ở bên trong đã lãnh ít dữ nhiều rồi.

...

Lúc này, Dương Tiểu Thiên một đoàn người đã đến công môn, Hà An Trung nhanh chóng ghé vào trước cửa sắt, thông qua trên cửa sắt lỗ thùng dò xét tình huống bên ngoài.

"Nguyên lai là bọn họ a!"

Hà An Trung thông qua trên cửa sắt lỗ thùng, nhìn đến tình huống bên ngoài, thì thảo một câu.

"Bẩm báo đại nhân, là Hoàng Cảnh Tinh, Luru An một đoàn người quay về tới nơi này."

Hà An Trung quay người, hướng Dương Tiểu Thiên bẩm báo nói.

"Mệnh ghê gớm thật a, bị nhiều cá như vậy người quái vật vậy công, vậy mà còn sống trở về." Luru Minh Thất cảm thán nói.

Dương Tiểu Thiên nhú mày, không nói gì.

...

"Rống..."

Thông minh Tiểu Kim nhớ rõ Dương Tiểu Thiên phân phó, thấy có người xuất hiện, lập tức đứng dậy, cảnh giác lên, nghe răng nhếch miệng, phát ra tiếng gầm gừ, cảnh cáo Luru An những người này không nên tới gần.

"Vậy phải làm sao bây giờ?"

Ngô Quyên Hoa bọn họ trên cơ bản đã bị bị hù không nhẹ.

Tiểu Kim thể nhưng là nguyên khí Chương 6: Cảnh biến dị thú, khí thể rất mạnh, Luru An đám người tự nhiên sợ hãi không thôi.

"Bên ngoài khắp nơi đều là nguy cơ, có các loại cường đại quái vật, ngốc ở bên ngoài hẳn phải chết không thể nghi ngờ. Mà nơi này là chúng ta duy nhất có thể chỗ đặt chân, cho nên chỉ có thể cùng nó liều." Luru An biểu tình trầm trọng nói.

Ong ~ ~ ~

Sau một khắc, Luru An trực tiếp sử dụng ra năng lực, tách ra một cái phân thân xuất ra.

"Không sai a, cùng nó liều."

Hoàng Cảnh Tinh cũng hô lớn một câu.

Xoát!

Thế nhưng, sau một khắc, Tiểu Kim mở ra phun ra một đạo kim nhận, ánh vàng rực rỡ đao quang phá không mà đến, trực tiếp đem Luru An Phân Thân Trảm trở thành hai đoạn.

Không chỉ như thế, kim nhận chém giết Luru An phân thân, tiếp tục đi tới, đem cách đó không xa một khối ba mét cao cự thạch chém thành hai nửa, mới tiêu tán.

"Ừng ục. . ."

Hoàng Cảnh Tinh bọn họ nuốt nuốt nước miếng, cái này là bị sợ choáng váng, tuyệt đối không nghĩ tới Kim Mao cự thú hội lợi hại như vậy, trong lúc nhất thời không dám lộn xộn.

Mà Tiểu Kim thì lấy kinh bị ánh mắt, cao ngạo bao quát bọn họ.

"Phụ thân! Phụ thân!"

Bỗng nhiên, mọi người ở đây do dự thời điểm, La Mẫn Kỳ thức tỉnh, la to, thần thái điên cuồng, từ bờ vai Luru An trên vùng vẫy hạ xuống.

"Quái vật! Ta muốn giết ngươi! Vì cha ta báo thù a!"

Thần trí có chút không rõ La Mẫn Kỳ thấy được Tiểu Kim, vậy mà điên cuồng hướng Tiểu Kim vọt tới, gầy yếu trong tay cầm lấy một chuỗi trường đao, bổ về phía Tiểu Kim.

Tiểu Kim tức giận nứt ra miệng lớn dính máu, chuẩn bị một ngụm cắn chết tên không kiên thức này trời cao đất rộng cô bé.

"Không tốt! !"

Luru An đám người cực kỳ hoảng sợ, muốn cứu người hiển nhiên là không còn kịp rồi.

"Tiểu Kim đã đủ rồi, dừng tay!"

Ngay tại Luru An bọn họ cho rằng La Mẫn Kỳ hội hẳn phải chết không thể nghi ngờ thời điểm, bên trong cửa sắt truyền đến một đạo thanh âm quen thuộc.

Kia khủng bố Kim Mao cự thú, vậy mà thật sự ngừng lại, thu hồi miệng lớn dính máu.

Bởi vậy, La Mẫn Kỳ tự nhiên bình yên vô sự, không chỉ như thế, trong tay trường đao còn chém vào Kim Mao cự thú trên người. Chỉ bắt quá, lấy lực lượng La Mẫn Kỳ, liền Kim Mao cự thú một cọng lông tóc đều chém không xuống.

Lưu An đám người ngạc nhiên nhìn nhìn một màn này, căn bản không biết là chuyện gì xảy ra.

Kết..!

Đúng lúc này, thiết cửa mở ra.

Sau đó, Lưu An liền thấy được Dương Tiểu Thiên, Hà An Trung đám người từ bên trong đi ra.

Rống. . .

Ngay sau đó, Lưu An bọn họ thấy được càng không thể tưởng tượng một màn. Dưới cái nhìn của bọn họ vô cùng khủng bố Kim Mao cự thú, vậy mà mức nở, như là nhu thuận tiểu miêu tiểu cầu cũng như, chạy đến Dương Tiểu Thiên trước người mại manh.

"Khó dạy..."

Hoàng Cảnh Tinh mấy cái há to mồm

Dương Tiểu Thiên vỗ vỗ Tiểu Kim cái trán, khiến nó an tĩnh lại.

Lần này, Lưu An bọn họ tính là hoàn toàn đã minh bạch.

Nguyên lai, trước mắt này đầu đáng sợ Kim Mao cự thú là Dương Tiểu Thiên thu phục sủng vật.

Trách không được lúc trước, này đầu Kim Mao cự thú lại đột nhiên quay đầu liền đi, trách không được, vừa mới Dương Tiểu Thiên một cái mệnh lệnh, lại không có đem La Mẫn Kỳ cắn chết.

"Đi tìm chết! Quái vật! Đi chết đi a!"

Thần trí mơ hồ La Mẫn Kỳ như trước tại la to, không có khôi phục lại, lại vẫn dẫn theo đao, Truy Sát Tiểu Kim

Dương Tiểu Thiên nhất thời nhú mày.

Tâm tình của hắn vốn không tốt, thấy được La Mẫn Kỳ bộ dáng, tự nhiên sắc mặt càng thêm khó coi.

Bành!

Một cái cổ tay chặt, đánh trúng La Mẫn Kỳ trắng nõn cái cổ, La Mẫn Kỳ đôi mắt một phen, liền hôn mê bất tỉnh.

Lưu An lao đến, đem La Mẫn Kỳ đỡ, không có để cho nàng té trên mặt đất.

"Vào đi."

Dương Tiểu Thiên quét Hoàng Cảnh Tinh đám người liếc một cái, nhàn nhạt nói câu.

"Cảm ơn! !"

Hoàng Cảnh Tinh bọn họ đại hỉ, nhanh chóng chạy vào.

...

Dương Tiểu Thiên tâm tình bây giờ tuy không tốt, tuy phần nộ, nhưng hắn còn là có lý trí, vừa mới Tiểu Kim đã hù dọa bọn họ, coi như là cho mình xả giận, nhưng tổng không có khả năng đem Hoàng Cảnh Tinh bọn họ lưu lại ở bên ngoài.

Nói như vậy, chính là đem bọn họ hướng từ lộ trên đây.

Hơn nữa, Hoàng Cảnh Tinh đám người cũng không tính đắc tội chính mình, nếu quả thật đem bọn họ quan ở bên ngoài, liền thật sự quá không có nhân tính.

"Chủ nhân, chủ nhân. . ."

Cửa sắt vừa mới đóng lại, Cửu Lan Huyền cùng Lạp Mạn Lệ đã chạy đến.

Dương Tiểu Thiên lạnh như băng quét Cửu Lan Huyền liếc một cái, ngữ khí đậm mạc nói: "Người còn có chuyện gì?"

"Chủ nhân, kỳ thật còn có biện pháp có thể cứu Hiểu Hiểu Tiểu Chủ Nhân." Cửu Lan Huyền trực tiếp nói ra, rất nhanh diễn giải: "Không chỉ như thế, nếu như thành công, Hiểu Hiểu Tiểu Chủ Nhân có thể được rất nhiều chỗ tốt."

"Thật sự?"

Dương Tiểu Thiên mở to hai mắt, có chút khó mà tin được.

"Ừ, là thực, chủ nhân, nô tài làm sao dám lừa gạt ngài a."

Cửu Lan Huyền gật đầu, rất trịnh trọng nói.

Điện thoại người sử dụng thỉnh xem đọc, càng có ưu thế chất đọc tự nghiệm thấy.

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Nói Chuyện Phiếm Quân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 51: Thức tỉnh

"Biện pháp gì, nói đi! !"

Dương Tiểu Thiên hít thở sâu mấy ngụm, để cho tâm tình của mình tỉnh táo lại, phần nộ tâm tình tại chậm rãi khôi phục lại bình tĩnh, trên người cổ này rét lạnh sát khí dần dần tiêu tán. Sau đó hắn nhìn về phía Cửu Lan Huyền, ngữ khí lãnh khốc mà nói.

"Hô..."

Thấy được Dương Tiểu Thiên khôi phục nguyên bản bộ dáng, Vương Viện Viện đám người trong lòng nhất thời thở ra một hơi. Vừa rồi Dương Tiểu Thiên đây người sát khí bộ dáng, xác thực đem Vương Viện Viện bọn họ bị hù không nhẹ.

"Chủ nhân, biện pháp này, còn cần ngài tới hỗ trợ." Cửu Lan Huyền thở dốc một hơi, sửa sang lại dưới suy nghĩ, đã nói nói: "Đến lúc sau, nô tài hội ngăn chặn Hiểu Hiểu Tiểu Chủ Nhân trong cơ thể Hấp Huyết Quỷ chi huyết, để cho Hiểu Hiểu Tiểu Chủ Nhân tỉnh lại."

"Kế tiếp liền cần chủ nhân tìm đến quái vật, để cho Hiểu Hiểu Tiểu Chủ Nhân đánh chết, hấp thu quái vật nguyên khí, trở thành nguyên khí 'hăng lực giả', Tiểu Chủ Nhân tự nhiên sẽ thức tỉnh năng lực."

"Chỉ cần có thể thành công thức tỉnh năng lực, Hấp Huyết Quỷ chi huyết liền sẽ bị Hiểu Hiểu Tiểu Chủ Nhân thôn phệ."

"Bởi vì Hiểu Hiểu Tiểu Chủ Nhân năng lực vô cùng đặc thù, liền cùng thôn phệ có quan hệ, cũng chính bởi vì năng tính đặc thù, cho nên lúc đó nô tài mới có thể đối với Hiểu Hiểu Tiểu Chủ Nhân thi triển 'Huyết mạch đồng hóa'."

"Vậy còn đứng ngây đó làm gì, chạy nhanh hành động a!"

Đã nghe được Cửu Lan Huyền vừa mới nói, trong lòng Dương Tiểu Thiên lại dâng lên hi vọng. Đang nhìn đến Cửu Lan Huyền vô pháp cứu chữa Hiểu Hiểu thời điểm, hắn đều có chút tuyệt vọng, vốn còn muốn cầu trợ 'Thần tiên nói chuyện phiếm quân' bên trong Thần Tiên.

Bởi vì, Cửu Lan Huyền không cứu được lời của Hiểu Hiểu, hắn cũng chỉ có này một cái biện pháp.

Những cái kia Thần Tiên, nhất định sẽ có biện pháp.

Nói thật, Dương Tiểu Thiên thật sự không muốn tại 'Thần tiên nói chuyện phiếm quân' trong bại lộ thân phận, hắn thậm chí an tĩnh ẩn núp trong đó, đoạt một ít tiền lì xì.

Hắn không biết, nếu như thân phận của mình bại lộ, sẽ xuất hiện cái dạng gì phiền toái, hoặc là cái dạng gì đáng sợ hậu quả.

...

"Không được, ta không đáp ứng!"

Tần Dao che chở Hiểu Hiểu, đem Hiểu Hiểu chặt chẽ ôm vào trong ngực.

Vừa rồi Cửu Lan Huyền cứu chữa Hiểu Hiểu, không chỉ không thể đem Hiểu Hiểu chữa cho tốt, còn để cho Hiểu Hiểu chịu lớn như vậy thống khổ, thậm chí tình huống còn tăng thêm, tóc đều biến sắc.

Mẫu thân của Dương Tiểu Thiên Tần Dao nói cái gì cũng không muốn lại để cho Cửu Lan Huyền lại thử.

Tần Dao không phải không tin Dương Tiểu Thiên, nàng là không tin Cửu Lan Huyền.

Bởi vì Cửu Lan Huyền là Hấp Huyết Quý a, là tạo thành Hiểu Hiểu hiện ở loại tình huống này đầu sỏ gây nên, Tần Dao thật sự rất khó lại tin tưởng Cửu Lan Huyền.

"Mẹ, người tin tưởng ta, lần này, nhất định có thể cứu hảo Hiểu Hiểu." Dương Tiểu Thiên trịnh trọng hướng Tần Dao cam đoan nói.

Vương Viện Viện, Lâm Nam Sơ, Trương đại gia bọn họ cũng ở khuyên giải lấy Tần Dao.

Trương đại gia lại càng là nói: "Tần Dao a, người phải hiểu được đây đã là hy vọng duy nhất, nếu như người không nếm thử, liền thật sự không có hy vọng. Chẳng lẽ người muốn trở mặt nhìn Hiểu Hiểu biến thành Hấp Huyết Quý sao? Chẳng lẽ Tiểu Thiên còn có thể hại muội muội của mình hay sao!?"

"Ta. . . Ta hiểu được!"

Tần Dao cúi đầu xuống, cuối cùng vẫn là đã đáp ứng, đem Hiểu Hiểu giao cho trong tay Cửu Lan Huyền.

"Chủ mẫu đại nhân, xin ngài yên tâm, nô tài lần này nhất định sẽ để cho Hiểu Hiểu Tiểu Chủ Nhân tỉnh lại."

Cửu Lan Huyền ôm lấy Hiểu Hiểu, cực kỳ trịnh trọng mà nói.

Mà, Cửu Lan Huyền lần nữa khoanh chân ngồi dưới đất, ngưng tụ máu tươi chỉ lực, trắng nõn như ngọc thủ chường biến thành huyết sắc như thủy tinh tác phẩm nghệ thuật.

Ong ~ ~ ~

Nhất thời, trên người Hiểu Hiểu huyết quang lần nữa xuất hiện, bất quá lần này, những cái này huyết quang không còn là hướng miệng vết thương hội tụ, mà là hướng nơi trái tim trung tâm hội tụ.

Cách đó không xa, Hoàng Cảnh Tinh, Lưu An một đoàn người tò mò nhìn, cũng không biết chuyện gì xảy ra.

Dương Tiểu Thiên nắm người nắm chặt nắm tay, mười phần khẩn trương nhìn nhìn Cửu Lan Huyền, chỉ sợ sẽ phát sinh cái gì ngoài ý muốn, Tần Dao lại càng là trong lòng trong lặng lẽ cầu nguyện.

Bành!

Một tiếng rất nhỏ chấn động, không có xuất hiện bất kỳ ngoài ý muốn, theo thời gian trôi qua, trên người Hiểu Hiểu huyết quang tại Cửu Lan Huyền dưới sự khống chế, cuối cùng đều hội tụ tại trái tim của Hiểu Hiểu, sau đó hoàn toàn biến mất không thấy.

"Biến trở về tới, thật sự biến trở về tới."

Tất cả mọi người thấy rõ ràng Hiểu Hiểu tóc một lần nữa biến trở về hắc sắc, dài ra răng nanh cũng biến mất không thấy, kích động hô lên.

Hiểu Hiểu mí mắt rất nhỏ run rẩy lên, lập tức muốn tỉnh lại.

Tất cả mọi người không khỏi giao trái tim nhắc lên, hết sức chăm chú nhìn chăm chú vào Hiểu Hiểu.

Dương Tiểu Thiên giờ này khắc này tâm tình cũng hết sức khẩn trương, mí mắt cũng không có nháy một chút.

"Tỉnh, tỉnh!"

Hiểu Hiểu rốt cục mở mắt, ánh mắt bên trong còn có chút mê mang, nhưng mọi người lại vui vẻ hoan hô lên.

Nhiều lần khó khăn trắc trở, Dương Hiểu Hiểu rốt cục thanh tỉnh lại, trong lòng mọi người cũng là vô tận cảm khái, tâm tình tương đối phức tạp.

"Ca ca."

Đại khái qua hảo vài giây đồng hồ, Hiểu Hiểu đã nghe được động tĩnh, ý thức cũng dần dần thanh tỉnh, vì vậy xoay đầu lại, có chút mờ mịt nhìn nhìn Dương Tiểu Thiên.

"Hiểu Hiểu, Hiểu Hiểu!"

Tần Dao kích động đem Hiểu Hiểu ôm vào trong lòng.

"Mummy, làm sao vậy? Đã xảy ra chuyện gì?"

Hiểu Hiểu không biết phát sinh chuyện gì xảy ra, đầu óc còn có chút phát mộng nha.

"Hô. . ."

Dương Tiểu Thiên thở ra một hơi, mỉm cười nhìn qua Hiểu Hiểu.

"Chủ nhân, Hiểu Hiểu Tiểu Chủ Nhân tuy tinh, thế nhưng nguy hiểm còn không có hoàn toàn giải trừ." Cửu Lan Huyền từ trên mặt đất đứng lên, tinh xảo khuôn mặt có chút tái nhợt, hiển nhiên là bởi vì máu tươi chỉ lực tiêu hao quá độ, nàng đi đến Dương Tiểu Thiên bên cạnh, nhẹ giọng nhắc nhở.

"Ta biết."

Cửu Lan Huyền dựa vào gần như vậy, Dương Tiểu Thiên quay đầu liền thấy rõ ràng nàng như tuyết trắng da thịt trắng nõn, tinh xảo dung nhan gần trong gang tấc, thân thể mềm mại tản mát ra một loại đặc biệt mùi thơm của cơ thể. Dương Tiểu Thiên hơi sững sờ, sau đó gật gật đầu,

Xi xào ~ ~ ~

Bỗng nhiên, ở thời điểm này, Hiểu Hiểu bụng xi xào kêu lên.

"Mummy, ca ca, Hiểu Hiểu đói bụng." Dương Hiểu Hiểu khô một trương khả ái khuôn mặt nhỏ nhắn, chu cái miệng nhỏ nhắn nói.

"A. . . , đúng đúng đúng, thời gian đều đã trễ thế như vậy, chúng ta hay là ăn mau đi com." Lâm Nam Sơ sững sốt một chút, sau đó rất nhanh diễn giải: "Đồ ăn ta lúc trước đã làm cho được rồi"

"Đúng đúng, ăn com đi."

...

Ăn com tới, Dương Tiểu Thiên đem mọi chuyện cần thiết đều nói cho Dương Hiểu Hiểu.

Dương Hiểu Hiểu mặc dù mới ba tuổi, nhưng nàng mười phần thông minh, hơn nữa đã trải qua nhiều chuyện như vậy, tính cách cũng biến thành kiên cường, hết sức hiểu chuyện.

Dương Hiểu Hiểu thế mới biết, mình bị Hấp Huyết Quý cắn, có khả năng sẽ biến thành Hấp Huyết Quý, chỉ có giết chết quái vật, hấp thu đến đầy đủ nguyên khí, mới có thể giải quyết chuyện này.

Nếu như là phổ thông ba tuổi tiểu hài tử, nghe được chuyện như vậy, nhất định là bị sợ quá khóc.

Bất quá Dương Hiểu Hiểu không có, nàng rất kiên cường.

"Ca ca Tiểu Thiên, người yên tâm đi, Hiểu Hiểu nhất định sẽ giết chết quái vật, trở thành nguyên khí "hăng lực giả", sau đó, Hiểu Hiểu có lực lượng, liền có thể bảo hộ Mummy cùng ca ca."

Không chỉ như thế, Dương Hiểu Hiểu còn cầm lấy Dương Tiểu Thiên cho Hắc Âm Trường Nhận của nàng, khua, vẽ mặt trịnh trọng diễn giải.

Tần Dao nghe được đều cảm động rơi lệ.

Dương Tiểu Thiên tự nhiên cũng hiểu được nội tâm ấm áp.

"Hiểu Hiểu thật sự là hảo hài tử." Vương Viện Viện cũng tán dương.

"Thực hiểu chuyện." Lưu Minh Thất đám người nhao nhao giơ ngón tay cái lên.

Dương Hiểu Hiểu nhất thời cao hứng nở nụ cười, có chút đắc ý ngẩng đầu lên.

"Đường Đường cũng thật biết điều."

Đường Đường cong lên cái miệng nhỏ nhắn, "Đường Đường cũng có vũ khí, cũng có thể giết chết quái vật, bảo hộ ma ma, bảo hộ ca ca Tiểu Thiên "

"Ha ha. . ."

Mọi người nghe xong sững sờ, sau đó cười ha hả.

"Đường Đường tỷ tỷ, vậy chúng ta một chỗ được không?"

Hiếu Hiếu chạy tới Đường Đường bên người, kéo Đường Đường tay, con mắt lớn rất hồn nhiên, ngừ khí rất nãy sinh mà nói.

Đường Đường sững sờ, không khỏi phải nắm chặt Hiếu Hiếu bàn tay nhỏ bé, "Hảo, Đường Đường tỷ tỷ cùng Hiếu Hiếu muội muội một chỗ đánh quái vật, một chỗ bảo hộ thân nhân, sau đó Đường Đường tỷ tỷ nhất định sẽ bảo vệ tốt Hiếu Hiếu muội muội."

"Hiếu Hiếu cũng sẽ bảo hộ Đường Đường tỷ tỷ."

Thấy được Đường Đường cùng Hiếu Hiếu như thế thân mật, trên mặt mọi người đều nổi lên mỉm cười.

"Chủ nhân, Hiếu Hiếu Tiểu Chủ Nhân trong cơ thể Hấp Huyết Quý chi huyết, ta tới đa chỉ có thể áp chế thời gian một ngày, chủ nhân người phải nhanh một chút để cho Hiếu Hiếu Tiểu Chủ Nhân trở thành "hăng lực giả", thức tỉnh năng lực a." Cửu Lan Huyền tức thời ở bên tai Dương Tiểu Thiên nhắc nhở một câu.

"Ừ."

Dương Tiểu Thiên gật đầu. Điện thoại người sử dụng thỉnh xem đọc, càng có ưu thế chất đọc tự nghiệm thấy.

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Nói Chuyện Phiếm Quân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 52: Thôn phệ tiến hóa (cầu cất chứa! Cầu đề cử!)

Vào lúc ban đêm, dưới mặt đất bãi đỗ xe liên lần nữa xuất hiện khe nứt, có ma thú từ trong cái khe chui đi ra, cùng lần trước cũng như, là chừng hồ thật lớn thanh sắc ma lang.

Thanh sắc ma lang số lượng có hơn mười đầu, trong đó có một đầu là đầu sói.

Rống...

Thanh sắc ma lang rít gào, hình thể có hồ đại, toàn thân là như cương châm cũng như thanh sắc bộ lông, một đôi sói con mắt màu đỏ tươi như máu, lộ ra điên cuồng khát máu hào quang, miệng lớn dính máu bên trong một loạt như răng cưa răng nanh, có chứa tính ăn mòn nước miếng từ bên miệng tích(giọt) rơi xuống, tích(giọt) trên mặt đất, phát ra 'Xuy xuy' thanh âm, ăn mòn ra một đồng hồ, bay ra từng sợi tiêu điểm.

"Quái vật xuất hiện."

"Chạy mau, chạy mau!"

...

Mọi người hơi có vẻ kinh khủng, xa xa thoát đi.

"Xuất hiện vừa vặn a, tỉnh ta đây đi bên ngoài tìm quái vật."

Dương Tiểu Thiên thấy được những cái này thanh sắc ma lang, nhếch miệng cười cười, vài bước liền vọt tới, cùng hơn mười đầu ma lang đối với thể. Lần này xuất hiện thanh ** sói thực lực rất yếu, đều là mới sinh cấp một, đầu sói cũng mới mới sinh cấp ba mà thôi.

Ngay sau đó, đầu sói một tiếng gào thét, hơn mười đầu ma lang liền đem Dương Tiểu Thiên vây lại.

"Sát!"

Dương Tiểu Thiên cầm trong tay răng cưa đại đao, vũ động lên. Ma lang rít gào, đối với Dương Tiểu Thiên phát khởi tiến công.

PHỤT PHỤT ~ ~ ~

Mọi người thấy, đao quang tung hoành bốn phía, Dương Tiểu Thiên tại hơn mười đầu ma lang vây công dưới thành thạo, không được vài phút thời gian mà thôi, hơn mười đầu ma lang đều bị Dương Tiểu Thiên lộng quyền tứ chi, đập nát hàm răng.

Đầu sói tức thì bị Dương Tiểu Thiên một đao chém xuống đầu.

"Thật là lợi hại a!" Thấy được như vậy nghiêng về đứng một bên tình hình chiến đấu, mọi người là trợn mắt há hốc mồm.

Quái vật đều bị giết chết, tất cả mọi người nhẹ nhàng buông lỏng xuống, nhìn về phía Dương Tiểu Thiên mục quang cũng càng thêm kính nể lên.

"Hiệu Hiệu!"

Dương Tiểu Thiên đem hơn mười đầu đã đoạn tứ chi, cũng không có hàm răng ma lang kéo dài tới một chỗ, trên mặt đất toàn bộ đều huyết, mùi máu tươi gay mũi. Làm xong những cái này, liền hướng Hiệu Hiệu hô.

"Ca ca, làm sao vậy?"

Hiệu Hiệu đang cùng Đường Đường nói chuyện phiếm, hai tiểu cô nương nói vô cùng ăn ý. Nghe được Dương Tiểu Thiên tiếng gọi âm ỉ, vì vậy đáp lại một câu, đồng thời chạy tới.

"Đem những quái vật này đều giết đi."

Dương Tiểu Thiên chỉ vào những cái kia bị giày vò tàn phế ma lang nói.

"A. . ." Hiệu Hiệu cả kinh, thấy được những cái kia thê thảm dữ tợn ma lang, bị hù khuôn mặt nhỏ nhắn trắng xám, vậy mà sợ hãi tụt hậu một bước, nói cho cùng Hiệu Hiệu cũng là mới ba tuổi tiểu hài tử a, để cho nàng giết ma sói, thật sự là quá làm khó nàng.

"Ca ca, Hiệu Hiệu sợ." Hiệu Hiệu mấp máy cái miệng nhỏ nhắn nói.

Mọi người thấy Hiệu Hiệu cái dạng này cũng biểu thị lý giải, đừng nói là Hiệu Hiệu, liền là bọn họ lần đầu tiên gặp được như vậy quái vật, cũng là bị hù hai chân như nhũn ra, tại tứ vong nguy cơ, mới liều mạng chiến đấu.

"Không phải sợ, Hiệu Hiệu, ca ca liền bên người ngươi, hội bảo hộ ngươi." Dương Tiểu Thiên an ủi Hiệu Hiệu, vỗ vỗ bờ vai Hiệu Hiệu, khích lệ nàng.

"Ngươi muốn dũng cảm, giết chết những quái vật này."

"Hiệu Hiệu, cố gắng lên!"

"Hiệu Hiệu, ngươi là giỏi nhất!"

"Tới a, Hiệu Hiệu, để cho chúng ta nhìn nhìn dũng khí của ngươi!"

...

Vương Viện Viện, Lưu Minh Thất, Trương Nghĩa Trang. . ., bọn họ cũng bắt đầu cổ vũ lên Dương Hiệu Hiệu, nghe được nhiều người như vậy cho mình động viên, Dương Hiệu Hiệu tiểu tay nắm chặt Hắc Ám Trường Nhận, nâng mấp máy miệng, rốt cục khua lên dũng khí, nhắc lên Hắc Ám Trường Nhận, đi tới những cái kia ma lang bên cạnh.

"A. . ., các ngươi những quái vật này, Hiệu Hiệu muốn giết các ngươi!"

PHỤT!

Dương Hiệu Hiệu kêu to, hai tay nắm lấy Hắc Ám Trường Nhận, nhắm mắt lại dùng sức đâm hạ xuống. Cũng không biết có phải hay không là vận khí quá tốt nguyên nhân, Dương Hiệu Hiệu một đao này vậy mà đã đâm trúng ma lang con mắt, đem ma đầu sói cho đâm xuyên qua.

Ma lang ô hô một tiếng, không có tứ chi thân hình một hồi lay động, liền nấc cái rầm.

Nhất thời, ma lang trong thi thể lao ra một đạo nguyên khí, chia làm hai cổ, khá nhiều một cổ bị Dương Hiệu Hiệu hấp thu, giác tiểu tất bị Dương Tiểu Thiên hấp thu.

"Thành công, Hiệu Hiệu thành công."

Dương Hiệu Hiệu mở ra con mắt lớn, thấy được ma lang thật sự chết ở trong tay của mình, nhất thời vui vẻ hô to, vui sướng nhảy lại.

"Hào!"

"Hiệu Hiệu thật lợi hại!"

Nhất thời, mọi người liền vỗ tay.

Vì vậy, Dương Hiệu Hiệu nhiệt tình lại càng lớn.

PHỤT! PHỤT! ...

Máu tươi bắn tung toé, tất cả ma lang chết ở trong tay Dương Hiểu Hiểu, đỏ tươi máu tươi đến trên người, đem năng y phục trên người đều nhuộm thành huyết hồng sắc.

Thế nhưng, Dương Hiểu Hiểu vậy mà một chút cũng không có cảm thấy sợ hãi, ngược lại vui vẻ nở nụ cười.

Thật giống như, giết quái vật đối với Dương Hiểu Hiểu mà nói là một việc vô cùng chuyện vui sướng tình.

"Ca ca, ca ca, còn có quái vật sao?"

Giết hết hơn mười đầu ma lang, Dương Hiểu Hiểu vừa đi vừa nhảy chạy đến Dương Tiểu Thiên trước mặt, ngẩng đầu, dẫn theo nhũ máu trường đao, một đôi con mắt lớn hồn nhiên nhìn qua Dương Tiểu Thiên nói.

"Không có."

Dương Tiểu Thiên sờ lên cái mũi, nhìn nhìn Dương Hiểu Hiểu toàn thân là huyết, rồi lại thiên chân vô tà (*ngây thơ như cún) bộ dáng, càng ngày càng cảm giác có chút không đúng a, như thế nào có dùng khí huyết tinh la lý đã xem cảm giác.

"Ca ca Tiểu Thiên, không xong, Hiểu Hiểu thân thể nóng quá a!"

Đúng lúc này, Dương Hiểu Hiểu khuôn mặt nhỏ nhắn đột nhiên đỏ rực một mảnh, đỉnh đầu lại càng là toát ra một cỗ nhiệt khí, nơi trái tim trung tâm huyết quang bạo phát ra.

"Hiểu Hiểu! !"

Tần Dao kinh hô một tiếng.

"Chuyện gì xảy ra! ?"

Dương Tiểu Thiên cũng là có chút ngạc nhiên nhìn nhìn.

"Không phải chứ, vừa muốn xuất cái gì yêu thiêu thân a! ?" Lưu mập mập mở to hai mắt nhìn.

"Chủ nhân, chủ mẫu đại nhân, các người không cần lo lắng, đây là Hiểu Hiểu Tiểu Chủ Nhân hấp thu đầy đủ nguyên khí, năng lực của nàng nhanh muốn thức tỉnh rồi, đang tại thôn phệ Hấp Huyết Quỷ chi huyết lực lượng."

Cửu Lan Huyền nhanh chóng chạy tới, cũng nhanh chóng giải thích lên.

Ong ~ ~ ~

Quả nhiên, sau một khắc, Dương Hiểu Hiểu nàng chỗ mi tâm đột nhiên có một đoàn nồng đậm hắc quang bạo phát đi ra, nhỏ nhắn xinh xắn thân thể lơ lửng.

Đồng thời, chỗ mi tâm hắc quang khởi đầu chậm rãi xoay tròn, hình thành một thứ đại khái Lam Cầu lớn nhỏ hắc sắc lốc xoáy.

Ngay sau đó, nơi trái tim trung tâm huyết đoàn, toát ra từng đạo huyết quang, tất cả đều bị cỗ này hắc sắc lốc xoáy cho hấp thu tiến vào.

Oanh!

Cuối cùng, làm huyết đoàn toàn bộ bị hắc sắc lốc xoáy hấp thu tiến vào về sau, hắc quang phóng đại, một cỗ phi thường cường đại cuồng phong lấy Dương Hiểu Hiểu làm trung tâm hướng bốn phía cuốn ra.

Mọi người không khỏi che ở con mắt.

Làm cuồng phong tiêu tán, mọi người liền thấy được Dương Hiểu Hiểu chỗ mi tâm hắc quang biến mất, nơi trái tim trung tâm huyết quang đoàn cũng không thấy, bỗng bành từ không trung rơi xuống, an toàn đứng trên mặt đất.

"Ca ca, Hiểu Hiểu cảm giác chính mình dường như không giống với lúc trước."

Lúc này, Dương Hiểu Hiểu mở mắt, có chút mê mang đang nhìn mình mềm mại trắng nõn bàn tay nhỏ bé, ní non nói: "Cảm giác trong đầu nhiều thiệt nhiều đồ vật."

"Hiểu Hiểu!"

Dương Tiểu Thiên nhìn nhìn Dương Hiểu Hiểu, phát hiện Hiểu Hiểu vóc dáng cao lớn một ít, tóc dài hơn, nàng mất trái con ngươi, lại càng là biến thành như đỏ như thủy tinh đỏ như máu sắc, thoát nhìn cực kỳ yêu mị.

Tham Tri Chi Mâu!

Dương Tiểu Thiên giờ lên tay trái, tâm niệm vừa động, toát ra một đoàn sương trắng, như thủy tinh cũng như tròng mắt được đưa lên, bắn ra một đạo quang, rơi vào trên người Dương Hiểu Hiểu.

Một đạo tin tức đã hiện lên trong đầu.

...

"Này. . ."

Dương Tiểu Thiên rất chấn kinh, hẳn là tuyệt đối không nghĩ tới, muối muối của mình thậm chí có bọc này thiên phú, quả thật muốn nghịch thiên tiết tấu.

Muốn biết rõ, thông thường mà nói, người bình thường, đạt tới nguyên khí một cảnh, tối đa lĩnh ngộ một loại cùng loại với bị động kèm theo năng lực, tại tầng lên tới nguyên khí Tam Cảnh, mới có thể thức tỉnh một loại cơ bản năng lực chiến đấu.

Mà Dương Hiểu Hiểu mới nguyên khí một cảnh, không chỉ lĩnh ngộ cùng loại với bị động kèm theo năng lực, còn có được cơ bản năng lực chiến đấu, thậm chí cảm thấy tinh thiên phú, đạt được năng lực đặc thù.

Quả thật không muốn quá treo a.

... . .

Điện thoại người sử dụng thỉnh xem đọc, càng có ưu thế chất đọc tự nghiệm thấy.

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Nói Chuyện Phiếm Quần Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 3! Chương 1: Tiên lì xì a tiên lì xì (cầu cát chứa! Cầu đề cử!)

Ban đêm, dưới mặt đất bãi đỗ xe mười phần an tĩnh, tất cả mọi người đang nghỉ ngơi.

Hiểu Hiểu đi qua một ngày giày vò, hết sức mệt mỏi, ôm cánh tay của Tần Dao, ngủ rồi.

Dương Tiểu Thiên một người đứng ở trong xe nhỏ, Cửu Lan Huyền cùng Lạp Mạn Lệ canh giữ ở xe con bên ngoài, bảo hộ Dương Tiểu Thiên an toàn.

"Linh lực còn chưa khôi phục, đợi ngày mai lại đã nói rồi."

Dương Tiểu Thiên nghĩ nghĩ, vẫn là có ý định đợi đến ngày mai sẽ giải quyết chuyện Lạp Mạn Lệ.

Dù sao Lạp Mạn Lệ cũng không có can đảm từ đào tẩu.

Vô dụng thủ đoạn không chế được Lạp Mạn Lệ, Dương Tiểu Thiên cuối cùng có chút không yên lòng, ai cũng không biết, nàng có thể hay không đột nhiên phản loạn, liền như lần trước ngang cát lợi sự tình cũng như.

Cần phải là cứ như vậy giết đi nàng, Dương Tiểu Thiên cảm thấy có chút đáng tiếc, rốt cuộc Lạp Mạn Lệ là mới sinh cửu cấp, là một cái cường đại chiến lực.

Dương Tiểu Thiên khoanh chân mà ngồi, trên người toát ra nhàn nhạt bạch quang, nhắm mắt lại, vận chuyển 'Luyện Khí công pháp', hấp thu trong tay hạ phẩm linh thạch, khôi phục trong đan điền linh lực.

Dương Tiểu Thiên nguyên lực, bởi vì Dương Hiểu Hiểu giết chết đại lượng ma lang, đã toàn bộ khôi phục.

Cũng không lâu lắm, Dương Tiểu Thiên cũng hấp thu đại lượng hạ phẩm linh thạch bên trong linh khí, ngưng luyện thành linh lực, linh lực cũng dần dần phong phú lên.

Linh lực hoàn toàn khôi phục qua đi, nghĩ nghĩ, Dương Tiểu Thiên không có tiếp tục tu luyện, mà là lấy điện thoại di động ra, rõ ràng khóa màn hình, thuận thực ấn mở 'Thần tiên nói chuyện phiếm quần'.

"Khá lắm, đây là có chuyện gì? Tin tức chật ních a!"

Dương Tiểu Thiên mở to hai mắt nhìn, ngạc nhiên phát hiện 'Thần tiên nói chuyện phiếm quần' đang đang điên cuồng đổi mới tin tức.

"Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì a?"

Phía trước tin tức, Dương Tiểu Thiên là nhìn không được, bởi vì thật sự là rất nhiều, vì vậy, hắn đành phải chăm chăm khấn màn hình, nhìn nhìn đổi mới tin tức.

Rậm rạp chẳng chịt nói chuyện phiếm tin tức, cực nhanh scoll, không chỉ có bình thường thích nói chuyện phiếm lữ lữ hàng, còn có rất nhiều lặn xuống nước Thần Tiên cũng xuất hiện.

Dương Tiểu Thiên nhìn hồi lâu, rốt cục hiểu rõ.

Nguyên lai là Thập Điện Diêm vương gây chuyện xảy ra, Thập Điện Diêm vương nhóm với tư cách là thêm bảy không lâu sau nảy sinh tâm, không chỉ tại nhập bảy thời điểm không có đồ lên bao, còn thích buồn bực thanh âm đoạt tiền lì xì, không nói câu nào.

Thật sao, này có thể thì không được.

Tuy Địa phủ so với Thiên đình mà nói, là không có gì quá tốt bảo bối, nhưng Thập Điện Diêm vương với tư cách là Địa phủ Lão Đại Ca, dù nói thế nào cũng có chút thứ tốt a. Như vậy keo kiệt liên hư không tương nổi.

Thiên Lý Nhân: Không ra dày đặc (ô ô roi lệ biểu tình).

Thuận Phong Nhĩ: Vì cái gì không ra dày đặc?

Thiên Lý Nhân: Bởi vì có thần tiên đoạt tiền lì xì, không đồ lên bao.

Thuận Phong Nhĩ: Thật tốt oa, ta cũng tốt nghĩ đoạt không phát (ủy khuất biểu tình).

Thái Bạch Kim Tinh: Vốn sao Quân Dạ xem thiên tượng, thậm chí có Thần Tiên đoạt mà không đồ lên bao, vì vậy bóp chỉ tính toán, ngày sau tất có 'Triệu chứng xấu' a!

Thiên Bồng Nguyên Soái: Sao Kim a, này 'Triệu chứng xấu' được có bao nhiêu a? (sắc sắc biểu tình).

Thái Bạch Kim Tinh: Người hầu đang lúc lời mà nói, tối thiểu cũng là 36 D đại 'Triệu chứng xấu' . (một cái hắc hắc cười không ngừng âm hiểm biểu tình)

Lôi công: Trên lầu ô Yêu Vương lái xe á..., lên xe thỉnh đánh tạt, đích đích đích...

Điện Mẫu: Cay con mắt, cay con mắt.

...

Nhị Lang Thần: Thập Điện Diêm vương a, các người nếu không xuất hiện nữa, không thể nói trước bản thân quân muốn học học năm đó Tôn Hầu Tử, đi các người Địa phủ đi dạo trên một vòng gậy mũ.

Na Tra: Ha ha đất, ba con mắt chú ý hảo, đi thời điểm mang ta lên, ta cũng muốn đi chơi, nghe nói sinh tử sổ ghi chép chơi tốt nhất, còn có thể sửa nha.

Nấm tháp Thiên vương Lý Tĩnh: Nghịch tử, đừng vội hồ đồ, như vậy ở trước mặt nói ra còn thể thống gì, người để cho là cha như thế nào hướng bộ hạ nói rõ.

Na Tra: Phụ thân, kia hài nhi lén lút cùng ba con mắt thương lượng.

Nấm tháp Thiên vương Lý Tĩnh: Không tệ, không tệ, trẻ con là dễ dạy.

...

Hết thấy đều là sáo lộ (*đường theo động tác võ thuật) a.

Dương Tiểu Thiên sờ lên cái mũi.

Như vậy bị một đám Thần Tiên lên án công khai, Thập Điện da mặt của Diêm vương dày nữa, cũng nghiêm chỉnh không xuất hiện.

Tần Quảng Vương: Tiểu Vương vừa mới gia nhập 'Thần tiên nói chuyện phiếm quần' đại gia đình này, rất nhiều thứ cũng đều không hiểu, vì vậy này mấy Thiên Đô không thể đi ra nói chuyện, thật sự là xin lỗi, mong rằng chúng Vị Tiên quân rộng lòng tha thứ, rộng lòng tha thứ, tha thứ thì cái.

Sở Giang Vương: Đúng vậy a, đúng vậy a, đại ca nói cũng đúng.

Tổng Đế Vương: Không là chúng ta không đồ lên bao, mà là chúng ta không hiểu chơi như thế nào a.

Ngũ Quan Vương: Tán thành, tán thành.

...

Chuyển Luân Vương: Chính là, chính là.

Nghe xong Thập Điện Diêm vương cường ép giải thích, chúng thần tiên tất cả đều xem thường không thôi, nhao nhao phát ra một cái 'Khinh bỉ' biểu tình.

Nhị Lang Thần: Bản thân quân cảm thấy a, hay là đi Địa phủ dạo chơi tương đối khá, nghe nói Tôn Hầu Tử trở thành Đấu Chiến Thắng Phật về sau, mỗi Thiên Đô rất rảnh rỗi a.

Hạo Thiên Khuyển: Gâu Gâu!

Na Tra: Ba con mắt, chúng ta lên lút tới trò chuyện.

...

Thập Điện Diêm vương phát liên tiếp cái trán bốc lên hắc tuyến biểu tình.

Vừa nghĩ tới Nhị Lang Thần sắp sửa trình diễn cùng Tôn Hầu Tử như vậy tiết mục, thậm chí còn hội mang lên Na Tra điều Bì Đản, Thập Điện Diêm vương chỉ cảm thấy một hồi nhức trướng.

Tần Quảng Vương biết tất yếu muốn biểu thị biểu thị, vì vậy chạy nhanh nói: Vì biểu đạt Tiểu Vương áy náy, Tiểu Vương quyết định cho chư Vị Tiên quân đồ lên bao xin lỗi.

Thiên Lý Nhân: Ô ô ôi!!!, rốt cuộc biết phát hồng bao.

Thuận Phong Nhĩ: Tới rồi, tới rồi,

Lôi công: Ha ha, đại hồng bao ta tới.

Điện Mẫu: Toàn bộ đều ta, tiền lì xì toàn bộ đều ta (một cái chảy nước miếng biểu tình).

Nắm tháp Thiên vương Lý Tinh: Nghe nói Địa phủ có không ít hiếm thấy bảo bối, lần này, bốn vương nói cái gì cũng phải cướp được.

Nhị Lang Thần: Tính các ngươi thức thời (một cái lạnh lùng xâu tạc thiên biểu tình).

Na Tra: Ai nha, kia ba con mắt, chúng ta còn có muốn hay không lên lút liên hệ a.

Nhị Lang Thần: Lăn con bê, tiểu thí hài, ba con mắt cũng là ngươi có thể gọi, cho bản thân quân kia mát mẻ kia ở.

Hạo Thiên Khuyển nhất thời 'Uông uông' hai tiếng cho chủ tử trợ uy.

Thái Bạch Kim Tinh: Yên lặng, yên lặng, các ngươi còn đoạt không đoạt hồng bao

...

Thái Bạch Kim Tinh nói một câu nói như vậy, chúng thần tiên nhất thời yên tĩnh trở lại, cùng chờ đợi Tần Quảng Vương tiền lì xì.

"Tiền lì xì tới."

Dương Tiểu Thiên đã ra động tác tinh thần, hai mắt nhìn chăm chăm màn hình, tuy đoạt những cái này các thần tiên tiền lì xì không phải là một hai lần, thế nhưng nghĩ đến những thứ này các thần tiên nghịch thiên tốc độ tay, hẳn đã cảm thấy áp lực sơn đại a.

Ong!

Điện thoại chấn động, trên màn hình hồng quang lóe lên, lập tức, một cái đại hồng bao liền nhảy ra ngoài.

Dương Tiểu Thiên nhất thời lấy nhanh như chớp xu thế điểm hạ đi, sau đó hào quang lóe lên, tiền lì xì mở ra, một đạo tin tức nhắc nhở xuất hiện.

"Chà mẹ nó, quả nhiên là như vậy."

Dương Tiểu Thiên buồn bực, quả thực là không lời nhìn qua trời xanh a. Tiền lì xì a tiền lì xì, ta làm sao lại đoạt cũng không đến phiên ngươi nha.

Lúc này, bầy trong đã một mảnh sôi trào.

Nắm tháp Thiên vương Lý Tĩnh: Ha ha, bốn vương cướp được, khá lắm, dĩ nhiên là 'Vạn năm quý phách', này có thể là đồ tốt a, Tàn Quảng Vương, cảm ơn, người có thời gian tới Thiên đình, bốn vương mời người uống rượu.

Tàn Quảng Vương: Thiên vương thật sự là khách khí (một trương mỉm cười biểu tình).

Thái Bạch Kim Tinh: Ai nha, ta cũng không cần thận cướp được nha.

Nhị Lang Thần: Ha ha, bản chân quân tốc độ tay, vô địch thiên hạ.

Điện Mẫu: Ô ô ô, ta không có cướp được, lão công cầu an ủi.

Lôi công: Bảo bồi nghe lời, không khóc không khóc, lão công người ta cũng không có cướp được.

Điện Mẫu: Oa, lão công, người hào vô dụng a.

Lôi công: ... Lão bà, người như vậy thật sự thật sao.

Thường Nga: Ai, tay chậm một bước a, đáng tiếc.

Thiên Bồng Nguyên Soái: Thường Nga Tiên Tử, ta cướp được, không bằng ta tặng cho người a.

Thường Nga: Không cần.

Thiên Bồng Nguyên Soái: Bi thương, bi thương nghịch chảy thành sông (một cái tan nát cõi lòng biểu tình).

...

Tàn Quảng Vương: Chúc mừng, chúc mừng.

Tuy ngoài miệng nói qua chúc mừng, nhưng kỳ thật Tàn Quảng Vương trong lòng là đang rỉ máu a. Ta 'Vạn năm quý phách', ta 'Vạn năm quý phách' a, người cứ như vậy cách ta mà đi. Điện thoại người sử dụng thỉnh xem đọc, càng có ưu thế chất đọc tự nghiệm thấy.

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Nói Chuyện Phiếm Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2: Lưu Ly Tĩnh Hỏa (cầu cất chứa! Cầu đề cử!)

Vì trấn an các vị Thần Tiên tâm tình, Tàn Quảng Vương cũng là hạ xuống vốn gốc, đem hần luyện chế nhiều năm 'Vạn năm quý phách' đều đem ra.

'Vạn năm quý phách' có thể trực tiếp tăng cường tiên lực, là khó lường thứ tốt.

Dương Tiểu Thiên cảm thấy, chính mình nếu nuốt vào, đoán chừng muốn lập tức thành tiên. Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là hần sẽ không bạo thể mà chết.

Bằng không thì liền không phải thành tiên, mà là thăng thiên.

Cướp được tiền li xì Thần Tiên, tự nhiên là các loại hoan thanh tiểu ngữ.

Không có cướp được Thần Tiên, tự nhiên muốn cho Tàn Quảng Vương lại phát mấy cái tiền li xì.

Tàn Quảng Vương: Đã không có, đều phát xong (cười khổ biểu tình).

Tàn Quảng Vương là quyết định, từ nay về sau, không còn đồ lên bao.

Thái Bạch Kim Tinh: Tàn Quảng Vương là phát, nhưng còn có chín cái nha.

Xích Cước đại tiên đột nhiên xuất hiện mạo một cái bong bóng: Trên lầu quá bạch nói chính là.

...

Lúc này, Thập Điện Diêm La bên trong nhỏ nhất Chuyển Luân Vương lập tức nói chuyện: Đại ca phát, kế tiếp liền để ta tới phát a.

"Ha ha, còn có cái thứ hai tiền li xì!"

Dương Tiểu Thiên lập tức như là đánh máu gà cũng như, hưng phấn lên, nhìn không chuyển mắt nhìn chăm chăm màn hình điện thoại di động.

Ong ~ ~

Vài giây đồng hồ, Chuyển Luân Vương tiền li xì phát ra.

Xuất hiện trong nháy mắt, tay của Dương Tiểu Thiên chỉ liền đề xuống.

"A ! ! Không phải chứ ! ! Lại không có cướp được ! !"

Dương Tiểu Thiên khí phải chết, mắng to lừa bịp mày, thiếu chút nữa liền ném điện thoại di động. Nhóm người này Tử Thần tiên, tay chậm một chút sẽ chết a, không biết còn có ta phạm nhân tại cùng các người đoạt tiền li xì à.

"Hô. . . , đừng nóng vội, đừng nóng vội, lãnh tĩnh, lãnh tĩnh, còn có cơ hội."

Dương Tiểu Thiên hít thở sâu vài cái, hai con mắt gắt gao nhìn chăm chăm màn hình, một bộ không cướp được tiền li xì, thề không bỏ qua tư thế.

Quả nhiên, nhỏ nhất thay đổi liên tục Vương phát xong tiền li xì, thân là bài danh đệ nhị Sở Giang Vương xuất thủ.

Thập Điện Diêm La là chạy không thoát.

Đoạt!

Trên màn hình điện thoại di động hồng quang lóe lên, tiền li xì xuất hiện, Dương Tiểu Thiên không chút suy nghĩ, liền đâm xuống.

"Ha ha, cướp được."

Dương Tiểu Thiên cười to, vui vẻ chết rồi.

Không có suy nghĩ nhiều, hắn lập tức ấn mở bách bảo nang, xem xét lên thu hoạch.

Bách bảo nang là từng dãy ô vuông, bên trong còn bày biện một ít đồ vật, cuối cùng một cách, xuất hiện một cái như như lưu ly hỏa điểm ô biểu tượng, điểm kích [ấn vào] vừa nhìn, một đóa màu ngọc lưu ly xanh biếc hỏa điểm nhảy ra ngoài.

Đồng thời, xuất hiện một loạt văn tự nói rõ.

"Thứ tốt a, nhìn hiệu dụng cùng lần trước cướp được 'Tam phẩm tạo hóa Tinh thần đan' không sai biệt lắm a, mà 'Tam phẩm tạo hóa Tinh thần đan' thể nhưng là Tiên đan nha."

Thấy được cướp được là đồ tốt, mà không phải cái đồ bỏ đi gì, Dương Tiểu Thiên tâm tình vô cùng sung sướng, liếm liếm miệng, nhanh chóng đóng bách bảo nang, tiến nhập nói chuyện phiếm quán, chuẩn bị lại đoạt tiền li xì.

Bình Đăng Vương: Ta muốn phát hồng bao.

Bình Đăng Vương hô một câu, xem như cho chúng thần tiên đề tỉnh một câu, làm tốt đoạt tiền li xì chuẩn bị. Sau đó hồng quang lóe lên, tiền li xì trực tiếp phát ra rồi.

Dương Tiểu Thiên lập tức điểm kích [ấn vào], đâm bên trong tiền li xì.

"Oa ken két, ta lại cướp được!"

Dương Tiểu Thiên vui vẻ, hưng phấn, sắp lên trời, "Còn có ai? Ta liền hỏi còn có ai! ?"

Liên tục cướp được hai cái tiền li xì, Dương Tiểu Thiên đứng đề cập có nhiều sướng rồi, càng làm cho hắn lòng tin phóng đại, Thần Tiên thì như thế nào, gia như cũ cướp đi các người tiền li xì.

Vì vậy, lòng tin tăng gấp đôi Dương Tiểu Thiên triệt nổi lên tay áo, chuẩn bị lại xông về phía trước mấy cái tiền li xì.

Ô...ô...ô...n...g ~ ~ ~

Điện thoại liền chấn, hồng quang chớp liên tục.

...

...

...

Kết quả, Thập Điện Diêm vương liên tiếp tiền li xỉ phát ra, Dương Tiểu Thiên đơn giản chỉ cần một cái cũng không có cướp được, hần nhìn lấy thuận một sắc tin tức nhắc nhở, có lệ rơi đầy mặt cảm giác.

Bánh trưởng lòng tin bị đánh quất.

Ta không phải là đặc ý một chút mà thôi, về phần như vậy à.

Hào cây dâu tâm

Hay là những cái này các thần tiên tốc độ tay ngưu so với a.

Đằng sau sáu người Diêm La đều phát xong tiền li xỉ, chỉ còn lại biện thành Vương.

Biện thành Vương: Tiểu Vương không có bảo bối gì, liên ý tứ tứ một chút, chư Vị Tiên quân chớ trách a.

Tiền li xỉ xuất hiện, Dương Tiểu Thiên cũng không có suy nghĩ nhiều, hần còn tưởng rằng đoạt không được, chỉ là tiện tay nhấn một cái.

"Đây là niềm vui ngoài ý muốn a!"

Dương Tiểu Thiên mở to hai mắt nhìn, trên mặt lộ ra sắc mặt vui mừng, kinh ngạc nói.

"Chủ nhân, ngài làm sao vậy? Xảy ra chuyện gì sao?"

Cửu Lan Huyền đột nhiên đi tới trước cửa sổ, ngữ khí bên trong mang theo nghi hoặc cùng quan tâm.

Nguyên lai, Dương Tiểu Thiên đoạt tiền li xỉ, luôn là la to, thủ ở bên ngoài Cửu Lan Huyền, thật sự là nhìn không được, cho rằng Dương Tiểu Thiên xảy ra vấn đề gì, vì vậy liền hỏi thử coi.

"A, không có việc gì không có việc gì."

Dương Tiểu Thiên một cái gạt mình, ngẩng đầu, nhìn về phía Cửu Lan Huyền, che dấu vô cùng tốt, khoát tay áo nói: "Thời gian cũng không sớm, người tìm một chỗ nghỉ ngơi đi."

"Vâng, chủ nhân."

Cửu Lan Huyền gật đầu, cũng không có rời đi, ngồi dưới đất, dựa vào xe bên ngoài ngủ.

"Lập Mạn Lệ, người cũng nghỉ ngơi đi."

Dương Tiểu Thiên mắt nhìn cách đó không xa Lập Mạn Lệ, nhàn nhạt nói câu, ngữ khí tự nhiên không có giống nói chuyện với Cửu Lan Huyền, ôn nhu như vậy.

"Vâng, chủ nhân."

Lập Mạn Lệ đồng dạng gật đầu, giống như Cửu Lan Huyền, tựa ở xe bên ngoài.

"Đều là đồ tốt a, đáng tiếc Trúc Cơ Kỳ mới có thể, mà ta bây giờ còn là Luyện Khí Kỳ, nói như vậy, tạm thời là vô dụng." Xem xong rồi giới thiệu, Dương Tiểu Thiên nội tâm có chút tiếc nuối.

"Bất quá cũng không quan hệ, đợi ta sử dụng 'Lưu Ly Tịnh Hóa', tăng lên tư chất, đoán chừng rất nhanh liền có thể đạt tới Trúc Cơ Kỳ." Dương Tiểu Thiên tại trong lòng nghĩ đến, "Chỉ là ta hiện tại không có Trúc Cơ Kỳ công pháp, cái này có chút khó làm."

...

Tại cự ly dưới mặt đất bãi đỗ xe cách đó không xa, nơi này sương trắng tràn ngập, bao phủ tất cả địa phương, một tòa cực kỳ cao lớn công trình kiến trúc tọa lạc ở chỗ này.

Vốn, cái chỗ này là nhân tài thị trường.

Tai nạn hàng lâm, đại lượng khe nứt xuất hiện, từ bên trong chạy ra tất cả Goblin, cũng hợp thành một cái gổ đá bộ lạc.

Gỗ đá bộ lạc thủ lĩnh lại càng là Hắc Thiết Cấp tồn tại.

Lúc này, những Goblin này tập kết đội ngũ, chuẩn bị khởi xướng chiến tranh. Điện thoại người sử dụng thỉnh xem đọc, càng có ưu thế chất đọc tự nghiệm thấy.

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Nói Chuyện Phiếm Quân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Lạp Mạn Lệ kết cục

Ngày hôm sau, buổi sáng.

Đã ăn xong điểm tâm, Lâm Nam Sơ, Tần Dao, Trương đại gia mấy cái tại thu thập bát đĩa.

Lưu mập mạp, Trương Nghĩa Trang bọn họ thì thư thư phục phục đánh một cái ợ một cái, trên mặt là cực kỳ thư thái biểu tình. Có thể tại tận thế trong ăn vào cháo nóng đội đồ ăn, thật sự là một loại xa xỉ hưởng thụ.

Hiếu Hiếu cùng Đường Đường ở bên cạnh, cùng nhau chơi đùa rất vui vẻ, đang nghiên cứu lấy Dương Tiểu Thiên đưa cho vũ khí của các nàng.

"Tiểu Thiên, những ngày này, chúng ta phát hiện..."

Vương Viện Viện đã đi tới, tựa hồ có chuyện trọng yếu gì muốn giảng.

"Vương lão sư, người trước đội lát nữa."

Bất quá, lời của Vương Viện Viện vẫn chưa nói xong, đã bị Dương Tiểu Thiên cắt đứt. Vương Viện Viện cũng chỉ hảo chờ một lát hơn nữa.

"Lạp Mạn Lệ, ta cũng cần một lời giải thích."

Dương Tiểu Thiên đưa ánh mắt từ trên người Vương Viện Viện thu hồi, lạnh lùng quét về phía Lạp Mạn Lệ, ngữ khí tương đối nghiêm túc, mang theo một loại

"Chủ nhân, nô tài không biết đã làm sai điều gì, cần giải thích cái gì a?"

Lạp Mạn Lệ bối rối quỳ xuống, nàng mặc lấy một thân màu đỏ tươi bó sát người quần mỏng, quỳ sau khi xuống tới, liền đem nàng kinh người đáng người đột nhiên xuất ra, một đôi thon dài hai đùi trắng nõn cực kỳ rõ ràng, biểu tình kinh khủng bên trong mang theo mê mang hỏi.

"Người không biết?"

Dương Tiểu Thiên cười lạnh một tiếng, "Lá gan rất lớn a, đến bây giờ còn dám theo ta giả bộ hồ đồ!"

Bành!

Sau một khắc, Dương Tiểu Thiên giơ lên răng cưa đại đao, sau đó đem răng cưa đại đao cắm ở trước mặt Lạp Mạn Lệ trên mặt đất, xi-măng mặt đất vỡ vụn ra.

Lạp Mạn Lệ tức thì hạ thấp đầu, không dám nói câu nào.

Lúc này, nàng rốt cục triệt để luống cuống.

"Chủ nhân, nô tài. . . Nô tài. . . Thật sự. . . Thật sự không biết a! !"

Lạp Mạn Lệ không dám nói lời nói thật, nàng thật sự không dám nói lời nói thật, nàng sợ nói ra, Dương Tiểu Thiên liền sẽ giết nàng, bởi vì nàng đã từng là muốn hãm hại chết Dương Tiểu Thiên a!

"Ai. . ."

Dương Tiểu Thiên thờ dài một hơi, biểu tình hoàn toàn âm trầm xuống, "Vốn, ta còn muốn tha cho người một cái mạng, thế nhưng là người liền đã làm sự

tình cũng không dám thừa nhận, ta đây lại lưu lại người, cũng liền không có có ý gì."

Nói qua, Dương Tiểu Thiên giờ lên răng cưa đại đao.

"Không! Không! Chủ nhân, không muốn, không muốn! !"

Tức thì, Lạp Mạn Lệ liền hoàn toàn tê liệt hạ xuống, kinh khủng muôn dạng nhìn nhìn Dương Tiểu Thiên.

"Ta đi, Tiểu Thiên, người đây là muốn lật thù tôi hoa a." Lưu Minh Thất mở to hai mắt nhìn, "Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, thế cho nên người muốn đem nhận thức người làm chủ nhân, mà lại còn xinh đẹp như vậy cô bé giết đi?"

Trương Nghĩa Trang bọn họ cũng đây là nghi hoặc nhìn Dương Tiểu Thiên.

Bất quá, bọn họ đều không nói gì, rốt cuộc đây là Dương Tiểu Thiên chuyện của mình, cũng chỉ có cùng Dương Tiểu Thiên quan hệ không tệ Lưu Mập nói một câu mà thôi.

"Chủ thượng, van cầu ngài, ngài giúp ta nói vài lời a."

Lạp Mạn Lệ nhìn về phía Cửu Lan Huyền, khẩn cầu nói.

"Lạp Mạn Lệ, nếu như sự tình đều làm, vậy muốn gánh chịu hậu quả."

Cửu Lan Huyền khuôn mặt đậm mạc nhìn qua lên trước mắt đã phát sinh hết thấy, kiều căng bao quát Lạp Mạn Lệ, lạnh như băng mà nói.

"Chủ nhân, nô tài biết sai rồi, nô tài thật sự biết sai rồi, nô tài không nên cả gan làm loạn, cố ý đem ngang may mắn để cho chạy, để cho ngang may mắn ngăn chặn ngài đường đi a!"

Lạp Mạn Lệ khóc hô cầu xin tha thứ, quỳ rũ trên mặt đẹp đều là nước mắt, tươi sống tóc dài màu đỏ cực kỳ mất trật tự, bộ dáng kia như là bị ** thiếu nữ cũng như.

"Khó dạy! Quả nhiên là độc nhất là lòng dạ đàn bà, này đại mỹ nữ là muốn gài bẫy Tiểu Thiên cùng chúng ta a!" Nghe xong lời của Lạp Mạn Lệ, Lưu Minh Thất phản ứng lại, trừng lớn đầu xanh mắt nhỏ.

Ngay sau đó, Lưu Minh Thất liền đem lúc trước đi qua đều nói ra.

Nghe xong được Lưu Minh Thất cùng Lưu An bên trong giải thích, tất cả mọi người đã minh bạch sự tình nguyên do, cũng đều biết Lạp Mạn Lệ này đúng là đáng chết.

Đồng thời, trong óc của bọn hắn, còn không khỏi hiện ra: Không cùng tổ tiên với ta, nó tâm tất dị câu này ngạn ngữ.

"Ca ca Tiểu Thiên, người được hay không được không muốn giết tỷ tỷ này nha?"

Lúc này, cùng Đường Đường chơi đùa Hiểu Hiểu nghe đến nơi này động tĩnh, đột nhiên chạy tới, nói với Dương Tiểu Thiên: "Được hay không được đem tỷ tỷ này giao cho Hiểu Hiểu a? Hiểu Hiểu cảm thấy, Hấp Huyết Quý này tỷ tỷ dường như đối với Hiểu Hiểu chỗ hữu dụng."

"Hiểu Hiểu!"

Tần Dao trừng Dương Hiểu Hiểu liếc một cái, trách cứ nói: "Người có biết hay không, nữ Hấp Huyết Quý, đã từng muốn hại chết ca ca người, người tại sao có thể thay nàng xin tha, hảo hảo như thế nào như vậy không nghe lời!"

"Không đúng vậy a, Mummy, Hiểu Hiểu không có xin tha, không có không nghe lời, là Hấp Huyết Quý này tỷ tỷ thật sự đối với Hiểu Hiểu chỗ hữu dụng." Dương Hiểu Hiểu một đôi con mắt lớn rất sáng, rất hồn nhiên mà nói.

Tần Dao sững sờ.

Tất cả mọi người tò mò nhìn Hiểu Hiểu.

Lạp Mạn Lệ thì trừng lớn đôi mắt đẹp, nhưng dâng lên hi vọng mới.

Dương Tiểu Thiên hồi tưởng lại trên người Hiểu Hiểu các loại năng lực đặc thù, tâm niệm vừa động, cảm thấy Hiểu Hiểu nếu như nói như vậy, vậy khẳng định là có căn cứ, cũng liền đáp ứng xuống, "Được rồi Hiểu Hiểu, ca ca tin tưởng người, nếu như như vậy, ta liền đem nàng giao cho người rồi."

"Cảm ơn ca ca Tiểu Thiên, ca ca Tiểu Thiên tốt nhất rồi!"

Dương Hiểu Hiểu nhất thời vui vẻ nở nụ cười, con mắt lớn đều ngượng trở thành Tiểu Nguyệt răng nhí, 'Ba' một chút, tại gò má của Dương Tiểu Thiên trên hôn một cái.

Ngay sau đó, Dương Hiểu Hiểu đi tới Lạp Mạn Lệ trước người.

"Hiếu Hiếu Tiểu Chủ Nhân."

Lập Mạn Lệ nhỏ giọng mà lại thân thiết hô một câu.

"Hấp Huyết Quỷ tỷ tỷ, người yên tâm a, Hiếu Hiếu sẽ không hại chết người, chỉ là người sẽ có chút đau nhức, nhẫn nại một chút." Dương Hiếu Hiếu dùng cổ vũ ngữ khí nói chuyện, sau đó nàng vươn trắng nõn bàn tay nhỏ bé, sau đó đặt ở trái tim của Lập Mạn Lệ bộ vị.

Lập Mạn Lệ thân thể mềm mại run lên, thế nhưng tại Dương Tiểu Thiên dưới ánh mắt, nàng không dám có bất kỳ động tác, trắng nõn khuôn mặt trắng xám một mảnh, một chút huyết sắc cũng không có, huyết sắc trong con mắt đều là kinh khủng biểu tình.

Lập Mạn Lệ căn bản không biết mình kế tiếp vận mệnh hội là như thế nào.

Ong ~ ~ ~

Lập tức, Hiếu Hiếu trắng nõn trong lòng bàn tay, liền toát ra lóe xoáy hắc quang, cổ này hắc quang trực tiếp nhảy vào tiến vào trái tim của Lập Mạn Lệ.

"A! !!"

Sau một khắc, Lập Mạn Lệ thân thể mềm mại cung trở thành Đại Hà hình dáng, tinh xảo khuôn mặt đau đều bóp méo, phát ra vô cùng thống khổ tiếng kêu thảm thiết.

Phốc!

Lập tức, cũng không lâu lắm, một khóa ước chừng đậu tằm lớn nhỏ, hình thoi Chương 6: Mặt thể huyết sắc trong suốt thủy tinh, bị Dương Hiếu Hiếu từ trái tim của Lập Mạn Lệ bên trong cho hấp xuất ra.

"Huyết hạch! !"

Cửu Lan Huyền kinh hô nói.

"Huyết hạch?"

Dương Tiểu Thiên lòng tràn đầy nghi hoặc.

Ong ~ ~ ~

Không đợi Cửu Lan Huyền giải thích 'Huyết hạch' rốt cuộc là cái gì, Dương Hiếu Hiếu kia huyết hồng sắc mắt trái bộc phát ra óng ánh huyết quang, đem Lập Mạn Lệ 'Huyết hạch' thôn phệ.

"Biến ảo Hấp Huyết Quỷ bình khí!"

Dương Hiếu Hiếu tay trái nhắm ngay Lập Mạn Lệ, sau đó quát nhẹ một tiếng.

Oanh!

Tức thì, một cỗ rất mạnh khí tức từ Hiếu Hiếu trong cơ thể lao ra, hắc sắc mái tóc cuồng vũ, ngay sau đó, từ nàng nơi lòng bàn tay lao ra một đạo huyết quang, bộc phát lại Lập Mạn Lệ.

"A! !!"

Lập Mạn Lệ một tiếng khẽ kêu thét dài, bộc phát ra óng ánh huyết quang, ngăn trở hết thảy, tại huyết quang bên trong, nàng hình thái phát sinh cải biến, hướng về một loại bình khí chuyển đổi. Điện thoại người sử dụng thỉnh xem đọc, càng có ưu thế chất đọc tự nghiệm thấy.

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Nói Chuyện Phiếm Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 4: Điều tra Goblin (câu cất chứa! Cầu đề cử!)

Ps : Cảm tạ không lo tương lai 100 Qidian tiền khen thưởng, sách son bài tạ! ! !

Phía dưới chính vẫn

Cuối cùng, huyết quang tiêu thất.

Một chuỗi như huyết sắc thủy tinh điêu khắc mà thành 'Huyết Thứ' phiêu phù ở không trung, tản mát ra từng sợi óng ánh huyết khí, có một loại sương mù ý tứ.

"Này..."

Lưu Minh Thất, Vương Viện Viện bọn họ ngạc nhiên không lời.

Êm đẹp, một cái sống sờ sờ người, không đúng, phải nói là Hấp Huyết Quý, vậy mà biến thành một kiện binh khí, này thật sự có chút quá ảo mộng a.

"Mau tới đây."

Dương Hiểu Hiểu lại rất vui vẻ, duỗi ra khéo đưa đẩy trắng nõn cánh tay, đối với 'Huyết Thứ' trắng nõn tiểu tay khê vầy, 'Huyết Thứ' liền hướng nàng bay tới, sau đó chuẩn xác bắt trong tay.

CHÍU...U...U!! CHÍU...U...U!! CHÍU...U...U!!

Lập tức, 'Huyết Thứ' từ nơi tay cầm cuối cùng, tách ra ba đạo huyết sắc thịt đẳng, mỗi một mảnh huyết sắc thịt đẳng đại khái chiếc đĩa kích thước, sắp nhập vào tay trái của Dương Hiểu Hiểu trên cánh tay, như dây leo cũng như quấn quanh lấy.

Bởi vậy, 'Huyết Thứ' cùng với Dương Hiểu Hiểu hợp làm một thể.

"Nha đầu kia, có chút yêu nghiệt a."

Dương Tiểu Thiên cảm khái sờ lên cái mũi.

"Ca ca, mau nhìn, này sau này sẽ là Hiểu Hiểu vũ khí."

Dương Hiểu Hiểu vui sướng chạy đến Dương Tiểu Thiên bên người, cầm trên tay 'Huyết Thứ' huy vũ vài cái, "Huyết Thứ này có thể lợi hại, có thể theo tâm ý của ta sản sinh các loại biến hóa ah."

Dương Tiểu Thiên thấy rõ ràng, 'Huyết Thứ' có chừng ba mươi cm dài, trên cơ bản cùng ba lưỡi dao găm quân đội không sai biệt lắm.

Thân đao hiện lên lăng hình, có ba mặt 極, rất có có sát khí.

Ngay sau đó, Dương Hiểu Hiểu liền biểu hiện ra lên 'Huyết Thứ' uy lực, Dương Hiểu Hiểu có thể thông qua hướng 'Huyết Thứ' đưa vào nguyên lực, tới cái biến 'Huyết Thứ' lớn nhỏ.

Đồng thời, 'Huyết Thứ' còn có thể bỏ ra huyết sắc đao quang.

Sử dụng 'Huyết Thứ', hoặc là nói, Dương Hiểu Hiểu thi triển 'Biến ảo Hấp Huyết Quý binh khí', đem Lạp Mạn Lệ biến thành 'Huyết Thứ', cũng cùng bản thân hòa làm một thể.

Dương Tiểu Thiên cảm giác Dương Hiểu Hiểu thực lực tối thiểu cùng nguyên khí Tam Cảnh tương đối, thậm chí còn có vượt qua khả năng.

'Huyết Thứ' dù sao cũng là mới sinh cửu cấp Lạp Mạn Lệ biến ảo mà thành, có đủ các loại năng lực, chỉ là Dương Hiểu Hiểu thực lực không đủ, còn vô pháp hoàn toàn phát huy được.

Ong ~ ~

"Chủ nhân!"

Lúc này, Dương Hiểu Hiểu bên trái sau lưng, tới gần nơi bả vai vị trí, từ Dương Hiểu Hiểu trên lưng, chui ra một đạo huyết sắc hư ảo bóng dáng.

Nhìn kỹ, chính là Lạp Mạn Lệ.

Nàng nửa người trên là hình người, nửa người dưới là một đoàn huyết sắc sương mù trạng thái.

"Hiểu Hiểu, còn có thể biến trở về bộ dáng lúc trước sao?"

Thấy được Lạp Mạn Lệ hư ảo bóng dáng, Dương Tiểu Thiên cũng có chút tò mò, vì vậy liền hỏi.

"Có thể a, ca ca Tiểu Thiên."

Dương Hiểu Hiểu gật đầu trả lời, "Ta hiện tại liền đem nàng biến trở về."

Xoát!

Lập tức Dương Hiểu Hiểu tiện tay ném đi, 'Huyết Thứ' liền từ trên tay của nàng thoát hạ xuống, sau đó bay ra ngoài, ở giữa không trung bộc phát ra một đoàn óng ánh huyết quang.

Lập tức, Lạp Mạn Lệ liền từ 'Huyết Thứ' trạng thái, biến trở về trở thành hình người.

"Chủ nhân!"

Biến trở về đến nguyên lai bộ dáng Lạp Mạn Lệ quỳ trên mặt đất, vô cùng cung kính nói.

"Thật sự là thần kỳ a."

Dương Tiểu Thiên tán thưởng một câu, "Lạp Mạn Lệ, người về sau chủ nhân chính là ta muội muội Dương Hiểu Hiểu, về sau người liền cùng tại bên cạnh của nàng, bảo vệ tốt an toàn của nàng."

Từ trong miệng Cửu Lan Huyền, Dương Tiểu Thiên hiểu rõ đến, 'Huyết hạch' là Hấp Huyết Quý căn bản, chỉ cần nắm giữ 'Huyết hạch', liền không chế được Hấp Huyết Quý tánh mạng.

Cũng chính là, Dương Hiểu Hiểu đã hoàn toàn không chế Lạp Mạn Lệ.

"Vâng!"

Lạp Mạn Lệ gật đầu, trong đầu không còn có những ý nghĩ khác, cũng không dám có những ý nghĩ khác.

"Cảm ơn ca ca Tiểu Thiên."

Dương Hiểu Hiểu vui vẻ cười.

Lạp Mạn Lệ giống như là một người trung thành nữ kỹ sĩ cũng như, thủ hộ sau lưng Dương Hiểu Hiểu. Bởi vì nếu như Dương Hiểu Hiểu chết rồi, Lạp Mạn Lệ 'Huyết hạch' cũng sẽ đỏ, đến lúc đó, Lạp Mạn Lệ cũng sẽ chết.

...

Rống. . .

Vừa mới giải quyết xong chuyện Lạp Mạn Lệ, còn không có để cho Dương Tiểu Thiên nghỉ ngơi một chút, liền đã nghe được canh giữ ở ngoài cửa sắt Tiểu Kim phát ra tiếng gầm gừ phẫn nộ.

"Đi! Mau đi xem một chút!"

Không có suy nghĩ nhiều, Dương Tiểu Thiên một đoàn người liền nhanh chóng hướng cửa sắt vị trí tiến đến.

"Goblin!"

Không bao lâu, bọn họ đã đến cửa sắt, mở cửa sắt ra vừa nhìn, liền phát hiện có không ít hành động nhanh nhẹn, vóc dáng thấp bé da màu xanh Goblin tiềm núp trong bóng tối.

Tiểu Kim phát uy, lợi trao huy vũ, miệng phun kim nhận, rất nhanh liền đem những Goblin này giết chết.

Trên đường qua nằm đầy vô số cổ Goblin thi thể, mùi máu tươi dày đặc.

Nhưng còn có một cái màu xám làn da Goblin thực lực tương đương mạnh mẽ, mà lại tốc độ cực nhanh, Tiểu Kim trong lúc nhất thời không làm gì được nó.

Tham Tri Chi Máu!

Dương Tiểu Thiên giơ lên tay trái, phát động năng lực, trên mu bàn tay toát ra sương trắng, một khóa loại bạch ngọc tròn mắt hiện lên xuất ra, bắn ra một đạo quang, rơi vào kia màu xám làn da trên người Goblin.

...

"Dĩ nhiên là điều tra Goblin, chẳng lẽ là nhân tài thị trường đám kia Goblin đã theo tìm tới nơi này." Dương Tiểu Thiên cả kinh, "Nếu quả thật là như thế này, liền không có khả năng để cho này đầu điều tra Goblin chạy thoát."

Xoát!

Lúc này, điều tra Goblin biết Tiểu Kim lợi hại, lợi dụng 'Tốc độ gió né tránh' tránh được Tiểu Kim kim nhận, sau đó thi triển ra 'Tốc độ gió chạy trốn', thân trên tuôn ra một tầng màu xám quang, nó dưới chân lại càng là xuất hiện một con gió lốc xoáy.

Tốc độ gia tăng, quay người liền bỏ chạy.

Lấy Tiểu Kim tốc độ căn bản đuổi không kịp.

CHÍU...U...U!!

Vương Viện Viện giương cung bắn tên, một cái lực sắc tiễn chi bay ra, tốc độ rất nhanh, chỉ có thể nhìn đến một đạo lực sắc quang, trong chớp mắt liền tới gần điều tra Goblin.

Nhưng mà, điều tra Goblin tốc độ phản ứng nhanh hơn, nó một cái trở mình, liền tránh được Vương Viện Viện này một mũi tên, đồng thời còn quay người cho Vương Viện Viện một cái trào phúng nụ cười.

Vương Viện Viện khí trắng nồn khuôn mặt đỏ lên một mảnh.

" 'Như Ý Phi Dao' !"

Liền vào lúc này, Dương Tiểu Thiên nhanh chóng xuất thủ, linh lực vận chuyển, 'Như Ý Phi Dao' hiển hiện ở lòng bàn tay, sau đó tay phải hất lên, một đạo hắc quang cực nhanh lao ra.

'Như Ý Phi Dao' tốc độ tối thiểu là Vương Viện Viện bắn ra kia mũi tên gấp bội.

Tại mọi người nhìn lại, quả thật giống như là thuận đi cũng như, tới gần điều tra Goblin.

"Không! ! !"

Điều tra Goblin cảm nhận được sau lưng truyền đến tiếng xé gió, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một chuôi mỏng như cánh ve phi đao tại trước mắt cực nhanh phóng đại.

Tốc độ thật sự là quá nhanh, nó căn bản trốn không hết.

PHỤT!

Huyết quang hiện ra, 'Như Ý Phi Dao' trực tiếp chém xuống điều tra Goblin đầu.

"Thu!"

Dương Tiểu Thiên phải tay khê vẩy, đem 'Như Ý Phi Dao' hoán đổi về, cũng thu hồi đến đan điền bên trong.

Rống. . .

Tiểu Kim phát hiện điều tra Goblin bị giết chết, quay đầu thấy được Dương Tiểu Thiên, vì vậy vui vẻ chạy tới, liền muốn nằm sấp ở trên người Dương Tiểu Thiên mại manh.

"Đi đi đi, trên người toàn bộ đều huyết."

Dương Tiểu Thiên đem Tiểu Kim đẩy ra, nhưng vẫn là muộn một chút, kết quả làm cho trên quần áo toàn bộ đều Goblin máu tươi.

"Ngươi cái tên này."

Dương Tiểu Thiên gõ Tiểu Kim sọ não, cười mắng một câu.

Tiểu Kim ai oán một tiếng, vì vậy ngoan ngoãn đứng ở Dương Tiểu Thiên bên cạnh không lộn xộn nữa.

"Các vị, chúng ta e rằng phải có đại phiền toái."

Trần an hảo Tiểu Kim, Dương Tiểu Thiên hít sâu một hơi, nhưng sau đó xoay người quét mọi người liếc một cái, biểu tình ngưng trọng lên, ngữ khí chậm chạp mà có chút trầm trọng nói.

Điện thoại người sử dụng thỉnh xem đọc, càng có ưu thế chất đọc tự nghiệm thấy.

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Nói Chuyện Phiếm Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5: Binh sĩ

Ps : Cảm tạ thông gió thuận túy 100 Qidian tiền khen thưởng, sách son bài tạ!

Phía dưới chính văn

"Khục khục, Tiểu Thiên, kỳ thật chúng ta cũng biết, ngươi không muốn đem biểu tình bày như vậy ngưng trọng." Trương Nghĩa Trang ho khan một tiếng nói.

"Đúng vậy a, đúng vậy a."

Chu Thiên Thần cũng là vừa cười vừa nói.

"Chuyện gì xảy ra?"

Dương Tiểu Thiên có chút mơ hồ, kinh ngạc nhìn bọn họ.

"Đợi lát nữa a, các ngươi cũng biết, nhưng vì cái gì ta cái gì đều không hiểu được a?" Lưu Minh Thất nhếch miệng, "Không được, các ngươi nhất định phải giải thích một chút, nói cách khác, ta lão cảm thấy có dừng khí ta bị không để ý tới cảm giác."

"Được rồi, mập mạp, ngươi ít nói vài câu." Trương Nghĩa Trang vỗ xuống bờ vai Lưu Minh Thất.

"Cát."

Lưu Minh Thất nhún vai, không nói gì nữa.

"Tiểu Thiên, những Goblin này đã xuất hiện qua nhiều lần, ta trước giết đi vài đầu, vừa mới ta liền nghĩ cùng ngươi nói chuyện này kia mà." Lúc này, Vương Viện Viện đã đi tới, cũng kỹ càng giải thích nói.

"A, thì ra là thế này."

Dương Tiểu Thiên đã minh bạch, gật gật đầu, chợt cúi đầu trầm tư một chút nhi, diễn giải: "Vây chút Goblin sớm như vậy đã tìm được nơi này."

"Xem ra, chúng chỉ sợ sẽ so với ta trong tương tượng còn sớm hơn xuất hiện, tối đa còn có vài ngày, thậm chí ngay cả mấy ngày thời gian cũng không có, chúng nhất định sẽ tới tiến công nơi này."

"Rốt cuộc chúng ta giết chết chúng nhiều như vậy đồng tộc, nghĩ muốn báo thù cũng là chuyện đương nhiên sự tình a."

"Vây ta nhóm nên làm cái gì bây giờ?" Hà An Trung hỏi: "Chờ bị đánh?"

"Chúng ta có đánh hay không thắng còn lưỡng nói sao."

Mọi người cũng nhìn nhìn Dương Tiểu Thiên, cùng chờ đợi đáp án của hắn.

Dương Tiểu Thiên nhún vai, nói: "Rất đơn giản, hai cái biện pháp."

"Biện pháp gì?"

"Cái thứ nhất biện pháp: Tại trong mấy ngày này, ra ngoài liên sát quái vật, tận khả năng tăng thực lực lên, tốt nhất là đem nơi này tất cả mọi người mang đến, cuối cùng cùng những Goblin đó tiến hành đại quyết chiến."

"Biện pháp thứ hai: Biện pháp này liền đơn giản, chúng ta bây giờ bỏ chạy đường, lấy chúng ta thực lực hôm nay, chỉ cần cẩn thận một chút, sẽ tìm đến một cái tương đối an toàn điểm dừng chân vẫn rất sự tình đơn giản."

"Chỉ bất quá bởi vậy, người nơi này liền trên cơ bản chết chắc rồi."

"Tiểu Thiên, chỉ có hai cái này biện pháp sao?"

Vương Viện Viện không cam lòng hỏi một câu,

"Trước mắt cũng chỉ có hai cái này."

Dương Tiểu Thiên cũng rất bất đắc dĩ nói.

"Này. . ."

Mọi người liếc nhau một cái, cúi đầu trầm tư, trong lúc nhất thời không biết nên như thế nào lựa chọn.

"Không được, tuyệt đối không thể tuyển cái thứ hai!"

Bỗng nhiên, đúng lúc này, một đạo thanh thúy giọng nữ truyền đến, chỉ thấy ăn mặc đồng phục cảnh sát La Mẫn Kỳ trên mặt đẹp tràn đầy tức giận, bước nhanh vọt tới, Lưu An đắm người theo sát sau lưng nàng.

"La Mẫn Kỳ."

Mọi người nhìn lại.

"Dương Tiểu Thiên, ta không cho phép các ngươi cứ như vậy chạy thoát."

La Mẫn Kỳ khuôn mặt phẫn nộ, chỉ vào Dương Tiểu Thiên cái mũi quát: "Các ngươi những người này, cả đám đều rất sợ chết, có một chút nguy hiểm, đã nghĩ ngợi lấy đào tẩu."

"Nơi này chính là còn có mấy trăm cái sống sờ sờ người a, đây chính là mấy trăm đầu nhân mạng, các ngươi nói đi là đi, đem bọn họ vứt xuống mặc kệ, bọn họ sẽ chết."

"Các ngươi có còn hay không một chút nhân tính, các ngươi còn có phải là người hay không?"

"La tiểu thư, xin chú ý ngươi một chút ngôn từ."

Mọi người chân mày cau lại, nhưng đều không nói gì, bất quá Hà An Trung lại là quát: "Ngươi cao thượng tình cảm sâu đậm, ta bản thân hết sức kính nể."

"Chỉ bất quá, mạng của bọn hắn là mệnh, mạng của ta cũng là mệnh."

"Ta không phải là một cái cao thượng thánh nhân, ta chỉ là một cái muốn sống sót ích kỷ người bình thường, tại đây dạng tận thế trong, còn sống chính là mong mỏi quá lớn."

"Cho nên, thỉnh ngươi đem ngữ khí thả chút tôn trọng."

"Thả chút tôn trọng? Liền các ngươi cũng muốn?"

La Mẫn Kỳ cười lạnh liên tục, trắng nõn khuôn mặt đều có chút vặn vẹo, "Các ngươi những cái này hỗn đản, nhất là ngươi Dương Tiểu Thiên, nếu như lúc trước ngươi không có ích kỷ đào tẩu, phụ thân của ta sẽ không phải chết, hắn sẽ không phải chết a."

"Rõ ràng có như vậy lực lượng cường đại, lại như vậy rất sợ chết."

"Hiện tại các ngươi còn muốn chạy trốn, súc sinh, súc sinh!"

"Thảo, nữ nhân điên, ngươi không muốn bắt được ai liền cắn a, có tin ta hay không hiện tại liền đem ngươi cho thu thập." Lưu Minh Thất nổi giận, tiểu trùng mắt quát: "Lúc ấy kia cái tình cảnh, nếu như không phải là Tiểu Thiên bọn họ cùng ta còn có An Trung ngăn trở ngư nhân tối cường binh lực, các ngươi toàn bộ đều phải chết."

"Tiểu Thiên nếu là thật lưu lại, mệnh đều không có."

"Ta xem ngươi mới là tối ích kỷ một cái, cả ngày đem đạo đức nhân tính giắt ở bên miệng, đi trói buộc người khác, lại chỉ là lo mệnh lệnh người khác đi cứu người, mà chính mình lại là một cái cái gì cũng không biết ngu ngốc."

"Phụ thân của ngươi không phải là bị bắt luận kẻ nào làm hại chết, mà là bị ngươi lời một chết."

"Ngươi. . . Ngươi..."

La Mẫn Kỳ tròng lớn đôi mắt đẹp, thân thể một hồi lay động. Lưu lời của mập mạp cho nàng tạo thành thật lớn trùng kích, trong lúc nhất thời mặt không có chút máu, trong óc của nàng không ngừng vang trở lại: Phụ thân ngươi là bị ngươi lời một chết, là bị ngươi lời một chết, liên lụy chết...

"Không! Không! ! Không! ! !"

...

Ầm ầm!

Một cái cự đại tiếng nổ mạnh đột nhiên vang lên,

"Chuyện gì xảy ra?"

Mọi người ngạc nhiên, tranh luận bị cắt đứt.

"Cái thanh âm này, là tạc đạn tiếng nổ mạnh!"

Lưu An sắc mặt biến hóa, phải nói là trong lúc kinh ngạc mang theo một ít sắc mặt vui mừng, "Chẳng lẽ là quân đội sao?"

"Quân đội? Điều này sao có thể đâu này?"

"Chúng ta xuất đi xem một chút!"

Hồ tư đoán cũng vô dụng, mắt thấy mới là thật, mọi người quyết định tìm tòi đến cùng, nhao nhao xông ra ngoài.

Dương Tiểu Thiên tốc độ của bọn hắn rất nhanh,

Ầm ầm ~ ~ ~

Xa xa, Dương Tiểu Thiên bọn họ thấy được phía trước trắng xoá sương mù, có một cỗ xe bọc thép như ẩn như hiện, ầm ầm hướng nơi này lái tới.

Đằng sau là nhiều đội liệt chinh tề, ăn mặc quân trang, tràn ngập tức sát khí quân đội.

"Khá lắm, thật sự là binh sĩ a!"

Mọi người mở to hai mắt nhìn, có chút khó có thể tin.

"Đi, chúng ta quá khứ cùng bọn họ chạm mặt."

Dương Tiểu Thiên nhếch miệng lên, trên mặt hiện ra ý vị sâu xa nụ cười, nói một câu, bước nhanh hướng cách đó không xa binh sĩ đi đến, "Ta nghĩ chúng ta có thể có biện pháp thứ ba."

"Đi!"

Mọi người liếc nhau một cái, theo sát Dương Tiểu Thiên sau lưng.

Rất nhanh, xuyên qua một cái đường đi, Dương Tiểu Thiên bọn họ liền chắn binh sĩ phía trước.

"Phía trước là người nào?"

Trong bộ đội đã có người phát hiện Dương Tiểu Thiên bọn họ, vì vậy truyền đến chất vấn âm thanh.

"Chúng ta đều là nhân loại, là nơi này người sống sót!"

Dương Tiểu Thiên nhìn Hà An Trung liếc một cái, báo cho biết hắn một chút, Hà An Trung lập tức hiểu rõ ra, huy vũ bắt tay vào làm cánh tay, lớn tiếng trả lời.

Đã nghe được lời của Hà An Trung, tựa hồ cũng xác nhận Dương Tiểu Thiên thân phận của bọn hắn, vì vậy cũng không lâu lắm, xe bọc thép liền ngừng lại, ngay sau đó, đằng sau đội ngũ cũng theo sát lấy ngừng lại.

"Thật tốt quá."

Mọi người mừng rỡ không thôi.

Răng rắc!

Xe bọc thép cánh cửa khoang mở ra, sau đó từ bên trong chạy ra một đạo thon dài thân ảnh.

"Trương Mộng Tuyết!"

Chỉ là từ xe bọc thép bên trong đi ra tới thân ảnh, lại Lưu Minh Thất bọn họ mở rộng tầm mắt, vẻ mặt vẻ mặt ngạc nhiên, thật sự là thật bất khả tư nghị.

Lưu Minh Thất, Trương Nghĩa Trang, Chu Thiên Thần, còn có Vương Viện Viện, bọn họ đều nghĩ mãi mà không rõ Trương Mộng Tuyết tại sao lại đột

hiện xuất ở nơi này, còn đi theo một chỉ bộ đội. Điện thoại người sử dụng thỉnh xem đọc, càng có ưu thế chất đọc tự nghiệm thấy.

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Nói Chuyện Phiếm Quân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 6: Trịnh Doanh Trường

"Trương Mộng Tuyết!"

Dương Tiểu Thiên nhìn từ xe bọc thép bên trong đi ra tới mười phần mỹ lệ mà lại xinh đẹp nữ hài, ăn mặc một thân quân trang, cực kỳ tư thế hiên ngang, bên hông đeo lấy một bả thốn dài Đường đao.

"Dương Tiểu Thiên."

Trương Mộng Tuyết đã đi tới, đẹp mắt Liễu Diệp Mi nhú nhú, tinh xảo tuyệt mỹ trên mặt đẹp hiện lên một tia không thể tra sắc mặt vui mừng, "Thật sự là ngươi."

"Đương nhiên là ta."

Dương Tiểu Thiên nhún vai, trong lòng của hắn hết sức kinh ngạc, liền hỏi: "Ngươi không phải là trong trường học ở lại đó sao? Làm sao có thể tới nơi này?"

"Này. . . Đây tự nhiên là..."

Trương Mộng Tuyết ngữ khí biến thành có chút phí thời gian, tinh xảo khuôn mặt nhỏ nhắn cũng hơi hơi phồng hồng lên. Nàng tự nhiên sẽ không nói là lo lắng Dương Tiểu Thiên an toàn, cho nên liền ép buộc binh sĩ tới nơi này tìm Dương Tiểu Thiên.

"Ta chẳng qua là đi theo binh sĩ tới nơi này mà thôi."

Trương Mộng Tuyết hít thở sâu mấy ngụm, khôi phục lãnh tĩnh, hừ kêu lên: "Ta còn muốn hỏi ngươi đâu, lần trước ngươi vì cái gì đi không từ giả? Đi đều không nói cho ta?"

"Mồ hôi, cô bé a, ngươi cho rằng ta rồi đi là tốt chơi nha."

Dương Tiểu Thiên sờ lên cái mũi, nói: "Ta quay về cư xá là vì cứu mẫu thân của ta cùng tiểu muội, tại đây tận thế trong, khắp nơi đều là nguy hiểm. Sở dĩ không nói cho ngươi, lựa chọn đi không từ giả, là vì tốt cho ngươi, là vì an toàn của ngươi suy nghĩ, lúc đó chẳng phải sợ ngươi lo lắng nha."

"Ai hội lo lắng ngươi a."

Trương Mộng Tuyết cảm giác tim đập rộn lên, đồng thời nghe xong Dương Tiểu Thiên giải thích, nội tâm cũng thư thái không ít, "Đúng rồi, Tiểu Thiên, mẫu thân của ngươi cùng muội muội đều không có sao chứ?"

"Cũng không có sự tình."

Dương Tiểu Thiên nở nụ cười, "Còn nói không lo lắng nha."

"Đi tìm chết à!"

Trương Mộng Tuyết tròn mắt nhìn Dương Tiểu Thiên liếc một cái, hờn dỗi một tiếng, đồng thời mỹ lệ khuôn mặt có chút hiện đỏ lên.

"Tiểu thư, có quái vật xuất hiện."

Tại Dương Tiểu Thiên cùng Trương Mộng Tuyết nói chuyện thời điểm, từ xe bọc thép trong nhảy ra một người thân mặc quân trang trung niên nam tử, bộ dáng ngược lại là phổ thông, tuổi chừng khoảng bốn mươi tuổi bộ dáng, trái trên mặt có một đạo không rõ ràng vết sẹo.

"Trịnh Doanh Trường, quái vật gì?"

Trương Mộng Tuyết khuôn mặt cũng sờ.

"Khoảng cách hơi xa, không thấy rõ, bắt quá số lượng rất nhiều, hẳn là bị xe bọc thép động tĩnh cho hấp dẫn tới, hơn nữa chúng ta đã bị bao vây."

Trịnh Doanh Trường bình tĩnh khuôn mặt, biểu tình nghiêm túc nói.

"Chuẩn bị chiến đấu a."

Trương Mộng Tuyết suy nghĩ một chút, liền nói.

"Vâng!"

Trịnh Doanh Trường gật đầu.

Sàn sạt...

Trịnh Doanh Trường còn không có truyền đạt tác chiến chỉ lệnh, dị động liền phát sinh.

Liên tiếp rất nhỏ vang lên từ xung quanh truyền đến, ngay sau đó, từ trắng xóa sương mù, leo ra rậm rạp chằng chịt biến dị quái vật.

Nhìn kỹ, những quái vật này dĩ nhiên là hắc sắc biến dị con kiến, mỗi một cái biến dị con kiến đều có con chuột lớn nhỏ, hắc sắc vỏ ngoài cùng sắt thép liếc một cái hiện ra sâu lạnh sáng bóng.

Số lượng tối thiểu có hơn một ngàn đầu, đầy đất đều là, đem Dương Tiểu Thiên bọn họ bao vây lại.

...

...

...

Dương Tiểu Thiên lấy Tham Tri Chi Mâu biết được đến nơi này chút biến dị con kiến tin tức, tuyệt đại bộ phận đều là vừa vặn biến dị, cấp đại đội đương cũng không có, số ít có cấp bậc là áo giáp màu đen con kiến.

Mà nguyên khí Tam Cảnh chỉ có một đầu, cũng chính là thống lĩnh bọn này biến dị con kiến đầu lĩnh.

Dương Tiểu Thiên nghĩ nghĩ, không có động thủ, mà là ý định nhìn xem này chi bộ đội chiến lược.

Nếu như Dương Tiểu Thiên xuất thủ, một cái 'Như Ý Phi Dao' liền có thể tiêu diệt con kiến đầu lĩnh, bọn này biến dị con kiến lập tức sẽ hỗn loạn, đến lúc sau, những cái này con kiến còn có thể tự giết lẫn nhau lên.

Nhẹ nhõm là có thể giải quyết.

"Chuẩn bị chiến đấu!"

Trịnh Doanh Trường hô to một tiếng, trực tiếp ra lệnh, "Đội chúng tới gần chút nữa sẽ nổ súng, như vậy liền có thể hấp thu đến nguyên khí."

Răng rắc răng rắc ~ ~ ~

Nhất thời, liên tiếp khai mở bảo hiểm thanh âm vang lên, mỗi một sĩ trên mặt của Binh đều cực kỳ kiên nghị cùng lãnh tĩnh, tâm lý tố chất cực cao, cùng chờ đợi quái vật tới gần.

Rốt cục, cự ly đến xạ kích phạm vi.

"Xạ kích!"

Trịnh Doanh Trường nổi giận gầm lên một tiếng.

Đát đát đát...

Trong chớp mắt, nổ súng liên xạ, tựa như trên TV chiến tranh mãnh cũng như, viên đạn bay ra khỏi nòng súng thanh âm, hòng súng phụt lên ngọn lửa, kích thích trong nội tâm nhiệt huyết.

Phốc phốc phốc ~ ~ ~

Biến dị con kiến giáp xác tuy cứng rắn, nhưng vẫn là bị viên đạn cho đánh xuyên qua, huyết hoa bắn tung toé, con chuột lớn nhỏ thân thể bị viên đạn đánh phân thân, chảy đầy đất huyết.

Viên đạn uy lực quả nhiên cường đại, đem đại lượng biến dị con kiến toàn bộ bắn chết.

Đại lượng nguyên khí tuôn ra, nhao nhao bị các binh sĩ hấp thu.

"Lợi hại a!"

Thấy như vậy một màn, Trương Nghĩa Trang đám người tán thưởng liên tục.

Hơn một ngàn chỉ là biến dị con kiến, đi qua mấy vòng bắn phá, liền trên cơ bản toàn bộ chết rồi.

"Đây là tự nhiên, súng trường nhóm vũ khí, hoàn toàn có thể cho mới sinh cấp ba cùng với trở xuống quái vật tạo thành đầy đủ tổn thương, huống chi những cái này biến dị con kiến rất nhiều chỉ là vừa vừa biến dị mà thôi, liền nguyên khí một cánh cũng không tính." Trịnh Doanh Trường tuy ngoài miệng khiêm tốn nói, nhưng khoe miệng hay là nổi lên tươi cười đắc ý.

"Trịnh Doanh Trường, ta nhìn chúng ta hay là trước rồi đi nơi này."

Dương Tiểu Thiên đề nghị: "Vừa rồi động tĩnh, nhất định sẽ đưa tới những quái vật khác, đi chúng ta điểu dừng chân a."

"Cũng tốt."

Trịnh Doanh Trường gật gù đầu.

...

Binh sĩ xuất hiện, để cho dưới mặt đất bãi đỗ xe người sống sót hưng phấn lên, cực kỳ cao hứng cùng vui vẻ, thật giống như lạc đường hải tặc tìm được nhà cũng như.

Đội bọn họ từ các binh sĩ trong miệng biết quân đội đã xây dựng nổi lên có thể cho người cư trú Đông Hải cứ địa thành phố, lại càng là triệt để kích động.

"Thật tốt quá, thật sự là thật tốt quá."

"Ta liền biết, zf sẽ không vứt bỏ chúng ta, quân đội cũng sẽ không vứt bỏ chúng ta."

"Chúng ta được cứu rồi, được cứu rồi a!"

...

Mọi người rất phấn khởi, thậm chí có chút hoan hô tung tăng như chim sẻ.

Trịnh Doanh Trường thấy được những người này như thế bộ dáng, yên lặng lắc đầu, thật sự có chút không đành lòng đã kích bọn họ. Cứ địa thành phố vậy có bọn họ nghĩ tốt đẹp như vậy a.

Đều là tại sinh tồn tuyến thượng đầu khổ giấy dựa mà thôi.

Lại nói tiếp, Đông Hải cứ địa thành phố xây dựng thành công, rất nhiều binh sĩ đều nhận được nhiệm vụ, tại Đông Hải cứ địa thành phố các nơi xung quanh tìm kiếm người sống sót, sau đó mang về đến Đông Hải cứ địa thành phố.

Mà Trịnh Nghiệp Hóa nhiệm vụ cũng không sai biệt lắm.

Bất quá, hắn còn nhận được một bí mật nhiệm vụ, đó chính là, liều mạng cũng phải đem Trương Mộng Tuyết từ 'Cảnh nam đại học' trong cứu ra, đồng thời lục soát cứu người sống sót.

Trịnh Nghiệp Hóa vận khí không tệ, rất nhanh đã tìm được Trương Mộng Tuyết, Trương Mộng Tuyết tại 'Cảnh nam đại học' trong sự tình gì cũng không có, vô cùng an toàn.

Chỉ tiếc, tìm được Trương Mộng Tuyết, Trương Mộng Tuyết cũng không đi theo hắn phản hồi cứ địa thành phố, gắng phải tới cái tiểu khu này một chuyến.

Không có cách nào, ai gọi nhân gia đại ca là mình người lãnh đạo trực tiếp.

Roi vào đường cùng, Trịnh Doanh Trường đành phải trước hết để cho Lưu trại phó mang đi một nửa binh sĩ, hộ tống 'Cảnh nam trường học' bên trong người sống sót phản hồi Đông Hải cứ địa thành phố.

Chính mình thì mang theo mặt khác một nửa binh sĩ, cùng đi Trương Mộng Tuyết đến nơi này.

Nói không chừng có thể lục soát cứu được người sống sót, coi như là tại hoàn thành lục soát cứu nhiệm vụ.

Điện thoại người sử dụng thỉnh xem đọc, càng có ưu thế chất đọc tự nghiệm thấy.

Bạn đang đọc truyện *Tân Thế Nói Chuyện Phiếm Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Nói chuyện

Rất nhanh, người sống sót nhóm dọn ra một cái cực kỳ rộng lớn địa phương, lưu cho các binh sĩ nghỉ ngơi.

Dương Tiểu Thiên, Lưu Minh Thất bọn họ, thì là cùng Trịnh Doanh Trường đám người hàn huyên.

Hàn huyên vài câu, mọi người liền đều rõ hơn.

Tên Trịnh Doanh Trường gọi: Trịnh Nghiệp Hóa, mặt khác Dương Tiểu Thiên bọn họ còn nhận thức hai người Đại đội trưởng cùng với hai người Đại đội phó, hai người Đại đội trưởng phân biệt gọi: Hồ vận nam, thịnh rõ ràng đồng.

Đại đội phó thì là: Trần so với trọng, lâm Khang.

Hồ vận nam nói chuyện tương đối trực tiếp, tính cách cũng rất hào sảng, nghe nói lời ngữ khí liền biết, là Đông Bắc các lão gia.

Thịnh rõ ràng đồng, tương đối mà nói liền trầm mặc rất nhiều, trên cơ bản không nói cái gì, vóc dáng vừa cao vừa gầy, nhưng một đôi mắt cực kỳ sắc bén, như lợi hại đôi mắt ưng.

Trần so với trọng cùng lâm Khang, thoát nhìn đều rất phổ thông, dường như đều không có gì đặc biệt địa phương.

Tại trong khi nói chuyện, Dương Tiểu Thiên bọn họ nghe ngóng một chút Đông Hải cứ địa thành phố tình huống căn bản, tựa hồ rất không tệ bộ dáng.

"Binh lực có chừng 300 người, mỗi người đều trang bị súng trường, cùng với cao bạo Lựu đạn, không có súng máy hạng nặng, cũng không có Rocket, pháo cối đội vũ khí hạng nặng."

"Chỉ có một cỗ xe bọc thép coi như không tệ."

Đồng thời, Dương Tiểu Thiên tỉ mỉ phân tích một chút này chỉ bộ đội chính thể thực lực.

Dương Tiểu Thiên còn lấy Tham Tri Chi Mâu dò xét bọn họ cơ bản tin tức, lấy được rất kinh người kết quả.

Hơn ba trăm binh sĩ bên trong khoảng chừng hơn 100 danh đạt đến nguyên khí Tam Cảnh, đã thức tỉnh cơ bản năng lực, còn lại gần hai trăm danh toàn bộ đều nguyên khí một cảnh trở lên.

Cũng chính là, cho dù bọn họ viên đạn đánh hết, hay là một chỉ có đủ có rất mạnh mẽ chiến lực binh sĩ.

"Kỳ thật khiến ta kinh ngạc nhất hay là Trịnh Doanh Trường a, người dĩ nhiên là nguyên khí cửu cảnh, mấy vị Đại đội trưởng cùng Đại đội phó cũng là nguyên khí Chương 6: Cảnh."

Dương Tiểu Thiên cảm thán nói: "Vây đoàn trưởng cấp bậc, chỉ sợ đã vượt qua nguyên khí cảnh, mà đạt đến có thể so với Hắc Thiết Cấp cái khác là huyết khí cảnh."

"Đúng là như vậy."

Trịnh Nghiệp Hóa gật gật đầu, xác nhận Dương Tiểu Thiên suy đoán.

"Lợi hại như vậy."

Lưu mập mập nghe được lời của Dương Tiểu Thiên, trừng lớn đôi mắt nhỏ nói: "Quân đội chính là quân đội a, có các loại đại pháo nhóm vũ khí, giết chết đại lượng quái vật, đồng thời cũng hấp thu đại lượng nguyên khí, do đó đã dẫn sinh ra cường đại nguyên khí "hăng lực giả" cũng chẳng có gì lạ."

"Ai nói không phải là đầu, chúng ta liều chết liều sống, giết chết như vậy quái vật, còn kém điểm đem mạng nhỏ ném đi, cũng mới nguyên khí năm cảnh mà thôi."

Trương Nghĩa Trang gật gật đầu, vạn phần cảm khái, "Nếu như không phải là bởi vì nguyên khí hấp thu còn có khoảng cách hạn chế, chỉ sợ quân đội

thực lực hội càng mạnh."

"Được rồi, đều đừng cảm khái."

Chu Thiên Thần diễn giải: "Trịnh Doanh Trường thực lực của bọn hắn càng mạnh, chẳng phải càng có thể bảo hộ an toàn của chúng ta a. Hơn nữa có thể tại này nửa cái tháng sau trong, tại trùng điệp quái vật, xây dựng lên Đông Hải cứ địa thành phố, không có lực lượng cường đại hiển nhiên là không thể nào."

Trịnh Nghiệp Hóa mấy cái cười cười, không có nói thêm cái gì.

Dương Tiểu Thiên bọn họ thông qua Trịnh Doanh Trường binh sĩ cùng với nói chuyện với nhau, phỏng đoán Đông Hải cứ địa thành phố đại khái lực lượng, đương nhiên, đây chỉ là đại khái suy đoán, chân chính kết quả, lại muốn đến Đông Hải cứ địa thành phố mới có thể biết.

"Trịnh Doanh Trường, ngươi có biết hay không Dương Chung Thiên người này a?"

Bỗng nhiên, ở thời điểm này, mẫu thân của Dương Tiểu Thiên, Tần Dao hướng Trịnh Doanh Trường hỏi một câu.

Dương Tiểu Thiên sững sốt một chút, bởi vì là mẫu thân hỏi chính là lão ba a.

Hắn phản ứng lại, nhìn mẫu thân lo lắng bộ dáng, liền biết mẹ đang lo lắng lão ba an toàn.

Nói thật, Dương Tiểu Thiên nội tâm cũng có chút lo lắng, vì vậy nhìn nhìn Trịnh Doanh Trường, cùng chờ đợi đáp án của hắn.

"Người nói là Dương Chung Thiên Dương giáo sư a, tự nhiên là nhận thức, hắn bây giờ là quân đội trọng yếu nghiên cứu khoa học nhân viên, được bảo hộ rất tốt." Trịnh Doanh Trường đầu tiên là sững sốt một chút, sau đó trong thời gian rất ngắn phản ứng lại, nhanh chóng diễn giải.

"A!"

Dương Tiểu Thiên kinh ngạc cùng mẫu thân liếc nhau một cái.

"Các người cùng Dương giáo sư là quan hệ như thế nào? Như thế nào đột nhiên hỏi lên hắn tới?" Trịnh Doanh Trường tò mò hỏi.

"Hắn là cha ta."

Dương Tiểu Thiên nhún vai nói.

"Đúng vậy, hắn đúng là trượng phu của ta."

Tần Dao gật gật đầu.

"Nguyên lai như thế a." Trịnh Doanh Trường đã minh bạch, "Yên tâm đi, Dương giáo sư không có nguy hiểm, ta tin tưởng đợi các người đến Đông Hải cứ địa thành phố, rất nhanh liền có thể gặp mặt."

"Cảm ơn Trịnh Doanh Trường." Tần Dao cảm kích nói.

"Này có cái gì tốt tạ." Trịnh Doanh Trường khoát tay.

"Thủ trưởng hảo, các vị thủ trưởng hảo, các người xem như tới a, chúng ta là trông mong đóm đóm trông mong ánh trăng a."

Vừa lúc đó, từ người sống sót trong đám người, chạy ra một người tương đối tiểu tụy trung niên nam tử, hắn có khoảng bốn mươi tuổi, hắc sắc Tây phục tràn đầy bụi đất, đi theo phía sau mấy người, biểu tình cực kỳ kích động.

"Người là?"

Trịnh Doanh Trường sững sốt xuống.

Dương Tiểu Thiên đám người thì quét bọn họ vài lần, cũng không có mở miệng nói chuyện, mà là lẳng lặng nhìn.

"Ta là Mã Đồng Lương, chính là cái này cư xá khu ủy Hội chủ đảm nhiệm a."

Trung niên nam tử ngữ khí kích động, ánh mắt của hắn tương đối giáo hoạt, hắn là rất có ý nghĩ người, "Ta đại ca cũng là ở trong bộ đội, hắn gọi ngựa tòa nhà quốc, không biết thủ trưởng nhận thức sao?"

"Nhận thức, ngựa tòa nhà quốc, hắn theo ta là tại cùng một cái đoàn." Trịnh Doanh Trường gật đầu, nhìn thật sâu Mã Đồng Lương liếc một cái, "Người là đệ đệ hắn?"

"Đúng đúng đúng!"

Mã Đổng Lương kích động, "Ta là hán thân đệ đệ."

"Thật sự là quá tốt, Trịnh Doanh Trường cùng ta đại ca nhận thức, này thật sự là quá tốt."

"Vậy Trịnh Doanh Trường, chúng ta lúc nào rời đi nơi này đi cứ địa thành phố a?"

"Lúc rời đi, ta sẽ thông báo cho các người."

Trịnh Doanh Trường nhàn nhạt diễn giải: "Người muốn là không có chuyện gì, liền đi về nghỉ ngơi đi."

Xỉ xào ~ ~ ~

Chợt, Mã Đổng Lương bụng kêu lên.

"Trịnh Doanh Trường, người xem . . ."

Mã Đổng Lương vẻ mặt xấu hổ, rất xin lỗi nhìn nhìn Trịnh Doanh Trường, đồng thời trong mắt tràn ngập đồ ăn khát vọng.

"Vận nam, người cầm mấy cái thịt đồ hộp cho bọn họ."

Trịnh Doanh Trường quay đầu, hướng hồ vận nam phân phó nói.

"Vâng, doanh trường."

Hồ vận nam kỳ thật là không nguyện ý, nhưng không có cách nào, doanh trường ra lệnh, chỉ có thể mặt mũi tràn đầy khó chịu lấy ra mấy cái mới lạ thịt đồ hộp, giao cho Mã Đổng Lương.

"Còn là quân đội hảo, không giống những người khác, ý vào chính mình có thực lực, có thứ tốt liền chính mình ăn." Lấy được đồ ăn, Mã Đổng Lương bọn họ vô cùng cao hứng rời đi, nhưng trước khi đi, lại miệt thị quét Dương Tiểu Thiên bọn họ tất cả mọi người.

"Thảo, hỗn đản này!"

Lưu mập mập khó chịu, nghĩ muốn trừng trị Mã Đổng Lương một hồi.

"Được rồi, mập mập, chớ cần người rồi, người chẳng lẽ còn muốn cần chớ một ngụm, cản trở về a." Trương Nghĩa Trang kéo lại Lưu Minh Thất.

"Người a, vĩnh viễn đều là ích kỷ, cũng sẽ không thỏa mãn."

Hà An Trung cảm thán nói: "Trước kia La Đại Vinh mang theo chúng ta đội cảnh sát, liều chết bảo hộ bọn họ, mỗi ngày còn đem liều mạng tìm kiếm đến đồ ăn phân ra cho bọn họ ăn."

"Thế nhưng là, bọn họ hay là không biết đủ, cảm thấy chúng ta cầm đầu to không nên."

"Hiện tại, La Đại Vinh chết rồi, rất nhiều đội cảnh sát thành viên cũng đã chết, nhưng bọn họ bên trong lại liên hồi hỏi người đều không có một cái, ngậm lại, thật là có chút buồn cười a!"

...

"Trịnh Doanh Trường, ta có một việc cần với người thông báo một chút!"

Mã Đổng Lương mấy cái vừa đi, khôi phục lại La Mẫn Kỳ bước nhanh tới, sắc mặt bất thiện bộ dáng, Lưu An cùng Hoàng Cảnh Tinh hai cái không thể đem La Mẫn Kỳ cho kéo lấy.

"Cứu mạng a! ! Quái vật! Có quái vật!"

La Mẫn Kỳ vừa mới đến, còn chưa bắt đầu nói chuyện, lại đột nhiên truyền đến Mã Đổng Lương mấy người tiếng cầu cứu.

"Mau đi xem một chút!"

Mọi người cả kinh, không kịp khác, nhao nhao hướng tiếng cầu cứu truyền đến phương hướng vọt tới. Điện thoại người sử dụng thỉnh xem đọc, càng có ưu thế chất đọc tự nghiệm thấy.

Chương 8: Đột kích chi đâm (cầu cất chứa! Cầu đề cử!)

Àm âm âm ~ ~ ~

Nồng đậm sương trắng, có đại đội trưởng thấp bé thân ảnh, nhích tới gần nhìn, đang là một đám Goblin.

Chúng vóc dáng rất thấp, lỗ tai vừa đại vừa nhọn, cái mũi cũng là đầy, vẻ mặt hung ác.

Những Goblin này đội ngũ chỉnh tề, sát khí rất nặng.

Số lượng đã rất khó đếm được rõ ràng.

"Làm chần tèn sát dừng sĩ báo thù!"

Cái thanh âm này, là từ bọn này Goblin đội ngũ mặt sau cùng, một cái do tám cái cường tráng Goblin mang hắc sắc mộc trong kiệu truyền tới.

Oanh oanh! !

Càng đằng sau, còn có điều này một cỗ trọn vẹn mười mấy tên Goblin phụ giúp đỡ tợn quăng Thạch Cơ.

Mục tiêu của bọn nó, trực chỉ dưới mặt đất bãi đỗ xe.

...

"Cứu mạng a! Cứu cứu ta! ! !"

Mã Đổng Lương khuôn mặt kinh khủng, sợ hãi phải chết, thất kinh cuống chạy trốn. Sau lưng có một đầu chó săn lớn nhỏ lông màu đen con chuột đuổi sát hần. Lông màu đen con chuột tứ chi thon dài, móng vuốt hiện ra đen nhánh quang, răng nanh vừa đại vừa nhọn, màu đỏ tươi trông mắt đều là khát máu thần thái, tốc độ tương đối nhanh.

Mã Đổng Lương tự nhiên chạy bất quá này đầu lông màu đen con chuột, không bao lâu liền bị đuổi kịp, lại còn bị trực tiếp cho bỏ nhào.

"Đột kích chi đâm!"

Trịnh Doanh Trường động thủ. Tay phải của hắn phát sinh thật lớn dị biến, sương trắng xông ra, sau đó từng khối đen kịt sắc lân phiến từ dưới làn da chui đi ra.

Phốc phốc ~ ~ ~

Đồng thời, năm cây lợi hại mà lại hiện ra hàn quang đen nhánh gai nhọn cũng thành một loạt xông ra.

CHÍU...U...U!!

Một cây gai nhọn bay ra, tốc độ cực nhanh, trực tiếp bắn thủng lông màu đen con chuột đầu, cứu Mã Đổng Lương.

"Quái vật, quái vật a!"

Lông màu đen con chuột rõ ràng chết rồi, nhưng bị sợ bề mặt Mã Đổng Lương căn bản không biết, bò chạy trốn tới một bên.

Đội Mã Đổng Lương kịp phản ứng, thấy được lông màu đen con chuột thi thể, hần mới dần dần bình tĩnh lại, thế nhưng hần đột nhiên liền phát hiện, tất cả mọi người bưng kín cái mũi.

Trong không khí tràn ngập gay mũi nước tiểu mùi khai.

"Ta. . ."

Mã Đổng Lương cúi đầu vừa nhìn, nhất thời tròng lớn mất hạt châu, nghe thấy được một cỗ nước tiểu mùi khai, quần vậy mà ướt. Nguyên lai thật sự bị bị dọa tè ra quần.

Nhất thời, Mã Đổng Lương xấu hổ và giận dữ gần chết, mặt đỏ lên.

"Ha ha. . . , thực cho bị dọa tè ra quần a!"

Lưu Minh Thất mấy cái khinh bỉ nhìn qua Mã Đồng Lương, tương đối hả giận, cười ha ha, "Lá gan so với con chuột thì còn tiểu a, ha ha."

Dương Tiểu Thiên cũng nhếch miệng lên, nở một nụ cười.

"Ta. . . Ta... Các người. . . Các người..."

"Các người những cái này hỗn đản, cũng dám cười nhạo ta! ! Chờ, chờ đó cho ta, đợi ta đến Đông Hải cứ địa thành phố, tìm được đại ca, xem ta như thế nào trừng trị các người."

Mã Đồng Lương từ xấu hổ và giận dữ lại đến cực đoan phần nộ, phần nộ mắng lên, tìm được đường sống trong chỗ chết hẳn không có cảm kích Trịnh Doanh Trường ân cứu mạng, ngược lại lấy cừu hận oán độc ánh mắt trừng mắt Dương Tiểu Thiên bọn họ.

"Cái này Mã Đồng Lương nhất định phải chết."

Dương Tiểu Thiên ánh mắt ngưng tụ, sắc mặt trầm xuống, lộ ra sát cơ.

Lưu Minh Thất đám người biểu tình cũng âm trầm xuống.

Vốn đối với Mã Đồng Lương lúc trước hành vi, Dương Tiểu Thiên không có gì hảo nói, cũng không đến mức tức giận. Trên cái thế giới này, vốn chính là các loại người đều có, cùng người như vậy bố trí khí, thật sự là không cần phải.

Thế nhưng, hiện tại Mã Đồng Lương đã rõ ràng cừu hận lên nhóm người mình.

Quan trọng nhất là, Dương Tiểu Thiên bọn họ muốn đi Đông Hải cứ địa thành phố, mà Mã Đồng Lương đại ca là Đông Hải cứ địa thành phố doanh trưởng. Nếu như Mã Đồng Lương nghĩ muốn nhờ hắn đại ca để đối phó lời của mình.

Đây tuyệt đối là đại phiền toái.

Tại họa ngầm hẳn là nhanh chóng tiêu trừ.

Rống ~ ~ ~

Bỗng nhiên, đúng lúc này, trong cái khe lại truyền tới tiếng gào thét, ngay sau đó, vài đầu lông màu đen con chuột chạy ra, đánh về phía Mã Đồng Lương, cũng bao vây hắn.

Mã Đồng Lương trên cơ bản bị sợ choáng váng, cứng ngắc ở chỗ cũ.

"Cơ hội tới."

Dương Tiểu Thiên mục quang lóe lên, tìm đúng cơ hội, hẳn biết, chính mình phải làm vô cùng bí mật mới được.

CHÍU...U...U!!

Tay phải hất lên, 'Như Ý Phi Dao' trực tiếp bay ra, từ lông màu đen con chuột ở giữa khe hở xuyên đi vào, thẳng hướng Mã Đồng Lương.

Dương Tiểu Thiên làm vô cùng bí mật, 'Như Ý Phi Dao' lại nhanh như thiểm điện, tại sương trắng vật che chắn, căn bản không ai có thể bắt được 'Như Ý Phi Dao' tung tích.

Cuối cùng, Mã Đồng Lương chết, mọi người chỉ sợ tưởng rằng bị lông màu đen con chuột cho giết chết.

Đ...A...N...G...G!

Một tiếng giòn vang, một đạo hắc ảnh bay tới, xuyên thấu một cái lông màu đen con chuột đầu, lại vẫn đem Dương Tiểu Thiên 'Như Ý Phi Dao' cho đánh bay ra ngoài.

Nguyên lai là Trịnh Doanh Trường xuất thủ.

Tay phải hắn trên đen nhánh lợi hại gai nhọn mất đi một cây.

Xoát!

Tức thì, Dương Tiểu Thiên cùng Trịnh Nghiệp Hóa mục quang đụng đụng vào nhau. Tầm mắt giao phong, phảng phất có tia lửa xuất hiện cũng như.

"Sát!"

Trần vận nam bọn họ xuất thủ, vọt tới, lấy Quân Dao nhẹ nhõm chém xuống những cái này lông màu đen con chuột đầu, vài cái từ liền giải quyết xong,

cứu Mã Đổng Lương.

Quái vật tử vong, khe nứt cũng chậm chậm khép lại.

"Dương Tiểu Thiên, ngươi muốn giết người có thể, nhưng không muốn ở trước mặt ta động thủ."

Trịnh Doanh Trường đi tới bên người Dương Tiểu Thiên, mặt âm trầm diễn giải: "Bởi vì ta nhất định sẽ ngăn cản ngươi, nếu như không phải là bởi vì Trương Tiểu Thư nguyên nhân, lần này sự tình, tuyệt đối sẽ không cứ như vậy được rồi."

"Trịnh Doanh Trường, ngươi đang nói gì đấy?"

Dương Tiểu Thiên vẻ mặt ngạc nhiên.

"Hừ!"

Trịnh Doanh Trường hừ lạnh một tiếng, "Thu đội!"

"Đừng trách móc a, nhà của ta Trịnh Doanh Trường cứ như vậy, chính trực nhanh, kỳ thật cũng không có gì tâm tư xấu."

Trần vận nam mấy cái nhún vai, vỗ vỗ bờ vai Dương Tiểu Thiên, diễn giải: "Nói thật, ta cũng nhìn kìa Mã Đổng Lương khó chịu, ngươi không có có thể giết hắn, còn thật đáng tiếc."

"Thu đội!"

Trịnh Doanh Trường quay người một cái quát lớn.

Trần vận nam mấy cái một cái giật mình, lập tức như là con ngoan cũng như đuổi kịp Trịnh Nghiệp Hóa.

"Trịnh Doanh Trường!"

Dương Tiểu Thiên thì thào một câu, mục quang lấp lánh, không biết trong lòng của hắn suy nghĩ cái gì, đồng thời, Dương Tiểu Thiên thấy được Mã Đổng Lương mặt mũi tràn đầy cừu hận biểu tình, Dương Tiểu Thiên biết, cừu oán xem như triệt để kết.

"Trịnh Doanh Trường, chờ ta một chút, chờ ta một chút!"

Mã Đổng Lương thấy được Dương Tiểu Thiên đang nhìn hắn, sợ hãi kêu lên một cái, lập tức hướng Trịnh Nghiệp Hóa đuổi theo.

"Đúng rồi, ngươi không phải là có chuyện nói với ta sao?"

Lúc này, Trịnh Doanh Trường đột nhiên dừng bước, quay người hướng La Mẫn Kỳ hỏi.

"Không có. . . Không có gì."

La Mẫn Kỳ sững sờ, phản ứng kịp, mục quang né tránh mà nói.

Vì vậy, Trịnh Doanh Trường thu hồi ánh mắt, rời đi. La Mẫn Kỳ bọn họ cũng rời đi, Lưu An, Hoàng Cảnh Tinh còn có Ngô Quyền Hoa cũng đi theo La Mẫn Kỳ đi.

Hoàng Cảnh Tinh ngược lại là muốn cùng Dương Tiểu Thiên nói chút gì đó, cuối cùng vẫn là không thể nói ra.

Dương Tiểu Thiên phải tay khẽ vẫy, đem bị văng tung tóe 'Như Ý Phi Dao' thu trở về.

"Tiểu Thiên, đã xảy ra chuyện gì?"

Lúc này, tất cả mọi người đi. Mang theo Đường Đường cùng Hiểu Hiểu đi chơi Trương Mộng Tuyết trở về, thấy được bầu không khí có chút không đúng, vì vậy nhíu mày hỏi một câu.

"Không có gì!"

Dương Tiểu Thiên lắc đầu, đột nhiên lại ngẩng đầu, hướng Trương Mộng Tuyết hỏi: "Đúng rồi, Tiểu Tuyết, các ngươi đánh tính lúc nào khởi hành?"

Điện thoại người sử dụng thỉnh xem đọc, càng có ưu thế chất đọc tự nghiệm thấy.

Chương 9: Chiến tranh bạo phát

"Trịnh Doanh Trường ngược lại là nói qua, bởi vì binh sĩ những ngày này vội vàng chạy đi, tinh thần cùng thể lực đều mười phần mệt mỏi, cần muốn ở chỗ này nghỉ ngơi thật tốt cùng cả dừng một cái."

"Bất quá ngày mai sẽ xảy ra phát." Trương Mộng Tuyết trả lời Dương Tiểu Thiên vấn đề.

"Vậy hảo."

Dương Tiểu Thiên nhẹ nhàng thở ra.

Trương Mộng Tuyết về mặt hiếu kỳ: "Người hỏi cái này để làm gì?"

"Bởi vì nếu như chúng ta đi đã chậm, sẽ bị quái vật vây công." Dương Tiểu Thiên trực tiếp đem nguyên nhân nói ra, "Đến lúc sau, muốn đi đều có thể đi không được nữa."

Trương Mộng Tuyết đôi mắt đẹp trừng, kinh ngạc hỏi: "Thiệt hay giả? Quái vật gì? Đã xảy ra chuyện gì?"

"Chuyện này, nói đến vậy cũng liền lời dài quá."

Dương Tiểu Thiên kéo dài âm.

Ầm ầm!

Đột nhiên chính là một tiếng vang thật lớn, dưới mặt đất bãi đỗ xe cửa sắt, bị một cái mang theo lửa khói cự Đại Thạch đầu cho nện đã bay đi vào.

Rống . .

Đồng thời, Tiểu Kim cũng bị nện trong miệng thổ huyết, cửa sắt cũng như đã bay đi vào, đập xuống đất, lăn vô cùng xa, trong lúc nhất thời vậy mà không đứng dậy được, xem ra bị thương không nhẹ.

"Tiểu Kim!"

Dương Tiểu Thiên đồng tử co rút lại.

"Sát! Sát! Sát! ~ ~ ~ "

Sau một khắc, một hồi tiếng kêu như nổi trống cũng như vang lên. Dương Tiểu Thiên thấy rõ ràng, tại một mảnh trắng xoá sương mù, xuất hiện một đám rậm rạp chằng chịt cái bóng mơ hồ.

Những cái bóng này vóc dáng thấp bé, có vừa đại vừa nhọn lỗ tai.

"Goblin! !"

Nhiều như vậy quái vật, số lượng đã rất khó đoán chừng, Dương Tiểu Thiên cảm giác lưng đều có chút lạnh cả người, "Như thế nào lại nhanh như vậy, thật sự là gặp quỷ rồi."

"Vốn đang cho rằng có thể tránh thoát một kiếp này, không nghĩ tới hay là đã chậm."

Oanh!

Sau một khắc, lại là một khóa thiêu đốt lên hỏa diễm cự Đại Thạch đầu từ trên trời giáng xuống, đập vào bãi đỗ xe trên vách tường, phát ra to lớn tiếng nổ vang.

Sau đó, vách tường liền sụp đổ, căn bản không chịu nổi cự thạch đập lên.

Một cái sâu sắc lỗ hổng xuất hiện.

Sau một khắc, đại lượng Goblin quái vật thông qua lỗ hổng tràn vào, Truy Sát người sống sót nhóm.

"Quái vật a!"

"Cứu mạng! Chạy mau! !"

"Quân đội đâu này? Binh sĩ đâu này? Vừa rồi binh sĩ ở chỗ nào a?"

...

Cách cửa sắt tương đối gần người sống sót nhóm, nhất thời liền hoảng loạn rồi, vách tường sụp đổ, Goblin nhóm liền phát khởi công kích, tất cả dữ tợn Goblin, cầm lấy thiết chùy nhóm vũ khí, xung phong liều chết đi vào.

Người sống sót nhóm phản ứng đầu tiên, chính là kinh khủng muôn dạng chạy trốn, căn bản không có nghĩ tới cùng những Goblin này chiến đấu.

Phốc!

Huyết hoa văng khắp nơi, nhất thời, đã có người bị Goblin đập vỡ đầu mà chết.

Rống ~ ~ ~

Tức giận Tiểu Kim rốt cục bò lên, phát ra một tiếng rống giận vang lên, ngay sau đó, nó mở ra miệng lớn dính máu, kim sắc năng lượng hội tụ, một đạo kim nhận phun ra.

CHÍU...U...U!!

Kim nhận chừng dài hơn hai mét, hoành lay phá không mà đi, như là liêm đao thu hoạch rom rạ cũng như, đem đại lượng Goblin phân thân thành hai đoạn.

Có Tiểu Kim ngăn cản, người sống sót lấy được cơ hội chạy trốn.

"Tại sao có thể có nhiều như vậy quái vật! ? Ở đâu ra?"

Đã nghe được ****, Trịnh Doanh Trường đi mà quay lại, hẩn nhìn thấy nhiều Goblin như vậy quái vật, cả người sắc mặt liền âm trầm xuống, vô cùng khó coi.

"Trịnh Doanh Trường, đã không có thời gian quản nhiều như vậy, chuẩn bị chiến đấu a!"

Trương Mộng Tuyết mắt nhìn Dương Tiểu Thiên, thu hồi tầm mắt, nói với Trịnh Nghiệp Hóa.

"Doanh trường! !"

Trần vận nam mấy cái nhìn về phía Trịnh Doanh Trường.

"Hô ~ ~ ~ "

Trịnh Nghiệp Hóa phun ra một ngụm trọc khí, sau đó lớn tiếng gào thét: "Chuẩn bị chiến đấu! !!"

"Vâng!"

Trần vận nam mấy cái Đại đội trưởng cùng Đại đội phó, nhanh chóng rời đi.

Không bao lâu, các binh sĩ chuẩn bị xong rồi, liền chờ đợi ra lệnh.

"Trần vận nam, thịnh rõ ràng đông, các người mang theo các loại liên tiếp cùng ba liên, luân chuyển tiến công, liên tiếp lên trước, băng đạn bên trong viên đạn đánh sau khi xong, ba liên tiếp lấy, ba liên viên đạn đánh xong, lại đổi liên tiếp."

"Nhớ kỹ, tiết tấu tuyệt đối không thể loạn, không thể thả một đầu quái vật đi vào."

"Vâng!"

Trần vận nam, thịnh rõ ràng Đông Tề âm thanh hét lớn, "Cam đoan hoàn thành nhiệm vụ!"

"Cam đoan hoàn thành nhiệm vụ! !!"

Hơn ba trăm tên lính cùng kêu lên hét lớn, thanh âm như sét, trần ngập rung động khí thế.

Cấp tốc xoát ~ ~ ~

Ngay sau đó, Dương Tiểu Thiên liền thấy được này hơn ba trăm binh sĩ, tại Trần vận nam cùng thịnh rõ ràng đông dưới sự dẫn dắt chia làm hai đội,

phóng tới tiến đến, sau đó tại thời gian cực ngắn trong hợp thành một mảnh chặt chẽ phòng tuyến.

Bất quá, bởi vì Tiểu Kim chấn binh sĩ cùng Goblin quái vật giữa, cho nên bọn họ không có lập tức nổ súng.

Nhưng cũng là bởi vì Tiểu Kim ngăn trở, mới ngăn trở Goblin vừa mới bắt đầu tiến công, không có tạo thành rất nhiều người thành viên thương vong, cho người sống sót chạy trốn tranh thủ đến thời gian.

Cũng có một nhóm lớn mới sinh cấp ba trở xuống Goblin chết ở Tiểu Kim kim nhận, đầy đất đều là bị chém thành hai đoạn thi thể.

"Tiểu Kim, qua!"

Thấy như vậy một màn, Dương Tiểu Thiên la lên một câu. Đồng thời nội tâm có chút rung động cùng quân đội binh sĩ tác chiến năng lực, xác thực không phải là đồng dạng người bình thường có thể so sánh được.

Người bình thường đội ngũ, tuyệt đối không có khả năng có như vậy nghiêm cẩn tính kỷ luật.

Rống ~ ~

Tiểu Kim nhanh chóng xoay người một cái, rất nhanh chạy vào, vượt qua binh sĩ phòng tuyến, vọt tới bên người Dương Tiểu Thiên.

"Nổ súng! !!"

Trịnh Doanh Trường lao đến, tại binh sĩ đằng sau, gào thét lớn ra lệnh.

Đát đát đát ~ ~ ~

Sau một khắc, hơn 100 chi súng trường liền phụt lên lấy Hỏa Xà, một loạt viên đạn như là như mưa to quét ngang mà đi, viên đạn uy lực thì phi thường cường đại.

Phốc phốc phốc ~ ~ ~

Máu tươi bắn tung toé, đầu bạo toái.

Đánh tiên phong Goblin quái vật, đều là mới sinh cấp ba phía dưới, cho nên đại lượng Goblin bị bắn chết, căn bản ngăn không được viên đạn uy lực.

Liên tục bốn bánh bắn phá, liền giết chết xong tới toàn bộ Goblin quái vật, trên mặt đất phủ kín thi thể.

"Thật sự là lợi hại a!"

Lưu Minh Thất mấy cái mờ to hai mắt nhìn, nếu như nói lúc trước biến dị con kiến, vẫn không thể hiển lộ đội ngũ thực lực tới, như vậy hiện tại, liền có thể đầy đủ bày ra.

Chết đi Goblin tối thiểu có 200 đầu trở lên, mà binh sĩ bên này lại không có bất kỳ nhân viên thương vong.

"Thật là lợi hại, thật sự thật là lợi hại a!"

"Đây là quân đội lực lượng, quả thật quá cường hãn!"

"Ha ha. . . , những quái vật này sẽ chết tại viên đạn dưới a!"

...

Rung động cùng quân đội lực lượng người sống sót nhóm không ngừng tán dương, lớn tiếng hoan hô.

"Tiểu Thiên, chúng ta muốn động thủ sao?"

Lưu Minh Thất mấy cái đi tới bên người Dương Tiểu Thiên, nhỏ giọng dò hỏi.

"Không vội, bây giờ còn không đến lúc sau, có Trịnh Doanh Trường binh sĩ, tạm thời sẽ không có vấn đề gì." Dương Tiểu Thiên suy nghĩ một chút liền hồi đáp: "Lại nói, chúng ta cứ như vậy xông tới, Trịnh Doanh Trường bọn họ là đánh quái vật hay là đánh chúng ta a?"

"Ách, nói cũng đúng."

Lưu Minh Thất mấy cái sờ lên cái mũi, hơi có vẻ xấu hổ gật gật đầu.

Ầm ầm!

Đột nhiên, một tiếng vang thật lớn, hấp dẫn Dương Tiểu Thiên chú ý, lại một viên mang theo lửa khói cự thạch từ trên trời giáng xuống, đập vào trên vách

tường, triệt để đem dưới mặt đất bãi đỗ xe một mặt vách tường oanh sập đổ.

Lần này lỗ hồng chiều dài biến dài, trong lúc nhất thời, càng nhiều Goblin quái vật như là thủy triều cũng như lao qua.

"Kéo dài phòng tuyến!"

Thấy được tình huống như vậy, sắc mặt của Trịnh Doanh Trường biến đổi, lớn tiếng quát.

Điện thoại người sử dụng thỉnh xem đọc, càng có ưu thế chất đọc tự nghiệm thấy.

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Nói Chuyện Phiếm Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Dương Tiểu Thiên xuất thủ

Đập đập đập ~ ~ ~

Mấy giây, các binh sĩ nhanh chóng tách ra, vốn mỗi người trong đó cách xa nhau một cái thân vị, hiện tại tối thiểu cự ly ba cái thân vị.

Đát đát đát ~ ~ ~

Họng súng phun ra nuốt vào ngọn lửa, nhưng mưa đạn rõ ràng thừa thốt hạ xuống. Vừa rồi nếu như là mưa to, như vậy hiện tại liền mưa to cũng chưa tới, chỉ có thể tính trong đó mưa.

Phòng tuyến phòng ngự rõ ràng biến thành khó khăn.

Thậm chí có chút Goblin đều vọt tới các binh sĩ trước mặt, cự ly không được nửa mét.

Dữ tợn khuôn mặt gần trong gang tấc.

"Quá đáng sợ!"

Người sống sót nhóm lộ ra kinh khủng thần sắc, nuốt nước miếng, sợ quái vật hội phá tan phòng tuyến, đến lúc sau, nhất định phải chết a, bọn họ cũng không muốn chết.

Bất quá, theo thời gian trôi qua, tất cả Goblin quái vật bị viên đạn bắn chết, không thể phá tan phòng tuyến, bị gắt gao chặn đánh tại phòng ngự tuyến bên ngoài.

"Ta đã nói rồi, những quái vật này xông không tiến vào."

Không ít người sống sót nhóm biểu tình tình hơi hơi nhẹ buông lỏng xuống.

Có thể trong một lơ lửng phòng tuyến, đơn giản chỉ cần ngăn trở như vậy Togo Brin tiến công, có thể thấy Trịnh Doanh Trường này chỉ bộ đội tác chiến năng lực, từng cái một thương pháp đều tương đối rất cao minh.

Rốt cuộc bọn họ đều là trải qua nguyên khí cường hóa qua nguyên khí "hăng lực giả".

Các loại thân thể tổ chất đều vượt xa xa phổ thông phạm trù, có thể đem súng ống năng lực phát huy đến cực hạn.

Cấp tốc xoát ~ ~ ~

Bỗng nhiên, nhiệt độ chợt hạ, hàn khí toát ra, sau một khắc, từ Goblin đằng sau, bay tới một mảnh bạch sắc tăng băng, từng cái tăng băng đều có bốn mươi cm dài, tản ra bức nhân hàn khí, là mới sinh cấp ba trở lên Goblin quái vật phát khởi công kích.

"Không tốt! Nhanh tản ra!"

Trịnh Doanh Trường mở to hai mắt nhìn. Đồng thời, hấn phát động năng lực, từ dị hoá trên cánh tay bay ra đại lượng gai nhọn, đã ngăn được một ít tăng băng.

Một ít có đủ công kích từ xa năng lực binh sĩ cũng phát động năng lực, đánh nát tảng băng.

Đồng thời, không có năng lực cùng công kích từ xa năng lực binh sĩ một bên rất nhanh tán ra, một bên lấy súng ống xạ kích tảng băng.

Nhưng mà, chỉ là như muối bỏ biển, tảng băng rất nhiều, viên đạn cũng rất khó đem tảng băng đánh nát.

Goblin bọn quái vật thì thừa cơ rất nhanh kéo gần lại cùng phòng tuyến cự ly.

Mất thấy phòng tuyến sẽ bị đột phá.

"Không khí chấn động!"

Dương Tiểu Thiên một nhảy ra, nhảy ra ngoài, tụ tập nguyên lực, phát động năng lực, sau đó một quyền nện trên không trung, không khí nhất thời như mặt nước cũng như chấn động mà khai mở, chấn động gọn sóng hướng bốn phía khuếch tán.

"A ~ ~ ~ "

Goblin nhóm kêu thảm thiết, bị không khí chấn động đánh nát bấy thành từng khối thịt nát mà chết.

Vậy mà ngăn cản chúng trùng kích.

Răng rắc răng rắc ~ ~ ~

Đồng thời, bởi vì chấn động phạm vi rất lớn, vì vậy đại lượng tảng băng bị chấn động gọn sóng quét trúng, sau đó vỡ vụn, bị Dương Tiểu Thiên không khí chấn động đánh tan. Nhưng đáng tiếc, cùng tảng băng tổng số so sánh, bị đỡ được chấn tâm không nhiều lắm.

Cuối cùng tối thiểu có nhiều hơn một nửa băng Lăng Lạc hạ xuống.

"A ! ! !"

"Hỗn đản! Không ! ! !"

"Tiểu Dao! Chạy mau ! ! !"

...

Băng Lăng Lạc, binh sĩ tuy trước đó tán ra, nhưng vẫn xưa cũ có binh sĩ bị tảng băng đánh trúng, xuyên qua thân thể, thậm chí đánh bể đầu.

Máu tươi bắn tung toé.

Thương vong xuất hiện!

Nhưng bởi vì có Dương Tiểu Thiên xuất thủ, không chỉ đánh nát không ít tảng băng, giảm bớt binh sĩ thương vong, đồng thời cũng ngăn cản Goblin.

Goblin bên kia tựa hồ cũng bởi vì thương vong thảm trọng, mà tạm thời tính rút lui, nhưng vẫn là để lại một ít Goblin tiến công, bắt quá áp lực muốn nhỏ hơn rất nhiều.

Mọi người thở ra một hơi.

"Cảm ơn!"

Trịnh Nghiệp Hóa tại Dương Tiểu Thiên bên tai nhỏ giọng nói một câu, nhưng mặt không biểu tình, "Bất quá, sự tình lần trước ta không hy vọng lần nữa phát sinh."

"Ta xuất thủ đây là điều nên làm."

Dương Tiểu Thiên cười cười, "Bất quá ta thật sự không rõ a, Trịnh Doanh Trường, lần trước là chuyện gì?"

"Khá lắm, lợi hại a, vừa mới một chiêu kia, vậy mà làm mất như vậy tảng băng, so với ta doanh trường làm mất còn nhiều hơn, bội phục, bội phục!"

Lúc này, Trần vận nam mấy cái đã đi tới, đối với Dương Tiểu Thiên giơ ngón tay cái lên, cắt đứt Dương Tiểu Thiên cùng Trịnh Doanh Trường giao lưu, "Nếu không là người vừa mới ra tay, thương vong khẳng định so với này nhiều hơn."

"Tuy đã sớm đề phòng những quái vật kia khả năng có công kích từ xa, nhưng vẫn không thể nào kịp thời phản ứng kịp."

"Nói chuyện phiếm cái gì? Còn không đuổi rất nhanh tổ chức phòng tuyến lui về phía sau." Trịnh Doanh Trường trừng mắt nhìn Trần vận nam mấy cái, lập tức thu hồi tâm mắt, "Liên tiếp ba hàng đi cứu trợ thương binh, công kích đừng có ngừng, thay nhau luân chuyển xạ kích, không có khả năng bị những"

cái này quái vật đáng chết phá tan phòng tuyến!"

"Vâng!"

Trần vận nam bọn họ một cái giật mình, lập tức đi bắt đầu chuyển động.

"Vâng! Doanh trưởng! Cam đoan hoàn thành nhiệm vụ!"

Đồng thời, ba hàng trung đội trưởng nhanh chóng đáp lại, sau đó mang theo ba hàng binh sĩ hành động.

"Những cái này quái vật đáng chết!"

Thấy được kêu rên binh sĩ, cùng với vô số cỗ thi thể, Trịnh Doanh Trường tinh đồ mắt, nội tâm rất khó chịu, hiện ra băng lãnh sát ý, cừu hận trừng mắt những Goblin đó quái vật.

"Mập mạp, đội lạt nữa nếu còn có như băng Lăng Nhất dạng công kích từ xa, các ngươi liền xuất thủ, đem những cái kia tăng băng tận lực đánh xuống."

Dương Tiểu Thiên nơi này cũng khởi đầu hành động, "Cửu Lan Huyền, còn có Lạp Mạn Lệ, các ngươi chiếu cố tốt mẫu thân của ta còn có muội muội đám người an toàn."

"Đi, không có vấn đề!"

Lưu Minh Thất mấy cái nhao nhao gật đầu.

"Yên tâm đi." Vương Viện Viện chặt chẽ cung tên trong tay.

"Chờ một chút, Dương Tiểu Thiên, còn có mấy người chúng ta, mấy người chúng ta cũng tới hỗ trợ." Lúc này, Hoàng Cảnh Tinh còn có Lưu An bọn họ đã đi tới, biểu tình trịnh trọng nhìn nhìn Dương Tiểu Thiên.

Hoàng Cảnh Tinh, Lưu An, Ngô Quyền Hoa, còn có còn dư lại ba người tại lần trước sự kiện trong sống sót bảo an, tổng cộng sáu người, thực lực cũng không tệ, đều là nguyên khí Tam Cảnh trở lên, cầm giữ có năng lực.

"Cũng tốt!"

Dương Tiểu Thiên nhìn thật sâu bọn họ liếc một cái, lập tức gật gật đầu, đáp ứng xuống.

Nếu như Dương Tiểu Thiên đều đồng ý rồi, Lưu Minh Thất đám người tự nhiên sẽ không lại nói thêm cái gì.

Mọi người xoa tay, chuẩn bị nghênh tiếp kẻ tiếp chiến đấu.

"Chủ nhân, ta có thể cảm giác được, những quái vật kia bên trong có Hắc Thiết Cấp tồn tại, đợi đến kia Hắc Thiết Cấp động thủ, chỉ bằng những người này, tuyệt đối ngăn không được!"

Lúc này, Cửu Lan Huyền đi tới bên người Dương Tiểu Thiên, ghé vào lỗ tai hẩn nhỏ giọng diễn giải: "Nó đến bây giờ cũng không có trực tiếp động thủ, chỉ sợ là đã nhận ra khí tức của ta, có chỗ kiêng kỵ."

"Hắc Thiết Cấp!"

Dương Tiểu Thiên ánh mắt ngưng tụ, tâm tình trong chớp mắt ngưng trọng, hẩn vô cùng minh bạch lực lượng Hắc Thiết Cấp, lấy bản thân thực lực bây giờ, coi như là thủ đoạn ra hết, cũng không đối phó được Hắc Thiết Cấp quái vật.

"Ta biết, Cửu Lan Huyền, nếu như đối phương thật sự xuất thủ, đến lúc sau, hay là cần ngươi tới ngăn lại nó!"

"Chủ nhân, xin ngài yên tâm, nô tài nhất định hoàn thành ngài nhắc nhở!" Cửu Lan Huyền trịnh trọng gật đầu, tuyệt mỹ trên mặt đẹp đều là tự tin biểu tình.

"Hảo!"

Dương Tiểu Thiên gật đầu, thoáng yên tâm lại,

Điện thoại người sử dụng thỉnh xem đọc, càng có ưu thế chất đọc tự nghiệm thấy.

Chương 11: Thảm thiết giao hỏa

"Các ngươi đều chết mất sao? Tất cả đều cút cho ta, từng cái một như cọc gỗ cũng như ngu ngốc trụ ở chỗ này làm gì? 32? ?"

Lúc này, Dương Tiểu Thiên đột nhiên đã nghe được Trịnh Doanh Trường tiếng gầm gừ phần nộ.

Dương Tiểu Thiên quay đầu vừa nhìn, nguyên lai là vừa mới náo động, đem những cái kia người sống sót nhóm đều cho sợ choáng váng, đứng ở phía sau không đi, cái này ngăn trở đội ngũ hành động.

Trịnh Nghiệp Hóa tự nhiên lửa giận công tâm.

"Đi mau, đi mau!"

Người sống sót nhóm bị Trịnh Doanh Trường nằng sắc mặt đột biến, cực sợ, giận mà không dám nói gì, từng cái một phi cũng như lui về phía sau.

"Thật sự là giận điên người, những cái này người sống sót từng cái một thành sự không có bại sự có dư, không chỉ một chút bận rộn đều không thể giúp, còn tm D thêm trở ngại." Trần vận nam hừ một ngụm, tương đối khó chịu.

"Được rồi, ít nói vài câu, ngươi lại muốn bị mắng." Thịnh rõ ràng đông đẩy Trần vận nam một chút.

"Ta "

Răng rắc!

Đột nhiên, một tiếng quái dị thanh âm vang lên, có binh sĩ súng trường tịt ngòi, chỉ có phóng châm thanh âm.

"Lốp trường, ta không có đạn."

Răng rắc răng rắc ~ ~ ~

Ngay sau đó, liên tiếp phóng châm âm thanh vang lên, càng ngày càng nhiều binh sĩ không có đạn, họng súng không hề phụt lên ngọn lửa.

"Ta cũng không có, trung đội trưởng."

"Gặp quỷ rồi, như thế nào nhanh như vậy!"

"Móa! Ta còn đánh đã ghiền đó!"

...

Các binh sĩ từng cái một khó chịu nằng lên.

Roi vào đường cùng, các binh sĩ đành phải tiến hành cận chiến, thanh lý tàn lưu lại Goblin.

Oanh oanh! !

Nhưng mà, tiếng nổ vang lền nữa vang lên, từ trắng xoá sương mù, đội ngũ chính tề Goblin quái vật rốt cục hoàn chỉnh xuất hiện ở tất cả mọi người trước mặt.

"Ông trời ơi..!"

Tất cả mọi người kinh ngạc mở to hai mắt nhìn, cũng bị cảnh tượng trước mắt dọa sợ.

Số lượng có hơn ba trăm danh, tiếp cận 400.

Phân ra có ba cái đoàn thể, theo thứ tự là chừng một trăm danh thanh Goblin cấu thành một cái đoàn thể, cùng với chừng một trăm danh xích Goblin cấu thành một cái khác đoàn thể, chính tề đứng ở đội ngũ phía trước nhất.

Một cái khác đoàn thể, thì tại thanh Goblin đoàn thể cùng xích Goblin đoàn thể phía sau, chúng số lượng cũng có trên trăm tới danh.

Ánh mắt của bọn nó càng thêm linh động, mang theo trí tuệ, lại còn trên người của bọn nó đều quấn quanh lấy hỏa diễm hoặc là bốc lên băng lãnh hàn khí, trên lưng cắm ba chi đỏ thắm đại kỳ hoặc là Băng Lam đại kỳ, khí thế cực kỳ cường hãn.

"Thanh Goblin cùng xích Goblin đều là mới sinh cấp ba trở lên quái vật a, số lượng đã vậy còn quá nhiều, không chỉ như thế, còn có cường đại hơn liệt điểm cùng sương lạnh Goblin."

Hoàng Cảnh Tinh đám người hơi có vẻ kinh khủng, có chút không tự tin, quan trọng nhất là, thực lực của hai bên chênh lệch quá xa.

Trịnh Doanh Trường cùng hán binh sĩ đám binh sĩ gặp qua so với đây càng đại tình cảnh, tương đối mà nói, muốn lãnh tình rất nhiều.

"Cái đó đúng...?"

Dương Tiểu Thiên thị lực có thể nhìn xa hơn, hán nhìn thấy tại Goblin đội ngũ tối hậu phương, có đỉnh đầu do tám gã cường tráng Goblin mang hắc sắc mộc chế cổ kiệu.

Hắc sắc mộc chế trong kiệu thấp thoáng để lộ ra lời quang.

Có làm cho người cực kỳ áp lực khí tức.

Dương Tiểu Thiên cùng những Goblin này đánh qua không chỉ một lần quan hệ, hán tự nhiên biết thanh Goblin nắm giữ hàn băng lực lượng, xích Goblin nắm giữ hỏa điểm lực lượng, đều là mới sinh cấp ba đến mới sinh cấp năm.

Liệt điểm Goblin cùng sương lạnh Goblin thì là mới sinh cấp sáu đến mới sinh bát cấp, nắm giữ cường đại hơn liệt điểm cùng hàn băng năng lượng.

"Nếu như ta không đoán sai, hắc sắc mộc chế trong kiệu quái vật, chính là Cửu Lan Huyền nói Hắc Thiết Cấp."

Dương Tiểu Thiên âm thầm suy đoán.

"Trịnh Doanh Trường bên này binh sĩ nhân số có chừng chừng ba trăm danh, chỉ có chừng một trăm danh là nguyên khí Tam Cảnh trở lên, còn lại đều là nguyên khí Tam Cảnh một chút, thực lực chênh lệch thật sự rất lớn a!"

Dương Tiểu Thiên tâm tình trầm trọng hạ xuống.

"Trịnh Doanh Trường, trận này trận chiến chỉ sợ không tốt đánh a!"

Dương Tiểu Thiên đi tới Trịnh Nghiệp Hóa bên cạnh, trầm thấp âm thanh nói.

"Điểm này ta rõ ràng, nhưng chúng ta cũng không phải là không có phần thắng."

Trịnh Doanh Trường mục quang sáng rực, tựa hồ đã sớm có chuẩn bị, "Chuẩn bị ném...!"

"Sát!!!"

Nhưng mà, Trịnh Doanh Trường mệnh lệnh còn không có truyền đạt, Goblin bên kia trước một bước phát khởi tiến công.

Ong~~~

Chỉ thấy chừng một trăm danh thanh Goblin cùng chừng một trăm danh xích Goblin ngưng tụ hàn băng cùng hỏa điểm lực lượng, trong chớp mắt, móng lung hàn khí cùng ngọn lửa nóng bỏng hình thành tươi sáng rõ nét so sánh.

XIU....XIU... CHÍU...U...U! ~~~

Trong chớp mắt, hơn 100 chi tăng băng cùng hơn 100 khóa Lam Cầu lớn nhỏ hỏa cầu bay tới, từ trên trời giáng xuống, phủ kín khắp thiên không, đánh tới.

"Nhanh, ngăn không được những công kích này trước tán ra, có công kích từ xa năng lực đem hỏa cầu cùng tăng băng lan hạ xuống!"

Trịnh Doanh Trường lãnh tình cao giọng ra lệnh.

"Chiến đấu!!!"

Dương Tiểu Thiên cũng phần nộ quát to một tiếng, gia nhập chiến đoàn, hán một quyền nhắm ngay những cái kia tăng băng cùng hỏa cầu đập tới, nguyên lực bạo động, phát động năng lực, đem không khí chấn động, sinh ra có cường đại lực phá hoại Shockwave hướng bốn phía khuếch tán.

Răng rắc răng rắc~~~

Nhất thời, gần mười miếng tăng băng cùng hỏa cầu bị Dương Tiểu Thiên đánh nát, ngăn ngăn lại.

Vương Viện Viện đem cung tiễn kéo trở thành trắng rậm, nguyên lực tuôn động, một mực màu xanh lá cây đậm tiễn đỡ tại cung tiễn trên ngưng tụ xuất ra, sau đó bắn ra ngoài.

CHÍU...U...U!!

Tiền chi phá không, bắn thùng hai mai tăng băng.

Luru An thì trực tiếp lấy phân thân đem một khóa hỏa cầu ngăn cản hạ xuống.

Hà An Trung cùng Luru Minh Thất đám người, cũng không có viễn trình tác chiến năng lực, chỉ là có thể bảo trụ chính mình không bị thương mà thôi.

"Sát! !"

"Liều! !"

...

Các binh sĩ rống giận, Trần vận nam mấy cái là nguyên khí Chương 6: Cảnh, bọn họ liều chính mình lực lượng lớn nhất, tận khả năng đánh nát tăng băng cùng hỏa cầu, nhưng cuối cùng, bị cản lại tăng băng cùng hỏa cầu liền một trăm cũng chưa tới.

Trịnh Doanh Trường giống như đem bản thân năng lực phát huy đến cực hạn, từng đám cây bén nhọn hắc sắc gai nhọn bay ra ngoài. Đem từng miếng tăng băng cùng hỏa cầu cản lại.

Đáng tiếc, hãn năng lực, cũng chỉ có này một cái viễn trình tiến công.

Ầm ầm ầm! ! !

Cuối cùng, hay là hơn 100 mai tăng băng cùng hỏa cầu giáng xuống, phát ra liên tiếp nổ mạnh, tất cả mặt đất bị oanh nhiễu nhoẹt, cháy đen một mảnh.

Hỏa diễm cùng hàn băng đổ vào, sinh ra cường đại lực phá hoại.

"A. . ."

"Chạy mau! !"

"Cẩn thận! !"

...

Có binh sĩ bị tăng băng xuyên thấu lồng ngực, rên rỉ rống giận chết đi, có thì trực tiếp bị hỏa cầu đập vỡ đầu, máu tươi cùng óc bắn tung toé.

Càng lớn người, trực tiếp bị tăng băng cùng hỏa cầu khủng bố năng lực phân thân.

Tử thương thảm trọng, tối thiểu có gần hơn năm mươi danh binh sĩ chết đi.

"Ném Grenade! ! Nổ chết những cái kia chó ngày súc sinh! ! !"

Thấy được bị thảm như vậy một màn, Trịnh Doanh Trường cực kỳ giận dữ, sát ý sôi trào, rống giận ra lệnh.

Cấp tốc xoát ~ ~ ~

Tất cả binh sĩ mang theo tức giận sát ý, lấy xuống bên hông Grenade, sau đó nhắm ngay những Goblin đó quái vật, ra sức đã đánh qua.

Gần hai trăm mai Grenade mang theo liên tiếp tiếng xé gió, bay đi.

Trên đường, một ít Grenade bị chặn đường hạ xuống, trên không trung bạo tạc.

Bất quá, tối thiểu có nhiều hơn một nửa Grenade không có bị ngăn lại, rơi vào Goblin bấy quái vật bên trong.

Ầm ầm ầm ~ ~ ~

Sau một khắc, Grenade nổ tung, liên tiếp tiếng nổ vang lên lên, mảnh đạn bốn phi, ánh lửa hợp thành một mảnh.

"A. . ."

Đại lượng Goblin quái vật kêu thảm thiết, bị Grenade nổ chết, thậm chí bị tạc tách rời.

Tối thiểu đã chết mười mấy tên nhiều, vượt qua năm mươi. Điện thoại người sử dụng thỉnh xem đọc, càng có ưu thế chất đọc tự nghiệm thấy.

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Nói Chuyện Phiếm Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12: Hắc thiết chiến tranh binh khí: Ma văn quảng Thạch Cơ!

Ps : Cảm tạ đại Thiên Quỷ 500 Qidian tiền khen thưởng, cùng với mất đi mùa đơn ba trương đánh giá phiếu, sách son bài? 32? ?! ! !

Phía dưới chính văn

"Lại ném! ! !"

Trịnh Doanh Trường đại hi, lần nữa hét lớn.

Cấp tốc xoát ~ ~ ~

Lại là hơn hai trăm mai Grenade bay đi.

Nhưng mà, lần này, Goblin bọn quái vật có phòng bị.

Là phía sau liệt điểm Goblin nhóm xuất thủ.

Động thủ đại khái không được mười tên.

Ong ~ ~ ~

Cực kỳ nóng bỏng liệt điểm bay lên, hồng sắc đại kỳ bay ra, bốc cháy lên màu đỏ thẫm hỏa diễm, những cái này hỏa diễm tụ hợp cùng một chỗ, hình thành một cái biển lửa.

Này một cái biển lửa lâm không bay tới, đem Grenade bao trùm.

Ầm ầm ầm ~ ~ ~

Đại lượng Grenade bị sớm dẫn bạo, trên không trung nổ tung.

XIU....XIU... CHÍU...U...U! ———

Thế nhưng, tạc nổ mãnh đạn lại có cường đại xuyên qua lực, hướng bốn phía bay vút, đem cách khá gần Goblin quái vật bắn bị thương hoặc là bắn chết.

Oanh oanh! !

Đồng thời, còn có hay không bị sớm nổ tung Grenade rơi vào Goblin bày quái vật, muốn nổ tung lên, mãnh đạn bốn phi, ánh lửa sáng lên, nổ chết một mãnh.

Rống ~ ~ ~

Goblin bày quái vật bên trong truyền đến tiếng gầm gừ phẫn nộ, tựa hồ là bởi vì tử thương quá nặng, khiến nó phẫn nộ tới cực điểm.

XIU....XIU... CHÍU...U...U! ~ ~ ~

Goblin quái vật cũng khởi đầu phản kích, tảng băng, hỏa cầu bay ra, hướng về tại giữa đám người, giết chết lần lượt binh sĩ.

Liệt điểm Goblin cùng sương lạnh Goblin rất ít xuất thủ, tựa hồ đang nổi lên lấy cái gì đáng sợ công kích.

"Không có Grenade!"

Rất cực, thảm thiết giao hòa giằng co sau đó không lâu, mấy luân oanh tạc, các binh sĩ Grenade tiêu hao hết.

Không có Grenade loại này lực sát thương to lớn vũ khí công kích tầm xa, thế cực đem càng thêm bị động.

Phóng tầm mắt nhìn lại, nhân viên tổn thương gần nửa, đầy đất đều là thi thể, trên mặt đất cũng tận là khe nứt cùng cháy đen đại động, tình cảnh lừng lẫy.

"Không sai biệt lắm nên tiến hành cận chiến a."

Trịnh Doanh Trường cùng bộ đội của hắn tại chiến đấu đồng thời, Dương Tiểu Thiên cũng không có nhàn rỗi, hắn vận chuyển linh lực, hai tay bóp ấn, hội tụ nóng bỏng cùng băng hàn năng lượng.

Thả ra Hỏa Xà thuật cùng băng thương thuật.

Có thể thấy được, dữ tợn nóng bỏng Hỏa Xà cùng Băng Lam sắc băng thương đan chéo cùng một chỗ, băng hỏa năng lượng đổ vào, rơi vào Goblin trong bảy quái vật, phát sinh to lớn bạo tạc, sản sinh làm cho người thần phục lực sát thương.

Chết ở trong tay Dương Tiểu Thiên Goblin quái vật tối thiểu có hai ba mươi đầu.

"Hào!"

"Làm hào!"

"Điều này chẳng lẽ liền là cao thủ nấp trong dân gian!?"

...

Binh sĩ đám binh sĩ thấy được Dương Tiểu Thiên lợi hại như vậy, đều nhao nhao quăng tới tấn thương mục quang, còn kém giờ ngón tay cái lên.

Mà Dương Tiểu Thiên các loại thần kỳ thủ đoạn cùng năng lực, càng làm cho bọn họ thần phục liên tục.

"Chuẩn bị cận thân tác chiến!"

Trịnh Doanh Trường biểu tình coi như trấn tĩnh, hắn phân tích tình thế trước mắt, không có công kích từ xa thủ đoạn, vậy cũng chỉ có thể lựa chọn cận chiến.

"Vâng!"

Trần vận nam bọn họ cùng kêu lên đáp lại, còn sống đám binh sĩ không được 200 người, bọn họ rút ra bên hông quân dụng Khai Sơn Đao, khuôn mặt kiên nghị, không có bất kỳ sợ hãi.

"Chuẩn bị chiến đấu."

Dương Tiểu Thiên hướng bên cạnh Lưu Minh Thất đám người nhắc nhở.

"Béo gia đã sớm đã đợi không được."

Lưu Minh Thất nâng lên đại phủ đầu, đôi mắt nhỏ bên trong lộ ra khát máu thần sắc.

"Ta đã sớm muốn thử xem ta thực lực bây giờ."

Răng rắc răng rắc ~ ~ ~

Cánh tay của Hà An Trung khởi đầu dị hoá, lân phiến từ dưới làn da mặt xông ra, bao trùm toàn bộ cánh tay, tựa như một cái cường tráng dữ tợn hắc sắc long trảo.

"Tiểu Thiên, ngươi cũng phải cẩn thận một chút."

Vương Viện Viện xiết chặt ngọc cung tên trong tay, xinh đẹp trên mặt lộ ra lo lắng thần sắc, "Nếu là có nguy hiểm, ta sẽ trợ giúp ngươi."

"Ừ!"

Dương Tiểu Thiên gật gật đầu.

Trương Nghĩa Trang, Chu Thiên Thần, Lưu An, Hoàng Cảnh Tinh, còn có Ngô Quyền Hoa cùng với ba người bảo an, bọn họ cũng đã chuẩn bị sẵn sàng.

"Rốt cục muốn khai chiến!"

Dương Tiểu Thiên hít một hơi thật sâu, để mình hoàn toàn tỉnh táo lại, có Cửu Lan Huyền bảo hộ lấy mẫu thân cùng mọi người đám người an toàn, hắn sẽ không có nỗi lo về sau.

Keng!

Dương Tiểu Thiên rút ra trên lưng răng cưa đại đao, hai cánh tay cầm lấy chuôi đao, lạnh lùng nhìn chăm chú vào phía trước quái vật.

Chiến tranh tiếp tục đến lúc này, Dương Tiểu Thiên rõ ràng biết, ngoại trừ cùng Goblin bọn quái vật cận thân chém giết ra, đã không có tốt hơn thủ đoạn.

Trịnh Doanh Trường cũng cùng Dương Tiểu Thiên nghĩ cũng như, lựa chọn trước mắt chính xác nhất cùng thỏa đáng quyết định.

Tuy trước mắt thực lực của hai bên chênh lệch rất lớn, nhưng đã không có biện pháp tốt hơn.

Oanh!

Đột nhiên, vừa lúc đó, đối phương dường như là đoán được Dương Tiểu Thiên bọn họ muốn cận chiến ý nghĩ, nhưng lại không nghĩ cùng Dương Tiểu Thiên bọn họ cận thân giao chiến, vì vậy đẩy ra một cỗ đen kịt sắc dữ tợn quảng Thạch Cơ.

"Đây là vật gì?"

Dương Tiểu Thiên bọn họ ngạc nhiên nhìn nhìn.

"Không tốt, này là bọn họ chiến tranh binh khí!"

Trịnh Doanh Trường sắc mặt đại biến, gào thét hô: "Đem xe bọc thép khai ra tới ! ! Nhanh ! ! !"

Ầm ầm ~ ~ ~

To lớn động cơ tiếng nổ vang vang lên, xe bọc thép từ sau phương lái tới.

Dương Tiểu Thiên đối với quân dụng vũ khí đều không rõ lắm, mặc dù biết đây là xe bọc thép, nhưng không biết đây là một cỗ bánh xích thức bộ binh chiến xa.

Phân phối có pháo đội vũ khí hạng nặng, lực sát thương kinh người.

"Hỗn đản a, vốn muốn đem xe bọc thép với tư cách là cuối cùng át chủ bài sử dụng, không nghĩ tới đối phương vậy mà cũng có chiến tranh binh khí, những cái này phiền toái thật sự lớn hơn!"

Sắc mặt của Trịnh Nghiệp Hóa cực kỳ khó coi.

Ong. . .

Lúc này, đen kịt sắc dữ tợn quảng Thạch Cơ phía trên vẫn in dấu sáng lên hào quang, tại tụ tập năng lượng, mà, một khóa thiêu đốt lên lửa khói cự Đại Nham thạch bay tới.

"Nã pháo! !"

Trịnh Nghiệp Hóa mở to hai mắt nhìn, gào thét một tiếng.

Oanh!

Xe bọc thép nổ súng, một tiếng vang thật lớn, tất cả mặt đất đều đi theo chấn động lên. Một cái pháo đạn bay ra ngoài, cùng thiêu đốt lên hỏa diễm cự Đại Nham thạch trên không trung va chạm, cuối cùng song song bạo tạc.

"Mở lại pháo!"

Trịnh Nghiệp Hóa lại một lần gào thét, ra lệnh.

Oanh!

Đạn pháo bay ra.

Ong. . .

Đối phương quảng Thạch Cơ cũng không phải ngồi không, vẫn in dấu sáng lên chói mắt sáng bóng, hội tụ đầy đủ năng lượng, ngưng tụ ra thiêu đốt lên hỏa diễm cự Đại Nham thạch, cùng xe bọc thép đối với đánh lên.

Quảng Thạch Cơ bị xe bọc thép ngăn trở, xe bọc thép pháo cũng đồng dạng bị quảng Thạch Cơ phòng ngự.

"Sát! ! !"

Keng ~ ~ ~

Trịnh Doanh Trường gào thét một tiếng, đồng thời, hấn rút ra bên hông một chuỗi lợi hại trường đao, chuỗi này trường đao hiện ra bầm đen sẫm, trên sống đao còn có một ít cùng loại với thật nhỏ lân phiến điều khắc, rót vào nguyên lực, tản mát ra từng trận hắc quang.

Hiển nhiên là một kiện coi như không tệ vũ khí.

"Xông lên a!"

Trịnh Doanh Trường dẫn đầu, mang theo các binh sĩ phát khởi công kích.

Dương Tiểu Thiên đám người theo sát phía sau, tốc độ cực nhanh, còn có vốn cách xa nhau không xa, hai bên nhất thời liền giao phong.

Đạp đạp đạp ~ ~ ~

Đột nhiên, Dương Tiểu Thiên thấy được liệt điểm Goblin cùng sương lạnh Goblin vậy mà ở phía sau rút lui, bất hòa Dương Tiểu Thiên bọn họ phát sinh giao chiến, mà là để cho còn dư lại thanh Goblin cùng xích Goblin ngăn trở,

"Có vấn đề!"

Như thế dị thường cử động, để cho Dương Tiểu Thiên thoáng cái liền nhắc lên cảnh giác, hấn nhanh chóng tăng nhanh bước chân, hướng liệt điểm Goblin cùng với sương lạnh Goblin đoàn thể phóng đi.

Ầm ầm ầm ~ ~ ~

Lúc này, không được 200 danh binh sĩ cùng còn sót lại xuống thanh Goblin cùng với xích Goblin giao chiến, liên tục phát ra phần nộ hét hò.

PHỤT!

Dương Tiểu Thiên cảm trong tay răng cưa đại đao, một cái quét ngang, liền đem mấy tên cản đường thanh Goblin chặn ngang chặt đứt, Dương Tiểu Thiên giống như là xông vào bầy cừu sói đói, hung tàn chém giết những Goblin này quái vật. Điện thoại người sử dụng thỉnh xem đọc, càng có ưu thế chất độc tự nghiệm thấy.

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Nói Chuyện Phiếm Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13: Hắc sắc đao khí (cầu cất chứa! Cầu đề cử!)

"Trường đất chi thuật!"

Dương Tiểu Thiên tay trái bóp ấn, màu vàng đất ánh sáng lên, sau đó ấn trên mặt đất 32, một vòng màu vàng đất hào quang khuếch tán, ngay sau đó, cứng rắn mặt đất như là mặt nước sóng gió nổi lên, 'Oanh' một tiếng, một mặt cứng cỏi tường đất đột ngột từ mặt đất mọc lên, thay Dương Tiểu Thiên cản lại mấy mai hòa cầu cùng tăng bằng.

PHỤT!

Lập tức, Dương Tiểu Thiên tay trái vung lên, triệt tiêu tường đất, một nhảy ra, răng cưa đại đao vung xuống, chém giết công kích hấn xích Goblin cùng thanh Goblin.

Xoát!

Mà, Dương Tiểu Thiên lần nữa tăng thêm tốc độ, cũng không cùng thanh Goblin cùng xích Goblin giao chiến, tiếp cận liệt điểm Goblin cùng sương lạnh Goblin đoàn thể.

Trong lòng của hấn không hiểu có một loại dự cảm.

Nếu như không ngăn cản liệt điểm Goblin cùng sương lạnh lời của Goblin, không lâu sau, sẽ có một hồi thật lớn nguy cơ.

Nguy cơ, đủ để cho đoàn bọn hấn diệt.

...

Cấp tốc xoát ~ ~ ~

Bầm đen sắc đao quang tựa như từng mảnh từng mảnh rất nhỏ tia chớp, phảng phất đem không khí đều phân ra cắt đi ra.

"Chết đi, con súc sinh chết tiệt!"

Trịnh Nghiệp Hóa nhảy vào Goblin bày quái vật, triển khai sát lục.

Bầm đen trường đao cực kỳ lợi hại, tốc độ lại càng là nhanh như thiểm điện, đem tất cả Goblin đầu chém hạ xuống.

Bên kia.

Bởi vì thanh Goblin cùng xích Goblin bị Grenade nổ chết rất nhiều, số lượng giảm mạnh, mà sống sót binh sĩ, thực lực trên cơ bản đều là nguyên khí Tam Cảnh.

Kể từ đó, Dương Tiểu Thiên bên này ngược lại ở vào thượng phong.

"Béo già còn phải lại giết mấy cái!"

Mà Lưu Minh Thất mấy cái thực lực vốn không kém, chém giết rất nhiều Goblin.

Góp nhặt đủ nhiều nguyên khí, bọn họ đã nhanh tấn cấp.

Nhưng bọn họ cũng đều biết, chân chính khảo nghiệm, hay là những cái kia liệt điểm Goblin cùng sương lạnh Goblin.

Xoát!

Đột nhiên, vừa lúc đó, Dương Tiểu Thiên khéo mắt quét nhìn, bắt được một đao hắc sắc thấp Tiểu Ảnh từ, từ Goblin phía sau, như là tia chớp cũng như vọt ra.

Mất thấy, thanh Goblin cùng xích Goblin vô pháp ngăn trở Dương Tiểu Thiên đám người, vì vậy phái ra càng cường đại hơn quái vật.

"Đây là cái gì quái vật?"

Dương Tiểu Thiên ánh mắt ngưng tụ, đợi này đao đột nhiên xuất hiện hắc sắc thấp Tiểu Ảnh từ ngừng lại, thân ảnh của nó rõ ràng ánh vào Dương Tiểu Thiên tầm mắt.

Đây là một cái đen kịt sắc Goblin, tứ chi nhỏ gầy như cây gậy trúc, thân cao cùng học sinh tiểu học không sai biệt lắm, nhưng lại có hiện ra sắt thép sáng bóng cơ bắp, thiếp thân hắc sắc giáp da, chỗ trán hệ lấy một cái hắc sắc khăn trùm đầu.

Nó kia một đôi như đôi mắt ưng lợi hại hắc sắc đồng tử, có bức nhân đao khí bắn ra, làm cho người ta mang đến rất mạnh cảm giác áp bách.

"Đáng chết nhân loại!"

Hắc sắc Goblin trong giọng nói lộ ra không hề có che dấu sát cơ, đồng thời, nó giơ lên trong tay phải chuỗi này thon dài Hắc Đao, Hắc Đao rất cổ xưa, không có hoa lệ điêu khắc, cũng không có sáng lên cái gì hào quang.

Vô cùng đơn giản cùng phổ thông một bả Hắc Đao.

Nhưng, coi như hắc sắc Goblin đem cây đao này giơ lên thời điểm.

Tất cả mọi người đã cảm thấy cái cổ mát lạnh, sau lưng phảng phất xuất hiện Tử Thần, gồm thu hoạch sinh mệnh Tử Vong Liêm Đao gác ở trên cổ.

Cả người như rớt vào hầm băng.

"Cẩn thận!"

Trịnh Doanh Trường đồng tử co rút lại, rống to nhắc nhở.

Bất quá, đã đã chậm.

Keng!

Hắc Đao chém xuống, không khí bị tách ra, đen nhánh ánh sáng lên, ngay sau đó, một đao khoảng chừng ba mét dài hắc sắc đao khí quét ngang mà đến.

Rống . .

Tiểu Kim rút gào, miệng phun kim nhận, muốn ngăn trở này hắc sắc đao khí.

Răng rắc!

Nhưng mà, đang lúc mọi người kinh ngạc trong ánh mắt, một tiếng giòn vang, kim nhận bị hắc sắc đao khí nhẹ nhõm chặt đứt nát vụn.

PHỤT PHỤT ~ ~ ~

Không ai có thể ngăn cản, hắc sắc đao khí quá cường đại, nó quét ngang mà đến, xuyên qua mà đi, gần tới mười tên binh sĩ chặn ngang chặt đứt, máu tươi phun, chấm dứt tánh mạng của bọn hắn.

Xoát!

Hắc sắc Goblin lại là một đao quét ngang mà đến, hắc sắc đao khí tung hoành, chém giết vài tên binh sĩ tánh mạng.

Hắc sắc Goblin đao trong tay quá đáng sợ, hoàn toàn chính là hồ vào bầy cừu, không ai có thể ngăn cản đao của nó.

"Hỗn đản! !"

Trần vận nam tức giận gào thét, hấn lao đến, phát động năng lực.

Có thể thấy được, tại thể nội nguyên lực tuôn động, Trần vận nam cánh tay trái nổi lên bầm đen sắc sắt thép sáng bóng, cuối cùng chuyển đổi trở thành sắt thép cánh tay.

Răng rắc răng rắc ~ ~

Bầm đen sắc sắt thép cánh tay vậy mà biến hình, biến thành một cái hắc sắc pháo đồng, tràn ngập khoa học viễn tưởng cảm giác.

Oanh!

Một tiếng rền vang, một khóa nguyên lực đạn pháo từ họng pháo vị trí oanh xuất ra, tạc hướng hắc sắc Goblin.

"Không biết tự lượng sức mình!"

Hắc sắc Goblin hừ lạnh một tiếng, Hắc Đao hất lên, tách ra không khí, hắc sắc đao khí đem nguyên lực đạn pháo mở ra, bị cắt mở nguyên lực đạn pháo trên không trung bạo tạc.

Căn bản không có làm bị thương hắc sắc Goblin lông tơ.

PHỤT ~ ~

Hắc sắc đao khí tiếp tục đi tới.

"A! ! !"

Huyết quang bắn tung toé, Trần vận nam kêu thảm thiết, bị hắc sắc đao khí đã thương nặng, phần bụng bị cắt mở, bên trong ruột đều hiện ra, bay ra ngoài, nằm trên mặt đất không bò dậy nổi.

Cánh tay cũng biến trở về bộ dáng lúc trước.

Bắt từ cũng là trọng thương.

"Gặp quỷ rồi, đây là cái gì quái vật a, làm sao có thể cường đại như vậy! !"

Lưu Minh Thất mấy cái sắc mặt đột biến, kinh khủng lại.

"Tham Tri Chi Mâu!"

Dương Tiểu Thiên sắc mặt biến hóa, nhanh chóng giơ lên tay trái, sương trắng tuôn động, tròn mắt bay lên, bắn ra một đạo quang, rơi vào hắc sắc trên người Goblin.

...

Một đạo tin tức hiện lên trong đầu.

"Thần đao Goblin! ? Dĩ nhiên là mới sinh cứu cấp, trong này trừ Trịnh Nghiệp Hóa ra, e rằng không ai là đối thủ của nó." Sắc mặt của Dương Tiểu Thiên trầm trọng.

"Ta sẽ đi gặp nó!"

Trương Mộng Tuyết vốn một mực cùng sau lưng Dương Tiểu Thiên chiến đấu, nàng đôi mắt đẹp bên trong lộ ra chiến ý, trắng nõn như ngọc tiểu tay nắm chặt bên hông đao, xinh đẹp tuyệt luân xinh đẹp trên mặt có kích động thần sắc, "Người tiếp tục làm chuyện của người."

Trương Mộng Tuyết thực lực không kém, đã là nguyên khí Thất Cảnh, đồng thời, nàng lĩnh ngộ năng lực cũng cùng đao đạo có quan hệ.

"Đừng đi!"

Dương Tiểu Thiên muốn ngăn cản.

Xoát!

Đáng tiếc, thần đao Goblin tựa hồ cảm nhận được Trương Mộng Tuyết chiến ý, vì vậy quay đầu nhìn lại, khoe miệng hiển hiện mĩa mai thần sắc, Hắc Đao vung lên, đao khí phá không mà đến.

Trương Mộng Tuyết đôi mắt đẹp co rụt lại, nhanh chóng phản ứng kịp, cử đao đón đỡ, trên người tàn mát ra lăng lẹ đao khí.

Đ...A...N...G...G!

Một tiếng giòn vang, đao khí chém tại Trương Mộng Tuyết trên đao mặt, trong lúc nhất thời liên tiếp lui về phía sau. Cùng mới sinh cứu cấp thần đao Goblin so sánh, Trương Mộng Tuyết thực lực vẫn không đủ, bị thần đao Goblin một đao chém vũ khí trong tay đều sụp đổ bay ra ngoài.

Khoe miệng tràn huyết.

Tinh xảo khuôn mặt 'Xoát' một chút, tái nhợt hạ xuống.

Cầm lấy ngực lui về phía sau.

Hiển nhiên là nhận lấy nội thương.

Bắt quả lại đem thần đao Goblin đao khí cho đỡ được.

"Tiểu thư, người không phải là đối thủ của nó!"

Thời khắc nguy cơ, Trịnh Nghiệp Hóa rốt cục lao đến, chấn hắc sắc trước mặt Goblin, mục quang gắt gao nhìn chăm chăm nó.

"Khá tốt!"

Dương Tiểu Thiên nhẹ nhàng thở ra, có Trịnh Nghiệp Hóa, ngăn lại thần đao Goblin hẳn là không thành vấn đề, nhiệm vụ của hắn bây giờ chính là phá hủy địch quân âm mưu.

Dương Tiểu Thiên thu hồi ánh mắt, thêm tốc độ nhanh, phóng tới địch quân trận doanh. Điện thoại người sử dụng thỉnh xem đọc, càng có ưu thế chất đọc tự nghiệm thấy.

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Nói Chuyện Phiếm Quân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14: Hài cốt Goblin

Ps : Cảm tạ mộc quang 100 Qidian tiền khen thưởng, cảm tạ Khổ Hải vô biên quay đầu lại lại là vạn trọng Thâm Uyên 100 sách? 31? ? Khen thưởng, cảm ơn ông trời thiên chơi huyền đầu 399 sách tệ khen thưởng, sách son bài tạ! ! !

Phía dưới chính văn

Rừng rực hồng ~ ~ ~

Lúc này, liệt điểm Goblin nhóm đã đem tất cả màu đỏ thắm đại kỳ bay lên, lẫn nhau trong đó nhận lấy nóng bỏng năng lượng lôi kéo, hình thành một mảnh màu đỏ thắm ánh sáng.

Nổi lên không bỏ rừng rực năng lượng.

Ồ...ô...ô...n...g ~ ~ ~

Đồng thời, sương lạnh Goblin nhóm cũng đem Băng Lam sắc đại kỳ dâng lên, băng hàn năng lượng tản mát ra màu u lam hào quang, hình thành một mảnh mỏng lung ánh sáng.

Một hỏa một băng, đối lập năng lượng đang nổi lên.

Này hai loại năng lượng không hề nếu như đụng vào nhau, kia đem sản sinh đáng sợ cỡ nào bạo tạc a!

"Chết tiệt!"

Dương Tiểu Thiên thấy như vậy một màn, trong lúc nhất thời đã đại khái đoán được một ít đồ vật, sắc mặt khó coi phải chết.

...

"Cuối cùng tới một cái như dạng đối thủ."

Thần đao Goblin đậm mặc quét Trịnh Nghiệp Hóa liếc một cái, nó khoe mắt quét nhìn đem Dương Tiểu Thiên cử động đều thấy được, cũng lộ ra khinh thường nụ cười.

Điểm này Dương Tiểu Thiên cũng không có phát hiện.

Nhìn nét mặt của nó, tựa hồ phía trước còn có càng địch nhân cường đại tại cùng chờ đợi Dương Tiểu Thiên.

"Gai nhọn màu đen lần thứ dị hoá!"

Trịnh Nghiệp Hóa gào thét một tiếng.

Trịnh Nghiệp Hóa vì ngăn cản thần đao Goblin tiếp tục sát lục, phát động hấn cường đại nhất năng lực, trong cơ thể nguyên lực triệt để bạo động, khí tức kinh khủng hiện lên.

Ngay sau đó, sương trắng tuôn động, hắc quang sáng lên, bao trùm toàn thân của hắn. Thân thể của hắn khởi đầu tăng vọt, từng khối chén ăn cơm lớn nhỏ lân phiên từ dưới da dẻ của hắn chui ra, các đốt ngón tay vị trí lại càng là xuất hiện chừng ba bốn mươi cm đen nhánh gai nhọn.

Hai tay dài ra lợi hại hắc sắc móng vuốt, hai chân cũng cũng giống như thế.

Rống ~ ~ ~

Làm dị biến đình chỉ, một đầu toàn thân đen kịt sắc hình người dữ tợn gai nhọn màu đen lần thứ xuất hiện ở trước mặt mọi người, bắt quá đầu lại là nhân loại đầu.

Thoạt nhìn cực kỳ quỷ dị.

Từng đạo hắc sắc sương mù quán quanh tại dị thú trên người.

"Xuất hiện, xuất hiện, là doanh trưởng chung cực chiêu thức!"

"Gai nhọn màu đen lần thứ! Là gai nhọn màu đen lần thứ!"

"Ha ha, kia cái quái vật đáng chết sắp xui xẻo!"

...

Các binh sĩ cao hứng mà lại hưng phấn hô hô lên, mục quang bên trong mang theo sùng bái thần sắc.

"Sát!"

Dị biến Trịnh Nghiệp Hóa gào thét một tiếng, xông về phía thần đao Goblin, tốc độ cực nhanh, như một đạo hắc sắc tia chớp cũng như, tiếp cận thần đao Goblin, lợi trao chớp tới đối phương đầu óc.

Đ...A...N...G...G!

Thần đao Goblin rất trấn tĩnh, nó một cái triệt thoái phía sau, đồng thời cử đao liền ngăn trở Trịnh Nghiệp Hóa công kích.

...

Bên kia, Dương Tiểu Thiên rút cục tiếp cận những cái kia liệt điểm Goblin cùng sương lạnh Goblin.

"Chết!"

Không có suy nghĩ nhiều, Dương Tiểu Thiên giờ lên nắm tay, nguyên lực bạo động, hướng cánh tay trái hội tụ, sau đó nhắm ngay những Goblin đó quái vật trực tiếp oanh tới.

Nắm tay đập vào không khí phía trên.

Không khí chấn động!

'Ong' một tiếng, không khí chấn động ra, sản sinh lực phá hoại cường đại gọn sóng, hướng xung quanh khuếch tán.

"Hỏa Xà thuật!"

Phát động hết năng lực, Dương Tiểu Thiên tay trái nhanh chóng bóp ấn bấm niệm pháp quyết, trong đan điền linh lực luồng khí xoáy nhanh chóng, phía bên trái tay hội tụ mà đi, bốn phía ngọn lửa nóng bỏng chỉ lực bỗng nhiên ngưng tụ, không được nửa giây mà thôi, một đầu khoảng chừng hơn năm mét dài dữ tợn Hỏa Xà vọt ra.

Rống ~ ~ ~

Hơn năm mét dài Hỏa Xà trông rất sống động, toàn thân thiêu đốt lên hỏa điểm nóng rực, đây cũng không phải là Hỏa Xà, mà là hỏa mãng xà. Dữ tợn hỏa mãng xà gầm thét, xông về phía những Goblin đó quái vật.

Ong ~ ~ ~

Nhưng mà, Dương Tiểu Thiên công kích còn chưa kết thúc, hấn tại sử dụng ra 'Hỏa Xà thuật' đồng thời, đem răng cưa đại đao vác tại trên lưng, tay phải cũng ở bóp ấn.

Hàn khí bức người hàn băng chỉ lực hướng Dương Tiểu Thiên hội tụ, tay phải xuất hiện một đoàn mông lung hàn khí sương mù, hàn khí sương mù càng lúc càng lớn.

Mà một chuỗi tàn ra sâu kín Băng Lam ánh sáng màu trạch thon dài băng thương bỗng nhiên ngưng tụ xuất ra, 'CHÍU...U...U!' một tiếng, theo sát tại hỏa mãng xà đằng sau giết tới.

Dương Tiểu Thiên có tuyệt đối tự tin.

Này ba lần liên tục công kích, tuyệt đối có thể giết chết không ít Goblin quái vật, ngăn cản đối phương công tác chuẩn bị đáng sợ chiêu thức.

Ầm ầm!

Nhưng mà, đột nhiên, một tiếng vang thật lớn, ngoài ý muốn phát sinh.

Dương Tiểu Thiên ngạc nhiên thấy được một đạo cường tráng thân ảnh từ trên trời giáng xuống.

Còn không có đợi hấn thấy rõ ràng bộ dáng của đối phương, thân ảnh kia tay phải ấn trên mặt đất, sau đó, một cỗ năng lượng ba động đột nhiên hiện, máu tái nhợt quang khuếch tán, vô số trắng bạch cốt từ trên mặt đất vọt lên, hình thành một mặt rắn chắc cốt tường.

Oanh! Oanh! Oanh!

Ba tiếng liên vang, tại Dương Tiểu Thiên ánh mắt kinh ngạc, mặt này đại khái năm mét cao, dài sáu thước cốt tường lại đem hấn tất cả công kích hoàn toàn chính chính ngăn cản hạ xuống.

"Nhân loại, ngươi tuyệt đối không cách nào nữa trước tiến thêm một bước!"

Ầm ầm ~ ~ ~

Cốt tường sụp đổ, những cái kia trắng bạch xương cốt biến thành bụi phấn tiêu tán, sau đó, một cái hình thể cường tráng, thậm chí nói mập mạp từ sắc Goblin từng bước một đã đi tới.

Đồng dạng, nó vóc dáng cũng không cao, cùng học sinh tiểu học không sai biệt lắm, đây là Goblin đặc hữu đặc thù, lại cực kỳ mập mạp, cánh tay chừng trưởng thành bắp chân thô, bụng cũng đại thần kỳ.

Mang trên mặt một mặt dừ tợn trắng bệch sắc hài cốt mặt nạ, một thân trắng bệch sắc hài cốt khô giáp, chỗ trán hệ lấy một mảnh tử sắc khăn trùm đầu.

Nó kia một đôi như không động trắng bệch sắc đồng tử, có sấm nhân từ khí để lộ ra, làm cho người ta một loại lạnh lẽo từ ý.

Trong tay vũ khí là một cái tử sắc Lưu Tinh Chùy.

...

Không có suy nghĩ nhiều, Dương Tiểu Thiên trực tiếp lấy Tham Tri Chi Máu, dò xét đối phương cơ bản tin tức, cùng hắn đoán nghĩ không sai, quả nhiên là mới sinh cửu cấp quái vật.

"Vậy tới thử xem!"

Dương Tiểu Thiên mục quang lợi hại như mũi tên, nhìn chăm chăm hài cốt Goblin, lấy ra trên lưng răng cưa đại đao, hai tay nắm lấy chuôi đao, đem eo trầm xuống, linh lực vận chuyển, rót vào răng cưa đại đao bên trong.

Ong ~ ~ ~

Tức thì, răng cưa đại đao bên trong đặc thù Ma pháp trận vận chuyển, màu xanh đen răng cưa đại đao chừng dài hai mét, lưỡi đao là răng cưa hình dạng, đao hai mặt, kia từng mảnh từng mảnh như con giun vặn in dấu sáng lên.

Đặc thù Ma pháp trận vận chuyển, răng cưa giống như là cưa điện cũng như kịch liệt chấn động, phát ra 'Ô ô ô. . .' chấn động tiếng nổ vang.

"Nhân loại, trên tay ngươi vũ khí không sai!"

Hài cốt Goblin mục quang bị Dương Tiểu Thiên trong tay răng cưa đại đao hấp dẫn, đồng tử hơi hơi co rút lại, tựa hồ cảm nhận được một ít áp lực bộ dáng.

"Sát!"

Dương Tiểu Thiên phát giác được liệt điểm Goblin cùng sương lạnh Goblin đã sắp đem chiêu thức công tác chuẩn bị được rồi, hắn biết, hắn không có thời gian trì hoãn, phải mau chóng đột phá trước mắt này đầu hài cốt Goblin ngăn trở.

Xoát!

Dương Tiểu Thiên hai chân chia xuống đất, tựa như mạnh mẽ là báo đi săn một nhảy ra, tốc độ cực nhanh, xông về phía hài cốt Goblin.

CHÍU...U...U!!

Hài cốt Goblin không có sử dụng Lưu Tinh Chùy này vũ khí, mà là mập mập tay trái vung lên, lòng bàn tay sáng lên sát bạch sắc quang mang, một cây hài cốt chi mâu liền bay ra, xuyên qua hướng Dương Tiểu Thiên.

"Băng thương chi thuật!"

Dương Tiểu Thiên nhanh chóng đổi thành một tay nói đao, tay trái bấm niệm pháp quyết, băng lãnh hàn băng chi lực hội tụ, một chi Băng Lam sắc băng thương bỗng nhiên ngưng tụ xuất ra, mà 'CHÍU...U...U!' một tiếng bay ra ngoài, cùng hài cốt chi mâu đụng vào nhau, phát ra 'Oanh' một thanh âm vang lên, song song nổ tung.

Nhất thời, Băng Lam sắc hàn khí cùng sát sương mù màu trắng dây dưa lại với nhau.

"Chết cho ta, gấp trăm lần chấn động!"

Dương Tiểu Thiên từ nơi này đoàn trong sương mù vọt ra, lông tóc không hư hại, cũng nhanh chóng tiếp cận hài cốt Goblin, song đao trong tay, đồng thời nguyên lực tuôn động, sản sinh một loại mãnh liệt chấn động, đem răng cưa đại đao mang chấn động lên, hình thành một mảnh tàn ảnh, chém về phía hài cốt Goblin.

Điện thoại người sử dụng thỉnh xem đọc, càng có ưu thế chất đọc tự nghiệm thấy.

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Nói Chuyện Phiếm Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15: Chúng ta hi vọng (sửa)

Dày đặc nhiều sương mù tràn ngập, tiếng nổ vang không ngừng, Ma văn quăng Thạch Cơ cùng xe bọc thép hỏa lực đối với oanh, nham thạch cùng? 31? ? Đạn lẫn nhau va chạm, sau đó trên không trung bạo tạc.

Người sống sót nhóm kinh khủng lấy khuôn mặt, nhìn qua đây hết thấy, không dám trước tiến thêm một bước, thân thể lạnh run.

Các binh sĩ cùng Goblin giao chiến, huy vũ lấy đại đao.

Trịnh Nghiệp Hóa dị hoá mà thành gai nhọn màu đen lân thú cùng thần đao Goblin giao chiến, liên tục đối đầu, thần đao Goblin Hắc Đao huy vũ, đao khí tung hoành, nhưng bị Trịnh Nghiệp Hóa lấy lợi trào liên tục đánh gãy.

Hai bên trong lúc nhất thời vô pháp phân ra thắng bại, cũng nhìn không ra ai mạnh ai yếu.

"Chém!"

Dương Tiểu Thiên khuôn mặt trầm tĩnh, hai con ngươi bên trong lộ ra ánh mắt kiên nghị, hấn hai tay nắm lấy răng cưa đại đao chuỗi đao, răng cưa như điện cưa cũng như chuyển động, đồng thời gấp trăm lần chấn động năng lực, khiến cho răng cưa đại đao 'Ong..ong' chấn động lên, hình thành một mảnh tàn ảnh, chém về phía hải cốt Goblin.

Hải cốt Goblin sắc mặt biến hóa, tựa hồ cảm nhận được răng cưa đại đao uy lực, nhưng nó như trước không sợ, mục quang bên trong mang theo một vòng lạnh nhạt.

Nó hơi hơi đem eo trầm xuống, ngồi xổm thành trung bình tấn, mà sức eo lôi kéo nửa người trên thay đổi, tráng kiện mập mạp tay phải chấn động, trong tay Lưu Tinh Chùy xiềng xích rầm rầm vang, từ sắc Lưu Tinh Chùy liền quăng ra ngoài.

Như là một cái từ sắc như lưu tinh, ầm ầm đánh hướng Dương Tiểu Thiên.

Oanh!

Một tiếng vang thật lớn, từ sắc Lưu Tinh Chùy chuẩn xác cùng Dương Tiểu Thiên răng cưa đại đao đụng vào nhau, răng cưa chuyển động, cùng Lưu Tinh Chùy ma sát, 'Răng rắc răng rắc' tuôn ra một chuỗi Hòa Tinh.

Đồng thời, phát ra to lớn vang dội.

Sắc mặt của Dương Tiểu Thiên đột biến, đầy đủ cảm nhận được một cỗ to lớn kinh lực nhảy vào trong cơ thể, đều thiếu chút nữa cảm không được răng cưa đại đao, 'Đi từ từ cộ' hướng lui về phía sau.

"Nhân loại, ta lỗ Bồ Đặc đã sớm nói, ngươi tuyệt đối gây khó dễ!"

Oanh!

Hải cốt Goblin tay phải hát lên, từ sắc Lưu Tinh Chùy rơi xuống đất, đập ra một cái hố sâu cực lớn, nó ngạo nghễ nhìn phía Dương Tiểu Thiên, đối với thực lực bản thân, có đầy đủ tự tin.

"Phi!"

Dương Tiểu Thiên nhỏ một bãi nước miếng cực đậm, mặt âm trầm, nhìn chăm chăm đối phương, "Ta gây khó dễ? Chê cười, ta lo lắng là ngươi ngăn không được ta!"

"Mau nhìn, đó là xảy ra chuyện gì?"

Dương Tiểu Thiên cùng hải cốt Goblin giao chiến, đưa tới chú ý của mọi người, to lớn tiếng vang cùng động tĩnh hấp dẫn ở tầm mắt của bọn hắn, nhao nhao hướng nơi này bái kiến.

"Khoe miệng lưỡi lợi hại cũng không có gì dùng."

Oanh! Oanh!

Lúc này, lỗ Bồ Đặc mỉa mai cười cười, tựa hồ là vì tăng cường sức thuyết phục, nó đem tay trái đặt tại trên mặt đất, sau đó một hồi máu tái nhợt quang khuếch tán, ngay sau đó, trắng bệch sắc từ khí lan tràn, hai mặt cốt tường đột ngột từ mặt đất mọc lên, chắn trước mặt của nó.

"Có bản lĩnh, trước phá ta cốt tường rồi nói sau!"

Lỗ Bồ Đặc thanh âm từ cốt tường đằng sau truyền đến.

Hai mặt cốt tường liên hợp lại với nhau, khoảng chừng dài hơn mười thước, tựa như rắn chắc tường thành cũng như, ngăn trở lỗ Bỏ Đặc thân ảnh, đồng thời cũng hoàn toàn ngăn cản Dương Tiểu Thiên tiến lên đường.

"Trợn to chó của ngươi mắt thấy."

Dương Tiểu Thiên xiết chặt trong tay răng cưa đại đao, lớn tiếng quát lớn.

"Oh my gosh!(OMG) đây là xương trắng tường thành sao? Đến cùng là dạng gì quái vật tài năng làm ra động tĩnh lớn như vậy tới? Trong khoảnh khắc kiến tạo lên một tòa bạch cốt tường thành, chẳng lẽ là cùng thần đao Goblin cũng như cường đại quái vật?"

"Dương Tiểu Thiên, đó là Dương Tiểu Thiên a, hán làm sao có thể xuất hiện ở chỗ đó? Hán muốn làm gì?"

"Các ngươi mau nhìn phía trước." Bỗng nhiên, có một người chỉ vào phía trước, tất cả mọi người theo hần chỉ vào phương hướng nhìn lại, trong chớp mắt liền mở to hai mắt nhìn.

Vô cùng nóng bỏng năng lượng, từng đám cây màu đỏ thẫm đại kỳ liền cùng một chỗ, hình thành một mảnh to lớn màu đỏ thẫm biển lửa, hỏa diễm đàng đàng, hùng lực thiêu đốt, tàn mát ra đáng sợ uy thế.

Mà ở biển lửa bên cạnh, chính là một mảnh lớn nhỏ gần như giống như đúc Băng Lam sắc băng biển, khiến người cảm thấy lạnh lẽo hàn khí tựa như sương mù mai, nhiệt độ cực thấp.

Này hai cỗ làm cho người kinh hãi năng lượng, nếu như va chạm, phát sinh bạo tạc, loại kia tình cảnh, chỉ là muốn nghĩ để cho đầu người da run lên a.

"Đã xong, đã xong, cái này thật sự xong đời!"

Sắc mặt của mọi người dị thường khó coi, thậm chí có chút tuyệt vọng, "Ngựa nhát a, chúng ta vậy mà đến bây giờ mới phát hiện những cái này chó ngày quái vật có như vậy âm chiêu, chúng ta tại sao ngu xuẩn như vậy a! Cái này có thể thế nào! ?"

Bọn họ bị thanh Goblin cùng xích Goblin ngăn trở, Trịnh Nghiệp Hóa cũng ở cùng thần đao Goblin chiến đấu, không có ai còn nhàn rỗi, không có ai đi ngăn cản nguy cơ phát sinh.

"Chúng ta còn không muốn chết a, các ngươi nhanh nghĩ nghĩ biện pháp, các ngươi không là quân nhân sao? Không phải là nguyên khí "hăng lực giả" sao? Hiện tại là thế nào? Nghĩ biện pháp a! ?"

Người sống sót nhóm thì càng thêm tuyệt vọng, tựa hồ nhìn không đến sinh lộ, mục quang u ám một mảnh.

Chiến đấu đến bây giờ, nhân loại bên này đã đem tất cả thủ đoạn đều dùng đến, vốn Trịnh Nghiệp Hóa còn muốn đem xe bọc thép với tư cách là át chủ bài cùng hậu thủ.

Ai biết, địch quân cũng có Ma văn quảng Thạch Cơ như vậy chiến tranh binh khí.

"Hỗn đản! !"

Trịnh Nghiệp Hóa gào thét, muốn xông qua thần đao Goblin ngăn trở, liều lên toàn lực, toàn thân gai sắc bay ra, tựa như mưa to hướng về thần đao Goblin.

Thần đao Goblin mỉa mai cười cười, nó gãy gò như cây gãy trúc tay phải vung lên, một đao quét ngang, chém ra không khí, hắc sắc đao quang mỏng như cánh ve, tàn mát ra một hồi tử khí.

Đó là năng lực của nó "Tử vong trăm kích! !

Xoát!

Đao quang ngưng tụ, hình thành một đạo màu đen xám đao khí cực nhanh chém tới.

Rầm rầm rầm ~ ~ ~

Đầy trời gai sắc bị chém đứt.

PHỤT!

"Oa ~ ~ "

Huyết quang bắn tung tóe, Trịnh Nghiệp Hóa trốn tránh không kịp, bị màu đen xám đao khí bổ trúng, lân phiến văng tung tóe, bị chặt ra một đạo sâu đủ thấy xương máu chảy đầm đìa miệng vết thương.

"Không! ! !"

Mọi người rên rỉ!

Vốn tưởng rằng Trịnh Nghiệp Hóa nói không chừng có thể đột phá thần đao Goblin trở ngại, có thể hiện thực tàn khốc lại là Trịnh Nghiệp Hóa bị thần đao Goblin đã thương.

Hi vọng lại giảm.

Tuyệt vọng bao phủ trái tim của bọn hắn.

Àm ầm!

Đột nhiên, vừa lúc đó, tất cả mọi người đã nghe được một tiếng rên vang, còn có người không có buông tha cho, là Dương Tiểu Thiên tích súc lực lượng đủ mức, lần nữa xuất thủ.

Răng rắc răng rắc ~ ~ ~

Tất cả mọi người vô cùng thấy rõ ràng, Dương Tiểu Thiên hấn về mặt dữ tợn, gân xanh đều phát nổ xuất ra, hấn lên toàn lực, linh lực điên cuồng vận chuyển, đều hợp thành vào tay răng cưa đại đao bên trong.

Ồ...ô...ô...n...g ~ ~ ~

Răng cưa đại đao kịch liệt chấn động, lợi hại răng cưa như là cưa điện cũng như chuyển động, sau đó bổ chém vào kia cứng cỏi hải cốt chi trên tường.

Bành!

Một tiếng vang dội, toàn bộ cốt tường đều chấn động lên, từng đám cây trắng bạch sắc xương cốt bay ra, xương cốt bột phấn như là bột phấn cũng như bốn phi, hải cốt chi tường phát ra không chịu nổi gánh nặng tiếng rên rỉ.

"Cái gì! ?"

Hải cốt Goblin mở to hai mắt nhìn, có chút ngạc nhiên, nó không nghĩ tới Dương Tiểu Thiên vậy mà có thể rung chuyển nó cốt tường, muốn biết rõ, lấy hải cốt chi tường phòng ngự, không có mới sinh cứu cấp chiến lực, là vô pháp đánh vỡ.

Từ lúc trước hải cốt chi tường ngăn trở Dương Tiểu Thiên không khí chấn động, Hóa Xà thuật, băng thương chi thuật ba lần công kích, đều không có cái gì tổn thương, cũng có thể thấy được hải cốt chi tường trình độ bền bỉ.

"Có hi vọng, chúng ta còn có hi vọng!"

Lưu Minh Thất cái tên mập mạp này liều mạng hô to, nói thật, vừa rồi hắn cũng bị hù phải chết, cho rằng thật sự sẽ chết, bây giờ nhìn đến Dương Tiểu Thiên, thoáng cái giống như là ăn thuốc an thần cũng như, không hiểu an tâm hạ xuống.

"Đúng, chúng ta còn có Dương Tiểu Thiên! !!"

Vương Viện Viện trắng nõn bàn tay như ngọc trắng nắm thật chặt cung tiễn, trắng nõn da thịt non mịn có ánh sáng trắng, hắc bạch phân minh đôi mắt đẹp nhìn qua Dương Tiểu Thiên, tinh xảo tuyệt mỹ trên mặt đẹp tràn đầy đối với Dương Tiểu Thiên tín nhiệm.

Điện thoại người sử dụng thỉnh xem đọc, càng có ưu thế chất đọc tự nghiệm thấy.

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Nói Chuyện Phiếm Quân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Tan vỡ hi vọng (sửa)(cầu cất chứa! Cầu đề cử! !)

Ps : Cảm tạ sơn bát quá tới ta đi qua 200 Qidian tiền khen thưởng! Sách sơn bài tạ! ! !

Giờ khắc này, tất cả mọi người đưa ánh mắt đặt ở trên người Dương Tiểu Thiên, nhìn chăm chú vào Dương Tiểu Thiên, mười ngón giao nhau nắm cùng một chỗ, để cạnh nhau tại chỗ ngực, như là tại cầu nguyện cũng như.

Bởi vì Dương Tiểu Thiên thành bại liên quan tất cả mọi người tánh mạng.

Nếu Dương Tiểu Thiên đã thất bại, bọn họ sẽ chết.

Nhưng nếu như, Dương Tiểu Thiên thành công, kia bọn họ liền còn có còn sống hi vọng.

"Đừng hòng!"

Lỗ Bố Đặc đem mập mập hai tay thủ chương ấn tại trên mặt đất, nguyên lực điên cuồng bạo động, trắng bệch sắc quang hiện lên, đều hòa nhập vào đến hải cốt chi trên tường.

Lần này, nguyên bản kịch liệt lay động hải cốt chi tường, thoáng cái liền ổn định lại, rạn nứt địa phương cũng ở khép lại, ngăn trở Dương Tiểu Thiên rằng cửa đại đao.

Thấy như vậy một màn, mọi người trái tim chính là run lên, há to miệng nhìn nhìn.

"Phá cho ta a!"

Dương Tiểu Thiên cũng là đang gào thét, lớn tiếng tê mình, đã dùng hết toàn lực.

Răng rắc răng rắc ~ ~ ~

Răng cửa đại đao răng cửa không ngừng cắt trắng bệch sắc hải cốt chi tường, lại chỉ có thể kéo ra từng đạo dễ hiểu vết cắt, xương cốt tra từ bốn phi, vô pháp tạo thành tính quyết định tổn thương.

Bị lỗ Bố Đặc cường hóa hải cốt chi tường, trình độ bền bỉ tới thiếu tăng lên gấp đôi.

"Ha ha. . . , ngươi không phá được."

Lỗ Bố Đặc cuồng tiếu.

Lúc này, Dương Tiểu Thiên đột nhiên linh cơ khẽ động, hần chột bắt đầu điều động lên tế bào bên trong nguyên lực, những cái kia cuồng bạo nguyên lực cũng không giống như linh lực như vậy dịu dàng ngoan ngoãn.

Thế nhưng, tại Dương Tiểu Thiên cứng cỏi ý chí, từng sợi nguyên lực còn chịu Dương Tiểu Thiên lôi kéo cùng không chế, sau đó cùng linh lực một chỗ, rót vào răng cửa đại đao bên trong.

Oanh!

Trong chớp mắt, linh lực cùng nguyên lực đồng thời tiến nhập đến răng cửa đại đao đặc thù Ma pháp trận, vậy mà sinh ra làm cho người không tưởng tượng nổi kết quả, kịch liệt phản ứng lên.

Linh lực cùng nguyên lực lẫn nhau trong đó, lẫn nhau tăng cường.

Càng hoặc là nói, giống như là băng hòa hai loại hoàn toàn bất đồng năng lượng đụng vào nhau, sau đó sinh ra bạo tạc phản ứng, hình thành cường đại hơn một cổ bạo tạc lực.

Chính là này một cổ bạo tạc chi lực, thúc giục răng cửa đại đao bên trong chỗ khắc có đặc thù Ma pháp trận.

Ong..ong ~ ~ ~

Trong nháy mắt, Dương Tiểu Thiên trong tay răng cửa đại đao như là điên rồi cũng như chấn động lên, mặt đao trên văn in dấu toát ra hùng hực quang, tựa như cùng khai mở đại đến cực hạn cửa điện, răng cửa giống như nổi điên kịch liệt cắt.

Răng rắc răng rắc ~ ~ ~

Đại lượng xương cốt bốn phi, hải cốt chi tường kịch liệt lay động, khe nứt trong khoảnh khắc lan tràn ra, toàn bộ hải cốt chi tường không chịu nổi đáng sợ như vậy lực phá hoại.

'Oanh' một tiếng, hóa thành đầy trời hải cốt bạo vỡ đi ra.

"Cái gì! ! ?"

Lỗ Bố Đặc căn bản không có thời gian phản ứng, đợi nó phục hồi tinh thần lại thời điểm, hải cốt chi tường đã sụp đổ.

"Ngược lại, cốt tường ngược lại!"

Lưu Minh Thất lớn tiếng hô, như là hoan hô hò hét.

"Xông lên a!"

Mọi người hưng phấn hò hét, hai con người bên trong dấy lên ngọn lửa hi vọng.

Xoát!

Dương Tiểu Thiên không có dừng chút nào lưu lại, tại cốt tường sụp đổ trong chớp mắt, thừa dịp lỗ Bỏ Đặc kinh ngạc thời điểm, vượt qua nó kia mập mập thân hình, dứt khoát xông về phía những cái kia liệt điểm Goblin cùng sương lạnh Goblin đoàn thể.

Keng!

Sau đó, Dương Tiểu Thiên giơ lên răng cưa đại đao, nhắm ngay gần nhất một đầu sương lạnh Goblin, tại tất cả mọi người nhìn chăm chú, chờ mong, làm ầm ra tính quyết định một đao.

Thành công!

Sấp thành công!

Mọi người đang nội tâm hò hét! Nhìn nhìn chuỗi này đao rơi xuống!

Chỉ cần giết chết liệt điểm Goblin cùng sương lạnh Goblin, chỉ cần giết chết một đầu, những cái kia màu đỏ thẫm đại kỳ chỗ liền lên biển lửa hoặc là Băng Lam sắc đại kỳ chỗ liền lên băng biển, sẽ giống như Cờ Domino, toàn bộ tan vỡ.

Ong ~ ~ ~

Nhưng mà, sau một khắc, ngoài ý muốn cứ như vậy không hề có dấu hiệu phát sinh.

Đó là một mảnh trắng bệch quang, là làm cho người ta tuyệt vọng hào quang, tại Dương Tiểu Thiên thân thể xung quanh sáng lên, sau đó, từ kia mảnh sát bạch sắc quang mang bên trong.

"Hài cốt lồng giam"

Lỗ Bỏ Đặc thanh âm lạnh lùng vang lên, mang theo mĩa mai cười nhạo, bàn tay của nó ấn trên mặt đất, phát động một cái khác năng lực, lấy hài cốt cấu thành lồng giam, vậy khôn địch nhân.

Vô số hài cốt như là phun ra bùng lên, đan chéo cùng một chỗ, hình thành tứ phía cốt tường, muốn tạo thành một cái lồng giam.

"Không tốt!"

Sắc mặt của Dương Tiểu Thiên đột biến, có chút kinh hoàng, hài cốt lồng giam lan tràn tốc độ vô cùng nhanh, trong chớp mắt liền khốn trụ Dương Tiểu Thiên.

Bành!

Dương Tiểu Thiên vốn nên bổ trúng liệt điểm Goblin một đao này, chém tại hài cốt lồng giam phía trên, bất quá hài cốt lồng giam so với hài cốt chi tường cứng cáp hơn, chính là bị Dương Tiểu Thiên chém ra một cái lỗ hồng mà thôi.

Oanh oanh! !

Dương Tiểu Thiên còn không có buông tha cho, hấn còn đang kiên trì, hấn ra sức bổ chém hài cốt lồng giam, chặt ra từng cái một lỗ hồng, rỗng giập, hấn muốn phá hủy hài cốt lồng giam.

Ầm ầm ~ ~ ~

Nhưng mà, to lớn tiếng nổ vang vang lên, nóng bỏng năng lượng cùng băng hàn năng lượng bạo phát, rốt cục, rốt cục, hao tổn như thế nhiều thời giờ, Goblin rốt cục đem cái này đáng sợ chiêu thức nổi lên xuất ra.

"Đã thất bại! Thật sự đã thất bại!"

Mọi người trợn mắt há hốc mồm nhìn qua đây hết thấy, hi vọng phá toái, ngã vào vạn trượng Tuyệt Vọng Thâm Uyên.

Tan vỡ!

Hy vọng duy nhất tan vỡ!

"Sẽ không đâu, sẽ không đâu, Tiểu Thiên sẽ không để cho chúng ta thất vọng đó a!" Lưu Minh Thất mở to hai mắt nhìn gào thét lớn, tựa như gần như

tuyệt cảnh hung thú cũng như.

Thật sự đến từ vong tuyệt cảnh, là ai đều khó có thể tiếp nhận.

"Tiểu Thiên!"

Trương Mộng Tuyết quay đầu nhìn hải cốt lồng giam, hải cốt lồng giam kịch liệt chấn động, nói rõ Dương Tiểu Thiên vẫn còn ở đem hết toàn lực.

Đáng tiếc, đã đã chậm.

Biển lửa mãnh liệt mà đến, khó có thể đoán chừng biển lửa đường kính, nhảy lên hỏa diễm đem tất cả mọi người khuôn mặt ánh màu đỏ bừng, bao trùm bên dưới mặt đất bãi đỗ xe trên không.

Mà đối thành ngoại bên, thì là bị Như Băng sơn cũng như băng biển chọt bao phủ.

Băng biển cùng biển lửa rơi xuống, không có ai có thể đào tẩu.

"Chết tiệt, chết tiệt, chết tiệt a! ! !"

Dương Tiểu Thiên điên cuồng công kích hải cốt lồng giam, răng cưa đại đao điên cuồng bổ chém, có thể mỗi lần chém ra lỗ hồng, lại bị lỗ Bó Đặc tại trong khoảnh khắc khôi phục lại.

Vô dụng! Hoàn toàn vô dụng!

Dương Tiểu Thiên nghĩ tới dùng 'Như Ý Phi Đao', đem 'Như Ý Phi Đao' toàn bộ uy lực bày ra, tất nhiên có thể đánh phá hải cốt lồng giam.

Thế nhưng, Dương Tiểu Thiên hội linh lực khô kiệt.

Mất đi linh lực, Dương Tiểu Thiên thậm chí ngay cả mệnh cũng không thể bảo trụ.

Bởi vì lỗ Bó Đặc là mới sinh cửu cấp quái vật a!

"Thần đao, hải cốt, lui lại!"

Đúng lúc này, Goblin tối hậu phương, một đạo trần ngập thanh âm uy nghiêm từ hắc sắc mộc chế trong kiệu truyền ra.

"Là tù trưởng."

Thần đao Goblin sững sờ, dừng lại công kích, đem Hắc Đao thu hồi.

"Đừng hòng chạy trốn!"

Trịnh Nghiệp Hóa gào thét, muốn truy kích, vừa bước ra không có vài bước, liền quỵ xuống, toàn thân hấn đều là bị Hắc Đao bổ ra miệng vết thương, máu tươi lâm li, hấn đã đến cực hạn.

"Thỏa thích tại băng hỏa cờ trận dưới kêu rên a!"

Thần đao Goblin đậm mặc quét Trịnh Nghiệp Hóa liếc một cái, sau đó cùng xuất hiện thì cũng như, hóa thành một đạo hắc sắc bóng đáng triệt thoái phía sau, biến mất không thấy bóng dáng.

"Kết thúc sao?"

Nhìn qua rơi xuống biển lửa cùng băng biển, Trịnh Nghiệp Hóa hấn thật sự có chút tuyệt vọng.

Biển lửa cùng băng biển quá đáng sợ, trừ phi năng lực là chuyên môn phòng ngự huyết khí cảnh đoàn trưởng cấp bậc xuất hiện, mới có thể đem mạnh mẽ như vậy công kích đỡ được.

Điện thoại người sử dụng thỉnh xem đọc, càng có ưu thế chất đọc tự nghiệm thấy.

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Nói Chuyện Phiếm Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17: Tuyệt vọng rên rỉ (sửa)

Cửu Lan Huyền giờ lên như ngà voi khéo đưa đẩy cánh tay ngọc, màu da trắng xám, mà màu đỏ tươi đôi mắt đẹp bên trong hiện lên đỏ tươi huyết quang, máu tươi chỉ lực tuôn động, một chuỗi huyết sắc đại đao tại tay phải của nàng trên ngưng tụ xuất ra.

"Tất cả đều trốn đến sau lưng, đợi lát nữa ta sẽ tận lực bảo vệ an toàn của các người."

Cửu Lan Huyền quay đầu lại, đối với Tần Dao, Lâm Nam Sơ, Đường Đường, Trương đại gia, còn có Hiểu Hiểu đám người trịnh trọng diễn giải: "Nhớ kỹ, đến lúc sau ngàn vạn không nên chạy loạn."

"Người không cần quản chúng ta, nhanh đi giúp đỡ tiểu thiên a."

Tần Dao lo lắng hô: "Hắn hiện tại một người, vô cùng nguy hiểm."

"Đúng vậy a!"

Trương đại gia cũng thấp phần lo lắng mà nói: "Ta bộ xương già này, dù sao cũng sống không được bao lâu, hiện tại chỉ có Tiểu Thiên có thể cứu mọi người, người nhanh đi giúp hắn a."

"Bảo hộ chúng ta vô dụng."

Lâm Nam Sơ cũng hô.

"Đại Tỷ Tỷ, người nhanh đi giúp đỡ ca ca Tiểu Thiên, Đường Đường cùng Hiểu Hiểu có thể để bảo vệ mọi người." Hiểu Hiểu cùng Đường Đường đồng thanh diễn giải.

"Chủ nhân nói qua, để cho nô tài bảo hộ an toàn của các người, đây là chủ nhân mệnh lệnh." Cửu Lan Huyền lắc đầu, kiên định mà nói: "Cho nên, đây là nô tài nhiệm vụ."

"Trừ phi chủ nhân mở miệng, bằng không, nô tài không có khả năng vi phạm chủ nhân mệnh lệnh."

"Người đưa nhò này, như thế nào như vậy bướng bỉnh!"

"Lập Mạn Lệ, đến lúc sau người cũng cùng đi hỗ trợ." Cửu Lan Huyền quét Lập Mạn Lệ liếc một cái.

"Vâng."

Lập Mạn Lệ trịnh trọng gật đầu, tay phải vừa chuyển, Huyết Thử ngưng tụ xuất ra.

...

Giờ này khắc này.

Dương Tiểu Thiên bị vây ở hải cốt lồng giam, hắn tuy bị toàn bộ phong kín hải cốt lồng giam ngăn trở tầm mắt, hoàn toàn nhìn không đến bên ngoài biển thành bộ dáng gì nữa.

Thế nhưng, bên tai truyền đến tiếng nổ vang, còn có tiếng rên rỉ, hắn đã có thể đoán được.

Biển lửa cùng băng biển đã muốn phủ xuống.

"Không có cách nào, chỉ là liều trên một phen."

Dương Tiểu Thiên cuối cùng vẫn còn lấy ra 'Nữ Ý Phi Đao', chuẩn bị dùng hết linh lực, phá vỡ này chết tiết 'Hải cốt lồng giam'.

Đồng thời, vì có thể mau chóng khôi phục linh lực, Dương Tiểu Thiên cũng đem hạ phẩm linh thạch đem ra, nắm trong lòng bàn tay, hấp thu linh thạch bên trong linh khí khôi phục linh lực.

"Cửu Lan Huyền cùng Lập Mạn Lệ năng lực đều là tiến công tính, không phải là phòng ngự tính, đợi biển lửa cùng băng biển hàng lâm, thậm chí sản sinh bạo tạc, các nàng thực không nhất định có thể bảo vệ mẫu thân an toàn của bọn hắn."

Dương Tiểu Thiên biểu tình trầm trọng, "Hơn nữa, biển lửa cùng băng biển đều là đại diện tích không khác nhau đó công kích, đến lúc sau, Lưu Minh Thất, Trương Mộng Tuyết bọn họ cũng sẽ lãnh ít dữ nhiều rồi."

"Hiện tại băng biển cùng biển lửa cũng đã tiến công qua, không có khả năng đánh tiếp đoạn."

"Kể từ đó, cũng chỉ có thể đem chúng đỡ được!"

Dương Tiểu Thiên mục quang sáng rực, phải tay nắm lấy ngực, cái địa phương kia, chính là Chuẩn Tiên Khí: 'Nghịch Lân Hộ Tâm Kinh' vị trí.

"Tù trưởng!"

Lỗ Bố Đặc ngạc nhiên đây này lắm lắm một câu, hắn nhìn thấy tức sẽ hàng lâm biển lửa cùng băng biển, đã nghe được mệnh lệnh, sừng sốt một chút, nhìn thật sâu liếc một cái kịch liệt lay động trắng bạch sắc hải cốt lồng giam, nhếch miệng, đứng dậy bắt tay chương từ trên mặt đất thu trở về.

Trên mặt đất máu tái nhợt quang dần dần tiêu thất.

"Coi như ngươi vận khí tốt."

Mà, nó nói một câu nói, liền trực tiếp rời đi, mập mập thân hình vượt qua liệt điểm Goblin cùng sương lạnh Goblin đoàn thể, tiêu thất tại sương trắng bên trong.

Dương Tiểu Thiên tại trước tiên cảm thấy hải cốt lồng giam biến hóa, mất đi lỗ Bố Đặc chương khổng, hải cốt lồng giam mặt ngoài tầng kia trắng bạch sắc quang biến mất không thấy.

Vì vậy, hắn nhanh chóng đình chỉ thúc dục 'Như Ý Phi Dao', bảo tồn linh lực, sau đó hai tay nắm chắc răng cưa đại đao, thúc giục răng cưa đại đao, ra sức bổ bổ tới.

Oanh!

Một tiếng vang thật lớn, hải cốt lồng giam cứ như vậy bị Dương Tiểu Thiên một đao bổ phán hồng vỡ đi ra.

Ầm ầm . .

Dương Tiểu Thiên vừa mới thoát khỏi, hắn còn chưa tới kịp suy nghĩ, bên tai liền truyền đến to lớn tiếng nổ vang, hắn ngẩng đầu, liền thấy được đại diện tích biển lửa cùng băng biển bao trùm toàn bộ dưới mặt đất bãi đỗ xe.

Sau một khắc, hắn liền thấy được tất cả mọi người tại biển lửa cùng băng biển, thống khổ gầy dựa.

"A . . ! Cứu mạng a!"

"Hóa, là hòa! Rất thống khổ! Ta muốn bị chết cháy!"

"Lạnh quá, lạnh quá, tay của ta đông cứng."

"Không, ta không muốn biến thành băng điêu!"

. . .

Bên tai truyền đến từng tiếng chói tai rên rỉ.

Giữa biển lửa, từng cái một người sống sót tại kêu rên, bị ngọn lửa thiêu đốt, thống khổ kêu thảm thiết, tuyệt vọng rên rỉ, hoàn toàn chính là nhân gian Luyện Ngục.

Từng cái một sinh mệnh tại biến mất, bị ngọn lửa đốt thành tro bụi.

Băng biển, lạnh thấu xương, bao phủ tất cả mọi người, trên người che kín sương lạnh, lạnh run, hai tay, hai chân bị đóng băng kết, cuối cùng thậm chí bị đông cứng băng điêu.

Sinh cơ triệt để đoạn tuyệt.

Nhìn qua lên trước mắt đã phát sinh hết thảy, tâm tình của Dương Tiểu Thiên không hiểu trầm trọng lên.

"Nghịch Lân Hộ Tâm Kinh!"

Dương Tiểu Thiên hít một hơi thật sâu, tay phải đặt ở ngực vị trí, sau đó từ từ đem 'Nghịch Lân Hộ Tâm Kinh' lấy xuất ra.

"Chết tiệt, tiếp tục như vậy không phải là biện pháp, chúng ta cuối cùng nguyên lực tiêu hao hết, liền sẽ bị chết cháy."

Lưu Minh Thất, Trương Nghĩa Trang, Chu Thiên Thần, Vương Viện Viện, Hà An Trung, Hoàng Cảnh Tinh, Lưu An, Ngô Quyền Hoa, cùng với còn dư lại ba người bảo an.

Bọn họ hình thành một cái đoàn thể, làm thành một vòng tròn, không ngừng thả ra năng lực, đem tới gần bọn họ hỏa điểm khu trừ, tạm thời còn không có

tánh mạng nguy hiểm

Nhưng đây chỉ là tạm thời.

"Thế nào? Thế nào a?"

Trong vòng La Mẫn Kỳ khuôn mặt bối rối cực kỳ, không ngừng kinh khủng thét chói tai vang lên, nhìn nhìn xung quanh ngọn lửa nóng bỏng, cùng với, Lưu Minh Thất bọn họ càng ngày càng mặt tái nhợt, nội tâm gần như tuyệt vọng.

"Đàn bà thú, cảm miệng của người lại."

Lưu Minh Thất trừng La Mẫn Kỳ liếc một cái, quát mắng: "Nếu như không phải là nhìn tại Hoàng Cảnh Tinh mấy người bọn hắn người trên mặt mũi, ta tuyệt sẽ không cứu người."

"Không muốn chết, liền yên lặng cảm miệng cho ta."

"Ta. . ."

La Mẫn Kỳ trừng lớn đôi mắt đẹp.

"Tiểu thiên a."

Lưu Minh Thất kỳ thật cũng biết, lần này thật sự là đến tuyệt cảnh, chẳng ai ngờ rằng, gỗ đá bộ lạc thậm chí có cường đại như vậy chiến lực.

Lần này, thật sự có khả năng toàn bộ đều chết ở chỗ này.

Nguyên khí "hăng lực giả" nhóm, còn có thể lấy trong cơ thể nguyên lực, hoặc là phóng thích năng lực, để chống đỡ hỏa diễm hoặc là hàn khí ăn mòn, thời gian ngắn còn chưa có chết.

Nhưng bị ngọn lửa đốt thành than cốc, hoặc là bị hàn khí đông thành tượng băng, cũng chỉ là vấn đề thời gian mà thôi.

Hồ hết đồ dành. . .

Có thể thấy được, Cửu Lan Huyền cùng Lạp Mạn Lệ huy vũ lấy vũ khí trong tay, vận chuyển máu tươi chi lực, trên người toát ra một mảnh màu đỏ tươi hào quang.

Những cái này hào quang ngăn cản hỏa diễm, vì Tần Dao, Dương Hiểu Hiểu bọn họ hình thành một cái an toàn hoàn cảnh.

"Chạy mau a!"

"Trốn không thoát, như thế nào chạy trốn a?"

"Thần a, mau tới cứu cứu chúng ta a!"

...

Người sống sót nhóm tại hỏa diễm cùng hàn khí bên trong chạy như điên, phát ra tuyệt vọng rên rỉ, cuối cùng chán chường co quắp ngồi tại mặt đất, mục quang tuyệt vọng nhìn qua lấy hết thấy trước mắt.

Biển lửa cùng băng biển này hai cỗ năng lượng, đã hoàn toàn đem toàn bộ dưới mặt đất bãi đỗ xe bao trùm, không có có thể tránh né địa phương.

Mặc kệ bỏ chạy kia, đều là tử vong.

Mà khổng lồ như thế đoàn năng lượng, căn bản không phải bọn họ có thể chống cự.

Đây mới thực sự là tuyệt cảnh.

Điện thoại người sử dụng thỉnh xem đọc, càng có ưu thế chất đọc tự nghiệm thấy.

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Nói Chuyện Phiếm Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Thâm Uyên bên trong ánh rạng đông (sửa)(cầu đề cử! Cầu cát chứa! !)

Ps : Cảm tạ Bi Ngạn Hoa vì người khai mở 300 Qidian tiền khen thưởng, cảm tạ rầu~ không 100 Qidian tiền khen thưởng! Sách son bài tạ! !

Dương Tiểu Thiên lúc này đã lấy ra 'Nghịch Lân Hộ Tâm Kính', bất quá, hắn hiện tại đang đang tế luyện pháp bảo này, bởi vì 'Nghịch Lân Hộ Tâm Kính' có tám mươi một bộ đồ trận pháp.

Hắn còn là Luyện Khí tầng ba thời điểm, luyện hóa trong đó một bộ trận pháp, cho nên chỉ có thể phát huy ra hộ giáp năng lực, chỉ có thể bảo vệ Dương Tiểu Thiên một người.

Mà nghĩ bảo vệ càng nhiều người, liền cần luyện hóa càng nhiều trận pháp, phát huy ra 'Nghịch Lân Hộ Tâm Kính' uy lực mạnh hơn.

Ô...ô...ô...n...g . .

'Nghịch Lân Hộ Tâm Kính' phiêu phù ở không trung, không ngừng xoay tròn, Dương Tiểu Thiên hai tay bóp bí quyết, đánh vào từng đạo linh lực, xâm thấu bên trong trận pháp.

Đồng thời, khắc vào bản thân ý thức.

May mà, Dương Tiểu Thiên hiện tại đã là Luyện Khí sáu tầng, so với Luyện Khí tầng ba mạnh hơn rất nhiều, lần này tế luyện Dương Tiểu Thiên có tuyệt đối nắm chắc.

"Luyện cho ta hóa! !"

Ong!

'Nghịch Lân Hộ Tâm Kính' chấn động, bộc phát ra kim sắc quang, mờ hồ trong đó có thể thấy được Giao Long hư ảnh tại lưu chuyển.

Theo Dương Tiểu Thiên một tiếng gầm lên, cuối cùng một đạo Án Quyết đánh ra, 'Nghịch Lân Hộ Tâm Kính' phát ra một hồi vù vù thanh âm, đệ nhị bộ đồ trận pháp bị luyện hóa.

Thành công!

Dương Tiểu Thiên đại hỉ, tay trái vung lên, đem 'Nghịch Lân Hộ Tâm Kính' cầm trong tay.

...

"Tuyệt vọng a, kêu rên a, cứ như vậy tại vô tận giữa sự thống khổ chết đi."

Hắc sắc mộc chế trong khiếu, có từng trận lôi quang đang lóe lên, truyền đến sấm sét chói tai gọi ầm ỹ, "Vậy mà giết chết ta mộc Thạch Lôi ân, sáng lập gỗ đá bộ lạc dũng sĩ, là địch nhân tử vong, mới có thể để cho dũng sĩ linh hồn được yên nghỉ."

Cỗ khiếu cường đại tồn tại, tự tin cho rằng, có thể dựa vào biển lửa cùng băng biển, đem Dương Tiểu Thiên bọn họ toàn diệt.

"Gỗ đá chí thượng!"

Thần đạo Goblin, hải cốt Goblin thù hận tại hắc sắc mộc chế cỗ khiếu hai bên.

"Tù trưởng vạn tuế! Tù trưởng vạn tuế!"

Liệt diễm Goblin, sương lạnh Goblin tại hoan hô tung tăng như chim sẻ, phảng phất đã lấy được thắng lợi, sau đó tại cuồng hoan (*chè chén say sưa) cũng như.

...

Ầm ầm!

Đột nhiên, tại lúc này, một tiếng to lớn bạo tạc vang lên, vô số sắt thép mảnh vỡ hướng bốn phía bay ra ngoài, mọi người ngạc nhiên quay đầu nhìn lại.

Nguyên lai là xe bọc thép bị biển lửa thiêu nổ tung.

"Thảo!"

Trịnh Nghiệp Hóa sắc mặt khó coi cực kỳ, xe bọc thép vậy mà cứ như vậy báo hồng, đồng thời, hần triệu tập còn sống đám binh sĩ tổ hợp cùng một chỗ.

Sau đó thả ra nguyên lực, hoặc là năng lực xuất ra, hình thành phòng ngự.

"Mau mau nhanh, chúng ta nhanh hướng nơi này dựa sát vào!"

Có không ít người sống sót như là bắt lấy cuối cùng một cây cây cỏ cứu mạng cũng như, vì mạng sống, liều mạng hướng Trịnh Doanh Trường đám người dựa sát vào.

Mã Đông Lương cực kỳ xảo trá, trước đó liền đã nhận ra không tốt, lạng lẽ trốn vào binh sĩ trong đội ngũ, bảo vệ tánh mạng.

Trịnh Doanh Trường bởi vì nhận thức Mã Đông Lương đại ca, cho nên cũng mở một mắt, nhắm một con mắt. Trịnh Doanh Trường đều không nói gì, những binh lính kia tự nhiên cũng chỉ để làm cái gì cũng không thấy.

"Tiểu thư, người ngàn vạn không nên chạy loạn!"

Trịnh Doanh Trường thấy được Trương Mộng Tuyết, vọt tới bên cạnh của nàng, ngăn cản được mãnh liệt mà đến hòa diễm, "Người muốn là xảy ra vấn đề, ta tại sao cùng Trương Đại Ca nói rõ a!"

"Trịnh Doanh Trường, ta biết."

Trương Mộng Tuyết trịnh trọng gật đầu, hướng đội ngũ dựa sát vào, nóng bỏng nhiệt độ, đem tóc của nàng đều sấy [nướng] quần áo, đỏ thắm hòa diễm, mang nàng khuôn mặt ánh màu đỏ bừng, biểu tình ngưng trọng nói: "Trịnh Doanh Trường, bây giờ nên làm gì? Chẳng lẽ chúng ta cứ như vậy ở chỗ này chờ chết sao?"

"A! Lốp trường, ta nguyên lực đã tiêu hao hết!"

Một tên binh lính rên rỉ, hòa diễm trong chớp mắt ăn mòn thân thể của hắn, trên mặt đất thống khổ giãy dụa, sau đó bị sống sờ sờ chết cháy.

"Không! ! !"

Trịnh Doanh Trường cùng binh lính của hắn nhóm cấu thành phòng ngự đoàn thể càng ngày càng nhỏ, càng ngày càng nhiều người bị ngọn lửa chết cháy, hoặc là bị hàn khí chết cứng.

"Không có cách nào, thật không có biện pháp a!"

Trịnh Nghiệp Hóa lắc đầu, vẻ mặt tuyệt vọng, hắn nhìn thấy từng tên một binh sĩ chết đi, chính mình lại thúc thủ vô sách, tâm phảng phất đang rỉ máu, thống khổ vạn phần, hắn hốc mắt ẩm ướt, "Ta có lỗi với này chút binh sĩ! Có lỗi với này chút bọn họ a!"

Hắn cảm giác mình vô năng, nhỏ yếu, lực lượng nhỏ bé cực kỳ.

"Trịnh Doanh Trường!"

Trương Mộng Tuyết há to miệng, lại nói không nên lời bất kỳ lời, trong mắt có chút tự trách. Nếu như không phải mình gắng phải Trịnh Doanh Trường bọn họ tìm đến Dương Tiểu Thiên, cũng sẽ không gặp được chuyện như vậy, những binh lính này sẽ không phải chết.

"Doanh trường! !"

Là Trần vận nam thanh âm, Trần vận nam vốn là bị thần đao Goblin đá thương nặng, hiện giờ hắn đến cực hạn, nguyên lực đã tiêu hao hết, hòa diễm trong chớp mắt lan tràn toàn thân của hắn.

Hòa diễm nhúc nhích, Trần vận nam có chút hào sáng Đông Bắc hán tử, tại bị ngọn lửa ăn mòn sinh mệnh.

"Đại đội trưởng!"

"Trần vận nam!"

...

"Trần vận nam! !"

Trịnh Nghiệp Hóa phát ra rên rỉ, một cái chính trực thiết huyết quân hán tử, thấy được chính mình mang Binh, bị vô tình hòa diễm chết cháy, băng lãnh hàn khí chết cứng, hắn phát ra cầu nguyện khát vọng tiếng rên rỉ, "Thần a, thần! Nếu như ngài thật sự tồn tại, ta cầu van xin ngài, cứu cứu bọn họ a, bọn họ đều là vô tội!"

Nhưng mà.

Tại cái này tàn khốc thế giới, cũng không có cứu khổ cứu nạn thần!

Từ vong nhưng đang tiếp tục, từng cái một binh sĩ chết đi, lần lượt người sống sót từ vong, nhân loại sinh mệnh, vốn là như vậy không chịu nổi.

Trịnh Nghiệp Hóa triệt để tuyệt vọng nhắm mắt lại.

Ong...

Đó là một tầng kim sắc trong suốt màn sáng, giống như là thiên thần quang huy, hàng lâm tại cái này thế gian cũng như, từ đằng xa mà đến, xuyên qua vô tận nóng bỏng hỏa diễm cùng băng lãnh hàn khí.

Sau đó, che trùm lên các binh sĩ trên không.

Kim sắc trong suốt màn sáng, là như vậy mỏng, giống như là ảo mộng bọt biển cũng như, lấy tay nhẹ nhàng một đám, sẽ phá toái như vậy.

Thế nhưng, chính là như vậy một tầng hơi mỏng màu vàng kim trong suốt màn sáng, lại ngăn trở tất cả hỏa diễm cùng với hàn khí.

Kìa vô cùng ngọn lửa nóng bỏng, băng hàn thấu xương khiến người cảm thấy lạnh lẽo hàn khí, bị ngăn cách tại màn sáng ở ngoài.

Tất cả mọi người, kinh ngạc một mảnh.

Bọn họ mở to hai mắt nhìn, không thể tin, quả thật không thể tin, kỳ tích vậy mà cứ như vậy xuất hiện.

"Là thần sao? Chẳng lẽ thật sự là là thần xuất hiện sao?"

"Mau nhìn, có người, có người ở hỏa diễm cùng hàn khí bên trong hành tẩu!"

...

Mọi người kinh ngạc một mảnh, thấy được tại vô tận hỏa diễm cùng hàn khí, có một đạo thân ảnh, từng bước một hướng bọn họ nơi này đã đi tới.

Theo cự ly càng ngày càng gần, bọn họ rốt cục thấy rõ ràng này đạo thân ảnh bộ dáng.

"Đương Tiểu Thiên! Là Dương Tiểu Thiên! ! !"

Liếc một cái, chỉ là liếc một cái, tất cả mọi người liền nhận ra này đạo thân ảnh thân phận.

Vạn phần nguy cơ thời khắc, Dương Tiểu Thiên rốt cục khu động Chuẩn Tiên Khí: Nghịch Lân Hộ Tâm Kính, hình thành phòng ngự màn sáng, cứu mọi người.

Luyện hóa hai bộ trận pháp, 'Nghịch Lân Hộ Tâm Kính' đã có thể thả ra đường kính 10m phòng ngự màn sáng.

Lại còn lực phòng ngự càng cường đại hơn.

Nhưng đối với linh lực tiêu hao cũng lớn hơn.

Ong...

Có thể thấy được, Dương Tiểu Thiên trái tay cầm một mặt tối như mực, như là hình tròn tấm gương cũng như đồ vật. Cẩn thận nhìn, liền sẽ phát hiện, viên kia bàn cũng như đồ vật một mặt là bóng loáng mặt kính, biên giới gọng kính là một vòng cần vĩ Giao Long.

Tại mặt sau còn khắc có rậm rạp chằng chịt kim sắc đường vân, tương đối huyền ảo, đồng thời còn có một mảnh bay lên Giao Long đồ án.

Kim sắc màn sáng, chính là từ mặt kính bên trong bắn ra.

Cũng chính là, Dương Tiểu Thiên cứu được bọn họ tất cả mọi người.

"Không! Hắn là thần! Là cứu chúng ta thần, là sáng tạo ra kỳ tích thần!"

Có ít người đã điên cuồng, bọn họ từ trong kinh ngạc thanh tỉnh, lại lại lâm vào một cái khác điên cuồng cúng bái cùng tín ngưỡng, trong một không hề có sinh cơ tuyệt cảnh, bọn họ cho rằng hắn phải chết không thể nghi ngờ, cho rằng sẽ ở vô tận thống khổ từ vong.

Tại bọn họ lúc tuyệt vọng nhất.

Đương Tiểu Thiên xuất hiện, hắn cứng rắn đã sáng tạo ra kỳ tích.

Tầng kia kim sắc màn sáng, là thần quang huy a!

Đây không phải thần, còn có thể là cái gì?

Giờ khắc này, có người từ đáy lòng trong này sinh sinh ra tuyệt đối tín ngưỡng.

Điện thoại người sử dụng thỉnh xem đọc, càng có ưu thế chất đọc tự nghiệm thấy.

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Nói Chuyện Phiếm Quân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 19: Mộc Thạch Lô ân

Âm âm âm..

Dưới mặt đất bãi đỗ xe, từng chiếc ô tô, bị ngọn lửa thiêu cháy, mà muốn nổ tung lên, thanh âm đỉnh tai nhức óc, tình cảnh tương đối dọa người.

Rống. . .

Tiểu Kim cực kỳ thống khổ gằm thét, trên người kim sắc bộ lông bị thiêu cháy đen một mảnh, trong cơ thể nguyên lực tuôn động, tại nó bên ngoài thân thể hình thành một tầng nhàn nhạt quang, chống cự lên hỏa diễm.

Chỉ bất quá, hỏa diễm quá hung mãnh, hơn nữa cuộn cuộn không dứt.

Tiểu Kim sớm muộn hội duy trì không được, bị ngọn lửa chết cháy.

...

"Tiểu Tuyết, không có sao chứ?"

Dương Tiểu Thiên đã đi qua, hấn chắn tất cả mọi người phía trước, trong tay giờ 'Nghịch Lân Hộ Tâm Kính', một tầng kim sắc trong suốt màn sáng lấy mặt kính làm trung tâm, hướng về xung quanh lan tràn, hình thành đường kính 10m kim sắc trong suốt màn hào quang.

"Tiểu Thiên! !"

Trương Mộng Tuyết giật mình ngẩng đầu lên, nhìn sang, kinh ngạc dùng bàn tay như ngọc trắng bưng kín cặp môi đỏ mọng, phục hồi tinh thần lại, nàng lắc đầu, nói: "Ta không có việc gì."

"Dương Tiểu Thiên!"

Trịnh Nghiệp Hóa cũng kinh ngạc ngẩng đầu lên, nhìn nhìn Dương Tiểu Thiên bóng lưng, nhìn qua xung quanh tầng kia kim sắc màn sáng, lúc này tâm tình phức tạp tới cực điểm.

Trên mặt của mọi người có sống sót sau tai nạn vui sướng, đồng thời, không ít ảnh hình người là cuồng tín đồ cũng như, nhìn qua Dương Tiểu Thiên, còn kém quỳ xuống tới cúng bái.

"Tiểu Kim!"

Dương Tiểu Thiên tự nhiên cảm nhận được Tiểu Kim thống khổ rên rỉ, vì vậy trực tiếp kêu Tiểu Kim, khiến nó vọt vào kim sắc màn hào quang bên trong.

Rống. . .

Tiểu Kim xông tới, đã nhanh muốn trở thành một Hắc Thán, nằm rạp trên mặt đất vẫn không nhúc nhích, trong miệng bốc lên cháy đen khói đặc.

"Các người hướng bên trong lách vào lách vào, để ta tiến vào, nhanh để ta tiến vào a."

Màn hào quang người ở bên ngoài, đặc biệt là thấy được Tiểu Kim xuất hiện, chiếm cứ khối lớn địa phương, sợ hội không có địa phương, lách vào không vào. Điên cuồng muốn chen vào màn hào quang bên trong, hai mắt đều bốc lên hồng quang.

Hiện tại có sống sót cơ hội, ai cũng dự đoán được.

May mà, đường kính chỉ có 10m hình tròn màn hào quang, đã không nhỏ, lại nói, rất nhiều người đã chết mất, còn người còn sống sót, không được 300.

Đường kính 10m hình tròn màn hào quang, đủ rồi.

Muốn biết rõ, một bình phương thước diện tích, có thể đứng sáu bảy người, mà đường kính 10m hình tròn màn hào quang, diện tích có gần bát mươi mét vuông.

Cũng chính là có thể đứng 400 người tới.

"Luu Minh Thất, Vương lão sư, các người còn không mau đi vào!"

Dương Tiểu Thiên thấy được cách đó không xa Luu Minh Thất nhất hỏa nhân, tại vùng vẫy, nhưng xem ra, đã nhanh chóng đỡ không nổi, Hoàng Cảnh Tinh trên mặt của bọn hắn đều bị ngọn lửa bị phỏng nước chảy bong bong.

"Nhanh! Hướng Tiểu Thiên dựa sát vào!"

Luu Minh Thất đám người hưng phấn, vội vàng hướng Dương Tiểu Thiên nơi này chạy đến, cuối cùng, cuối cùng là vọt vào màn hào quang bên trong.

"Tiểu Thiên, ta liền biết người sẽ không để cho chúng ta thất vọng!"

Luu Minh Thất bọn họ hư thoát ngồi trên mặt đất, tóc cùng lông mi đều nhanh đốt rụi, làn da phía trên nhiều chỗ bị phỏng, đối với Dương Tiểu Thiên giờ ngón tay cái lên.

"Cảm ơn!"

Hoàng Cảnh Tinh, Luu An hai người vô cùng cảm kích nói lời cảm tạ, còn kém quỳ xuống tới dập đầu nói lời cảm tạ. Ngô Quyền Hoa mục quang lấp lánh, cúi đầu, một câu cũng không nói.

Tâm tình của La Mẫn Kỳ phức tạp, đồng dạng cúi đầu trầm mặc.

...

"Ai? Là ai?"

Mộc Thạch Lôi ân tức giận rít gào, mắt thấy những cái này đáng chết nhân loại, sẽ bị hỏa diễm chết cháy, hàn khí chết cứng, tại vô tận trong thống khổ chết đi, mộc thạch tâm tình của Renault vốn là vô cùng sướng khoái.

Thế nhưng là, đột nhiên, liền không hề có dấu hiệu xuất hiện một tầng kim sắc màn sáng, cây đuốc biển cùng hàn khí chặn lại, bảo vệ những cái này đáng chết nhân loại.

Đây quả thực giống như là cố ý đánh mặt hắn, cố ý để cho hắn khó chịu nổi cũng như.

"Chết tiệt, dĩ nhiên là nhân loại!"

Mộc Thạch Lôi ân ngồi ở trong khiếu, mở ra rèm, thấy được hỏa diễm bên trong Dương Tiểu Thiên, phát hiện dĩ nhiên là nhân loại.

Nhất thời liền tức giận phải chết. Như là ăn **** cũng như khó chịu.

Từng đạo lôi điện tại trên thân thể lấp lánh.

Hắn nhin không được, đều muốn động thủ.

...

"Đối phương Hắc Thiết Cấp muốn động thủ."

Sắc mặt của Cửu Lan Huyền khẽ biến, nàng cảm nhận được mộc Thạch Lôi ân bạo động khí tức, biểu tình nhất thời liền ngưng trọng hạ xuống.

"Ca ca Tiểu Thiên, thật sự là ca ca Tiểu Thiên."

Đường Đường hưng phấn chỉ vào phía trước, thấy được kim sắc màn sáng, cũng nhìn thấy Dương Tiểu Thiên, nàng vô cùng sung sướng mà nói: "Ca ca Tiểu Thiên thật là lợi hại a, một mình hắn liền ngăn trở biển lửa cùng băng biển, cứu nhiều người như vậy."

"Ca ca ta đương nhiên là lợi hại nhất rồi." Hiểu Hiểu một bộ đương nhiên biểu tình.

"Ừ."

Đường Đường cũng đi theo gật đầu, vô cùng tán thành Dương Hiểu Hiểu nói.

Mà Tàn Dao, Lâm Nam Sơ, Trương đại gia bọn họ thấy được Dương Tiểu Thiên không có việc gì, đều thở ra một hơi, yên tâm hạ xuống.

Rất nhanh, Cửu Lan Huyền cùng Lạp Mạn Lệ, ngăn cản hỏa diễm, mang theo mẫu thân của Dương Tiểu Thiên cùng muội muội đám người, cùng Dương Tiểu Thiên hội hợp. Vì vậy, dưới mặt đất bãi đỗ xe, trên cơ bản còn sống người, đều chen đến đường kính bất quá 10m kim sắc trong suốt màn sáng bên trong.

"Chủ nhân, nô tài đã cảm thấy, đối phương Hắc Thiết Cấp rất có thể sẽ ra tay."

Cửu Lan Huyền đi tới Dương Tiểu Thiên bên cạnh, ghé vào lỗ tai hắn trầm thấp thanh âm diễn giải.

"Ừ!"

Dương Tiểu Thiên khó khăn gật đầu, sắc mặt hắn rất trắng, thân thể đều đang run rẩy, đan điền, linh lực luồng khí xoáy điên cuồng xoay tròn, từng đạo linh lực tuôn ra, đều dừng mảnh vào đến 'Nghịch Lân Hộ Tâm Kính' bên trong.

Duy trì lấy 'Nghịch Lân Hộ Tâm Kính' vận chuyển, quá tiêu hao linh lực.

Dương Tiểu Thiên đã dùng hết toàn lực.

Hắn một bên vận chuyển 'Luyện Khí công pháp', hấp thu hạ phẩm linh thạch bên trong linh khí, dùng cho khôi phục linh lực, một bên do không chế linh lực, vận chuyển 'Nghịch Lân Hộ Tâm Kính'.

Tuy rất khó khăn, nhưng Dương Tiểu Thiên vẫn là tại chèo chống lấy.

"Các người đều phải chết! !!"

Ầm ầm!

Một tiếng vang thật lớn, đồng thời truyền đến một tiếng rống giận vang lên, là hắc sắc mộc trong kiệu mộc Thạch Lôi ân vọt ra, cũng không thân ảnh cao lớn từ trên trời giáng xuống, trực tiếp nhảy vào giữa biển lửa.

Đùng đùng (*không dứt). . .

Hỏa diễm đờng đờng, lôi quang lấp lánh, mộc Thạch Lôi ân khí thế cường hãn tới cực điểm.

Tất cả mọi người kinh khủng nhìn qua, nuốt nước miếng.

"Cửu Lan Huyền!"

Dương Tiểu Thiên trầm thấp âm thanh quát.

"Vâng, chủ nhân!"

Cửu Lan Huyền vô cùng cung kính chấp tay, sau đó ngẩng đầu lên, tuyệt mỹ trên mặt đẹp lạnh lùng Như Băng, ngạo thị lấy mộc Thạch Lôi ân, "Đến đây đi, ta đã sớm chờ đợi đã lâu."

Ong! ! !

Cửu Lan Huyền trực tiếp vận dụng thiên phú, toàn thân toát ra huyết sắc quang, máu tươi chỉ Lực Cuồng tuôn, tóc của nàng kéo dài, mà biến thành huyết sắc tươi đẹp tóc dài.

Đồng thời, trong tay nàng huyết sắc đại đao, cũng biến thành tản ra huyết sắc tia chớp lạnh lẽo huyết sắc liên đao.

Cửu Lan Huyền toàn thân quần quanh lấy tất cả huyết sắc tia chớp, tóc dài bay múa, hắc sắc váy liền áo không gió mà bay, một đôi trắng nõn chân dài như ẩn như hiện.

Đỏ tươi khỏe miệng hai bên, lộ ra đầy bạch sắc răng nanh.

Tựa như cực kỳ yêu mị hấp Huyết Ma nữ.

"Người!"

Cảm nhận được trên người Cửu Lan Huyền cường hãn khí tức, mộc Thạch Lôi ân sắc mặt biến hóa, nhú mào, mục quang biến thành lấp lánh bất định lên.

"Ha ha, nguyên lai là thuần chủng Hấp Huyết Quỷ."

Mộc Thạch Lôi ân cười lạnh: "Xác thực rất cường đại a! Bất quá băng hỏa đại trận chân chính uy lực còn không có bạo phát đi ra, chỉ cần băng hỏa đại trận bạo phát, những người này cũng sẽ chết."

"E rằng liền ngươi cũng sẽ trọng thương!"

"Cho nên, muốn cùng ta chiến đấu, hay là chờ ngươi từ băng hỏa đại trận trong lúc nổ tung sống sót rồi nói sau."

Điện thoại người sử dụng thỉnh xem đọc, càng có ưu thế chất đọc tự nghiệm thấy.

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Nói Chuyện Phiếm Quân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20: Lui lại

Ps : Cảm giác Tạ Thư hữu 16062708 1408 1401505 100 Qidian tiền khen thưởng! ! !

"Ta thật mong chờ các ngươi biến thành vô số cổ tiêu thi."

Mộc Thạch Lôi ân âm hiểm cười quét Dương Tiểu Thiên liếc một cái, nó kia một đôi thanh sắc trong con mắt để lộ ra sát khí lạnh như băng, đối với Dương Tiểu Thiên có không che dấu chút nào sát ý.

Xoát!

Sau một khắc, Mộc Thạch Lôi ân liền một cái nhảy lui lại, tiêu thất đang lúc mọi người trước mắt.

Mọi người tương đối kinh ngạc, thật sự không rõ Bạch Mộc Thạch Lôi ân đột nhiên nhảy ra ngoài, sau đó đã nói mấy câu, cái gì cũng không có làm, đã đi.

Điều này cũng rất cổ quái.

Cửu Lan Huyền vốn định truy kích, lại bị Dương Tiểu Thiên ngăn cản.

Răng rắc!

Đột nhiên, Dương Tiểu Thiên đã nghe được rõ ràng tiếng nổ mạnh, sau đó hắn liền thấy được, tại Mộc Thạch Lôi ân trước kia đứng lại địa phương, xuất hiện một đạo thanh sắc lôi quang.

Ầm ầm ầm! ! !

Thanh sắc lôi quang vừa xuất hiện, xung quanh hỏa diễm cùng hàn khí, như là nhận lấy loại nào đó triệu hoán cũng như, hướng về thanh sắc lôi quang hội tụ, hai loại cực đoan năng lượng đụng vào nhau, lập tức liền sinh ra bạo tạc.

Bạo tạc lực lượng tương đối cường đại.

Chấn mặt đất rạn nứt.

Thấy như vậy một màn, sắc mặt của Dương Tiểu Thiên liền thay đổi.

Nhưng mà, còn chưa chờ Dương Tiểu Thiên làm xuất phản ứng chút nào, bạo tạc, giống như là dây dẫn nổ cũng như, dẫn nổ toàn bộ băng hỏa đại trận.

Có thể thấy được, bao trùm gần nửa cái dưới mặt đất bãi đỗ xe hỏa diễm dung hợp cùng một chỗ, hình thành một mảnh vô cùng to lớn ngưng thực hỏa trụ, hỏa trụ trên không trung bay múa, tựa như khủng bố Hỏa Giao.

Mà băng lãnh hàn khí cùng hỏa diễm cũng như, dung hợp cùng một chỗ, đồng dạng hình thành một mảnh vô cùng to lớn mà lại ngưng thực hàn khí trụ, tại thanh sắc lôi quang dẫn đạo, như là hai đầu tranh đấu thường luồng hung ác, đột nhiên đụng vào nhau.

Kìa thanh sắc lôi quang, chính là một cái lôi dẫn, một cái nhen nhóm biển lửa cùng băng biển xung đột lôi dẫn, một Thạch Lôi ân sô dĩ ra liền đi.

Muốn chính là đem cái này lôi dẫn ném vào tới mà thôi.

"Không tốt!"

Sắc mặt của Dương Tiểu Thiên đột biến, điên cuồng đem linh lực chuyển vận đến 'Nghịch Lân Hộ Tâm Kinh', kim sắc trong suốt màn sáng phát ra chói mắt quang.

Ầm ầm . .

Cuối cùng, hỏa trụ cùng hàn khí trụ đụng đụng vào nhau, hai loại cực đoan năng lượng va chạm, lại càng là tại lôi quang dẫn động, phát ra vô cùng đáng sợ bạo tạc.

Trong chớp mắt, mọi người chỉ thấy chói mắt bạch quang tách ra ra, tựa như một cái bạch sắc mặt trời nổ tung cũng như, đáng sợ bạo tạc năng lượng hướng xung quanh khuếch tán.

Rầm rầm rầm..

Bạo tạc năng lượng oanh kích tại kim sắc màn sáng phía trên, phát ra liên tiếp tiếng nổ vang, mọi người thấy rõ ràng, kim sắc màn sáng kịch liệt sóng gió nổi lên.

Không ngừng lôi lõm biến hình, phảng phất sau một khắc, muốn vỡ vụn.

Răng rắc răng rắc. . .

Bạo tạc năng lượng đảo qua, mặt đất vỡ vụn biến hình, như là phát sinh động đất, từng khối to lớn đá vụn từ trên đỉnh đầu rớt xuống.

Dưới mặt đất bãi đỗ xe sắp sụp đổ.

Phốc. . .

Dương Tiểu Thiên miệng phun máu tươi, sắc mặt 'Xoát' một chút, trắng xám hạ xuống, thân hình kịch liệt run rẩy, lưng lay sắp đổ, phảng phất sau một khắc muốn ngã xuống.

Đáng sợ bạo tạc năng lượng trùng kích tại kim sắc màn sáng phía trên, để cho Dương Tiểu Thiên nhận lấy to lớn phản phệ.

"Chủ nhân!"

Cửu Lan Huyền kinh hô, vạn phần lo lắng, có thể năng lực của nàng là công kích tính, căn bản không thể giúp Dương Tiểu Thiên gấp cái gì.

Răng rắc răng rắc...

Đúng lúc này, tất cả mọi người thấy được kim sắc màn sáng vậy mà xuất hiện khe nứt, từng mảnh từng mảnh như tóc tia thô tuyến khe nứt, tại rất nhanh hướng bốn phía lan tràn.

Ừng ục. . .

Mọi người nuốt nước miếng, sợ hãi tới cực điểm.

Đáng sợ như thế bạo tạc năng lượng, nếu như không có kim sắc màn sáng tồn tại, bọn họ chỉ sợ liền toàn thân đều không bảo vệ được.

"Đã xong, đã xong, ngăn không được a."

Tuyệt vọng tâm tình lại lần nữa hiển hiện đang lúc mọi người nội tâm.

"Tiểu Thiên, ngươi không muốn xen vào nữa chúng ta, mau chạy đi, chạy trốn a!"

Lưu Minh Thất đám người lớn tiếng hô, "Chỉ cần mặc kệ chúng ta, lấy thực lực của ngươi, hoàn toàn có thể đào tẩu."

"Tiểu Thiên, đi mau a!"

Tần Dao, Lâm Nam Sơ bọn họ cũng một chỗ phản nộ hô.

"Dương Tiểu Thiên, đi mau, sau đó sống sót, vì chúng ta báo thù!" Các binh sĩ cũng cùng kêu lên hò hét.

"Đều con mẹ nó cầm miệng cho ta!"

Dương Tiểu Thiên mở to hai mắt nhìn, nhỏ một bãi nước miếng máu đặc, "Chớ cùng ta cãi nhai, trừng to mắt cho ta xem rõ ràng, nhìn một sức làm thế nào đem các người cứu xuống."

"Thảo!"

"Đến đây đi, bạo cho ta phát a! !!"

Dương Tiểu Thiên gào thét liên tục, toàn thân tất cả linh lực triệt để bạo phát ra, trên người sáng lên trắng noãn hào quang, đồng thời, toàn thân hắn còn tuôn ra hiện ra nhàn nhạt sương trắng.

Tể bào bên trong nguyên lực bị Dương Tiểu Thiên toàn bộ điều bắt đầu chuyển động.

Linh lực, nguyên lực, hai loại năng lượng, bị Dương Tiểu Thiên chỗ nắm giữ, sau đó tại Dương Tiểu Thiên dưới sự khống chế, toàn bộ dừng mãnh vào đến 'Nghịch Lân Hộ Tâm Kinh' bên trong.

Dương Tiểu Thiên nghiền ép toàn thân cao thấp mỗi một tia năng lượng.

Hắn hiển nhiên đã đang liều mạng.

Hắn phải làm như vậy, bởi vì làm như vậy, mới có hi vọng, bởi vì ở phía sau hắn, có mẹ của hắn, có muội muội của hắn, còn có một cái cái huynh đệ.

Oanh!

Quả nhiên, cùng Dương Tiểu Thiên chỗ phỏng đoán cũng như, linh lực cùng nguyên lực lẫn nhau xung đột, lại lẫn nhau tăng phúc, lấy một loại cực kỳ quý dị trạng thái va chạm, sinh ra một cỗ cường đại bạo tạc chỉ lực.

Sau đó, kết hợp được Dương Tiểu Thiên Luyện Khí sáu tầng linh lực, cùng với nguyên khí Thất Cảnh nguyên lực cỗ này bạo tạc chỉ lực, bị Dương Tiểu Thiên khống chế khu động 'Nghịch Lân Hộ Tâm Kinh' .

Ong!

Hai bộ trận pháp cực nhanh vận chuyển.

Rống . .

Trong chớp mắt, 'Nghịch Lân Hộ Tâm Kinh' kịch liệt chấn động lên, bộc phát ra chói mắt kim quang, mặt sau kim sắc văn in dấu đều sáng lên, thậm chí truyền đến một tiếng trầm thấp tiếng long ngâm.

Ong . .

Một cỗ năng lượng cường đại ba động khuếch tán, sau đó bao trùm toàn bộ kim sắc trong suốt màn sáng, trong chớp mắt đem sắp vỡ vụn kim sắc màn sáng chữa trị hoàn tất.

Lại còn tại kim sắc màn sáng phía trên, còn xuất hiện từng mảnh từng mảnh nhàn nhạt hình rồng hoa văn.

Rầm rầm rầm . .

Đang lúc mọi người kinh ngạc mục quang, băng hóa đại trận bạo tạc năng lượng trùng kích vào lúc này kim sắc màn sáng phía trên, lại lấy không được một chút xú hiệu quả.

Về mặt của mọi người trong chớp mắt ngốc trệ.

Ầm ầm!

Cuối cùng, một tiếng triệt để bạo tạc, bạch quang bùng nổ, mặt đất nứt vỡ, đỉnh đầu rớt xuống từng khối đá vụn, tăng cường kim sắc màn sáng ngăn trở hết thảy.

Mà biển lửa cùng băng biển năng lượng rốt cục tiêu hao hầu như không còn, khủng bố bạo tạc năng lượng tiêu tán không thấy.

"Thành công."

Dương Tiểu Thiên trắng bệch như tờ giấy trên mặt, nổi lên vui vẻ nụ cười, hắn thành công. Hắn lúc này, đã nghiền ép hết trong cơ thể mỗi một tia năng lượng.

Có thể nói, hắn hiện tại đã suy yếu đến một đứa bé, liền có thể cầm dao đâm giết chết hắn trình độ.

Răng rắc!

Một tiếng giong vang, kim sắc màn sáng cũng bởi vì mất đi Dương Tiểu Thiên chèo chống, vỡ vụn ra, hóa thành đầy trời Tinh điểm biến mất.

Xoát!

Dương Tiểu Thiên trên tay 'Nghịch Lân Hộ Tâm Kính' hóa thành một đạo quang, một lần nữa trở lại ngược vị trí.

Bịch!

Dương Tiểu Thiên cũng nhin không được nữa, thân thể ngã xuống.

"Tiểu Thiên! ! !"

Tất cả mọi người hô to, ngữ khí mang theo vô cùng rõ ràng lo lắng, đồng thời lao đến, đem Dương Tiểu Thiên vây ở chính giữa.

"Chủ nhân!"

Cửu Lan Huyền cách Dương Tiểu Thiên gần nhất, cái thứ nhất đem Dương Tiểu Thiên ôm vào trong lòng, tuyệt mỹ đẹp để tinh xảo trên mặt đẹp, tràn đầy vẻ mặt lo lắng.

"Ta chỉ là đã tiêu hao hết khí lực, có chút hư thoát."

Dương Tiểu Thiên cũng không có hôn mê, thấy được xung quanh từng cái một người quen, cười cười nói.

"Không có việc gì là tốt rồi, người hù chết béo gia ta."

Lưu Minh Thất đám người trong mắt đã lóe ra nước mắt.

Bất quá, hần tình huống của mình tự mình biết, quá độ sử dụng linh lực, thậm chí lấy đồng thời khổng chế nguyên lực cùng linh lực, điều này làm cho Dương Tiểu Thiên nhận lấy thật lớn phản phệ.

Có thể nói, Dương Tiểu Thiên đã bị thương nặng.

"Vây hảo, vậy là tốt rồi."

Nghe được Dương Tiểu Thiên nói như vậy, mọi người thư thái hạ xuống.

"Tiểu Thiên..."

Tần Dao bọn họ vốn còn muốn nói chút thực lực.

Ầm ầm!

Bên tai lại đột nhiên truyền đến một tiếng vang thật lớn, đem lời của bọn hắn cắt đứt.

"A! ! ! Điều này sao có thể? Làm sao có thể cũng chưa chết! ?"

Ngay sau đó, tiếng sấm vang rền, truyền đến tiếng rống giận dữ. Mọi người sắc mặt trong nháy mắt biến, quay đầu hướng tiếng sấm truyền đến phương hướng nhìn lại, một đạo toàn thân lóe lói quang thấp bé thân ảnh, bạo phát ra khủng bố khí thế.

Là mộc Thạch Lôi ân.

Chiến đấu còn chưa kết thúc.

"Chủ nhân, nô tài đi lấy đối phương mệnh tới!"

Cửu Lan Huyền bạo phát ra khủng bố sát khí, nàng hai con ngươi màu đỏ tươi như máu, huyết tóc dài màu đỏ bay múa, đem Dương Tiểu Thiên giao cho Tần Dao, sau đó đứng dậy, mọi người thì tự động tránh ra một con đường.

Sau đó, Cửu Lan Huyền đang lúc mọi người trong cái nhìn chăm chú, hai tay nắm lấy huyết sắc liêm đao, từng đạo huyết sắc tia chớp xuyên qua, nhắm ngay mộc Thạch Lôi ân, lâm ẫn chém hạ xuống.

"Chết! ! !"

Răng rắc!

Một tiếng giong vang, đao quang như một đạo rất nhỏ tơ máu lao ra, mặt đất như là đậu hũ cũng như bị tách ra xuất một cái khe, chém về phía Renault.

"Cái gì! ?"

Mộc Thạch Lôi ân trùng lớn mắt, hội tụ nguyên lực, dùng (*không dứt), lôi quang lấp lánh, ngưng tụ ra to lớn sét thuần, chấn trước người.

Ầm ầm!

Như máu tuyến đao quang chém tại sét thuần phía trên, phát ra một tiếng vang thật lớn, sau đó sét thuần phá toái, đao quang chém tại mộc thạch trên người Renault.

PHỤT!

Huyết quang bay lên, mộc Thạch Lôi ân miệng phun máu tươi, thấp bé thân hình trực tiếp bay ra ngoài, đem hắc sắc mộc chế cổ kiểu đụng tan tành.

"Tù trưởng!"

Goblin bọn quái vật kinh hô.

"Lui lại! ! !"

Mộc Thạch Lôi ân giãy dụa đứng dậy, nó khoe miệng tràn huyết, chỗ trán có một mảnh đỏ máu dây nhỏ miệng vết thương, nó mặt âm trầm, nhìn thật sâu mắt Cửu Lan Huyền, quay người liền đi.

Điện thoại người sử dụng thỉnh xem đọc, càng có ưu thế chất đọc tự nghiệm thấy.

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Nói Chuyện Phiếm Quân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Sau khi chiến đấu

"Đừng hòng chạy trốn!"

Cửu Lan Huyền ngọc tay nắm chắc ở huyết sắc liêm đao, liền muốn truy kích.

"Không nên."

Dương Tiểu Thiên lại hô ở Cửu Lan Huyền, Cửu Lan Huyền đã nghe được Dương Tiểu Thiên mệnh lệnh, khuôn mặt sững sờ, lại cũng nghe lời ngừng ngừng lại bước chân, không có tiếp tục truy kích hạ xuống.

Mà những Goblin đó tại mộc Thạch Lôi ân dưới sự dẫn dắt, lấy tốc độ cực nhanh rút lui khỏi dưới mặt đất bãi đỗ xe.

Ầm ầm..

Đồng thời, cũng đem Ma văn quảng Thạch Cơ đẩy đi.

Thấy được Goblin bọn quái vật rút lui, mọi người tất cả đều thở ra một hơi.

Trận chiến tranh này, rốt cục tạm thời tính kết thúc.

Còn người sống, đều có một loại sống sót sau tai nạn cảm giác.

"Chủ nhân, vì cái gì?"

Cửu Lan Huyền xoay đầu lại, không hiểu hỏi.

"Người đuổi theo, sẽ chết!"

Dương Tiểu Thiên ánh mắt sắc bén nhìn chăm chăm Cửu Lan Huyền.

Mọi người đồng loạt nhìn lại, không quá lý giải lời của Dương Tiểu Thiên, muốn biết rõ, vừa rồi mộc Thạch Lôi ân rõ ràng bị Cửu Lan Huyền một chiêu đã thương.

Theo lý thuyết, mộc Thạch Lôi ân hẳn là không phải là đối thủ của Cửu Lan Huyền mới đúng.

...

Lần này chiến tranh, tuy cuối cùng đối phương rút lui, nhưng Dương Tiểu Thiên bên này tử thương thảm trọng, đã chết vượt qua ba phần tư người, đầy đất đều là thi thể.

Có thể nói, là lấy Dương Tiểu Thiên đấm người thảm bại kết thúc.

Dưới mặt đất bãi đỗ xe gần như báo hồng, sụp đổ một nửa, khắp nơi đều là từng khối đá vụn, phóng tầm mắt nhìn lại, là một cỗ lại một cỗ thi thể nằm đen.

Còn có một cái cái trông rất sống động băng điều.

Thấy được thân nhân của mình bằng hữu biến thành thi thể lạnh băng, có chút thậm chí ngay cả toàn thân cũng không có, còn người sống nhóm rất rên rỉ, có ít người quỳ gối bên cạnh thi thể, yên lặng rơi lệ.

"Đến bên này, đem tảng đá kia chuyển khai mở."

"Cẩn thận một chút, hẳn chịu chính là nội thương."

"A. . . , chân của ta, chân của ta."

"Chân của ngươi đã hoàn toàn bị đụng bể, phải cắt, bằng không thì ngươi sẽ chết."

"Hết thuốc chữa, hẳn nửa người trên đã hoàn toàn bị băng."

"Kiên nhẫn một chút đau nhức, ta cho ngươi băng bó miệng vết thương."

...

Trên người không có gì tổn thương cùng thương thế không nghiêm trọng người, đều tại chăm sóc lấy thương thế nghiêm trọng thương binh, tan hoang dưới mặt đất bãi đỗ xe khắp nơi đều là đi đến thân thể.

Dương Tiểu Thiên dựa lưng vào một khối bằng phẳng trên tảng đá lớn, nhìn nhìn xung quanh bận rộn thân ảnh, cùng với bên tai thỉnh thoảng truyền đến tiếng nước nổ, con mắt nhắm lại.

"Đại đội trưởng."

Trần so với trọng ngồi xổm ngồi ở một cỗ thi thể nằm đen bên cạnh, khuôn mặt bi thương, xung quanh rất nhiều vết thương chồng chất binh sĩ đều bàn ngồi cùng một chỗ, biểu tình bi thống.

Trần vận nam này cái tính cách hào sảng Đông Bắc hán tử, cuối cùng vẫn là bị ngọn lửa thiêu chết rồi.

"So với trọng."

Trịnh Nghiệp Hóa vỗ vỗ Trần so với trọng bờ vai, "Vận nam đi, sau này này liên tiếp liên giao cho ngươi rồi."

Tâm tình của mọi người đều rất trầm trọng.

Dương Tiểu Thiên cũng xuyt xuyt không thôi, vừa nghĩ tới trước đó không lâu còn tự chụp mình bờ vai hán tử, hiện giờ biến thành một cỗ cháy đen thi thể, tâm tình có chút không hiểu phiền muộn.

"Doanh trưởng!"

Trần so với trọng mắt hồ chảy ra nước mắt, "Ta muốn thay Đại đội trưởng báo thù! Cho huynh đệ đã chết nhóm báo thù a!"

"Báo thù! Báo thù!"

Đông đảo binh sĩ cùng kêu lên hô.

"Doanh trưởng, chúng ta tuyệt không thể bỏ qua những cái kia quái vật đáng chết." Thịnh rõ ràng đông nắm thật chặt nắm tay.

Tất cả mọi người binh sĩ, đều mục quang sáng rực nhìn nhìn Trịnh Nghiệp Hóa.

Lúc này, ý nghĩ của bọn hắn cực kỳ thống nhất, đó chính là muốn báo thù, không có khả năng để cho các huynh đệ hy sinh một cách vô ích.

Tuy những binh lính này ý chí cùng chiến ý đều rất mạnh, đáng tiếc, những Goblin đó quái vật quá cường đại, bọn họ muốn báo thù như thế nào chuyện đơn giản như vậy.

Trịnh Nghiệp Hóa thật sâu minh bạch điểm này, cho nên há to miệng, không biết nên như thế nào đáp lại.

...

"Khục khục. . ."

Dương Tiểu Thiên nhìn những binh lính kia liếc một cái, bởi vì thương thế còn không có khôi phục nguyên nhân, không khỏi ho khan vài tiếng, đầu thấp xuống, biểu tình biến thành tối tăm phiền muộn, "Nói đến báo thù, ta cũng muốn đem những Goblin đó toàn bộ giết chết."

"Hơn nữa là một tên cũng không để lại!"

Dương Tiểu Thiên hai tay trong chớp mắt nắm chặt nắm tay, cảm nhận được thân thể chỗ đau, trong mắt sát ý càng tràn đầy. Trên người Dương Tiểu Thiên thương thế, có thể toàn bộ đều là bởi những Goblin đó quái vật ban tặng.

Nhân loại cùng những cái kia hàng lâm tại trên địa cầu quái vật, vốn chính là địch nhân.

Dương Tiểu Thiên cùng gỗ đá bộ lạc Goblin, trải qua trận chiến tranh ngày, lại càng là triệt triệt để để đối địch phương.

"Tiểu Thiên, tới, uống chút cháo nóng a."

Tàn Dao bụng tới một chén nóng hôi hổi cháo hoa, thấy được Dương Tiểu Thiên sắc mặt tái nhợt bộ dáng, thấy được con của mình bị thương, nội tâm rất đau lòng.

"Ừ!"

Dương Tiểu Thiên gật gật đầu, tiếp nhận bát súp, sau đó chậm rãi đem cháo nóng uống vào bụng, tức thì, trong dạ dày liền có một loại ấm áp cảm giác, toàn thân đều thoải mái rất nhiều.

Thể lực cũng có một ít khôi phục.

"Ca ca Tiểu Thiên, ngươi đã khỏe sao?" Đường Đường trong mắt to tràn đầy lo lắng nói: "Đường Đường trước kia sinh bệnh thời điểm, Mummy thường xuyên nói, ăn cơm, sẽ có năng lượng, sau đó bệnh sẽ được rồi."

"Thế nhưng không ăn cơm, bệnh cũng sẽ không hảo."

"Cho nên, ca ca Tiểu Thiên, ngươi nhanh lên nhiều ăn chút cháo, sau đó chạy nhanh tốt."

Nói qua, Đường Đường bụng cháo nóng, đưa tới trước mặt Dương Tiểu Thiên.

"Đường Đường, đừng nói càn, vậy có ăn chút cháo, liền rồi cũng sẽ tốt thôi." Lâm Nam Sơ khuôn mặt có chút xấu hổ, trách cứ trừng mắt nhìn Đường Đường.

Đường Đường cong lên cái miệng nhỏ nhắn, không vui, tiếng hừ lạnh nói: "Thế nhưng là Mummy trước kia ngươi chính là nói như vậy nha, chẳng lẽ Mummy là đang dối gạt Đường Đường sao?"

". . ."

Lâm Nam Sơ nhất thời liền nói không ra lời, không biết nên nói như thế nào được rồi

"Ha ha. . ." Dương Tiểu Thiên ha ha cười cười, tiếp nhận Đường Đường cái chén trong tay, uống một hớp, sau đó xoa xoa Đường Đường tóc, "Đường Đường, mẹ ngươi không có lừa ngươi, bát cháo này, ngày mai ta sẽ được rồi."

"Thật vậy chăng?"

Đường Đường vui vẻ mở to hai mắt nhìn.

"Đương nhiên là thật sự."

Dương Tiểu Thiên nói.

...

"Đại Tỷ Tỷ, Hiểu Hiểu muốn trở nên mạnh mẽ, biến thành rất mạnh rất mạnh, sau đó, Hiểu Hiểu liền có thể bảo hộ ca ca, bảo hộ ma ma, bảo hộ rất

nhiều người."

Dương Hiểu Hiểu yên lặng ngồi ở một bên, Lạp Mạn Lệ đứng ở bên cạnh của nàng, sau đó nàng nắm thật chặt Dương Tiểu Thiên đưa cho Hắc Ám Trường Nhận của nàng, biểu tình cực kỳ kiên định, hồng sắc mắt trái toát ra từng sợi huyết sắc quang, "Đại Tỷ Tỷ, người nói Hiểu Hiểu nên làm cái gì bây giờ?"

Hiển nhiên, lần này chiến tranh sự kiện, để cho Dương Hiểu Hiểu chịu sự đả kích không nhỏ.

Để cho nàng đã minh bạch thực lực tầm quan trọng.

Chỉ là, một cái ba tuổi tiểu cô nương, lại có thể nói ra lời như vậy, như là một cái đại nhân cũng như, trong đôi mắt, loại kia cơ trí quang, thật sự rất làm cho người ta chấn kinh, Dương Hiểu Hiểu cùng người bình thường so sánh thật sự rất đặc biệt.

Có lẽ, ở trên người nàng, có bí mật.

"Sát lục! Chỉ có không ngừng sát lục, hấp thu dịch nhân nguyên khí, tài năng biến thành cường đại!"

Lạp Mạn Lệ nhàn nhạt mà nói, ngữ khí rất bình tĩnh.

Thế nhưng trong lòng của nàng, lại không có như nàng biểu hiện ra bình tĩnh như vậy, mà là nhắc lên ba đào, nàng có loại cảm giác, trước mắt nàng như tiểu cô nương cũng như Tiểu Chủ Nhân, thật sự rất không đồng nhất.

"Ta biết."

Dương Hiểu Hiểu gạt đầu, sau đó đứng lên, khả ái ấu trĩ trên khuôn mặt nhỏ nhắn hiện ra cùng nàng tuổi tác cực kỳ sai biệt sát khí.

"Hiểu Hiểu, mau tới, ăn cơm đi."

Tần Dao tiếng gọi âm ỉ bỗng nhiên truyền tới.

"Tới, Mummy."

Trong chớp mắt, kia đến sát khí bỗng nhiên biến mất, Dương Hiểu Hiểu lại biến thành kia cái khả ái đơn thuần ba tuổi tiểu cô nương, sôi nổi hướng Tần Dao bọn họ chạy tới.

Lạp Mạn Lệ nhìn nhìn Dương Hiểu Hiểu bóng lưng, quyến rũ trên mặt đẹp cũng không có cái gì biểu tình, lại lâm vào trầm tư mục quang lấp lánh bất định. Nàng đang suy nghĩ, chuyện này, có muốn hay không báo cho Dương Tiểu Thiên.

Điện thoại người sử dụng thỉnh xem đọc, càng có ưu thế chất đọc tự nghiệm thấy.

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Nói Chuyện Phiếm Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Buồn nôn

Ps : Cảm tạ hỗ thẹn tiểu sa di 100 Qidian tiền khen thưởng, sách son bài tạ ! !

Kỳ thật chỉ là suy tư ba giây đồng hồ mà thôi, Lạp Mạn Lệ liền có quyết định, chuyện này khẳng định phải báo cho Dương Tiểu Thiên.

Nếu để cho Dương Tiểu Thiên biết, nàng có chuyện trọng yếu như vậy gạt hấn, chỉ sợ từng phút đồng hồ liền sẽ bị giết đi, loại kia tử vong cảm giác sợ hãi, Lạp Mạn Lệ phải không nghĩ nếm thử một lần nữa.

Lạp Mạn Lệ là thực sợ Dương Tiểu Thiên.

Bất quá, nói tuy muốn nói, nhưng vẫn là muốn tìm cái thời cơ thích hợp, để tránh khiến cho cái gì hiểu lầm sẽ không tốt.

Có quyết định, tâm tình của Lạp Mạn Lệ nhẹ nhàng buông lỏng xuống, đuổi kịp Dương Hiểu Hiểu.

...

Lần này chiến tranh, bởi vì biển lửa cùng băng biển nguyên nhân, dự trữ đồ ăn cũng bị phá hủy, có thể nói, đã không có nửa điểm lương thực.

Dương Tiểu Thiên uống chén này cháo, đã là cực kỳ trân quý đồ ăn. Hơn nữa còn là vừa mới Cửu Lan Huyền ra ngoài, đi bên ngoài tìm đến siêu thị, sau đó đưa đến gạo.

Rốt cuộc Cửu Lan Huyền là Hắc Thiết Cấp tồn tại, tìm đến một ít đồ ăn, vẫn tương đối sự tình dễ dàng.

"Chủ nhân, nô tài trở về."

Lúc này, Cửu Lan Huyền lại một lần ra ngoài trở về, lại còn công không ít đồ vật, đều là ăn đồ vật.

"May mắn đau khổ nguoi rồi."

Dương Tiểu Thiên cười cười.

"Đây đều là nô tài phải làm."

Cửu Lan Huyền đi tới Dương Tiểu Thiên bên cạnh, sau đó đem đồ vật để xuống.

Đáng tiếc, xung quanh khá gần một ít siêu thị, bên trong đồ ăn cũng bị vơ vét không sai biệt lắm, Cửu Lan Huyền cũng không thể tìm đến bao nhiêu thứ.

Cũng chỉ đủ Dương Tiểu Thiên mấy người bọn hắn ăn.

Cửu Lan Huyền đem tìm đến đồ vật, đều giao cho Lâm Nam Sơ tới xử lý, Tàn Dao Trương đại gia bọn họ có Cửu Lan Huyền bảo hộ, cái gì tổn thương cũng không có.

Hiện tại vừa vận chuyển cố bị thương Dương Tiểu Thiên, Lưu Minh Thất bọn họ.

Lâm Nam Sơ đang tại dùng Cửu Lan Huyền tìm đến đồ ăn nấu đồ ăn, Lưu Minh Thất mấy cái thì nằm trên mặt đất nghỉ ngơi.

Dương Tiểu Thiên có chút nhầm lẫn, vì vậy lặng lẽ lấy ra điện thoại, thuận thực rõ ràng khóa màn hình, ấn mở 'Thần tiên nói chuyện phiếm quần'.

Ong!

Dương Tiểu Thiên vừa mới ấn mở, trên màn hình lại đột nhiên hồng quang lóe lên, thậm chí có tiền lì xì.

Xoát!

Dương Tiểu Thiên có chút ngạc nhiên, nhưng ngón tay hay là bản năng điểm hạ.

"Mồ hôi, còn tưởng rằng là vật gì tốt đâu, nguyên lai là cái bọc nhỏ, liền mấy khối hạ phẩm linh thạch."

Dương Tiểu Thiên sờ lên cái mũi.

Quả nhiên, chó thì vận không phải là nghĩ giẫm liền có thể giẫm đến.

Nguyệt lão: Thổ địa công, nguoi cũng quá khẩu trừ a, liền phát như vậy ít đồ? Đuôi ăn mỳ đâu này?

Thổ địa công: Tiểu tiên nghèo rút dái a, phát không nổi bao lớn, các vị Thần Tiên đại lão, tới mấy phát bao lớn để cho tiểu tiên đoạt thương quá?

Thiên Lý Nhân: Ta chính là cái canh công, càng nghèo.

Thuận Phong Nhĩ: Chính là, chính là.

...

Thái Bạch Kim Tinh: Ta là ai?

Thái Bạch Kim Tinh: Ta là bây trong đẹp trai nhất!

Thái Bạch Kim Tinh: Đúng đúng đúng, trên lầu nói không sai.

Nhị Lang Thần: Ta đi a, quá bạch, nguoi lại hằng ngày nổi điên a?

Lôi công: Rõ ràng ta mới là đẹp trai nhất một cái.

Điện Mẫu: Lão công đẹp trai nhất, sao sao đất.

Thiên Bồng Nguyên Soái: Không có xinh đẹp Thường Nga muội muội, lão Trư đề không nổi tinh thần.

Thổ địa công: Thái Bạch Tinh quân, ngươi muốn là phát cái đại hồng bao, ta liền thừa nhận ngươi mới vừa nói.

Thiên Lý Nhân: Tán thành.

Thuận Phong Nhi: Tán thành +1

Nguyệt lão: Tán thành +2

...

Dương Tiểu Thiên nhìn nhìn những cái này các thần tiên trên chốc so với, tâm tình có chút sung sướng, nhàm chán thời điểm, nhìn những cái này Thần Tiên nước bầy, coi như là một kiện chuyện vui.

"Ăn cơm, ăn cơm."

Lúc này, Lâm Nam Sơ nấu xong đồ ăn, Trương đại gia liền đem Lưu Minh Thất mấy cái cho đánh thức.

Lại càng là tự mình đem thức ăn thịnh hảo, cho mấy người bọn hắn đưa đi. Lưu Minh Thất trên người bọn họ bị phỏng tương đối nghiêm trọng, trên cơ bản bị vải trắng bao trở thành Mummy, hành động vẫn tương đối khó khăn.

Vốn Dương Tiểu Thiên quát cháo, nhưng Tần Dao đơn giản chỉ cần buộc Dương Tiểu Thiên ăn nữa, thịnh tình không thể chối từ, Dương Tiểu Thiên đành phải trước đưa đi động buồng xuống, bắt đầu ăn.

"Ăn ngon, ăn ngon."

Lưu Minh Thất bọn họ quá nhanh cắn ăn lại.

Trong lúc nhất thời, mùi cơm chín cùng mùi đồ ăn phiêu tán bốn phía.

Ừng ục. . .

Mọi người nuốt nước miếng.

Thấy được Lưu Minh Thất bọn họ ăn nóng hổi đồ ăn, xung quanh rất nhiều người đều trông mà thèm, chảy nước miếng. Có không ít người thật sự nhịn không được trong bụng đói bụng, vì vậy liếm láp mặt đã đi tới, hướng Dương Tiểu Thiên đòi hỏi đồ ăn.

Bất quá, lại bị Dương Tiểu Thiên cự tuyệt.

Bởi vì, Cửu Lan Huyền tìm đến đồ ăn vốn không nhiều lắm, không có khả năng phân ra cho người khác.

Những người này bị cự tuyệt, chỉ có thể chán nản rời đi, cái gì cũng không nói, cũng không có gì có thể nói. Rốt cuộc, mạng của bọn hắn đều là Dương Tiểu Thiên cứu, bây giờ còn hướng Dương Tiểu Thiên đòi hỏi đồ ăn, thật sự là có chút vô liêm sỉ.

Thế nhưng, người tính cách có ngàn vạn loại, có ít người hắn sẽ không mặt không có da, căn bản không hiểu cảm thấy thẹn là vật gì, cũng căn bản sẽ không nhớ kỹ người ân tình, cũng sẽ không nhớ rõ người đối với hắn tốt.

Hắn chỉ muốn chính mình.

"Ích kỷ, ngươi quá ích kỷ."

Cũng tỷ như hiện tại, Mã Đồng Lương đột nhiên từ trong đám người vọt ra, cũng không biết hắn làm thế nào nghĩ, giống như là đứng ở đạo đức chí cao đót cũng như, bao quát Dương Tiểu Thiên, chỉ vào Dương Tiểu Thiên đám người, lớn tiếng diễn giải: "Ta thật sự là không nghĩ tới, trên cái thế giới này, vậy mà sẽ có giống như ngươi vậy người ích kỷ!"

"Ngươi rõ ràng có nhiều như vậy đồ ăn, ngươi rõ ràng có thể rất nhẹ nhàng làm ra đồ ăn, ngươi rõ ràng nhìn đến đây có nhiều như vậy bụng dạ đói người bình thường, ngươi rõ ràng thấy được có nhiều như vậy thương binh, cần gấp đồ ăn tới bổ sung thể lực."

"Thế nhưng là, ngươi sao? Ngươi chỉ lo chính mình, chỉ lo chính mình bằng hữu bên cạnh, hoàn toàn không để ý những người khác chết sống."

"Như người như ngươi, quả thật làm cho người ta buồn nôn! ! Ác tha đến cực điểm! ! !"

"Người này!"

Lưu Minh Thất nhất thời phẫn nộ trừng Mã Đồng Lương, hận không thể lập tức động thủ, hung dữ đánh Mã Đồng Lương một quyền.

...

"Uy, người như vậy giảng, liền có chút không đúng a." Có người nhủ mày, "Hắn cứu mạng của người, người sao có thể nói ra lời như vậy."

"Lời cũng không thể nói như vậy, ta cảm thấy được hắn nói vẫn còn có chút đạo lý đó a." Có người lại là mỉa mai mà nói: "Hắn không cho chúng ta coi như xong, có thể dù nói thế nào, cũng có thể đem đồ ăn phân cho những cái kia thương binh a."

"Đúng a, hắn là phân ra."

"Thế nhưng là, hắn cứu mọi người chúng ta a, hắn là anh hùng."

"Anh hùng? Chê cười a, ta xem hắn căn bản chỉ là muốn cứu hắn thân nhân của mình mà thôi, chúng ta chẳng qua là nhân tiện mà thôi."

"Không, hắn là thần, là sáng tạo kỳ tích thần!"

...

Mọi người bị Mã Đổng Lương gây xích mích nổi lên tâm tình, hỗn loạn nghị luận lên, đồng thời, Mã Đổng Lương khoe miệng lộ ra âm hiểm nụ cười, lại càng là cổ động nhân tâm, thừa cơ hô lớn: "Mọi người theo ta một chỗ hô, đem đồ ăn giao ra đây, phân cho thương binh, phân cho bị thương mọi người, không thể ích kỷ, không thể độc chiếm."

"Này..."

Về mặt của mọi người nhất thời liền khó xử rồi, ngay từ đầu, rất nhiều người cũng không có đi theo Mã Đổng Lương một chỗ hô, mà là nhao nhao nhìn nhau vài mắt, thực tại không có da mặt khai mở miệng.

Thế nhưng là, theo bụng xì xào kêu lên, loại kia vô cùng khó chịu đói bụng cảm giác, dần dần đem lý trí của bọn hắn thôn phệ.

"Trao. . . Giao ra đây. . ."

Không biết là ai cái thứ nhất trốn ở đám người đằng sau, run rẩy đi theo Mã Đổng Lương hô một câu, sau đó, cũng không lâu lắm, tựa hồ là thấy được Dương Tiểu Thiên bọn họ phản ứng gì.

Lá gan không khỏi biến lớn, vì vậy liền xuất hiện cái thứ hai, cái thứ ba, đệ tứ, lại còn bày biện ra lan tràn xu thế, càng ngày càng nhiều người đồng thanh la lên.

"Giao ra đây!"

"Đem đồ ăn giao ra đây! ! !"

...

Càng ngày càng nhiều người, hình thành thanh âm thủy triều, càng để cho lá gan của bọn hắn càng lúc càng lớn, thanh âm cũng càng lúc càng lớn, từng cái một lòng đầy căm phẫn bộ dáng, phảng phất là tới chính nghĩa sứ giả.

Đương nhiên, còn có một chút, Mã Đổng Lương tự cho là Dương Tiểu Thiên không dám giết hắn, không chỉ là bởi vì có nhiều người như vậy nhìn nhìn, càng trọng yếu hơn là, Trịnh Nghiệp Hóa không cho phép Dương Tiểu Thiên giết người.

Bởi vì có Trịnh Nghiệp Hóa nâng đỡ.

Cho nên, Mã Đổng Lương mới dám ra đây nháo sự.

Rốt cuộc, người Dương Tiểu Thiên lợi hại hơn nữa, cũng không dám cùng quân đội đối đầu a.

Mã Đổng Lương hắn cũng không phải người ngu.

"Được rồi, người mau đưa đồ ăn giao ra đây a."

Mã Đổng Lương đi tới trước mặt Dương Tiểu Thiên, ngạo nghễ nói: "Đây là mọi người ý nguyện, người không thể như vậy ích kỷ."

"Đúng, giao ra đây!"

"Người đã đều cứu được mọi người mệnh, vì cái gì không thể đem đồ ăn phân cho những cái kia người bị thương?"

"Giao ra đây, phải giao ra đây!"

...

"Ngươi xem a, cũng không chỉ cá nhân ta nói như vậy nha."

Mã Đổng Lương giờ tay lên, như là một cái người thẳng cũng như, hấn nở nụ cười, âm hiểm nở nụ cười, sừng khoái nở nụ cười. Bao quát Dương Tiểu Thiên, khóe miệng mang theo nụ cười chế nhạo. Ngươi thực lực có mạnh hơn nữa, còn không phải bị ta đùa bỡn, tiểu tử, thuần thực nắm giữ nhân tâm mới là biện pháp hay.

"Ngu ngốc à!"

Dương Tiểu Thiên nhếch miệng, như là nhìn kẻ đần cũng như nhìn qua Mã Đổng Lương, "Thật không biết ngươi trong đầu giả bộ có phải hay không đầu hủ!"

"Ngươi. . . Ngươi..."

Mã Đổng Lương trừng lớn mắt, hấn vạn phần không nghĩ tới Dương Tiểu Thiên vậy mà sẽ nói ra lời như vậy, trong lúc nhất thời như là Computer kịp thời cũng như, "Ngươi cũng dám mắng ta! ! !"

"Chẳng muốn với ngươi nói nhảm."

Dương Tiểu Thiên ánh mắt lạnh lẽo, nhìn Cửu Lan Huyền liếc một cái, nói thẳng: "Cửu Lan Huyền, cho ta chém hấn! ! !"

"Vâng!"

Cửu Lan Huyền gạt đầu, máu tươi chỉ lực tuôn động, trắng nõn như ngọc tay phải nổi lên đỏ tươi quang, huyết sắc đại đao ngưng tụ xuất ra.

"Cái gì! ! !"

Mã Đổng Lương cực kỳ hoảng sợ, lúc này, hấn rốt cục cảm thấy sợ hãi, "Không! Không! Ngươi không thể làm như vậy! Không thể làm như vậy a!"

PHỤT!

Nhưng mà, Dương Tiểu Thiên lý cũng không có lý, Cửu Lan Huyền một đao làm ăn qua, huyết quang hiện ra, Mã Đổng Lương đầu liền từ trên cổ hấn dọn nhà, bay ra ngoài, trên mặt đất lăn lông lốc vài vòng.

Bành!

Cuối cùng, không đầu thi thể ngã xuống, máu tươi từ chỗ cổ lưu chảy ra ngoài.

Mọi người trong chớp mắt ngốc trệ, biểu tình định dạng.

"Các ngươi ai còn muốn phân ra?"

Dương Tiểu Thiên mục quang lợi hại quét những cái này người gây chuyện, ngữ khí băng lãnh.

Ừng ục...

"Không. . . Không. . . Không muốn..."

Những cái này người gây chuyện nuốt nước miếng, sợ hãi cực kỳ, cực sợ, cũng không dám có nói câu nào, toàn thân đều tại run rẩy, hoàn toàn bị Dương Tiểu Thiên tàn nhẫn thủ đoạn cho chấn nhiếp rồi.

Thậm chí có những người này bị sợ hãi chân run rẩy, co quắp ngồi tại mặt đất.

Từ Dương Tiểu Thiên trong ánh mắt, bọn họ nhìn ra, muốn là bọn họ thật sự còn dám nhạo sự, Dương Tiểu Thiên thật sự hội đem bọn họ toàn bộ giết đi đó a. Điện thoại người sử dụng thỉnh xem đọc, càng có ưu thế chất đọc tự nghiệm thấy.

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Nói Chuyện Phiếm Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 23: Khôi phục (câu cất chứa! Cầu đề cử!)

"Dương Tiểu Thiên, ngươi..."

Trịnh Nghiệp Hóa nét mặt đầy kinh ngạc, ba bước cũng làm hai bước, rất nhanh đã đi tới, nhìn nhìn Mã Đổng Lương không đầu thi thể, trong lúc nhất thời trong lòng cũng là đã tuôn ra một tia tức giận, "Ngươi tại sao phải đem Mã Đổng Lương giết đi."

"Trịnh Doanh Trường, Mã Đổng Lương này lần nữa khiêu khích ta, lại càng là cố động nhân tâm, tới nhằm vào ta. Ta đem hắn giết, cũng là nên a."

Dương Tiểu Thiên biểu tình lạnh lùng, ngữ khí nhàn nhạt diễn giải: "Chẳng lẽ lại, ngươi bị người quật một chưởng, ngươi không chỉ không đánh về, còn muốn đem mặt đưa tới, lại làm cho người ta đánh một lần không thành."

"Vậy ngươi cũng không cần phải giết hắn đi a!"

Trịnh Nghiệp Hóa hít một hơi thật sâu, nhìn chăm chú vào Dương Tiểu Thiên, tâm tình cực kỳ phức tạp, "Dương Tiểu Thiên, Mã Đổng Lương đại ca tại cứ địa dặm không phải là dễ trêu, ngươi giết đệ đệ của hắn, chuyện này nếu như bị hắn biết, hắn sẽ không bỏ qua ngươi."

"Nhiều người như vậy thấy được ngươi giết Mã Đổng Lương, dấu điểm là không thể nào dấu điểm ở."

"Cho nên, ngươi tự giải quyết cho tốt a."

"Đa tạ Trịnh Doanh Trường nhắc nhở, chuyện này ta sẽ xử lý tốt." Dương Tiểu Thiên nói: "Liên không cần phải Trịnh Doanh Trường lo lắng."

Trịnh Nghiệp Hóa thờ dài một hơi, lắc đầu, liền xoay người rời đi.

Hắn cũng vô cùng rõ ràng, Mã Đổng Lương là mình tự tìm chết, không thể trách ai được.

Hơn nữa Dương Tiểu Thiên cứu được nhiều người như vậy, là hắn Trịnh Nghiệp Hóa ân nhân cứu mạng, lại càng là tất cả mọi người ân nhân cứu mạng, hắn hẳn là cảm kích, mà không phải đi nhằm vào Dương Tiểu Thiên.

Nhưng bất kể thế nào nói đi, trận này trò khôi hài cuối cùng là kết thúc.

...

Ban đêm đã hàng lâm, dưới mặt đất bãi đỗ xe tối như mực một mảnh, sương trắng lượn lờ, thỉnh thoảng từ xung quanh truyền đến từng trận thương binh thống khổ tiếng rên rĩ.

Ngày hôm nay phát sinh quá nhiều sự kiện, mọi người thật sự là quá mệt mỏi.

Ngoại trừ cơ bản canh gác thành viên ra, tất cả mọi người ngủ rồi.

Bởi vì ô tô cũng bị đốt đi, cho nên mọi người cũng chỉ có thể trực tiếp ngủ cắm đầu lên. Tần Dao, Dương Hiểu Hiểu, Đường Đường, Lâm Nam Sơ, Trương đại gia, còn có Lưu Minh Thất, Trương Nghĩa Trang đám người, đều đã ngủ, truyền đến tiếng lẩm bẩm.

Trương Mộng Tuyết cùng Vương Viện Viện lẫn nhau dựa cùng một chỗ, ngủ rất say chìm.

"Chủ nhân, ngài không ngủ sao?"

Cửu Lan Huyền lẳng lặng đứng ở Dương Tiểu Thiên bên cạnh, thông xuống tầm mắt, thon dài lông mi như là một đôi bàn chải nhỏ tựa như, hồng sắc đôi mắt, cái bóng ra Dương Tiểu Thiên bóng dáng.

Tĩnh xảo mỹ lệ xinh đẹp nhan như là hoa hồng động lòng người, làm cho người mê muội mà say mê.

"Không cần."

Dương Tiểu Thiên lắc đầu, nói: "Cửu Lan Huyền, Hấp Huyết Quý hẳn là rất cần giấc ngủ a, ta lúc trước không phải là thấy được các ngươi Hấp Huyết Quý thường xuyên ngủ say sao?"

"Chủ nhân, Hấp Huyết Quý cũng không phải rất cần giấc ngủ, chỉ là bởi vì ngủ say có thể tăng cường lực lượng của chúng ta, đặc biệt là đang hút ăn huyết dịch, hiệu quả như vậy đặc biệt rõ ràng."

"Cho nên mới phải thường xuyên hôn mê." Cửu Lan Huyền kỹ càng giải thích một chút.

Dương Tiểu Thiên gật gật đầu, biểu thị ra khó hiểu, sau đó phát phát tay, phân phó nói: "Thời gian cũng không sớm, ngươi cũng đi nghỉ ngơi a."

"Vâng."

Cửu Lan Huyền gật đầu, sau đó rời đi.

...

Không thể không nói, lần này, gỗ đá bộ lạc đánh một cái Dương Tiểu Thiên trở tay không kịp, Dương Tiểu Thiên hẳn không có lòng trước đến đối phương sẽ đến nhanh như vậy.

Vốn, Dương Tiểu Thiên là không có ý định tiếp tục cùng gỗ đá bộ lạc phát sinh xung đột, là muốn cùng Trịnh Nghiệp Hóa bọn họ rời đi nơi này, đi đến 'Đông Hải cử địa thành phố'.

Thế nhưng, kế hoạch không đuổi kịp biến hóa.

Dương Tiểu Thiên đám người còn không có rời đi, liền phát sinh thảm liệt như vậy đại chiến. Chính mình tức thì bị đánh như chó cũng như, nghẹn khuất phải chết.

Nếu như, cứ như vậy đầy bụi đất rời đi, khẩu khí này là nói cái gì cũng nuôi không trôi.

"Mộc Thạch Lôi ân, Goblin, gỗ đá bộ lạc."

Dương Tiểu Thiên lại một lần lấy ra điện thoại, sau đó ấn mở bên trong duy nhất nhuyến kiện 'Thần tiên nói chuyện phiếm quần', tìm đến 'Bách bảo nang' tuyển hạng, điểm kích [ấn vào] hòa điểm ô biểu tượng, "Chờ xem, thời gian tuyệt sẽ không quá lâu."

Lưu Ly Tịnh Hóa, lần trước đoạt 'Sở Giang Vương' tiền lì xì, bởi vì Goblin tới quá nhanh, Dương Tiểu Thiên một mực không có thời gian sử dụng, hiện tại đang dễ dàng đem nó cho dùng.

Dương Tiểu Thiên khoanh chân ngồi xuống, sau đó hít sâu một hơi, để cho tâm tình vững vàng, suy nghĩ tinh táo lại, sau đó điểm kích [ấn vào] chất lọc cái nút.

Hào quang lóe lên, Lưu Ly Tịnh Hóa ô biểu tượng biến mất không thấy.

Dương Tiểu Thiên cảm giác tay phải hơi nóng, xuất hiện một cỗ tình cảm ấm áp, sau đó hắn cúi đầu vừa nhìn, trong lòng bàn tay có một đóa nhảy lên màu ngọc lưu ly xanh biếc hòa điểm, đang đang thiêu đốt.

Đồng thời, còn có một tia ấm áp năng lượng thông qua tay của Dương Tiểu Thiên tâm, hướng bên trong thân thể của hắn tán đi, làm dịu Dương Tiểu Thiên bị thương thân thể.

Ông. . .

Lưu Ly Tịnh Hóa một cái nhảy lên, như là nghịch ngợm Hỏa Diễm Tinh Linh, hóa thành một đạo lưu quang, chui vào mi tâm Dương Tiểu Thiên.

Oanh!

Trong chớp mắt, Dương Tiểu Thiên liền cảm giác được một cỗ to lớn ấm áp năng lượng, lấy mi tâm làm trung tâm, hướng thân thể bốn phía khuếch tán, một tia Lưu Ly Tịnh Hóa nung khô lấy thân thể của Dương Tiểu Thiên.

Có thể thấy được, theo Lưu Ly Tịnh Hóa nung khô, từng sợi hắc sắc khói lửa, từ Dương Tiểu Thiên toàn thân trong lỗ chân lông nhẹ nhàng xuất ra.

Những cái này khói đen, chính là Dương Tiểu Thiên trong cơ thể tạp chất.

Không chỉ như thế, Dương Tiểu Thiên còn phát hiện, những cái kia ấm áp Lưu Ly hỏa diễm không chỉ có thể đem tạp chất luyện ra, vẫn còn ở làm dịu bản thân kinh mạch.

Bản thân thương thế, đang đang từ từ khôi phục.

"Vẫn còn có chuyện tốt như vậy."

Dương Tiểu Thiên có chút kích động, vốn hắn còn tưởng rằng, thân thể thương thế cần liệt sát quái vật, hấp thu nguyên khí tới khôi phục, hiện tại liền không cần vì cái này lãng phí thời gian.

Theo thời gian trôi qua, càng ngày càng nhiều tạp chất bị Lưu Ly Tịnh Hóa luyện xuất ra, Dương Tiểu Thiên tu chân tư chất cũng càng ngày càng tốt, từng bước một đề thăng.

Bởi vì quá độ sử dụng linh lực mà kinh mạch bị tổn thương, trên cơ bản đều khôi phục, lại còn còn biến thành cứng cáp hơn cùng rộng lớn. Hơn nữa, bởi vì quá độ sử dụng nguyên lực mà dẫn đến suy yếu thân thể, cũng khôi phục lại.

Dương Tiểu Thiên cái này có thể nói là đầy máu sống lại.

"Hô. . ."

Theo cuối cùng một tia Lưu Ly Tịnh Hòa năng lượng bị tiêu hao hết xong, Dương Tiểu Thiên mở mắt, trong mắt tinh quang rạng rỡ, bật hơi như mũi tên.

"Thật sự là hoàn mỹ."

Dương Tiểu Thiên bóp bóp nắm tay, lực lượng lần nữa trở về, loại kia khoan khoái cảm giác, quả thật vô pháp dùng lời nói mà hình dung được. Làm cho Dương Tiểu Thiên đều muốn hét lớn một tiếng, tới phát tiết một chút tâm tình.

"Thử một chút ta bây giờ tốc độ tu luyện có nhiều không."

Dương Tiểu Thiên không có nghỉ ngơi, mà là thừa dịp cổ này lực, từ điện thoại bách bảo nang trong lấy ra 'Hạ phẩm linh thạch', cũng nhanh chóng vận chuyển 'Luyện Khí công pháp', tu luyện.

Ong. . .

Dần dần, một tầng nhàn nhạt bạch quang hiển hiện tại Dương Tiểu Thiên bên ngoài thân thể, tản mát ra nhu hòa hào quang, Dương Tiểu Thiên nhắm mắt lại, cảm thụ được xung quanh đại lượng linh khí. Điện thoại người sử dụng thỉnh xem đọc, càng có ưu thế chất độc tự nghiệm thấy.

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Nói Chuyện Phiếm Quân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 24: Điện thoại dị biến: Chư thiên đạo hữu

Dương Tiểu Thiên cảm giác được rõ ràng, hần và linh khí ở giữa thân hòa độ càng ngày càng cao, những cái kia linh khí càng thêm thân cận hần, như là trẻ con về điện cuồng dẫm mảnh vào trong cơ thể.

Đồng thời, hạ phẩm linh thạch linh khí cũng như đều tiến nhập thân thể.

Linh khí chung quanh cùng hạ phẩm linh thạch linh khí, hội tụ một chỗ, dẫm mảnh vào đến kinh mạch, sau đó Dương Tiểu Thiên liền dựa theo 'Luyện Khí công pháp', vận chuyển Chu Thiên, đem khổng lồ linh khí luyện hóa thành từng sợi linh lực.

"Thật nhanh, vậy mà nhanh như vậy!"

Chu Thiên vận chuyển tốc độ cực nhanh, hoàn toàn nằm ngoài dự đoán của Dương Tiểu Thiên. Cũng không lâu lắm, luồng thứ nhất linh lực liền ngưng tụ xuất ra, ngay sau đó, chính là đệ nhị sợi, đệ tam sợi... , trong đan điền hội tụ càng ngày càng nhiều linh lực.

Còn có lúc trước ngưng luyện ra linh lực, rất nhanh, liền đạt đến một ngàn tiêu chuẩn.

Có thể ngưng luyện người linh lực luồng khí xoáy, tấn cấp Luyện Khí tầng bảy.

"Gấp ba, ta tốc độ tu luyện lại tăng lên gấp ba, cũng chính là, ta bây giờ tu luyện tư chất từ 'Thất phẩm' vượt qua đến 'Tứ phẩm'."

Cảm thụ được xung quanh nồng đậm linh khí, mà bản thân tốc độ tu luyện, Dương Tiểu Thiên đã có phán đoán chuẩn xác. Đồng thời tâm tình hết sức hưng phấn.

"Đã ngưng luyện xuất một ngàn đạo linh lực, kia đã đột phá Luyện Khí tầng bảy."

Dương Tiểu Thiên tràn đầy tự tin, tay niết công pháp Ấn Quyết, khổng lồ trong đan điền kia một ngàn đến như tóc tia nhũ bạch sắc linh lực, quần giao cùng một chỗ, cũng chậm rãi dung hợp.

Dương Tiểu Thiên tấn cấp Luyện Khí sáu tầng đã rất lâu rồi, còn có trải qua nhiều lần sinh tử đại chiến, lần này tấn cấp giống như là biết thời biết thế cũng như.

Trong đan điền linh lực đều dung hợp ở cùng một chỗ, biến thành một cái bạch sắc linh lực quang đoàn, sau đó Dương Tiểu Thiên dưới sự khống chế, linh lực quang đoàn xoay tròn.

Ong. . . Ong...

Lốc xoáy khởi đầu xuất hiện, linh lực quang đoàn từ từ xoay tròn, cuối cùng biến thành linh lực luồng khí xoáy.

Oanh!

Đệ thất đạo linh lực luồng khí xoáy xuất hiện trong nháy mắt, trên người bạch quang nhất thời phóng đại, khí thế tăng cường, đan điền bên trong bảy linh lực luồng khí xoáy lẫn nhau hô ứng lại.

Bảy linh lực luồng khí xoáy một thành, lẫn nhau hô ứng, lẫn nhau dung hợp quán thông, nhất thời, một cỗ càng thêm khổng lồ linh lực từ bảy linh lực luồng khí xoáy trong bùng lên.

"Lại đến! ! !"

Dương Tiểu Thiên hai con ngươi bốc lên tinh quang, thừa dịp thắng truy kích, nhất cổ tác khí, lại lấy ra 'Hạ phẩm linh thạch', điên cuồng hấp thu lại, kinh mạch, không lồ linh khí lưu chuyển, toàn thân bạch quang mông lung.

Vốn, Dương Tiểu Thiên 'Thất phẩm' tu luyện tư chất, ngưng luyện xuất một ngàn đạo linh lực, cần chừng ba mươi thiên, hiện tại tư chất của hắn là 'Tứ phẩm', tốc độ tu luyện tăng nhanh gấp ba.

Cũng chính là, hắn chỉ cần đại khái mười ngày thời gian, liền có thể ngưng luyện xuất một ngàn đạo linh lực.

Mà 'Hạ phẩm linh thạch' lại có thể tăng nhanh trọn vẹn gần thập bội tốc độ tu luyện.

Bởi vậy, Dương Tiểu Thiên chỉ cần một ngày thời gian, liền có thể ngưng luyện xuất một ngàn đạo linh lực, một ngày liền có thể đột phá một tầng, có thể thấy 'Tu luyện tư chất' để thắng, mang đến bao nhiêu cái biến.

Theo thời gian trôi qua, Dương Tiểu Thiên đem một khối hạ phẩm linh thạch bên trong linh khí hấp thu đã xong, liền lại lấy ra một khối, toàn tâm vui đầu vào tu luyện bên trong.

Trong đan điền, linh lực số lượng cũng càng ngày càng nhiều.

Trên người Dương Tiểu Thiên bạch quang cũng càng ngày càng sáng, tuy đưa tới không ít người chú ý, nhưng là không ai dám đi lên hỏi cái gì, càng không dám quấy rầy Dương Tiểu Thiên.

Tôi đa chỉ là nội tâm có chút nghi hoặc mà thôi.

Ong. . .

Đột nhiên, vừa lúc đó, Dương Tiểu Thiên điện thoại di động trong túi kịch liệt chấn động, giống như là muốn nổ tung tựa như, "Chuyện gì xảy ra?"

Điện thoại kịch biến đem Dương Tiểu Thiên từ tu luyện trạng thái tại bùng tỉnh.

Hắn mở mắt, nhanh chóng đem điện thoại di động trong túi lấy xuất ra.

Giờ này khắc này, lớn cỡ bàn tay điện thoại, giống như là ăn Vĩ ca cũng như, điên cuồng chấn động, đồng thời toát ra từng tầng từ sắc quang.

Từ quang bao trùm điện thoại toàn thân.

"Đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra a?"

Tâm tình của Dương Tiểu Thiên không khỏi lo lắng, nếu như kết nối 'Thần tiên nói chuyện phiếm quán' điện thoại, xuất hiện cái gì ngoài ý muốn, hắn đoán chừng muốn khóc chết.

Bất quá, Dương Tiểu Thiên cũng không có cách nào, hắn không có năng lực như thế tới ngăn cản điện thoại phát sinh cái gì không thể biết dị biến, chỉ có thể hai con mắt chăm chú nhìn chăm chăm bốc lên từ quang điện thoại, không dám dời một chút.

Điện thoại không ngừng chấn động, trái tim của Dương Tiểu Thiên cũng ở bịch bịch nhảy loạn, khăn trương phải chết, liền nước miếng cũng không dám nuốt một chút.

Răng rắc!

Rốt cục, nửa phút đồng hồ sau, Dương Tiểu Thiên lòng bàn tay phải trong liên tục chấn động điện thoại, tựa hồ là sức cùng lực kiệt, cho nên đành chỉ chấn động, yên tĩnh trở lại.

Từ quang cũng trong chớp mắt vừa thu lại, rút về đến trong điện thoại di động.

"Có thể ngàn vạn không cần có sự tình a."

Dương Tiểu Thiên nhanh chóng ấn mở điện thoại, đánh giá cẩn thận, như cũ là hình chữ nhật trí năng sờ bình điện thoại kiểu dáng, cả cái trên màn hình,

như trước chỉ có 'Thần tiên nói chuyện phiếm quần' này một cái nhuyển kiện.

"Khá tốt, khá tốt."

Thấy được 'Thần tiên nói chuyện phiếm quần' không có tiêu thất, Dương Tiểu Thiên xem như thở ra một hơi.

"Không đúng, có điểm gì là lạ, phía trên này như thế nào xuất hiện từng mảnh từng mảnh Tử Văn."

Dương Tiểu Thiên chợt sững sờ, phát hiện trên tay cơ bệ ngoài xác, có từng mảnh từng mảnh đan chéo cùng một chỗ tử sắc hoa văn, những cái này hoa văn lẫn nhau quần quanh, tựa hồ hợp thành một cái huyền ảo trận pháp tựa như.

Đi qua hơn mười phân loại nghiên cứu cẩn thận.

Dương Tiểu Thiên phát hiện, điện thoại đã hoàn toàn dung hợp trở thành một cái chỉnh thể, vô pháp hủy đi phân ra. Không chỉ có thể lấy chuyển vận linh khí phương thức, tới bảo trì điện thoại bình thường vận chuyển.

Đổi một cái thông tục một chút thuyết pháp mà nói, chính là cho điện thoại nạp điện.

Còn có điểm trọng yếu nhất, đó chính là, điện thoại cùng Dương Tiểu Thiên trong đó có một loại mười phần chặt chẽ liên hệ, loại này liên hệ, thật giống như cùng 'Như Ý Phi Dao', 'Nghịch Lân Hộ Tâm Kính' không sai biệt lắm.

Cùng loại với cùng pháp bảo, nhưng lại có bất đồng.

Dương Tiểu Thiên cũng không hiểu cụ thể là chuyện gì xảy ra.

May mà, bởi vậy, chỗ tốt vẫn rất lớn, liền không cần lo lắng điện thoại hội thất lạc.

Ong. . .

Điện thoại lần nữa chấn động, trên màn hình 'Thần tiên nói chuyện phiếm quần' lấp lánh, điều này nói rõ có tin tức, nhưng mà không đợi Dương Tiểu Thiên ấn mở 'Thần tiên nói chuyện phiếm quần' xem xét.

Một mảnh tin tức liền trực tiếp nhảy ra ngoài, hiện ra tại trên màn hình.

"Cái quý gì?'Chư thiên đạo hữu'?'Không gian trừ vật'?"

Dương Tiểu Thiên trừng lớn mắt, biểu tình ngạc nhiên, không có quá minh bạch đây là ý gì.

Nhưng nghĩ nghĩ, Dương Tiểu Thiên vẫn là có ý định ấn mở 'Thần tiên nói chuyện phiếm quần', chuẩn bị tìm tòi đến cùng, nhìn xem rốt cuộc là chuyện gì xảy ra.

...

Dương Tiểu Thiên một chút khai mở 'Thần tiên nói chuyện phiếm quần', lập tức nhảy ra liên tiếp tin tức nhắc nhở.

"Mẹ kiếp nhà ngươi, đây là muốn ồn ào như vậy? Ta một phạm nhân, các ngươi những cái này Thần Tiên từng cái một chủ động thêm ta là muốn gây sự tình a!" Dương Tiểu Thiên nội tâm cả kinh nói. Điện thoại người sử dụng thỉnh xem đọc, càng có ưu thế chất đọc tự nghiệm thấy.

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Nói Chuyện Phiếm Quần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25: Chư Thiên Tiên quân

Không nói trước lúc này tâm tình đang vạn phần xoắn xuyết Dương Tiểu Thiên.

'Thần tiên nói chuyện phiếm quần' trong, các thần tiên cũng bởi vì chức năng mới mở ra, mà vạn phần náo nhiệt thảo luận.

Thổ địa công: Ô ô ô. . . , tiểu tiên hảo bị thương, rất thống khổ, thêm nhiều như vậy Đại Tiên, lại mặc có một cái đồng ý tiểu tiên thỉnh cầu, cảm giác hảo

không có mặt mũi, lam gầy nắm hương.

Thiên Lý Nhân: Ta cũng là oa, vì cái Ngọc để gì bệ hạ không đồng ý thỉnh cầu ta nha.

Thuận Phong Nhĩ Hừ, ta trịnh trọng báo cho ngươi, Ngọc để bệ hạ cũng không có đồng ý thỉnh cầu ta.

Chúng tiên: Cắt...

Nhị Lang Thần: Uy uy uy, thổ địa, ngươi đang nói cái gì đồ vật đâu này? Cái gì lam gầy? Cái gì nắm hương? Chẳng lẽ lại là loại sản phẩm mới nắm hương? Ăn ngon không?

Thổ địa công: Kia cái... , Chân Quân đại nhân, 'Lam gầy nắm hương' ý tứ là khó chịu muốn khóc, là hài âm... , không là cái gì loại sản phẩm mới nắm hương.

Nhị Lang Thần: ...

Na Tra: Oa ken két... , chết cười ta, ba con mắt, ngươi vậy mà liền 'Lam gầy nắm hương' cũng không biết là cái gì. Còn loại sản phẩm mới nắm hương, còn ăn ngon không, thật sự là chết cười ta.

Thái Bạch Kim Tinh: Một cái chùy[nện] địa cười to biểu tình.

Lôi công: Một cái che miệng cười trộm biểu tình.

Điện Mẫu: Một cái cao giọng cuồng tiếu biểu tình.

Nhị Lang Thần: Dựa vào, các ngươi này mấy cái chờ đó cho ta, Hao Thiên Khuyển, lên cho ta, cắn chết bọn họ.

Hao Thiên Khuyển: Gâu Gâu! !

...

Na Tra: Vụng trộm báo cho các ngươi a, ta thêm 'Chư Thiên Tiên quân' vì đạo hữu nha.

Thái Bạch Kim Tinh: Được rồi, kỳ thật ta cũng thêm.

Nhị Lang Thần: Khục khục, ta chỉ là tốt kì 'Chư Thiên Tiên quân' thân phận mà thôi.

...

Ngay sau đó, xuất hiện một đám Thần Tiên, cũng nói chủ động thêm 'Chư Thiên Tiên quân' vì đạo hữu, có thể đều không có được thông qua. Vì vậy, những cái này Thần Tiên, lại quay quanh lên 'Chư Thiên Tiên quân' thân phận thảo luận lên.

Đồng thời, bọn họ còn hướng Thái Thượng Lão Quân hỏi, đáng tiếc, 'Thần tiên nói chuyện phiếm quần' Lục Đại nhân viên quản lý, cũng chính là sáu vị thánh nhân, đều không trả lời.

Để cho bọn họ trực tiếp đến hỏi bảy chủ 'Hồng Quân Đạo Tổ', cũng không có kia lá gan.

Vì vậy, 'Chư Thiên Tiên quân' thần bí thân phận, cứ như vậy cắm vào đến chúng tiên thần trong lòng, bọn họ đều cảm thấy 'Chư Thiên Tiên quân' nhất định là một người khó lường đại lão.

...

Lãnh tỉnh! Lãnh tỉnh! Nhất định phải lãnh tỉnh!

Dương Tiểu Thiên không ngừng khuyên bảo chính mình, nhắc nhở lấy chính mình, không có khả năng luống cuống tay chân, bằng không tất nhiên sẽ lộ ra chân tướng, nếu như bại lộ chính mình là phạm nhân sự thật, nói không chừng hội bị đá ra bầy.

Bất quá, chính mình là 'Hồng Quân Đạo Tổ' kéo vào được, hẳn là không có có thần tiên dám đá a.

Có thể nếu như tự mình là 'Hồng Quân Đạo Tổ' không cẩn thận kéo sai rồi thế nào?

Này nếu như bị phát hiện, 'Hồng Quân Đạo Tổ' có phải hay không hội xóa đi vết nhơ, sau đó chính mình liền từng phút đồng hồ biến thành tro bụi, liền tồn tại dấu vết đều không lưu lại.

Ngấm lại đều cảm thấy khủng bố a.

Thế nhưng, 'Hồng Quân Đạo Tổ' kia đợi tầng thứ tồn tại, chắc có lẽ không phạm thấp như vậy đẳng cấp sai lầm a.

Dương Tiểu Thiên lắc đầu, thật sự là nghĩ mãi mà không rõ, suy nghĩ rất loạn, "Được rồi, không nghĩ ra liền không nghĩ ra a, hay là ngẫm lại nên như thế nào đem trước mắt chuyện này chuẩn bị cho tốt lại nói."

"Đầu tiên, những cái này Thần Tiên chủ động thêm chính mình làm hảo hữu, nhất định là có nguyên nhân."

Dương Tiểu Thiên hơi hơi vừa đầy đo đạc, minh bạch.

Chính mình là 'Hong Quân Đạo Tổ' tự mình kéo vào 'Thần tiên nói chuyện phiếm quần', cho nên, những cái này Thần Tiên liền làm cho là mình là tu vi cao thâm tiên nhân, muốn không phải là địa vị rất cao tiên nhân.

Cho nên mới đáng 'Hong Quân Đạo Tổ' bức này tăng thứ tồn tại tự mình kéo chính mình tiến bầy.

Như vậy bởi vậy, chủ động thêm chính mình làm hảo hữu Thần Tiên, nhất định là nghĩ cùng mình đánh hảo quan hệ, liên lạc một chút cảm tình, cũng chính là tục xưng vuốt mông ngựa.

Nghĩ thông suốt những cái này, Dương Tiểu Thiên thở ra một hơi, tâm tình khản trương buông lỏng xuống.

Vì vậy, Dương Tiểu Thiên đồng ý Thường Nga Tiên Tử hảo hữu thỉnh cầu.

Vị Thiên đình này công nhận đệ nhất đẹp nữ thần tiên, Dương Tiểu Thiên tại 'Thần tiên nói chuyện phiếm quần' trong, rất ít thấy nàng nói chuyện, trong lòng của hắn cũng muốn nhìn một chút Thường Nga Tiên Tử rốt cuộc là có nhiều xinh đẹp.

Đồng ý về sau.

Điện thoại liền đình một chút, một đạo nói chuyện phiếm khung bắn ra ngoài, nick name là: Quảng Hàn Tiên Tử Thường Nga, ảnh chân dung thì là một người thân mặc bạch sắc cung trang tuyệt mỹ nữ tử, trong lòng ôm một mực khiết hoàn mỹ Ngọc Thổ, tóc đen tóc dài nhẹ nhàng rủ xuống dưới vai, dung mạo vẻ đẹp, đoạt thiên địa tạo hóa, đẹp đến cực hạn, đã vô pháp dùng lời nói mà hình dung được.

"Hô. . ."

Dương Tiểu Thiên thật sâu hít và một hơi, có chút miệng đắng lưỡi khô, nuốt nuốt nước miếng, khó khăn đem tầm mắt thu hồi, "Này thật sự là muốn mạng già a, thật không hồ là Thiên đình đệ nhất mỹ nữ, sắc đẹp quả thực là kinh thiên động địa, chính mình chỉ nhìn ảnh chân dung, đều thiếu chút nữa trầm mê."

"Thực không dám tưởng tượng, nếu gặp được bản thân, có thể hay không đem linh hồn nhỏ bé đều cho câu đi."

...

Quảng Hàn Cung trong, Thường Nga Tiên Tử một thân bạch sắc cung trang tiên bào, đang nghiêng người nằm ở trước giường, đường cong hoàn mỹ không tỳ vết, da thịt trắng tuyết, lộ ra ôn nhuận sáng bóng.

Tóc đen rủ xuống hạ xuống, rối tung trên bả vai vị trí.

Khí chất của nàng, Thiên Hạ Vô Song.

"Cùng. . . Đồng ý... Hấn vậy mà đồng ý..."

Lúc này, Thiên đình đẹp nhất Thường Nga Tiên Tử, ôn nhu thân thể cứng đờ, chút nào không tỳ vết tuyệt sắc trên dung nhan, nổi lên kinh ngạc biểu tình.

Đôi mắt đẹp bên trong hiện lên một vẻ bối rối.

"Hiện tại ta nên làm cái gì bây giờ?"

Đối với Thường Nga mà nói, Quảng Hàn Cung giống như là một cái tràn ngập vô tận tịch mịch lồng giam, nhìn không đến một chút màu sắc rực rỡ quang, thẳng đến 'Thần tiên nói chuyện phiếm quần' xuất hiện.

Mỗi ngày nhìn nhìn những cái kia quen thuộc Thần Tiên nói chuyện phiếm, sinh hoạt nhiều một tia sắc thái.

Cho nên, Thường Nga mỗi Thiên Đô sẽ ở nói chuyện phiếm quần trong dòm bình, có khi cũng sẽ nhịn không được nói một đôi lời.

'Chư Thiên Tiên quân' thần bí thân phận, cũng làm cho Thường Nga đặc biệt hiếu kỳ, làm chức năng mới 'Chư thiên đạo hữu' mở ra thời điểm, Thường Nga liền ma xui quỷ khiến chủ động thêm 'Chư Thiên Tiên quân' vì đạo hữu.

Thêm, Thường Nga cũng có chút hối hận, đáng tiếc lại không thể rút về.

"Ta ứng nên nói cái gì đâu này?"

Tâm tình của Thường Nga có chút mờ mịt, ngờ ngác ngồi ở trước giường. Đối với một cái lạ lẫm lại còn không người quen, nàng còn thật không biết nên

như thế nào giao lưu.

...

Phục hồi tinh thần lại, Dương Tiểu Thiên là đội trái đội phải, cũng không trông thấy Thường Nga phát một cái tin tức qua, có chút mộng dựng lên, "Đây là ý gì a? Thêm ta hảo hữu, lại không nói lời nào, chẳng lẽ lại còn thẹn thùng a."

"Thiên đình đệ nhất mỹ nhân còn có thể thẹn thùng, chuyện lạ con a!"

"Được rồi, không nói gì coi như xong, cho dù ngươi là Thiên đình đệ nhất mỹ nữ, nhưng ta cũng không phải Trư Bát Giới, mới không liếm láp mặt nha." Dương Tiểu Thiên có cốt khí đóng lại cùng Thường Nga Tiên Tử khung chút chất.

Nhìn này liên tiếp hảo hữu thỉnh cầu, Dương Tiểu Thiên lâm vào trầm tư, đang tự hỏi hẳn là đồng ý ai.

Dương Tiểu Thiên sở dĩ không dứt khoát cự tuyệt những cái này Thần Tiên thỉnh cầu, chính là nghĩ thừa dịp những cái này Thần Tiên không có biết rõ ràng thân phận của mình, sau đó nghĩ biện pháp, từ trên người của bọn hắn làm ra một ít thứ tốt.

Muốn biết rõ, những cái này các thần tiên, cả đám đều trâu bò vô cùng, nếu thật là có thể làm ra một hai kiện chân chính tiên khí gì đó, đây chính là hưởng thụ vô cùng.

Chuẩn Tiên Khí 'Nghịch Lân Hộ Tâm Kính' uy lực, Dương Tiểu Thiên là kiến thức qua.

"Trước đồng ý Na Tra a."

Nghĩ nghĩ, Dương Tiểu Thiên thông qua Na Tra hảo hữu thỉnh cầu. Điện thoại người sử dụng thỉnh xem đọc, càng có ưu thế chất đọc tự nghiệm thấy.

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Nói Chuyện Phiếm Quân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 26: Sáo lộ (*đường theo động tác võ thuật)

Ps : Cảm tạ yêu là đảm nhiệm bát 1000 Qidian tiền khen thưởng! Sách son bài tạ! ! !

Điện thoại chấn động, một đạo nói chuyện phiếm khung bắn ra ngoài, đầu đồng ý: Tam thái tử Na Tra, ảnh chân dung là một cái trên người phủ lấy Càn Khôn Quyển, chân đạp Phong Hỏa Luân, cầm trong tay Hòa Tiềm Thương, hồn thiên lãng da trắng anh tuấn Chánh Thái.

"Khó dạy, hảo một cái anh tuấn tiểu bạch kiểm."

Dương Tiểu Thiên nội tâm kinh ngạc.

"Chư Thiên Tiên quân, ngài có ở đây không?"

Na Tra tựa hồ rất cẩn thận từng li từng tí bộ dáng, phát tới một cái tin tức.

"Chư Thiên Tiên quân? Là nói ta sao?"

Dương Tiểu Thiên sững sờ, lập tức phát hiện, chính mình nick name nguyên lai là: Chư Thiên Tiên quân, ảnh chân dung thì là một đoàn chậm rãi xoay tròn tử sắc luồng khí xoáy.

Tiên Quân, xưng hô thế này cảm giác hảo ngu *** cách trong chớp mắt lên nhiều cái cấp bậc a.

Dương Tiểu Thiên khó chịu nghĩ.

"Tiên Quân, ngài có ở đây không a?"

Dương Tiểu Thiên một mực không có hồi âm hơi thở, vì vậy Na Tra lại phát một cái tin tức qua lo lắng hỏi.

"Đến ngay đây."

Dương Tiểu Thiên rất là không lờ sờ lên cái mũi, đưa vào tin tức, sau đó điểm kích [ấn vào] gửi đi. Hắn càng cảm giác cùng những cái này Thần Tiên nói chuyện phiếm, liền cùng đi vắng mạng lưới vô nghĩa không sai biệt lắm.

"Oa. . . , thật tốt quá, chư Thiên Tiên quân, nguyên lai ngài tại a."

Na Tra tựa hồ rất kích động.

"Đúng vậy."

Dương Tiểu Thiên lại quay về.

"Chư Thiên Tiên quân, ngài xưng hô như thế nào a? Ngài nhận thức ta sao? Ta là Na Tra Tam thái tử ah." Nửa giây không được, Na Tra trở về tin tức.

"Ngựa nhát, thật nhàm chán."

Nhìn nhìn Na Tra gọi tới tin tức, Dương Tiểu Thiên nhất thời trợn trắng mắt, nội tâm độc miệng một câu, nghĩ nghĩ, phát một cái tin tức đi qua: "Ngươi có chuyện gì?"

"Nó. . . Kỳ thật cũng không có gì lớn sự tình á." Na Tra gọi thư tín hơi thờ tới, "Ta chính là muốn biết, chư Thiên Tiên quân ở chỗ nào tu luyện a? Có hay không có không a? Ta có thể hay không tới ngài kia chơi a?"

Chơi?

Tìm ta chơi?

Chơi cái gì? Chơi ta sao?

"..."

Dương Tiểu Thiên nhất thời cảm giác trong lòng có ngàn vạn đầu móa nó chạy như điên mà qua, đủ số đầu hắc tuyến.

"Không được!"

Dương Tiểu Thiên trực tiếp trở về hai chữ cự tuyệt, vì phòng ngừa Na Tra tiếp tục quấy rối, ngay sau đó, lại phát một cái tin tức đi qua, "Bôn quân muốn tu luyện, nếu như Tam thái tử ngươi không có chuyện gì, ta đã đi xuống, không hàn huyên."

"Không muốn oa, chư Thiên Tiên quân, không cần đi nhanh như vậy a, ta cho ngài phát cái tiền lì xì, sau đó ngài lại theo giúp ta tâm sự được không?"

Ách...

Thấy được Na Tra gọi tới tin tức, Dương Tiểu Thiên ngây người, tiền lì xì, Na Tra này Tam thái tử lại muốn cho ta đồ lên bao. Được rồi, ngươi đã đều muốn phát hồng bao, ta đây liền cố mà làm sẽ hàn huyên với ngươi trò chuyện được rồi

"Phát a."

Dương Tiểu Thiên nhẫn nại ở kích động trong lòng, trở về hai chữ.

"Ngài. . . A, tiền lì xì lập tức sẽ tới."

Đem tin tức này phát tới, Na Tra liền chìm yên tĩnh trở lại.

Thừa dịp đoạn này thời gian, Dương Tiểu Thiên lại xem một chút những cái kia chủ động thêm chính mình Thần Tiên liệt biểu List, phát hiện một ít nổi danh thần Tiên Đồ có.

Dương Tiểu Thiên quyết định, những cái này Thần Tiên hay là trước không muốn đồng ý, hắn thoáng cái có thể ứng phó không được nhiều như vậy Thần Tiên.

Ô...ô...ô...n...g!

Điện thoại chấn động lên, là Na Tra phát tới hai cái tin tức.

Điều thứ nhất là: Tiền Quân, đồ vật ta đã làm ra, ta phát hồng bao ah.

Đệ nhị mãnh, thì là hồng quang lóe lên, một cái tươi đẹp tiền lì xì ánh vào Dương Tiểu Thiên tầm mắt.

Hắc hắc, cái gì cũng không có làm, chính là tâm sự, giặt nhẹ nhạt, liền có thể làm cho tới một người đại hồng bao, này sinh ý không lỗ vốn. Dương Tiểu Thiên hơi có vẻ đắc ý nghĩ.

"Để cho để ta xem một chút, ta thích rút long gân bó ra Long Lân Đồ Long Tam thái tử Na Tra, phát tiền lì xì trong là cái gì, nói không chừng có thịt rồng nha."

Dương Tiểu Thiên vạn phần mừng rỡ, đưa tay một nắm, đoạt lấy tiền lì xì.

"Thần bí tàn trang? Vật gì?"

Dương Tiểu Thiên sững sờ, cảm giác có chút không đúng a.

Vì vậy, hắn nhanh chóng ấn mở bách bảo nang, tìm được 'Thần bí tàn trang', ô biểu tượng chính là một trương tối như mực trang sách, phía trên che kín rậm rạp chẳng chừa một kẽ hở, cổ quái kim sắc kiêu cửu.

". . ."

Xem xong rồi giới thiệu, Dương Tiểu Thiên sắc mặt nhất thời đen như than cốc.

"Tiên Quân, tiền lì xì như thế nào đây? Vật này thế nhưng là lần trước 'Phong Thần đại kiếp nạn' trong tàn lưu lại đồ vật đâu, đáng tiếc, con đường của ta đi thiên, một mực lĩnh hội không thấu."

"Ta biết, như Tiên Quân ngơ ngác như vậy tu vi cao thâm đại lão, đồng dạng tiên khí, tiên thú, Tiên đan gì gì đó, khẳng định không cần, cũng chẳng cần, không vào được ngài pháp nhãn."

"Thế nhưng, loại này lại lịch thần bí, lại tràn ngập huyền ảo đồ vật, mới là Tiên Quân thích nhất đồ vật."

"Thế nào, Tiên Quân có phải hay không vô cùng thích?"

...

Na Tra phát liên tiếp tin tức, nói gần nói xa, thật đặc ý ngữ khí, tựa hồ tại vì chính mình thông minh tài trí cảm thấy thật sâu kính nể.

Dương Tiểu Thiên nghe xong, thiếu chút nữa không có bị buồn bực chết.

"Khó dạy, ngơ ngác chết Tam thái tử, thiên tài gọi bằng cụ muốn loại này rầm rộ không kêu đồ vật, ta muốn Tiên đan a, ta muốn tiên khí a, ta muốn tiên thú a!"

Dương Tiểu Thiên trong lòng cuồng hô hò hét, "Ngươi đưa ta tiên khí, đưa ta Tiên đan, đưa ta tiên thú."

Hô. . . Hô...

Dương Tiểu Thiên không ngừng hít sâu, cảm giác nhanh muốn khóc, Tam thái tử này quả thật muốn lừa người chết rồi, êm đẹp không nên quanh co lòng vòng, phát cái 'Thần bí tàn trang' qua.

Quan trọng nhất là, Na Tra còn nói không sai, nếu như Dương Tiểu Thiên thật là lớn lão, xác thực hẳn là xem thường tiên khí những vật kia.

Điểm này, mới là Dương Tiểu Thiên tối trúng chỗ đau.

"Đúng vậy, ta rất thích, cảm ơn Tam thái tử tiền lì xì."

Cho nên, vì giả bộ đại lão phong phạm, Dương Tiểu Thiên vẫn không thể không trái lương tâm nói ra lời cảm kích, quả thực là nghiêng răng nghiêng lợi.

"Hi hi."

Na Tra phát tới một cái vui cười biểu tình, "Vậy trong, chỗ đó, chư Thiên Tiên quân thích là tốt rồi."

"Đúng rồi, Tiên Quân, ta làm như thế nào xưng hô ngài a?"

"Chư thiên."

Dương Tiểu Thiên đã không muốn lại cùng Na Tra nói chuyện.

"Chư Thiên Tiên quân, người xem ta đều cho ngài phát một cái hồng bao, hơn nữa ngài còn như vậy thích, bởi vì cái gọi là, có qua có lại, ngài cũng cho ta phát một cái tiền lì xì chứ sao."

"Đương nhiên, chư Thiên Tiên quân thân phận thần bí, lại là đại lão, phát tiền lì xì khẳng định thật rất lớn, đúng hay không?"

Nhiều cái tin tức phát tới, theo sát lấy, là một cái ngây thơ mại manh biểu tình, béo ục ục khuôn mặt nhỏ nhắn, thoát nhìn rất khả ái, rất đơn thuần.

"..."

Dương Tiểu Thiên mở to hai mắt nhìn, nhìn nhìn Na Tra đột nhiên gọi tới liên tiếp tin tức, mộng dưng lên.

Thật sao, người bụng Hắc Tam Thái Tử. Ngay từ đầu các loại tôn xưng, sau đó các loại mại manh, lại còn hào phóng đổ lên bao, nguyên lai là vì hảo có đang lúc lý do lừa gạt ta tiền lì xì.

Không công dài quá như vậy một Trương Suất khí Chánh Thái mặt.

Sáo lộ (*đường theo động tác võ thuật), đây hết thấy đều là sáo lộ (*đường theo động tác võ thuật).

Thế nhưng là, ta nào có thứ tốt phát cho người a.

Đã xong, đã xong, thân phận muốn bại lộ, phải có đại phiền toái.

Khó dạy, không được, tìm đau thất.

Ngay tại Dương Tiểu Thiên liên tục trong lòng độc miệng thời điểm, mục quang đang nói chuyện thiên khung dưới đáy quét qua, thấy được một cái hồng sắc, như là phiên bản thu nhỏ tiền lì xì cái nút.

Điểm kích [ấn vào] vừa nhìn.

Bắn ra một cái tuyến hạng: Có hay không gửi đi tiền lì xì?

"Ta thực có thể đổ lên bao?"

Dương Tiểu Thiên ghen hòng nhìn trần trời, thật sự cảm giác được bất khả tư nghị.

Trước kia như thế nào không có phát hiện loại công năng này, chẳng lẽ là lần này dị biến làm ra? Hay là chính ta một mực không có phát hiện, xem ra sau này nhiều hơn nhiều tìm tòi a.

Được rồi, trước mặc kệ, hay là thử một lần lại nói.

Dương Tiểu Thiên điểm kích [ấn vào] gửi đi tiền lì xì, sau đó màn hình hình ảnh vừa chuyển, nhảy lên 'Không gian trừ vật' giới diện này, xuất hiện từng dãy, hình vuông ô vuông.

Quan trọng nhất là, từng cái ô vuông bên trong, đều có lần lượt từng cái một trông rất sống động quái vật tạp phiến.

Cẩn thận vừa nhìn, những quái vật này tạp phiến, vậy mà đều là Dương Tiểu Thiên lúc trước giết chết qua quái vật.

"Đây là có chuyện gì?"

Dương Tiểu Thiên há to miệng, cực kỳ kinh ngạc. Điện thoại người sử dụng thỉnh xem đọc, càng có ưu thế chất đọc tự nghiệm thấy.

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Nói Chuyện Phiếm Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Quái vật tạp phiến

Sau khi kinh ngạc, Dương Tiểu Thiên nhấn một cái cái thứ nhất ô vuông bên trong quái vật tạp phiến, tạp phiến ô biểu tượng trong chớp mắt tại trên màn hình mở rộng, ngay sau đó, tại tạp phiến phía dưới còn xuất hiện một loạt văn tự giới thiệu.

Loại hình: Vị diện tượng tượng sinh vật công đức tạp phiến

Danh xưng: Mùi hôi hành thi

Phẩm cấp: Mới sinh cấp một

Giá trị: Có thể trực tiếp chuyển đổi là: Một chút công đức giá trị

Triệu hoán giá cả: Tiêu phí 'Mười điểm công đức giá trị' có thể triệu hoán, tồn tại thời gian một giờ.

Đánh giá: Đến từ cùng 'Thi kỳ quái vị diện' tầng thấp nhất tượng tượng sinh vật, rẻ tiền giá trị là đánh giá của nó thật sự cất xung hô.

Chuyển đổi triệu hoán

...

Loại hình: Vị diện tượng tượng sinh vật công đức tạp phiên

Danh xưng: Thanh sắc ma lang

Phẩm cấp: Mới sinh cấp ba

Giá trị: Có thể trực tiếp chuyển đổi là: Ba giờ công đức giá trị

Triệu hoán giá cả: Tiêu phí 'Ba mươi điểm công đức giá trị' có thể triệu hoán, tồn tại thời gian ba giờ.

Đánh giá: Đến từ cùng 'Ma thú vị diện' tầng thấp nhất tượng tượng sinh vật, rẻ tiền giá trị là đánh giá của nó thật sự cất xung hô.

Chuyển đổi triệu hoán

...

Loại hình: Vị diện tượng tượng sinh vật công đức tạp phiên

Danh xưng: Hấp Huyết Quỷ

Phẩm cấp: Mới sinh cấp sáu

Giá trị: Có thể trực tiếp chuyển đổi là: Sáu giờ công đức giá trị

Triệu hoán giá cả: Tiêu phí '60 điểm công đức giá trị' có thể triệu hoán, tồn tại thời gian sáu giờ.

Đánh giá: Đến từ cùng 'Huyết tộc vị diện' tầng thấp nhất tượng tượng sinh vật, rẻ tiền giá trị là đánh giá của nó thật sự cất xung hô.

Chuyển đổi triệu hoán

...

Loại hình: Vị diện tượng tượng sinh vật công đức tạp phiên

Danh xưng: Cá chuối ngư nhân

Phẩm cấp: Mới sinh cửu cấp

Giá trị: Có thể trực tiếp chuyển đổi là: Chín giờ công đức giá trị

Triệu hoán giá cả: Tiêu phí 'Chín mươi điểm công đức giá trị' có thể triệu hoán, tồn tại thời gian chín giờ.

Đánh giá: Đến từ cùng 'Hải Tộc vị diện' tầng thấp nhất tượng tượng sinh vật, rẻ tiền giá trị là đánh giá của nó thật sự cất xung hô.

Chuyển đổi triệu hoán

...

"Ừng ục!"

Xem xong rồi cho nên vẫn tự giới thiệu, Dương Tiểu Thiên nuốt nuốt nước miếng, nội tâm tràn ngập kinh sợ hoặc, sau đó thử nhấn một cái chuyển đổi.

Quan trọng nhất là, vậy mà có thể triệu hoán đi ra.

Đây quả thực là muốn nghịch thiên tiết tấu.

Ong!

Điện thoại chấn động, quái vật tạp phiến toát ra một tầng kim quang, sau đó biến thành một cái kim sắc quang điểm, lại lần nữa biến mất tiến trong điện thoại di động.

Bất quá, Dương Tiểu Thiên phát hiện, tại 'Không gian trữ vật' giới diện này góc trên bên phải, xuất hiện một vài giá trị.

Công đức giá trị: 1

"Thật sự là biến thành công đức đáng giá."

Dương Tiểu Thiên ngạc nhiên vạn phần, tâm niệm vừa động, duỗi ra ngón tay, nhẹ nhàng sờ đụng một cái 'Công đức giá trị' cái nút.

Lập tức, một hàng chữ viết liền nhảy ra ngoài.

Công đức giá trị 'Công đức' diệu dụng vô song, có thể sửa vận, có thể thông thiên, có thể khí vận vô song... , thậm chí công đức thành thánh, mà 'Công đức giá trị' là đem 'Công đức' định lượng thống kê trị số.

"WOW!!, lần này điện thoại di biến, vậy mà làm ra nhiều như vậy cao lớn trên đồ vật."

Dương Tiểu Thiên mừng rỡ vạn phần, nội tâm hết sức hưng phấn, đồng thời cũng nhẹ nhàng thở ra, "Có này công đức giá trị, ta có thể coi như tiền lì xì chia Na Tra, bởi vậy coi như là giải quyết xong ta bây giờ một cái phiền phức."

Ong.ong!

Na Tra có chút đã đợi không được, phát nhiều cái tin tức qua, mại manh laptop đáng thương, nói chư Thiên Tiên quân, ngài như thế nào còn không đo lên bao a, chúng ta bông hoa đều cảm ơn.

Dương Tiểu Thiên thấy được những tin tức này. Liếc mắt, trở về hai chữ: "Chờ một chút."

Ngay sau đó, Dương Tiểu Thiên lập tức đem tất cả 'Mùi hôi hành thi' quái vật tạp phiến đều chuyển đổi trở thành công đức giá trị, chỉ để lại một trương, 'Mùi hôi hành thi' quái vật tạp phiến số lượng tổng cộng liền hai mươi sáu trương.

Chuyển đổi qua đi, Dương Tiểu Thiên lấy được hai mươi lăm điểm công đức giá trị.

"Liền cho mười điểm a."

Dương Tiểu Thiên suy tư một chút, sau khi có quyết định, liền điểm kích [ấn vào] gửi đi tiền lì xì.

Đình!

Tin tức nhắc nhở: Na Tra nhận lấy ngài tiền lì xì.

"Chư Thiên Tiên quân, ta dẫn tới, ta dẫn tới ngài hồng bao."

"Oa, chư Thiên Tiên quân, dĩ nhiên là công đức giá trị, ngài vậy mà phát công đức giá trị đưa cho ta, ta hảo hưng phấn, thật kích động, thật vui vẻ."

"Cảm ơn chư Thiên Tiên quân."

Na Tra ngửi khí tương đối kích động, hơn nữa là hết sức vui vẻ.

"Không có gì."

Dương Tiểu Thiên nhàn nhạt trả lời một câu. Hiện tại trên cơ bản hiểu rõ, giết đi một đầu mới sinh cấp một quái vật, liền có thể đạt được một trương quái vật tạp phiến, sau đó liền có thể chuyển đổi vì một chút công đức giá trị.

Cho nên, này đối với Dương Tiểu Thiên mà nói, cũng không coi vào đâu.

Mà Na Tra tại sao lại bởi vì này mười điểm công đức giá trị mà kích động, này nguyên nhân, Dương Tiểu Thiên liền không được biết rồi. Có lẽ là những cái này Thần Tiên bởi vì địa vị quá cao, thực lực quá mạnh mẽ, ngược lại khó khăn đạt được đến công đức a.

Đương nhiên, những thứ này là Dương Tiểu Thiên suy đoán, cụ thể nguyên nhân, chỉ có những cái này các thần tiên tự mình biết.

"Tam thái tử, lần sau lại tán gẫu."

"Được rồi, chư Thiên Tiên quân, ngài có việc, đi trước mau lên."

"Hẹn gặp lại!"

"Tiên Quân hẹn gặp lại!"

Dương Tiểu Thiên bởi vì cảm giác bị lừa nguyên nhân, qua loa cùng Na Tra hàn huyên vài câu, tìm một cái lý do, kết cục nói chuyện phiếm.

"Khá tốt, ta chỉ đồng ý một cái Na Tra thỉnh cầu, ứng phó một cái Na Tra cũng bị sáo lộ (*đường theo động tác võ thuật), nếu đem những này thần Tiên Đô cho tăng thêm, vậy cũng liền có trò hay để nhìn."

Đóng lại cùng Na Tra khung chít chát, Dương Tiểu Thiên cảm giác thở ra một hơi.

Lắc đầu, Dương Tiểu Thiên trước từ 'Bách bảo nang' trong lấy ra 'Thần bí tàn trang', trên màn hình hắc quang lóe lên, một trương tràn đầy kim sắc khoa đầu văn chữ 'Thần bí tàn trang' liền xuất hiện ở tay của Dương Tiểu Thiên trong lòng.

Dương Tiểu Thiên hài lòng gật gật đầu, tắt đi 'Thần tiên nói chuyện phiếm quần' .

Ong!

Điện thoại chấn động.

Tắt đi 'Thần tiên nói chuyện phiếm quần' trong chớp mắt, Dương Tiểu Thiên dường như thấy được lại có một mảnh tin tức, hần sừng sốt một chút, lại có thần tiên gọi thư tín hơi thờ tới?

Được rồi, không hàn huyên.

Những cái kia các thần tiên, từng cái một không biết sống bao nhiêu năm, khôn khéo vô cùng.

Hiện tại ta còn là ít cùng bọn họ giao tiếp, làm một cái yên lặng đoạt tiền lì xì tiểu tay thiện nghệ là được rồi, đợi về sau có cơ hội lại từ từ kết giao cũng không muộn.

Dương Tiểu Thiên đưa di động thả lại trong túi áo, sau đó lẳng lẳng tham tường lên trong tay 'Thần bí tàn trang' lên.

...

Bên kia, tại Quảng Hàn Cung trong, mỹ lệ Thường Nga Tiên Tử, hoàn mỹ không tỳ vết tuyệt mỹ xinh đẹp trên mặt đều là u oán thần sắc, đôi mắt đẹp bên trong sóng quang lưu chuyển, cuối cùng hóa thành thờ dài một tiếng.

Vừa mới, Thường Nga cho 'Chư Thiên Tiên quân' phát một tin tức, kết quả đợi nửa ngày, nhưng không thấy hồi âm.

Trong lúc nhất thời, Thường Nga nội tâm thậm chí có chút cô đơn.

Nàng đang suy nghĩ, đối phương hẳn là không online a.

"Nương nương, người làm sao vậy?"

Thường Nga bên cạnh, theo sát lấy một người bộ dáng xinh đẹp khả ái, một cặp thật dài bạch sắc lông tai thỏ áo xanh thiếu nữ, nghiêng đầu, nhìn nhìn Thường Nga hỏi.

"Không có gì."

Thường Nga lắc đầu, đôi môi khẽ mở.

"Ah."

Ngọc Thổ gật gật đầu, lại lại đột nhiên ngạc nhiên nói: "Nương nương, nương nương, người mau nhìn, Tiểu Chính Thái (bồ nhí) đó, Tam thái tử Na Tra hẳn tại thần tiên nói chuyện phiếm quần trong khoắc lắc đầu, nói kia cái thân phận thần bí 'Chư Thiên Tiên quân' cho hẳn phát công đức tiền lì xì đó!"

"Hừ, làm sao có thể nha, công đức nhiều trân quý a, hơn nữa kia cái 'Chư Thiên Tiên quân' từ không nói lời nào, làm sao có thể cho hẳn phát công đức tiền lì xì, nhất định là kia cái Tiểu Chính Thái (bồ nhí) đang khoắc lắc."

"..."

Thường Nga đôi mắt đẹp bên trong hiện lên một tia tức giận thần sắc, khuôn mặt hơi hơi phiếm hồng, xinh đẹp không gì sánh được, "Dĩ nhiên là cố ý không thêm nhìn ta!"

Ngọc Thổ phối hợp nói qua, lại không phát hiện Thường Nga dị thường, vẫn còn ở nhìn nói chuyện phiếm quần trong, một đám Thần Tiên tại nước bày.

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Nói Chuyện Phiếm Quần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28: Trùng tu

Xem không hiểu, đoán không ra, ngộ không thông a!

Dương Tiểu Thiên nhìn không chuyển mắt chăm chăm lấy trong tay hắc sắc tàn trang, phía trên là rậm rạp chằng chịt, như là nòng nọc cũng như kim sắc vụn vụn lẫn lộn, xem ra giống như là chữ như gà bới cũng như, căn bản xem không hiểu phía trên ghi là vật gì.

"Đã xong, đã xong, thật sự bị Na Tra khốn nạn cho lừa rồi."

Dương Tiểu Thiên có dừng khí không lời nhìn qua trời xanh cảm giác, "Người có duyên tài năng ngộ chi, ta t D liền một cái lời căn bản xem không hiểu, xem ra ta không phải là kia cái người có duyên."

'Thần bí tàn trang', sờ tới sờ lui rất mềm mại, tựa như tơ lụa tựa như, phía trên kim sắc kiểu chữ có nhân nhạ quang, nhìn lâu rồi, sẽ cho người có dừng khí đầu vàng mắt hoa cảm giác.

Nghiên cứu một giờ, Dương Tiểu Thiên cảm thấy đầu của mình sắp nổ rớt.

Dương Tiểu Thiên là ý định bỏ qua.

Lại nghiên cứu đến đi, đoán chừng là chính mình trước biến thành ngu ngốc.

"Đúng rồi, ta gì không thử một chút dùng 'Tham Tri Chi Mâu' tới dò xét tra một chút 'Thần bí tàn trang' ? Nói không chừng sẽ có không tương được thu hoạch! ?"

Nhưng bỗng nhiên, hần liền linh quang lóe lên, nhớ tới 'Tham Tri Chi Mâu' .

Tham Tri Chi Mâu!

Tâm niệm vừa động, Dương Tiểu Thiên liền phát động năng lực, tay trái toát ra móng lung sương trắng, một cái như loại bạch ngọc tròn mắt, từ trên mu bàn tay sương trắng bên trong xông ra.

Xoát!

Một đạo quang bắn ra, rơi vào 'Thần bí tàn trang' phía trên.

Ong!

Thần bí tàn trang vậy mà toát ra một tầng kim quang nhân nhạ.

Công pháp tàn trang: Công đức tu Tiên Quyết (tàn)

Giới thiệu: 'Phong Thần đại kiếp nạn' bên trong còn sót lại thần bí vật phẩm, tựa hồ bị một vị đại năng cố ý hủy đi, đây chỉ là trong đó một phần nhỏ.

Công dụng: Cần đại lượng công đức mới có thể để cho công pháp này triển lộ bút tích thực.

...

Một đạo tin tức đã hiện lên Dương Tiểu Thiên trong đầu.

"Ha ha ha. . . , thật sự là tìm hoài thì chẳng thấy tự nhiên chui tới cửa, nguyên lai phương pháp đã vậy còn quá đơn giản."

...

Dương Tiểu Thiên một lần nữa lấy ra điện thoại, ấn mở 'Thần tiên nói chuyện phiếm quần', tâm tình có chút kích động hần, không có chú ý tới hần có một mảnh đến từ Thường Nga không đọc thư hỏi thăm, mà là trực tiếp một chút mở 'Không gian trữ vật' .

Điểm kích [ấn vào] 'Công đức giá trị', tìm được chất lọc cái nút.

Nghĩ nghĩ, Dương Tiểu Thiên đem còn dư lại 14 điểm công đức giá trị toàn bộ đã rút ra xuất ra.

Ong!

Điện thoại chấn động, một cái trái bóng bàn lớn nhỏ kim sắc quang đoàn từ trên màn hình hiển hiện, phiêu phù ở tay của Dương Tiểu Thiên nội tâm, tràn ngập thánh khiết cao quý chính là khí tức.

Thoạt nhìn tương đối thần thánh.

Phục hồi tinh thần lại, Dương Tiểu Thiên liền đem trong lòng bàn tay này đoàn công đức kim quang, trực tiếp ấn tại 'Thần bí tàn trang' phía trên, chỉ thấy 'Thần bí tàn trang' trên kim sắc kiểu chữ kim quang lóe lên, liền đem này đoàn công đức kim quang hấp thu.

Dương Tiểu Thiên mở to hai mắt nhìn nhìn thật lâu, kết quả 'Thần bí tàn trang' lại một chút phản ứng cũng không có.

"Ngựa nhạ, thế nào chuyện quan trọng? Như thế nào không có phản ứng? Cũng đừng lừa ta a, chẳng lẽ là công đức giá trị không đủ duyên có?"

Không tin tà Dương Tiểu Thiên, tiếp tục ấn mở 'Không gian trữ vật', đem một trương lại một trương quái vật tạp phiên chuyển đổi trở thành công đức giá trị, sau đó lại đem công đức giá trị lấy ra, ấn tại 'Thần bí tàn trang' phía trên.

Thời gian từng điểm từng điểm đi qua.

Dương Tiểu Thiên đã rút ra một đoàn lại một đoàn công đức kim quang cho 'Thần bí tàn trang' hấp thu.

Có thể kết quả nhưng lại làm kẻ khác nhưc trứng, 'Thần bí tàn trang' hấp thu nhiều như vậy công đức, như trước không thấy phản ứng.

Trên trán của Dương Tiểu Thiên đã bắt đầu đỏ mồ hôi, 'Không gian trữ vật' bên trong quái vật tạp phiên trên cơ bản đều chuyển đổi trở thành công đức giá trị.

Cái này, Dương Tiểu Thiên cũng có chút luống cuống.

Ong!

Dương Tiểu Thiên lại chất lọc xuất một đoàn công đức kim quang, như là một cái đường cùng tận thế dân cò bạc cũng như, hung dữ mà nói: "Đây đã là một sức cuối cùng hai mươi điểm công đức đáng giá, một sức còn cũng không tin!"

Xoát!

Dương Tiểu Thiên vung tay lên, trực tiếp ấn tại 'Thần bí tàn trang' phía trên.

Rầm rầm . .

'Thần bí tàn trang' hấp thu hết này đoàn công đức kim quang, rốt cục phát sinh biến hóa, kịch liệt lay động, toát ra một tầng kim quang nhàn nhạt, phiêu phù ở không trung, như là bị gió thổi lên trang giấy.

XIU....XIU... CHÍU...U...U! . .

Đồng thời, 'Thần bí tàn trang' phía trên kim sắc kiểu chữ toàn bộ bay ra, như là từng cái một kim sắc đom đóm cũng như, trên không trung bay múa.

Xoát!

Cuối cùng, những cái này kim sắc kiểu chữ, hình thành một đạo kim sắc lưu quang, trào vào mi tâm Dương Tiểu Thiên.

Tức thì, Dương Tiểu Thiên sắc mặt cứng đờ, trong đầu xuất hiện đại lượng tin tức, hần trong chớp mắt nhắm mắt lại con ngươi, khoanh chân mà ngồi, linh hội lên trong đầu tin tức.

"" công đức tu Tiên Quyết "(tàn) "

"Đệ nhất cảnh: Công đức Luyện Khí cảnh!"

"Lấy công đức chỉ lực làm dẫn, ngưng xuất 'Công đức hạt giống', mà, dẫn linh khí nhập vào cơ thể, quay quanh 'Công đức hạt giống', ngưng luyện xuất 'Công đức luồng khí xoáy' ..."

"Đệ nhị cảnh: Công đức Trúc Cơ cảnh!"

"Hạt giống nở hoa, kết xuất kim liên, Liên Hoa tách ra, linh đài Trúc Cơ..."

...

Dần dần, Dương Tiểu Thiên linh hội cái này pháp quyết, một cỗ huyền diệu khó giải thích ảo diệu tin tức bị Dương Tiểu Thiên lĩnh ngộ, hần khỏi đầu bắt

lấy bí quyết, thử nhập môn tu luyện.

Đầu tiên, " công đức tu Tiên Quyết " nhập môn, liền cần công đức chi lực làm dẫn, 'Thần bí tàn trang' vốn hấp thu đại lượng công đức, công đức sự tình liền không cần lo lắng.

Có thể thấy được, Dương Tiểu Thiên đan điền, xuất hiện từng tầng kim sắc quang.

Những cái này quang, chính là 'Thần bí tàn trang' sở hấp thu công đức kim quang, hiện tại toàn bộ phóng ra, để cho Dương Tiểu Thiên ngưng xuất 'Công đức hạt giống' .

Cấp tốc xoát

Công đức chi lực thật sự là hùng hậu, tại Dương Tiểu Thiên dưới sự khống chế, đều hướng đan điền trung tâm hội tụ mà đi, chung quanh là bảy linh lực luồng khí xoáy.

Những cái này công đức kim quang, vốn chính là đồ của Dương Tiểu Thiên.

Cho nên khống chế lại, tương đối dễ dàng.

Ong!

Bởi vậy, cũng không lâu lắm, thân thể của Dương Tiểu Thiên rất nhỏ chần động, hết thấy như nước chảy thành sông, công đức kim quang hội tụ cùng một chỗ, hình thành như Kim Đan 'Công đức hạt giống' .

Bành!

'Công đức hạt giống' một thành, trong chớp mắt, xung quanh bảy linh lực luồng khí xoáy trực tiếp bạo tạc, một lần nữa biến thành bảy ngàn đạo linh lực, những linh lực này quây quanh tại 'Công đức hạt giống' xoay tròn.

Dương Tiểu Thiên thân thể chần động, sắc mặt đều có chút trắng bệch.

Luồng khí xoáy sụp đổ tán, biến thành linh lực, kể từ đó, Dương Tiểu Thiên Luyện Khí tầng bảy tu vi chẳng phải là phế bỏ.

"Ngưng!"

Chỉ bất quá, nhìn Dương Tiểu Thiên bộ dáng, cũng không có bối rối, mà là cực kỳ trấn định tu luyện, không chế trong đan điền linh lực không ngừng xuyên qua 'Công đức hạt giống' .

Dần dần, linh lực lấy đỉnh công đức khí tức, biến thành đậm kim sắc.

Ong!

Mà, làm có một ngàn đạo linh lực biến thành đậm kim sắc, Dương Tiểu Thiên liền khống chế những linh lực này hội tụ, cũng xoay tròn, một lần nữa ngưng tụ trở thành 'Linh lực luồng khí xoáy' .

Chỉ bất quá, lần này 'Linh lực luồng khí xoáy' là đậm kim sắc.

Là 'Công đức luồng khí xoáy' .

Ong! Ong! Ong! Ong! Ong! Ong!

Chương 6: Âm thanh liên vang, sáu ngàn đạo linh lực, một lần nữa ngưng tụ, tại thời gian cực ngắn trong, khôi phục đã thành khí xoáy, tu vi lại lần nữa khôi phục đến Luyện Khí tầng bảy.

Không chỉ như thế, từ 'Công đức luồng khí xoáy' trong phun ra linh lực, đều là đậm kim sắc, ẩn chứa công đức khí tức. Càng thêm ngưng luyện cùng cường hãn, hơn nữa còn có loại nào đó kỳ lạ công hiệu.

"Tiếp tục! ! !"

Tu vi khôi phục, Dương Tiểu Thiên từ bách bảo nang trong lấy ra 'Hạ phẩm linh thạch', công pháp vận chuyển, hấp thu linh khí, tiếp tục đắm chìm đang tu luyện bên trong.

Chương 29: Quyết định

"Tiểu Thiên, nên ăn cơm đi."

Buổi sáng, Tàn Dao tiếng gọi âm ỉ truyền vào Dương Tiểu Thiên trong lỗ tai.

"Hào."

Dương Tiểu Thiên mở mắt, trả lời một câu, định chỉ tu luyện, trên người tăng kia gần như không thể nhận ra kim quang tiêu tán, cảm thụ một dưới đan điền bên trong biến hóa, rất nhỏ thờ dài một hơi, "Đáng tiếc, còn thiếu một ít liền có thể ngưng tụ ra cái thứ tám công đức luồng khí xoáy."

Lắc đầu, bỏ qua tiếp tục tu luyện ý nghĩ, Dương Tiểu Thiên đứng dậy, trước tiên đem điểm tâm ăn.

Lúc ăn cơm, Dương Tiểu Thiên cùng mọi người trò chuyện trong chốc lát.

Chủ yếu là thảo luận một chút, kế tiếp hướng đi.

Đầu tiên, trên người mọi người bị phong, ăn điểm tâm, Lưu Minh Thất bọn họ hội ra ngoài lập sát quái vật, hấp thu nguyên khí tới khôi phục thân thể thương thế.

Trương Mộng Tuyết đề nghị, đợi thương thế của mọi người đều khôi phục, đều lên đường đi 'Đông Hải cứ địa thành phố'.

"Mộng Tuyết Nữ thần, kỳ thật đi chỗ nào, ý kiến của chúng ta cũng không đại." Bao trở thành Mummy Lưu Minh Thất, thoát nhìn giống như là một cái hình bầu dục bạch sắc hình cầu, mắt nhỏ híp nói: "Nhưng ngươi muốn vì Tiểu Thiên ngấm lại a, hần hôm qua mới giết đi một cái đại quan đệ đệ."

"Ngươi đảo mắt để cho hần chạy đến kia cái đại quan trên địa bàn đi, đây không phải đem Tiểu Thiên hưởng trong hồ lừa đẩy nha."

"Đúng vậy a, mập mập nói rất có lý." Trên người Trương Nghĩa Trang đồng dạng cũng bao đầy vải trắng mảnh, gật gật đầu, "Đây quả thực là rõ ràng rồi."

"Các ngươi mò mẫm nói cái gì."

Trương Mộng Tuyết lông mày nhíu một cái, khuôn mặt lạnh xuống, khẽ kêu nói: "Mã Đồng Lương đại ca, bắt quá là một cái nhỏ nhỏ doanh trường, có ta ở đây, cho dù cho hần một trăm cái lá gan, hần cũng không dám động thủ với Dương Tiểu Thiên."

"Khục khục. . ."

Dương Tiểu Thiên thiếu chút nữa không có bị thức ăn trong miệng cho nghẹn, trừng lớn mắt, kinh ngạc nhìn nhìn Trương Mộng Tuyết nói: "Tiểu Tuyết, lời này của ngươi nói, như thế nào ta cảm giác như là bị ngươi bao nuôi tiểu bạch kiếm tựa như."

"Tuy ta xác thực phong lưu phóng khoáng, người gặp người thích, hoa gặp hoa nở, nhưng ngươi như vậy chủ động, ta vẫn sẽ xấu hổ."

"Cát. . ."

Mọi người đồng thời duỗi ra ngón giữa, cho Dương Tiểu Thiên một cái thật sâu xem thường ánh mắt.

"Như thế nào, các ngươi còn chưa tin a. Các ngươi chờ, ta hiện tại tìm xuất một cái chứng nhân." Dương Tiểu Thiên buông xuống bát đũa, thấy được đang tại vui đùa ăn cơm Đường Đường, hai mắt tỏa sáng.

Hắn hai lời chưa nói, ôm lấy Đường Đường, sau đó về mặt ôn hòa mỉm cười, ôn nhu dò hỏi: "Đường Đường, ngươi cảm thấy ca ca nói cũng đúng không đúng a?"

"A. . ."

Đường Đường kinh ngạc ngẩng đầu lên, khả ái trên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy mơ hồ biểu tình.

Tuy nàng không biết ca ca Tiểu Thiên mới vừa nói cái gì, thế nhưng, ca ca Tiểu Thiên nói đều là rất đúng, vì vậy nàng cái đầu nhỏ điểm nhanh chóng, "Ừ, ca ca Tiểu Thiên nói rất đúng."

"..."

Mọi người lặng im một mảnh.

"Thế nào."

Dương Tiểu Thiên về mặt đặc ý.

"Khó dạy, bộ này đường ta phục rồi."

Lưu Minh Thất bọn họ mở to hai mắt nhìn, giờ ngón tay cái lên.

"Người cầm miệng cho ta!"

Trương Mộng Tuyết thở phì phì trừng mắt Dương Tiểu Thiên, khuôn mặt ửng đỏ, hồng nhuận như mặt đào cũng như mê người, thoát nhìn quả thực là xinh đẹp cực kỳ.

...

Cuối cùng, Dương Tiểu Thiên bọn họ thảo luận như trước không có có kết quả, chủ yếu là Dương Tiểu Thiên không có mở miệng, bọn họ cũng không cách nào làm ra quyết định. Còn có, Trịnh Nghiệp Hóa cùng hán đám đội ngũ, cả đám đều đồ mắt, muốn vì những cái kia chết đi binh sĩ chiến hữu báo thù.

Cho nên, bọn họ đều kết bè kết đội ra ngoài, liệp sát quái vật, hấp thu nguyên khí tới tăng cường thực lực.

Ý đồ tiêu diệt những Goblin đó quái vật.

Thời gian ngắn, là chắc chắn sẽ không rời đi nơi này.

...

Điểm tâm qua đi, Lưu Minh Thất mấy cái đã kết đội ra ngoài, đi tìm quái vật liệp sát, hảo khôi phục thương thế.

Hơn nữa thực lực của bọn hán đã đến một cái điểm giới hạn, lại giết một đầu quái vật, liền có thể hấp thu đến đầy đủ nguyên khí, tấn cấp nguyên khí

Chương 6: Cảnh.

Bởi vậy, thực lực của bọn hán sẽ càng mạnh.

Dương Tiểu Thiên thì là tìm một cái tương đối an tĩnh địa phương, tiếp tục tu luyện.

Ông. . .

Cũng không lâu lắm.

Trên người Dương Tiểu Thiên sáng lên một tầng đậm kim sắc quang, thân thể của hán rất nhỏ chấn động, y phục không gió mà bay, khí thể trên người lại một lần nữa tăng cường.

Đan điền, cái thứ tám luồng khí xoáy ngưng tụ thành công.

Đậm kim sắc linh lực càng thêm hùng hậu, cũng càng thêm ngưng thực.

Lấy Dương Tiểu Thiên hiện tại "Tứ phẩm" tư chất, còn có thần kỳ " công đức tu Tiên Quyết ", tối thiểu nhất tại Luyện Khí cảnh giới, Dương Tiểu Thiên không tồn tại bình cảnh vấn đề.

Chỉ cần có đầy đủ thời gian cùng linh thạch, là hán có thể không ngừng tấn cấp.

...

Bên kia, người sống sót nhóm cũng khởi đầu đi bắt đầu chuyển động.

Trải qua cùng Goblin chiến tranh, còn sống sót người sống sót, đều thật sâu đã minh bạch một việc, đó chính là tại cái này tận thế trong, thực lực tầm quan trọng.

Chính mình không có lực lượng, mệnh cũng không thể bảo trụ.

Những cái kia thi thể, chính là cực kỳ có lực bằng chứng.

Ngắm lại khi đó tuyệt vọng, quả thật giống như là bị người giữ lại yết hầu, nắm trái tim.

Hít thở không thông làm người không thể thở dốc.

Vì vậy, bọn họ thay đổi thái độ bình thường, khỏi đầu kết bè kết đội ra ngoài, liệp sát quái vật, hấp thu nguyên khí, nhao nhao đã trở thành nguyên khí "hăng lực giả".

Còn có, dưới mặt đất bãi đỗ xe đã không có đồ ăn, người nếu không ăn cái gì, vậy hội chết đói.

Cho nên, bọn họ cũng tại xung quanh tìm kiếm đồ ăn.

Bất quá, xung quanh tàn lưu lại đồ ăn đã rất ít.

May mà, một ít Địa Cầu bản thổ biến dị thú, hoặc là vị diện tượng trưng sinh vật, cũng có thể coi như đồ ăn.

...

"Tiểu Thiên, có một việc, mấy người chúng ta đã suy nghĩ đã lâu rồi."

Thấy được những cái kia người sống sót nhóm lần lượt ra ngoài, Lâm Nam Sơ, Trương đại gia bọn họ có ý nghĩ, vì vậy tìm đến Dương Tiểu Thiên, thương lượng nói: "Chúng ta cũng muốn tăng cường thực lực, không muốn trở thành vương vãi."

"Tiểu Thiên, nói thật a, ta một cái làm mẹ, cả ngày bị con của mình bảo hộ, thật sự rất mất mặt a!"

Tần Dao hít một hơi thật sâu, "Đặc biệt là thấy được người cùng Hiểu Hiểu hãm vào nguy hiểm, ta lại chỉ tài giỏi nhìn nhìn, ta người mẹ này làm vô cùng không xứng chức!"

"Chúng ta cũng muốn giúp người, tối thiểu nhất không muốn trở thành là người vương vãi!"

"Hò. . ."

Dương Tiểu Thiên hơi sững sờ, nhìn nhìn mẫu thân bọn họ ánh mắt kiên định, gật gật đầu, "Mẹ, Trương đại gia, còn có Nam Sơ, ta hiểu rồi."

...

Răng rắc!

Dưới mặt đất bãi đỗ xe, sương trắng hỗn loạn, xuất hiện một mảnh đen kịt khe nứt, cũng tại trong chớp mắt mở rộng, sau đó, từ bên trong chui đi ra tất cả dữ tợn ma thú.

Lần này, không còn là thanh sắc ma lang, mà là vài đầu, trên lưng dài khắp gai nhọn Dã Trư.

Chúng toàn thân màu nâu nhạt, răng nanh thật dài, một đôi mắt màu đỏ tươi như máu, tràn ngập thích giết chóc thần sắc.

Những Dã Trư này cũng là ma thú, trên lưng gai nhọn có thể bay ra, xuyên thấu lực kinh người, là mới sinh cấp ba quái vật.

Tất cả mọi người đã thấy quái không kinh, biểu hiện rất trấn tĩnh.

"Cửu Lan Huyền!"

Dương Tiểu Thiên hô một câu.

"Vâng!"

Cửu Lan Huyền cung kính gật đầu đáp lại, sau đó xuất thủ, như một đạo huyết quang xuyên qua bầy heo rừng, ngay sau đó, truyền đến ma thú Dã Trư kêu thảm thiết.

PHỤT!

Máu tươi bắn tung toé, ma thú Dã Trư tứ chi bị chém đứt, răng nanh bị loại bỏ, gai nhọn bị nhỏ, trở thành xử lý nghiêm khắc trên thịt cá.

Mà, Dương Tiểu Thiên để cho Tần Dao, Lâm Nam Sơ, Trương đại gia thậm chí là Đường Đường, giết chết những cái này ma thú Dã Trư.

Hiểu Hiểu là tối hưng phấn một cái, nàng nhẹ nhõm dùng Hắc Ám Trường Nhận giết chết một đầu Dã Trư, hấp thu nguyên khí.

Ngược lại là Đường Đường, nàng cùng Hiểu Hiểu lần đầu tiên cũng như, có chút sợ hãi, thế nhưng đang lúc mọi người cổ vũ, hay là giết chết một đầu Dã Trư, hấp thu nguyên khí.

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Nói Chuyện Phiếm Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 30: Thảo phạt tập kết

Thời gian trôi qua.

Mỗi người đều tại hướng về mục tiêu của mình tiến lên, cũng nỗ lực phấn đấu.

Dương Tiểu Thiên toàn tâm tu luyện, tranh thủ sớm ngày tấn cấp Luyện Khí chín tầng, sau đó để cho 'Công đức hạt giống' nở hoa, thành tựu 'Công đức kim liên', xây linh đài đạo cơ, bước vào Trúc Cơ cảnh giới.

Kỳ thật, tại ngày hôm sau, Dương Tiểu Thiên liền ngưng tụ ra chín cái 'Công đức luồng khí xoáy', chín cái như Ngân Hà lốc xoáy, đậm kim sắc linh lực luồng khí xoáy, vây quanh 'Công đức hạt giống', chậm rãi xoay tròn.

Một cỗ khổng lồ linh lực từ chín cái công đức luồng khí xoáy trung tâm tuôn ra, tại toàn thân cao thấp trong kinh mạch chạy, Dương Tiểu Thiên cảm nhận được mười phần phong phú, mà lại phi thường cường hãn lực lượng.

Thực lực của hắn tăng cường rất nhiều, rất nhiều.

"Ta nhớ được 'Cơ sở Luyện Khí công pháp bản chép tay' trong còn có ba cái Luyện Khí pháp thuật, là cần đạt tới Luyện Khí chín tầng tài năng tu luyện, hiện tại có thể thử một chút."

Dương Tiểu Thiên trong đầu hiện lên về Luyện Khí pháp thuật tin tức.

Cuối cùng ba cái Luyện Khí pháp thuật, theo thứ tự là: Hòa Giao thuật, băng tuyết lốc xoáy, kiên cố thành lũy.

Này ba cái pháp thuật, theo thứ tự là: Hòa Xà thuật, băng thương chi thuật, tường đất chi thuật tiến giai pháp thuật, uy lực càng cường đại hơn, liền lấy Hòa Giao thuật mà nói.

Luyện thành, có thể trực tiếp ngưng tụ ra 9981 mét dài đáng sợ Hòa Giao.

Hòa Giao phóng đi, tuyết đối có thể tạc hủy một tòa phòng ốc.

Xem hết những cái này pháp thuật tin tức. Dương Tiểu Thiên khởi đầu linh hội, trong tay bóp ra một đồng Ấn Quyết, theo thời gian trôi qua, nóng bỏng hồng quang xuất hiện, nóng rực khí tức khởi đầu hiện lên.

Đáng tiếc chính là, "luyện Hồn Thuật" cần Trúc Cơ cảnh giới tài năng tu luyện, mà 'Luyện hồn tháp' cũng cần Trúc Cơ cảnh giới tài năng luyện hóa, thật sự là tiếc nuối nhanh.

'Luyện hồn tháp' không giống 'Nghịch Lân Hộ Tâm Kính' loại Chuẩn Tiên Khí này, cho dù chỉ là luyện hóa trong đó một bộ trận pháp cũng có thể phát huy ra hiệu quả.

Phải hoàn toàn luyện hóa bên trong trận pháp trận cơ mới được.

...

Trịnh Nghiệp Hóa cùng hắn các binh sĩ, điên cuồng ra ngoài tìm kiếm quái vật liệt sát, mỗi một ngày, thực lực của bọn hắn đều đang gia tăng, đối với mình thân năng lực, vận dụng càng ngày càng thuần thục.

Bọn họ đều ghen lấy một cỗ lực.

Cửu hãn lực lượng, để cho bọn họ tràn ngập lực lượng.

Đồng thời, cũng che mất lý trí của bọn hắn.

Có lẽ bọn họ cũng biết sẽ chết, nhưng để cho bọn họ làm làm cái gì cũng không có phát sinh qua, sau đó yên tâm thoải mái rời đi nơi này, bọn họ làm không được.

Trịnh Nghiệp Hóa đem đây hết thấy đều nhìn ở trong mắt, Hắc Thiết Cấp tồn tại, cũng không phải dùng số lượng có thể bù đắp, nghĩ đến những thứ này binh sĩ, cuối cùng đều chết thảm tại những quái vật kia trong tay.

Trịnh Nghiệp Hóa liền không rét mà run.

Cuối cùng, Trịnh Nghiệp Hóa nhớ tới, đem Goblin thủ lĩnh một đao bức lui tuyệt mỹ nữ tử, nàng xưng hô Dương Tiểu Thiên là chủ nhân, hẳn biết, thảo phạt Goblin quái vật, cần Dương Tiểu Thiên tham gia.

...

Mỗi một lần ra ngoài, người sống sót số lượng, cũng sẽ ở giảm bớt, nhưng mỗi một lần sau khi trở về, thực lực của bọn hắn cũng càng ngày càng mạnh, khí chất cũng phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Đồng dạng, mỗi một lần tiêu giảm nhân số cũng càng ngày Việt thiếu.

Có thực lực, bọn họ dần dần nắm đến chính mình nắm giữ chính mình vận mạng ngon ngọt, không cần lại hướng trước kia cũng như, sinh hoạt tại người khác vũ đực, khó khăn sống qua ngày.

Tuy, điều này cần phục vụ quên mình tới liều.

...

Dưới mặt đất bãi đỗ xe, mỗi Thiên Đô sẽ xuất hiện một hai lần khe nứt, từ trong cái khe hội chui ra quái vật, những quái vật này thực lực cũng sẽ không quá mạnh mẽ.

Đang dễ dàng dùng để cho Tần Dao, Lâm Nam Sơ, Trương đại gia mấy người bọn hắn luyện tập.

Gia tăng thực chiến kinh nghiệm, có Cửu Lan Huyền, Lạp Mạn Lệ, cũng không cần lo lắng an toàn vấn đề.

...

Trong nháy mắt, chính là bốn ngày thời gian trôi qua.

Ong . .

Dương Tiểu Thiên tay phải bấm niệm pháp quyết, nóng bỏng ánh lửa xuất hiện, một mảnh thật nhỏ hỏa diễm Giao Long tại hắn trong lòng bàn tay chạy, còn mang theo một tia kim quang nhàn nhạt.

"Vốn, Hỏa Giao thuật, đã là ngưng tụ ra một mảnh 9981 mảnh Hỏa Giao, thật không nghĩ đến, lấy công đức linh lực ngưng tụ ra tới Hỏa Giao, ngược lại thu nhỏ lại đến mười cm chiều dài."

Dương Tiểu Thiên nhìn qua trong lòng bàn tay trông rất sống động Hỏa Giao, có thể đầy đủ cảm nhận được, Hỏa Giao ẩn chứa khủng bố năng lượng, vạn phần cảm khái: "Tuy nhiên đại tiểu co lại giảm rất nhiều lần, nhưng hỏa diễm càng thêm ngưng thực cùng một chỗ, đoán chừng uy lực tối thiểu tăng cường gấp đôi có thừa."

Răng rắc!

Dương Tiểu Thiên tay trái run lên, sâu kín Băng Lam sắc quang mạng xuất hiện, nhiệt độ bỗng nhiên giảm xuống, không khí chung quanh đều ngưng kết thành sương trắng, sương mù tăng thêm.

Mà ở tay của Dương Tiểu Thiên nội tâm, một cái lưu chuyển lên tí ti đậm kim sắc sáng bóng, loại nhỏ băng tuyết lốc xoáy xuất hiện.

"Không chỉ là 'Hỏa Giao thuật', liền 'Băng tuyết lốc xoáy' đều xuất hiện biến hóa." Dương Tiểu Thiên nhìn qua trong lòng bàn tay băng tuyết lốc xoáy, lắm lắm nói: "Vốn, băng tuyết lốc xoáy là trực tiếp ngưng tụ ra một cái như Long Quyển Phong lốc xoáy, cuốn địch nhân."

"Phát sinh biến hóa, hội trước ngưng tụ ra một cái 'Loại nhỏ băng tuyết lốc xoáy', sau đó không ngừng hấp thụ linh khí chung quanh, cuối cùng đến điểm giới hạn, bộc phát ra năng lượng cường đại, phá hủy địch nhân."

"Đây quả thực là một cái bom hẹn giờ."

...

Bốn ngày trong thời gian, Dương Tiểu Thiên tấn cấp Luyện Khí chín tầng, thành công đem Hỏa Giao thuật, băng tuyết lốc xoáy, kiên cố thành lũy tu luyện thành công.

Không chỉ như thế, Dương Tiểu Thiên lại một lần nữa đem 'Nghịch Lân Hộ Tâm Kinh' đệ tam bộ đồ trận pháp luyện hóa hoàn tất.

Bởi vậy, 'Nghịch Lân Hộ Tâm Kinh' uy lực liền càng cường đại rồi.

"Đáng tiếc a, công đức giá trị không đủ, 'Công đức hạt giống' vô pháp nở hoa, cũng liền vô pháp Trúc Cơ, xem ra hay là cần liệt sát đại lượng quái vật

mới được."

Dương Tiểu Thiên Luyện Khí cảnh giới đỉnh phong, nhưng bởi vì "công đức tu Tiên Quyết" tính đặc thù, cần đại lượng công đức giá trị, mới có thể để cho 'Công đức hạt giống' nở hoa.

"Nếu như ta có thể thành công Trúc Cơ, sẽ đem "luyện Hồn Thuật" tu luyện thành, sẽ đem 'Luyện hồn tháp' luyện hóa, ta liền có tuyệt đối nắm chắc, toàn diệt gỗ đá bộ lạc."

"Bất quá, cho dù lấy ta thực lực bây giờ, ta còn là có nhiều hơn một nửa nắm chắc."

...

Thời gian là giữa trưa, Dương Tiểu Thiên vừa mới ăn no rồi cơm, Lưu Minh Thất mấy người cũng ngồi dưới đất nghỉ ngơi, Dương Tiểu Thiên con mắt dư quang, thấy được những binh lính kia, đều nhao nhao cầm lên vũ khí trong tay, quan trọng nhất là, ánh mắt của bọn hắn biến thành không giống với lúc trước.

Dương Tiểu Thiên biết, bọn họ muốn hành động.

Như vậy, Trịnh Nghiệp Hóa cũng có thể muốn tới.

"Tiểu Thiên, ta có một việc muốn cùng ngươi nói chuyện."

Quả nhiên, Dương Tiểu Thiên đoán nghĩ không sai, Trịnh Nghiệp Hóa đã đi tới, sắc mặt trịnh trọng, đồng thời mang theo một ít khăn cầu thần sắc, "Tiểu Thiên, ta hi vọng ngươi tham ngộ thêm lần này đối với Goblin quái vật thảo phạt."

"Không có vấn đề, Trịnh Doanh Trường, vốn ta liền muốn giết chết những quái vật kia."

Dương Tiểu Thiên cười nhạt một tiếng.

"A. . ."

Trịnh Nghiệp Hóa vẻ mặt kinh ngạc, "Ngươi đã đáp ứng?"

"Vì cái gì không đáp ứng?"

Dương Tiểu Thiên hỏi ngược lại một câu, "Muốn biết rõ ta thế nhưng là bị những quái vật kia như vậy trọng thương, nếu như không phải là thực lực của ta mạnh hơn một chút, đoán chừng sẽ chết tại những quái vật kia trong tay."

"Thiếu chút nữa liền mệnh đều ném đi a, như vậy thù, ta vì cái gì không báo?"

". . ."

Trịnh Nghiệp Hóa nhất thời âm thầm không nói, vô pháp phản bác, nhưng cảm giác, cảm thấy có chút không đúng, thế nhưng là lại nghĩ không ra như thế về sau, cuối cùng đành phải gật đầu nói: "Nói cũng đúng."

"Không phải là ta nói ngươi, Trịnh Doanh Trường, ngươi tốt xấu là một quân nhân, như thế nào như vậy bà bà mẹ, nói đi, lúc nào xuất phát?" Lưu Minh Thất đứng lên, khiêng đại phủ đầu, tùy tiện giăng.

"Liền đúng vậy a, Trịnh Doanh Trường."

Trương Nghĩa Trang gật đầu, "Vậy chút đáng giận quái vật, lần trước thiếu chút nữa không có đem một sức cho chết cháy, lần này, tuyệt đối phải báo thù này."

"Trịnh Doanh Trường, lần này thảo phạt, còn có chúng ta a."

Lúc này, La Mẫn Kỳ mang theo Hoàng Cảnh Tinh cùng Lưu An đã đi tới, sau lưng bọn họ, còn cùng lấy số lượng không ít người sống sót, nguyên lai tại đây trong bốn ngày, La Mẫn Kỳ cũng đã trưởng thành rất nhiều.

Tại Hoàng Cảnh Tinh, Lưu An, cùng với Ngô Quyền Hoa dưới sự trợ giúp, nàng không chỉ trở thành nguyên khí Chương 6: Cảnh "năng lực giả", mà còn tụ kết số lượng đông đảo người sống sót.

Không thể không nói, La Mẫn Kỳ nữ nhân này, còn tưởng là thật sự có chút thủ đoạn.

Chương 31: Động thái gia tộc (cầu cất chứa, cầu đề cử! !)

"Còn có chúng ta!"

Ngay sau đó, là người sống sót một cái khác đoàn thể.

Này cái đoàn thể người cầm đầu cũng đã đi tới, là một người tóc húi cua trung niên đại thúc, cái trán vị trí có một đạo không tằm thường vết sẹo, ăn mặc một thân màu đen xám ống tay áo cùng quần dài, cười rộ lên làm cho người ta một loại ôn hòa cảm giác.

"Dương Tiểu Thiên, ngài khỏe chứ, ta là thủ, một mực không có thời gian chính thức cảm tạ ân cứu mạng của ngài!"

Trung niên đại thúc hướng Dương Tiểu Thiên đưa tay ra, khom người xuống, thái độ rất cung kính, có thể nhìn ra, câu này nói lời cảm tạ là hẩn phát ra từ nội tâm.

"Ừ."

Dương Tiểu Thiên cùng thủ bắt tay, nhàn nhạt đáp lại một câu.

Thủ bên cạnh, đi theo một cái so với Lưu Minh Thất còn muốn béo bác gái, cực kỳ mập mạp, thịt mỡ nếp uốn cùng gọn sóng cũng như, trên tay chuỗi này cùng đại môn bản cũng như dao phay cực kỳ hấp dẫn người ánh mắt.

"Dương Tiểu Thiên đại nhân, đội ngũ chúng ta bên trong, trên cơ bản đều là ngài người sùng bái, thậm chí đều coi ngài là làm thần đối đãi giống nhau."

Lớn mập mẹ người này tương đối mà nói tương đối trầm mặc, ngược lại là tại lớn mập mẹ một bên, người kia mặt rỗ gầy nam, vẻ mặt hung phần nhìn nhìn Dương Tiểu Thiên.

Này mặt rỗ gầy nam trong ánh mắt, mang theo cực kỳ nóng bỏng tín ngưỡng.

"Khục khục, ."

Thủ ho khan một tiếng, vẻ mặt xấu hổ bộ dáng.

Dương Tiểu Thiên nhún vai, không nói gì.

Sống sót người sống sót, tại đây trong bốn ngày, ra ngoài liệt sát quái vật, tử vong hơn phân nửa, chỉ còn lại năm mươi mấy người, chia làm hai cái đoàn thể.

Một cái là lấy La Mẫn Kỳ, Hoàng Cảnh Tinh, Lưu An, còn có Ngô Quyền Hoa bốn người cầm đầu đội ngũ, nhân số đại khái ba mươi, bởi vì ngay từ đầu có Hoàng Cảnh Tinh, Lưu An, Ngô Quyền Hoa tương trợ.

Đều đạt tới nguyên khí Tam Cảnh, cầm giữ có năng lực, thực lực không tính yếu.

Mà khác một đội ngũ, liền tương đối yếu một ít, đầu lĩnh chính là người kia thoạt nhìn tương đối thành thực cùng cơ trí trung niên đại thúc. Còn có một cái lớn mập mẹ, cùng một người lực soát như cây gậy trúc cũng như mặt rỗ nam tử.

Sinh vật: Nhân loại

Tiến hóa: Nguyên khí "năng lực giả"

Năng lực cấp bậc: Nguyên khí Chương 6: Cảnh

Lĩnh ngộ: Động thái gia tộc

Năng lực: Tốc độ ánh sáng trăm kích, tử vong liên kích.

...

Lặng lẽ, Dương Tiểu Thiên lấy 'Tham Tri Chi Mâu' dò xét La Mẫn Kỳ tin tức, bốn ngày thời gian, tại Hoàng Cảnh Tinh đám người dưới sự trợ giúp, La Mẫn Kỳ đã trở thành nguyên khí Chương 6: Cảnh "năng lực giả".

Đồng thời, lấy được hai loại năng lực.

"Người?"

Trịnh Nghiệp Hóa sững sờ, nhìn về phía La Mẫn Kỳ.

Bây giờ La Mẫn Kỳ có biến hóa rất lớn, đồng phục cảnh sát đã đổi thành hắc sắc áo da, chặt chẽ bao vây lấy thân thể mềm mại của nàng, chỉ lộ ra thon dài trắng nõn cái cổ.

Bỏ sát người hắc sắc áo da đem thân hình của nàng đường cong đột nhiên hiện ra.

Đặc biệt là kia một đôi thon dài đại chân dài thẳng tắp dài nhỏ, cực kỳ dễ làm người khác chú ý.

Mà ở bắp chân ngoại hai bên, phân biệt thả có hai thanh đen kịt loan đao, lưỡi đao lóe hàn quang.

"Đúng!"

La Mẫn Kỳ gật đầu, nàng sờ chút một chút chỗ trán Lưu Hải, lộ ra bóng loáng cái trán, khuôn mặt thanh tú, quả thực có một phen mỹ lực, "Trịnh Doanh Trường, nhiều người là hơn một phần lực lượng, huống chi là đi đối phó những Goblin đó, những cái kia hàng lâm tại trên địa cầu quái vật, vốn chính là địch nhân của chúng ta."

"Tại điểm này, ta đồng ý La Mẫn Kỳ quan điểm." Thủ gật đầu diễn giải.

"Cũng tốt."

Trịnh Nghiệp Hóa gật gật đầu, đáp ứng xuống, "Vậy cùng đi, để cho những cái kia con súc sinh chết tiệt, mở mang kiến thức nhân loại chúng ta lợi hại."

"Nói cũng đúng!"

Mọi người gật đầu.

"Vậy chuẩn bị một chút, lập tức xuất phát!"

Trịnh Nghiệp Hóa hít một hơi thật sâu, nắm chặt nắm tay, trong đôi mắt lóe tinh quang, mang theo tí ti sát khí, lại khôi phục Lôi Lệ Phong Hành quân nhân tác phong.

...

"Dương Tiểu Thiên, đối với chuyện lúc trước, ta cảm thấy vô cùng xin lỗi, đúng là ta quá kích, ta hơi bị trước nói, hiện tại trình trọng hướng ngươi xin lỗi."

La Mẫn Kỳ hướng Dương Tiểu Thiên bái, thật dài mái tóc tán rơi xuống, "Hi vọng ngươi có thể không tính hiềm khích lúc trước, lần này thảo phạt, chúng ta có thể phối hợp lẫn nhau."

"Ha ha."

Dương Tiểu Thiên cười cười, cũng không có gì biểu tình, "Ngươi quá lo lắng, những ta này cũng không có để trong lòng."

"Vậy hảo, vậy là tốt rồi."

La Mẫn Kỳ vỗ vỗ bộ ngực, bảo đảm hai ngọn núi như là tràn đầy nước khí cầu cũng như nhúc nhích, tựa hồ thở ra một hơi bộ dáng.

Nói như thế nào đây, Dương Tiểu Thiên từ trong đôi mắt La Mẫn Kỳ, thấy được dĩ vãng nàng không sở hữu đồ vật, đó chính là tự tin, cùng với cùng La Đại Vinh giống như đúc đã tâm!

Có kỳ phụ tất có con gái hần sao?

Dương Tiểu Thiên sờ lên cái mũi, nội tâm cảm thán một câu.

...

"Xuất phát!"

Đội ngũ tập kết hoàn tất, đại khái 200 người đội ngũ, trùng trùng điệp điệp, ra dưới mặt đất bãi đỗ xe. Dương Tiểu Thiên một đoàn người, Trịnh Nghiệp Hóa cùng dưới tay hần vài người Đại đội trưởng, cùng với, La Mẫn Kỳ, thủ đám người, đi ở đội ngũ phía trước nhất.

Đằng sau đi theo, là một đại đội trưởng người.

Mục tiêu của bọn hắn cực kỳ rõ ràng, đó chính là trước kia 'Nhân tài thị trường', bây giờ 'Gỗ đá bộ lạc'.

"Cứu Lan Huyền, chú ý mẫu thân của ta cùng mọi người bọn họ đảm bảo an toàn."

Dương Tiểu Thiên một bên tiến lên, một bên hướng bên cạnh Cứu Lan Huyền phân phó nói.

"Nô tài minh bạch."

Cứu Lan Huyền gật đầu.

"Ừ!"

Dương Tiểu Thiên gật gật đầu, mục quang trầm tĩnh, nhìn chăm chú vào phía trước, xung quanh sương trắng lượn lờ, tại đội ngũ cách đó không xa, có một đầu to lớn biến dị mãnh thú chậm rãi đi theo.

Chính là Tiểu Kim.

Này trong bốn ngày, không chỉ là Dương Tiểu Thiên thực lực trở nên mạnh mẽ, Tiểu Kim ra ngoài săn bắn, thương thể đã khôi phục, thực lực cũng càng ngày càng mạnh, vậy mà đạt tới nguyên khí cửu cảnh trình độ.

Tiểu Kim nguy hiểm cảm giác, có thể khiến nó trốn tránh qua nguy hiểm, lại có thể tìm được thích hợp con mồi.

Vì vậy, thực lực của nó, ngược lại tăng trưởng mạnh mẽ.

Hơn 100 tên lính, từ nguyên bản nguyên khí Tam Cảnh, tấn cấp đến nguyên khí Chương 6: Cảnh, thịnh rõ ràng đông, Trần so với trọng, Lâm Khang, lại càng là đạt đến nguyên khí bát cảnh trình độ.

Nhưng cách nguyên khí cửu cảnh còn kém không ít cự ly.

La Mẫn Kỳ đoàn thể, chừng ba mươi người trên cơ bản đều là nguyên khí Tam Cảnh, thủ đoàn đội thì yếu một ít, có hơn mười người không có đàn sinh năng lực.

Dưới mặt đất bãi đỗ xe quái vật, vốn không nhiều lắm, Tần Dao, Lâm Nam Sơ, Trương Khánh Sinh, Đường Đường, Dương Hiểu Hiểu, năm người tự nhiên không thể tấn cấp nguyên khí Tam Cảnh.

Đều thiếu một ít mới có thể đột phá.

Lưu Minh Thất bọn họ tấn cấp đến nguyên khí Thất Cảnh trình độ, ra đời hai loại năng lực, hơn nữa giữa bọn họ còn có thể phối hợp chiến thuật, thực lực không giống mặt ngoài nhìn đơn giản như vậy.

...

Ầm ầm!

Đi đến nửa đường, mọi người nghe được một tiếng vang thật lớn từ tiền phương truyền đến, một mảnh nòng đậm sương trắng trong, có một cái chùng gần một tầng lầu phòng lớn nhỏ không rõ bóng đen vọt ra.

Rống . .

Không rõ bóng đen tốc độ cực nhanh, trong chớp mắt liền đi tới mọi người trước mắt.

Đây là một đầu to lớn biến dị nhện nhện, toàn thân đen kịt, sắt khí đằng đằng, bát chân nhện như là sắt thép rèn đúc mà thành, tràn ngập kim loại cảm nhận.

Một cổ hắc sắc sương mù từ trong miệng của nó phun ra.

Hiển nhiên cầm giữ có kịch độc.

"Là biến dị thú!"

Mọi người kinh hãi, cảm giác được một cỗ hàn ý.

Này đầu biến dị nhện nhện làm cho người ta cảm giác đã quý dị lại cường đại.

"Chuẩn bị chiến đấu!"

Trịnh Nghiệp Hóa nổi giận gầm lên một tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Nói Chuyện Phiếm Quân Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Tân năng lực

Ps : Cảm tạ Hiền Viên 1 điệu thấp 100 Qidian tiền khen thưởng! Sách son báo tạ! !

Sau một khắc, còn chưa chờ mọi người phản ứng kịp, một đạo thân ảnh đã xông ra ngoài.

Người xuất thủ, chính là Dương Tiểu Thiên.

Dương Tiểu Thiên đạt tới nguyên khí Thất Cảnh, giết chết qua không ít quái vật, sớm liền đạt đến tấn cấp biên giới, này đầu biến dị nhên nhện xuất hiện vừa vặn.

Có thể dùng tới tấn cấp.

Ong . .

Đạm kim sắc linh lực dừng mãnh vào đưa tới tay răng cưa đại đao trong, bên trong đặc thù Ma pháp trận vận chuyển, răng cưa kịch liệt vận chuyển lên, sinh ra cường đại lực cắt.

Sau đó, Dương Tiểu Thiên nhìn đúng biến dị nhên nhện, toàn lực làm ăn xuất.

Tốc độ nhanh đến tận cùng.

Xoát!

Một đạo màu xanh đen đao quang hiện lên, xẹt qua phía chân trời, giống như là một đạo rất nhỏ tuyến, ẩn chứa lợi hại lực lượng cảm giác.

Này đạo rất nhỏ như tuyến đồng dạng màu xanh đen đao quang, đang lúc mọi người kinh ngạc dưới ánh mắt, chuẩn xác chém tại biến dị nhên nhện trên đầu.

PHỤT!

Tức thì, huyết quang hiện ra.

Đao quang như mờ ra đầu hũ cũng như, từ trung gian, đem biến dị nhên nhện chia làm hai nửa.

Rầm rầm . .

Tanh tưởi máu tươi hỗn hợp có làm cho người buồn nôn nội tạng, chảy đầy đất.

Này đầu biến dị nhên nhện, vậy mà liền trở tay chỉ lực cũng không có.

"Tiếp tục đi tới!"

Thân ảnh rơi xuống đất, tay phải hất lên, đem trên đại đao vết máu chấn động rớt xuống, nhàn nhạt nói một câu.

Ừng ục!

Một mảnh nuốt nước miếng thanh âm vang lên, mọi người thấy kia gần như như một tầng lầu phòng lớn nhỏ biến dị nhên nhện thi thể, lại quay đầu mắt nhìn Dương Tiểu Thiên bóng lưng, trong đôi mắt tràn ngập rung động cảm giác.

"Doanh trường, này đầu biến dị nhên nhện, chúng ta lúc trước ra ngoài săn bắn thời điểm đụng phải, thực lực của nó, chúng ta tương đối rõ ràng, tuyệt đối là nguyên khí cửu cảnh biến dị thú."

"Có thể lại bị Dương Tiểu Thiên một đao cho chém giết!"

Thịnh rõ ràng đồng tại Trịnh Nghiệp Hóa bên cạnh, ngữ khí rung động diễn giải: "Chẳng lẽ hắn đã đạt tới huyết khí cảnh sao?"

"Không biết."

Trịnh Nghiệp Hóa lắc đầu, "Bất quá, Dương Tiểu Thiên thực lực càng mạnh, lần này thảo phạt xác xuất thành công lại càng cao, đối với chúng ta tới nói là chuyện tốt."

"Doanh trường nói chính là."

Thịnh rõ ràng đồng bọn họ gật gật đầu.

...

Ô...ô...ô...n...g...

Biến dị nhèn nhèn khổng lồ nguyên khí trào vào Dương Tiểu Thiên trong cơ thể, bị Dương Tiểu Thiên hấp thu, trong cơ thể nguyên khí tức thì đạt đến điểm giới hạn, khởi đầu kịch liệt bắt đầu cuồng bạo.

Oanh!

Toàn thân tế bào bên trong càng thêm hùng hậu nguyên lực, khởi đầu đánh thẳng vào.

Bên ngoài thân thể xuất hiện nồng hậu dày đặc sương trắng, bao trùm toàn thân của hắn, chỉ còn lại đầu còn ở bên ngoài.

Dương Tiểu Thiên rõ ràng cảm nhận được trong cơ thể hiện lên xuất một cỗ càng thêm lực lượng khổng lồ, lại rõ ràng khóa một loại khác năng lực, dưới chân hắn đại địa, vậy mà như là mặt nước cũng như sóng gió nổi lên.

Lập tức mọi người kinh hãi lui về phía sau, cùng Dương Tiểu Thiên kéo ra cự ly.

"Hô. . ."

Cuối cùng, trong cơ thể bạo động nguyên lực lắng lại, tấn cấp nguyên khí bát cảnh, đồng thời, lại có một loại tân năng lực thức tỉnh. Cùng lúc trước cũng như, Dương Tiểu Thiên trong đầu, xuất hiện năng lực mới tất cả tin tức.

"Tiểu Thiên, xong chưa?"

Trịnh Doanh Trường bọn họ dò hỏi.

"Ừ."

Dương Tiểu Thiên gật gật đầu.

"Hảo, kia cứ tiếp tục xuất phát."

Trịnh Nghiệp Hóa quay đầu lại, đối với mọi người hô.

...

Sinh vật: Nhân loại

Tiến hóa: Nguyên khí "năng lực giả"

Song trọng tiến hóa: Linh lực Tu chân giả

Năng lực cấp bậc: Nguyên khí bát cảnh

Tu chân cấp bậc: Luyện Khí chín tầng

Lĩnh ngộ: Tham Tri Chi Mâu

Năng lực: Công đức linh lực, gấp trăm lần chấn động, không khí chấn động, đại địa chấn chiến.

...

Vừa đi theo đội ngũ tiến lên, đồng thời, Dương Tiểu Thiên dò xét một chút bản thân tin tức, năng lực mới đại địa chấn chiến, nghe danh tự tựa hồ rất xấu tạc thiên bộ dáng, nguyên bản linh lực ngoại phóng biến mất, biến thành công đức linh lực.

Năng lực này, trước mắt Dương Tiểu Thiên biết, nó có thể thay đổi biến Luyện Khí pháp thuật, khiến cho Luyện Khí pháp thuật uy lực đạt được tăng cường, đồng thời, cũng làm cho nguyên bản phổ thông linh lực, ẩn chứa công đức khí tức.

Nhan sắc cũng từ trước kia nhũ bạch sắc, biến thành đậm kim sắc.

Cũng không biết, ẩn chứa có công đức khí tức công đức linh lực, ngoại trừ có thể khiến Luyện Khí pháp thuật uy lực tăng cường ra, còn có thể hay không có khác dự không nghĩ tới hiệu quả.

Điểm này, cũng chỉ có thể tại về sau, dựa vào Dương Tiểu Thiên chính mình từ từ phát hiện.

...

"Đến, gỗ đá bộ lạc thì ở phía trước!"

Rốt cục, nửa giờ sau, mọi người rốt cục đến chỗ mục đích, cũng chính là 'Gỗ đá bộ lạc'.

Phóng tầm mắt nhìn lại, tại một mảnh sương trắng, có một tòa to lớn, mà lại chiếm diện tích cực lớn cao ốc, bởi vì sương mù dày đặc nguyên nhân, cũng nhìn không đến có bao nhiêu tầng, tương đối mơ hồ.

Lấy này trắng cao ốc làm trung tâm, có một đạo ba mét cao, thoát nhìn tương đối rắn chắc cứng rắn, mà lại lực phòng ngự không kém hàng rào gỗ làm thành một vòng, giống như là tường thành cũng như.

Mà ở hàng rào gỗ bên trong, thì là từng tòa thấp bé mọc phòng ở, phân bố mười phần có quy luật.

Tại hàng rào gỗ xung quanh, chỉ có rất ít Goblin tại tuần tra, đồng thời, Dương Tiểu Thiên bọn họ còn chứng kiến một tòa tháp cao, phía trên đứng canh gác Goblin.

Mà tháp cao bên trái, chính là bộ lạc cửa thành.

Cửa thành tự nhiên là đóng chặt trạng thái.

Tại bộ lạc cửa thành bên trái, chính là lần trước đánh phá dưới mặt đất bãi đỗ xe 'Ma văn quảng Thạch Cơ', xung quanh đứng hơn mười danh Goblin canh giới.

Nơi này chính là 'Gỗ đá bộ lạc'.

Bởi vì lần trước đánh dưới mặt đất bãi đỗ xe, tổn thất đại lượng binh lực, trước mắt xem ra, thủ vệ nếu so với trước kia lỏng rất nhiều, tuần tra Binh cũng không thấy được ít nhiều.

"Trịnh Doanh Trường, chúng ta bây giờ đánh như thế nào?"

Quách thủ đi tới Trịnh Nghiệp Hóa bên cạnh, sau đó trịnh trọng hỏi thăm về tới: "Người là binh sĩ doanh trường, phương diện này kinh nghiệm hẳn là so với chúng ta đều nhiều hơn."

"Đúng, Trịnh Doanh Trường, người nói vài lời a."

La Mẫn Kỳ cũng diễn giải.

Dương Tiểu Thiên ngược lại là không nói gì thêm, chỉ là lạnh lạnh nhìn Trịnh Nghiệp Hóa, cùng chờ đợi câu trả lời của hắn.

"Ta xem trước một chút tình huống."

Trịnh Nghiệp Hóa thận trọng diễn giải, lấy ra kính viễn vọng, cẩn thận quan sát.

Sau đó hắn lại gọi tới vài người hành động nhanh nhẹn, mà lại năng lực cũng là tốc độ, tiềm hành phương diện binh sĩ, để cho bọn họ trước đi điều tra thanh Sở Mộc thạch bộ lạc tình huống.

"Doanh trường. . ."

Đại khái đi qua nửa giờ, mấy tên lính đều bình yên vô sự trở về, cũng đem bọn họ chỗ tra xét ra tình huống đều nói ra.

"Gỗ đá bộ lạc, đông tây nam bắc, bốn cái phương vị đều có tháp cao, trên tháp cao mặt có canh gác Goblin, cho nên nói, đánh lên nhất định sẽ bị phát hiện."

Trịnh Nghiệp Hóa căn cứ hiện nay đang lấy được tin tức, cẩn thận phân tích, "Không thể đánh lên, vậy cũng chỉ có công mạnh."

"Vậy loại hàng rào gỗ, ta tại Đông Hải cứ địa thành phố thì gặp được qua, đó là dùng một loại đặc thù Thiết Mộc chế tác thành đồ vật, mười phần cứng rắn, liền cùng tường thành cũng như."

"Không có đại pháo nặng như vậy hình vũ khí, căn bản oanh không phá."

"Cho nên, muốn cường công, chỉ có thể từ chỗ cửa thành ra tay."

"Thế nhưng, chỗ cửa thành có 'Ma văn quảng Thạch Cơ', loại đồ vật này giống như là xe bọc thép cũng như, uy lực hết sức đáng sợ, các người cũng kiến thức qua, mỗi một khối hỏa diễm cự thạch chính là một khóa đạn pháo."

"Trịnh Doanh Trường, nghe người nói như vậy, là muốn trước giải quyết xong 'Ma văn quảng Thạch Cơ'?" Quách thủ nghe rõ ý tứ của Trịnh Nghiệp Hóa, vì vậy hỏi một câu.

"Đúng!"

Trịnh Nghiệp Hóa gật đầu, "Chỉ cần giải quyết xong 'Ma văn quảng Thạch Cơ', chúng ta liền có thể công tiến vào."

"Bằng không, những Goblin đó quái vật, trốn ở hàng rào gỗ đằng sau, không ngừng thả tảng băng, hỏa cầu, thậm chí hướng chỉ lúc trước cái loại này băng hỏa đại trận, chúng ta cũng sẽ chết."

"Mà muốn chúng ta công tiến vào, gỗ đá bộ lạc, trước mắt cũng chỉ có gần hai trăm danh Goblin quái vật, thực lực không mạnh bằng chúng ta ít nhiều."

"Vậy dạng, chúng ta liền có phần thắng!"

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Nói Chuyện Phiếm Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 33: Bá khí quán thân

Rầm rầm . .

Bọt nước đầy trời, từ nhỏ khu trong lòng sông, bay ra một cái xanh biếc thủy cầu, thủy cầu trong là một vị mỹ lệ động lòng người, khí chất ưu nhã Mỹ Nhân Ngư.

XIU....XIU... CHÍU...U...U! . .

Ngay sau đó, từng đạo bóng đen từ trong nước sông nhảy ra ngoài, tại bờ sông bên cạnh đứng thành một hàng, số lượng khoảng chừng gần 300 danh.

Toàn bộ đều từng cái một ăn mặc xanh đen áo giáp, trên người bốc lên u U Thủy lam sắc sáng bóng dữ tợn ngư nhân, trong tay Tam Xoa Kích chừng dài hơn hai mét.

"Tôn kính A Na Sát đại nhân."

Đối với ngư nhân trong đội ngũ, đi ra một người toàn thân màu xanh da trời pha lẫn xanh lá cây khô ngô ngư nhân, chỉ cần theo hần bên ngoài, khó có thể đoán được nó chủng loại.

"Lam Nạp Gia, mang theo binh sĩ, theo ta xuất phát."

Thủy cầu bên trong tuyệt sắc Mỹ Nhân Ngư ngữ khí lạnh nhạt, mang theo cao cao tại thượng ngạo nghễ khí chất.

"Vâng!"

Khô ngô ngư nhân cúi đầu sợ, "Ta tôn kính A Na Sát đại nhân! Cao quý chính là ngậm xướng người!"

...

Bên kia, gỗ đá bộ lạc ngoại.

Chiến thuật đã xác nhận, như vậy kế tiếp, nên do ai phá hủy 'Ma văn quảng Thạch Cơ' đâu này?

Mọi người đối mặt, sau đó đều cúi đầu xuống, bảo trì trầm mặc, không ai nói chuyện. Phá hủy 'Ma văn quảng Thạch Cơ' nhiệm vụ, lại nói tiếp đơn giản.

Nhưng kỳ thật khó khăn vô cùng.

Hội trả giá sinh mệnh giá lớn, nguy hiểm hệ số quá cao.

Đầu tiên, muốn làm đến phá hủy 'Ma văn quảng Thạch Cơ', liền phải vượt qua cao hơn ba mét hàng rào gỗ, cửa thành bốn phía có đại lượng Goblin phòng thủ.

Tháp cao mặt trên còn có Goblin canh gác.

Cũng chính là, người đem phải đối mặt toàn bộ 'Gỗ đá bộ lạc' công kích.

Không có đủ thực lực, siêu cao tốc độ, cùng với nhanh nhẹn phản ứng, tuyệt đối là hẳn phải chết.

...

"Chiến thuật là ta nói ra, vậy ta."

Trịnh Nghiệp Hóa đem phản ứng của mọi người đều nhìn ở trong mắt, nội tâm ít nhiều đều có chút ý kiến, nhưng đều là bình thường phản ứng, rốt cuộc bọn họ cũng không có phần này thực lực cùng nắm chắc.

"Doanh trưởng, hay để cho ta đi a, năng lực của ta là tốc độ phương diện." Thịnh rõ ràng đồng kéo lại Trịnh Nghiệp Hóa, nhanh chóng diễn giải.

Trịnh Nghiệp lắc đầu, nói: "Tốc độ của người phương diện quả thật không tệ, điểm này ta rõ ràng, thế nhưng thực lực người không đủ."

"Được rồi, các người nhớ rõ làm tốt yểm hộ, đợi ta phá hủy 'Ma văn quảng Thạch Cơ', lại khởi xướng tổng tiến công!"

"Hô. . .!"

Trịnh Nghiệp Hóa phun ra một ngụm trọc khí, để cho tâm tình tỉnh táo lại, nhìn chăm chú phía trước, sau đó chuẩn bị xuất phát.

"Trịnh Doanh Trường, người nên cẩn thận a!" Quách thủ diễn giải.

"Trịnh Doanh Trường, người yên tâm, chúng ta nhất định sẽ đem yểm hộ làm tốt." La Mẫn Kỳ trịnh trọng gật đầu.

...

"Chính là ngoài miệng nói thật dễ nghe!" Trần so với trọng hừ lạnh một câu.

Đột nhiên, đúng lúc này, một đạo thân ảnh đã nhảy ra ngoài.

Từ trên trời giáng xuống, rơi đập trên mặt đất, phát ra 'Oanh' một tiếng vang thật lớn, thon dài cao ngất bóng lưng trực tiếp ánh vào tất cả mọi người tầm mắt.

"Là Dương Tiểu Thiên!"

Chỉ là trong chớp mắt, Trịnh Nghiệp Hóa, La Mẫn Kỳ, quách thủ đợi tất cả mọi người, liếc một cái liền nhận ra này đạo bóng lưng.

"Hắn muốn làm gì?"

Trong lòng mọi người kinh ngạc, không rõ Dương Tiểu Thiên hành vi, cảm thấy hết sức hoang mang.

"Chiến thuật?"

Dương Tiểu Thiên mỉm cười, lắc đầu, nhìn về phía trước ba mét cao hàng rào gỗ, trong mắt là đậm mạc thần sắc, "Chiến thuật loại đồ vật này, với ta mà nói, căn bản không cần! !"

"Chẳng lẽ, hắn là nghĩ phá hủy 'Ma văn quảng Thạch Cơ'?" La Mẫn Kỳ kinh ngạc phỏng đoán nói.

"Rất có thể!"

Quách thủ gật đầu, "Lấy Dương Tiểu Thiên đại nhân thực lực, ta tin tưởng, hắn nhất định có thể đem 'Ma văn quảng Thạch Cơ' phá hủy."

"Dương Tiểu Thiên, người. . ."

Trịnh Nghiệp Hóa ngừng lại, kinh ngạc nhìn nhìn Dương Tiểu Thiên, tâm tình phức tạp khó hiểu.

"Móa, không được, Dương Tiểu Thiên người này vừa muốn lấp dưng lên, ngựa nhát, tia sáng này, vài cái chói mắt!" Lưu Minh Thất che liếc trông mắt, đè nén thanh âm hô.

"Nếu như Dương Tiểu Thiên muốn lấp so với, vậy chúng ta nên phối hợp mới phải." Trương Nghĩa Trang tròn mắt nhìn mập mạp liếc một cái, diễn giải: "Tối tối tối, mau cùng ta một chỗ hồ, Dương Tiểu Thiên thực trâu bò, Dương Tiểu Thiên thật lợi hại!"

"Ồ. . . , hai người các người thật buồn nôn." Chu Thiên Thần về mặt ghét bỏ biểu tình, "Về sau đừng tìm người nói ta cùng các người nhận thức."

"Mấy người các người kẻ dở hơi, có thể hay không yên tĩnh điểm?" Vương Viện Viện trừng mấy người bọn hắn liếc một cái.

"Tiểu Thiên, hắn sẽ không xảy ra chuyện gì a?" Tần Dao bọn họ lo lắng hỏi một câu.

Trương Mộng Tuyết ôn nhu an ủi: "Tần a đi, ngài cứ yên tâm đi, Tiểu Thiên hắn không có việc gì."

"Chủ nhân thực lực, rất mạnh!"

Cửu Lan Huyền trịnh trọng nói, mang theo đối với Dương Tiểu Thiên sùng bái.

Oanh! Oanh!

Đúng lúc này, Dương Tiểu Thiên xuất thủ, hắn hướng về hàng rào gỗ phóng đi, tốc độ nhanh như thiểm điện, trên người tuôn ra hiện ra nồng đậm sương trắng, trong cơ thể nguyên lực đã sôi trào, đều tuôn hướng hai chân của hắn.

Rõ ràng có thể thấy được, Dương Tiểu Thiên hai chân sinh ra một loại quy luật chấn động, sương trắng phát ra 'Ong .ong' thanh âm.

"Địch tập kích, có địch tập kích!"

Tức thì, trên tháp cao canh gác Goblin, phát hiện Dương Tiểu Thiên.

Ô ô ô...

Tiếng cảnh báo kéo vang lên.

Âm thanh chói tai, tại trong chớp mắt, lan tràn tới toàn bộ gỗ đá bộ lạc.

Gần như tại mấy giây mà thôi, đại lượng Goblin liền kết bè kết đội xuất hiện, tại hàng rào gỗ vị trí tập kết.

Ầm ầm ầm..

Thanh Goblin, xích Goblin, nhao nhao giơ tay lên, ngưng tụ ra tảng băng cùng hỏa cầu, sau đó hướng Dương Tiểu Thiên đã đánh qua, khắp Thiên Đô là, thanh thế to lớn.

"Mau mau, yểm hộ Dương Tiểu Thiên! ! !"

Trịnh Nghiệp Hóa lớn tiếng hô.

"Nhanh! ! !"

Mọi người nhanh chóng làm ra phản ứng, có công kích từ xa năng lực nguyên khí "năng lực giả", nhao nhao chuẩn bị.

Ầm ầm!

Thế nhưng, sau một khắc, khiến cho mọi người nghẹn họng nhìn trần trời sự tình phát sinh.

"Đại địa chấn chiến!"

Đột nhiên, Dương Tiểu Thiên ngừng lại, như là tức thì thắng xe thể thao cũng như, sau đó, hắn gào thét một tiếng, toàn thân bộc phát ra một loại khí thế cường đại.

Đó là một loại lực chấn động, một loại do nguyên lực sinh ra lực chấn động!

Bành!

Cuối cùng, Dương Tiểu Thiên một cước dẫm lên trên mặt đất.

Cỗ này lực chấn động, liền theo Dương Tiểu Thiên chân phải, xâm nhập đại địa bên trong.

Ầm ầm! ! !

Trong nháy mắt, lực chấn động tại đại địa bên trong lan tràn, địa chấn phát sinh, đại địa chấn chiến, tại rạn nứt, địa chấn lực lượng bỗng nhiên bộc phát ra.

Dương Tiểu Thiên dưới chân đại địa, rồi đột nhiên hóa thành gọn sóng cũng như, xuất hiện không bỏ chân động rền vang, từng khối thổ thạch văng tung tóe, tình cảnh dọa người.

Liếc nhìn lại, đại địa giống như là biến thành sôi trào biển rộng, phập phồng bất định.

Tuy cách rất xa, nhưng Trịnh Nghiệp Hóa, La Mẫn Kỳ, quách thủ đợi tất cả mọi người, đều đầy đủ cảm nhận được cỗ này rung động lực lượng.

Răng rắc răng rắc...

Đại địa gọn sóng hướng bốn phía lan tràn, cuối cùng phá hủy kia hàng rào gỗ, những cái kia hàng rào gỗ, đang lúc mọi người kinh ngạc trong ánh mắt, nứt ra, sụp đổ.

Bộ lạc cửa thành ầm ầm ngã xuống.

Canh gác tháp cao, ầm ầm ngã xuống.

Goblin bọn quái vật, phát ra kinh khủng tiếng gọi ầm ỹ.

Cường đại!

Rung động!

Lấy lực lượng một người, phá hủy toàn bộ hàng rào gỗ! Quá thật làm người nhiệt huyết sôi trào!

"Cửa thành đã ngược lại, các ngươi vẫn còn ở chờ cái gì?"

Dương Tiểu Thiên cảm trong tay răng cưa đại đao, đại hét lên điên cuồng một câu, thanh âm như sét, Chấn Nhiếp nhân tâm. Linh lực rót vào răng cưa đại đao, phát ra 'Ong .ong' tiếng nổ vang, hấn cử đao quét ngang, đem đánh tới tảng băng cùng hỏa cầu, đều chém nát.

Mà, hấn lấy đại đao chỉ vào gỗ đá bộ lạc, trên người lan tràn xuất một loại làm cho người kinh nể bá khí, như là Thống soái đại quân tướng lĩnh đồng dạng, "Sát! Sát! Sát!"

Liên hô ba cái 'Giết' chữ! Triệt để khơi dậy tất cả mọi người đáy lòng chiến ý!

"Xông lên a! ! !"

Mọi người giống như là bị đốt lên thuốc nổ, ầm ầm bạo phát, trong cơ thể nhiệt huyết nhen nhóm, chiến ý sôi trào, rống giận, gầm thét, xông về phía gỗ đá bộ lạc.

oOo

Bạn đang đọc truyện *Tân Thế Nói Chuyện Phiếm Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 34: Chém giết

...

"Mơ tưởng!"

Bành!

Giận tiếng rống truyền đến, ngay sau đó, một đạo mập mập thân ảnh từ trên trời giáng xuống, trên mặt đất đập ra một cái hố sâu.

"Hài Cốt Tường!"

Đột nhiên xuất hiện chính là lần trước hải cốt Goblin, lỗ Godly Devlin, nó xuất hiện sau, liền nhanh chóng một chương ấn trên mặt đất, năng lực bộc phát, trắng bệch ánh sáng màu lan tràn ra.

Ầm ầm . . .

Từng đạo từng đạo cứng cỏi hải cốt tường thành đội đất mà lên, thay thế trước đó hàng rào gỗ.

"Khởi động 'Ma Văn Đầu Thạch Cơ' !"

Chống lên Hải Cốt Tường sau, lỗ Godly Devlin hướng về phía bên cạnh Goblin rống giận hạ xuống mệnh lệnh.

Ầm vang!

Ma Văn Đầu Thạch Cơ khởi động, một khóa thiêu đốt lên Hỏa Diễm Cự Thạch từ trên trời giáng xuống, đập vào đoàn người, trực tiếp nổ tung lên, uy lực có thể so với đạn pháo.

"A . . ."

Tức khắc, thì có người thụ thương, bị Hỏa Diễm Cự Thạch nổ toàn thân cháy đen một mảnh.

"Xông! Phản kích!"

Đám người cắn răng, rống giận, "Phá hủy 'Ma Văn Đầu Thạch Cơ' !"

"Gấp 100 lần chấn động!"

Ong!

Trong tay răng cưa đại đao chấn động lên.

Dương Tiểu Thiên nhảy ra, mấy bước, liền đi tới Hải Cốt Tường phía trước, sau đó giơ lên trong tay chấn động răng cưa đại đao, ra sức chém xuống.

Oanh!

Một tiếng vang thật lớn, cứng cỏi trắng bệch sắc Hải Cốt Tường, bị dương Tiểu Thiên một đao nhẹ nhõm bỏ ra, trực tiếp sụp đổ, hóa thành đầy trời điểm sáng tiêu tán.

"Người nào! ?"

Lỗ Godly Devlin kinh ngạc ngẩn đầu, rung động 'Hải Cốt Tường' bị phá hủy, ngẩn đầu, thấy được dương Tiểu Thiên, "Lại là ngươi!"

"Đúng là ta."

Dương Tiểu Thiên biểu lộ đậm mực trả lời một câu, sau đó đối lỗ Godly Devlin phát khởi tiến công, vọt tới, hai người bắt quá cách xa nhau mấy mét cự ly mà thôi, lấy dương Tiểu Thiên tốc độ, ở nháy mắt liền tiếp cận lỗ Godly Devlin.

"Chết!"

Dương Tiểu Thiên giơ lên trong tay răng cưa đại đao, nhắm ngay lỗ Godly Devlin đầu lâu đánh xuống.

"Hải Cốt Tù Lũng!"

Lỗ Godly Devlin sắc mặt đột biến, nó đầy đủ cảm nhận được dương Tiểu Thiên thực lực biến hóa, thời khắc nguy cơ, nó phát động năng lực, trắng bệch ánh sáng màu ở chung quanh nó hiện lên.

Hải Cốt Tù Lũng ở một mảnh trắng bệch ánh sáng màu Trung Xuất hiện, tương lỗ Godly Devlin bản thân khôn ở bên trong, hình thành một loại hoàn toàn không góc chết phòng ngự.

Oanh!

Dương Tiểu Thiên một đao kia chém vào Hải Cốt Tù Lũng phía trên, răng cưa chuyển động, cắt ra Hải Cốt Tù Lũng, sau đó tay phải chấn động, tương Hải Cốt Tù Lũng triệt để đánh vỡ.

Hải Cốt Tường, Hải Cốt Tù Lũng.

Lỗ Godly Devlin hai loại năng lực, ở trước đó, dương Tiểu Thiên là đã hao hết thủ đoạn, mới có thể đánh tan, mà hiện tại, hấn nhẹ nhõm liền có thể đánh nát.

Có thể thấy được, dương Tiểu Thiên thực lực tăng cường rất nhiều.

Huru!

Hải Cốt Tù Lung nổ tung nháy mắt, một đạo sắc bén hải cốt mâu, hóa thành một đạo hàn quang xuyên thủng hướng dương Tiểu Thiên trái tim

Dương Tiểu Thiên con mắt ngưng tụ, làm ra phản ứng, đem răng cửa đại đao một bên, ngăn khuất trước người, hải cốt mâu 'Làn' một tiếng, đánh vào răng cửa đại đao trên thân đao, không có thể gây tổn thương cho đến dương Tiểu Thiên may mắn.

Huru! Huru! Huru! . . .

Nhưng là, sau một khắc, lỗ Godly Devlin bộc phát ra cường đại hải cốt lực lượng, ngưng tụ ra mấy chục cây hải cốt mâu, phiêu phù ở nó chung quanh thân thể.

"Chết cho ta! Hải cốt công kích!"

Lỗ Godly Devlin gào thét một tiếng, khống chế mấy chục cây hải cốt mâu, đánh tới dương Tiểu Thiên, ở như thế gần cự ly,

Đâm xuyên tới, dương Tiểu Thiên không cách nào né tránh, chỉ có thể liều mạng.

"Không khí chấn động!"

Dương Tiểu Thiên sắc mặt bình tĩnh, Nguyên Lực phía bên trái tay hội tụ, sương trắng hiện lên, đưa tay liền là một quyền, đập tới.

Ong! ! !

Không khí giống như đầu nhập vào Cự Thạch mặt nước đồng dạng, hướng về tứ phía bát phương đập dòn ra, từng đạo từng đạo như là sóng nước không khí chấn động gọn sóng lan tràn mà đi.

Răng rắc! Răng rắc! ! !

Từng cây hải cốt mâu bị chấn động gọn sóng đảo qua, sau đó giống như là bị một cỗ đáng sợ lực lượng nghiền ép dường như, vỡ vụn thành từng đoạn từng đoạn.

"Làm sao sẽ?"

Lỗ Godly Devlin mặt mũi tràn đầy chấn kinh biểu lộ, thần sắc lập tức liền vô cùng ngưng trọng lên, nó là tuyệt đối không nghĩ đến, chỉ là mấy ngày thời gian không gặp, đối phương dĩ nhiên cường đại đến loại trình độ này.

Phải biết, trước đó dương Tiểu Thiên liền Hải Cốt Tù Lung đều không đánh tan được.

"Đáng chết! Chỉ có thể liều mạng!"

Lỗ Godly Devlin lần nữa bộc phát năng lực, toàn thân xuất hiện trắng bệch ánh sáng màu, từ quang mang, xuất hiện từng cây trắng bệch sắc xương cốt, những cái này xương cốt bắt đầu hư thối, bắt đầu sụp đổ.

Sau đó, từng đoàn từng đoàn màu xám đen Tử Khí, lan tràn đi ra.

Xì xì tí . . .

Tử Khí tiếp xúc đến mặt đất, liền ăn mòn ra từng khối hố sâu, có đáng sợ tính ăn mòn cùng kịch độc tính.

Từ đoàn này đoàn màu xám đen Tử Khí, dương Tiểu Thiên cảm giác được thấy lạnh cả người.

"Hỏa Giao Thuật!"

Dương Tiểu Thiên tay trái cấp tốc bấm niệm pháp quyết, đậm kim sắc Linh Lực tuôn ra, nóng bỏng năng lực hướng dương Tiểu Thiên hội tụ, Hỏa Diễm Chi Lực ở dương Tiểu Thiên trong lòng bàn tay bên trong điên cuồng ngưng tụ.

Trong lúc nhất thời, dương Tiểu Thiên trên tay, xuất hiện một đạo to lớn Hỏa Diễm Vòng Xoáy.

Cuối cùng 'Ong' một tiếng, một đầu nhỏ bé Hỏa Diễm Giao Long, từ Hỏa Diễm trong vòng xoáy sinh ra, trên người mang theo đậm kim sắc lưu quang, ở dương Tiểu Thiên trong lòng bàn tay chỗ hư không du động.

"Đi!"

Dương Tiểu Thiên hướng về phía lỗ Godly Devlin, chỉ tay một cái, Hỏa Diễm Giao Long một cái vẩy đuôi, vọt tới.

"Giết! Hải Cốt Vãn Lạc!"

Lỗ Godly Devlin tương tất cả màu xám đen Từ Khí dung thành một đoàn, biến thành một cái màu xám đen hình cầu, có chừng bóng rổ lớn nhỏ, sau đó, toàn lực đập tới.

Hỏa Diễm Giao Long tiếp xúc đến màu xám đen hình cầu, trong phút chốc, bộc phát ra kinh khủng nóng bỏng năng lượng, Hỏa Diễm sôi trào thiêu đốt, sinh ra đáng sợ bạo tạc lực.

Oanh!

Một tiếng vang thật lớn, Hỏa Diễm Giao Long gào thét một tiếng, xuyên thấu màu xám đen hình cầu, thiêu hủy tất cả Từ Khí.

Hồng . . .

Hỏa Giao gào thét, Hỏa Diễm Năng Lượng bộc phát, thân thể phòng lớn đến 100 mét trình độ, quán vòng quanh đậm kim sắc ánh sáng, giương nanh múa vuốt nhào thẳng hướng lỗ Godly Devlin.

"Không! ! !"

Lỗ Godly Devlin cảm nhận được tử vong uy hiếp, kinh khủng muôn dạng.

Oanh! Oanh! Oanh!

Nó bộc phát ra toàn thân Nguyên Lực, một mảnh trắng bệch ánh sáng màu hiện lên, tạo thành to lớn màn sáng, từ màn sáng, xông ra không biết bao nhiêu hải cốt.

Phảng phất, ở mảnh này ánh sáng phía sau màn mặt, liền là một cái Vong Linh Thế Giới một dạng.

Những cái này hải cốt hội tụ lại lên đến, tạo thành có chừng một tầng lầu phòng lớn nhỏ hình cầu, xông về Hỏa Diễm Giao Long.

"Cốt Bạo! ! !"

Lỗ Godly Devlin găm thét, dùng hết toàn lực, thúc giục nó cường đại nhất năng lực, gần nhà lầu lớn nhỏ cốt cầu cùng Hỏa Diễm Giao Long va chạm nháy mắt.

Một đạo chói mắt Bạch Quang sáng lên.

Ầm vang!

Cốt cầu nổ tung!

Cỗ kia sức nổ, cùng Hỏa Diễm Giao Long va chạm, song phương đối oanh, sinh ra to lớn tiếng oanh minh.

Ầm vang!

Cuối cùng, Hỏa Diễm Giao Long cùng cốt cầu đồng thời nổ tung, song song mất diệt.

Cái gì đều không đến, chung quanh chỉ có một mảnh chói mắt Bạch Quang.

"Đỡ được!"

Lỗ Godly Devlin có chút trợn mắt há hốc mồm, nhìn xem trước mắt tất cả, trong lòng có chút mừng rỡ nghĩ.

Hưu!

Đột nhiên, ở một mảnh loá mắt Bạch Quang, lỗ Godly Devlin nhìn thấy một đạo thân ảnh vọt tới, hắn cầm trong tay một chuỗi thanh hắc sắc đại đao, cự ly rút ngắn, lỗ Godly Devlin thấy rõ ràng thân ảnh bộ dáng.

Chính là dương Tiểu Thiên.

Xoát!

Một đao trăm xuống!

Không khí tách ra!

Quá nhanh! Quá đột nhiên!

Lỗ Godly Devlin lại vừa mới phát xong đại chiêu, Nguyên Lực khô kiệt, cũng đã khó có thể phản kháng.

"Không! ! !"

Lỗ Godly Devlin rên rỉ.

Phốc xịch!

Máu bắn tung tóe, răng cưa đại đao tướng lỗ Godly Devlin chia làm hai nửa.

Bành!

Trầm trọng Lưu Tinh Chùy đập trên mặt đất, hai nửa thi thể cũng đổ xuống tới.

Hoan nghênh rộng rãi thư hữu quang lâm đọc, mới nhất, nhanh nhất, nóng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Điện thoại người sử dụng mời đến đọc.

Bạn đang đọc truyện *Tận Thế Nói Chuyện Phiếm Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.